

Gregorius Corinthius

Julianus Caesar Apostata in "Epistulis" (Epis. 58. 5, ed. Hercher) ita Babrii mentionem facit, ut facile concedendum sit, Juliani temporibus fabulas Babrianas in manibus hominum literis eruditorum fuisse.

Aufsatz von T Mommsen im Philol
XVI. Sterrett

Eberhard: Observationes Babrianae
Berlin 1865

" Verbesserungsvorschläge zum
Texte ~~des~~ Babrios. Berlin 1866

Keller: de ~~sermone~~ historia fabularum
Graecarum (Lipsiae 1862); but the
title may be in German.

Eberhard: Observationum Polybianarum
Particula (quo libello Babrii saepe ratio habetur

No. 87

BABRII FABULAE

EX RECENSIONE

ALFREDI EBERHARD

BEROLINI.
APUD WEIDMANNOS
1875

PRAEFATIO.

Disputaturus eram hoc loco de uariis rebus, quae ad Babrii fabularum artem et condicionem recte aestimandas uidebantur pertinere: quod ne nunc faciam prohibeor, et graui meorum ualetudine oppressus et subito praeter exspectationem ad nouum munus obeundum auocatus. itaque ad tempus quaedam quasi in transitu tetigisse satis habebo, praesertim cum inde ab anno 1862 tribus libellis uel gratulatoriis uel scholasticis de his rebus cum in uniuersum quid mihi uideretur exposuerim, tum singula aliquot capita pertractauerim. atque ut uerum fatear, in Babrii aetate definienda ne Gutschmidius quidem — cum hoc enim uiro prudentissimo maxime rem fore mihi uideo, quippe cuius doctrina ceteri nitantur — persuasit mihi proficiscendum esse a rebus historicis ac non ab eis quas secutus est Carolus Lachmannus rationibus. nam ut concedo acutissimas eius suspiciones, expositas illas in annalibus qui inscribuntur Zeitschrift der deutschen morgenländischen Gesellschaft (15, 28) et Jahrbücher für Philologie (87, 323), ueras esse *posse*, ita firmo ac certo superstructas esse fundamento facere non possum quin negem. itaque cum ne ex dicendi quidem genere certius quicquam colligas, quam in magnum illud aeuum, quod ab altero saeculo a. Chr. n. ad alterum p. Chr. n. exiens pertinet, Babrii aetatem esse referendam, reliqua est unde proficiscamur una ars uersuum pangendorum. hoc autem genus cum incredibili ille subtilitate ac paene anxia cura expoliuerit, in posteriore illius quod dixi aeui parte eum uixisse etiam nunc mihi ueri simile

uidetur. idque ut credam eo potissimum adducor, quod tanta est in his fabulis uis *accentus* ut in *paenultima uersus sede ex lege ponatur*. anapaestum autem, ut Babrianae artis lineamenta egregium ducem secutus Lachmannum adumbrem, in primam sedem admisit, non admisit in ceteras. dactylo usus est in prima et tertia, tribracho in omnibus praeter quintam et sextam. tres trisyllabi pedes — sunt autem anapaestus, tribrachys, dactylus — inueniuntur 106, 15. non raro coniungitur anapaestus in prima sede cum dactylo in tertia et cum tribracho in altera aut quarta. praeterea simul usus est dactylis in prima et tertia sede, dactylo in prima et tribracho in secunda (54, 2), dactylo in tertia et tribracho in altera (septiens) aut quarta (1, 10), tribrachis in altera et tertia (36, 4. 112, 1. 117, 2) aut quarta (89, 5). diligentissime autem curauit, ut quintam obtineret iambus purus, nisi quod nonnumquam ante l. ζ et eas quae uocantur mutae cum liquidis uocalis corripitur. tum plerumque uocabulum in uersu ultimum tres habet syllabas, uocabulum quod antecedit haud raro est monosyllabum. polysyllaborum haec sunt exempla: ἐβλασφήμεις 89, 4 (cl. 96, 2), ἀντιζωγρήσας 107, 15 quaeque magis offendunt λευκανθιζούσας 22, 9. 45, 3 et, ut uidetur, παντουργοῖσιν 127, 3. de u. ἐλαφρύνθη uel, id quod est in codice Bodleiano, ἠλαφρύνθη 111, 6 magno opere dubito. in sexta sede collocare solet spondeum, ita tamen ut non numquam uocabula quae maxime in α et ον exeunt admisisse uideatur. (cf. obseruat. Babr. p. 8)*). a uersu extremo monosyllaba exclusit in eaque parte plus quinque syllabas non facile comprehendit. nunquam uero uersum incepit aut a tribus aut a quattuor syllabis breuibus quae uno uocabulo continerentur, uelut μακάριος, aut uno tenore pronuntiarentur. nam πότερ᾽ ἀναβαίνειν etiam ob id suspectum est, quod ultima syllaba post duas breues est elisa. cuius rei alterum apud Babrium non exstare exemplum obseruauit Lachmannus. sed tota ista fabula adeo contracta est, uix ut possit intellegi. est enim ex earum numero, quae ad quattuor uersus ab epitomatore redactae uiam monstrauerunt Ignatio Magistro ceterisque qui tetrasticha

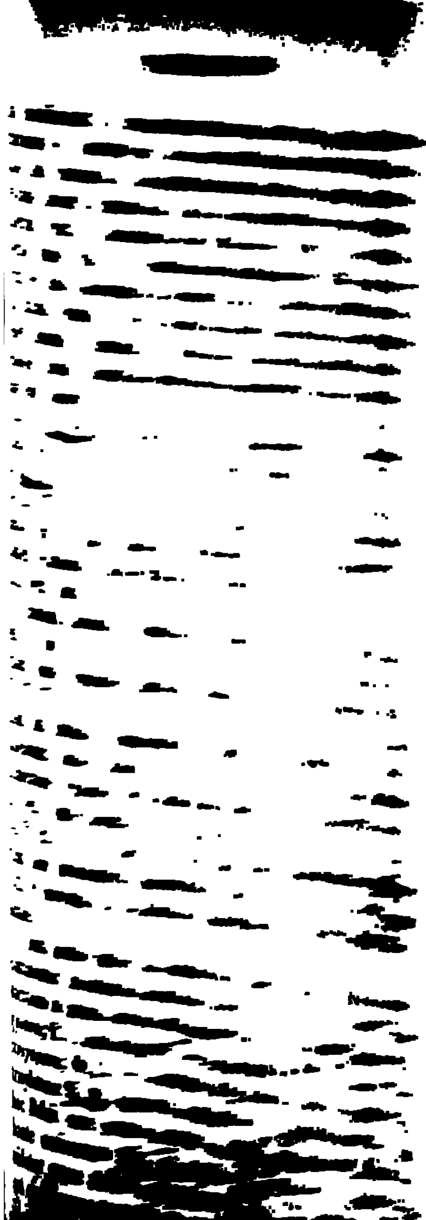
---

*) de hac re tamquam explorata confidentius nec sine leui errore locutus est qui nuper Mauricii Hauptii uiri incomparabilis opuscula collecta edidit (I, p. 152). neque enim rectius diceretur σκύμνον.

[illegible]

Hiatum Babrius omnino exclusit; [illegible] est [illegible] in uno uersu plus quam [illegible] syllabas [illegible] plus quam tres [illegible] crases ac[illegible] sat multas, [illegible] pauca; [illegible] esse [illegible]. In his rebus autem omnibus non [illegible] syllabas sed aurium iudicio obtemperasse censendus est. ante litteras [illegible] 64, 5? cf. [illegible] quae antecedit syllaba interdum non producitur (obseruat [illegible] p. [illegible]: sed [illegible] 122, 5 correpta [illegible] Babrio tribuendum esse parum est uerisimile.

Dixi paullo ante in uocabulis quae plus quattuor syllabas continerentur interdum alteram sub ictu esse — sunt autem e dactylicis in prima sede [illegible] 30, 6. [illegible] 54, 2. [illegible] 62, 1. [illegible] 72, 6. [illegible] 56, 5. in tertia unum [illegible] 60, 2 —; uerum est etiam huius generis unum trisyllaborum 95, 9 [illegible]. quamquam ego neque hoc Babrii esse credo neque, quod aliquando Rauchio probante coniecceram 95, 75 [illegible]. contra Babrio uidetur posse tribui [illegible] 95, 12 quod illi [illegible] est simillimum: tametsi in promptu est scribere [illegible] in altero pede dixit [illegible] 36, 10 (cf. 39, 4).

illa condiderunt. in uniuersum autem ex pedibus solutis tribrachys et dactylus ita in uersu collocantur ut *ictus* non alias nisi *primam*, in uocabulis autem quae *plus* quam *tres* syllabas habent primam aut ad summum idque rarissime alteram feriat. anapaestus contra saepe uno continetur uerbo atque raro a uocabulo disyllabo incipit, idque arcte cum eo quod insequitur conectitur. haec omnia ita instituit ut nullus uersus post thesin aut tertiam aut quartam non esset incisus. inciditur autem uersus etiam inter uocabula elisione quam uocant uocalium coalescentia (*ἔϑυεν ηὔχεϑ᾽, ἱκέτευεν ἠρώτα* 10, 8. 22, 8. 105, 2. 20, 4. 19, 6. 50, 10. 102, 11. 95, 40. 28, 2. 30, 4; *ἠλαζονεύετ᾽· ἀλλὰ δὴ κύων γραίῃ* 104, 5. 76, 4; *με* eo loco eliditur 38, 7 cl. 43, 14; *τε* 95, 13. cl. 74, 13; *δέ* 26, 12. 85, 12. 112, 2. 50, 12. 54, 2. 47, 9. 43, 5. 102, 7; itaque nescio an etiam 53, 8 *ἵκοιο, μὴ δή μοι πάλιν συναντήσῃς* ferri potuerit. mirer tamen si Babrius non scripsit *πάλιν ἐμοί.* 59, 9. 88, 2 non satis certi sunt).

Hiatum Babrius omnino exclusit: nam diuersi generis est *τί οὖν* 87, 5. 126, 5. elisit raro in uno uersu plus quam duas syllabas neque unquam plus quam tres (50, 6. 53, 7. 79, 5. 84, 6. 88, 13. 131, 8. 132, 7); crases admisit sat multas, aphaereses paucas; quidquid durius esse uidebatur, anxie uitauit. in his rebus autem omnibus non numerasse syllabas sed aurium iudicio obtemperasse censendus est. ante litteras *ζ; γρ κρ χρ; βρ πρ φρ; δρ τρ* (*ϑρ* 64, 5? cf. 116, 6); *βλ πλ, κλ χλ* quae antecedit syllaba interdum non producitur (obseruat. Babr. p. 11): sed *φάτναισι* 132, 8 correpta l. *α* Babrio tribuendum esse parum est ueri simile.

Dixi paullo ante in uocabulis quae plus quattuor syllabis continentur interdum alteram sub ictu esse — sunt autem e dactylicis in prima sede *συνϑέμενος* 30, 6, *σκεψόμενος* 54, 2, *ἡμίονος* 62, 1, *καἰϑέριον* 72, 6, *ἐξέφαγε* 86, 5, in tertia unum *πνιγόμενος* 60, 2 —: uerum est etiam huius generis unum trisyllabum 95, 91 *ἔγκατα λαφύσσων.* quamquam ego neque hoc Babrii esse credo neque, quod aliquando Hauptio probante conieceram 95, 78 *φησὶ δὲ βασιλέα.* contra Babrio uidetur posse tribui *προσέκυσε* 95, 12 quod illi *ἐξέφαγε* est simillimum: tametsi in promptu est scribere *προσέκυσσε.* in altero pede dixit *σὺ μὲν μαχομένῃ* 36, 10 (cl. 39, 4).

ἐν τοῖς θεμελίοις 59, 14. 85, 8 (cl. 21, 2. 13, 1). 98, 9 (cl. 11, 2). 106, 14 (cl. 74, 5). 111, 8. 12. 18. (88, 2? *σκύλακά τις* 134, 1?): quorum partem tantum licet coniectura facili tollere. in tertio simile inuenies unum illud *ἐγένετο* 100, 3; nam 72, 20 utique corruptus est. in quarto pede sunt *ἀθέμιτον* 98, 19 et *κυνίδιον* 132, 1: quorum illud a Babrio uidetur abiudicandum esse, hoc non satis certum est; 99, 3 autem sanare conatus sum. neque caret dubitatione 29, 2 *ζευχθεὶς δ' ὑπὸ μύλην*, cuius simile exemplum repperi nullum. etenim *praepositiones disyllabae* omnibus locis *ictum habent in syllaba priore.* pentesyllaba, quorum haec est forma *προσεπέθηκεν χρεμετίσαντος ἑκατέρωθεν*, et tetrasyllaba eiusdem mensurae uelut *ἐπετίθει διαβολαῖς πολεμίας* solet post caesuram tertii pedis collocare. atque illorum adnotaui exempla 19, horum 28. huc accedunt 76, 9 *τὸ πνεῦμα σώζων ἐπ' ἀχύροισι δυστήνως*, 128, 4 *παρ' ὀλίγοισιν ἦν ψεῦδος*; 1, 16 *ὡς αὐτὸς ἤδη φοβερός ἐστι γινώσκω.* in uersus initio dixit *μὴ καταγέλαστον* 80, 4, *καὶ φιλαγρέταισιν* 107, 10, *τῶν πελέκεών τε* 64, 8; *τὸ κυνίδιον* 132, 2; in altera sede *λέων τις ἐβασίλευεν* 102, 1, *λέων ποτ' ἐπεβούλευεν* 97, 1, *ἐγὼ δὲ περιτρέχουσα* 131, 13?; *περιόντες ἐλέγοντ' ὄψα* 127, 6; in quarta *οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλὰ διετέλουν ᾄδων* 126, 6; *ζωὴ γὰρ αὐτῆς ἐστι πετομένης κέντρον* 139, 11; *κώδωνα δι' ἀγορῆς σείων* 104, 4; in prima *ἔτ' ἐπετίθει* 111, 10. alia est ratio anapaestorum, quos a ceteris pedibus praeter primum Babrius exclusisse censendus est. singulare est *ἐπιμαρτυρῶ σοι* 27, 5; incertum *χρονιώτερον γάρ* 121, 5 in adn. ad quae proxime accedit 84, 4 *καθεδοῦμ' ἀπελθών.* qua uero ratione *ἐφ' ἅπασι* 70, 2 magis offendat quam *μετ' ἐμοῦ γὰρ ἥξεις* 110, 3, *ὑφ' ἑνὸς δὲ δηχθείς* 117, 8, *ὑπ' ἐμοῦ δὲ πρώτον* pr. II, 9 ego non uideo. haec autem sunt genera eorum quibus Babrius usus est anapaestorum: *ἐλάλει γέρανοι γενεή; διέβαινε καταβᾶσα μερίσαντες ἔλαβόν σε; τὸ κέρας, ἐν ὁδῷ; ὁ γεωργός, ὃς Ὄλυμπον; ὁ δὲ βοῦς, τί γὰρ ἄρτι, τί ποτ' ἦν, ὁ δὲ μόσχος, ὃ δὲ χειροτέχνημ', ὃ δὲ τοῦτ' ἀκούσας, ὁ δὲ τῆς ἀρούρης δεσπότης; ἕνα βοῦν τις εἶχε, πολὺ τοῦ κρέως, ἄγε δή, ἐπὶ γῆς, διὸ δυσκολαίνει, χάριν εἴσομαί σοι, παρὰ πατρός, ὅπερ εἶλεν, πάλιν ἔστι, φίλος εἶ;* dactylo cum usus est, dixit talia: *τοὺς πόδας, ὦ πέλαγος, εἰς λύκον, εἰς πόλεμον, οὐχ ὁ μέγας* praeter

quib
μενος
tribuer
§. §, pr
tertia
rum ar
hoc aute
at unur
polysyllab
προσώπω
δεῖπνον,
usitata s
ἀνθῆρα
5.
2.
iam o
brachys
locis syl
que effic
syllabi;
sunt di
ω δῶρ
Μῶμο
τύχας
ἰδε τ
versus
ceteris
σπονίδι
in hac
tertio
ἐστιν
sunt
ἐπῆλ
ἀρετ
ἀγα
ὑπὸ
μὲν
in
uno
ὃς
12.

ea de quibus antea dictum est *τῶν πελέκεων, ἡμίονος σκεψόμενος ἔγκατα,* horumque similia. quare non dubitaui ei tribuere *τῶν τότ' Ἀράβων* 57, 6 et *τὰς δ' ἄρ' ἰδίας* 45, 8, praesertim cum similia multa occurrant in tribrachis. in tertia sede praeter unum illud *πνιγόμενος* 60, 2 dactylorum arses et theses semper uersus incisione dirimuntur. hanc autem insequuntur tres syllabae breues, quae plerumque aut unum uocabulum (uelut *ὄψον δ' ἔτυχε*) efficiunt aut polysyllabi partem priorem. ceterorum haec sunt genera: *γομώσων τὸν ὄνον ἦγεν, μῦς· ὁ δὲ λέων; ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, ἐλθεῖν ὑπό τε τοῖχον, δικαίως ὑπὸ φίλων*; minus usitata sunt illa disyllaba *τούτου κυνὶ φίλῳ* 42, 2, *ὀρνιθοθήρᾳ φίλος ἐπῆλθεν* 124, 1. *ἦρα γυναικῶν δύο,* 22, 5. 12, 18. 63, 9? 75, 20. 106, 1. 108, 1. 111, 1. 113, 2. idem fere est usus *tribrachorum*, nisi quod seueriore etiam obseruantia constringitur. semel in tertia sede tribrachys uno continetur uocabulo 100, 3 (u. p. VI, 4): ceteris locis syllaba prima seiungitur ab altera et tertia, quae plerumque efficiuntur syllabis prioribus uocabuli trisyllabi aut polysyllabi; atque de his uide p. VI m. proxime autem ab eis absunt disyllaba *αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον* 42, 3, *εὐθὺς ἐπὶ τὸ δῶμα* 5, 5, *ἦσαν ἐπὶ Νίνου* pr. II, 3; accedit 59, 6 *Μῶμος· ἔτι γάρ.* trisyllaborum hae sunt formae: *μὲν ὄνυχας, φόρτον ἔφερεν, ἔσειεν Ἄρεος, αὐτόριζον ἄνεμος, εἶδε τὸ θέρος, ἔδακεν· ὃ δ' ἐδίωκεν* 112, 1. in prima uersus sede ubi ponitur tribrachys, semper prima syllaba a ceteris diuiditur (*τὸ βέλος, ὁ πόλεμος, ὁ δὲ γ' ὄνος, τὸ κυνίδιον, ἔτ' ἐπετίθει*), si in altera, plerumque (cf. p. V e.): in hac uero sede cum collocatur, solet uersus in medio pede tertio incidi; inciditur in quarto 57, 12 *ἐντεῦθεν Ἄραβές εἰσιν,* 97, 1. 102, 1. 131, 13?. 127, 6. ceterorum haec sunt genera: *στρουθοὶ δὲ συνετά, πεινῶ γὰρ ἐλάφου, ἐπῆλθ'· ὃ δ' ἀδεῶς, λέων τις ἐβασίλευεν, οὐ κόσμον ἀρετῆς, τὰ ζῷα δ' ἱλαρούς, ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει, ὄρνιθος ἀγαθῆς, διέβαινε ποταμόν; ἤλαυνε διὰ γῆς, τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ* (78, 5); *εἶλεν ὁ λέων, ἐμέμφεθ' ὁ λέων, ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρων* (37, 6. 67, 2), *ἐλθοῦσιν. ὁ δὲ λιθουργός.* in quarta sede Babrium non uideri usum esse tribracho qui uno contineretur uocabulo modo significaui. f. 89, 5 autem *ὅς γ' ἐπ' ἔτος* his similis est: *ὢν ὁ θεός, πῶς ὁ θεός* 2, 12. 14. atque raro prima tribrachi in hac sede syllaba uo-

cabulum monosyllabum est (γῆρας δὲ λιπαρόν 103, 10, quocum conferas 108, 21 θύραν τις· ὃ δ᾽ ἀποπηδήσας) aut disyllabi extrema (ἐστὶ πετομένης, ἀλλὰ διετέλουν), sed plerumque trisyllabi aut polysyllabi; alterius autem et tertiae syllabae praeter eas quae ex exemplis modo allatis apparent hae fere sunt formae: πελαργέ τίνι, παρῆκε τὸν ἱκέτην, σπήλυγγα θαμινά, κώδωνα δι᾽ ἀγορῆς, ἠδύναντο· κατὰ μίαν, χολάσιν· ὁ δὲ λέων; de polysyllabis quantum satis uidebatur supra dictum est (p. VI).

Facile autem est obseruare, si uersus in quarta sede media est incisus, ante caesuram saepe esse collocatum uocabulum trisyllabum (τόξον βολῆς ἔμπειρος, εἰς τὴν πόλιν κατῆγε).

Clausit uersus Babrius quinque syllabis conexis uelut οἰκοδεσποίνη (terdecies); ὠφελοῦσ᾽ ἥμας, φεύγετ᾽ ἀνθρώπων, οὐδ᾽ ἐβοσκήθην, μήπιλιχμήσῃς, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ εὐνοίης, μή ποτ᾽ ἐπλεύσθης (uicies quinquies); a quibus non multum differunt talia τὰ πάντ᾽ ἐποπτεύειν, τὸν ἄνδρ᾽ ἐπηρώτα, ὃ δ᾽ ἀποπηδήσας: uerum paullo audacius septem colligantur syllabae ἐξανίστατ᾽ ἐξαίφνης in fabula dubia 116, 8: ad quod tamen exemplum in f. 128 extrema proposui ἐξελήλυθ᾽ ἀνθρώπους et 153, 4 ἐξιόντ᾽ ἀναιρήσειν. cf. adn. ad f. 75, 16. tetrasyllaborum et trisyllaborum haec genera sunt frequentissima — neque enim omnia possum hoc loco complecti —: φίλους ὑποπτεύεις, γῆς ἐφαπλώσας, ἀσκόπως ἐφορμήσας; πρῶτον εἰπούσης, τὰ Πυγμαίων, μέτωπον εἰστήκει. disyllaborum illa τὸν γόμον λύων, κρεῖσσον ἦν ὕμας, ἄγγελος λόγων ἥκειν, ἀμπέλων τε καὶ κήπων. maxime uero digna uidetur quae animaduertatur haec fere constans forma καὶ φόβον δρόμος πλήρης 1, 3. τὰς πύλας ἐπὶ κρήνης 2, 9. pr. I, 17. 6, 2. 7, 14. 11, 8. 16, 6. 22, 1. 23, 6. 24, 7. 25, 2. 27, 3. 31, 19. 43, 5. 49, 5. 51, 2. 54, 1. [58, 6]. 71, 8. 74, 1. 16. 75, 10. 94, 4. 95, 51. 101, 7. 105, 3. 111, 12. 112, 2. 6. 116, 4. 9. 118, 9. 121, 2. 126, 4. 131, 1. 132, 7.; 33, 17 cl. pr. II, 6. 54, 3. dixit tamen etiam ita πελαργέ, τίνι βίῳ χαίρεις 13, 9, ἠδύναντο· κατὰ μίην τοίνυν 47, 8. quod Lachmannus scripsit 127, 4 καὶ τὰ τῆς τέχνης recte se habere his locis defenditur: ἦν δὲ τῶν ζώων 1, 2. 7, 6. 21, 4. 27, 4. 28, 4. 30, 2. 36, 6. 42, 7. 57, 5. 79, 2. 85, 9. 87, 5. 95, 31. 107, 15. 127, 4. cl. 47, 11. 53, 7. ἧς τις

οὐκ ἔχειν ἦρα 32, 4 et *σὺν* (ego aliquando conieceram in u. *νῦν* latere *ἔτι*) *δὲ καὶ θεῶν ὕμνει* 15, 6 similia habent illa *μή σε τῷ λύκῳ ῥίψω* 16, 2, *τὸν δὲ τοῦ σκέλους ἄρας* 42, 4, *ὧν σὺ τὴν χροὴν σκώπτεις* 65, 3. neque igitur hanc ob causam uersus 131, 8 *φέρβεις δ' ἄρ' ἡμῖν τὴν κύν' ἐν μέσοις ταύτην* potest uituperari, neque quod tres eliduntur syllabae, neque uero quod totus ex disyllabis et monosyllabis constat: nam huius generis haud paucos inuenias (54, 3. 4. 1, 3. 20, 8. 22, 1. 36, 6. 48, 2. 59, 6. 67, 2. 68, 9. 69, 6. 71, 9. 78, 2. 4. 95, 31. 46. 100. pr. II, 3. 107, 8. 113, 3. 116, 12. 120, 9. 122, 14. 131, 8. al.). unde simul omnis de uersu 114, 6 *εἶπέν τις αὐτῷ· φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα* tollitur dubitatio. sed ut eo reuertar unde egressus sum, inter rariora sunt habenda bina tetrasyllaba aut pentesyllaba in extremo uersu iuxta posita: *ἀπολέσας ἀνεζήτει* 2, 2. 13, 2. 21, 2. 23, 2. 32, 6. 39, 4. 52, 6. 69, 1. cl. 21, 1. 130, 6. *κερδὼ δ' ἐπισκώπτουσα, μὴκφρενωθείην* 101, 5.

Tam anxia cura uersus cum formauerit Babrius, non mirum uidebitur si numerus uerborum quae in ultima uersus sede collocari possent arctioribus finibus circumscriptus est. utitur crebro eisdem uerbis uerborumque formis, uelut genetiuis pluralis numeri, gen. part. act. fem., comparatiuorum pronominum aduerbiorum formis quibusdam (uelut *μείζων, ἥμας τοιαύτην κἀκείνη, ἐξαίφνης λίαν πόρρω οὕτως*), infinitiuis temp. praes. (maxime in *εύειν ύειν*) fut. aor., indicatiuis fut. act. et aor. pass., coniunctiuis et participiis aor. I act., temp. plusq.pf. act., impf. uerborum contractorum.

Possum multa disputare de uocabulis quae certis quibusdam in sedibus collocantur: sed haec in aliud tempus differamus: de una tamen uoce *φησί* uerbum facere liceat. ea ponitur in his fabulis, ut *εἶπε* plerumque, post incisionem tertii pedis uiciens quinquies (*φασί* septiens), ante illam sexiens; post quarti pedis caesuram 53, 4 mutata sede ut uersus constaret collocata est. *πρῶτος δέ, φασίν* coniectura restitutum est pr. II, 4; de scriptura quae est 95, 78 *βασιλῆ δέ φησι* dubito; 88, 16 autem malui scribere *ἔφασκε*, ut est 95, 14 (cl. 94, 3), et 78, 4 *καὶ τίς σε, τέκνον, φησί, τῶν θεῶν σώσει;* nam *τέκνον* eodem loco ponitur pr. I, 2. 34, 11. 131, 4, post alteram caesuram 95, 31. 47, 6.

,Quid? leuissima ista tu curabis,' inquies ,cum tot tamque grauia supersint in uerbis Babrii menda et aperta et operta?' ego uero neque quantum tollendum reliquerim uitiorum uel ingeniosioribus hominibus uel felicioribus, neque quam multae ex eis quas protuli emendationibus atque adeo opinionibus sint incertae ignoro, tametsi pro uirili parte per satis multos annos et ipse his uolneribus sanandis operam dedi et uirorum quorundam eximiorum uel consilio uel inuentis adiutus sum. nam Mauricius Hauptius, qui quam diu mihi fauebat, studia mea Babriana singulari fouebat beneuolentia, cum suas aliquot tum plurimas Augusti Seidleri, qui diuino profecto acumine in his fabulis restituendis uersatus est, emendationes et Godofredi Hermanni de nonnullis locis iudicia mecum communicauit; Rudolfus Hercher praeclara quaedam inuenta sua mihi tradidit; Carolus Halmius, qua est liberalitate, suas suspiciones per litteras mihi transmisit; Maximilianus Treu fabularum Graece conscriptarum libros Londinenses et Oxonienses diligentissime mea causa inspexit; paucas coniecturas Otto Jahn ad marginem editionis Levisianae ascripserat, quae ex auctione bibliothecae illius amplissimae ad me peruenit. quae ceteri homines docti ad emendandas fabulas Babrianas contulerunt ut collegi quanta potui diligentia, ita omnes omnium hariolationes congerere non meum esse arbitrabar. etenim quae coniecturae certa aliqua ratione falsae esse coarguebantur, eas praetermisi. neque necessarium duxi eorum semper nomina ascribere, qui quae alii dudum reppererant, tamquam noua repetierunt. quod quam saepe cum aliis tum mihi acciderit persequi nihil attinet. quamquam in incredibili illa opinionum et suspicionum multitudine, etiamsi plurimum in auctoribus emendationum indagandis consumas operae ac studii, procliue sane est errare: uelut quod mihi locis nonnullis primus scripsisse uidebar *ἧμιν ἥμας* occupauerat Bergkius, quo uiro de Babrii uerbis restituendis pauci melius meruerunt. sed etiam praeterea succreuit satis larga seges addendorum. 6, 17 uereor ne non recte scripserim *ἦδ'*: tota enim sententia affabulatore potius quam Babrio uidetur digna esse || 11, 5 *βάλλοντος* habet etiam paraphrasis Marciana; uide p. 97. n. 6. || 11, 8 *ὁ δ'* A m. pr., *ὅδ'* m. rec. || 23, 4 *τοῖς πέριξ ἄλλοις* coniecit scribendum esse et 31, 20 spurium iudicauit A. Grumme in commentatione edita Gerae d. XV m. Oct.

1875, quae his ipsis diebus, cum omnia mea iam sunt typis descripta, Gustaui Schneideri beneuolentia ad me est adlata. in quo libello perpauca esse quae ego non antea exposuissem homo ille doctus non dubito quin intellecturus fuerit, si obseruationes Babrianas quas a. 1865 — siue typographi siue meo errore p. 76 exstat 1864 — Berolini edidi cognouisset. ea uero de qua agit p. 7, 4 coniectura a me iam a. 1862 prolata est || 20, 8 corrige *μάτην*, 32, 7 *παρέδραμεν*, 43, 13 *ταῦτ'*, 45, 10 *ἀλλ'*, 47, 13 *ἦτε* || 23, 11 *ἐκφορουμένους* Minas || 33, 16 *ὅδ'* A || 35, 1 in adn. u. ‚commutabat' ultima excidit littera || 50, 19 *ἔσωσας . . ἀπέκτεινας* habet etiam paraphrasis Marciana || 59, 9 propter caesuram praefero *τῶν ὀμμάτων κέρατα* || 75, 7 *γὰρ* ante Hochium, qui de suis auctoribus solet tacere, delebat Hartung || 84 in epimythio restitue *ἀδυνάτου* || 91, 3 de temp. aoristo *μείνας* uide Classenum ad Thuc. II, 19, 14 p. 188 disserentem || 111, 11 *παρέβαινε* Otto Jahn probabiliter || 115, 4 in u. *ταῦτα* nescio an lateat participium quale est *σκώπτων* || 127, 3 *φέρῃ* aliquo modo defenditur f. 93, 3 *ἐφ' ᾧ λάβωσι* || 140, 5 *τί τὸ ξενίζον, εἰ ξένη με θρὶξ φεύγει* et 137, 3 *ἐγὼ δὲ κἀκείνης Καὶ σῆς ἔχω γε ποικιλωτέρην γνώμην* Minas Babrii persona induta in syllogae alterius f. 84. 72 || p. 94 med. Auianum tricesimam fabulam aliunde ac non e Babrii fabulis desumpsisse, quippe qui idem argumentum f. 95 tractauisset, demonstrauit Lachmannus ||

Reliquum est ut indicem quibus compendiis sim usus. sunt autem haec: A = Babrii codex Athous | Ar. = L. Ahrens | Ber. = Berolinenses editores | Bg. = Bergk | Bk. = I. Bekker | Bo. = Boissonade | Bt. = Butler | C F H T = Aesopearum fabulorum editiones Coraisiana Furiana Halmiana Tyrwhittiana | Db. = Dübner | Dd. = Guilelmus Dindorf | E. = Eberhard | G. = tetrastichorum codex Gudianus | He. = Godofredus Hermann | Hl. = Halm | Hp. = Mauricius Haupt | L. = Lachmann | M. = Meineke | P. = Pollucis personati liber Parisinus | S. = Suidas | Sd. = Seidler | Schw. = Schneidewin | Sp. = Hermannus Sauppe | Tur. = editores Turicenses | V. = Dositbei codex Vossianus. | N = Nauckius

Verum tandem aliquando subsistendum est legentiumque occurrendum satietati. denuo autem hoc loco nihil magis mihi esse in uotis profiteor, quam ut uir uenerabilis Georgius Wichert in hac quam uere dicere possum *δόσει*

ὀλίγην τε φίλην τε ne plane deesse existimet uirtutes illas grammatico maxime dignas, quarum ipse est exemplar ac specimen, diligentiam dico sobriumque iudicium. quod si consecutus ero, animo minus sollicito ex hac urbe discedam.

Scripsi Magdeburgi in coenobio Beatae Virginis sacro
d. XX. m. Oct. MDCCCLXXV.

ΒΑΒΡΙΟΥ

ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ.

ὧν νῦν ἕκαστον, ἂν θέλῃς, ἐνὶ μνήμῃ
μελισταγές σοι, λῷστε, κηρίον θήσω,
πικρῶν ἰάμβων σκληρὰ κῶλα θηλύνας.

1 *Ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς ὄρος κυνηγήσων,*
τόξου βολῆς ἔμπειρος· ἦν δὲ τῶν ζῴων
φυγή τε πάντων καὶ φόβου δρόμος πλήρης·
λέων δὲ μοῦνος προὐκαλεῖτο θαρσήσας
αὐτῷ μάχεσθαι. „μεῖνον" εἶπε, „μὴ σπεύσῃς"
ἄνθρωπος αὐτῷ, „μηδ᾽ ἐπελπίσῃς νίκῃ·
τῷ δ᾽ ἀγγέλῳ μου πρῶτον ἐντυχὼν γνώσῃ
τί σοι ποιητέ᾽ ἐστίν." εἶτα τοξεύει
μικρὸν διαστάς. χὠ μὲν οἰστὸς ἐκρύφθη
λέοντος ὑγραῖς χολάσιν· ὁ δὲ λέων δείσας
ὥρμησε φεύγειν ἐς νάπας ἐρημαίας.
τούτου δ᾽ ἀλώπηξ οὐκ ἄπωθεν εἱστήκει.
ταύτης δὲ θαρσεῖν καὶ μένειν κελευούσης,
„οὔ με πλανήσεις" φησίν, „οὐδ᾽ ἐνεδρεύσεις·
ὅπου γὰρ οὕτω πικρὸν ἄγγελον πέμπει,
ὡς αὐτὸς ἤδη φοβερός ἐστι γινώσκω."

Ὅτι δεῖ ἐκ τῶν προσφερομένων γινώσκειν τὴν ἑκάστου διάθεσιν. καὶ ὅτι ἡ σοφία τῆς δυνάμεως διαφέρει.

2 *Ἀνὴρ γεωργὸς ἀμπελῶνα ταφρεύων*
καὶ τὴν δίκελλαν ἀπολέσας ἀνεζήτει,
μή τις παρόντων τήνδ᾽ ἔκλεψεν ἀγροίκων.

---

17. *ἂν θέλῃς ἐνὶ* L Ar.: *ἂν θείης ἐμῇ* A. *ἵνα τιθῇς* Db. ‖ 18. *λῷστε* Db.: *νῷ τὸ* A | *δώσω* Bg. ‖ 19. *θηλύνας* Ar. Hp. L M: *θηλάσαι* A; litterae *άσαι* incertae sunt: cf. Dd. | totum prooemium foede corruptum est. ‖ **1.** *ἀρχὴ τοῦ α.* A ‖ 3. *φυγή* Bo.: *φυγῆς* A. *φυγῆς . . δρυμὸς* Bg. ‖ 4. *μοῦνος* Schw. ex C 279: *τοῦτον* A | *θαρσήσας* Bo: *θαρσῆσαι* A ‖ 5 *αὐτῷ* A | *σπεύσῃς* Fix: *σπεῦδε* A ‖ 6. *ἄνθρωπος* A: corr. Ber. ‖ 7. *μοῦ* A | *μὴ δ᾽* A ‖ 8. *ποιητέ᾽* Bg. Sd: *ποιητόν* A *πτοητόν* Schw. ‖ 9. *ὀϊστὸς* A ‖ 12. *τούτου*] *σοφὴ* Bg. ‖ 13. *ταύτης*] cf. 27, 3. 5. ‖ 15. *πικρὸν* Db. ex C: *φοβερὸν* A ‖ 16. *φοβερός* Db.: *πικρός* A | *ὡς* E: *πῶς* A | *γινώσκω* E: *γιγνώσκω* A | 12—16. firmantur fabularum pedestrium testimonio ‖ **2.** 2. *ἀνεζήτει* Fix Hl. Hercher Sd. alii: *ἐζήτει* A. cf. 23, 2. 28, 3. ‖ 3. *τις* Bo. Sd: *τῶν* A ‖

18. Zachariae 12: Babrius dixit κυρίον μεγι-στανές, ut Christodorus ecphr. 343, quem affert Boissonadius Babr. p. 6.

6. Zachariae 13: ἐποτροίζειν (vindic.) scriptoribus serioribus proprium est.

16. ὡς muthwillige Emendation von Eckhard da ὡς einen Ausruf ausdrücken soll.

3. μή + Ind = ob nicht

4. Nach οὐκ ἔχω ὅτι kommt der Conj. am allerhäufigsten vor, also ποιῶσι. Der Opt. ist hier unmöglich weil Opt. von ἔχω nicht abhängen kann.

4. ποιῶσι entschieden gebilligt vom Ref. in der Zeitschrift. Oest. Gym. 1876. 5. p. 151

8. Zachariae 5: (θεοὶ) τὰ πάντ' ἐποπτεύουσιν nos Aeschyli communem facit cf. Aesch. Choeph. 985 (de Sole): ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε.

9. Eine sehr kühne Construction, selbst für einen Dichter: die Pforten eingehen.

14. Zeitsch. Oest. Gym. 1876. 5. billigt ὁ θεός

4. Zachariae 6: Theocriteum videtur esse κόμην βόσκεται αἴγιλόν τε καὶ σχῖνον, cf. Theocr. 5, 128, 129 αἴγιλον αἶγες ἔδοντι καὶ σχῖνον πατέοντι

9. Verba Babriana non pauca apud Polybium inveniuntur, e.g. εὐστοχεῖν Pol. 1, 14, 7.

ἠρνεῖθ᾽ ἕκαστος. οὐκ ἔχων δ᾽ ὃ ποιήσει,
εἰς τὴν πόλιν κατῆγε πάντας ὁρκώσων·
τῶν γὰρ θεῶν δοκοῦσι τοὺς μὲν εὐήθεις
ἀγροὺς κατοικεῖν, τοὺς δ᾽ ἐσωτέρω τείχους
εἶναί τ᾽ ἀληθεῖς καὶ τὰ πάντ᾽ ἐποπτεύειν.
ὡς δ᾽ εἰσιόντες τὰς πύλας ἐπὶ κρήνης
τοὺς πόδας ἔνιζον κἀπέθεντο τὰς πήρας,
κῆρυξ ἐφώνει χιλίας ἀριθμήσειν
μήνυτρα σύλων ὧν ὁ θεὸς ἐσυλήθη.
ὃ δὲ τοῦτ᾽ ἀκούσας εἶπεν „ὡς μάτην ἥκω·
κλέπτας γὰρ ἄλλους πῶς ὁ θεὸς ἂν εἰδείη, Hal. p. 13
ὃς τοὺς ἑαυτοῦ φῶρας οὐχὶ γινώσκει,
ζητεῖ δὲ μισθοῦ μή τις οἶδεν ἀνθρώπων;“

Ὅτι χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς ὑπισχνουμένοις ὧν οὐκ εἰςεῖδες πίστιν.

3 Αἶγάς ποτ᾽ εἰς ἔπαυλιν αἰπόλος κλείζων
μιῆς ἀπειθοῦς ἐν φάραγγι τρωγούσης
[ἐπὶ σηκὸν ἄγειν θ᾽, ὡς αἳ μὲν ἦλθον, αἳ δ᾽ οὔπω,]
κόμην γλυκεῖαν αἰγίλου τε καὶ σχίνου.
τὸ κέρας κατῆξε μακρόθεν λίθῳ πλήξας.
τὴν δ᾽ ἱκέτευε „μή, χίμαιρα συνδούλη,
πρὸς τοῦ σε Πανός, ὃς νάπας ἐποπτεύει,
τῷ δεσπότῃ, χίμαιρα, μή με μηνύσῃς·
ἄκων γὰρ ηὐστόχησα τὸν λίθον ῥίψας.“
ἡ δ᾽ εἶπε „καὶ πῶς ἔργον ἐκφανὲς κρύψω;
τὸ κέρας κέκραγε, κἂν ἐγὼ σιωπήσω.“

Ὅτι τὰ δημοσίᾳ ἁμαρτηθέντα κατ᾽ οὐδένα τρόπον χρὴ κρύπτειν.

---

4. ποιήσῃ Hl. || 13. ὁ δὲ A: ὃ δὲ scripsi omnibus locis || 14. ὁ θεὸς E: θεὸς A | ᾐδείη A | epim. εἰσὶδες πί. τ. ν. A πίτα Minas: εἰσεῖδες Bo. πίστιν agnouit Dd. οὔπω εἶδες E || **3.** 1. κλείζων A χρη supra scripsit m. rec.: κλήζων Schw. κλείσων Bg. | uu. 2. 3. 4 m. alia ascripsit β α γ || 2. μιᾶς A || 3. om. C 151, secluserunt Ar. Schw. || 5. κατῆξε L ex tetrastichis: κατέαξε A ||

see rem. 4 Ἁλιεὺς σαγήνην, ἣν νεωστὶ βεβλήκει,
add to 43,5 ἀνεῖλκεν· ὄψου δ' ἔτυχε ποικίλου πλήρης.
τῶν δ' ἰχθύων ὁ λεπτὸς εἰς βυθὸν φεύγων
ὑπεξέδυνε δικτύου πολυτρήτου, see remark to 43,5
Hart. p. 17 ὁ μέγας δ' ἀγρευθεὶς εἰς τὸ πλοῖον ἡπλώθη. see re-
[σωτήριόν πώς ἐστι καὶ κακῶν ἔξω mark to 54:2
τὸ μικρὸν εἶναι· τὸν μέγαν δὲ τῇ δόξῃ
σπανίως ἴδοις ἂν ἐκφυγόντα κινδύνων.]

5 Ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων,
οἷς θυμὸν εἶναί φασιν οἷον ἀνθρώποις.
τούτων ὁ λειφθεὶς (τραυμάτων γὰρ ἦν πλήρης)
Hart. p. 17 ἔκυπτ' ἐς οἴκου γωνίην ὑπ' αἰσχύνης·
ὁ δ' ἄλλος εὐθὺς ἐπὶ τὸ δῶμα πηδήσας
ἐπικροτῶν τε τοῖς πτεροῖς ἐκεκράγει.
καὶ τὸν μὲν αἰετός τις ἐκ στέγους ἄρας
ἀπῆλθ'· ὃ δ' ἀδεῶς ἀμφέβαινε θηλείαις,
ἀμείνονα σχὼν τἀπίχειρα τῆς ἥττης.
[ἄνθρωπε, καὶ σὺ μή ποτ' ἴσθι καυχήμων,
ἄλλου σε πλεῖον τῆς τύχης ἐπαιρούσης·
πολλοὺς ἔσωσε καὶ τὸ μὴ καλῶς πράττειν.]

6 Ἁλιεὺς θαλάσσης πᾶσαν ᾐόνα ξύων
λεπτῷ τε καλάμῳ τὸν γλυκὺν βίον σῴζων
μικρόν ποτ' ἰχθὺν ὁρμιῆς ἀφ' ἱππείης

---

4. 2. ἀνεῖλκεν E: ἀνείλετ' A ‖ 6. 7. 8. saepsi ‖ 6. σωτήριόν E: σωτηρία A | πῶσ A ‖ 8. κινδύνων Ar. Bg: κίνδυνον A κινδύνους C p. 87 δίκην C p. 93 ‖ **5.** 1. 2. habet Suidas in Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι ‖ 2. οἷς φ. ε. θ. ὥσπερ ἀ. Suidas; cf. C. 145 b ‖ 4. ἔκυπτ' ἐς Hp. Ar: ἐκρύπτετ' A. ἐκρύβετ' ἐς Ar. Hl. cl. 108, 27 ἐκρυπτ' ἐς Bg. cf. C ‖ 5. ἐπὶ E (cf. C): εἰς A ‖ 7. ἀετὸς A: corr. Bo: ‖ 8. ἀδεῶς (ἐν ἀδείᾳ, ἀφόβως) C: ἄλλος A | ἀμφίβαινε A, ι in ε mut. m. rec.: ἐπανέβαινε Brenn. (ἐπέβαινεν, συνῆν C) | θηλείας L ‖ 9. ἔχων Suidas in u. τἀπίχειρα | [10. 11. 12.] L ‖ 11. πλεῖον Ar. Ber. Fix: πλέον A ‖ **6.** 1. ηιόνα A: corr. Bo. ‖ 2. τε add. Bo. | σώζων Bg. Bt., C. F. Hermann, N: ζώων A. cf. 76, 9 ‖

Ref. im Lit. Centralblatt 1876. No. 20 sagt: 4 ist eine fabula decurtata; die drei letzten Verse sind für den affabulator doch zu gut; vermuthlich fehlt nach Vers 5 etwas, worin gesagt ward, dass ein entschlüpfender kleiner Fisch dem grossen die in 6-8 enthaltene Lehre giebt. aber Hahn meint dass in der älteren Fabeln keine affabulation vorkommt + übrigens ist das Griechische dieser Verse sehr corrupt, z. B. ἔξω für ein Adjectiv; auch τὸν μέγαν τῷ δόξῃ ist eine schwerfällige Emendation. Eberhard (in Bursian's Jahresbericht 1874-5 stimmt Litt. Centralb. zu

6. σωτηρία muss im Texte gelassen werden, vgl. Hahn 26.

1. Befremdend dass der Dual statt Plural nicht steht

4. ἐκρόφει Es muss es heissen weil 108. 27 es hat + weil die Paraphrasen auch ἐκρόφει hat

5. Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5 billigt E's ἐσὶ τὸ δῶρα

8. ἄξεις ist eine evidente emendation aus der paraphrasis. ἐσανέβαινε ist eine feine Emendation, da ἀνέβαινε im Sinne von Besteigen sehr bedenklich ist

9. Ref. im Lit. Centralblatt 1876. No. 20 sagt: es liesse sich nach Suidas, dessen Vorlage eine ältere + glaubwürdigere gewesen zu sein scheint als der Codex Athous, vermuthen: ἔχων ἀμείνω τἀσὶ χεῖρα τ. ü. Eberhard in Bursian's Jahresbericht 1874-5. p. 505 stimmt dem Recensenten bei.

3(44). Zachariae 8: In Oppiani Halieuticis III, 75 (cf. 469) legitur ὅρμιν ἱππείης εὐσχοίνοιο (linea piscatoria setis equinis nexa).

4. L's Emendation οὐ ist ganz evident

6. Suidas viel besser + schöner wie A

8. E's Emendation sehr schön + unzweifelhaft richtig

9. Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. billigt E's γοῦν. Die Wiederholung des μέ ist matt, etwa δέ.
10. muss durchaus θαρσοῦσιν heissen (Hl) weil A θαρρασοῦν bietet was auf ein Zotacismus ~~bei~~ beruht oder herstammt

17. Ref. im Lit Centralblatt 1876. No 20. sagt: doch wohl ἄν ἄδικα δυνηθῶ, vgl. auch die praef. X (dieses Buches): obgleich wir nicht hier an einen affabulator denken

1 Zach. p. 28 saepe exordiuntur ab ἦν vel εἶχεν

3 Attici in primo loco Λογαρσοῦν posuerunt, ita B. 15, 13. Hic secundum locum tenet cf. Syllogam fabularum alteram 56, 8. Luc. Tim. 57. 48. 55. rhet. praec. 12. piscat 20. dial. deor. 1, 2. D. mar. 7, 2.
8 Zachariae 7. ἀσσανδᾶν κόππῳ B. 7. 8 dixit ut ἀσσανδᾶν πόνοις incertus poëta Antholog. 5, 168, 3.
4 Zach. p. 27

ἤγρευσεν, οὐ τῶν εἰς τάγηνον ὡραίων.
ὃ δ' αὐτὸν οὕτως ἱκέτευεν ἀσπαίρων·
„τί σοι τὸ κέρδος; ἢ τίν' ὦνον εὑρήσεις;
οὐκ εἰμὶ γὰρ τέλειος, ἀλλά με πρῴην
πρὸς τῇδε πέτρῃ φυκὶς ἔπτυσ' ἡ μήτηρ.
νῦν οὖν ἄφες με, μὴ μάτην μ' ἀποκτείνῃς.
ἐπὴν δὲ πλησθεὶς φυκίων θαλασσαίων
μέγας γένωμαι, πλουσίοις πρέπων δείπνοις,
τότ' ἐνθάδ' ἐλθὼν ὕστερόν με συλλήψῃ.“
τοιαῦτα μύζων ἱκέτευε κἀσπαίρων,
ἀλλ' οὐκ ἔμελλε τὸν γέροντα θωπεύσειν·
ἔφη δὲ πείρων αὐτὸν ὀξέῃ σχοίνῳ
„ὁ μὴ τὰ μικρά, πλὴν βέβαια, τηρήσας aber
μάταιός ἐστιν ἢδ' ἄδηλα θηρεύει.“

7 *Ἄνθρωπος ἵππον εἶχε. τοῦτον εἰώθει*
κενὸν παρέλκειν, ἐπετίθει δὲ τὸν φόρτον
ὄνῳ γέροντι. πολλὰ τοιγαροῦν κάμνων
ἐκεῖνος ἐλθὼν πρὸς τὸν ἵππον ὡμίλει
„ἂν μοι θελήσῃς συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου,
τάχ' ἂν γενοίμην σῷος· εἰ δὲ μή, θνήσκω.“
ὃ δ' „οὐ προάξεις;“ εἶπε „μή μ' ἐνοχλήσῃς.“
εἷρπεν σιωπῶν, τῷ κόπῳ δ' ἀπαυδήσας
πεσὼν ἔκειτο νεκρός, ὡς προειρήκει.
τὸν ἵππον οὖν παρ' αὐτὸν εὐθέως στήσας
ὁ δεσπότης καὶ πάντα τὸν γόμον λύων

---

4. *οὐ* L: *ἐκ* A | *ὡραῖον* A: corr. Bo ‖ 6. *ἢ τιν' ὦνον εὑρήσεις* Suidas in *ὦνος* (*ἀλφήσω* cl. Od. ο 452 E (1862), M. Schmidt (1871)): *ἢ πόσου με πωλήσεις* A ‖ 8. *ἔπτυσ' ἡ* E: *ἔπτυσε* A. *ἔπτυσεν* Bg. ‖ 9. *γοῦν*? E ‖ 10. *θαλασσίων* A: corr. Bo. ‖ 13. *κἀσπαίρων* L: *καὶ σπαίρων* A ‖ 15. *ὀξέῃ* Ber. Bt. Fix: *ὀξείῃ* A. *ὀξεῖ* Bg. Fix. ‖ 17. *ἢδ'* E: *ἂν* A (*ἄν γ'* m. rec.) ‖ 18. *θηρεύει* E: *θηρεύῃ* A (*ἅτε γ' ἄ. θηρεύων* E olim) ‖ **7.** 2. *τοὺς φόρτους* Hertzberg. ‖ 5. *ἤν*? ‖ 7. *μή μ'* N Schw.: *μὴ δ'* A. tum utique cum Halmio erat scrib. *ἐνοχλήσεις* cl. Soph. Ai. 75. Tr. 1183. ‖ 8. *εἷρπε* A: corr. Bo. ‖

ἐπ᾽ αὐτὸν ἐτίθει τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους,
καὶ τὴν ὀνείην προσεπέθηκεν ἐκδείρας.
ὁ δ᾽ ἵππος „οἴμοι τῆς κακῆς“ ἔφη „γνώμης·
οὐ γὰρ μετασχεῖν μικρὸν οὐκ ἐβουλήθην,
τοῦτ᾽ αὐτό μοι πᾶν ἐπιτέθεικεν ἡ χρείη.“

8 Ἄραψ κάμηλον ἀχθίσας ἐπηρώτα
πότερ᾽ ἀναβαίνειν μᾶλλον ἢ κάτω βαίνειν
αἱροῖτο. χὠ κάμηλος οὐκ ἄτερ μούσης
εἶφ᾽ „ἡ γὰρ ὀρθὴ τῶν ὁδῶν ἀπεκλείσθη.“

Ὁ λόγος εὔθετος πρὸς ἄνδρας διεστραμμένους καὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἐκκλίνοντας.

9 Ἁλιεύς τις αὐλοὺς εἶχε καὶ σοφῶς ηὔλει·
καὶ δή ποτ᾽ ὄψον ἐλπίσας ἀμοχθήτως
πολὺ πρὸς αὐλῶν ἡδυφωνίην ἕλξειν,
τὸ δίκτυον θεὶς ἐτερέτιζεν εὐμούσως. see remark to 43,8
ἐπεὶ δὲ φυσῶν ἔκαμε καὶ μάτην ηὔλει,
see remark to 43,8 βαλὼν σαγήνην ἔλαβεν ἰχθύας πλείστους.
ἐπὶ γῆς δ᾽ ἰδὼν σπαίροντας ἄλλον ἀλλοίως,
τοιαῦτ᾽ ἐκερτόμησε, τὸν βόλον πλύνων·
„ἄναυλα νῦν ὀρχεῖσθε. κρεῖσσον ἦν ὕμας
πάλαι χορεύειν, ἡνίκ᾽ εἰς χοροὺς ηὖλουν.“
[οὐκ ἔστιν ἀπόνως οὐ καμόντα κερδαίνειν·
ὅταν καμὼν δὲ τοῦθ᾽ ἕλῃς ὅπερ βούλει,
τότε κερτομεῖν σοι καιρός ἐστι καὶ παίζειν.]

Ὁ μῦθος λέλεκται πρὸς τοὺς [ματαίως] παρὰ τὸ δέον τι ἐργαζομένους.

---

12. ἐπ᾽ α. ἐ. τὸν γόμον τ. σ. τε τ. κτ. in u. σάγη, et τ. σ. τε τ. κ. κ. τ. ὀνείαν π. ἐ. in ὀνεία S. || 16. χρεία A || **8.** fabula decurtata. || 3. χὴ He. || in epim. καὶ A ante ὁδοῦ. || **9.** 1. 2. [αὐλοὺς . . ποτ᾽] N || 3. ἡδυφωνείην A: corr. Db. alii | ἕλξειν E: ηξειν A. cf. Ael. N. A. 6, 31 p. 153, 15 Hr. || 4. ἐτερέτιζεν Minas: ἐτέριζεν A || 5. ἔκαμε Db. alii: ἔκαμνε A || 7. ἀσπαίροντας A: corr. Bo. || 8. τοσαῦτ᾽ A: em. Sp. || 9. ὀρχεῖσθαι A: corr. Bo. | ὑμᾶς A || [11–13] Db. alii | 11. οὐ καμόντα Schw.: οὐδ᾽ ἀλύοντα A (ll. λυ et τα incertae sunt). οὐκ ἔστιν οὐδ᾽ ἄλ᾽ ἄπονον ὄντα κ. M. Schmidt || 12. καμὼν Ar. Hl.: βαλὼν A || τοῦτο θέλῃς A: corr. Bo. | in mg ει m. pr. A. || 13. τότε Ar. Hl. Sd.: τὸ A || 14. [ματαίως] Bg. E ||

13 Zach. ὀνείη ἅπαξ λεγόμενον.

4. muss ein Fragezeichen haben, sonst gibt es gar keinen Witz, wohl aber mit Fragezeichen

3. εἴλλειν befriedigt Ref. in Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. p. 151 nichts, da es sich nicht mit πρὸς αὐλῶν ἐυδνεφωνίαν vereinbaren lässt

9+10. Zachariae 5: Babrio ἄναυλα νῦν ὀρχεῦσθε. Κρεῖσσον ἦν ὑμᾶς πάλαι χορεύειν fortasse observabatur Euripides Phoen. 790 κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις

ἐπ᾽ αὐτὸν ἐτίθει τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους,
καὶ τὴν ὀνείην προσεπέθηκεν ἐκδείρας.
ὁ δ᾽ ἵππος „οἴμοι τῆς κακῆς" ἔφη „γνώμης·
οὐ γὰρ μετασχεῖν μικρὸν οὐκ ἐβουλήθην,
τοῦτ᾽ αὐτό μοι πᾶν ἐπιτέθεικεν ἡ χρείη."

8 Ἄραψ κάμηλον ἀχθίσας ἐπηρώτα
πότερ᾽ ἀναβαίνειν μᾶλλον ἢ κάτω βαίνειν
αἱροῖτο. χὠ κάμηλος οὐκ ἄτερ μούσης
εἶφ᾽ „ἡ γὰρ ὀρθὴ τῶν ὁδῶν ἀπεκλείσθη."

Ὁ λόγος εὔθετος πρὸς ἄνδρας διεστραμμένους καὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἐκκλίνοντας.

9 Ἁλιεύς τις αὐλοὺς εἶχε καὶ σοφῶς ηὔλει·
καὶ δή ποτ᾽ ὄψον ἐλπίσας ἀμοχθήτως
πολὺ πρὸς αὐλῶν ἡδυφωνίην ἕλξειν,
τὸ δίκτυον θεὶς ἐτερέτιζεν εὐμούσως. see remark to 43,8
ἐπεὶ δὲ φυσῶν ἔκαμε καὶ μάτην ηὔλει,
see remark to 43,8 βαλὼν σαγήνην ἔλαβεν ἰχθύας πλείστους.
ἐπὶ γῆς δ᾽ ἰδὼν σπαίροντας ἄλλον ἀλλοίως,
τοιαῦτ᾽ ἐκερτόμησε, τὸν βόλον πλύνων·
„ἄναυλα νῦν ὀρχεῖσθε. κρεῖσσον ἦν ὕμας
πάλαι χορεύειν, ἡνίκ᾽ εἰς χοροὺς ηὔλουν."
[οὐκ ἔστιν ἀπόνως οὐ καμόντα κερδαίνειν·
ὅταν καμὼν δὲ τοῦθ᾽ ἕλης ὅπερ βούλει,
τότε κερτομεῖν σοι καιρός ἐστι καὶ παίζειν.]

Ὁ μῦθος λέλεκται πρὸς τοὺς [ματαίως] παρὰ τὸ δέον τι ἐργαζομένους.

---

12. ἐπ᾽ α. ἐ. τὸν γόμον τ. σ. τε τ. κτ. in u. σάγη, et τ. σ. τε τ. κ. κ. τ. ὀνείαν π. ἐ. in ὀνεία S. || 16. χρεία A || **8.** fabula decurtata. || 3. χή He. || in epim. καὶ A ante ὁδοῦ. || **9.** 1. 2. [αὐλοὺς . . ποτ᾽] N || 3. ἡδυφωνείην A: corr. Db. alii | ἕλξειν E: ηξειν A. cf. Ael. N. A. 6, 31 p. 153, 15 Hr. || 4. ἐτερέτιζεν Minas: ἐτέριζεν A || 5. ἔκαμε Db. alii: ἔκαμνε A || 7. ἀσπαίροντας A: corr. Bo. || 8. τοσαῦτ᾽ A: em. Sp. || 9. ὀρχεῖσθαι A: corr. Bo. | ὑμᾶς A || [11–13] Db. alii | 11. οὐ καμόντα Schw.: οὐδ᾽ ἀλύοντα A (ll. λυ et τα incertae sunt). οὐκ ἔστιν οὐδ᾽ ἄλ᾽ ἄπονον ὄντα κ. M. Schmidt || 12. καμὼν Ar. Hl.: βαλὼν A || τοῦτο θέλῃς A: corr. Bo. | in mg ει m. pr. A. || 13. τότε Ar. Hl. Sd.: τὸ A || 14. [ματαίως] Bg. E ||

13 Zach. ὄνειῃ ἅπαξ λεγόμενον.

4. muss ein Fragezeichen haben, sonst gibt es gar keinen Witz, wohl aber mit Fragezeichen

3. ἥλγειν befriedigt Ref. in Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. p. 151 nicht, da es sich nicht mit πρὸς αὐγῶν ἡδυφωνίαν vereinbaren lässt

9+10. Zachariae 5: Babrio ἄναυγα τὸν ὀρχηστὴν κορυφαῖον ἣν ὑμᾶς τάξαι χορεύειν fortasse observabatur Euripides Phoen. 790 κῶμον ἀναυγότατον προχορεύεις

5. Zachariae 9: voces complures Plutarcho Babrioque propriae dici possint, ex quibus et οἰκοδέσποινα Plut. Symp. I, 1, 1, 2. praec. conj. 18 (etiam apud alios seriores, cf. Lob. Phryn. 373).

12. Zeitschr. Oest. Gymn. 1876. 5 billigt E's κοτάνις

9. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88

10 *Αἰσχρῆς τις ἤρα καὶ κακορρύπου δούλης*
ἰδίης ἑαυτοῦ, καὶ παρεῖχεν αἰτούσῃ
ἅπανθ᾽ ἑτοίμως· ἣ δὲ χρυσίου πλήρης,
σύρουσα λεπτὴν πορφύρην ἐπὶ κνήμης,
πᾶσαν μάχην συνῆπτεν οἰκοδεσποίνῃ.
τὴν δ᾽ Ἀφροδίτην ὥσπερ αἰτίην τούτων
λύχνοις ἐτίμα, καὶ καθ᾽ ἡμέρην πᾶσαν
ἔθυεν ηὔχεθ᾽ ἱκέτευεν ἠρώτα,
ἕως ποτ᾽ αὐτῶν ἡ θεὸς καθευδόντων
ἦλθεν καθ᾽ ὕπνους, καὶ φανεῖσα τῇ δούλῃ
„μή μοι χάριν σχῇς ὡς καλήν σε ποιούσῃ·
τούτῳ κοταίνω“ φησίν „ᾧ καλὴ φαίνῃ.“
[*ἅπας ὁ τοῖς αἰσχροῖσιν ὡς καλοῖς χαίρων*
θεοβλαβής τίς ἐστι καὶ φρένας πηρός.]

11 *Ἀλώπεκ᾽ ἐχθρὴν ἀμπέλων τε καὶ κήπων*
ξένῃ θελήσας περιβαλεῖν τις αἰκίῃ,
τὴν κέρκον ἅψας καὶ λίνον τι προσδήσας
ἀφῆκε φεύγειν. τὴν δ᾽ ἐπίσκοπος δαίμων
ἐς τὰς ἀρούρας τοῦ βλαβόντος ὡδήγει
τὸ πῦρ φέρουσαν. ἦν δὲ ληίων ὥρη
καὶ καλλίπαις ἄμητος ἐλπίδων πλήρης.
ὃ δ᾽ ἠκολούθει τὸν πολὺν κόπον κλαίων,
οὐδ᾽ εἶδεν αὐτοῦ τὴν ἅλωα Δημήτηρ.
[*χρὴ πρᾷον εἶναι μηδ᾽ ἄμετρα θυμοῦσθαι.*

---

10. 1. *σαπρᾶς* et *τινος* pars codd. Suidae in *ἤρα*. *αἰσχρᾶς* A | *κακοτρόπου* S, fabula cod. Bodleiani n. 6. || 2. *ἰδίας* A | *αὐτοῦ* A: corr. Bo. | *αἰτούσης* (*ουσης* atramento rec. obductae) A: em. Bo. || 4. *πορφύραν* A | 4. cf. Sapphonis fr. 70 p. 899 Bgk. || 5. *πᾶσαν* Bg. Fix L M: *πάσῃ* A || 7. *ἡμέραν* A || 10. *ἦλθε* A: corr. Bo. || 12. *κοταίνω* E: *κεχόλωμαι* A *χολοῦμαι* M. *τῷ δε κεχόλωμαι* Sd. || [13. 14] Db. alii || 13. *αἰσχροῖς* A: corr. Bo. || **11.** 1. *ἐχθρὰν* A || 2. *καινῇ* N | *λίνου τι*? || 5. *βλαβόντος* Ar. Bg.: *βαλόντος* A, C. p. 99 (*τοῦ ποινητῆρος* C. p. 353.) || 7. *ἀμητὸς* A: corr. Bo. || 8. *κότον* Sd. || 9. *ἅλωα* E: *ἅλωνα* A || 10. 12. uncos adposuit E | epim. habet Georgides Gnom. I p. 43 | [*κ. τ. π.*] ? ||

4. L's emendation οὐ ist ganz evident

6. Suidas viel besser + schöner wie A

8. E's Emendation sehr schön + unzweifelhaft richtig

9. Zeitschr. Oest. Gymn. 1876. 5. billigt E's γοῦν. Die Wiederholung des μέ ist matt, etwa δέ.
10. muss durchaus δαμασσεῖν heissen (Hl) weil A δαμασοῖν bietet was auf ein Iotacismus ~~bin~~ beruht oder herstammt

17. Ref. im Lit Centralblatt 1876. No 20. sagt: doch wohl ἐν ἄδυμα ὑμετέρει, vgl. auch die praef. X (dieses Buches): obgleich wir nicht hier an einen affabulator denken

1 Zach. p. 28 saepe exordiuntur ab ἦν vel εἶχεν

3 Attici in primo loco λογάφουν posuerunt, ita B. 15, 13. Hic secundum locum tenet cf. Syllogam fabularum alteram 56, 8. Luc. Tim. 57. 48. 55. rhet. praec. 12. piscat 20. dial. deor. 1, 2. D. mar 7, 2.
8 Zachariae 7. ἁνδάνων κόπτω B. 7. 8 dixit ut ἁνδάνων πόνοις incertus poëta Antholog. 5, 168, 3.
4 Zach. p. 27

ἤγρευσεν, οὐ τῶν εἰς τάγηνον ὡραίων.
ὃ δ' αὐτὸν οὕτως ἱκέτευεν ἀσπαίρων·
„τί σοι τὸ κέρδος; ἢ τίν' ὦνον εὑρήσεις;
οὐκ εἰμὶ γὰρ τέλειος, ἀλλά με πρῴην
πρὸς τῇδε πέτρῃ φυκὶς ἔπτυσ' ἡ μήτηρ.
νῦν οὖν ἄφες με, μὴ μάτην μ' ἀποκτείνῃς.
ἐπὴν δὲ πλησθεὶς φυκίων θαλασσαίων
μέγας γένωμαι, πλουσίοις πρέπων δείπνοις,
τότ' ἐνθάδ' ἐλθὼν ὕστερόν με συλλήψῃ."
τοιαῦτα μύζων ἱκέτευε κἀσπαίρων,
ἀλλ' οὐκ ἔμελλε τὸν γέροντα θωπεύσειν·
ἔφη δὲ πείρων αὐτὸν ὀξέῃ σχοίνῳ
„ὁ μὴ τὰ μικρά, πλὴν βέβαια, τηρήσας aber
μάταιός ἐστιν ἤδ' ἄδηλα θηρεύει."

7 Ἄνθρωπος ἵππον εἶχε. τοῦτον εἰώθει
κενὸν παρέλκειν, ἐπετίθει δὲ τὸν φόρτον
ὄνῳ γέροντι. πολλὰ τοιγαροῦν κάμνων see remark to 15,13
ἐκεῖνος ἐλθὼν πρὸς τὸν ἵππον ὡμίλει Harl. p. 17
„ἄν μοι θελήσῃς συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου,
τάχ' ἂν γενοίμην σῶος· εἰ δὲ μή, θνήσκω."
ὃ δ' „οὐ προάξεις;" εἶπε „μή μ' ἐνοχλήσῃς."
εἷρπεν σιωπῶν, τῷ κόπῳ δ' ἀπαυδήσας
πεσὼν ἔκειτο νεκρός, ὡς προειρήκει.
τὸν ἵππον οὖν παρ' αὐτὸν εὐθέως στήσας
ὁ δεσπότης καὶ πάντα τὸν γόμον λύων

4. οὐ L: ἐκ A | ὡραῖον A: corr. Bo || 6. ἤ τιν' ὦνον εὑρήσεις Suidas in ὦνος (ἀλφήσω cl. Od. ο 452 E (1862), M. Schmidt (1871)): ἢ πόσου με πωλήσεις A || 8. ἔπτυσ' ἡ E: ἔπτυσε A. ἔπτυσεν Bg. || 9. γοῦν? E || 10. θαλασσίων A: corr. Bo. || 13. κἀσπαίρων L: καὶ σπαίρων A || 15. ὀξέῃ Ber. Bt. Fix: ὀξείῃ A. ὀξεῖ Bg. Fix. || 17. ἠδ' E: ἂν A (ἄν γ' m. rec.) || 18. θηρεύει E: θηρεύῃ A (ἅτε γ' ἀ. θηρεύων E olim) || **7.** 2. τοὺς φόρτους Hertzberg. || 5. ἦν? || 7. μή μ' N Schw.: μὴ δ' A. tum utique cum Halmio erat scrib. ἐνοχλήσεις cl. Soph. Ai. 75. Tr. 1183. || 8. εἶρπε A: corr. Bo. ||

ἐπ᾽ αὐτὸν ἐτίθει τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους,
καὶ τὴν ὀνείην προσεπέθηκεν ἐκδείρας.
ὁ δ᾽ ἵππος „οἴμοι τῆς κακῆς“ ἔφη „γνώμης·
οὗ γὰρ μετασχεῖν μικρὸν οὐκ ἐβουλήθην,
τοῦτ᾽ αὐτό μοι πᾶν ἐπιτέθεικεν ἡ χρείη.“

8 Ἄραψ κάμηλον ἀχθίσας ἐπηρώτα
πότερ᾽ ἀναβαίνειν μᾶλλον ἢ κάτω βαίνειν
αἱροῖτο. χὠ κάμηλος οὐκ ἄτερ μούσης
εἶφ᾽ „ἡ γὰρ ὀρθὴ τῶν ὁδῶν ἀπεκλείσθη.“

Ὁ λόγος εὔθετος πρὸς ἄνδρας διεστραμμένους καὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἐκκλίνοντας.

9 Ἁλιεύς τις αὐλοὺς εἶχε καὶ σοφῶς ηὔλει·
καὶ δή ποτ᾽ ὄψον ἐλπίσας ἀμοχθήτως
πολὺ πρὸς αὐλῶν ἡδυφωνίην ἕλξειν,
τὸ δίκτυον θεὶς ἐτερέτιζεν εὐμούσως. se remark to 43, 8
ἐπεὶ δὲ φυσῶν ἔκαμε καὶ μάτην ηὔλει,
se remark to 43, 8 βαλὼν σαγήνην ἔλαβεν ἰχθύας πλείστους.
ἐπὶ γῆς δ᾽ ἰδὼν σπαίροντας ἄλλον ἀλλοίως,
τοιαῦτ᾽ ἐκερτόμησε, τὸν βόλον πλύνων·
„ἄναυλα νῦν ὀρχεῖσθε. κρεῖσσον ἦν ὕμας
πάλαι χορεύειν, ἡνίκ᾽ εἰς χοροὺς ηὔλουν.“
[οὐκ ἔστιν ἀπόνως οὐ καμόντα κερδαίνειν·
ὅταν καμὼν δὲ τοῦθ᾽ ἕλῃς ὅπερ βούλει,
τότε κερτομεῖν σοι καιρός ἐστι καὶ παίζειν.]

Ὁ μῦθος λέλεκται πρὸς τοὺς [ματαίως] παρὰ τὸ δέον τι ἐργαζομένους.

---

12. ἐπ᾽ α. ἐ. τὸν γόμον τ. σ. τε τ. κτ. in u. σάγη, et τ. σ. τε τ. κ. κ. τ. ὀνείαν π. ἐ. in ὀνεία S. || 16. χρεία A || 8. fabula decurtata. || 3. χἠ He. || in epim. καὶ A ante ὁδοῦ. || 9. 1. 2. [αὐλοὺς . . ποτ᾽] N || 3. ἡδυφωνείην A: corr. Db. alii | ἕλξειν E: ἤξειν A. cf. Ael. N. A. 6, 31 p. 153, 15 Hr. || 4. ἐτερέτιζεν Minas: ἐτέριζεν A || 5. ἔκαμε Db. alii: ἔκαμνε A || 7. ἀσπαίροντας A: corr. Bo. || 8. τοσαῦτ᾽ A: em. Sp. || 9. ὀρχεῖσθαι A: corr. Bo. | ὑμᾶς A || [11–13] Db. alii | 11. οὐ καμόντα Schw.: οὐδ᾽ ἀλύοντα A (ll. λυ et τα incertae sunt). οὐκ ἔστιν οὐδ᾽ ἄλ᾽ ἄπονον ὄντα κ. M. Schmidt || 12. καμὼν Ar. Hl.: βαλὼν A || τοῦτο θέλῃς A: corr. Bo. | in mg ει m. pr. A. || 13. τότε Ar. Hl. Sd.: τὸ A || 14. [ματαίως] Bg. E ||

13 Zach. ὄνειη ἅπαξ λεγόμενον.

4. muss ein Fragezeichen haben, sonst giebt es ja keinen Witz, wohl aber mit Fragezeichen

3. εἴλλειν befriedigt Ref. in Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. p. 151 nichts, da es sich nicht mit πρὸς αὐτῶν ἀδυνατωτέων vereinbaren lässt

9+10. Zachariae 5: Babrio ἄναυγε νῦν ὀρχεῦσθε. κρεῖσσον ἦν ὑμᾶς πάλαι χορεύειν fortasse observabatur Euripides Phoen. 790 κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις

5. Zachariae 9: voces complures Plutarcho Babrioque propriae dici possint, ex quibus et οἰκοδέσποινα Plut. Symp. I, 1, 1, 2. praec. conj. 18 (etiam apud alios seriores, cf. Lob. Phryn. 373).

2. Zeitschr. Oest. Gymn. 1876. 5 billigt E's κοταίνω

1. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88

10 *Αἰσχρῆς τις ἤρα καὶ κακορρύπου δούλης*
ἰδίης ἑαυτοῦ, καὶ παρεῖχεν αἰτούσῃ
ἅπανθ᾽ ἑτοίμως· ἣ δὲ χρυσίου πλήρης,
σύρουσα λεπτὴν πορφύρην ἐπὶ κνήμης,
πᾶσαν μάχην συνῆπτεν οἰκοδεσποίνῃ.
τὴν δ᾽ Ἀφροδίτην ὥσπερ αἰτίην τούτων
λύχνοις ἐτίμα, καὶ καθ᾽ ἡμέρην πᾶσαν
ἔθυεν ηὔχεθ᾽ ἱκέτευεν ἠρώτα,
ἕως ποτ᾽ αὐτῶν ἡ θεὸς καθευδόντων
ἦλθεν καθ᾽ ὕπνους, καὶ φανεῖσα τῇ δούλῃ
„μή μοι χάριν σχῇς ὡς καλήν σε ποιούσῃ·
τούτῳ κοταίνω“ φησίν „ᾧ καλὴ φαίνῃ.“
[*ἅπας ὁ τοῖς αἰσχροῖσιν ὡς καλοῖς χαίρων*
θεοβλαβής τίς ἐστι καὶ φρένας πηρός.]

11 *Ἀλώπεκ᾽ ἐχθρὴν ἀμπέλων τε καὶ κήπων*
ξένῃ θελήσας περιβαλεῖν τις αἰκίῃ,
τὴν κέρκον ἅψας καὶ λίνον τι προσδήσας
ἀφῆκε φεύγειν. τὴν δ᾽ ἐπίσκοπος δαίμων
ἐς τὰς ἀρούρας τοῦ βλαβόντος ὡδήγει
τὸ πῦρ φέρουσαν. ἦν δὲ ληίων ὥρη
καὶ καλλίπαις ἄμητος ἐλπίδων πλήρης.
ὃ δ᾽ ἠκολούθει τὸν πολὺν κόπον κλαίων,
οὐδ᾽ εἶδεν αὐτοῦ τὴν ἅλωα Δημήτηρ.
[*χρὴ πρᾶον εἶναι μηδ᾽ ἄμετρα θυμοῦσθαι.*

---

10. 1. *σαπρᾶς* et *τινος* pars codd. Suidae in *ἤρα*. *αἰσχρᾶς* A | *κακοτρόπου* S, fabula cod. Bodleiani n. 6. || 2. *ἰδίας* A | *αὐτοῦ* A: corr. Bo. | *αἰτούσης* (*ουσης* atramento rec. obductae) A: em. Bo. || 4. *πορφύραν* A | 4. cf. Sapphonis fr. 70 p. 899 Bgk. || 5. *πᾶσαν* Bg. Fix L M: *πάσῃ* A || 7. *ἡμέραν* A || 10. *ἦλθε* A: corr. Bo. || 12. *κοταίνω* E: *κεχόλωμαι* A *χολοῦμαι* M. *τῷ δε κεχόλωμαι* Sd. || [13. 14] Db. alii || 13. *αἰσχροῖς* A: corr. Bo. || **11.** 1. *ἐχθρὰν* A || 2. *καινῇ* N | *λίνου τι*? || 5. *βλαβόντος* Ar. Bg.: *βαλόντος* A, C. p. 99 (*τοῦ ποινητῆρος* C. p. 353.) || 7. *ἀμητὸς* A: corr. Bo. || 8. *κότον* Sd. || 9. *ἅλωα* E: *ἅλωνα* A || 10. 12. uncos adposuit E | epim. habet Georgides Gnom. I p. 43 | [*κ. τ. π.*] ? ||

ἔστιν τις ὀργῆς νέμεσις, ἣν φυλαττοίμην,
αὐτοῖς βλάβην φέρουσα τοῖς δυσοργήτοις.]
Θυμῷ χρῆσθαι κατὰ τῶν πέλας ἀμέτρῳ καλὸν οὐκ ἔνι.

12 *Ἀγροῦ χελιδὼν μακρὸν ἐξεπωτήθη,* zachariae //
εὗρεν δ' ἐρήμοις ἐγκαθημένην ὕλαις
ἀηδόν' ὀξύφωνον· ἣ δ' ἀπεθρήνει
τὸν Ἴτυν ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ὥρης.
ἐκ τοῦ μέλους δ' ἔγνωσαν αἱ δύ' ἀλλήλας,
καὶ δὴ προσέπτησάν τε καὶ προσωμίλουν.
χἡ μὲν χελιδὼν εἶπε „φιλτάτη, ζῴεις;
πρῶτον βλέπω σε σήμερον μετὰ Θρᾴκην·
ἀεί τις ἡμᾶς πικρὸς ἔσχισεν δαίμων.
‡καὶ παρθένοι γὰρ χωρὶς ἦμεν ἀλλήλων‡
ἀλλ' ἐλθ' ἐς ἀγρὸν καὶ πρὸς οἶκον ἀνθρώπων·
σύσκηνος ἡμῖν καὶ φίλη κατοικήσεις,
ὅπου γεωργοῖς, οὐχὶ θηρίοις ᾄσεις.
[ὕπαιθρον ὕλην λεῖπε, καὶ παρ' ἀνθρώποις
ὁμώροφόν μοι δῶμα καὶ στέγην οἴκει.]
τί σε δροσίζει πηκτὸς ἔννυχος στίβη,
καὶ καῦμα θάλπει; πάντα δ' ἀγρότιν τέρπει.
*[ἄγε δὴ σεαυτήν, σοφὰ λαλοῦσα, *μήνυσον.“]*
τὴν δ' αὖτ' ἀηδὼν ὀξύφωνος ἠμείφθη·
„ἔα με πέτραις ἐμμένειν ἀοικήτοις,

---

12. edita est inter tetrasticha ab Aldo a. 1505 p. 57 ex duobus exemplis (a 1. 2); ego adhibui etiam cod. Gudianum (G). Babriae eam primus tribuit Neueletus. || 1. *μακρὰν* a G | *ἐξεποτήθη* a 1 G || 2. *εὗρε* a G || 3. *ἀηδὸν* a 1 || 4. *ἴτυν* ex *ἴτυλον* fecit m. pr. A *ἴτην* G | *ὥροις* G *ζώης* Coraïs p. 90 (*ζωῆς* Tyrwhitt) || 5. 6. 9. 10. 14—18. 21. 22. 25—28 om. a G || 6. *συνωμίλουν* Bg. || 7. *χ' ἡ* a G. *ἡ* A | *εἶπε* A: *φησὶ* a2 G *ἔφη* a1 | *ζώοις* a G *ζώων* Dobree *χαίροις* Tyrwhitt. || 9. *ἔσχισε* A || 11. cf. 108, 15 | *ἐς* a G: *εἰς* A || 13 post 18 collocauit L | *οὐχὶ* A: *κοὐχὶ* a G (*κ' οὐχὶ*) || 14. 15 ex alia recensione esse viderunt Db. M alii; cf. C p. 89 extr. 346. || 16. *πηκτὸς* M: *νυκτὸς* A | *στείβη* A: em. Bo. || 17. *ἀγρότιν* Db. Ber.: *ἀγρώτην* A | *τέρπει* L: *τήκει* A. locus non persanatus. (sedem uu. *τήκει* et *θάλπει* commutavit Sp.) || 18. ut Bg. spurium duco. ||

3. Zachariae 9: voces complures Plutarcho Babrioque propriae dici possint, ex quibus et ἀσσοδεῖν
cf. Babrium 118, 8
3+19. Zachariae 5: ὀλιγόφωνος vocatur luscinia a Babrio et a Sophocle Trachin. 963. cf etiam λιγύφωνος ἀηδών Theocr. 12, 7. Dionys. Perieg. 529.
4. ὥρη für βίος vgl. 22. 1

17. Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. p. 352: Locus desperatus. Hier hatte Lachmann ἀγρόταν (so auch Dübner) vorgeschlagen, was den Schwierigkeiten nicht abhilft. Vielleicht aber kann man unter Benützung dieser Conjectur σάνταα δ'ἀγρότας τέρψει vermuthen
17. Zachariae 5: καὶ καῦμα θάλπει nos Sophoclis commonefacit. Cf. Soph. Ant. 417 καὶ καῦμα ἔθαλπεν

23. Zachariae 6. ἐσίμηλης, verbum inusitatum Babrio cum Theognide commune

1. Zachariae 4: Verbum συγνόναι ex usu Homerico cum dativo junxit

καὶ μή μ' ὀρεινῆς ὀργάδος σὺ χωρίσσῃς.
μετὰ τὰς Ἀθήνας ἄνδρα καὶ πόλιν φεύγω·
οἶκος δέ μοι πᾶς κἀπίμιξις ἀνθρώπων
λύπην παλαιῶν συμφορῶν ἀναξαίνει."
[παραμυθία τίς ἐστι τῆς κακῆς μοίρης
λόγος σοφὸς καὶ μοῦσα καὶ φυγὴ πλήθους·
λύπη δ', ὅταν τις οἷς ποτ' εὐθενῶν ὤφθη,
τούτοις ταπεινὸς αὖθις ὢν συνοικήσῃ.]

Ὅτι συμφέρει τῷ ἠδικημένῳ πόρρω γενέσθαι τῶν εἰς ἀνάμνησιν αὐτὸν φερόντων κακῶν.

13 *Αὔλαξι λεπτὰς παγίδας ἀγρότης πήξας*
γεράνους σποραίων πολεμίας συνειλήφει.
τοῦτον πελαργὸς ἱκέτευε χωλεύων
(ὁμοῦ γὰρ αὐταῖς καὶ πελαργὸς ἡλώκει)·
„οὐκ εἰμὶ γέρανος, οὐ σπόρον καταφθείρω·
πελαργός εἰμι (χἠ χρόη με σημαίνει),
πτηνῶν πελαργὸς εὐσεβέστατον ζῴων.
τὸν ἐμὸν τιθηνῶ πατέρα καὶ νοσηλεύω."
κἀκεῖνος „ὦ πελαργέ, τίνι βίῳ χαίρεις,
οὐκ οἶδα" φησίν· „ἀλλὰ τοῦτο γινώσκω,
ἔλαβόν σε σὺν ταῖς ἔργα τἀμὰ πορθούσαις.
ἀπολῇ μετ' αὐτῶν τοιγαροῦν, μεθ' ὧν ἥλως."

See remark to 15, 13.

---

21. *ὀρχάδος* et *χωρίσῃς* A: corr. Bo. || 23. *κἀπίμιξις* Ber. Bt.: *καὶ ἐπίμιξις* A *ἤ τε μίξις* a 2 G *ἐπίμιξις τ'* a 1. || 24. *λύπην* A, C. p. 89. 346: *μνήμην* a G | *ἀναφλέξει* a 2 G *ἀναφλέγει* a 1. || 27. inter *δὲ* et *ὅτ' ἂν* in A m. rec. add. *πᾶσ.* || 27. *λυπεῖ* Hertzberg | *οἷς ποτ'* Hp. Sd. Schw.: om. A. *οἷσιν* Db. alii. | *εὐθενῶν* Db. Ber. Sp.: *εὐσθενῶν* A | *ὤφθη* Db. alii: *ὀφθῇ* A || 28. *ὢν* Db. M: *ὧν* A | epimythium in a G est *ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι κρεῖττον ἐν ἐρήμοις ζῆν ἀλύπως ἢ συνοικεῖν ἐν πόλεσι τοῖς κακοῖς* (*κρεῖτειν* G) || **13.** 2. *σποράων* Fix | *συνειλήφη* A mutata l. *η* in *ει* m. rec. || 6. *χροη* A *χροή* m. rec. | *δεικνύει*, in mg. *σημαίνει* m. pr. A || 7. *ζώων* A *ζῷον* C. p. 106, 1. 359, 6: *πάντων* Bg. || 8. *νοσιλεύω* A: corr. Minas. || 12. *αὐτῶν* A C: *αὖ τῶν* Hl. | *ἥλως* A? ||

23. Zachariae 6. ἐσοίμυθης, verbum inusitatum Babrio cum Theognide commune

1. Zachariae 4: Verbum συγγόναι ex usu Homerico cum dativo junxit

καὶ μή μ' ὀρεινῆς ὀργάδος σὺ χωρίσσῃς.
μετὰ τὰς Ἀθήνας ἄνδρα καὶ πόλιν φεύγω·
οἶκος δέ μοι πᾶς κἀπίμιξις ἀνθρώπων
λύπην παλαιῶν συμφορῶν ἀναξαίνει."
[παραμυθία τίς ἐστι τῆς κακῆς μοίρης
λόγος σοφὸς καὶ μοῦσα καὶ φυγὴ πλήθους·
λύπη δ', ὅταν τις οἷς ποτ' εὐθενῶν ὤφθη,
τούτοις ταπεινὸς αὖθις ὢν συνοικήσῃ.]

Ὅτι συμφέρει τῷ ἠδικημένῳ πόρρω γενέσθαι τῶν εἰς ἀνάμνησιν αὐτὸν φερόντων κακῶν.

13 Αὔλαξι λεπτὰς παγίδας ἀγρότης πήξας
γεράνους σποραίων πολεμίας συνειλήφει.
τοῦτον πελαργὸς ἱκέτευε χωλεύων
(ὁμοῦ γὰρ αὐταῖς καὶ πελαργὸς ἡλώκει)·
„οὐκ εἰμὶ γέρανος, οὐ σπόρον καταφθείρω·
πελαργός εἰμι (χἠ χρόη με σημαίνει),
πτηνῶν πελαργὸς εὐσεβέστατον ζῴων.
τὸν ἐμὸν τιθηνῶ πατέρα καὶ νοσηλεύω."
κἀκεῖνος „ὦ πελαργέ, τίνι βίῳ χαίρεις,
οὐκ οἶδα" φησίν· „ἀλλὰ τοῦτο γινώσκω,
ἔλαβόν σε σὺν ταῖς ἔργα τἀμὰ πορθούσαις.
ἀπολῇ μετ' αὐτῶν τοιγαροῦν, μεθ' ὧν ἥλως."
see remark to 15, 13.

---

21. ὀρχάδος et χωρίσῃς A: corr. Bo. || 23. κἀπίμιξις Ber. Bt.: καὶ ἐπίμιξις A ἤ τε μίξις a 2 G ἐπίμιξις τ' a 1. || 24. λύπην A, C. p. 89. 346: μνήμην a G | ἀναφλέξει a 2 G ἀναφλέγει a 1. || 27. inter δὲ et ὅτ' ἂν in A m. rec. add. πᾶσ. || 27. λυπεῖ Hertzberg | οἷς ποτ' Hp. Sd. Schw.: om. A. οἷσιν Db. alii. | εὐθενῶν Db. Ber. Sp.: εὐσθενῶν A | ὤφθη Db. alii: ὀφθῇ A || 28. ὢν Db. M: ὧν A | epimythium in a G est ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι κρεῖττον ἐν ἐρήμοις ζῆν ἀλύπως ἢ συνοικεῖν ἐν πόλεσι τοῖς κακοῖς (κρεῖτειν G) || **13.** 2. σποράων Fix | συνειλήφη A mutata l. η in ει m. rec. || 6. χροη A χροή m. rec. | δεικνύει, in mg. σημαίνει m. pr. A || 7. ζώων A ζῷον C. p. 106, 1. 359, 6: πάντων Bg. || 8. νοσιλεύω A: corr. Minas. || 12. αὐτῶν A C: αὖ τῶν Hl. | ἥλως A? ||

[κακοῖς ὁμιλῶν ὡς ἐκεῖνοι μισήσῃ,
κἂν μηδὲν αὐτὸς τοὺς πέλας καταβλάψῃς.]
Ὁ λογος διδάσκει φεύγειν ἡμᾶς τὰς τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων · κοινωνίας, ἵνα μὴ τῇ αὐτῶν κακίᾳ συναπολώμεθα.

14 Ἄρκτος φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκτόπως ηὔχει·
νεκρὸν γὰρ αὐτοῦ σῶμ᾽ ἔφασκε μὴ σύρειν.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε „μᾶλλον ᾑρούμην
εἰ νεκρὸν εἷλκες, τοῦ δὲ ζῶντος οὐχ ἧπτου.“
[ὁ ζῶντα βλάπτων μὴ νεκρόν με θρηνείτω.]

15 Ἀνὴρ Ἀθηναῖός τις ἀνδρὶ Θηβαίῳ
κοινῶς ὁδεύων, ὥσπερ εἰκός, ὡμίλει.
ῥέων δ᾽ ὁ μῦθος ἦλθε μέχρις ἡρώων·
μακρὴ μὲν ἄλλως ῥῆσις οὐδ᾽ ἀναγκαίη·
τέλος δ᾽ ὁ μὲν Θηβαῖος υἱὸν Ἀλκμήνης
μέγιστον ἀνδρῶν, σὺν δὲ καὶ θεῶν ὕμνει·
ὁ δ᾽ ἐξ Ἀθηνῶν ἔλεγεν ὡς πολὺ κρείσσων
Θησεὺς γένοιτο, καὶ τύχης ὁ μὲν θείης
ὄντως λέλογχεν, Ἡρακλῆς δὲ δουλείης.
λέγων δ᾽ ἐνίκα· στωμύλος γὰρ ἦν ῥήτωρ.
ὁ δ᾽ ἄλλος ὡς Βοιωτὸς οὐκ ἔχων ἴσην
λόγοις ἅμιλλαν, εἶπεν ἀγρίῃ μούσῃ·
„πέπαυσο· νικᾷς. τοιγαροῦν χολωθείη
Θησεὺς μὲν ἡμῖν, Ἡρακλῆς δ᾽ Ἀθηναίοις.“
Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς μεγιστᾶτας κινεῖν εἰς ὀργὴν κατὰ τῶν ὑπεξουσίων. εἰς ματαιολογίας καὶ ἔριδας.

[13. 14] L || 13. ἐκείνοις μισηθήσῃ A: em. Bo. | in epim. pedestri choliamborum insunt uestigia ἡμᾶς φυγεῖν δεῖ τὰς πονηρῶν ἀνθρώπων κοινωνίας . . || **14.** 1. ἄρκος Suidae libri omnes in u. ἄρκου, pars librorum in u. ἐκτόπως. || 2. ἔφασκεν A | [5] E | βλάπτων] λυπῶν M. Schmidt. || **15.** 4. 5. μὲν – δὲ i. e. cum – tum? οὐ δ᾽ Hl. γ᾽ ἀληθῶς? E || 6. σὺν Hercher: νῦν A | θεῶν Minas: θεὸν A || 12. λόγων Bg. | epimythium absurdum est. ||

…thion: Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. p. 352 …t dass es schwerlich berechtigt ist in diesem Epimythion φεύγειν ὑμᾶς τὰς τῶν πονηρῶν ἀηδόνων κοινωνίας Reste von Choliamben ὑμᾶς φυγεῖν δεῖ τὰς τῶν π. ἀ. κοινωνίας finden zu wollen.

9. Zachariae 4: δουλείῃ τύχῃ, cui opponitur δειν… e Pindaro carpsit Babr. cf. Pind. frg. 244 Boeckh = δούλειος τύχα.

13. Zachariae 9: Attici ~~in primo~~ enuntiati loco particulam τοιγαροῦν posuerunt: et ita Babrius 15, 13. Sed secundum locum τοιγαροῦν tenet Babr. 7, 3 πολλὰ τοιγαροῦν κάμνων. cf. Syllogam fabularum alteram 56, 8. Luc. Tim. 67. 48. 55. dial. rhet. praec. 12. piscat. 20. dial. deor. 1, 2. dial. mar. 7, 2. dial. mort. 2, 1. 8 fin. 10, 3. 19, 1. 29, 2. Toxar. 29. Epictet. ap. Stob. Flor. V, 90. 97. 114 Epictet. manual. XII 2. XXX. Theophylact. Simoc. Epist. 4. Synes. epist. 131. p. 266, b. 105. p. 248, d. … Greg. Naz. carm. I, 2, 24, 21. p. 49

Iulian. Joann. Lyd. de magistr. I, 2. 23. Etiam in quarto loco Babrius τοιγαροῦν posuit: 13.12 ἀοσσῆ μετ' αὐτῶν τοιγαροῦν, cujus licentiae alia exempla afferre non possum nisi Lucianea, dial. mort. 28, 1. Hermot. 34 Jacobitz. Denique post secundum enuntiati verbum particula τοιγαροῦν posita est a Luciano de merc. cond. 24. ab Epicteto ap. Stob. Flor. V, 41. a Theophylacto ep. 31, ut τοιγάρτοι Phalar. epist. 72 Herch

5. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88.

9. Ref. in Philol 1875 VIII 10–11. p. 509 hält Eberhard's Aenderung von ὥσπερ zu ὧπερ für eine unnöthige auch Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88. Wird E's ὧπερ vom Ref. in Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5 gebilligt
10. Zeitsch. Oest. Gym. 1876. 5. p. 352: bemerkt E richtig "offendit praesens πιστεύω". Ich lese: πῶς γὰρ ἂν (vergl 42.7) γυναικὶ πιστεύσας;

siehe Hart. p. 18. – Fast wörtlich übersetzt in Dositheus (207 AD)

✝ 16 Ἄγροικος ἠπείλησε νηπίῳ τίτθη
κλαίοντι „παῦσαι, μή σε τῷ λύκῳ ῥίψω."
ὁ λύκος δ' ἀκούσας τήν τε γραῦν ἀληθεύειν
νομίσας ἔμεινεν ὡς ἕτοιμα δειπνήσων,
ἕως ὁ παῖς μὲν ἑσπέρης ἐκοιμήθη,
αὐτὸς δὲ πεινῶν καὶ λύκος χανὼν ὄντως
ἀπῆλθε νωθραῖς ἐλπίσιν παρεδρεύσας.
λύκαινα δ' αὐτὸν ἡ σύνοικος ἠρώτα
„πῶς οὐδὲν ἄρας ἦλθες ὥνπερ εἰώθεις;"
ὃ δ' εἶπε „πῶς γάρ, ὃς γυναικὶ πιστεύω;"

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι οὐ χρὴ πᾶσι πιστεύειν, γυναικὶ δὲ ἥκιστα μεγάλα καὶ πάμπολλα ἐπαγγελλομένῃ. πρὸς τὸν κεναῖς ἀπάταις ἐξαπατηθέντα.

17 fast wörtlich übersetzt in Dositheus

17 Αἴλουρος ὄρνεις οἰκίης ἐνεδρεύων,
ὡς θύλακός τις πασσάλων ἀπηρτήθη.
τὸν δ' εἶδ' ἀλέκτωρ πινυτὸς ἀγκυλογλώχιν,
καὶ ταῦτ' ἐκερτόμησεν ὀξὺ φωνήσας·
„πολλοὺς μὲν οἶδα θυλάκους ἰδὼν ἤδη·
οὐδεὶς δ' ὀδόντας εἶχε ζῶντος αἰλούρου."

Πρὸς τοὺς ἀπὸ πείρας γνωρισθέντας κακούργους, καὶ μηκέτι ταῖς τούτων ὑποκρίσεσί τινα ἐξαπατᾶσθαι.

18 Βορέῃ λέγουσιν ἡλίῳ τε τοιαύτην

---

16. 5. fortasse ἕ. ὁ π. ἐφ' ἑ. ἐ. || 7. ἐλπίσι A: corr. Bo. || 9. ὥνπερ E: ὥσπερ A. ὡς πρὶν Bg. at tum non πῶς requiro sed πάλιν. πῶς οὐδὲν ἄρας ἦλθεν ὡς ἀεὶ et πῶς οὐκ εἰσῆλθεν (αὖ κενὸς ἦλθεν?) καὶ νῦν ὡς ἀεὶ C p. 81. 337 m. | εἰώθης A: corr. Bo. || 10. γυναικὶ Bo.: γυναικὸς A. offendit praesens πιστεύω. πῶς γάρ τις πιστεύσει γυναικί; (scr. γυν. π.;) et οὐδέποτέ τις πιστεύσας γυναικὶ ἀβλαβὴς διαμείνῃ C. γυναικὶ πῶς τις πιστεύσει Miller Notice p. 72 | in epim. μάλιστα cf. affab. 62. 100 | ἀπάταις] ἐλπίσι paraphrastae. ἐπαγγελίαις E || **17.** 4. ὀξύφων' ᾄσας N || 6. εἶχε ζῶντος αἰλούρου l. l. ν β α supra scriptis m. rec.; uoluit igitur quod Hp. scripsit ζ. εἶχεν αἰλούρου. || 8. ἐξαπατῶντας Bo. || ἀρχὴ τοῦ β. || **18.** 1—3. habent S in u. σισύρα, schol. rec. Arist. ran. 1459 p. 312, 21 Db. (ubi pro u. βαπτὴ scr. βαίτη). || 1. βορέῃ S, schol.: βορέᾳ A ||

ἔριν γενέσθαι, πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου
ὁδοιποροῦντος τὴν σίσυρναν ἐκδύσει.
βορέης δ' ἐφύσα πρῶτος οἷος ἐκ Θρᾴκης,
βίῃ νομίζων τὸν φοροῦντα συλήσειν·
ὃ δ' οὐ μεθῆκε μᾶλλον, ἀλλὰ ῥιγώσας
καθῆστο, πέτρης νῶτον ἐξοχῇ κλίνας
καὶ πάντα κύκλῳ χερσὶ κράσπεδα σφίγξας:
ὁ δ' ἥλιος τὸ πρῶτον ἡδὺς ἐκκύψας
ἀνῆκεν αὐτὸν τοῦ δυσηνέμου ψύχους,
ἔπειτα δ' αὖ προσῆγε τὴν ἕλην πλείω·
καὶ καῦμα τὸν γεωργὸν εἶχεν ἐξαίφνης,
αὐτὸς δὲ ῥίψας τὴν *σισύραν ἐγυμνώθη.
[βορρᾶς μὲν οὕτω συγκριθεὶς ἐνικήθη·
λέγει δ' ὁ μῦθος „πρᾳότητα, παῖ, ζήλου.
ἀνύσεις τι πειθοῖ μᾶλλον ἢ βίᾳ ῥέζων."]

Μῦθος παραινῶν ὅτι οὐ χρὴ φιλόνικον εἶναι, ἀλλὰ πραΰτητι καὶ πειθοῖ ἀνύειν τὰ ἀνήκοντα.

19 Βότρυς μελαίνης ἀμπέλου παρ' αἰώρῃ
ἀπεκρέμαντο. τοὺς δὲ ποικίλη πλήρεις
ἰδοῦσα κερδὼ πολλάκις μὲν ὡρμήθη
πηδῶσα ποσσὶν πορφυρῆς θιγεῖν ὥρης·
ἦν γὰρ πέπειρος κεἰς τρύγητον ἀκμαίη.

---

2. ὁπότερος Suidae cod. Paris., schol. || 3. σίσυρναν Toup, σύρην hic et 13 M. σισύραν A S schol. | ἐκδύσει A S C p. 201 m.: ἐκδύσῃ Suidae cod. Paris., schol. || βορέας A: corr. Bo. | δ' ἐφύσα He: δὲ φύσας A || 4. οἷον N || 5. βίᾳ A | νομίζων Minas: νομίζειν A | συλήσειν A || 6. μᾶλλον A C: μαλλὸν Bo. μ., μᾶλλον ἀ. Ber. || 7. καὶ π. . . 8. καθῆστο . . A: uu. sedem mutauit Bg. || 7. πέτρῃ Sd. || 11. ἕλην He. Fix: ἄλλην uel ἅλλην A || 12. εἷλεν E || 13. αὐτὸς i. e. sponte (εὐθὺς Db.) || [14—16] E || 14. βορέης Ber. || 16. βία τι πράττων Georgides Gnom. I p. 9 | in epim. πειθοῖ Minas: πιθῶ (ex ι fecit ει m. rec.) A | παραινεῖ? || **19.** 1. παρ' αἰώρῃ Bo.: παρωρείῃ A || 2. 3. κερδὼ ἰδοῦσα πλήρεις A: πλ. ἰδ. κερδὼ Ar. N Sd. || 4. θίγειν et 5. τρυγητὸν A: corr. Ber. | ἀκμαία A || 6. huius u. loco habet Suidas in αἰώρα: ὡς δ' οὐκ ἐφικνεῖτ', ἀλλ' ἔκαμνε πηδῶσα, οὐδὲν κρεμαστῆς σχοῦσα πλεῖον αἰώρας. cf. C p. 94. 349 e. ||

4. Zachariae 8: Verba Babriana non pauca apud Polybium primum inveniuntur, e.g. φυσᾶν "flare" de vento. cf. Pol. 1, 48, 5

8. Zachariae 4: verbum κλίνειν ex usu Homerico cum dativo junxit. 8. Zachariae 10: usus vocis ἐξοχή Babrio cum Alciphrone communis est. Alciphr. frg. 6, 4 ἐξοχαὶ τῶν πετριδίων cf. Bekk. Anecd. p. 433, 31
10. Zachariae 12: Maxime insolitus usus verbi ἀνιέναι invenitur Babr. 18, 10 ἀνῆκεν αὐτὸν τοῦ δυσμενέος ψύχους. cujus exemplum afferre possumus Synes. epist. 93. pag. 232, b. ἀνεῖς τὴν πενθερὰν αὐτοῦ τῆς ἀτόπου ζημίας. Alibi ἀνιέναι si genetivus additur, intransitive usurpatur: Arist. Ran. 700 τῆς ὀργῆς ἀνέντες.

2. Zachariae 11. κοιζώδης cf Phrynich. in B. A. I, I 65, 19. cf Keller de hist. fabb. Graecc. p. 406. init.

κάμνουσα δ' ἄλλως (οὐ γὰρ ἴσχυε ψαύειν),
παρῆλθεν οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην·
„ὄμφαξ ὁ βότρυς, οὐ πέπειρος, ὡς ᾤμην.“

Ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς εἰς ἀνέκβατα κοπιῶντας πράγματα καὶ τούτων ἀστοχοῦντας ψόγους ψευδεῖς προβαλλομένους.

20 *Βοηλάτης ἅμαξαν ἦγεν ἐκ κώμης.*
τῆς δ' ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη,
δέον βοηθεῖν, αὐτὸς ἀργὸς εἱστήκει,
τῷ δ' Ἡρακλεῖ προσηύχεθ', ὃν μόνον πάντων
θεῶν ἀληθῶς προσεκύνει τε κἀτίμα.
ὁ θεὸς δ' ἐπιστὰς εἶπε „τῶν τροχῶν ἅπτου
καὶ τοὺς βόας κέντριζε. τοῖς θεοῖς δ' εὔχου,
ὅταν τι ποιῇς καὐτός, ἢματὴν εὔξῃ.“

21 *Βόες μαγείρους ἀπολέσαι ποτ' ἐζήτουν.*
ἔχοντας αὐτοῖς πολεμίην ἐπιστήμην.
καὶ δὴ συνηθροίζοντο πρὸς μάχην ἤδη
κέρατ' ἀποξύνοντες. εἷς δέ τις λίην
γέρων ἐν αὐτοῖς, πολλὰ γῆν ἀροτρεύσας,
„οὗτοι μὲν ἡμᾶς“ εἶπε „χερσὶν ἐμπείροις
σφάζουσι καὶ κτείνουσι χωρὶς αἰκίης·
ἢν δ' εἰς ἀτέχνους ἐμπέσωμεν ἀνθρώπους,
διπλοῦς τότ' ἔσται θάνατος. οὐ γὰρ ἐλλείψει
τὸν βοῦν ὁ θύσων, κἂν μάγειρος ἐλλείπῃ.“
[ὁ τὴν παροῦσαν πημονὴν φεύγειν σπεύδων
ὁρᾶν ὀφείλει μή τι χεῖρον ἐξεύρῃ.]

Ὁ μῦθος τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἄμεινον δουλεύειν σοφοῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἢ δεσπόζεσθαι ὑπὸ σκαιῶν τε καὶ ἀπαιδεύτων.

---

6. *ἴσχυεν* A || 8. huc respiciunt Et. M. in *ὄμφαξ* p. 625, 53 et Phauorinus (Dind. Gr. Gr. I) p. 350. || 8. *οὐ* A Phauor.: *μὴ* Et. | in epim. *τρόπους* A: *ψόγους* C. F. Hermann | *προβαλλομένων* A: corr. homo doctus apud Bo. || **20.** 3. *αὐτὸς* Fix: *αὐτὸν* A || 5. *τε κἀτίμα* Bo.: *καὶ τίμα* A || 6. *ὁ* add. E. cf. C. p. 220. Phot. Lex. II p. 213, 4. N. || 7. *κέντιζε* A: corr. Bo. || **21.** 2. *πολεμίαν* A || 5. *γῆν* L.: *γὰρ ἦν* A. *δ' ἦν* Bg. Hl. || 9. *τὸν βοῦν* . . . 10. *διπλοῦς* . . A: em. Bo. || 10. *ἐλλείπῃ* N: *ἐλλείψῃ* A | [11. 12.] L || 11. *φυγεῖν* Fix ||

Dies ist eine Politische Fabel + find[redacted]
bei Xenophon 33, 6 (nach Teubner vol[redacted] 72)

22 *Βίου τις ἤδη τὴν μέσην ἔχων ὥρην*
(νέος μὲν οὐκ ἦν, οὐδέπω δὲ πρεσβύτης)
λευκὰς μελαίναις μιγάδας ἐκλόνει χαίτας,
εἶτ᾽ εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κώμους.
ἤρα γυναικῶν δύο, νέης τε καὶ γραίης.
νέον μὲν αὐτὸν ἡ νεῆνις ἐζήτει
βλέπειν ἐραστήν, συγγέροντα δ᾽ ἡ γραίη. Zachariae 11
τῶν οὖν τριχῶν ἑκάστοθ᾽ ἡ μὲν ἀκμαίη
ἔτιλλεν ἃς ηὕρισκε λευκανθιζούσας,
ἔτιλλε δ᾽ ἡ γραῦς εἰ μέλαιναν ηὑρήκει, opt εὑρήκοι
ἕως φαλακρὸν ἡ νέη τε χἠ γραίη
ἔθηκαν ἄρδην, τῶν τριχῶν ἀποσπῶσαι.
[ἀεὶ γὰρ ἓν γε τιλλόμενος ἐγυμνοῦτο.
μῦθος δὲ φάσκει τοῦτο πᾶσιν ἀνθρώποις·
ἐλεεινὸς ὅστις εἰς γυναῖκας ἐμπίπτει·
*ἀεὶ γὰρ ἓν γε δακνόμενος *γυμνοῦται.]*

Hartl. p. 14.

23 *Βοηλάτης ἄνθρωπος εἰς μακρὴν ὕλην*
ταῦρον κεράστην ἀπολέσας ἀνεζήτει.
ἔθηκε δ᾽ εὐχὴν ταῖς ὀρεινόμοις νύμφαις,
*Ἑρμῇ νομαίῳ, Πανί, * τοῖς πέριξ, ἄρνα*
λοιβὴν παρασχεῖν, εἰ λάβοι γε τὸν κλέπτην.
ὄχθον δ᾽ ὑπερβὰς τὸν καλὸν βλέπει ταῦρον
λέοντι θοίνην· δυστυχὴς δ᾽ ἐπαρᾶται

---

22. 2. *ὢν* Sd. || 3. *μελαίναις* Bg. Sd. cf. Anacr. fr. 77 p. 1030: *μελαίνας* A; quod nescio an ferri potuerit. || 4. *κώμους* Minas: *κώμας* A || 5. *νέας* 6. *νεᾶνις* 11. *νέα* A || 5. *γραίας* 7. 11. *γραῖα* A || 8. *ἀκμαία* A || 8. 9. habet Suidas in u. *ἑκάστοτε.* || 9. *ἔτελλεν* pars cdd. Suidae | *εὕρισκε* S || 12. *ἄρδην* E: *ἑκάστη* A. *ἧκα* Hl. *ἑκατέρη* N. malim *ἄμφω* | *ἀποσπῶσαι* E: *ἀποσπῶσα* A | post 12 add. C p. 98 *καὶ ὄνειδος ἁπάντων ἐποίησαν,* tetrastichon *πᾶσιν ὠράθη γέλως.* || [13—16.] Db. Ber. || 13. *ἐγυμνώθη* Fix || 13. *μῦθος δὲ φάσκει* E: *μῦθος φάσκει* A m. pr., *φάσκει δὲ* (*δ᾽ ὁ* Minas) *μῦθος* m. rec. || 16. *ἀναλοῦται* L || **23.** 1. *μακρὰν* A || 4. *τ. π.*] *περυσίαν* Bg. || 5. *θοίνην* Bg. *ποινὴν* Hl. *λευκὴν* N (E.) cf. S. in u. *λοιβήν.* || 5. *προσάξειν* N ex C | *λάβοι γε* Db.: *λάβοιτο* A *εἴγε τοῦτο ἐφεύροι* C p. 333. || 6. 7. uix liceat uu. *ταῦρον* et *θοίνην* sedem commutare. ||

3. Zachariae 7: μυρὰς fortasse ex Apollonio Rhodio III, 1210. IV, 320 hausit

"

12. Jen. Litztg. 1876. No 5: billigt ἄμερσω
Zeitschr. Oest. Gymn. 1876. 5. p. 151 missbilligt ἄρδων statt ἑκάστῃ, wobei noch befremden muss, dass diese Conjectur in den Text aufgenommen ist, während in den Noten dazu bemerkt wird: malim ἄμερσω
4. Bursians Jahresbericht 1874-5. p. 505 gibt Eberhard eine neue Emendation: Ἑρμῇ νομαίῳ Πανί τ' ὦν ἐσρεῖξαι λοιβὴν παρασχών, ἐπ λάβοιο τὸν κρίαν
4. Jen. Litztg. 1876. No. 5. + Eberhard praef X liest jetzt mit Grumme τοῖς ὄρεσι ἄλλοις. Zeitschrift für Oest. Gymn. 1876. 5. p. 352: θεοῖς ὄρεσι ἄρνα λοιβὴν παρασχεῖν darf man nicht mit Grumme τ. π. ἄλλοις λ. π schreiben; denn ἄρνα muss wegen des Gegensatzes zu βοῶν (v. 8) gehalten werden. Da nun λοιβὴν ohnehin auffällig ist (dass Suidas λοιβή durch σπονδή, θυσία erklärt, beweist nichts für den Gebrauch dieses Wortes in früherer Zeit), so möchte ich dieses Wort, dass zudem entbehrt werden kann, für eine Glosse halten, welche das echte θεοῖς verdrängte.

dies ist eine kritische Fabel & fi[redacted]
bei Heidon 33, 6 (nach Teubner vol[redacted] 12)

22 *Βίου τις ἤδη τὴν μέσην ἔχων ὥρην*
(νέος μὲν οὐκ ἦν, οὐδέπω δὲ πρεσβύτης)
λευκὰς μελαίναις μιγάδας ἐκλόνει χαίτας,
εἶτ' εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κώμους.
ἤρα γυναικῶν δύο, νέης τε καὶ γραίης.
νέον μὲν αὐτὸν ἡ νεῆνις ἐζήτει
βλέπειν ἐραστήν, συγγέροντα δ' ἡ γραίη. Zachariae ll
τῶν οὖν τριχῶν ἑκάστοθ' ἡ μὲν ἀκμαίη
ἔτιλλεν ἃς ηὕρισκε λευκανθιζούσας,
ἔτιλλε δ' ἡ γραῦς εἰ μέλαιναν (ηὑρήκει), cfr εὑρίκοι.
ἕως φαλακρὸν ἡ νέη τε χἠ γραίη
ἔθηκαν ἄρδην, τῶν τριχῶν ἀποσπῶσαι.
[ἀεὶ γὰρ ἕν γε τιλλόμενος ἐγυμνοῦτο.
μῦθος δὲ φάσκει τοῦτο πᾶσιν ἀνθρώποις·
ἐλεεινὸς ὅστις εἰς γυναῖκας ἐμπίπτει·
*ἀεὶ γὰρ ἕν γε δακνόμενος *γυμνοῦται.]*

Hartl. p. 14.

23 *Βοηλάτης ἄνθρωπος εἰς μακρὴν ὕλην*
ταῦρον κεράστην ἀπολέσας ἀνεζήτει.
ἔθηκε δ' εὐχὴν ταῖς ὀρεινόμοις νύμφαις,
*Ἑρμῇ νομαίῳ, Πανί, * τοῖς πέριξ, ἄρνα*
λοιβὴν παρασχεῖν, εἰ λάβοι γε τὸν κλέπτην.
ὄχθον δ' ὑπερβὰς τὸν καλὸν βλέπει ταῦρον
λέοντι θοίνην· δυστυχὴς δ' ἐπαρᾶται

---

22. 2. *ὢν* Sd. || 3. *μελαίναις* Bg. Sd. cf. Anacr. fr. 77 p. 1030: *μελαίνας* A; quod nescio an ferri potuerit. || 4. *κώμους* Minas: *κώμας* A || 5. *νέας* 6. *νεᾶνις* 11. *νέα* A || 5. *γραίας* 7. 11. *γραῖα* A || 8. *ἀκμαία* A || 8. 9. habet Suidas in u. *ἑκάστοτε*. || 9. *ἔτελλεν* pars cdd. Suidae | *εὕρισκε* S || 12. *ἄρδην* E: *ἑκάστη* A. *ἧκα* Hl. *ἑκατέρη* N. malim *ἄμφω* | *ἀποσπῶσαι* E: *ἀποσπῶσα* A | post 12 add. C p. 98 *καὶ ὄνειδος ἁπάντων ἐποίησαν*, tetrastichon *πᾶσιν ὡράθη γέλως*. || [13—16.] Db. Ber. || 13. *ἐγυμνώθη* Fix || 13. *μῦθος δὲ φάσκει* E: *μῦθος φάσκει* A m. pr., *φάσκει δὲ* (*δ' ὁ* Minas) *μῦθος* m. rec. || 16. *ἀναλοῦται* L || **23.** 1. *μακρὰν* A || 4. *τ. π.*] *περυσίαν* Bg. || 5. *θοίνην* Bg. *ποινὴν* Hl. *λευκὴν* N (E.) cf. S. in u. *λοιβήν*. || 5. *προσάξειν* N ex C | *λάβοι γε* Db.: *λάβοιτο* A *εἴγε τοῦτο ἐφεύροι* C p. 333. || 6. 7. uix liceat uu. *ταῦρον* et *θοίνην* sedem commutare. ||

3. Zachariae 7: μηνάς fortasse ex Apollonio Rhodio III, 1210. IV, 320 hausit.

11

12. Jen. Litztg. 1876. No 5: billigt ἄμφω
Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. p. 151 missbilligt ἄφδην statt ἑκάστη, wobei noch befremden muss, dass diese Conjectur in den Text aufgenommen ist, während in den Noten dazu bemerkt wird: malim ἄμφω
4. Bursians Jahresbericht 1874–5. p. 505 gibt Eberhard eine neue Emendation: Ἑρμῇ νομαίῳ πᾶσι τ' ὧν ἐσπείσαι λοιβὴν παρασχών; 24 λαβοῦσα τὸν κρέαγρον
4. Jen. Litztg. 1876. No. 5. + Eberhard praef X liest jetzt mit Grumme τοῖς θεοῖς ἄλλοις. Zeitschrift für Oest. Gym. 1876. 5. p. 352: θεοῖς θεοῖς ἄρνα λοιβὴν παρασχὼν darf man nicht mit Grumme τ. π. ἄλλοις λ. π. schreiben; denn ἄρνα muss wegen des Gegensatzes zu βοῦν (v. 8) gehalten werden. Da nun λοιβὴν ohnehin auffällig ist (dass Suidas λοιβή durch σπονδή, θυσία erklärt, beweist nichts für den Gebrauch dieses Wortes in früherer Zeit), so möchte ich dieses Wort, dass zudem entbehrt werden kann, für eine Glosse halten, welche das echte θεοῖς verdrängte.

11. Lit. Centralblatt 1876. No. 20: Wohl sicher ἐμφορούμενος, wenn auch bei diesem Verbum sonst der einfache Genitiv ohne ἐκ steht. Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. p. 151: Ob sich ἐκφορουμένους durch inde prorumpentis erklären lässt, ist fraglich. Uebrigens führt E selbst, S IX die wie es scheint richtige Conjectur von Minas ἐκφορουμένους (ungeschickter Ausdruck für ἐκφερομένους) an. Eberhard in Bursian's Jahresbericht 1874–5 stimmt dem Recensenten im Litt. Centralb. bei.

5. Lit. Centralb. 1876. No. 20: ist τοῦτ' entschieden corrupt, und Schneidewin's ὅρα verdiente im Texte zu stehen: es ist nicht weniger und nicht mehr probabel, als manche Besserung, die man über nothgedrungen einsetzen muss, um nur einen lesbaren Text zu erzielen.

3. Lit. Centralb. 1876. No. 20: οἶδ' οὕνεκ' ist schwerlich, was der Herausgeber beabsichtigt hat.

3. Zachariae 9: Voces complures Plutarcho Babrioque propriae dici possint, e quibus ἀδρανής (etiam in anthologia)

καὶ βοῦν προσάξειν, εἰ φύγοι γε τὸν κλέπτην.
[ἐντεῦθεν ἡμᾶς τοῦτ' ἔοικε γινώσκειν,
ἄβουλον εὐχὴν τοῖς θεοῖσι μὴ πέμπειν,
ἐκ τῆς πρὸς ὥραν ἐκφορουμένης λύπης.]

24 *Γάμοι μὲν ἦσαν Ἡλίου θέρους ὥρῃ,*
τὰ ζῷα δ' ἱλαροὺς ἦγε τῷ θεῷ κώμους.
καὶ βάτραχοι δὲ λιμνάδας χοροὺς ἦγον·
[οὓς] εἶπε παύσας φρῦνος „οὐχὶ παιάνων
τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίδων δὲ καὶ λύπης·
ὃς γὰρ μόνος νῦν λιβάδα πᾶσαν αὐαίνει,
τί μὴ οὐ πάθωμεν τῶν κακῶν, ἐὰν γήμας
ὅμοιον αὑτῷ παιδίον τι γεννήσῃ;"
[χαίρουσι πολλοὶ τῶν ὑπερβολῇ κούφων
ἐφ' οἷς ἄγαν μέλλουσιν οὐχὶ χαιρήσειν.]

25 *Γνώμη λαγωοὺς εἶχε μηκέτι ζώειν,*
πάντας δὲ λίμνης εἰς μέλαν πεσεῖν ὕδωρ,
ὁθοὕνεκ' εἰσὶν ἀδρανέστατοι ζῴων
ψυχάς τ' ἄτολμοι, μοῦνον εἰδότες φεύγειν.
ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγγὺς ἦσαν εὐρείης
καὶ βατράχων ὅμιλον εἶδον ἀκταίων
βαθέην ἐς ἰλὺν ὀκλαδιστὶ πηδώντων,
ἐπεστάθησαν, καί τις εἶπε θαρσήσας·

---

8. *βοῦν* L M. Bt., C. p. 333 cl. 73: *βοῦς* A || [9—11.] Db. Ber. || 11. *ἐκφορ.*] *inde prorumpens? ἐμφορουμένης* Ar. *ἐκφοβουμένους* L || *ἀρχὴ τοῦ γ* || **24.** 3. *λιμνάδας* L, Fix: *λιμναίους* A cf. 115, 1. || 4. 5. habet S. in u. *παιάν*. || 4. *οὓς* Bo.: *οἷς* A *ὁ δ'* S | *κλαύσας* S | *παιᾶνος* S || 5. *τοὐτ' ἔργον* He. *ὥρα 'στιν* Schw. | *φροντίδος* S || 6—8. habet S in *αὐήνας*; cf. *λιβάδα*. || 6. *ὃς* A: *εἰ* S, C p. 226. 227. 407. || 7. *τί μὴ οὐ* Hartung: *τί μὴ* A *τί οὐ* C p. 227, 3 *τί* p. 407 | *ἐὰν* A (*εἰ* C): *ὅταν* S || 8. *αυτῶι* A | [9. 10.] Ber. || 10. *οὔτι* Schw. Bg. || **25.** 3. 4. habet S. in u. *ἄτολμοι*. || 3. *ὅθ' οὕνεκ'* A || 4. *τ'* om. S | *μοῦνον* A: *μᾶλλον* pars cdd. Suidae. || 6. habet S. in u. *ἀκταίη*, 7. in u. *ὀκλαδίας*: *βαθεῖαν εἰς ἰ. ὀκλαστὶ π.* ||

„ἄψ νῦν ἴωμεν· οὐκέτι χρεὼν θνήσκειν·
ὁρῶ γὰρ ἄλλους ἀσθενεστέρους ἥμων.“

26 Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο τὴν χώρην
ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ.
ὃ δ᾽ ἄχρι πολλοῦ σφενδόνην κενὴν σείων
ἐδίωκεν αὐτὰς τῷ ψόφῳ καταπλήσσων.
Hal. p. 17 95, 5-9 αἳ δ᾽ ὡς ἐπέσχον σφενδονῶντα τὰς αὔρας, gewahren bemerken
κατεφρόνησαν λοιπὸν ὥστε μὴ φεύγειν,
ἕως ἐκεῖνος οὐκέθ᾽ ὡς πρὶν εἰώθει,
λίθους δὲ βάλλων, ἠλόησε τὰς πλείους.
αἳ δ᾽ ἐκλιποῦσαι τὴν ἄρουραν, ἀλλήλαις
„φεύγωμεν“ ἐκραύγαζον „εἰς τὰ Πυγμαίων.
ἅνθρωπος οὗτος οὐκέτ᾽ ἐκφοβεῖν ἥμας
ἔοικεν, ἤδη δ᾽ ἄρχεταί τι καὶ πράσσειν.“

Παραίνεσιν ὁ λόγος ἔχει, δεῖν ταῖς ἐκ λόγων παραινέσεσι τοὺς πταίοντας εἴκειν, ἵνα μὴ ταῖς ἐξ ἔργων ὀψέ ποτε πειραθεῖεν ὀδύναις.

27 Γαλῆν δόλῳ τις συλλαβών τε καὶ δήσας
ἔπνιγε βάπτων ὕδατος ἐν συναγκείῃ.
τῆς δ᾽ αὖ λεγούσης „ὡς κακὴν χάριν τίνεις
ὧν σ᾽ ὠφέλουν θηρῶσα μῦς τε καὶ σαύρας,“
‚ἐπιμαρτυρῶ σοι‘ φησίν· ‚ἀλλὰ καὶ πάσας

---

10. ἥμων E et nunc Bg.: ἡμῶν A || **26.** 1. 2. habet S. in πυρίνῳ σίτῳ | τὴν om. Suidae cdd. | χώρην S: χώραν A || 4. ψόφῳ Bg. Sd.: φόβῳ A || 5. ἐπέγνων (ἐπέγνον) Sd. || 7. εἰώθει vel εἰώθη A m. pr. cf. Philol. 17 p. 326 e. || 8. βαλών A: corr. Bo. || 10. ἄνθρωπος A: corr. Ber. Sp. | τὰ Bo.: τὰς A || 11. ἥμας E: ἡμᾶς A || 12. πρήσσειν? | epim. τοὺς Georgides Gnom. 1 p. 31, 5: om. A | εἴκειν idem: ἥκειν A | παραθεῖεν Georg. cd. || **27** = F 355 apud C p. 265. || 1. δήσας F: πνίγων A || 2. ἔπνιγε F: ἔπνιγεν A | βάπτων Buttmann: βαλὼν F. om. A | ὕδατος ἐν συναγκείᾳ Bernhardy: ὑδάτων συνεχείᾳ F ὑδάτων συναγγίᾳ κοίλῃ A || 3. δ᾽ αὐ A: δὲ F || 4. ὧν σ᾽ Fix He. M: F ὃν Bg. ||

Zachariae 4: Manifesto Homerum expressit
Babrius ἂψ νῦν ἴωμεν. cf. Il. Σ 14.

2. Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5: billigt E's αὐτόσε

1. Lit. Centralb. 1876. No. 20: ist doch wohl ἄϊκτον zu accentuiren; vgl. 11. 7 ἄμικτος. Das Wort scheint nur hier vorzukommen. Gebilligt von Eberhard selbst in Bursians Jahresbericht 1874-5. p. 505.

ἔπνιγες ὄρνεις, πάντα δ' οἶκον ἠρήμους,
βλάπτουσα μᾶλλον ἤπερ ὠφελοῦσ' ἡμας.'

Πρὸς τοὺς μετρίως μὲν ὠφελοῦντας, βλάπτοντας δὲ [τὰ] μεγάλα, εὔκαιρος ἐστὶν ὁ λόγος.

28 *Γέννημα φρύνου συνεπάτησε βοῦς πίνων.*
ἐλθοῦσα δ' αὐτόσ' — οὐ παρῆν γὰρ — ἡ μήτηρ
παρὰ τῶν ἀδελφῶν ποῦ ποτ' ἦν ἐπεζήτει.
„τέθνηκε, μῆτερ· ἄρτι γάρ, πρὸ τῆς ὥρης
ἦλθεν πάχιστον τετράπουν, ὑφ' οὗ κεῖται
χηλῇ παλαχθείς.“ ἡ δὲ φρῦνος ἠρώτα,
φυσῶσ' ἑαυτήν, εἰ τοσοῦτον ἦν ὄγκῳ
τὸ ζῷον. οἳ δὲ μητρί „παῦε, μὴ πρίου.
θᾶσσον σεαυτήν“ εἶπον „ἐκ μέσου ῥήξεις,
ἢ τὴν ἐκείνου πιότητα μιμήσῃ.“

Ὅτι ἐπικίνδυνον τοῖς ἐλάττοσι παρατείνεσθαι τοῖς μείζοσι.

29 *Γέρων ποθ' ἵππος εἰς ἀλητὸν ἐπράθη,*
ζευχθεὶς δ' ὑπὸ μύλην πᾶσαν ἑσπέρην ἤλει.
καὶ δὴ στενάξας εἶπεν „ἐκ δρόμων οἵων
καμπτῆρας οἵους ἀλφιτεῦσι γυρεύω.“

---

6. *ὄρνις* F: post 6 F add. *χρεῶν ανέῳγας ἄγγος, ὥστε τεθνήξῃ: τ' ἀνέῳγες* Buttmann Bo. *δ' ἀνέῳγες* Bg. ‖ 7. *βλαπτούσῃ* F | *ἡμας* E: *ἡμᾶς* A om. F | epim. *ὁ λόγος πρὸς τοὺς ὀλίγα μὲν ὠφελοῦντας, πλείονα δὲ βλάπτοντας* F | [*τὰ*] E ‖ **28** = F 378 apud C p. 273. ‖ 1. *φρύνου γέννημα* F ‖ 2. *αὐτόσ'* E: *αὐτόσε* F *αὐτὸν* A cf. 10, 8. 105, 2. 50, 10. 95, 40. 22, 8. 30, 4. 20, 4. ‖ 4. versus nondum sanatus; cf. 12, 4 | *μῆτερ* F: *μήτηρ* A | *ἄρτι γὰρ* A: *εἶπον ἄρτι* F. *ἄρτι πρωίης ὥρης* Db. *εἶπον, ἄρτι τῆς ὥρης* Knoche | *τῆςδ'* L | *ὥρας* A F ‖ 5. *ἦλθεν* J. G. Schneider, Bo.: *ἦλθε* A *ἦλθε γὰρ* F ‖ 6. *παλαχθεὶς* Hercher (cf. Lobeck Path. prol. p. 88 m.): *μαλαχθεὶς* F *μαλαχθὲν* A *παταχθεὶς* J. G. Schneider, alii. ‖ 7. *τοσοῦτον* J. G. Schneider, alii: *τοιοῦτον* A F ‖ 8. *οἳ δὲ παύου μὴ ποιοῦ μῆτερ* F *μὴ πρήθου* Bg. ‖ 10. *πιότητα* Coraïs: *ποιότητα* A F. *ποσσότητα* Bo., alii; grauius videtur subesse uitium. ‖ **29.** fabula in brevius contracta. lacunam statuerunt post u. 1 L, post u. 2 Fix. | *πᾶσαν ἑσπέρην ἤλει* E: *πᾶσαν ἑσπέρην* A m. pr. *τάλας* add. m. rec. cf. 131, 5. *ἑσπέρην* i. e. *νύκτα*: *ἡμέρην* Bg. ‖ 4. *ἀλφίτοισι* A: em. M ‖

11. Lit. Centralblatt 1876. No. 20: Wohl sicher ἐμφορούμενος, wenn auch bei diesem Verbum sonst der einfache Genitiv ohne ἐκ steht. Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. p. 151: Ob sich ἐκφορούμενος durch inde proruimpentis erklären lässt, ist fraglich. Uebrigens führt E selbst S IX die wie es scheint richtige Conjectur von Munro ἐκφορουμένους (ungeschickter Ausdruck für ἐκφερομένους) an. Eberhard in Bursian's Jahresbericht 1874-5 stimmt dem Recensenten im Litt. Centralb. bei.

5. Lit. Centralb. 1876. No. 20: ist τοῦτ' entschieden corrupt, und Schneidewin's ὥρα verdiente im Texte zu stehen: es ist nicht weniger und nicht mehr probabel, als manche Besserung, die man hier nothgedrungen einsetzen muss, um nur einen lesbaren Text zu erzielen.

3. Lit. Centralb. 1876. No. 20: οὐδ οὖτις' ist schwerlich, was der Herausgeber beabsichtigt hat.
3. Zachariae 9: Voces complures Plutarcho Babrioque propriae dici possint, e quibus ἀδφανής (etiam in anthologia)

καὶ βοῦν προσάξειν, εἰ φύγοι γε τὸν κλέπτην.
[ἐντεῦθεν ἡμᾶς τοῦτ' ἔοικε γινώσκειν,
ἄβουλον εὐχὴν τοῖς θεοῖσι μὴ πέμπειν,
ἐκ τῆς πρὸς ὥραν ἐκφορουμένης λύπης.]

24 *Γάμοι μὲν ἦσαν Ἡλίου θέρους ὥρῃ,*
τὰ ζῷα δ' ἱλαροὺς ἦγε τῷ θεῷ κώμους.
καὶ βάτραχοι δὲ λιμνάδας χοροὺς ἦγον·
[οὓς] εἶπε παύσας φρῦνος „οὐχὶ παιάνων
τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίδων δὲ καὶ λύπης·
ὃς γὰρ μόνος νῦν λιβάδα πᾶσαν αὐαίνει,
τί μὴ οὐ πάθωμεν τῶν κακῶν, ἐὰν γήμας
ὅμοιον αὑτῷ παιδίον τι γεννήσῃ;"
[χαίρουσι πολλοὶ τῶν ὑπερβολῇ κούφων
ἐφ' οἷς ἄγαν μέλλουσιν οὐχὶ χαιρήσειν.]

25 *Γνώμη λαγωοὺς εἶχε μηκέτι ζῴειν,*
πάντας δὲ λίμνης εἰς μέλαν πεσεῖν ὕδωρ,
ὁθοὕνεκ' εἰσὶν ἀδρανέστατοι ζῴων
ψυχάς τ' ἄτολμοι, μοῦνον εἰδότες φεύγειν.
ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγγὺς ἦσαν εὐρείης
καὶ βατράχων ὅμιλον εἶδον ἀκταίων
βαθέην ἐς ἰλὺν ὀκλαδιστὶ πηδώντων,
ἐπεστάθησαν, καί τις εἶπε θαρσήσας·

---

8. *βοῦν* L M. Bt., C. p. 333 cl. 73: *βοῦς* A || [9—11.] Db. Ber. || 11. *ἐκφορ.*] *inde prorumpens? ἐμφορουμένης* Ar. *ἐκφοβουμένους* L || *ἀρχὴ τοῦ γ* || **24.** 3. *λιμνάδας* L, Fix: *λιμναίους* A cf. 115, 1. || 4. 5. habet S. in u. *παιάν.* || 4. *οὓς* Bo.: *οἷς* A *ὁ δ'* S | *κλαύσας* S | *παιᾶνος* S || 5. *τοὐτ' ἔργον* He. *ὥρα 'στιν* Schw. | *φροντίδος* S || 6—8. habet S in *αὐήνας*; cf. *λιβάδα.* || 6. *ὃς* A: *εἰ* S, C p. 226. 227. 407. || 7. *τί μὴ οὐ* Hartung: *τί μὴ* A *τί οὐ* C p. 227, 3 *τί* p. 407 | *ἐὰν* A (*εἰ* C): *ὅταν* S || 8. *αυτῶι* A | [9. 10.] Ber. || 10. *οὔτι* Schw. Bg. || **25.** 3. 4. habet S. in u. *ἄτολμοι.* || 3. *ὅθ' οὕνεκ'* A || 4. *τ'* om. S | *μοῦνον* A: *μᾶλλον* pars cdd. Suidae. || 6. habet S. in u. *ἀκταίη*, 7. in u. *ὀκλαδίας*: *βαθεῖαν εἰς ἰ. ὀκλαστὶ π.* ||

„ἄψ νῦν ἴωμεν· οὐκέτι χρεὼν θνήσκειν·
ὁρῶ γὰρ ἄλλους ἀσθενεστέρους ἥμων.“

26 Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο τὴν χώρην
ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ.
ὃ δ᾽ ἄχρι πολλοῦ σφενδόνην κενὴν σείων
ἐδίωκεν αὐτὰς τῷ ψόφῳ καταπλήσσων.
αἳ δ᾽ ὡς ἐπέσχον σφενδονῶντα τὰς αὔρας,
κατεφρόνησαν λοιπὸν ὥστε μὴ φεύγειν,
ἕως ἐκεῖνος οὐκέθ᾽ ὡς πρὶν εἰώθει,
λίθους δὲ βάλλων, ἠλόησε τὰς πλείους.
αἳ δ᾽ ἐκλιποῦσαι τὴν ἄρουραν, ἀλλήλαις
„φεύγωμεν“ ἐκραύγαζον „εἰς τὰ Πυγμαίων.
ἅνθρωπος οὗτος οὐκέτ᾽ ἐκφοβεῖν ἥμας
ἔοικεν, ἤδη δ᾽ ἄρχεταί τι καὶ πράσσειν.“

Hal. p. 17 95, 3-9 — gewahren bemerken

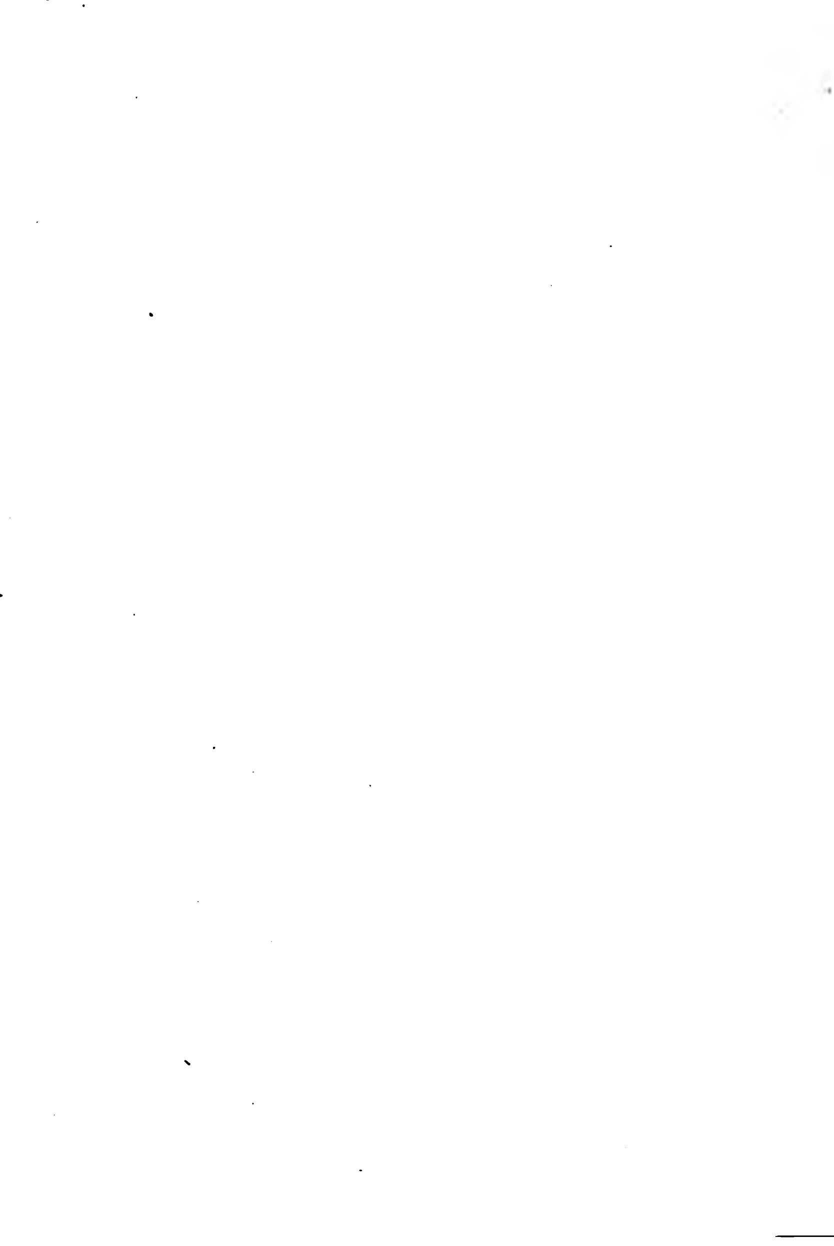
Παραίνεσιν ὁ λόγος ἔχει, δεῖν ταῖς ἐκ λόγων παραινέσεσι τοὺς πταίοντας εἴκειν, ἵνα μὴ ταῖς ἐξ ἔργων ὀψέ ποτε πειραθεῖεν ὀδύναις.

27 Γαλῆν δόλῳ τις συλλαβών τε καὶ δήσας
ἔπνιγε βάπτων ὕδατος ἐν συναγκείῃ.
τῆς δ᾽ αὖ λεγούσης „ὡς κακὴν χάριν τίνεις
ὧν σ᾽ ὠφέλουν θηρῶσα μῦς τε καὶ σαύρας,“
‚ἐπιμαρτυρῶ σοι‘ φησίν· ‚ἀλλὰ καὶ πάσας

---

10. ἥμων E et nunc Bg.: ἡμῶν A ‖ **26.** 1. 2. habet S. in πυρίνῳ σίτῳ | τὴν om. Suidae cdd. | χώρην S: χώραν A ‖ 4. ψόφῳ Bg. Sd.: φόβῳ A ‖ 5. ἐπέγνων (ἐπέγνον) Sd. ‖ 7. εἰώθει vel εἰώθη A m. pr. cf. Philol. 17 p. 326 e. ‖ 8. βαλὼν A: corr. Bo. ‖ 10. ἄνθρωπος A: corr. Ber. Sp. | τὰ Bo.: τὰς A ‖ 11. ἥμας E: ἡμᾶς A ‖ 12. πρήσσειν? | epim. τοὺς Georgides Gnom. 1 p. 31, 5: om. A | εἴκειν idem: ἥκειν A | παραθεῖεν Georg. cd. ‖ **27** = F 355 apud C p. 265. ‖ 1. δήσας F: πνίγων A ‖ 2. ἔπνιγε F: ἔπνιγεν A | βάπτων Buttmann: βαλὼν F. om. A | ὕδατος ἐν συναγκείᾳ Bernhardy: ὑδάτων συνεχείᾳ F ὑδάτων συναγγίᾳ κοίλῃ A ‖ 3. δ᾽ αὖ A: δὲ F ‖ 4. ὧν σ᾽ Fix He. M: ὧν A F ὅν Bg. ‖

Zachariae 4: Manifesto Homerum expressit
Babrius ἄψ νῦν ἴωμεν. cf. Il. Σ 14.

2. Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. billigt E's αὐτόσε

1. Lit. Centralb. 1876. No. 20: ist doch wohl ἄχραντον zu accentuiren; vgl. 11. 7 ἄμικτος. Das Wort scheint nur hier vorzukommen. Gebilligt von Eberhard selbst in Bursians Jahresbericht 1874-5. p. 505.

ἔπνιγες ὄρνεις, πάντα δ' οἶκον ἠρήμους,
βλάπτουσα μᾶλλον ἤπερ ὠφελοῦσ' ἥμας.'

Πρὸς τοὺς μετρίως μὲν ὠφελοῦντας, βλάπτοντας δὲ [τὰ] μεγάλα, εὔκαιρος ἐστὶν ὁ λόγος.

28 *Γέννημα φρύνου συνεπάτησε βοῦς πίνων.*
ἐλθοῦσα δ' αὐτόσ' — οὐ παρῆν γὰρ — ἡ μήτηρ
παρὰ τῶν ἀδελφῶν ποῦ ποτ' ἦν ἐπεζήτει.
„τέθνηκε, μῆτερ· ἄρτι γάρ, πρὸ τῆς ὥρης
ἦλθεν πάχιστον τετράπουν, ὑφ' οὗ κεῖται
χηλῇ παλαχθείς." ἡ δὲ φρῦνος ἠρώτα,
φυσῶσ' ἑαυτήν, εἰ τοσοῦτον ἦν ὄγκῳ
τὸ ζῷον. οἳ δὲ μητρί „παῦε, μὴ πρίου.
θᾶσσον σεαυτήν" εἶπον „ἐκ μέσου ῥήξεις,
ἢ τὴν ἐκείνου πιότητα μιμήσῃ."

Ὅτι ἐπικίνδυνον τοῖς ἐλάττοσι παρατείνεσθαι τοῖς μείζοσι.

29 *Γέρων ποθ' ἵππος εἰς ἀλητὸν ἐπράθη,*
ζευχθεὶς δ' ὑπὸ μύλην πᾶσαν ἑσπέρην ἤλει.
καὶ δὴ στενάξας εἶπεν „ἐκ δρόμων οἵων
καμπτῆρας οἵους ἀλφιτεῦσι γυρεύω."

---

6. *ὄρνις* F: post 6 F add. *κρεῶν ανέῳγας ἄγγος, ὥστε τεθνήξῃ*: *τ' ἀνέῳγες* Buttmann Bo. *δ' ἀνέῳγες* Bg. ‖ 7. *βλαπτούσῃ* F | *ἥμας* E: *ἡμᾶς* A om. F | epim. *ὁ λόγος πρὸς τοὺς ὀλίγα μὲν ὠφελοῦντας, πλείονα δὲ βλάπτοντας* F | [*τὰ*] E ‖ **28** = F 378 apud C p. 273. ‖ 1. *φρύνου γέννημα* F ‖ 2. *αὐτόσ'* E: *αὐτόσε* F *αὐτὸν* A cf. 10, 8. 105, 2. 50, 10. 95, 40. 22, 8. 30, 4. 20, 4. ‖ 4. versus nondum sanatus; cf. 12, 4 | *μῆτερ* F: *μήτηρ* A | *ἄρτι γὰρ* A: *εἶπον ἄρτι* F. *ἄρτι πρωίης ὥρης* Db. *εἶπον, ἄρτι τῆς ὥρης* Knoche | *τῆσδ'* L | *ὥρας* A F ‖ 5. *ἦλθεν* J. G. Schneider, Bo.: *ἦλθε* A *ἦλθε γὰρ* F ‖ 6. *παλαχθεὶς* Hercher (cf. Lobeck Path. prol. p. 88 m.): *μαλαχθεὶς* F *μαλαχθὲν* A *παταχθεὶς* J. G. Schneider, alii. ‖ 7. *τοσοῦτον* J. G. Schneider, alii: *τοιοῦτον* A F ‖ 8. *οἳ δὲ παύου μὴ ποιοῦ μῆτερ* F *μὴ πρήθου* Bg. ‖ 10. *πιότητα* Coraïs: *ποιότητα* A F. *ποσσότητα* Bo., alii; grauius videtur subesse uitium. ‖ **29.** fabula in brevius contracta. lacunam statuerunt post u. 1 L, post u. 2 Fix. | *πᾶσαν ἑσπέρην ἤλει* E: *πᾶσαν ἑσπέρην* A m. pr. *τάλας* add. m. rec. cf. 131, 5. *ἑσπέρην* i. e. *νύκτα*: *ἡμέρην* Bg. ‖ 4. *ἀλφίτοισι* A: em. M ‖

[μὴ λίαν ἐπαίρου πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς γαῦρον.
πολλοῖς τὸ γῆρας εἰς πόνους ἀνηλώθη.]

30 Γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἑρμείην.
τὸν δ' ἠγόραζον ἄνδρες, ὃς μὲν εἰς στήλην
(υἱὸς γὰρ αὐτῷ προσφάτως ἐτεθνήκει),
ὃ δὲ χειροτέχνημ' ὡς θεὸν καθιδρύσων.
ἦν δ' ὀψέ, χὠ λιθουργὸς οὐκ ἐπεπράκει,
συνθέμενος αὐτοῖς εἰς τὸν ὄρθρον αὖ δείξειν,
ἐλθοῦσιν. ὁ δὲ λιθουργὸς εἶδεν ὑπνώσας
αὐτὸν τὸν Ἑρμῆν ἐν πύλαις ὀνειρείαις,
„σὺ δή" λέγοντα „τἀμὰ νῦν ταλαντεύῃ·
ἤ γάρ με νεκρὸν ἢ θεόν σὺ ποιήσεις."

31 Γαλαῖ ποτ' εἶχον καὶ μύες πρὸς ἀλλήλους
ἄσπονδον ἀεὶ πόλεμον αἱμάτων πλήρη·
γαλαῖ δ' ἐνίκων. οἱ μύες δὲ τῆς ἥττης
ἐδόκουν ὑπάρχειν αἰτίην σφίσιν ταύτην,
ὅτι στρατηγοὺς οὐκ ἔχοιεν ἐκδήλους,
ἀεὶ δ' ἀτάκτως ὑπομένουσι κινδύνους.
εἵλοντο τοίνυν τοὺς γένει τε καὶ ῥώμῃ
γνώμῃ τ' ἀρίστους, εἰς μάχην τε γενναίους,
οἳ σφᾶς ἐκόσμουν καὶ διεῖλον εἰς ἴλας
λόχους τε καὶ φάλαγγας, ὡς παρ' ἀνθρώποις.

[5. 6.] L ‖ 5. *λίαν*] *δῆτ'* O. Schneider, Bt. *λὴν* Schw. alii. ‖ 6. *ἐν κόποις* C p. 122 quod praestat. ‖ **30.** *Ἑρμείαν* S. in u. *λύγδινα.* ‖ 4. *χειροτέχνημ'* L, O. Schneider: *χειροτέχνης* A: *nobilis hunc quidam* Auian. 23, 3. ‖ 5. *χὠ* Bo.: *καὶ ὁ* A | post 5 uersum excidisse suspicatur Bo. ‖ 6. *δείξειν* E: *δεῖξαι* A ‖ 7. *εἶπεν* Hl., *ἔνθεν* Ar., et 9 *εἶδεν.* ‖ 8. *πύλῃς ὀνειρείῃς* Bo. ‖ 9. *σὺ δὴ* M: *εἶδεν* A *ἰδού* Sd. | *ταλαντεύεις* Bg. ‖ 10. *ἤ γάρ* L M: *ἓν γὰρ* A ‖ **31.** 2. *ἀεὶ* A: *αἰεὶ* Minas ‖ 4. *σφίσιν* e *σφησιν* fecit m. pr. A ‖ 5. *ἔχουσιν* N ‖ 6. *ἀτάκτους* A: corr. Bo. ‖ 7. *εἷλον τε* m. pr. A., *εἵλοντο* m. rec. ‖ 9. 10. habet S. in *φρήτρα.* ‖ 9. *σφὰς* A | *διεῖλεν* pars cdd. Suidae | *ἐς* S | *εἴλασ* A m. pr., *ἴλασ* m. rec.: *φρήτρας* S., qui tamen *ἴλας* alio loco explicat. ‖ 10. *δὲ* Tyrwhitt | *ὡς παρ' ἀνθρώποις* E: *ὥσπερ ἀνθρώποις* (uel *ἀνθρώπους*) Suidae libri, *ὡς ἐν ἀνθρώποις* A ‖

1. Zachariae 7: adjectivum λύγδινος vel λυγδίνεος (marmoreus) in multis locis anthologiae inest.

6. Zeitschr. Oest. Gymn. 1876. 5. p. 352: kann die Ueberlieferung nicht richtig sein, wie dies v. 7 ὁ δὲ λιθουργός zeigt, was nur denkbar ist, wenn der vorhergehende Satz ein anderes Subject enthält. Ich vermuthe daher συνέθεντο δ' αὐτοῖς εἰς τὸν ὄρθρον αὖ δεῖξαι (so ε für δεῖξαι) oder, weil εἶδεν v. 7 sehr verdächtig ist und die Conjectur Meineke's οὐ δὴ v. 9 viel gegen sich hat, unter Benützung des Vorschlages von Bergk συνέθεντο δ' εἰς τὸν ὄρθρον αὖθις αὖ δεῖξαι ἐλθοῦσιν αὐτοῖς· ὁ δὲ λιθουργὸς ὑπνώσας . . . εἶδεν λέγοντα. Halm: εἶδεν ὑπνώσας --- εἶδεν. Herodot (ἔα) εἶδεν

8. Zachariae 4: Manifesto Homerum expressit Babrius ἐν πύλαις ὀνειρείαις. cf. Οδ. δ. 809

9. Zachariae 13: ταλαντεύεσθαι (medium) "ponderare, pensitare". Verbum ταλαντεύειν primum apud Diodorum Siculum, tum apud Plutarchum, Alciphronem, Heliodorum, alios legitur. 7 Scymnus: vers 511. Phrynichus: εἶτεν, "εἶτεν"] καταχρηστικῶς ἡ κοινὴ διάλεκτος.

3 δὲ = da.

11. Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. p. 352: bemerkt E in den Noten die Umstellung von Boissonade mit den Worten: 15 u. καὶ τις ... δαρσύσας in A excipit undecimum: ordinem mu. mutavit Bo., lässt aber doch den Vers im Texte an dem überlieferten Platze. Es war zu schreiben: ἔστη .... συνθροίσθη, οἵ γε .... ἀπίδνος καὶ ... δαρσύσας, dann aber war eine Lücke anzusetzen; denn offenbar war hier in einem Verse geschildert wie der Mausheld dem herausgeforderten Wiesel jämmerlich unterlag.

3. Zachariae 8: ἀκραῖος pro ἄκρος usurpavit Babrius, si Duebneri conjecturam valde probabilem sequimur. 20. Jen. Litztg. 1876. No 5. p. 88 Quae forma etiam apud Oppianum in Halieuticis II, 395 invenitur cf. Babr. 95, 40. Es muss ein Vers fehlen. ἀχρεῖα ἠγνοῦντο

Hl. findet jetzt ἀρχεῖα unthunlich.

1. quoted by Julian the Apostate Epis. 58.5 ed. Hercher.

44 2 kein ἀχυρ!

1. Zachariae 12: Babrii κοίτη βαθύστρωτος (ὀψυτέρως explicat Suidas) comparari potest cum Musaeo 266 λέκτρα βαθύστρωτα.

ἐπεὶ δ᾽ ἐτάχθη πάντα καὶ συνηθροίσθη,
καί τις γαλῆν μῦς προὐκαλεῖτο θαρσήσας.
οἵ τε στρατηγοὶ λεπτὰ πηλίνων τοίχων
κάρφη μετώποις ἁρμόσαντες Ἀτρείδαις
ἰσοῦντο, παντὸς ἐκφανέστατοι πλήθους,
πάλιν δὲ φύζα τοὺς μύας κατειλήφει.
ἄλλοι μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις.
τοὺς δὲ στρατηγοὺς εἰστρέχοντας οὐκ εἴα
τὰ περισσὰ κάρφη τῆς ὀπῆς ἔσω δύνειν,
μόνοι θ᾽ ἑᾶλον αὐτόθεν μυχῶν πρόσθεν.
Νίκη δ᾽ ἐπ᾽ αὐτοῖς καὶ τρόπαιον εἱστήκει,
γαλῆς ἑκάστης μῦν στρατηγὸν ἑλκούσης.
[λέγει δ᾽ ὁ μῦθος „εἰς τὸ ζῆν ἀκινδύνως
τῆς λαμπρότητος ηὑτέλεια βελτίων.“]

Hal. p. 14

32 Γαλῇ ποτ᾽ ἀνδρὸς εὐπρεποῦς ἐρασθείσῃ
δίδωσι σεμνὴ Κύπρις, ἡ πόθων μήτηρ,
μορφὴν ἀμεῖψαι καὶ λαβεῖν γυναικείην,
καλῆς γυναικός, ἧς τίς οὐκ ἔχειν ἤρα;
ἰδὼν δ᾽ ἐκεῖνος (ἐν μέρει γὰρ ἡλώκει)
γαμεῖν ἔμελλεν. ἠρμένου δὲ τοῦ δείπνου
π κ παρέδραμεν μῦς· τὸν δὲ τῆς βαθυστρώτου
καταβᾶσα κοίτης ἐπεδίωκεν ἡ νύμφη.

---

15. u. *καί τις .. θαρσήσας* in A excipit undecimum: ordinem uu. mutavit. Bo. post 11 quaedam excidisse suspicantur Db. Bg. || 12. *τότε* Ar. | *τοίχων* Bo.: *τειχῶν* A || 13. 14. *Ἀτρείδαις ἰσοῦντο* Sd.: *ἀχρεῖα ἡγοῦντο* A. *ἀκραίοις* Db. *ἀρχεῖα* Hl. || 17. *ἄλλοι* Ber. *ἄλλοι* uel *ἀλλ᾽ οἱ* S. in *τρώγλῃ*. *ἄλλοι* A. || [20] Fix. | *ἑάλων* He. Hp. M. Sp. O. Schneider (*ἑάλον* Schw. *ἑᾶλον* E): *ἑάλωσαν* A | *αὐτόθεν* Bo. He. Hp. Sp. O. Schneider: *αὐτόθι* A || 21 *Νίκη* E et postea alii: *νίκη* A. *νίκης* Db. || [23. 24.] L || 23. *εἰς*] *πρὸς* C p. 159. 384. || 24. *ηὑτέλεια* Fix, alii (*ἡ εὐτέλεια* C): *ἐντέλεια* A || **32.** 1. *γαλῆ ... ἐρασθεῖσα* Julian. ep. 58, 5 Hr. || 4. *τίς* Bo.: *τις* A | *ἔχειν* Sd. cf. 44, 2: *ἔχων* A (*ἰδὼν* He. Schw. *ἑκὼν* L, alii.) || 5. *ἰδὼν κἀκεῖνος* S in u. *ἐν τῷ μέρει*. || 6. *ἡρμένου* A: *ἠρμένου* Bo. *ἠργμένου* Sd. || 7. *τὸν* S in *βαθύστρωτος κοίτη*: *ἡ* A || 8. *κοίτης* S: *κλίνης* A ||

γάμου δὲ δαιτὴ λέλυτο, καὶ καλῶς παίξας
ἔρως ἀπῆλθε· τῇ φύσει γὰρ ἡττήθη.

Πρὸς τοὺς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ὁρᾶν ὡς ἔχει μὴ βουλομένους, τῇ δὲ τούτων φαντασίᾳ πλανωμένους, ἔλεγχον ὁ μῦθος ἔχει.

33 Δυσμαὶ μὲν ἦσαν Πλειάδων, σπόρου δ᾽ ὥρη,
καί τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νεὸν ῥίψας
ἐφύλασσεν ἑστώς· καὶ γὰρ ἄκριτον πλήθει
μέλαν κολοιῶν ἔθνος ἦλθε δυσφώνων,
ψᾶρές τ᾽ ὄλεθρος σπερμάτων ἀρουραίων.
τῷ δ᾽ ἠκολούθει σφενδόνην ἔχων κοίλην
παιδίσκος. οἱ δὲ ψᾶρες ἐκ συνηθείης
ἤκουον εἰ τὴν σφενδόνην ποτ᾽ ᾐτήκει,
καὶ πρὶν λαβεῖν ἔφευγον. εὗρε δὴ τέχνην
ὁ γεωργὸς ἄλλην τόν τε παῖδα φωνήσας
ἐδίδασκεν· „ὦ παῖ· χρὴ γὰρ ὀρνέων ἧμας
σοφὸν δολῶσαι φῦλον· ἡνίκ᾽ ἂν τοίνυν
ἔλθωσ᾽, ἐγὼ μέν“ εἶπεν „ἄρτον αἰτήσω,
σὺ δ᾽ οὐ τὸν ἄρτον, σφενδόνην δέ μοι δώσεις.“
οἱ ψᾶρες ἦλθον κἀνέμοντο τὴν χώρην.
ὃ δ᾽ ἄρτον ᾔτει, καθάπερ εἶχε συνθήκη·
οἳ δ᾽ οὐκ ἔφευγον. τῷ δ᾽ ὁ παῖς λίθων πλήρη
τὴν σφενδόνην ἔδωκεν· ὁ δὲ γέρων ῥίψας

---

9. λέλυτο Bo.: δέδυτο A || 9. κοὶ καλῶς Piccolos καὶ κακῶς Schw.: qui propter u. ἡττήθη etiam scribere debebant πταίσας. || 10. τῇ homo doctus apud Bo.: τῷ A || ἀρχὴ τοῦ δ || **33** = F 374 apud C. p. 271. || 1. πλειάδος δυσμαὶ ἦσαν σπόρου ἐν ὥρῃ F || 2. πυρὸν εἰς νεὸν (νέον uel. νεύαν A m. pr., νειὸν m. rec.) A, S in u. νεός: ἐν κλήρῳ πυροὺς F | ῥίψας A: σπείρας F S. | φύλασσεν S ἐφύλαττεν F || 5. 7. ψάρες A || 5. καὶ ψᾶρες ὀρύκται F ψᾶρές τ᾽ ὀρύκται C. E. Schneider || 7. συνηθείας F | 8. ἰθύκει F || 9. βαλεῖν F | δὴ A: δὲ F || 10. τότε F || 11. ἧμας E: ἡμᾶς A F || 12. σοφῶν δηλῶσαι φίλους F || 12. ἡνίκ᾽ ἂν F: ἡνίκα A || 13. ἔλθωσιν A F: corr. Ber. εἶπεν om. F ἔλθωσι πάλιν, ἐγὼ μὲν ἄ. α. Bg. || 15. ψᾶρες A accentu a. m. rec. posito | καὶ ἐνέμοντο A καὶ νέμοντο F.: corr. Bo. | χώραν F || 16. αἰτεῖ F | συνθήκη Berger Fix: συνθήκην A F || 17. 20. ἔφυγον F || 18. δέδωκεν F ||

Zeitschr. Oest. Gymn. 1876. 5. p. 352: ist das Subject von ἐκτείνῃ offenbar γαῖα, nach der Ueberlieferung aber müsste das Verbum zu ἔρως bezogen werden. Offenbar liegt hier ein Verderbnis vor; wahrscheinlich sind nach ἀσπίδα und vor τῇ zwei Halbverse ausgefallen.

7. Zachariae 12: ἐκ συνηθείας e consuetudine cf. Babr. 126, 5: ἐξ ἔθους. Hoc legitur etiam in Xen. Ephes. 1,5,1. Heliod. 2,23. 4,16 (cf. 10,4), praeterea Plut. Alex. 57. App. bell. civ. 3,46.

7. Zachariae 5: similiter Eur. fragm. 935, 2 N. dixit ἔχειν ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις, quod Cicero vertit "tenero circumjectu amplecti". Ceterum cf. etiam ὑγρὸς ἀγκὼν Soph. Ant. 1236 et Hesiod. fragm. 57, 5 Goettling.: Θηρὼ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα

τοῦ μὲν τὸ βρέγμα, τοῦ δ᾽ ἔτυψε τὴν κνήμην,
ἑτέρου τὸν ὦμον, οἳ δ᾽ ἔφευγον ἐκ χώρης.
γέρανοι συνήντων καὶ τὸ συμβὰν ἠρώτων.
καί τις κολοιῶν εἶπε „φεύγετ᾽ ἀνθρώπων
γένος πονηρόν, ἄλλα μὲν πρὸς ἀλλήλους
λαλεῖν μαθόντων, ἄλλα δ᾽ ἔργα ποιούντων.“
[δεινὸν τὸ φῦλον τῶν δόλῳ τι πραττόντων.]

Hal.-p. 14

34 Δήμητρι ταῦρον ὄχλος ἀγρότης θύων
ἅλω πλατεῖαν οἰνάροις ὑπεστρώκει . . .
κρεῶν τραπέζας εἶχε καὶ πίθους οἴνου.
ἐκ τῶν δὲ παίδων ἐσθίων τις ἀπλήστως
ὑπὸ τῶν βοείων ἐγκάτων ἐφυσήθη,
κἀπῆλθ᾽ ἐς οἴκους γαστρὸς ὄγκον ἀλγήσας.
πεσὼν δ᾽ ἐν ὑγραῖς μητρὸς ἀγκάλαις „οἴμοι,
τί ταῦτ᾽;“ ἐφώνει „δυστυχὴς ἀποθνήσκω·
τὰ σπλάγχνα γάρ, τεκοῦσα, πάντα μου κύπτει.“
ἣ δ᾽ εἶπε „θάρσει κἀπόβαλλε, μὴ φείδου·
οὐ γὰρ σά, τέκνον, ἀλλ᾽ ἐμεῖς τὰ τοῦ ταύρου.“
[ὅταν ὀρφανοῦ τις οὐσίαν ἀναλώσας
ἔπειτα ταύτην ἐκτίνων ἀποιμώζῃ,
πρὸς τοῦτον ἄν τις καταχρέοιτο τῷ μύθῳ.]

35 Δύω μὲν υἱοὺς ἡ πίθηκος ὠδίνει,
τεκοῦσα δ᾽ αὐτοῖς ἐστὶν οὐκ ἴση μήτηρ,
ἀλλ᾽ ὃν μὲν αὐτῶν ἀθλίης ὑπ᾽ εὐνοίης
θάλπουσα κόλποις ἀγρίως ἀποπνίγει,

---

de uu. 21—24. dubito. || 22. κολοιὸς F || 24. δ᾽ ἔργα F: δὲ A || 25. om. F, ὅτι δεινὸν A: ὅτι om. Bo., alii. || **34.** 1. ταύρων ὄχλον S in u. οἴναρα. || 2. οἰνάροις ὑπεστρώκει S: οἰνάσι κατεστρώκει A | 'post hunc excidit uersus, in cuius fine fuit πλήρεις'. L || 3. τ᾽ εἶχε Bo. || 7. ἐν Schw.: ἐφ᾽ A | εἰμὶ uel εἶμι A m. pr., οἴμοι m. rec. || 8. τί Minas: καὶ A || 9. κύπτει Sd: πίπτει A || [12—14.] He. || 6. 10 κ᾽ ἀ. 12. ὅτ᾽ ἂν hoc loco et alibi A || 13. ἀποιμόζῃ A: corr. Bo. || **35.** 1. δύο A: corr. Bo. || 3. 4. sedem uu. ἀ. ὑπ᾽ ε. et ἀ. ἀ. commutabat N || 4. ἀγρίως Bg. Sd.: ἀγρίοις A | κολποῖς A ||

τὸν δ' ὡς περισσὸν καὶ μάταιον ἐκβάλλει.
κἀκεῖνος ἐλθὼν εἰς ἐρημίην ζῴει.
[*τοιοῦτο πολλῶν ἐστὶν ἦθος ἀνθρώπων,*
οἷς ἐχθρὸς ἀεὶ μᾶλλον ἢ φίλος γίνου.]

36 *Δρῦν αὐτόριζον ἄνεμος ἐξ ὄρους ἄρας*
ἐνῶσε ποταμῷ· τὴν δ' ἔσυρε κυμαίνων,
πελώριον φύτευμα τῶν πρὶν ἀνθρώπων,
πολὺς δὲ κάλαμος ἑκατέρωθεν εἱστήκει
ἐλαφρὸς ὄχθης ποταμίης ὕδωρ πίνων.
θάμβος δὲ τὴν δρῦν εἷλε, πῶς ὁ μὲν λίην
λεπτός τις ὢν καὶ βληχρὸς οὐκ ἐπεπτώκει,
αὐτὴ δὲ τόσση φηγὸς ἐξεριζώθη.
σοφῶς δὲ κάλαμος εἶπε „μηδὲν ἐκπλήσσου.
σὺ μὲν μαχομένη ταῖς πνοαῖς ἐνικήθης,
ἡμεῖς δὲ καμπτόμεσθα μαλθακῇ γνώμῃ,
κἂν βαιὸν ἡμῶν ἄνεμος ἄκρα κινήσῃ."
[*κάλαμος μὲν οὕτως· ὁ δέ γε μῦθος ἐμφαίνει*
μὴ δεῖν μάχεσθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ' εἴκειν.]

37 *Δαμάλης ἐν ἀγροῖς ἄφετος, ἀτριβὴς ζεύγλης,*
κάμνοντι καὶ σύροντι τὴν ὕνιν ταύρῳ
„τάλας" ἐφώνει „μόχθον οἷον ὀτλεύεις."
ὁ βοῦς δ' ἐσίγα χὐπέτεμνε τὴν χώρην.
ἐπεὶ δ' ἔμελλον ἀγρόται θεοῖς θύειν,

[7. 8.] E. || 8. *γίγνου* A || **36.** 1. *αὐτόρριζον* A: corr. Db. Ber. Sp. || 2. *ἐνῶσε* Sd.: *ἔδωκε* A *ἐνῆκε* L *ἔρριψεν* C p. 85. || 3. ante 2. conlocabat L || 5. *ἐλαφρὸς* L: *ἐλαφρὸν* A | *ποταμίας* A || 6. *εἷλε* E: *εἶχε* A *ἔσχε* Hl. || 7. *τις ὢν* Fix Schw. Sd. Sp.: *τε ων* A *τ' ἐὼν* Bo., alii | *καὶ βληχρὸς* A m. pr. *κἀμβληχρὸς* m. rec. *κἀβληχρὸς* Bo. || 8. *αὕτη* A: corr. Bo. | *τόσση* Minas: *ὀσσὴ* A m. pr. *ὅσση* m. rec. || 9. *σοφὸς* m. pr. A *σοφῶς* m. rec. || 10. *σὺ μαχομένη μὲν* Fix utique elegantius. || 11. *καμπτόμεθα* A: corr. Bo. || 12. *βαῖον* A m. pr. *βαιὸν* m. rec. || [13. 14.] Db. || **37.** 1. *δαμάλης* M: *δάμαλις* A C p. 107. 360. || 3. habet S. in *ὄτλος*. || 4. *καὶ ὑπέτεμνε τὴν χώραν* A: em. Bo. ||

…ngen ist Herrn E. dass fab. 32 auch Gregor von Nazianz de se ipso p. 62 V. 701 ff Ed. Toll. vorgelegen hat

2. Jen. Litztg. 1876. No 5. p. 88

2 & 3 Ref. in Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. p. 151 stimmt für die Umstellung dieser zwei Verse, was Lachmann's Vorschlag ist

5. Zachariae 5: ὄχθῃ σωτηρία nos Aeschyli commonefacit, Aesch. Sept. 392.

12. Zachariae 12: βαιόν, vix, paullulum. Saepius sine Quintus hoc adverbio usus est, cf. Köchl. Prolegg. ad Qu. Sm. p LIX. Quamquam jam apud priores invenitur, Hes. opp. 416. Soph. Phil. 20. Anth. 6,220,6

3. Zachariae 7: ὀτρείνειν (i.q. ὀτρεῖν) Babrio et Apollonio commune est

4. Zachariae 7: ἀνατέμνειν τὴν χώραν, solum findere, arare. cf. Anth. Append. 311,1 αὔλακας γῆς τέμνειν

11. Zachariae 7: παρέρπειν Babrio et Theocrito 15, 48 commune est, cf. Anth. Plan. II, 1. 279, 1.

12. Zachariae 8: E Claudio Aeliano, cujus Historia animalium multa praebet ad fabulas Babrianas explicandas, affert locutionem ἐντείνειν τί τινι. var. hist. 4, 22

13. Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. p. 353. ist wohl γένοιτό δ' zu schreiben.

. Zachariae 13: Verbum μεσιτεύειν inde a Polybio in usu fuit. vide Babr. 93, 8.

+4. Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. p. 353: 3 und 4 sind ein Epimythion und daher wie alle derlei Stücke unecht

. Zachariae 8: Ut Babrius εὐθηνεῖν transitive usurpavit, ita passive dixit Polybius εὐθηνουμένη χώρα 5, 8, 7.

ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρων εἰς νομὰς ἀπεζεύχθη,
ὁ δὲ μόσχος ἀδμὴς κεῖνος εἵλκετο σχοίνῳ
δεθεὶς κέρατα, βωμὸν αἵματος πλήσων.
κἀκεῖνος αὐτῷ τοιάδ᾽ εἶπε φωνήσας·
„εἰς ταῦτα μέντοι μὴ πονῶν ἐτηρήθης.
ὁ νέος παρέρπεις τὸν γέροντα, καὶ θύῃ,
καὶ σοῦ τένοντα πέλεκυς, οὐ ζυγὸς τρίψει.“

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι ἡ καλὴ ἐπιστήμη ἐκ θανάτου ῥύεται.

38 Δρυτόμοι τινὲς σχίσαντες ἀγρίην πεύκην
ἐνεῖραν αὐτῇ σφῆνας, ὡς διασταίη,
γένοιτο δ᾽ αὐτοῖς ὁ πόνος ὕστερον ῥᾴων.
πεύκη στένουσα „πῶς ἂν“ εἶπε „μεμφοίμην
τὸν πέλεκυν, ὅς μου μὴ προσῆκε τῇ ῥίζῃ,
ὡς τοὺς κακίστους σφῆνας, ὧν ἐγὼ μήτηρ;
ἄλλος γὰρ ἄλλῃ μ᾽ ἐμπεσὼν διαρρήσσει.“
[ὁ μῦθος ἡμῖν τοῦτο πᾶσι μηνύει,
ὡς οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ἂν ὑπ᾽ ἀνθρώπων
πάθῃς τι τῶν ἔξωθεν ὡς ὑπ᾽ οἰκείων.]

39 Δελφῖνες ἀεὶ διεφέροντο φαλαίναις.
τούτοις παρῆλθε καρκίνος μεσιτεύων,
ὡς εἴ τις ὢν ἄδοξος ἐν πολιτείᾳ
στάσιν τυράννων μαχομένων ὁμηρεύοι,

---

6. *νομὴν* C. p. 107. || 7. *ἀδμὴς* (*ἀδμὴς* Ber.) *κεῖνος* Bo.: *ἀδμήσκειν ὃς* A || 10. *πονῶν* Bo. cl. C p. 108: *πονεῖν* A || 12. *σοὶ?* || **38.** 1. *ἀγρίαν* A || 2. *ἐνεῖραν* A: *ἐναφῆκαν* S in hoc u. | *αὐτῇσφήνας* A m. pr. *αὐτῇ σφῆνας* m. rec. *τῇ δρυὶ σφῆνας* S. || [8—10.] E || 8. *δ᾽ ἡμῖν* A: *δ᾽* om. Db. Ber. Bt. || 9. 10. *ἂν πρὸς ἀ. πάθοις* Bo. || 10. *πάθῃς* Db.: *πάθοις* A || **39.** fabula decurtata | 1. *φαλλαίναις* A: corr. Bo. || 2. *μεσιτεύσων?* || 3. *πολιτείᾳ* Fix: *πολιτείαις* A || 4. *ὁμηρεύοι*, in mg. m. pr. *εἰρηνεύοι* A | *εἷς δέ τις τῶν δελφίνων ὑπολαβὼν* (*ὑποτυχὼν*) *ἔφη πρὸς αὐτόν· ἀλλ᾽ ἡμῖν ἀνεκτότερόν ἐστι μαχομένοις ὑπ᾽ ἀλλήλων* (*αἱρετώτερόν ἐ. ὑπ᾽ ἀ.*) *διαφθαρῆναι ἢ σοῦ διαλλακτοῦ τυχεῖν*. C. p. 363. 110 (*ἢ σῆς τυχεῖν μεσιτείης* F. W. Hoch.) ||

40 *Διέβαινε ποταμὸν ὀξὺν ὄντα τῷ ῥείθρῳ*
κυρτὴ κάμηλος, εἶτ' ἔχεζε. τοῦ δ' ὄνθου
φθάνοντος αὐτὴν εἶπεν „ἦ κακῶς πράσσω·
ἔμπροσθεν ἤδη τἀξόπισθέ μου βαίνει."
[πόλις ἂν τις εἴποι τὸν λόγον τὸν Αἰσώπου,
ἧς ἔσχατοι κρατοῦσιν ἀντὶ τῶν πρώτων.]

41 *Διαρραγῆναί φασιν ἐκ μέσου νώτου*
δράκοντι μῆκος ἐξισουμένην σαύραν.
[βλάψεις σεαυτόν, κοὐδὲν ἄλλο ποιήσεις,
ἂν τὸν σὲ λίαν ὑπερέχοντα μιμήσῃ.]

42 *Δεῖπνόν τις εἶχε λαμπρὸν ἐν πόλει θύσας.*
ὁ κύων δὲ τούτου κυνὶ φίλῳ συναντήσας
Hall. p. 17 *ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα.*
κἀκεῖνος ἦλθε· τὸν δὲ τοῦ σκέλους ἄρας
ὁ μάγειρος ἐκτὸς ἐξέριψε τοῦ τοίχου
ἐς τὴν ἄγυιαν. τῶν κυνῶν δ' ἐρωτώντων
ὅπως ἐδείπνησ', εἶπε „πῶς γὰρ ἂν κρεῖττον,
*ὅς οὐδὲ ποίαν *ἀναλύειν με γινώσκω;"*
Ὅτι τοῖς μὴ λόγῳ τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦσιν ἕπεται πολλάκις τὸ κακῶς ἐν αὐτοῖς πάσχειν.

43 *Ἔλαφος κεράστης ὑπὸ τὸ καῦμα διψήσας*
λίμνης ὕδωρ ἔπινεν ἡσυχαζούσης,
ἐκεῖ δ' ἑαυτοῦ τὴν σκιὴν θεωρήσας

---

40. 3. *πράττω* A ‖ 4. *τἀξόπισθε* Db. Fix Sp. *τὰ ἐξόπισθεν* C p. 406: *τάχ' ὄπισθε* A | [5—6.] E. expresserunt C p. 223. 406. ‖ **41.** fabulae fragmentum. ‖ 2. *μήκους* A: corr. Bo. ‖ [3. 4.] E ‖ **42.** 3. habet S in *ἐρωτῶ σε;* cf. *ἠρώτα* | *αὐτὸν* A ‖ 5. *ἐξέρριψε* A: corr. Db. Ber. ‖ 8. *οὐδὲ τὴν ὁδὸν αὐτήν, ὅθεν ἐξῆλθον, οἶδα (εἶδον)* C p. 72. 331 sq. *ἀναλύειν με χρῆν ᾔδειν* Bg. neque *ἀναλέλῠκα* neque *ἀναγάγοιμι* potest ferri. an *ἐνθάδ' εἰμί?* *ἔνθεν ἦρα?* ‖ *ἀρχὴ τοῦ ε.* ‖ **43.** 3. *δὲ αὐτοῦ* A: corr. Bo. | *σκιὰν* A ‖

8. Zeitschr. Oest. Gymn. 1876. S. p. 353: Ref. vermuthet σοίαν ἀναλόειν ἔδει μ' ἔγνων. Nachdem ἔδει ausgefallen war, wurde μ' ἔγνων zur Ausfüllung des Verses in με γιγνώσκω geändert.

1. Zachariae S.: ἔλαφος κεράστης dixit Sophocles OC. 568. [cf. Schol. Ap. Rh. 4,175] οἱ κέρατα μεγάλα ἔχοντες ἔλαφοι (καλοῦνται) κερέσται

40 *Διέβαινε ποταμὸν ὀξὺν ὄντα τῷ ῥείθρῳ*
κυρτὴ κάμηλος, εἶτ᾽ ἔχεζε. τοῦ δ᾽ ὄνθου
φθάνοντος αὐτὴν εἶπεν „ἦ κακῶς πράσσω·
ἔμπροσθεν ἤδη τἀξόπισθέ μου βαίνει.“
[πόλις ἂν τις εἴποι τὸν λόγον τὸν Αἰσώπου,
ἧς ἔσχατοι κρατοῦσιν ἀντὶ τῶν πρώτων.]

41 *Διαρραγῆναί φασιν ἐκ μέσου νώτου*
δράκοντι μῆκος ἐξισουμένην σαύραν.
[βλάψεις σεαυτόν, κοὐδὲν ἄλλο ποιήσεις,
ἂν τὸν σὲ λίαν ὑπερέχοντα μιμήσῃ.]

42 *Δεῖπνόν τις εἶχε λαμπρὸν ἐν πόλει θύσας.*
ὁ κύων δὲ τούτου κυνὶ φίλῳ συναντήσας
ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα.
κἀκεῖνος ἦλθε· τὸν δὲ τοῦ σκέλους ἄρας
ὁ μάγειρος ἐκτὸς ἐξέριψε τοῦ τοίχου
ἐς τὴν ἄγυιαν. τῶν κυνῶν δ᾽ ἐρωτώντων
ὅπως ἐδείπνησ᾽, εἶπε „πῶς γὰρ ἂν κρεῖττον,
*ὃς οὐδὲ ποίαν *ἀναλύειν με γινώσκω;“*
Ὅτι τοῖς μὴ λόγῳ τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦσιν ἕπεται πολλάκις τὸ κακῶς ἐν αὐτοῖς πάσχειν.

43 *Ἔλαφος κεράστης ὑπὸ τὸ καῦμα διψήσας*
λίμνης ὕδωρ ἔπινεν ἡσυχαζούσης,
ἐκεῖ δ᾽ ἑαυτοῦ τὴν σκιὴν θεωρήσας

---

40. 3. *πράττω* A ‖ 4. *τἀξόπισθε* Db. Fix Sp. *τὰ ἐξόπισθεν* C p. 406: *τάχ᾽ ὄπισθε* A | [5—6.] E. expresserunt C p. 223. 406. ‖ **41.** fabulae fragmentum. ‖ 2. *μήκους* A: corr. Bo. ‖ [3. 4.] E ‖ **42.** 3. habet S in *ἐρωτῶ σε;* cf. *ἠρώτα* | *αὐτὸν* A ‖ 5. *ἐξέρριψε* A: corr. Db. Ber. ‖ 8. *οὐδὲ τὴν ὁδὸν αὐτήν, ὅθεν ἐξῆλθον, οἶδα (εἶδον)* C p. 72. 331 sq. *ἀναλύειν με χρῆν ᾔδειν* Bg. neque *ἀναλέλυκα* neque *ἀναγάγοιμι* potest ferri. an *ἐνθάδ᾽ εἰμί? ἔνθεν ἦρα?* ‖ *ἀρχὴ τοῦ ε.* ‖ **43.** 3. *δὲ αὐτοῦ* A: corr. Bo. | *σκιὰν* A ‖

8. Zeitschr. Oest. Gymn. 1876. 5. p. 353: Ref. vermuthet ὁσίαν ἀναλόειν ἔδει μ' ἔγνων. Nachdem ἔδει ausgefallen war, wurde μ' ἔγνων zur Ausfüllung des Verses in με γιγνώσκω geändert.

1. Zachariae 5: ἔλαφος κεράστης dixit Sophocles OC. 568. [cf. Schol. Ap. Rh. 4,175] οἱ κέρατα μεγάλα ἔχοντες ἔλαφοι (καλοῦνται) κεράσται

8. Zachariae 13: σαγήνη "rete piscatorum" 4,1. 9,6; plagae venatorum 43,8. Babrius ex usu seriorum pro nomine attico δίκτυον usurpavit. Ceterum etiam δίκτυον apud Babrium invenitur, 4,4. 9,4
13. Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. p. 353: befremdet τί (so Eberhard richtig für καὶ) ταῦτ' ἔφη, das sich ohne jede Vermittlung an das Vorhergehende anschliesst. Daher möchte ich schreiben: κέρα τί ... ἐθηρεύθη, τί ταῦτ' ἔφη.

χηλῆς μὲν ἕνεκα καὶ ποδῶν ἐλυπήθη,
* * * * * * *
ἐπὶ τοῖς κέρασι δ᾽ ὡς καλοῖς ἄγαν ηὔχει.
παρῆν δὲ νέμεσις, ἣ τὰ γαῦρα ποιμαίνει.
κυνηγέτας γὰρ ἄνδρας εἶδεν ἐξαίφνης
ὁμοῦ σαγήναις καὶ σκύλαξιν εὐρίνοις,
ἰδὼν δ᾽ ἔφευγε, δίψαν οὐδέπω παύσας,
καὶ μακρὸν ἐπέρα πεδίον ἴχνεσιν κούφοις.
ἐπεὶ δὲ δὴ σύνδενδρον ἦλθεν εἰς ὕλην,
κέρατα θάμνοις ἐμπλακεὶς ἐθηρεύθη.
„τί ταῦτ;“ ἔφη· „δύστηνος ὡς διεψεύσθην·
οἳ γὰρ πόδες μ᾽ ἔσῳζον, οἷς ἐπῃδούμην,
τὰ κέρατα δὲ προὔδωκεν, οἷς ἐγαυρούμην.“
[περὶ τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ὅταν κρίνῃς,
μηδὲν βέβαιον ὑπολάβῃς προγινώσκων,
μηδ᾽ αὖτ᾽ ἀπογνῷς μηδ᾽ ἀπελπίσῃς· οὕτω
σφάλλουσιν ἡμᾶς ἐνίοθ᾽ αἱ πεποιθήσεις.]

44 Ἐνέμοντο ταῦροι τρεῖς ἀεὶ μετ᾽ ἀλλήλων.
λέων δὲ τούτους συλλαβεῖν ἐφεδρεύων,
ὁμοῦ μὲν ὄντας οὐκ ἔδοξε νικήσειν,
λόγοις δ᾽ ὑπούλοις διαβολαῖς τε συγκρούων
ἐχθροὺς ἐποίει, χωρίσας δ᾽ ἀπ᾽ ἀλλήλων
ἕκαστον αὐτῶν ἔσχε ῥᾳδίην θοίνην.
[ὅταν μάλιστα ζῆν θέλῃς ἀκινδύνως,
ἐχθροῖς ἀπίστει, τοὺς φίλους δ᾽ ἀεὶ τήρει.]

---

4. ἕνεκε A: corr. Minas | iam u. ἕνεκα documento est post 4 uersum excidisse quo haec expressa fuerit sententia: ὡς λεπτοὺς καὶ ἀσθενεῖς ὄντας C || 5. τοῖς κέρασι δ᾽ Bg. Bt. Db. Sd: τοῖς δε κέρασιν A | 6 π. δὲ ν. ἣ τὰ γῆς ἐποπτεύει· ἢ ἄλλως ἣ τἄδικ᾽ ἐποπτεύει S in u. νέμεσις | ποιμαίνει Sd. Classen: πημαίνει A ἐποπτεύει S || 10. ἴχνεσι A: corr. Bo. || 13. τί ταῦτ᾽; ἔφη E: καὶ ταῦτ᾽ ἔφη A. cf. 34, 8 | ὧς A: corr. Bo. || 15. ἐκαυχώμην C p. 113 || [16—19] L || 18. μηδ᾽ αὖτ᾽ ἀ. μηδ᾽ Bt. He. L Sp: μὴ τ᾽ αὖ ἀ. μὴ δ᾽ A || **44.** 3. ὄντας Hl. Sd: αὐτοὺς A. συνόντας C p. 193 || 6. ῥᾳδίαν A || [7. 8] E ||

45 Ἔνιφεν ὁ Ζεύς· αἰπόλος δέ τις φεύγων
εἰς ἄντρον εἰσήλαυνε τῶν ἀοικήτων
τὰς αἶγας ἁδρῇ χιόνι λευκανθιζούσας.
εὑρὼν δ᾽ ἐκεῖ τάχιον εἰσδεδυκυίας
αἶγας κερούχους ἀγρίας, πολὺ πλείους
ὧν αὐτὸς ἦγε, μείζονάς τε καὶ κρείσσους,
ταῖς μὲν φέρων ἔβαλλε θαλλὸν ἐξ ὕλης,
τὰς δ᾽ ἄρ᾽ ἰδίας ἀφῆκεν ἄκρα λιμώττειν.
ὡς δ᾽ ἠθρίασε, τὰς μὲν εὗρε τεθνώσας,
αἳ δ᾽ οὐκ ἔμειναν, ἀλλ᾽ ὀρῶν ἀβοσκήτων
ἀνέμβατον δρυμῶνα ποσσὶν ἠρεύνων.
ὁ δ᾽ αἰπόλος γελαστὸς ἦλθεν εἰς οἴκους,
αἰγῶν ἔρημος· ἐλπίσας δὲ τὰ κρείσσω,
οὐκ ὤνατ᾽ οὐδ᾽ ὧν αὐτὸς εἶχεν ἐκ πρώτης.

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκδιδάσκει μηδαμῶς τῶν οἰκείων ἀμελεῖν, μάλιστα κέρδους ἕνεκα ἀμφιβόλου ὑπάρχοντος.

46 Ἔλαφος καθ᾽ ὕλην γυῖα κοῦφα ναρκήσας
ἔκειτο πεδίων ἐν χλόῃ βαθυσχίνῳ,
ἐξ ἧς ἑτοίμην χιλὸν εἶχε πεινήσας.
ἤρχοντο δ᾽ ἀγέλαι ποικίλων ἐκεῖ ζῴων
ἐπισκοπούντων· ἦν γὰρ ἀβλαβὴς γείτων.
ἐλθὼν δ᾽ ἕκαστος τῆς πόης τ᾽ ἀποτρώγων
ᾔει πρὸς ὕλας· ὁ δὲ τάλας κατεσκλήκει,

---

45. 1. ἔνειφεν A: corr. Bo. ‖ 3. ἁδρῇ Db: ἄκρη A ἀργῇ Bg. ‖ 6. εἶχεν C p. 90 ‖ 8. τὰς δ᾽ ἄρ᾽ ἰδίας Sd.: τὰς δ᾽ ἰδίας A. τὰς ἰδίας δὲ C. τὰς δὲ τιθασοὺς Bg. τὰς δ᾽ ἐνδίους Hecker Hertzberg. (δέ γ᾽ Bk. Fix. He. Sp.) | ἀφῆκεν ἄκρα E: ἀφῆκε μακρὰ A. cf. Schneider ad Callim. II p. 371 e. ‖ 9. ἠθρίαζε M. offendit tp. ipf. ‖ 11. ποσὶν A: corr. Bo. ‖ 12. γελαστὸς Bt. Sd. Schw.: γελάσας A C (p. 447) κνεφαῖος Bg. ‖ 13. 14 uix mihi persuadeo a Babrio profectos esse. ‖ 13. τὰ κρείσσω Bg: τὰς κρείσσους A | **46.** 2. βαθυσχίνῳ O. Schneider: βαθυσχοίνῳ A ‖ 3. ἕτοιμον Bg. Bt. ἑτοῖμον Fix. ‖ 6. πόας A ‖ 7. ᾔει πρὸς ὕλας· ὁ δὲ πένης (τάλας E et postea Bg.) κατεσκλήκει L: ᾔει πρὸς ὕλας· ὁ δὲ πεινίῃ (unde Minas fecit ὁ δέ γε πρὸς πείνης) θνήσκει. ἔλαφος δὲ λιμῷ κοὐ νόσῳ κατεσκλήκει A. in locum uu. ὁ δὲ π. θ. Fix substituebat τοῦ νοσοῦντος ἀμνήμων ‖ 8. δευτέραν A ‖ epimythium non pertinet ad hanc fabulam. cf. 60. possit referri ad C 352.

9. Zachariae 13: γινώσκειν seriores pro attico ὀκνεῖν utebantur, ut Lucianus, Alciphro, Appianus, Josephus, alii.

10. Zachariae 11. cf Keller hist. fab. Graec. p. 405

11. Zachariae 9: voces complures Plutarcho Babrioque propriae dici possint, e quibus ἀνίμβατος (cf Agath. in Anth. 4,3,74)

12. Lit. Centralb. 1876. No. 20: ist γελαστός auch von Hahn vorgeschlagen worden, praef. fab. aesop. S. V.

45,7 ὁ δὲ δὴ ἔνδειαν

ὅ δ' ἰ\

8. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88

10. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88
12. Zach. 14: ἰσχύειν proprie significat "valere,
pollere": unde e. g. πλεῖστον ἰσχῦσαι παρά τινι,
plurimum valere apud aliquem. Apud seriores
autem ἰσχύειν significationem attenuatam
suscipit: itaque pro δύνασθαι (posse) usurpatur et
cum infinitivo jungitur. 19, 6. 95, 7. Primus ita
verbum ἰσχύειν usurpavit *Demosthenes 17, 9 cf.
Batrachom. 279 ἰσχύσει ἀμυνέμεν, deinde scriptores
serioris et serissimae graecitatis, App. b. c. II, 26
οὐδὲ ἰσχύσειν ὑπαρέσθαι. Plut. Pomp. 58 Κουρίων
ἴσχυσεν ἀπελέσθαι τῶν σύμφερον. Lucillius in
Anth. 11, 84 ... — ἰσχύον οὐδέποτε. act. apost. 15, 10 ἰσχύσαμεν
βαστάσαι. Julian. ep. 12, 1. Phalar. ep. 95, 12. Synes. ep. 105 p. 249, c: Nicetas
Eugenianus 2, 63 οὐ γὰρ ἰσχύον βλέπων. idem saepissime, ut 4,
228. 240. 245. 5, 37. 144. 397.
5. Zachariae 6: in poetarum Alexandrinorum
manifesta imitatione raro Babrium depre-
hendimus: nisi quod Babrius Mercurium
παραιστρίτην θεὸν (palaestrae praesidem)
fortasse vocavit ad Callimachum frg. 191
τόν με παραιστρίταν ὀμόσας θεόν

μή πω κορώνην δευτέρην ἀναπλήσας,
ὃς εἰ φίλους οὐκ ἔσχε, κἂν γεγηράκει. —

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει, δεῖν τὰ ὁπωσοῦν ἐπιόντα δεινὰ λόγοις ἐξευμαρίζειν ἠπίοις, καὶ τὸ τούτων ὀχληρὸν ἀποπαύειν.

47 Ἐν τοῖς παλαιοῖς ἦν ἀνὴρ ὑπεργήρως,
εἶχεν δὲ πολλοὺς παῖδας· οἷς ἐπισκήπτων
(ἔμελλε γὰρ δὴ τὸν βίον τελευτήσειν)
ἐκέλευε λεπτῶν, εἴ τις ἔστι που, ῥάβδων
δεσμὴν ἐνεγκεῖν. ἧκέ τις φέρων ταύτην.
„πειρᾶσθε δή μοι, τέκνα, σὺν βίῃ πάσῃ
ῥάβδους κατᾶξαι δεδεμένας σὺν ἀλλήλαις.“
οἳ δ' οὐ γὰρ ἠδύναντο· „κατὰ μίην τοίνυν
πειρᾶσθ'.“ ἑκάστης δ' εὐχερῶς καταγείσης,
„ὦ παῖδες, οὕτως“ εἶπεν, „ἢν μὲν ἀλλήλοις
ὁμοφρονῆτε πάντες, οὐδ' ἂν εἷς ὕμας
βλάψαι δύναιτο, κἂν μέγιστον ἰσχύῃ· 47,12. 76.16
ἢν δ' ἄλλος ἄλλου χωρὶς ἦτε τὴν γνώμην, 112,9.10
πείσεσθ' ἕκαστος ταὐτὰ τῇ μιῇ ῥάβδῳ.“ 19,6. 95,7
[φιλαδελφία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις,
ἣ καὶ ταπεινοὺς ὄντας ἦρεν εἰς ὕψος.]

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκδιδάσκει ὅσον τὸ τῆς ὁμονοίας καλόν, καὶ τί πάλιν τὸ ἐπιζήμιον τοῖς μηδαμῶς ταύτην κεκτημένοις.

Halm. p. 14

48 Ἐν ὁδῷ τις Ἑρμῆς τετράγωνος εἱστήκει,
λίθων δ' ὑπ' αὐτῷ σωρὸς ἦν. κύων τούτῳ
εἶπεν προσελθὼν „χαῖρε πρῶτον, Ἑρμεία·
ἔπειτ' ἀλεῖψαι βούλομαί σε, μηδ' οὕτω
θεὸν παρελθεῖν, καὶ θεὸν παλαιστρίτην.“

---

47. 1. ὑπέργηρως A: corr. Db. Bg. Schw. ‖ 2. εἶχε A: corr. Bo. ‖ 5. δεσμὴν A m. pr. δέσμην m. rec. | ἦκα ut uidetur A m. pr., ηκε m. rec. ‖ 8. ὁ δ' — Bo.: οἱ δ' οὐκ ἄρ' Sp. | μίαν A ‖ 9. πειρᾶσθαι A m. pr., corr. m. rec. ‖ 10. ἦν E: ἂν A ‖ 11. ὑμᾶς A ‖ 14. μιᾷ A | [15. 16] L ‖ 15. μέγιστον L: μέγ' A cf. 85, 19 ‖ 16. ἦρεν A? ‖ **48.** 3. εἶπε A: corr. Ber. ‖

ὃ δ' εἶπεν „ἄν μοι τοῦτο μὴ 'πιλιχμήσῃς
τοὔλαιον ἐλθών, μηδέ μοι προσουρήσῃς,
χάριν εἴσομαί σοι· καὶ πλέον με μὴ τίμα.“

Ὅτι τοῖς κακοῖς ἀρκεῖ τέως, οὐχ ἄλλως πως δυναμένοις τὰ βελτίω δρᾶσαι, κἂν τῶν συνήθων αὐτῶν αἰτιῶν ἀργῆσαι.

49 Ἐκάθευδε νύκτωρ ἐργάτης ὑπ' ἀγνοίης
φρέατος ἐγγύς. τῆς Τύχης δ' ἐπιστάσης
ἔδοξ' ἀκούειν· „οὗτος, οὐκ ἐγερθήσῃ;
μή σου πεσόντος αἰτίη παρ' ἀνθρώποις
ἐγὼ λέγωμαι καὶ κακὴν λάβω φήμην.
ἐμοὶ γὰρ ἐγκαλοῦσι πάντα συλλήβδην,
ὅσ' ἂν παρ' αὑτοῦ δυστυχῇ τις ἢ πταίῃ.“

Ἔλεγχος τῶν εἱμαρμένην δοξαζόντων καὶ ἀνάγκῃ τὰ τῆς ἡμῶν ἐξουσίας ὑποβαλλόντων καὶ μὴ τῷ αὐτεξουσίῳ εἰς δέον κεχρημένων.

50 Ἔφευγ' ἀλώπηξ, τῆς δ' ὄπισθε φευγούσης
κυνηγὸς ἐτρόχαζεν. ἣ δ' ἐκεκμήκει,
δρυτόμον δ' ἰδοῦσα „πρὸς θεῶν σε σωτήρων,
κρύψον με ταύταις αἷς ἔκοψας αἰγείροις,
καὶ τῷ κυνηγῷ“ φησί „μή με μηνύσῃς.“
ὃ δ' οὐ προδώσειν ὤμνυ'· ἣ δ' ἀπεκρύφθη.
ἦλθεν κυνηγός, καὶ τὸν ἄνδρ' ἐπηρώτα
μὴ τῇδ' ἀλώπηξ καταδέδυκεν ἢ φεύγει.
„οὐκ εἶδον“ εἶπε, τῷ δὲ δακτύλῳ νεύων
τὸν τόπον ἐδείκνυ' οὗ πανοῦργος ἐκρύφθη.
ὃ δ' οὐκ ἐπισχών, τῷ λόγῳ δὲ πιστεύσας,

---

6. ἦν? | μοι Bt. Fix.: μὴ A | ἀπολιχμήσῃς Bg. | epim. οὐ καλῶς πῶς A: em. Bo. | δράσαι A | choliamborum uestigia inesse suspicatur Bo. (. . δυναμένοις τὰ βελτίω δρᾶσαι κἂν τῶν συνήθων αἰτιῶν ἀπαργῆσαι?) || **49.** 1. ἀγνοίας A || 4. αἰτία A || 7. πταίῃ Db. M: πίπτῃ A. cf. 111, 21. || **50.** 3. σωτήρων Bt. Fix L M: σωτῆρα A || 6. 11. ὅδ' — ἥδ' A || 6. ὤμνυ A: corr. Ber. Bg. Bt. Fix. || 8. μὴ A: ἢ O. Schneider; tum scribendum erat ἦ φεύγει. μῶν E cf. 2, 16 || 10. ἐδείκνυ A: corr. Bo. || 11. οὐχὶ προσσχὼν Hartung, cf. Cp. 69. 70. 330.

[illegible] - Lityz - 1876. No. 5 - p. 88

14. Zachariae 12: Ut Babrius στυγνὸς αὐχάζειν dixit, ita Heliod. haud raro στυγνός adverbialiter usus est et cum verbis conjunxit: Χαρίκλεια στυγνός τι ὑποβλέψασα 7.21. στυγνὸς μειδιᾶν 5,22. 10,31. στυγνὸς ὑπομειδιᾶν 4,5. 7,10, etiam Lucian. Philopatr. 26.

15. Zachariae 4: Secundum Homeri ζωάγρια formavit adjectivum ζωάγρειος dixitque pro ζωάγρεια ὀφέλλειν: ζωαγρείους χάριτας ὀφείλειν. (vgl. 5,3, 2.4 ζωγρεῖν. Sterrett)

1. Ref. in Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. p. 151 billigt Hermann & Lachmanns Besserung in τῷ

3. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88.

παρῆλθε. θερμοῦ δ' ἐκφυγοῦσα κινδύνου
κερδὼ παχείης ἐξέκυπτεν αἰγείρου,
σεσηρὸς αἰκάλλουσα. τῇ δ' ὁ πρεσβύτης
„ζωαγρίους μοι χάριτας" εἶπεν „ὀφλήσεις.
[„ἐρρυσάμην σε" φησίν· „ἀλλά μου μνήσκου."]
‚πῶς οὐκ ἄν', εἶπεν, ‚ὧν γε μάρτυς εἱστήκειν;
ἔρρωσο τοίνυν, καὶ τὸν Ὅρκον οὐ φεύξῃ
φωνῇ με σῴσας, δακτύλῳ δ' ἀποκτείνας.'
[σοφὸν τὸ θεῖον κἀπλάνητον· οὐδ' ἄν τις
λαθεῖν ἐπιορκῶν προσδοκᾷ, Δίκην φεύγει.]

Εὐκαίρως ὁ μῦθος ῥηθήσεται πρὸς ἐκείνους τοὺς χρηστὰ μὲν ἐπαγγελλομένους, δόλια δὲ καὶ φαῦλα ἐργαζομένους.

51 Ἐν τῷ ποτ' οἴκῳ πρόβατον εἶχέ τις χήρη,
θέλουσα δ' αὐτοῦ τὸν πόκον λαβεῖν μείζω
ἔκειρ' ἀτέχνως, τῆς τε σαρκὸς οὐ πόρρω
τὸν μαλλὸν ἐψάλιζεν, ὥστε τιτρώσκειν.
ἀλγοῦν δὲ πρόβατον εἶπε „μή με λυμαίνου·
πόσην γὰρ ὁλκὴν τοὐμὸν αἷμα προσθήσει;
ἀλλ' εἰ κρεῶν, δέσποινα, τῶν ἐμῶν χρῄζεις,
ἔστιν μάγειρος, ὅς με συντόμως θύσει·
εἰ δ' εἰρίων πόκου σὺ κοὐ κρεῶν χρῄζεις,
πάλιν ἔστι κουρεύς, ὃς κερεῖ με καὶ σῴσει."

Πρὸς τοὺς μετὰ ἀπειρίας τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦντας, ἐξ ἧς οὐ τοσοῦτον τὸ κέρδος ὅση βλάβη προσγίνεται.

---

13. *παχείας* A ‖ 14. *ἀκάλλουσα* A: corr. Bo. ‖ 15. tamquam alteram u. 15 recensionem uncis saepsi; idem fecit Bg. ‖ 16. sedem uu. *ἐρρυσάμην σε* et *ἔρρωσο τοίνυν* permutat M. Schmidt Mus. Rh. 26, 200 | *μιμνήσκου* Bg. Fix L M ‖ 17. *εἱστήκειν* Ber. Db. alii: *εἱστήκει* A. *εἱστήκη* M. Schmidt nescio an recte. cf. Philol. 17, 326 extr. ‖ 19. *μ' ἔσωσας . . ἀπέκτεινας* A: em. Ar. Sd. | [20. 21] L ‖ 20. *καὶ ἀπλάνητον* A: corr. Bo. | 21. *φεύγει* Ar. L: *φεύγειν* A ‖ **51.** 1. *τῷ* A: *τῴ* He. L. *ἐν τόπῳ τινὶ* C p. 189 | *χήρα* A ‖ 3. *ἔκειρ'* E: *ἔκειρεν* A, C | *ἀτεχνῶσ* A ‖ 8. *ἔσται* C ‖ 9. *σὺ* Bg: *τε* A ‖ 10. *πάρεστι* Fix; *ἔστω ὃς καὶ πάλιν κερεῖ με* C ‖

52 *Εἰς ἄστυ τετράκυκλον ἄρρενες ταῦροι*
ἅμαξαν ὤμοις εἷλκον· ἣ δ' ἐτετρίγει.
καὶ τὸν βοώτην θυμὸς εἷλε, τῇ δ' οὕτως
ἐγγὺς προσελθὼν εἶπεν ὡς ἀκουσθῆναι·
„ὦ παγκάκιστον κτημάτων, τί δὴ κρώζεις
ἄλλων ἐπ' ὤμοις φερομένη σιωπώντων;"
[κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μακρὸν οἰμώζειν
ἄλλων πονούντων, αὐτὸς ὡσπερεὶ κάμνων.]

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει, μηδαμῶς ἐν τοῖς πράγμασιν ἄλλων πονουμένων ἄλλους ἀδίκως οἰμώζειν (δεῖν) καὶ πόνους ἀλλοτρίους ἑαυτοῖς ἐπιγράφειν.

53 *Εἰς λύκον ἀλώπηξ ἐμπεσοῦσα δειλαίη*
ζωγρεῖν ἐδεῖτο, μηδὲ γραῦν ἀποκτείνειν.
ὃ δ' „ἂν λόγους μοι τρεῖς ἀληθινοὺς εἴπῃς,
ἐγώ σε νὴ τὸν Πᾶνα" φησί „ζωγρήσω."
ἣ δ' „εἴθε μέν μοι πρῶτα μὴ συνηντήκεις·
ἔπειτα δ' εἴθε τυφλὸς ὢν ὑπηντήκεις·
τρίτον δ' ἐπ' αὐτοῖς εἴθε μὴ σύγ' εἰς ὥρας
ἵκοιο, μὴ δή μοι πάλιν συναντήσῃς."

Ὅτι πολλάκις αἱ περιστάσεις πεφύκασι καὶ παρὰ γνώμην τὰ σιγῆς ἄξια εἰς τοὐμφανὲς ἄγειν.

54 *Εὐνοῦχος ἦλθε πρὸς θύτην ὑπὲρ παίδων*

---

52. fabulam Babrianam non esse arbitror | *ἄρρενες* corruptum, nisi forte significantur r o b u s t i || 2. *ἣδ'* A || 3. *εἷλε* L: *εἶχε* A. *εἷλ', ἔφη δ' οὕτως·* [4] E || 4. om. C p. 102. 103. 355. Miller. p. 35. 70, aliae || 5. *πραγμάτων* C p. 103: legitne *χρημάτων*? | *τί δὴ* A: *σὺ τί* C || 6. *ἐπ'* prorsus mirum est | [7. 8] L || 8. *ποιούντων* A: corr. Bo. | *ὡσείπερ αὐτὸς κάμνων* A: em. He. *ὥσπερ α. εἰ κάμνοι* Db. *αὐτὸς ὡς ὑπερκάμνων* Ar. | epim. *ποιουμένων* A: corr. Bo. | aut *ἄλλους* delendum aut *δεῖν* supplendum. || **53.** 3. 5. *ὁδ' .. ἡδ'* A m. pr. *ὅδ' .. ἥδ'* m. rec. || 3. *ἦν*? || 4. *νὴ τὸν Πᾶνα φησὶ* Ar. Ber. Fix. O. Schneider: *φησὶ νὴ τὸν πάνα* A (*Πᾶνα* Bo.) ||5. *δ'* add. Bo. || 6. om. C p. 152, exprimit p. 379 || 7. *εἴθε* L: *εἶπε* A|| 8. *μὴ δή* E: *μηδέ* A. *μήπως* C | *πάλιν ἐμοί*? | *συναντήσῃς* (. . *ησ*) A, C: *συναντήσαις* Ber. Fix. ||

3. Zachariae 7: Nomen βοώτης (i.q. βοώτης, bubulcus) legitur etiam in Lycophrone 268 Bachm., cf. Antiphilum Byzantinum Anth. Planud. 333,5.

Epimythion. Zeitschr. Oest. Gymn. 1876. 5. p. 353: vermuthe ich ~~ἄγγους~~ statt ἄγγους: ἄγγως. ἀδίκως aber, das ganz sinnlos ist, mag durch eine Dittographie oder eine ungeschickte Glosse entstanden sein.

2. Jen. Litztg. 1876. Nr. 5. p. 88

8. Zeitschr. Oest. Gymn. 1876. 5. p. 353: ist nicht mit E μὴ δεῖ μοι σάγιν (oder σάγιν ἐμοί) zu schreiben, sondern, da A μηδέ μοι bietet, μηδ' ἐμοὶ herzustellen

4. Zachariae 13: ἀσφοῦν, ἐξασφοῦν, "explicare, pandere, extendere"; ἀνασφοῦν, "aperire". Verbum ἀσφοῦν, quamquam apud priores nonnumquam inveniatur, tamen inter ea quae seriori et vulgari graecitati propria fuerunt vocabula referri potest: quo usi sunt praeter alios Lucillius et Agathias, Anthologiae Graecae poetae; Dionysius Periegetes, Manetho, Nonnus, Joannes Gazaeus, Alciphro. E carminibus Orphicis locos attulit Hermannus ad Orph. p. 814. ἀνασφοῦν usurpavit e.g. etiam Moschus II, 60 ὄρθιος ταρσὸν ἀνασφώσας. De verbo ἐξασφοῦν vide Eberhard. p. 22 et Interpp. ad Long. p. 194. Seil.

4. Zachariae 6: σίδυον verbum inusitatum Babrio cum Pindaro commune (124.16 χρυσόστοζος)

4. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88. Gebilligt vom Ref in Zeitschr. Oest. Gym. 1876. 5. p. 151.

σκεψόμενος. ὁ θύτης δ' ἁγνὸν ἧπαρ ἁπλώσας
„ὅταν μέν“ εἶπε „ταῦτ' ἴδω, πατὴρ γίνῃ,
ὅταν δὲ τὴν σὴν ὄψιν, οὐδ' ἀνὴρ φαίνῃ.“

Πρὸς τοὺς τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῶν οὐ δεόντων ποιουμένους, ἢ καὶ ὅλως μὴ δυναμένων γενέσθαι.

55 Ἕνα βοῦν τις εἶχε, τὴν ὄνον δὲ συζεύξας
ἠροτρία, πτωχῶς μέν, ἀλλ' ἀναγκαίως.
ἐπεὶ δὲ τοὔργον ἐτετέλεστο καὶ λύειν
ἔμελλεν αὐτούς, εἶτ' ὄνος διηρώτα
τὸν βοῦν· „τίς ἄξει τῷ γέροντι τὰ σκεύη;“
ὁ δὲ βοῦς πρὸς αὐτὴν εἶπεν· „ὅσπερ εἰώθει.“

56 Εὐτεκνίης ἔπαθλα πᾶσι τοῖς ζῴοις
ὁ Ζεὺς ἔθηκε, πάντα δ' ἔβλεπεν κρίνων.
ἦλθεν δὲ καὶ πίθηκος, ὡς καλοῦ μήτηρ,
πίθωνα γυμνὸν σιμὸν ἠρμένη κόλποις.
γέλως δ' ἐπ' αὐτῷ τοῖς θεοῖς ἐκινήθη.
ἡ δ' εἶπεν οὕτω· „Ζεὺς μὲν οἶδε τὴν νίκην,
ἐμοὶ δὲ πάντων οὗτός ἐστι καλλίων.“
[ὁ λόγος δοκεῖ μοι πᾶσι τοῦτο σημαίνειν·
αὑτὸς τὸν αὑτοῦ πᾶς τις εὐπρεπῆ κρίνει.]

57 Ἑρμῆς ἅμαξαν ψευσμάτων τε πληρώσας
ἀπάτης τε πολλῆς καὶ πανουργίης πάσης
ἤλαυνε διὰ γῆς, ἄλλο φῦλον ἐξ ἄλλου
σχέδην ἀμείβων καὶ μέρος τι τῶν ὤνων

---

54. 2. ἁγνὸν ἧπαρ ἁπλώσας L ἀρνὸς ἧπαρ ἁπλώσας Ar.: ἀγνοεῖν παραπλώσας A || 3. ὅτ' ἂν A | ταῦτ' Bg. Hertzberg: αὐτ' A. τοῦτ' Ber. || epim. ἢ Bo: εἰ A | ὅλως uel τελέως E: ἄλλως A || **55.** 2. C p. 270 | 3. τετέλεστο A: corr. Bo. || 4. εἶτ' L: ἦτ' A. ἡ ὄνος C || 6. δὲ A C: del. seruato 4 u. ἦτ' Fix. || 6. ὅσπερ A C: ὃς πρὶν Bg. || **56.** καλοῦ Bo: καλὴ A. καλὸν Sd. || 4. πιθῶνα A: corr. Bo. || [8. 9] L || 9. αὑτὸς τὸν E: τὸν αὐτοὶ A | αὑτοῦ Schw. || **57.** 2. πανουργίας A || 4. σχέδην Bg. He. M. Sp.: σχεδίην A | ὤνων E: ανων A ||

νέμων ἑκάστῳ μικρόν. ὡς δὲ τῷ χώρῳ
τῶν τότ' Ἀράβων ἐπῆλθε καὶ διεξήει,
λέγουσιν αὐτοῦ συντριβεῖσαν ἐξαίφνης
ἐπισταθῆναι τὴν ἅμαξαν. οἳ δ' ὥσπερ
πολύτιμον ἁρπάζοντες ἐμπόρου φόρτον,
ἐκένωσαν αὐτὴν οὐδ' ἀφῆκαν εἰς ἄλλους
*ἔτι προελθεῖν, *καίπερ ὄντας, ἀνθρώπους.*
ἐντεῦθεν Ἄραβές εἰσιν, ὡς ἐπειράθην, x
ψεῦσταί τε καὶ γόητες, ὧν ἐπὶ γλώσσης
οὐδὲν κάθηται ῥῆμα τῆς ἀληθείης.

58 *Ζεὺς ἐν πίθῳ τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας*
ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπῳ.
ὁ δ' ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἰδέναι σπεύδων
τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας,
διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἴκους.
[κἀκεῖ πέτεσθαι τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν.]
μόνη δ' ἔμεινεν ἐλπίς, ἣν κατειλήφει
τεθὲν τὸ πῶμα. τοιγὰρ ἐλπὶς ἀνθρώποις
μόνη σύνεστι, τῶν πεφευγότων ἡμας
ἀγαθῶν ἕκαστον ἐγγυωμένη δώσειν.

59 *Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν, φασί, καὶ τρίτη τούτοις*
ἤριζ' Ἀθηνᾶ, τίς καλόν τι ποιήσει.
ποιεῖ μὲν ὁ Ζεὺς ἐκπρεπέστατον ζῴων
ἄνθρωπον, ἡ δὲ Παλλὰς οἶκον ἀνθρώποις,
ὁ δ' αὖ Ποσειδῶν ταῦρον. ἡρέθη τούτοις

---

6. *τῶν τότ'* Sd: *τῷ τῶν* A; nisi forte haec fuit uersus forma [*τῷ τῶν*] *Ἀράβων γένους ἐπῆλθε καὶ διεξήει. τῶν Ἀραβίων* Db. M || 11. *προσελθεῖν* A: corr. Bo. | *καὶ περιόντας* Ar. *γειτνιῶντας* Fix. *καὶ περᾶν πρόσω ῥώπους* Bg. || quae C p. 264 addita sunt *οὐδὲ . . δυνάμενοι* pertinent ad p. 355 epim. 166 || 12. *ἐπειρήθην*? cf. 106, 4. 29, 1. 126, 1. 30, 5. 46, 9. 74, 15. 103, 2. adn. ad 62, 1 || 14. *ἀληθείας* A || *ἀρχὴ τοῦ ζ.* || **58.** inest etiam in cd. Harleiano 3521 (T)=C p. 235 || 1. *συγκλείσας* C || [6] E ¦ 6. *δὲ* T || 7. *κατείληφε* T || 9. *ἡμᾶς* A || **59.** 3. *ζῴων* Db. Bg. Fix: *ζῶιον* A || 5. *ἠρέθη* A: corr. Bo. ||

×From this it is concluded that Babrius was a Syrian — 11. Lit. Centralb. 1876. No. 20: muss wohl in καίτοι ὄντας ein Particip stecken, das entweder "arm" oder "ferner wohnend" ausdrückt; σκοχεύοντας geht nicht.

14. Zachariae 4: ῥῆμα τῆς ἀληθείης carpsit Babr. e Pindaro Isthm. 2.10; confer etiam Eur. Phoen. 469 ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας

6. Ref. im Philol. 1875. VIII. 10–11. p. 509. meint der Vers sei nicht unächt.

9. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88. (vgl. Bursians Jahresbericht 1874–5. p. 504 oben)

17. Ref. im Lit. Centralblatt 1876. No 20 meint Eberhard's Vers ὀκνῶ τι ποιεῖν, μὴ φθόνον δ' ἔα κρίνειν lese sich an & für sich gut genug; sehe man aber, dass die Handschrift τὸν φθόνον δὲ δεῖ κρίνειν giebt, so verschwinde jeder Anspruch auf Probabilität. Ferner bemerkt er: Ebenso wenig probabel ist die andere in der Anmerkung von dem Herausgeber vorgeschlagene Lesung οὐ φθόνον δὲ δεῖ κρίνειν. Uns scheint, dass man nach Analogie des von Babrios zweimal gebrauchten σὺν δίκῃ wohl wohl vermuthen darf: ὀκνῶ τι ποιεῖν, σὺν φθόνῳ δὲ μὴ κρίνειν (der zweite Infinitiv auch von ὀκνῶ abhängig). Eberhard (Bursian Jahresbericht 1874–75) stimmt dieser Anmerkung zu.

60) J. Zachariae 13: ἀπώμαστος operculo carens, de hac voce cf. Lobeck Phryn. p. 671.

κριτὴς ὁ Μῶμος· ἔτι γὰρ ἐν θεοῖς ᾤκει.
κἀκεῖνος, ὡς πέφυκε πάντας ἐχθραίνειν,
πρῶτον μὲν εὐθὺς ἔψεγεν τὸ τοῦ ταύρου,
τὰ κέρατα μὴ τῶν ὀμμάτων κάτω κεῖσθαι,
ὡς ἂν βλέπων ἔτυπτε· τοῦ δέ γ' ἀνθρώπου,
μὴ σχεῖν θυρωτὰ μηδ' ἀνοικτὰ τὰ στήθη,
ὡς ἂν βλέποι τις τὸν πέλας τί βουλεύοι·
τῆς οἰκίης δέ, μὴ τροχοὺς σιδηρείους
ἐν τοῖς θεμελίοις γεγονέναι, τόπους ἄλλους
συνεξαμείβειν δεσπόταισιν ἐκδήμοις.
[τί οὖν ὁ μῦθός φησιν ἐν διηγήσει;
πειρῶ τι ποιεῖν, μὴ φθόνον δ' ἔα κρίνειν.
ἀρεστὸν ἁπλῶς οὐδέν ἐστι τῷ μώμῳ.]

60 *Ζωμοῦ χύτρῃ μῦς ἐμπεσὼν ἀπωμάστῳ*
καὶ τῷ λίπει πνιγόμενος ἐκπνέων τ' ἤδη
„βέβρωκα" φησί „καὶ πέπωκα καὶ πάσης
τρυφῆς πέπλησμαι· καιρός ἐστί μοι θνήσκειν."
[τότ' ἂν λίχνος γένοιο μῦς ἐν ἀνθρώποις,
ἂν τὸ καταβλάπτον ἡδὺ μὴ παραιτήσῃ.]

Ὅτι τὰ ἐπερχόμενα κατὰ ἀνάγκην κακὰ εἰώθασί τινες τοιούτοις λόγοις ἐξομαλίζειν.

61 *Ἤιει κυνηγὸς ἐξ ὄρους κυνηγήσας,*

---

7. *ἐχθραίνειν* Schw: *ἐχθραίνων* A || 9. *τὰ κέρατα μὴ τῶν ὀ.* uel *τῶν ὀ. [τὰ] κέρατα* E: *τῶν ὀ. τὰ κέρατα μὴ* A || 10. 12. *ὡς ἄν* cf. Krügeri Gr. Gr. § 54, 8, 4 e. 8; proposui *ὡς δή. ὡς ἀμβλέπων* O. Schneider. *ὡς ἂν βλέπῃ ποῦ (ποῖ) τύπτει* C p. 121 || 12. *βλέποι τις* Bg. Bt: *βλέποιτο* A. *ὡς ἂν διαγινώσκηται τί βούλεται ἕκαστος* C || 13. *οἰκίας* A || 14. *θεμέθλοις* uel *θεμείλοις* Fix. | *δ' ἄλλους* A: *ἄλλους* Bo. | *ἵνα καὶ τοῖς δεσπόταις συνεξεδήμει καὶ γείτονα πονηρὸν ἐξέφευγεν* C p. 121. *ἵνα ἐὰν πονηρῷ τις παροικισθῇ γείτονι ῥᾳδίως μεταβαίνῃ* p. 120: L igitur hunc suppleuit uersum *ὡς τὸν πονηρὸν γείτον' ἣν ἂν ἐκφεύγειν*, Hartung *κἂν ᾖ πονηρός, γείτον' εὐμαρῶς φεύγειν* || *καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βασανίᾳ τοῦ Ὀλύμπου αὐτὸν ἐξέβαλε* C p. 120: om. C p. 121. cf. u. 6 | [16–18] E | 17. *μὴ* E: *τὸν* A | *δ' ἔα* E: *μὴ* A; nisi forte praestat *οὐ φθ. δὲ δεῖ κ.* || **60.** 1. *ζωμῷ* A: corr. Bo. | *χύτρᾳ* A || 4. *τροφῆς* A: em. Bo. || [5. 6] L || 6. *ἂν* Bo.: *ἐὰν* A || *ἀρχὴ τοῦ η* ||

ᾔει δὲ γριπεὺς κύρτον ἰχθύων πλήσας.
καί πως συνηβόλησαν οἱ δύ᾽ ἀλλήλοις,
χὠ μὲν κυνηγὸς ἰχθύων ἁλιπλώων,
θήρην δ᾽ ὁ γριπεὺς ἠρέτιζεν ἀγρείην,
τά τ᾽ εἶχον ἀντέδωκαν. εἶτα τὴν θήρην
ἤμειβον ἀεί, δεῖπνα δ᾽ εἶχον ἡδίω,
ἕως τις αὐτοῖς εἶπεν „ἀλλὰ καὶ τούτων
τὸ χρηστὸν ἐξολεῖτε τῇ συνηθείῃ,
πάλιν δ᾽ ἕκαστος ἃ πρὶν εἶχε ζητήσει.“

Ὅτι πᾶς δυσάρεστος, τοῦ παρόντος ἡδέος μικρόν τι ἀπολαύσας, εὐθὺς τὴν ἐπιθυμίαν ἐφ᾽ ἕτερον τρέπει.

62 Ἡμίονος ἀργὸς χιλὸν ἐσθίων φάτνης
καὶ κριθιάσας ἐτρόχαζε κἀφώνει,
τένοντα σείων, „ἵππος ἐστί μοι μήτηρ,
ἐγὼ δ᾽ ἐκείνης οὐδὲν ἐν δρόμοις ἥττων.“
ἄφνω δ᾽ ἔπαυσε τὸν δρόμον κατηφήσας·
ὄνου γὰρ εὐθὺς πατρὸς ὢν ἀνεμνήσθη.

Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς μὴ μέγα φρονεῖν ἐν ταῖς εὐημερίαις, μάλιστα δὲ τοὺς ἐξ ἀγενῶν προγόνων κατὰ τύχην δοξασθέντας.

63 Ἦν τις κατ᾽ οἴκους ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἥρως
ἔχων ἐν αὐλῇ τέμενος. ἔνθα δὴ θύων
στέφων τε βωμοὺς καὶ καταβρέχων οἴνῳ
προσηύχετ᾽ ἀεί „χαῖρε, φίλταθ᾽ ἡρώων,
καὶ τὸν σύνοικον ἀγαθὰ δαψιλῆ ποίει.“

---

61. 3. *συνηβόλησαν* A m. pr; supra scripsit m. rec. *εμβαλλωσιν* | *ἁλιπλώτων* Fix. *ἁλιζώων* Sp. || 5. *ἠρέθιζεν* A: em. Ber. Db. Tur. | *θήραν* A: *θηρῶν* Bg. | *ἀγρείην* Db: *αγρίην* A. *τὴν ἄγρην* Hoch. || 6. *ἅτ᾽*? || 7. *ἡδίω* ex *ἡδείω* fecit m. pr. A || 8. *ἕως* offendit; malim *καὶ δή*. an *καί πως*? cf. 10, 9; 16, 5. 95, 56 || 9. *ἐξολεῖται* A: corr. Db. Ber. | *συνηθείᾳ* A || 10. *ἕκαστον . . σιτήσει* Sd. || epim. *μικρόν* Ber. Btr: *μικροῦ* A || **62.** 1. *ἀργὸς* Fix: *ἀργῆς* A. *ἐκ κριθῆς παχυνθείς* C || 2. *κριθιήσας*? cf. 45, 9; 92, 8 *ὠχριήσας* 120, 7 *ἰήσῃ* | *καὶ ᾽φώνει* A: corr. Bo. || 6. *οὖσ᾽* C p. 83, 6 | epim. *ἐν* : *ἐπὶ*? ||

6. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88.

8. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88

5. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88 : στ. μ. τ., στ. μ. [τε]

9. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88.

κἀκεῖνος αὐτῷ νυκτὸς ἐν μέσαις ὥραις
„ἀγαθὸν μέν“ εἶπεν „οὐδ᾽ ἂν εἷς τις ἡρώων
ὦ τᾶν παράσχοι· ταῦτα τοὺς θεοὺς αἴτει·
κακῶν δὲ πάντων, ἅτε σύνεστιν ἀνθρώποις,
δοτῆρες ἡμεῖς. τοιγὰρ εἰ κακῶν χρῄζεις,
εὔχου· παρέξω πολλά, κἂν ἓν αἰτήσῃς.
πρὸς ταῦτα λοιπὸν αὐτὸς οἶδας οἷς θύσεις.“

Hal.-p. 13.

Ὅτι τοὺς πονηροὺς οὐ δεῖ αἰτεῖν ἀγαθά· οὐ γὰρ παρέξουσιν. εἰ δὲ κακά τις αἰτεῖται, ἑτοίμως μᾶλλον παρέχουσι.

64 Ἤριζον ἐλάτη καὶ βάτος πρὸς ἀλλήλας.
ἐλάτης δ᾽ ἑαυτὴν πολλαχῶς ἐπαινούσης
„καλή μέν εἰμι καὶ τὸ μέτρον εὐμήκης,
καὶ τῶν νεφῶν σύνοικος ὀρθίη φύω,
στέγη τε μελάθρων εἰμὶ καὶ τρόπις πλοίων,
δένδρων τοσούτων ἐκπρεπεστάτη πάντων,“
βάτος πρὸς αὐτὴν εἶπεν „ἢν λάβῃς μνήμην
τῶν πελέκεών τε τῶν ἀεί σε κοπτόντων,
καὶ τῶν σκεπάρνων τῶν ἀεί σε τεμνόντων,
βάτος γενέσθαι καὶ σὺ μᾶλλον αἱρήσῃ.“
[ἅπας ὁ λαμπρὸς τῶν ἐλαττόνων μᾶλλον
καὶ δόξαν ἔσχε χὐπέμεινε κινδύνους.]

Ο μῦθος πρὸς τοὺς κοσμικαῖς ἀρχαῖς μεγαλοφρονοῦντας καὶ διὰ τοῦτο τῶν πέλας κατεπαιρομένους, οἳ μετὰ αὐταρκείας βιοῦντες κἀντεῦθεν τῶν μεγάλων ἐκφεύγουσι κινδύνων.

---

63. 7. οὐδ᾽ ἂν εἷς τις M O. Schneider: οὐδ᾽ ἄν τις A. οὐδὲν ἄν τις Bo. οὐδ᾽ ἄν, εἴ τις ἡ. θέλοι, π. Bg. || 8. ὦ τᾶν He. M Schw: οὔτ᾽ ἂν A || 9. ἅτε A i. e. ἅτινα? ἄγε Fix L. ἅττ᾽ ἔνεστιν Cobet ἃ ξύνεστιν Bg. | [12] Bg. | οἷς θύσεις Sd: ἂν θύσησ A. ἂν θύσῃς Hl. εἰ uel ᾧ θύσεις Db. | epim. κακὰ δὲ μᾶλλον αἰτούμενος ἑτοίμως παρέξει Georgidae Gnom. I p. 31 || **64.** 5. στέγη μελάθρων τ᾽ E; possit etiam τε deleri || 8. τε add. Fix Sp. || 9. καὶ τῶν σκεπάρνων E cf. Poll. 10, 146: καὶ τῶν πελύκων A καὶ πριόνων C. p. 111. τῶν πριόνων τε Fix. 8 τῶν πριόνων τε τ. ἀ. σε τ. καὶ τῶν πελέκεων τ. ἀ. σε κ. Sd. | [11. 12] E || 12. καὶ ὑπέμεινε A: corr. Bo. | epim. κατεπαιρομένων ut uidetur A m. pr. ους m. rec. | οἳ m. rec., ὧν m. pr. A | αὐταρκίας A: corr. Minas | βιοῦντας ut uidetur m. pr. A, ες m. rec: βιοῦσι? | ἐκφεύγωσι A: corr. B ||

65 Ἤριζε τεφρὴ γέρανος εὐφυεῖ ταῷ*
σείοντι χρυσᾶς πτέρυγας. „ἀλλ᾽ ἐγὼ ταύταις“
ἡ γέρανος εἶπεν, „ὧν σὺ τὴν χρόην σκώπτεις,
ἄστρων σύνεγγυς ἵπταμαί τε καὶ κλάζω·
σὺ δ᾽ ὡς ἀλέκτωρ ταῖσδε ταῖς καταχρύσοις
χαμαὶ πτερύσσῃ“ φησίν, „οὐδ᾽ ἄνω φαίνῃ.“
[θαυμαστὸς εἶναι σὺν τρίβωνι βουλοίμην
ἢ ζῆν ἀδόξως πλουσίᾳ σὺν ἐσθῆτι.]

Harl. p. 14

66 Θεῶν Προμηθεὺς ἦν τις, ἀλλὰ τῶν πρώτων.
τοῦτον πλάσανθ᾽ ἅπασι δεσπότην ζῴοις
ἄνθρωπον ἐκ γῆς, ἐκδέτους δύω πήρας
κρεμάσαι τένοντός φασι τῶν ἐν ἀνθρώποις
κακῶν γεμούσας, τὴν πρόσω μὲν ὀθνείων,
ἰδίων δὲ τὴν ὄπισθεν, ἥτις ἦν μείζων.
διό μοι δοκοῦσι συμφορὰς μὲν ἀλλήλων
βλέπειν ἀκριβῶς, ἀγνοεῖν δὲ τὰς οἴκοι.

~~onager~~ pro ὄνος ἄγριος Aesop. Halm. 318

67 Θήρης ὄναγρος καὶ λέων ἐκοινώνουν. Zachariae 11.
ἀλκῇ μὲν ὁ λέων, ὁ δ᾽ ὄνος ἦν ποσὶν κρείσσων.
ἐπεὶ δὲ λείην εἶχον ἄφθονον ζῴων,
ὁ λέων μερίζει, καὶ τίθησι τρεῖς μοίρας,
καὶ „τὴν μὲν αὐτός“ φησί „λήψομαι πρῶτος·

---

65. 1. ἤριζε γέρανος εὐφυεῖ ταῷ τεφρή L: at non licebit scribere τέφρη quod est in A. (φλαύρη Hoch). ἤριζεν εὐφυεῖ γεράνῳ ταὼς χρυσόπτερος C p. 230. talis potius uideatur uersus forma fuisse ἤριζε γέρανός (ποτε) ταῶνι τεφραίη. τεφρώδης est 85, 14. sed totum exordium decurtatum atque huc illos uersus (fr. 143 L) Λίβυσσα γέρανος καὶ ταὼς τις εὐπήληξ χλωρὴν ἀεὶ βόσκοντο λείμακος ποίην, quos seruauit Suidas in uu. γέρανος et ταὼς εὐπήληξ esse referendos censeo. scripsi καὶ: ἠδὲ S | addidi τις | βόσκοντο βόσκοιτο βόσκοντος S | λείμακος Sd. Lewis: χείματος S || 4. κλάζω M. Schmidt: κράζω A. dubitationem mouent uu. τε . . καὶ || [7. 8]E || ἀρχὴ τοῦ θ || **66.** 1. ἀλλὰ] ἄκρα Bg. οὐχὶ Hoch || 2. πλάσανθ᾽ ἅπασι δ. ζῴοις M: πλάσασθαί φασι δ. ζῴων A || 3. ἐκδέτους M: ἐκ δὲ τοῦ A || 4. τένοντος L: φέροντα A || 6. ἰ. δ᾽ ὄ. ἥ. ἦν πολὺ μ. A: em. Fix Lewis Sd. || [7. 8] E || 7. δοκοῦμεν L || **67.** 2. ἦν Bg. Schw: ἐν A. ὧν N || 3. λίαν A m. pr. λείαν m. rec. || 5. πρῶτος A ὡς πρῶτος C p. 147: πρώτην E, tetrasticha. ||

1. Zachariae 7: Ut Babrius μακρὰ τοξεύειν, ita dixit Meleager Gadarenus Anth. XII, 122,6 μακρὰ κεραυνοβολεῖν.

5+6. Zachariae 5: Babrio κυκλώσας τόξοιο νευρὴν fortasse observabatur Euripides Bacch. 1066 κύκλουτο ... τόξον

1. Jen. Litztg. 1876. No 5 (Read).

5. Jen. Litztg. 1876. No 5. p. 88.

βασιλεὺς γάρ εἰμι· λήψομαι δὲ κἀκείνην
ὡς ἐξ ἴσου κοινωνός. ἡ τρίτη δ᾽ αὕτη
κακόν τι δώσει μὴ θέλοντί σοι φεύγειν.“
[μέτρει σεαυτόν· πρᾶγμα μηδὲν ἀνθρώπῳ
δυνατωτέρῳ σύναπτε μηδὲ κοινώνει.]

Harl. p. 14

68 *Θεοῖς Ἀπόλλων ἔλεγε μακρὰ τοξεύων·*
„οὐκ ἂν βάλοι τις πλεῖον, οὐδὲ τοξεύσει.“
ὁ Ζεὺς δὲ παίζων ἠρίδαινε τῷ Φοίβῳ.
Ἑρμῆς δ᾽ ἔσειεν Ἄρεος ἐν κυνῇ κλήρους.
λαχὼν δ᾽ ὁ Φοῖβος, χρυσέην τε κυκλώσας
τόξοιο νευρήν, ὀξέως ἀφεὶς πρῶτος
τὸ βέλος ἔπηξεν ἐντὸς Ἑσπέρου κήπων.
ὁ Ζεὺς δὲ διαβὰς ταὐτὸ μέτρον εἰστήκει,
καὶ „ποῦ βάλω, παῖ,“ φησίν „οὐκ ἔχω χώρην.“
τόξου δὲ νίκην ἔλαβε μηδὲ τοξεύσας.

Ὅτι ἔστι τινὰ καὶ κόπου χωρὶς νίκην ἄρασθαι σοφῶς τοῖς πράγμασι κεχρημένον.

69 *Θάμνου λαγωὸν δασυπόδην ἀναστήσας*
κύων ἔπεσπεν οὐκ ἄπειρος ἀγρεύειν,
δρόμῳ δ᾽ ἐλείφθη. καί τις αἰπόλος σκώπτων
„ὁ πηλίκος σου“ φησίν „εὑρέθη θάσσων.“
ὃ δ᾽ εἶπεν „ἄλλως ἄλλον ἁρπάσαι σπεύδων
τρέχει τις, ἄλλως δ᾽ αὐτὸν ἐκ κακοῦ σῴζων.“

[9. 10] E || **68.** = F 351 apud C p. 366 || 1. *τοξεύων* F: *τοξεύειν* A || 2. *βάλλῃ* F | *τοξεύσαι* Hl: at hac optatiui modi forma abstinuit B. || 4. *κυνὶ* ut uidetur A m. pr. *κυνῇ* m. rec. || 5. *λ. δὲ Φοῖβος τὸ τόξον ἐκκυκλώσας* F. *χρυσέῃ . . νευρῇ τὸ τόξον ὀ. τ᾽ ἀφεὶς* Sd. || 6. om. F || 7. *κήπων* A: *κήπου* F. cf. Dilthey de Callim. Cydippa p. 63 || 8. *ταὐτὸ* F *τὠυτὸ* Bg: *τοῦτο* A || 8. *ἔστη* F || 9. *ποῖ?* | *ναί* F | *χώραν* A || 10. *μὴ* F || **69.** 1. *δασυπόδην* Ar.: *δασύπουν* A. (cf. *ὠκυπόδης αἰγιπόδης ἀελλοπόδης ἀερσιπόδης ἀκαμαντοπόδης ἀργιπόδης εἰλιπόδης ὀρθοπόδης πουλυπόδης ὑψιπόδης*). *λασιόπουν* Bk. *δασύποδ᾽ ἐξαναστήσας* Db. Bg. *δασύπον ἐξαναστήσας* Fix. || 2. *ἐπέσπεν* E: *ἐδίωκεν* A. *ἐδίζητ᾽* L *μὲν ἐδίωκ᾽* Sd. *ποτ᾽ ἐδίωκ᾽* Hoch (*ἐπεδίωκ᾽* E) || 5. *ἄ. ἄ. ἀγρεῦσαι θέλων τρ. τ., ἄλλος δ᾽ ἄλλον ἐκ κακοῦ σώζων* schol. Thuc. 4, 92, 2 || 6. *αὐτὸν* Bk. Bt. Fix Hp.: *ἄλλον* A. schol. | *σώσων?*

70 Θεῶν γαμούντων, ὡς ἕκαστος ἐζεύχθη,
ἐφ᾽ ἅπασι Πόλεμος ἐσχάτῳ παρῆν κλήρῳ.
Ὕβριν δὲ γήμας, οὐ γὰρ εἷς κατειλήφει,
ταύτης περισσῶς, ὡς λέγουσιν, ἠράσθη,
ἕπεται δ᾽ ἔτ᾽ αὐτῇ πανταχοῦ βαδιζούσῃ.
[μὴ γοῦν ἔθνη που, μὴ πόλεις τὰς ἀνθρώπων
ὕβρις ἐπέλθοι, προσγελῶσα τοῖς δήμοις,
ἐπεὶ μετ᾽ αὐτὴν πόλεμος εὐθέως ἥξει.]

71 Ἰδὼν γεωργὸς νῆα ναυτίλων πλήρη
βάπτουσαν ἤδη κῦμα κυρτὸν ἐκ πρῴρης,
„ὦ πέλαγος“ εἶπεν, „εἴθε μήποτ᾽ ἐπλεύσθης,
ἀνηλεὲς στοιχεῖον ἐχθρὸν ἀνθρώποις.“
ἤκουσε δ᾽ ἡ θάλασσα, καὶ γυναικείην
λαβοῦσα φωνὴν εἶπε „μή με βλασφήμει·
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν οὐδὲν αἰτίη τούτων,
ἄνεμοι δὲ πάντως, ὧν ἐγὼ μέση κεῖμαι.
τούτων δὲ χωρὶς ἂν ἴδῃς με καὶ πλεύσῃς,
ἐρεῖς με τῆς σῆς ἠπιωτέρην γαίης.“
[ὅτι πολλὰ χρηστὰ πράγμαθ᾽ αἱ κακαὶ χρήσεις
τρέπουσιν εἰς τὸ χεῖρον, ὡς δοκεῖν φαῦλα.]

Ὁ μῦθος οὗτος ἐλέγχει ἐκείνους οἵτινες διαβολαῖς πρὸς τοὺς δυνάστας βλάπτειν πέφυκαν τοὺς πέλας, οἳ παραπλήσιοί εἰσιν ἀνέμοις χειμερίοις.

---

70. 2. *παρῆν* in uersus initio A: corr. He. L M | *παρῆν ἐφ᾽ ἅπασι* A: *παρῆν ἐπιστὰς* Fix. | *ἐσχάτῳ* Db. Ber. Orelli ex C p. 236 *πόλεμος παρῆν ἐσχάτῳ κλήρῳ*: *ἑκάστῳ* A. *ἔσχατος*? || 3. *οὐ γὰρ εἷς* Sd: *ἣν ἄρης* A, l. *α* et *ς* non certae sunt. *ἣν ἄρ᾽ ὕστατ᾽ εἰλήφει* N (*εἰλήχει* Piccolos). *ὕβριν δὲ μόνην κατέλαβε* C: *ἄρης* ex interpretatione u. *πόλεμος* uidetur ortum esse. *ἣν μόνην κατειλήφει* Hertzberg, *ἣν μόνην κατειλήχει* alii: quod absurdum est. neque *κλήρῳ* de iusta sortitione intellegendum est. || 5. *δ᾽ ἔτ᾽ αὐτῇ* L: *δὲ ταύτη* A. *δὲ αὐτῇ* C. *δὲ καὐτῇ* Sd. || [6—8] E || 6. *μήτ᾽ οὖν* He. L | *ποτ᾽ ἔθνη* N | *πολτὰς* A *τ* m. rec. obductum; eadem supra scr. *εισ*. *πόληας* N *πόλεις τις* Sd. *πόλιν τιν᾽* He. *πολίσματ᾽* M. Schmidt || 7. *ὕβρις γ᾽* Bt. He. *ὕβρις ἔτ᾽* Sd. | *μετέλθοι* Bg. || *ἀρχὴ τοῦ ι* ||
71. 2. *πρῴρης* Db. M: *πρώτης* A || 5. cf. 88, 9 || 8. *πάντως* Db. Bg: *πάντες* A. *πάντων* Bt. Schw. || 9. *ἦν*? || [11. 12] Bo. L || 11. *χρήσεις* Hp. M: *φύσεις* A | epim. *πέφυκαν* m. pr. A *πεφύκασι* m. rec. ||

4. Zachariae 9: Babrio, (Πέλαγος) ἀμιγὲς στοιχεῖον ἐχθρὸν ἀνθρώποις simillimus est Plutarchus Sympos. VIII, 8, 2, 3 (θάλαττα) ἀσύμφορον ἡμῖν καὶ ἀλλότριον, μᾶλλον δὲ ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου στοιχεῖον. Significat στοιχεῖον "elementum". Quae significatio scrioribus potissimum usitata cum alibi tum apud Plutarchum aliquoties invenitur! (cf. Sturz. dial. Mac. et Al. p. 195).
J. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88

4. Jen. Litztg. 1876. No 5. p. 88. — Zachariae 5: ἔχειν ἱμερόν τινος, quacum locutione cf etiam Soph. El. 542 et Soph. OC. 1725 ἵμερος ἔχει με.

6. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88.

9. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88.

72 Ἰρίς ποτ' οὐρανοῖο πορφυρῆ κῆρυξ
πτηνοῖσι κάλλους εἶπεν ἐν θεῶν οἴκοις
ἀγῶνα κεῖσθαι· πᾶσι δ' εὐθὺς ἠκούσθη,
καὶ πάντα θείων ἔσχεν ἵμερος δώρων.
ἔσταζε πέτρης αἰγὶ δυσβάτου κρήνη, Hal. p. 17
καἰθέριον ὕδωρ καὶ διαυγὲς εἱστήκει·
πάντων τ' ἐπ' αὐτὸ φῦλον ἦλθεν ὀρνίθων,
πρόσωπα δ' αὑτῶν ἐξέλουε καὶ κνήμας,
ἔσειε ταρσούς, ἐκτένιζε τὰς χαίτας.
ἦλθεν δ' ἐκείνην καὶ κολοιὸς εἰς κρήνην
γέρων, κορώνης υἱός, ἄλλο δ' ἐξ ἄλλου
πτερὸν καθύγρων ἐντὸς ἁρμόσας ὤμων
μόνος τὰ πάντων ποικίλως ἐκοσμήθη,
καὶ πρὸς θεοὺς ἤιξεν αἰετοῦ κρείσσων.
ὁ Ζεὺς δ' ἐθάμβει, καὶ παρεῖχε τὴν νίκην,
εἰ μὴ χελιδὼν αὐτόν, ὡς Ἀθηναίη,
ἤλεγξεν ἑλκύσασα τὸ πτερὸν πρώτη.
ὃ δ' εἶπεν αὐτῇ „μή με συκοφαντήσῃς.“
τὸν δ' ἆρα τρυγὼν ἐσπάρασσε καὶ κίχλη
καὶ κίσσα *καὶ κορυδαλὸς σὺν τάφοις τρίζων,
χὡ νηπίων δ' ἔφεδρος ὀρνέων ἴρηξ,
τά τ' ἄλλ' ὁμοίως. καὶ κολοιὸς ἐγνώσθη.
[ὦ παῖ, σεαυτὸν κόσμον οἰκεῖον κόσμει·

---

72. 1. Ἶρις ποτ' A | οὐρανοῖο Db. L M: οὐρανίου A | π.] P 547 || 4. θείων Db. Sd.: θεῖον A. ἀέθλων Sp. | ἵμερος Db. Sd.: ἵμερον A cf. 25, 1. 36, 6. 52, 3. | δώρων Db.: ζώιων A. τοίων Sp. fort. ἀέθλων . . θείων || 5. κρήνη Bo.: κρήνης A || 6. καἰθέριον E: καὶ θερινὸν A. (καὶ νεαρὸν olim E, cf. Poll. 10, 46) || 7. τ' del. M || 8. ἐξέλουτε καὶ? || 8. αὐτῶν A: corr. Bo. || 10. ἦλθε A: corr. Bo. || 12. καθύγρων M: καθ' ὑγρῶν A || 14. κρείσσων A, C p. 119: κρεῖσσον L || 15. κἂν Bg. Kiehl. || 16. Ἀθηναία A || 17. ἐκσπάσασα C | τῶν πτερῶν Hecker. || 19. ἆρα Ber. Tur.: ἄρα A | ἐσπάραττε A | κίχλη He. M Schw.: κίχλα A. cf. Meineki analecta ad Ath. p. 352 || 20. κορυδαλὸς Minas: κορύδαλλος A m. pr. κορυδαλλὸς m. rec. | τρίζων Sd.: παίζων A. σπίζων Bg. Kiehl, cf. Arat. 1024 || 21. χὡ Bo: καὶ ὁ A | ἔφεδρος Bo: ἔφηβος A. εὔθηρος Sp. δὲ φηλὸς Schw. ὄλεθρος Hoch || [23. 24] L || 23. σεαυτοῦ . . οἴκοθεν He. ||

*τοῖς ἑτέρων γὰρ ἐμπρέπων τούτων στερηθήσῃ.]

Ὅτι οἱ νόθον καὶ ἐπείσακτον ἑαυτοῖς περιθέντες κόσμον, ἀλλοτρίῳ δὲ κάλλει σεμνυνόμενοι, εἴ ποτε τοῦ τοιούτου γυμνωθεῖεν, γέλως λοιπὸν τοῖς πρὶν ἀγνοοῦσιν ὁρῶνται.

73 Ἴκτινος * ἄλλην ὀξέην εἶχε κλαγγήν·
ἵππου δ' ἀκούσας χρεμετίσαντος εὐφώνως,
μιμούμενος τὸν ἵππον οὔτε τὴν κρείσσω
φωνὴν θελήσας ἔσχεν οὔτε τὴν πρώτην.

Ὅτι οἱ τῶν ἀδυνάτων ἐρῶντες ἔσθ' ὅτε καὶ τῶν μετὰ χεῖρας ἀστοχοῦσιν.

74 Ἵππος τε καὶ βοῦς καὶ κύων ὑπὸ ψύχους
κάμνοντες ἦλθον οἰκίην ἐς ἀνθρώπου.
κἀκεῖνος αὐτοῖς τὰς θύρας ἀναπλώσας see remark
παρῆγεν ἔνδον, καὶ παρ' ἑστίῃ θάλψας to 54, 2
πυρὸς γεμούσῃ παρετίθει τι τῶν ὄντων,
κριθὰς μὲν ἵππῳ, λάθυρα δ' ἐργάτῃ ταύρῳ·
ὁ κύων γὰρ αὐτῷ συντράπεζος εἱστήκει.
ξενίης δ' ἀμοιβὴν ἀντέδωκαν ἀνθρώπῳ
μερίσαντες αὐτῷ τῶν ἐτῶν ἀφ' ὧν ἔζων,
ὁ μὲν ἵππος εὐθύς· διόπερ ἐν χρόνοις πρώτοις
ἕκαστος ἡμῶν γαῦρός ἐστι τὴν γνώμην·
ὁ δὲ βοῦς μετ' αὐτόν· διόπερ εἰς μέσους ἥκων
μοχθεῖ φιλεργός τ' ἐστὶν ὄλβον ἀθροίζων.

ἕκαστος Lit. Centralbl. 1876. No. 20

24. 'τοῖς ἑτέρων ist schwarz (i. e. a Mina) durchstrichen und über ρων das Wort ξένοις so wie über τούτων und στερηθήσῃ ein β u. α gesetzt.' Dd: κόσμοις ξένοις γὰρ ἐμπρέπων στερηθήσῃ He. possis etiam ἀλλοτρίῳ γὰρ ἐ. στ. ‖ epim. ἀγνοῶσιν A ου ex ω fecit m. rec. ‖ **73.** fabula misere decurtata ‖ 1. ἀρχὴν Bt. Hp. L ‖ 2. εἶχεν ὀξέην Fix. He. ὀξέην ἔχει (i. e. ἔχεε) Db. | κλάγγα Schw. Bg. γῆρυν Ar. ‖ 3. κρείττω A: corr. Bo. ‖ 4. πρώην N ‖ **74.** 6. ἄχυρα C p. 123 ‖ 7. γὰρ] δ' ἄρ' E ‖ 8. ξενίας A ‖ 9. ἐτῶν A C cf. fab. August. p. 55 ed. J. G. Schneider: ἐθῶν Ar. Db. L M | ἐφ' ὧν Bo. ex C p. 450, F 278. ἐν οἷς Hecker ‖ 10. εὐθὺς E ex C: εὐθὺ A ‖ 11. τῇ γνώμῃ C ‖ 13. τ' add. Bo. μοχθηρὸς καὶ φιλεργός ἐστι πλοῦτον ἀθροίζων C ‖

-ον nicht ὄλβον. Lit. Centralb. 1876. No. 20.

1. Bursian's Jahresbericht 1874-5. p. 505 meint Eberhard dass L. Mendelssohn's Emendation ἴσθι τινος ἀρχὴν εἶχε γῆρυν ὀξεῖαν sehr ansprechend sei

7. Lit. Centralb. 1876. No. 20: scheint uns Eberhard's eigenes δ' ἄρ' sicher genug, um in dem Texte eine Stelle zu verdienen; steht doch auch, bei Hahn 173 an der entsprechenden Stelle τῷ δὲ κονί.

15,3. Zachariae II: ἀλλ' ἔσῃ ῥᾴων convalesces.
Suidas explicat ῥᾴων· εὐθυμότερος καὶ ἀνώδυνος.
Saepe Erotici de iis, qui ex amoris ardore convalescunt,
dixerunt ῥᾴονα γενέσθαι, γεγονέναι, ῥᾷον ἔχειν.
Achill. Tat. II, 7, 3. 8, 1. V, 22, 8. Heliodor. I, 8. VII, 16.
Charit. I, 3, 3, ubi conferendus D'Orvillius pag 40. Adde
Luc. abdic. 32. Philops. 6. 29. Synes. ep. 114. p. 254, d.
Quanquam jam priores scriptores similia dixerunt:
Parthen. 5, 3. Demosth. 45. 57. Philippid. Com. ap. Stob. Flor. 108,
10. v. 2: εὐκλεῶς οὖν μνήσθητι, καὶ ῥᾴων ἔσῃ. cf. Luc. Lexiph.
20 ἀνίστασί μοι καὶ αὖθι καὶ ῥᾴων ἔσῃ.

4. Lit. Centralb. 1876. No. 20: ist vielleicht zu halten;
man lese: ὡς δ' αὐτ' ἀτέχνως εἶπεν εἰσβαίνων.
Gebilligt von Eberhard selbst in Bursians Jahres-
bericht 1874-5. p. 505.
5. Bursians Jahresbericht 1874-5. p. 505: sagt Eberhard
„schlägt L. Mendelssohn sehr ansprechend vor ἐγὼ οὖν
ἀγανῶ σε (cf. 1. 14).

ὁ κύων δ' ἔδωκε, φασί, τοὺς τελευταίους·
διὸ δυσκολαίνει, Βράγχε, πᾶς ὁ γηράσας,
καὶ τὸν διδόντα τὴν τροφὴν μόνον σαίνει,
ἀεὶ δ' ὑλακτεῖ, καὶ ξένοισιν οὐ χαίρει.

Διαβολὴν ὁ μῦθος ἔχει ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν μηδεμίαν τοῖς ξένοις πρόνοιαν ποιουμένων, εἰς μόνους δὲ τοὺς οἰκείους τὴν στοργὴν περιιστώντων, ἀπὸ τῆς τοῦ κυνὸς ὑποδείξεως.

75 Ἰατρὸς ἦν ἄτεχνος. οὗτος ἀρρώστῳ
πάντων λεγόντων „μὴ δέδιχθι, σωθήσῃ·
πάθος μέν ἐστι χρόνιον, ἀλλ' ἔσῃ ῥάων,“ —
[ὁ δ' ἀτεχνὴς ἰατρὸς εἶπεν εἰσβαίνων·]
16.3 οὐκ *ἐξαπατῶ σε“ φησίν „οὐδ' ἐνεδρεύω, Harl. p. 17
„ἕτοιμα δεῖ σε πάντ' ἔχειν· ἀποθνήσκεις·
τὴν αὔριον γὰρ *τὸ μακρὸν οὐχ ὑπερβήσῃ.“
ταῦτ' εἶπε, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτ' εἰσῄει.
χρόνῳ δ' ἐκεῖνος ἐκ νόσων ἀνασφήλας Harl. p. 17
προῆλθεν ὠχρός, τοῖς ποσὶν μόλις βαίνων.
ὁ δ' ἰατρὸς αὐτῷ „χαῖρ'“ ἔφη συναντήσας,
καὶ πῶς ἔχουσιν οἱ κάτω διηρώτα.
κἀκεῖνος εἶπεν „ἠρεμοῦσι τῆς Λήθης

---

14. τοὺς τελευταίους A, C: που τελευταῖος Ar. || 15. γηράσκων C || **75.** 1 = C p. 121 | 1. intacta reliqui ἰατρός ἰατρεύειν ἰήσῃ || 2. μὴ δέδειθι A (ll. ε et ει nigro atramento sunt obductae): μὴ δέδιχθι O. Schneider ad Nic. 443 p. 300, Bg. ascribens 'eandem formam Schmidt apud Hesychium pro δέδιθι propter litterarum ordinem restituendam esse censet'. μή τι δέδιθι Ar. Sd. (μὴ δέδιθί τι Hl.) μὴ σὺ δέδιθι Bo. || [4] Hartung, E Bg. || 4. οὗτος μόνος ἔφη αὐτῷ πάντα τὰ αὐτοῦ ἑτοιμάσαι· τὴν αὔριον γὰρ οὐχ' ὑπερβήσῃ C | ὧδ' ἀτεχνὴς L ὁ δ' αὔτ' uel μόνος δ' ἄτεχνος οὗτος Schw. ὁ δ' ἄτεχνος ὧδ' Fix | ἰατρὸς] εὐθὺς? | (5.) ἕτοιμα . . ἀποθν. (6.) οὐκ . . ἐνεδρ. A: hunc ante illum conlocauerunt Hartung Bg: quos propter u. φησὶν secutus sum | (6) om. C | οὐ γὰρ ἀπατῶ σε Fix. || 7. τὸ μακρὸν οὐχ A: οὐμενοῦν E. τὤκρον Ar. τό γ' ἄκρον Fix. γ' ἀκρότατον Bg: quibus coniecturis, ut alia omittam, obest uox negans οὐχ ὑπερβήσῃ. τῆς αὔριον γὰρ τὸ μέτρον M. γὰρ A C: del. Hoch | sublato art. τὸ non multum lucraremur || 10. ποσὶ A m. pr. ν add. m. rec. ||

πίνοντες. ἡ Κόρη δὲ χὠ μέγας Πλούτων
πρῴην ἰατροῖς δεινὰ πᾶσιν ἠπείλουν
ἐπὶ τῷ *θεραπεύειν τοὺς νοσοῦντας ἀνθρώπους.
ἀνέγραφον δὲ πάντας, ἐν δὲ τοῖς πρώτοις
καὶ σὲ γράφειν ἔμελλον· ἀλλ᾽ ἐγὼ δείσας
εὐθὺς προσῆλθον, ἡψάμην τε τῶν σκήπτρων,
κἀπώμοσ᾽ αὐτοῖς ὅτι σὺ ταῖς ἀληθείαις
ἰατρὸς οὐκ εἶ καὶ μάτην διεβλήθης."

Ὁ μῦθος οὗτος ῥηθήσεται πρὸς τοὺς κενὸν ὄνομα ἐπὶ πράγματί τινι κεκτημένους, τὴν δὲ τούτου πεῖραν παντελῶς οὐκ ἔχοντας.

76 Ἱππεὺς τὸν ἵππον, ἄχρι μὲν συνειστήκει
ὁ πόλεμος, ἐκρίθιζε κἄτρεφεν χόρτῳ,
παραστάτην γενναῖον ἐν μάχαις κρίνων·
ἐπεὶ δ᾽ ἐπαύσατ᾽, ἦν δὲ λοιπὸν εἰρήνη
καὶ μισθὸν ἱππεὺς οὐκέτ᾽ εἶχεν ἐκ δήμου,
τότ᾽ ἐκεῖνος ἵππος πολλάκις μὲν ἐξ ὕλης
κορμοὺς παχεῖς κατῆγεν εἰς πόλιν βαίνων,
μισθῷ τε φόρτον ἔφερεν ἄλλοτ᾽ ἀλλοῖον,
τὸ πνεῦμα σῴζων ἐπ᾽ ἀχύροισι δυστήνως,
σάγην δὲ νώτοις ἔφερεν οὐκέθ᾽ ἱππείην.
ὡς δ᾽ αὖ πρὸ τειχῶν πόλεμος ἄλλος ἠκούσθη,
σάλπιγξ τ᾽ ἐφώνει πᾶσιν ἀσπίδα σμήχειν
ἵππους τε κοσμεῖν καὶ σίδηρον ὀξύνειν,
κἀκεῖνος αὖ τὸν ἵππον ἐγχαλινώσας
ὁ δεσπότης παρῆγεν ὡς ἐφιππεύσων.

---

14. πιόντες C Db. Ber.; potant Lethes pocula || 16. ὅτι τοὺς νοσοῦντας οὐκ ἐῶσ᾽ ἀποθνήσκειν C: scripserit Babrius τους γὰρ νοσοῦντας οὐκ ἐᾶν ἀποθνήσκειν | θεραπεύειν] ῥύεσθαι uel φυλάττειν? | epim. ἐχόντων A: corr. Bo. || **76.** 2. κἄτρεφε A: corr. Bo. || 6. τόθ᾽ ὁ κλεινὸς L. τόθ᾽ ὁ σεμνὸς? cf. 37, 7 || 8. δὲ Bt. | ἀλλοίων Fix Hertzberg, φόρτους..ἀλλοίους E. φόρτους βαρεῖς C p. 236 || 9. δυστήνως Schw.: δυστηνοις A || 10. δὲ He. L: τε A | ἱππείην Ar. L M: ἱππεῦσιν A || 12. τ᾽ ἐφώνει Ber. ex C: τ᾽ ἐκέλευε A. τ᾽ ἔκλαγξε Fix | πᾶσαν Hartung, E Bg. || 14. αὖ τὸν Fix He. L M Schw.: αὐτὸν A ||

16. Jen. Litztg. 1876. No 5. p. 88.

6. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88.

7. Ref. im Philol. 1875. VIII 10–11. p. 509 meint es müsse ein Fragezeichen nach Κρύψεις gesetzt werden.

7. Lit. Centralb. 1876. No. 20: lieber Fragezeichen am Ende: es ist verwundernde Frage, nicht Angabe einer Thatsache gebilligt von Eberhard selbst in Bursian's Jahresbericht 1874–5. p. 505

10. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88.

10. Zachariae 5: κερτόμιοι γλῶσσαι dixit Soph. Ant. 961.

ὁ δ' ὀκλάσας ἔπιπτεν οὐκέτ' ἰσχύων.
„ἔντασσε πεζοῖς σαυτόν" εἶπεν „ὁπλίταις·
σὺ γάρ μ' ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους μεταστήσας
πῶς αὖθις ἵππον ἐξ ὄνου με ποιήσεις;"

Μηδαμῶς τοῦ παρόντος δεῖν ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι μόνον ὁ μῦθος διδάσκει, ἀλλὰ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖσθαι· τὸ γὰρ μὴ οὕτως γενόμενον πολλοῖς πολλάκις οὐ τὴν τυχοῦσαν ἤγαγε βλάβην.

77 Κόραξ δεδηχὼς στόματι τυρὸν εἱστήκει·
τυροῦ δ' ἀλώπηξ ἰχανῶσα κερδῴη
μύθῳ τὸν ὄρνιν ἠπάτησε τοιούτῳ·
„κόραξ, καλαί σοι πτέρυγες, ὀξέη γλήνη,
θεητὸς αὐχήν· στέρνον αἰετοῦ φαίνεις,
ὄνυξι πάντων θηρίων κατισχύεις·
ὁ τοῖος ὄρνις κωφός ἐσσι κοὐ κρώζεις."
κόραξ δ' ἐπαίνῳ καρδίην ἐχαυνώθη,
στόματος δὲ τυρὸν ἐκβαλὼν ἐκεκράγει.
ὃν ἡ σοφὴ λαβοῦσα κερτόμῳ γλώσσῃ
„οὐκ ἦσθ' ἄφωνος" εἶπεν „ἀλλὰ φωνήεις.
ἔχεις, κόραξ, ἅπαντα, νοῦς δέ σοι λείπει."

Ὁ μῦθος διδάσκει μηδαμῶς (δεῖν) ἄνθρωπον ἐπαίνοις ἐξαπατᾶσθαι· ζημίαι γὰρ ἐντεῦθεν καὶ ἀτιμίαι εἰώθασι γίνεσθαι.

78 Κόραξ νοσήσας εἶπε μητρὶ κλαιούσῃ
„μὴ κλαῖε, μῆτερ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς εὔχου
νόσου με δεινῆς καὶ πόνων ἀνασφῆλαι."

---

16. *μηδέν ἰσχύων* C || epim. *γενόμενον* E: *γινόμενον* A || *ἀρχὴ τοῦ κ* A || **77.** 2. *τούτου δ'* N; cf. 100, 1. 2; 112, 1. 2; 54, 1. 2; 58, 2. 3; 64, 1. 2; 73, 2. 3; 82, 1. 2; 85, 1. 2; 86, 4 | *ἰσχανῶσα* Bg. *τυρῷ . . ἐγχανοῦσα* Sd. || 5. *θεητὸς* A, *θεειτὸς* m. rec. || 7. *εἶ σὺ* Sd. cf. 119, 7 || 10. *ὃν* E: *τὸν* A. *τὸν δ'* Fix L | *φωνέεις* ut uidetur m. pr. A: *ή* ex *έ* fecit m. rec. || 12. *τὰ πάντα* fab. Augustana p. 64 ed. Schn. | *σ' ἐλλείπει* L: *σε λείπει* C | *νοῦν μόνον κτῆσαι* tetrastichon, fab. Aug. | in epim. *δεῖν* excidisse uidit Bo. ||

x Lit. Centralbl. 1876. No. 20: σώσει.

„καὶ τίς σε, τέκνον,“ φησί „τῶν θεῶν σώσει;
τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ βωμὸς οὐκ ἐσυλήθη;“ x

Ὅτι τοῖς ἀμεταμέλητα, φησὶν, εἰς θεὸν πλημμελοῦσιν ἀνωφελεῖς γίνονται αἱ ὑπὲρ αὐτῶν δεήσεις.

79 Κρέας κύων ἔκλεψεν ἐκ μαγειρείου,
καὶ δὴ παρῄει ποταμόν· ἐν δὲ τῷ ῥείθρῳ
πολὺ τοῦ κρέως ἰδοῦσα τὴν σκιὴν μείζω,
τὸ κρέας ἀφῆκε, τῇ σκιῇ δ᾽ ἐφωρμήθη.
ἀλλ᾽ οὔτ᾽ ἐκείνην εὗρεν οὔθ᾽ ὃ βεβλήκει,
πεινῶσα δ᾽ ὀπίσω τὸν πόρον διεξῄει.
[βίος ἀβέβαιος παντὸς ἀνδρὸς ἀπλήστου
ἐλπίσι ματαίαις πραγμάτων ἀναλοῦται.]

80 Κάμηλον ἠνάγκαζε δεσπότης πίνων
ὀρχεῖσθ᾽ ὑπ᾽ αὐλοῖς κυμβάλοις τε χαλκείοις.
ἣ δ᾽ εἶπ᾽ „ἐμοὶ γένοιτο κἂν ὁδῷ βαίνειν
μὴ καταγέλαστον, μήτι πυρρίχην παίζειν.“

Ἀντίρρησιν ὁ λόγος ἔχει παρὰ τῶν σωφρόνως ζῆν αἱρουμένων πρὸς τοὺς ἐν βίῳ κενὰ ἐπινοουμένους.

81 Κερδοῖ πίθηκος εἶπεν „ἣν ὁρᾷς στήλην,

---

78. 4. *τέκνον* ante *σώσει* habet A (*τέκος* Schw.): post *σε* conlocauit N, ut est in C p. 73. 334 ‖ epim. *γίγνονται* A | *φησὶν* rectius abesset ‖ **79.** 2. *παρῄει* A; quod a poëta scriptum esse u. 6 *ὀπίσω* documento est: *ἐπέρησε* Sd. Bg. *διέβαινε* C p. 135. fab. August. p. 68 Schn. al. Dosith. 11 p. 32 B. Pollux personatus ed. Boucherie p. 233. *παρ᾽ αὐτὴν διῄει τὴν ὄχθην τινὸς ποταμοῦ* C p. 136 *παρὰ ποταμὸν* Theon. progymn. *ποταμοῦ πλησίον* tetrastichon ‖ [7. 8] L ‖ 8. *ματαίων* Georgides gnom. I. p. 17 | ex *ἀναλοῦται* m. rec. in A fecit *ἀνήλωται* ‖ **80.** 2. *αὐλῆς* A supra scr. *οῖς* m. antiqua ‖ 3. *κ᾽ ἂν* A ‖ 4. *μὴ καταγέλαστον μήτι* (*μήτε* pars cdd.) *πυρρίχην παίζειν* S in *πυρρίχῃ*: *ἄνευ γέλωτος μήτι κ᾽ ἂν χορῷ παίζειν* A (*μήτι γ᾽ ἐν* Fix Piccolos) ‖ **81.** fabula decurtata | 1. *κερδῷ πιθήκῳ φησίν* A S in *πίθηκος*, 3 *κερδοῖ πίθηκος εἶπεν* A: hemistichiorum sedem commutauerunt Ar. Bg. N Sd. *ἔφη ὁ πίθηξ τῇ ἀλώπεκι . . ἡ δὲ ἀλ. λέγει τῷ πίθηκι* C p. 241 cl. August. p. 9 Schn. ‖

2. Jen. Litztg. 1876. No 5-. p. 88.

83 Κριθάς τις ἵππου . . . .
. . . . πᾶσαν ἡμέραν πίνων,
ἔτριβεν ἐκτένιζεν ἡμέρῃ πάσῃ.
ὃ δ' εἶπεν „εἰ θέλεις με ταῖς ἀληθείαις
καλὸν γενέσθαι, τὸ τρέφον με μὴ πώλει.“
[τῶν καιρίων δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν
καὶ συμφερόντων· κόσμος [γὰρ] οὐδὲν ὠνήσει
* * τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων.]

Ὁ παρὼν ῥηθήσεται λόγος πρὸς τοὺς ἀντὶ ἀναγκαίων πραγμάτων τοῖς λόγοις μόνοις τοὺς πέλας ἐκπληροῦντας.

Given by Dositheus in Greek (Zachariae p. 1.)

84 Κώνωψ ἐπιστὰς καμπύλῳ κέρᾳ ταύρου
μικρόν τ' ἐπισχὼν εἶπε ταῦτα βομβήσας·
„εἴ σου βαρύνω τὸν τένοντα καὶ κλίνω,
καθεδοῦμ' ἀπελθὼν ποταμίης ἐπ' αἰγείρου.“
ὃ δ' „οὐ μέλει μοι“ φησίν „οὔτ' ἐὰν μείνῃς
οὔτ' ἂν ἀπέλθῃς· οὐδ' ὅτ' ἦλθες ἐγνώκειν.“
[γελοῖος ὅστις οὐδὲν ὢν κατ' ἀνθρώπων
τῶν κρειττόνων θρασύνεθ' ὥς τις ὢν λίην.]

Κατηγορίαν ὁ λόγος περιέχει ἀνδρὸς εὐτελοῦς καὶ λίαν ἀνδυνάτου, ὑπολήψεις δὲ μεγάλας περὶ ἑαυτοῦ κεκτημένου.

---

83. fabula misere dilacerata || 1. 2. quaedam excidisse perspexerunt D M. *κριθὴν τὴν τοῦ ἵππου ὁ ἱπποκόμος κλέπτων καὶ πωλῶν, τὸν ἵππον ἔτριβε καὶ ἐκτένιζε πάσας ἡμέρας* C p. 123 || 3. *κἀκτένιζεν* L cf. 74, 13. 85, 4 || 4. *ὅδ'* A || 5. tamquam orationem pedestrem litteris quae dicuntur uncialibus scriptos esse tradit Dd. Philol. 17, 331. in uersus distribuit Bo. *καὶ σ.· καὶ γὰρ οὐδὲν ὠν. κόσμος γε τὸν ἀ. τ. ἀ.?* || 6. [*ὅτι*] *τῶν* 7. [*γὰρ*] Bo. || 8. *σάφ' ἴσθι* supplebat Bo. uersus seclusi | epim. *ἐκπληροῦντας* E: *ἐξαπατῶντας* A. *δελεάζοντας* Bo. ex C; *ἀπαλλάττοντας*? || **84.** = Dosith. interpr. p. 36 || 1. *ἐπιστὰς* A. fab. Aug. p. 70. C p 139 *ἐκαθέσθη καθῆστο* ceterae. *επιτας sedit aduenîens* Dosithei cod. Voss. = V. *ἐπιπτὰς* Tyrwhitt. cf. 77, 1 | *καμπύλῳ κέρᾳ* Sd.: *κέρατι καμπύλῳ* A *κεπατι καμπυλω cornu curuo* V | *ταυρος tauri* V || 2. *δε ἐπισχον.ξειπεν* V || 3. *εἰ σοῦ* Schw. | *τεναντα ceruicem* V || 3. *και κλινω etcamso Incuruo* V: *καὶ σαίνω* A *κἀσαίνω* Ar. (i. e. *λυπῶ*) *ἐπεμβαίνων* He. || 4. *καθευδομαι. η. κατελθω. ποταμιοσις. ιναιγιροις. οδε. ουμελι. μοι. ibi sedebo* (supra scr. est *dormio*) *aut discedo fluminalib. popaulis. ad nos pertinet* V || 4. *ποταμίας* A. *ποταμίαις ἐν αἰγείροις* (V). || 5. *ουταν nec si* V | *μενης* ex V affert Tyrwhitt || 6. *ἦν?* | *οὐδ' ὅτ'* Tyrwhitt: *οὔθ' ὅτ'* A *ουτε. οτε. ηλθης. εγνωκιν* V | [7. 8] L. om. V || 8. *θρασύνεται* A: corr. Bo. | *ὤν.* A: *σφόδρα* add. m. rec. *λίην* suppleuit Bo. ||

1. Ueber Eberhard's Emendation siehe Philologus 1875. VII. 10–11. p. 509.

83 *Κριθάς τις ἵππου . . . .*
. . . . πᾶσαν ἡμέραν πίνων,
ἔτριβεν ἐκτένιζεν ἡμέρῃ πάσῃ.
ὃ δ᾽ εἶπεν „εἰ θέλεις με ταῖς ἀληθείαις
καλὸν γενέσθαι, τὸ τρέφον με μὴ πώλει.“
[τῶν καιρίων δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν
καὶ συμφερόντων· κόσμος [γὰρ] οὐδὲν ὠνήσει
** * τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων.]*

Ὁ παρὼν ῥηθήσεται λόγος πρὸς τοὺς ἀντὶ ἀναγκαίων πραγμάτων τοῖς λόγοις μόνοις τοὺς πέλας ἐκπληροῦντας.

given by Dositheus in Greek (Zachariae p. 1.)

84 *Κώνωψ ἐπιστὰς καμπύλῳ κέρᾳ ταύρου*
μικρόν τ᾽ ἐπισχὼν εἶπε ταῦτα βομβήσας·
„εἴ σου βαρύνω τὸν τένοντα καὶ κλίνω,
καθεδοῦμ᾽ ἀπελθὼν ποταμίης ἐπ᾽ αἰγείρου.“
ὃ δ᾽ „οὐ μέλει μοι“ φησίν „οὔτ᾽ ἐὰν μείνῃς
οὔτ᾽ ἂν ἀπέλθῃς· οὐδ᾽ ὅτ᾽ ἦλθες ἐγνώκειν.“
[γελοῖος ὅστις οὐδὲν ὢν κατ᾽ ἀνθρώπων
τῶν κρειττόνων θρασύνεθ᾽ ὥς τις ὢν λίην.]

Κατηγορίαν ὁ λόγος περιέχει ἀνδρὸς εὐτελοῦς καὶ λίαν ἀνδυνάτου, ὑπολήψεις δὲ μεγάλας περὶ ἑαυτοῦ κεκτημένου.

---

83. fabula misere dilacerata || 1. 2. quaedam excidisse perspexerunt D M. *κριθὴν τὴν τοῦ ἵππου ὁ ἱπποκόμος κλέπτων καὶ πωλῶν, τὸν ἵππον ἔτριβε καὶ ἐκτένιζε πάσας ἡμέρας* C p. 123 || 3. *κἀκτένιζεν* L cf. 74, 13. 85, 4 || 4. *ὅδ᾽* A || 5. tamquam orationem pedestrem litteris quae dicuntur uncialibus scriptos esse tradit Dd. Philol. 17, 331. in uersus distribuit Bo. *καὶ σ.· καὶ γὰρ οὐδὲν ὠν. κόσμος γε τὸν ἀ. τ. ἀ.?* || 6. [*ὅτι*] *τῶν* 7. [*γὰρ*] Bo. || 8. *σάφ᾽ ἴσθι* supplebat Bo. uersus seclusi | epim. *ἐκπληροῦντας* E: *ἐξαπατῶντας* A. *δελεάζοντας* Bo. ex C; *ἀπαλλάττοντας?* || **84.** = Dosith. interpr. p. 36 || 1. *ἐπιστὰς* A. fab. Aug. p. 70. C p 139 *ἐκαθέσθη καθῆστο* ceterae. *επιτας sedit aduenieus* Dosithei cod. Voss. = V. *ἐπιπτὰς* Tyrwhitt. cf. 77, 1 | *καμπύλῳ κέρᾳ* Sd.: *κέρατι καμπύλῳ* A *κεπατι καμπυλω cornu curuo* V | *ταυρος tauri* V || 2. *δε ἐπισχον.ἐειπεν* V || 3. *εἰ σοῦ* Schw. | *τεναντα ceruicem* V || 3. *και κλινω etcamso Incuruo* V: *καὶ σαίνω* A *κἀσαίνω* Ar. (i. e. *λυπῶ*) *ἐπεμβαίνων* He. || 4. *καθευδομαι. η. κατελθω. ποταμιοσις. ιναιγιροις. οδε. ουμελι. μοι. ibi sedebo* (supra scr. est *dormio*) *aut discedo fluminalib. popaulis. ad nos pertinet* V || 4. *ποταμίας* A. *ποταμίαις ἐν αἰγείροις* (V). || 5. *ουταν nec si* V | *μενης* ex V affert Tyrwhitt || 6. *ἦν?* | *οὐδ᾽ ὅτ᾽* Tyrwhitt: *οὐθ᾽ ὅτ᾽* A *ουτε. οτε. ηλθης. εγνωκιν* V | [7. 8] L. om. V || 8. *θρασύνεται* A: corr. Bo. | *ὤν.* A: *σφόδρα* add. m. rec. *λίην* suppleuit Bo. ||

1. Ueber Eberhard's Emendation siehe Philologus 1875. VII. 10–11. p. 509.

2. Zach. 14: λοχεῖν scriptores cum accusativo junxerunt, Anth. 7,373,6. Ael. n. a. 8,1. Ach. Tat. 3,25,2. Synes. ep. 115 p. 255, b. Phalar. epist. 120 Hercher.

4. Zachariae 9: voces complures Plutarcho Babrioque propriae dici possint, ex quibus et τεφρώδης (etiam apud Strabonem inveniuntur)

5. Jen. Litztg. 1876. No 5. p. 88

85 *Κυσίν ποτ᾽ ἔχθρα καὶ λύκοις συνειστήκει.*
κύων δ᾽ Ἀχαιὸς ἡρέθη κυνῶν δήμου
στρατηγὸς εἶναι. καὶ μάχης ἐπιστήμων
ἔμελλεν, ἐβράδυνεν. οἳ δ᾽ ἐπηπείλουν,
εἰ μὴ προάξει τὴν μάχην τ᾽ ἐνεργήσει.
„ἀκούσατ᾽“ εἶπεν „οὗ χάριν διατρίβω,
τί δ᾽ εὐλαβοῦμαι· χρὴ δ᾽ ἀεὶ προβουλεύειν.
τῶν μὲν πολεμίων τὸ γένος ὧν ὁρῶ πάντων
ἕν ἐστιν· ἡμῶν δ᾽ ἦλθον οἳ μὲν ἐκ Κρήτης,
οἳ δ᾽ ἐκ Μολοσσῶν εἰσιν, οἳ δ᾽ Ἀκαρνάνων,
ἄλλοι δὲ Δόλοπες, οἳ δὲ Κύπρον ἢ Θρᾴκην
αὐχοῦσιν, ἄλλοι δ᾽ ἄλλοθεν. τί μηκύνω;
τὸ χρῶμα δ᾽ ἡμῖν οὐχ ἕν ἐστιν ὡς τούτοις,
ἀλλ᾽ οἳ μὲν ἡμῶν μέλανες, οἳ δὲ τεφρώδεις,
ἔνιοι δὲ πυρροὶ καὶ διάργεμοι στήθη,
ἄλλοι δὲ λευκοί. πῶς ἂν οὖν δυνηθείην
εἰς πόλεμον ἄρχειν“ εἶπε „τῶν ἀσυμφώνων
πρὸς τοὺς ὅμοια πάντ᾽ ἔχοντας ἀλλήλοις;“
[συμφωνία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις·
τὸ δὲ στασιάζον ἀσθενές τε καὶ δοῦλον.]

86 *Κοίλωμα ῥίζης φηγὸς εἶχεν ἀρχαίη·*
ἐν τῇ δ᾽ ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλου πήρη,
ἄρτων ἑώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης.

---

85. 1. *ἔχθρα* retinui || 3. *εἶναι στρατηγός· ὃ δὲ μ. ἐ.* Sd. || 4. *κἀβράδυνεν* L || 5. *προάξῃ* A: corr. Ber. Bt. Fix | *τ᾽ ἐνεργήσει* Hp.: *ἐνεδρεύσει* A. *τε μὴ σπεύσει* Sd. *τε συστήσει* Fix. *τ. μ., ἐνεδρεύσειν* L (*συνεδρεύσειν* M. Schmidt) | 5. non exprimit C p. 235, del. Db. uersum excidisse ratus Bg. haec proponit *εἰ μὴ π., τῇ μάτην ἐνεδρεύσει . . . ἀχθεσθέντες· ὁ δὲ* || 6. *ὁ δ᾽ ἀκούσατ”. .* Sd. *ὁ δὲ εἶπεν* C || 8. *τῶν πολεμίων μὲν* Fix, utique numerosius || 9. *δὲ* A: corr. Bo. || 10. *εἰσὶν οἵδ᾽* A: *εἰσὶν οἵδ᾽* Bo. *εἰσὶν οἳ δ᾽* Ber., ante *εἰσὶν* orationem incidentes: post *εἰσιν* commate distinxerunt Fix Sd. Bg. || 14. *ἀλλ᾽ οἱ* S in *διάργεμοι*: *ἄλλοι* A | *ὑμῶν* S || 15. *πυρροὶ* Gaisford, id quod est in C: *λαμπροὶ* A. *ἕτεροι ξανθοὶ* S. nescio tamen an *λαμπροὶ* ex interpretatione u. *φαιοὶ* ortum sit || [19. 20] Db. L || 19. *ὅτι* ante *συμφωνία* del. in A. m. rec. || **86.** 2. *αἰπόλων πήρα* S in *ῥωγαλέον*; cf. *ἕωλα* ||

ταύτην ἀλώπηξ εἰσδραμοῦσα τὴν πήρην
ἐξέφαγε· γαστὴρ δ', ὥσπερ εἰκός, ὠγκώθη,
στενῆς δὲ τρώγλης οὐκέτ' εἶχεν ἐκδῦναι.
ἑτέρη δ' ἀλώπηξ ὡς ἐπῆλθε κλαιούσῃ,
σκώπτουσα „μεῖνον," εἶπεν „[ἄχρι πεινήσῃς·
οὐδ' ἐξελεύσῃ πρότερον] ἄχρι τοιαύτην
τὴν γαστέρα σχῇς, ἡλίκην ὅτ' εἰσῄεις."

Ὁ μῦθος παραινεῖ μηδαμῶς σπεύδειν τινὰ πρὸς πλεονεξίαν τοῦ πέλας, διδάσκων ὅτι τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτων ὁ χρόνος διαλύει.

87 *Κύων λαγωὸν ἐξ ὄρους ἀναστήσας*
ἐδίωκε, δάκνων αὐτὸν εἰ κατειλήφει,
εἶτ' αὖ στραφεὶς ἔσαινε κἀφίλει ψαύων.
ὁ λαγωός „ἀπλοῦν" εἶπε „θηρίον γίνου.
φίλος εἶ; τί δάκνεις; ἐχθρὸς εἶ; τί οὖν σαίνεις;"
[ἀμφίβολος οὗτός ἐστι νοῦς ἐν ἀνθρώποις,
οἷς οὔτ' ἀπιστεῖν ἔχομεν οὔτε πιστεύειν.]

88 *Κορυδαλλὸς ἦν τις ἐν χλόῃ νεοσσεύων,*
ὁ τῷ χαραδριῷ πρὸς [τὸν] ὄρθρον ἀντᾴδων,
καὶ παῖδας εἶχε ληίου κόμῃ θρέψας

---

6. *τρώγλης* A: *γρώνης* uel *ῥωχμῆς* M. Schmidt || 7. *ἑτέρα* A || 8. *σκώπτουσ' ἄμεινον* A; super *ἄ* scriptum est m. antiqua *νά*: corr. Db. Ber. | [*ἄχρι . . πρότερον*] E et postea alii || 9. *οὐκ* Fix | *ἢ ἄχρι* Sd. | [9.] *καὶ γαστέρα* Fix || epim. *διδάσκων* E: *γινώσκων* A | *χαλεπὰ*] *μεγάλα*? || 87. fabula ex prolixiore excerpta || 2. *ἐδίωκ'· ἔδακνε δ'* Sd. | *εἰ* A: *ὡς* Sd. *ὅτε* E. cf. 33, 8 | *κατειλήφοι* Bg. Fix Hertzberg || 3. *εἶτ' αὖ στραφεὶς* E: *μεταστραφεὶς δ'* A | *ἔσαινεν* A | *κἀφίλει* E ex C p. 229 *ποτὲ δὲ σαίνων προσέχαιρε καὶ ἐφίλει*: *ὡς φίλῳ* A. *ὡς φίλου* Sp. | *ψήχων* (*ψάων*)? || 4. *ὁ* m. rec. factum ex *χώ* A | ante *εἶπε* m. rec. in A supposuit *δ'* || [6. 7] L || 6. *οὕτως* L || 88 = F 379 apud C p. 273 || 1. *κορύδαλλος* A m. pr. *κορυδαλλὸς* m. rec. ut 72, 20; 17 *κορυδαλλὸς* A m. pr. item ad cassitam fabulam referunt S in u. *λόφος* et Gellius N. A. II 29: *χαραδριὸς* F | *νεοττεύων* F || [2] Fix || 2. *ὁ* L Schw.: *ὃς* A. om. F. *καὶ* Sp. ex 3 || 2. *ὃς τὸ χαραδραίῳ* A (*τῷ* Minas *χαραδριῷ* Bo.): *τῷ κορυδαλῷ* F. *τῷ χαραδριῷ τε* Bg. || 3. *καὶ* A F S in *λόφος*: *ὃς* Sp. ex 2 | *εἶχε* A S: om. F | *κόμῃ* A S: *κόμαις* F ||

2. Jen. Litztg. 1876. No 5. p. 88

[illegible] Zachariae 6: ῥοφᾶν, verbum inusitatum Babrio cum Aristophane commune.

14. Zachariae 8: Verba Babriana non pauca apud Polybium primum inveniuntur, e.g. ῥεῖν "decidere". cf. Pol. 12, 4, 14 ἤδη ῥέοντα τὸν στάχυν ἀμωρύσας.

λοφῶντας ἤδη καὶ πτεροῖσιν ἀκμαίους.
ὁ δὲ τῆς ἀρούρης δεσπότης ἐποπτεύων
ὡς ξανθὸν εἶδε τὸ θέρος, εἶπε „νῦν ὥρη
πάντας καλεῖν μοι τοὺς φίλους, ἵν᾽ ἀμήσω."
καί τις δὲ κορυδοῦ τῶν λοφηφόρων παίδων
ἤκουεν αὐτοῦ, τῷ τε πατρὶ μηνύει,
σκοπεῖν κελεύων ποῦ σφέας μεταστήσει.
ὃ δ᾽ εἶπεν „οὔπω καιρός ἐστι νῦν φεύγειν·
ὃς γὰρ φίλοις πέποιθεν, οὐκ ἄγαν σπεύδει."
ὡς δ᾽ αὖτις ἦλθεν, ἡλίου δ᾽ ὑπ᾽ ἀκτίνων
ἤδη ῥέοντα τὸν στάχυν θεωρήσας
μισθὸν μὲν ἀμητῆρσιν αὔριον δώσειν,
μισθὸν δ᾽ ἔφασκε δραγματηφόροις δώσειν,
κορυδαλλὸς εἶπε παισὶ νηπίοις „ὥρη
νῦν ἐστὶν ὄντως, παῖδες, ἐκ τόπων φεύγειν,
ὅτ᾽ αὐτὸς ἀμᾷ κοὐ φίλοισι πιστεύει."

Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι τῶν οἰκείων, ὅση δύναμις, καὶ μὴ καταφρονεῖν, θαρροῦντας ταῖς τῶν φίλων συνδρομαῖς.

89 Λύκος ποτ᾽ ἄρνα πεπλανημένον ποίμνης
ἰδὼν βίῃ μὲν οὐκ ἐπῆλθεν ἁρπάξων,

---

4. πτερίσιν F || 6. ὡς om. F | ξανθὸν E: ξηρὸν A ἀνθηρὸν ὂν F; supra u. ξανθὸν emendandi scilicet causa scriptum fuisse arbitror ηρὸν. (ὂν in ἤδη mutabat Blomfield) || 7. με F || 8. δὲ add. E | κοροιδοῦ A χαραδριοῦ F: scripsi interim κορυδοῦ. cf. 24, 3. κορυδαλλοῦ He. L. O. Schneider. κορυδαλοῦ Btr. Fix L. λοφοφόρων F || 8. πέδων A supra scr. αι m. uetusta || 9. ἤκουσεν F || 11. δὲ F | νῦν A: τοῦ F. cf. 6. 18. iunge νῦν οὔπω κ. ἐ. φ. *hodie* Gellius. παῖ Sd. || 12. γὰρ A: τοῖς F || 13. αὖθις – 16. δώσειν auiculae tribuit L || 13. ὡς δ᾽ F: ὡς A | αὖθις F | ἐλθὼν F | ἡλίου θ᾽ F || 14. ῥέποντα Or. || 15. ἀμυντῆρσιν A ἀμήτορσιν F: em. Blomfield || 15. δώσειν A: πέμπειν F. πέμψειν Coraïs. τίσειν E || 16. om. A. δὲ πᾶσι F: δ᾽ ἔφασκε E. δέ φησι L | δραγματοφόροις F: em. E. C. Schneider | δώσειν ἔλεγε F: δώσειν Bo. || 17. κορυδαλλὸς εἶπε E: εἶπε κορυδαλλὸς A εἶπε χαραδριὸς F | πᾶσι F. φησὶ Fix | ὥρη L: ὄντως A οὕτως F || 18. ἐστὶν ὄντως S in ἀμᾶν: ἐστιν ὥρη A F | ἐκ τόπων S ἐκτόπους E: ἀλλαχοῦ A F || 19. ἀμᾷ S: αὐτῷ A F αὐτῷ Bo. *spem de propriis uiribus ille petit* Auian. 21, 14 | φίλοισι A S: φίλοις F || epim. θαρροῦντας om. A: μὴ μέγ~ φρονεῖν ἐπὶ ταῖς τ. φ. σ.? || ἀρχὴ τοῦ λ A || **89.** 2. βίᾳ A ||

ἔγκλημα δ' ἔχθρας εὐπρόσωπον ἐζήτει.
„σὺ δή με πέρυσι μικρὸς ὢν ἐβλασφήμεις.“
„ἐγώ σε πέρυσιν, ὅς γ' ἐπ' ἔτος ἐγεννήθην;“
„οὔκουν σὺ τὴν ἄρουραν ἣν ἔχω κείρεις;“
„οὔπω τι χλωρὸν ἔφαγον, οὐδ' ἐβοσκήθην.“
„οὐδ' ἄρα πηγὴν ἐκπέπωκας ἣν πίνω;“
„θηλὴ μεθύσκει μέχρι νῦν με μητρῴη.“
τότε δὴ τὸν ἄρνα συλλαβών τε καὶ τρώγων
„ἀλλ' οὐκ ἄδειπνον“ εἶπε „τὸν λύκον θήσεις,
κἂν εὐχερῶς μου πᾶσαν αἰτίην λύσῃς.“

Ὅτι τοὺς φύσει πονηροὺς καὶ ἀδίκους οὐδ' εὔλογος ἀπολογία πείθει.

90 *Λέων ἐλύσσα. τὸν δὲ νεβρὸς ἐξ ὕλης*
ἰδὼν ἔφησεν „ἡμέων ταλαιπώρων·
τί γὰρ μεμηνὼς οὗτος οὐχὶ ποιήσει,
ὃς ἦν φορητὸς οὐδὲ σωφρονῶν ἡμῖν.“

Πρὸς ἄνδρα φύσει ὀργίλον καὶ αἱμοβόρον ἐξουσίαν ἀρχῆς κατὰ τῶν ὑπηκόων λαμβάνοντα.

91 *Λέοντα φεύγων ταῦρος εἰς ἐρημαίην*
σπήλυγγα κατέδυ ποιμένων ὀρειφοίτων,
ὅπου τράγος τις χωρὶς αἰπόλου μείνας
τὸν ταῦρον ἐμβὰς τοῖς κέρασιν ἐξώθει.
ὁ δ' εἶπεν „οὐ σέ, τὸν λέοντα δ' ἐκκλίνω.

---

89. 4. *σὺ δή με* Bg: *σὺ τί με* A. *οὐ σύ μέ τι* Ar. M (*οὐ σύ τί με*). *σὺ τί πέρυσίν με* E ‖ 5. *ἐγώ σε* Hl. E: *ἐγὼ οὐ* A. *ἔγωγε* Ar. | *πέρυσιν, ὅς γ' ἐπ' ἔτος ἐ.* Ar. Hl. Fix: *περυσινὸς ἐπ' ἔτος ἐ.* A. *πέρυσιν; ἐπ' ἔτεός γ' ἐ.* E. post *περυσινός* inseruerunt *εἰμ'* L Sp., *ὅς γ'* Ar. Bt. He. Schw. ‖ 6. *οὔκουν* Bo. Ar: *οὐκοῦν* A | *ἐγὼ* Schw. ‖ 8. *ἧς* M. Schmidt ‖ 9. *μητρῷα* 12. *αἰτίαν* A: corr Bo. | *λύῃς* Fix ‖ **90.** 4. *ἡμῖν* A ‖ **91.** 4. *ἐμβὰς* Bg. Bt. Schw. Sd: *ἐμβάντα* A. [*τ. τ.*] *ἐμβάντα τοῦτον* M Schmidt. 3. 4. coniungit C p. 181 *τράγος δὲ τοῦτον τοῖς κέρασιν ἐξώθει* ‖ 5. *ἐξωθῶ* A, in marg. *ἐκκλίνω* (m. pr.?). *φοβοῦμαι* C. *δειμαίνων* Ar. *ἐκκλίνων* Bg.

4. 5. Wichtige Bemerkung über Eberhard's Aenderung im Philol. 1875. VII. 10–11. p. 509.

4. Zach. 14: Babrius βλασφημεῖν τινα primus scriptorum dixit: cf. 71. 6. cf. Halm. Aesop. 53. App. b. c. III, 3-12-16. V, 67. Synes. ep. 58. p. 201, c. cf. Winer Grammat. p. 208. Priores dixerunt βλασφημεῖν εἰς τινα, περί vel κατά τινος.

8. Zachariae 10: ὁ δ' ὠχριάσας γομφίους τε
συγκρότων. Contigit mihi ut in Luciano
persimilem invenirem locum: Jup. Trag. 45
τί δ' οὖν, ὦ Ζεῦ, ὠχρίακας ἡμῖν καὶ συγκροτεῖς
τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ τρόμου; Herodianus
4, 5, 15 coniunxit τρέμειν τε καὶ ~~ὠχρ~~ ὠχριᾶν.
cf. Luc. dial. deor. 20, 7. Peregrin. 33. conviv. 29

[illegible]. Zachariae 13: μεσιτεία intercessio. Hanc
vocem post Nicomachum Gerasenum
(apud quem significat "in medio versari")
deinceps Byzantini usurparunt: vide
Du Cangium in Glossario p. 912. cf Bebr. 39. 2

ἀνέξομαί σου μικρὰ τῆς ἐπηρείης·
ἐπεὶ παρελθέτω με, καὶ τότε γνώσῃ
πόσον τράγου μεταξὺ καὶ πόσον ταύρου.“

Πρὸς τοὺς τοῖς δυνατωτέροις ἐπεμβαίνοντας δι' ἐπικειμένην αὐτοῖς συμφοράν.

92 *Λέοντά τις κυνηγὸς οὐχὶ τολμήεις*
ἴχνευεν ὀρέων ἐν βαθυσκίοις ὕλαις·
δρυτόμῳ δὲ μακρῆς ἐγγὺς ἐντυχὼν πεύκης
„ὦ πρός σε νυμφῶν“ εἶπεν, „ἆρα γινώσκεις
ἴχνη λέοντος, ὅστις ὧδε φωλεύει;“
κἀκεῖνος εἶπεν „ἀλλὰ σὺν θεῷ βαίνεις·
αὐτὸν γὰρ ἤδη τὸν λέοντά σοι δείξω.“
ὃ δ' ὠχριήσας γομφίους τε συγκρούων
„μή μοι χαρίζου“ φησί „πλεῖον οὗ χρῄζω,
τὸ δ' ἴχνος εἰπέ· τὸν λέοντα μὴ δείξῃς.“

Ὁ μῦθος ἐλέγχει ἐκείνους τοὺς λόγοις (μὲν) ἀνδρείους ἐπιδεικνυμένους, ἔργοις δὲ ἀνικάνους ἀποφαινομένους.

93 *Λύκων παρῆσαν ἄγγελοί ποτ' εἰς ποίμνην*
ὅρκους φέροντες καὶ βέβαιον εἰρήνην,
ἐφ' ᾧ λάβωσι τοὺς κύνας πρὸς αἰκίην,
δι' οὓς μάχονται καὶ κοτοῦσιν ἀλλήλοις.
μωρὴ δὲ ποίμνη καὶ τὰ πάντα βληχώδης
πέμπειν ἔμελλεν. ἀλλά τις γέρων ἤδη
κριὸς βαθείῃ φρικὶ μαλλὸν ὀρθώσας
„καινῆς γε ταύτης“ εἶπε „τῆς μεσιτείης.
ἀφύλακτος ὑμῖν πῶς ἐγὼ συνοικήσω,

---

7. *με* A: *γε* Bg. *τὸ θηρίον* C ‖ **92.** 2. *βαθυσκίαις*, o supra scripsit m. pr. A ‖ 4. *ὦ* Ber.: *ᾧ* A ‖ 8. *ὠχριήσας* S in *γομφίους*: *ὠχριάσας* A | *συγκρούσας* S ‖ epim. [*ἐκείνους*] Bo. | *μὲν* add. Bo. idem alterum uersum eruit hunc *ἐπιδεικνυμένους ἔργοισι δ' ἀνικάνους ὄντας* ‖ **93.** 5. *μωρὰ δὲ ποίμνη* A, cf. C p. 156 e.: *μωρὸς δὲ ποιμὴν* S in *βληχώδης* | *παντ' ἀβληχρώδης* A, apostr. et spiritum adiecit m. rec: *πάντα βληχώδης* S; quem cf. in *ἀβληχρόν* ‖ 7. *μαλλὸν* Minas: *μᾶλλον* A ‖ 9. *ήμιν* A ῦ supra scripsit m. pr. ‖ in epim. uu. politicorum uestigia pellucent |

δι᾽ οὓς νέμεσθαι μηδὲ νῦν ἀκινδύνως
ἔξεστι, καίτοι τῶν κυνῶν με τηρούντων;“

Οὐδαμῶς ἀκαταλλάκτοις ἐχθροῖς πιστεύειν δεῖ, ὅταν σε τῆς οἰκείας βούλωνται ἀμελεῖν σωτηρίας, κἂν ὅρκοις τυχὸν τὴν εἰρήνην λαλῶσι.

94 + 95 explained in the philological Summary. München Feb. 8. 1879 JRS Sterrett

94 *Λύκῳ ποτ᾽ ὀστοῦν φάρυγος ἐντὸς ἠρείσθη·*
ἐρῳδιῷ δὲ μισθὸν ἄξιον δώσειν
ἔφασκε, τὸν τράχηλον εἰ καθιμήσας
ἀνελκύσειε καὶ πόνων ἄκος δοίη. } pure iambics
ὃ δ᾽ ἑλκύσας τὸν μισθὸν εὐθέως ᾔτει.
κἀκεῖνος αὐτῷ, καρχαρὸν τι μειδήσας,
„σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ“ φησί „τῶν ἰατρείων
κεφαλὴν λυκείου φάρυγος ἐξελεῖν σώην.“
[κακοῖς βοηθῶν μισθὸν ἀγαθὸν οὐ λήψῃ,
ἀλλ᾽ ἀρκέσει σοι μή τι καὶ κακὸν πάσχειν.]

ὅτι πονηρὸς ἀνὴρ εὖ πάσχων, εἰς ἀντιδόσεως λόγον ποιεῖται καὶ μόνον τὸ μὴ βλάψαι.

Hart. p. 12 [95 ist ein Meisterstück = Hahn]

95 *Λέων νοσήσας ἐν φάραγγι πετραίῃ*
ἔκειτο νωθρὰ γυῖα γῆς ἐφαπλώσας, Hart. p. 17 + remark
φίλην δ᾽ ἀλώπεκ᾽ εἶχεν ᾗ προσωμίλει. to 54, 2.
ταύτῃ ποτ᾽ εἶπεν „εἰ θέλεις με σὺ ζώειν·
πεινῶ γὰρ ἐλάφου τῆς ὑπ᾽ ἀγρίαις πεύκαις

(margin, beside lines 2–3: pure iambics)

---

94. 1. *φάρυγγος* A: corr. Bo. ‖ 3. *ἔφασκε* Fix Sd.: *ἔταξε* A. *παρέξειν εἶπε* C p. 85. 342. *ἔλεξε* Schw. | *καθειμήσας* A: corr. Bo. ‖ 4. *θείη* M ‖ 5. *εὐθέως* habet quo offendat. non exprimunt paraphrastae ‖ 6. *καὶ κάρχαρόν τι μ.* S in *καρχαρόδους* ‖ 7. *τῶν ἰατρείων* (*τῆς ἰατρείας* supra scripsit m. rec.) A *τῶν ἰατρειῶν* S: *φησίν, ἀντ᾽ ἰατρείων* Fix ‖ 8. *φάρυγος* Küster: *φάρυγγος* S. *στόματος* A *στόματος καὶ ὀδόντων* C p. 86. 343 | *σώαν* S ‖ [9. 10] L ‖ 10. *καὶ κακὸν* E: *κακὸν* A m. rec. supra scr. est *τῶν* et *ῶν* factum ex *ὸν* | *πάσχειν* Bo. *πάθοις* A ‖ epim. *μόνον τὸ μὴ* E: *τὸ μὴ μόνον* A. uersus fuerint *εἰς ἀντίδοσιν ἀνὴρ πονηρὸς εὖ πάσχων λόγον ποιεῖται καὶ μόνου τοῦ μὴ βλάψαι.* ‖ **95.** cf. C p. 231 (T). 408 (F 356) ‖ 2. *ἔφ᾽* (opinor, *ἐφ᾽*) *ἁπλώσας* Hartung ‖ 3. 4. *τῇ προσφιλεῖ δ᾽ ἀλώπεκι ἣ πρ. εἶπεν* F T ‖ 3. *ἠῖ* A *ᾗ* T ‖ 4. *ᾗ* Bo. ‖

11. Zachariae 10: Babrius semel καίτοι (καὶ τοι
καίτοι cum participio junxit: 93,11. Qui usus
apud priores vero invenitur (cf. Kr. Gramm. I §56.
13,2): apud seriores increbruit, et maxime qui-
dem apud Lucianum. Exempla Luciana sunt
dial. mer. 12,1. 11,3. 13,1.2. ver. hist. I,28. hist.
conscr. 40.57. Tim. 34. salt. 8.64.79. Alex. 3. dial.
deor. 2,2. 19,2. apolog. 4. Hermot. 36.68. Zeux. 5.
abdic. 19.32. Lexiph. 2.10. Jup. trag. 6. Philops. 6.30.
Peregrin. 33. ep. Saturn. 1,23. Ner. 7.10. Charidem.
8.17. Nigrin. 8. 20. Huc addere liceat ex Epistolo-
graphis: Alciphr. 1,39,2. Synes. Epist. 24. p. 175 d.
94. p. 233, a. Phalar. 119,3. Procop. ep. 59.61.63.66
ex Eroticis: Long. 3,8,2. Charit. I,3,1. II,1,1. Xen.
Ephes. 1.2,8. Heliod. 6,11. 7,21.26.

8. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88.

10. Zachariae 5: ἀγρία ὄρῃ dixit Sophocles OR. 476. OC. 348, idem Babrius, nisi quod plurali ὄρας usus est, de quo infra pluribus disputabitur (video autem Eberhardum jam emendavit = Sterrett)
14. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88. (vgl Bursians Jahresbrcht 1874-5. p. 504)
15. Lit. Centralb. 1876. No. 20: er hätte δρυὸς κλων so schreiben sollen, unmsometr, als die Handschrift so hat (115. 11; 124, 4). δρυὸς κλων gebilligt von Eberhard

19. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88]. 19. Zachariae 9 (Top): τίγρις femininum est (sed 102, 9 genus perspici non potest), ut apud Plutarchum praec. conj. 45 de superstit. 5.

κεῖνον τὸν ὑλήεντα δρυμὸν οἰκούσης,
καὶ νῦν διώκειν ἔλαφον οὐκέτ' ἰσχύω·
σὺ δ' ἂν θελήσῃς, χεῖρας εἰς ἐμὰς ἥξει
λόγοισι θηρευθεῖσα σοῖς μελιγλώσσοις."
ἀπῆλθε κερδώ, τὴν δ' ὑπ' ἀγρίαις ὕλαις
σκιρτῶσαν εὗρε μαλθακῆς ὑπὲρ ποίης.
προσέκυσε δ' αὐτὴν πρῶτον, εἶτα καὶ χαίρειν
προσεῖπε, χρηστῶν τ' ἄγγελος λόγων ἥκειν.
„ὁ λέων" ἔφασκεν, „οἶδας, ἔστι μοι γείτων,
ἔχει δὲ φαύλως, κἀγγύς ἐστι τοῦ θνήσκειν.
τίς οὖν μετ' αὐτὸν θηρίων τυραννήσει,
διεσκοπεῖτο. σῦς μέν ἐστιν ἀγνώμων,
ἄρκτος δὲ νωθής, πάρδαλις δὲ θυμώδης,
τίγρις δ' ἀλάζων καὶ τὸ πᾶν ἐρημαίη.
ἔλαφον τυραννεῖν ἀξιωτάτην κρίνει·
γαύρη μὲν εἶδος, πολλὰ δ' εἰς ἔτη ζώει,
κέρας δὲ φοβερὸν πᾶσιν ἑρπετοῖς φύει,
δένδροις ὅμοιον, κοὐχ ὁποῖα τῶν ταύρων.
τί σοι λέγω τὰ πολλά; πλὴν ἐκυρώθης,
μέλλεις τ' ἀνάσσειν θηρίων ὀρειφοίτων.
τότ' αὖ γένοιτο τῆς ἀλώπεκος μνήμη,
δέσποινα, τῆς σοι τοῦτο πρῶτον εἰπούσης.
ταῦτ' ἦλθον. ἀλλὰ χαῖρε, φιλτάτη. σπεύδω
πρὸς τὸν λέοντα, μὴ πάλαι με ζητήσῃ —
χρῆται γὰρ ἡμῖν εἰς ἅπαντα συμβούλοις —
δοκῶ δὲ καὶ σέ, τέκνον, εἴ τι τῆς γραίης

---

8. ἦν? | εἰς χεῖρας A: corr. Bo. ‖ 10. ὕλαις A, F: πεύκαις ut 5 ‖ 11. μαλακῆς A: corr. Bo. ‖ 12. προσέκυσε Bg: ἔσκυσε A. προσπαίσασα δ' αὐτῇ F (om. T). ἔκυσσε Bt. L ἔσαινε Bo. ‖ 14. οἶσθας ἔφασκε A m. pr., m. rec. supra scripsit α β et οἶσθας mutauit in οἶδασ. οἶδας F T | μοι A F: σοι T ‖ 15. κἐγγὺς A: corr. Db. Ber. Tur. | θνήισκειν A ‖ 16. μεθ' αὐτὸν F | βασιλεύσει F T; cf. 82, 5 ‖ 18. ἄρχος T | νωθρός T νωθρά F ‖ 19. τὰ πάντ'? cf. 93, 5 ‖ 26. τότ' αὖ Sd. E: τότ' ἂν A. τότ' οὖν Hp. L Sp. ‖ 27. τοῦτο om. A m. pr. F T: add. in A m. rec. in uersu extremo. post σοι posuit Minas ‖ 29. πάλαι L: πάλιν A F (om. T) | μ' ἔτ' ἐζήτει Sd. ‖ 30. parenthesin significaui ‖

κεφαλῆς ἀκούεις; ἔπρεπεν παρεδρεύειν
ἐλθοῦσαν αὐτῷ καὶ πονοῦντα θαρσύνειν.
τὰ μικρὰ πείθει τοὺς ἐν ἐσχάταις ὥραις·
ψυχαὶ δ' ἐν ὀφθαλμοῖσι τῶν τελευτώντων."
ὡς εἶπε κερδώ. τῆς δ' ὁ νοῦς ἐχαυνώθη
λόγοισι ποιητοῖσιν, ἦλθε δ' εἰς κοίλην
σπήλυγγα θηρός, καὶ τὸ μέλλον οὐκ ᾔδει.
λέων δ' ἀπ' εὐνῆς ἀσκόπως ἐφορμήσας
ὄνυξιν οὐατ' ἐσπάραξεν ἀκραίοις,
σπουδῇ διωχθείς· τὴν δὲ φύζα δειλαίην
θύρης κατιθὺς ἦγεν εἰς μέσας ὕλας.
κερδὼ δὲ χεῖρας ἐπεκρότησεν ἀλλήλαις,
ἐπεὶ πόνος μάταιος ἐξανηλώθη.
κἀκεῖνος ἐστέναζε τὸ στόμα βρύχων
(ὁμοῦ γὰρ αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λύπη),
πάλιν δὲ κερδοῦν ἱκέτευε φωνήσας
ἄλλον τιν' εὑρεῖν δεύτερον δόλον θήρης.
ἡ δ' εἶπε κινήσασα βυσσόθεν γνώμην·
„χαλεπὸν κελεύεις, αὖθις, ἀλλ' ὑπουργήσω."
καὶ δὴ κατ' ἴχνος ὡς σοφὴ κύων ᾔει,
πλέκουσα τέχνας καὶ πανουργίας πάσας,
ἀεὶ δ' ἕκαστον ποιμένων ἐπηρώτα
μή πού τις ἔλαφος ᾑματωμένη φεύγει.
τὴν δ' ὥς τις εἶδε, δεικνύων ἂν ὡδήγει,
ἕως ποθ' εὗρεν ἐν κατασκίῳ χώρῳ

---

32. *ἔπρεπεν* Bg., cum pron. *σε* (31) iungens: *ἔπρεπέ σοι* A. ego colo ante hanc uocem distinxi, ad u. *σε* referens *σπεύδειν*. — *εἰ δὲ ἐμοῦ τῆς γραὸς ἀκούσης, συμβουλεύω καὶ σὲ ἐλθεῖν* F T ‖ 34. 35. om. F T ‖ 36. *ὧς* Ber. Bt. *οὕτως* F T: *ὡς* A | *ἐτυφώθη* T *ἐτυφλώθη* F ‖ 39–84. exciderunt in F ‖ 41. *διωχθείς* A *ἐφορμήσας αὐτῇ ἐν σπουδῇ* T. cf. Blomfieldi gloss. in Aesch. Pers. 86 (84) ‖ 43. *ἐκρότησεν* T, Bg. *κ. δ' ἐπεκρότησε χεῖρας* E et postea alii ‖ 45. *ἐστέναξε* T, Bg. Fix ‖ 45. *βρύχων* Fix. *βρυχώμενος* T ‖ 47. *δὲ κερδοῦν ἱκέτευε* M *πανοῦργον δ' ἱκ.* E: *δὲ κερδὼ καθικέτευε* A *καὶ ἱκέτευε τὴν ἀλώπεκα* T. *δὲ κηλάδ' ἱκ.* Hoch ‖ 50. *αὖθις* in A supra uersum, nigro atramento obductum. *ἀλλ' ὅμως* T probabiliter. an *δέσποτ', ἀλλ'*? ‖ 54. *που* A ‖ 55. *ἀνωδήγει* A: em. Db. ‖

37. ποιητοὶ λόγοι sermones ficti, cf. Pind. Nem. 5, 29 ψεύστεαν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον (Zachariae 4)

40. Zachariae 8: ἄκραιος pro ἄκρος usurpavit

39. Zachariae 11: ἀσκόπως (late Greek), Long. 4, 31, 1. Ignat. ap. Knoch. Babr. p. 198.

50. Jen. Litztg. 1876. No 5: in Betreff des αὖθις konnte gegenüber Tyrwhitts durchaus probablem ἀλλ' ὅμως der Vorschlag δισσόν, ἀλλ' ruhig unterdrückt werden

59. Zach. 14: ἐλάφου δὲ φρὶξ — κνήμας. horror tergum et crura cervi obtinuit, perfudit. Ita seniores dixerunt φόβος ἐπεῖχε τὴν γῆν Luc. ver. hist. II, 12. εἰρήνη ἐπεῖχε τὴν Ἑσπερίαν [?] Luc. dial. deor. 20, 12. ἡ χιὼν ἐπεῖχε τὰ πάντα Luc. Saturn. 9. δέος ἅπαντας ἐπεῖχεν Appian. b. c. I, 77. (cf. III, 9. 34. 38). ~~ον~~ ὄκνος ἐπεῖχεν ἅπαντας App. ... I, 118. τοιαῦτα Ῥωμαίους ἐπεῖχεν IV, 35. ἀθυμία ἐπεῖχε τοὺς τοῦ Λευκίου V, 38. ἀγρυπνία πάντας ἀγρίων ἐπεῖχεν V, 120. cf. Diodor. XIII, 87, 5. Plut. Oth. 17.

67+68. Zachariae 10: in usu adjectivi ἀγεννής Babrius et Lucianus inter se concinunt. ἀγεννής enim apud utrumque significationem vocis δειλός induit: cf. praecipue simillimos locos Babr. 95, 67. 68 οὕτως ἀγεννὴς καὶ φόβον θηρὸς [?] πεφρίκας; et Lucian. dial. meretr. XIII, 4 οὕτως ἀγεννής, ὦ Ὑμνί, καὶ μικρόψυχος εἶ; ab eodem rhet. praec. 26 junguntur ἀγεννής καὶ δειλός. cf. dial. mort. 15, 1. de gymnas. 37. Huc adde quae disputavit Jacobsius ad Aelianum n. a. T. II. p. 527

[illegible]
"refrigerare": apud seriores autem hoc verbum significat etiam "refrigerari" (i.q. ἀναψύχεσθαι), ut Babrius hic dixit δρόμον ἀναψύχειν, ut Oppianus Halieut. 5,623 ἀναψύχειν οἴνοιο. saepius invenitur ἀναψύχειν (refrigerari) absolute usurpatum, Nic. Ther. 312. Arr. an. 5,18,8. App. bell. civ. 4,29. Aelianus n. a. 5,21. Polyaen. 3,9,47.

62. Zachariae 5: στύγημα Orestes vocatur a Tyndaro Eur. Or. 480: item Babrius cervum loquentem facit ἀλλ' ὦ στύγημα, νῦν μὲν οὐχὶ χαιρήσεις

63. Lit. Centralb. 1876. No. 20: erscheint uns durch Boissonade's Umstellung τι γρύξαι alles geheilt; auch Jen. Litztg. 1876. No 5. p. 88

63. Zachariae 6: ἢν — τι γρύξαι τολμήσῃς imitatus est Babrius ab Aristophane Plut. 454 γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον

64. Zachariae 6: ἀγωνοσκίζειν, verbum inusitatum Babrio cum Aristophane Commune.

65. Zachariae 9: cum Appiano Babrio commune est verbum ὑποχειρίζειν. cf. Appian. bell. civ. II, 94. 108.130. Legitur hoc verbum etiam in Libanio, epist. 1587. p. 722 Wolf., et in serioribus, cf. Stephani Thesaur.

67 & 68. Zachariae 10. (See last side)

74. Zachariae 7: Κνίσματα sunt cavillae et vellicationes amantium. Quae vox saepenumero in Anth. Gr. invenitur

Nikolas Akominatus

δρόμων ἀναψύχουσαν. ἡ δ' ἀναιδείης
ὀφρῦν ἔχουσα καὶ μέτωπον εἱστήκει.
ἐλάφου δὲ φρὶξ ἐπέσχε νῶτα καὶ κνήμας, vertatur (backwards)
χολῇ δ' ἐπέζει καρδίην, ἔφη δ' οὕτως·
[„σὺ νῦν διώκεις πανταχοῦ μ' ὅποι φεύγω.]
ἀλλ' ὦ στύγημα, νῦν μὲν οὐχὶ χαιρήσεις
ἄν μοι προσέλθῃς καὶ * γρύξαι τι τολμήσῃς.
ἄλλους ἀλωπέκιζε τοὺς ἀπειρήτους,
ἄλλους δὲ βασιλεῖς αἱρέτιζε καὶ ποίει." 50
τῆς δ' οὐκ ἐτρέφθη θυμός, ἀλλ' ὑποβλήδην
„οὕτως ἀγεννὴς" φησί „καὶ φόβου πλήρης
πέφυκας; οὕτω τοὺς φίλους ὑποπτεύεις;
ὁ μὲν λέων σοι συμφέροντα βουλεύσων
μέλλων τ' ἐγείρειν τῆς πάροιθε νωθείης
ἔψαυσεν ὠτός, ὡς πατὴρ ἀποθνήσκων·
ἔμελλε γάρ σοι πᾶσαν ἐντολὴν δώσειν,
ἀρχὴν τοσαύτην πῶς λαβοῦσα τηρήσεις·
σὺ δ' οὐχ ὑπέστης κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου,
βίῃ δ' ἀποσπασθεῖσα μᾶλλον ἐτρώθης.
καὶ νῦν ἐκεῖνος πλεῖον ἢ σὺ θυμοῦται
λίην ἄπιστον πειράσας σε καὶ κούφην,
βασιλῆ δέ φησι τὸν λύκον καταστήσειν.

prof. V

57. ἦδ' A ‖ 58. ὀφρύν τ' Db. ‖ 59. ἐπέσχεν ὦτα A: em. M. ἔτ' εἶχε N (φρίξασα τὴν χαίτην T!) ‖ 60. χολῇ Db: χολὴ A ‖ 61. om. T, Db. | νῦν] δή? | μ' ὅποι He.: με καὶ A ‖ 62. οὔτι Cobet ‖ [63.] Db. He. mihi uersus forma haec uidetur fuisse ἂν καὶ προσελθεῖν . . . τολμήσῃς: ἀλλὰ οὐκέτι χειρώσῃ με. εἰ δὲ καὶ πλησιάσεις μοι, οὐ ζήσεις ἔτι T: uidetur inuenisse οὐκέτι ζήσεις ‖ 63. τι γρύξαι Bo. | τολμήσεις A, in mg. m. pr. η ‖ 64. ἄλλους T: ἄλλοις A ‖ 64 τοὺς ἀπειρήτους Cobet Sd.: τοῖς ἀπειρήτοις A τοὺς ἀπείρους T ‖ 65. αἱρέτιζε Cobet Sd.: ὑπερέθιζε A. ποίει β. καὶ ἐρέθιζε T. dubito etiam nunc de uu. καὶ ποίει ‖ 66. ἐτρέφθη Bg. Fix ἐτράφθη Bk: ἐτέρφθη A ‖ 69. βουλεύσων N: βουλεύων A. ἤμελλε συμβουλεύειν T ‖ 70. 75. 77. 80. om. T ‖ 70. πάροιθεν A: corr. Bo. ‖ 74. οὐδὲ T | κνῆσμα T ‖ 76. πλεῖον T: πλέον A ‖ 77. λίαν m. pr. A λίην m. rec. ‖ 78. βασιλῆ δέ φησι Fix L: βασιλέα δὲ φησὶ A. καὶ βασιλέα τὸν λύκον θέλει ποιῆσαι T. βασιλῆ orac. apud Herod. 7, 220 (4). Eurip. fr. Phaeth. 781 v. 24 N. φωνῇ Lycophr. 1038. Lobeck. ad Ai. 104. Meineki Vind. Strab. p. 138 adnot. Kr. Gr. Gr. II,

Read Jen. Lit. 1876. No 5. p. 87. bottom

οἴμοι πονηροῦ δεσπότου. τί ποιήσω;
ἅπασιν ἡμῖν αἰτίη κακῶν γίνῃ.
ἀλλ' ἐλθέ, καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι γενναίη,
μηδ' ἐπτοήσο, πρόβατον οἷον ἐκ ποίμνης.
ὄμνυμι γάρ σοι φύλλα πάντα καὶ κρήνας,
οὕτω γένοιτο σοὶ μόνῃ με δουλεύειν,
ὡς οὐδὲν ἐχθρὸν οἶδεν, ἀλλ' ὑπ' εὐνοίης
τιθῆσι πάντων κυρίην σε τῶν ζῴων."
τοιαῦτα κωτίλλουσα τὴν ἀχαιίνην
ἔπεισεν ἐλθεῖν δὶς τὸν αὐτὸν εἰς ᾅδην.
ἐπεὶ δὲ λόχμης εἰς μυχὸν κατεκλείσθη,
λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην,
ἔγκατα λαφύσσων, μυελὸν ὀστέων πίνων
καὶ σπλάγχνα δάπτων· ἡ δ' ἀγωγὸς εἱστήκει
πεινῶσα θήρης, καρδίην δὲ νεβρείην
λάπτει πεσοῦσαν ἁρπάσασα λαθραίως,
καὶ τοῦτο κέρδος εἶχεν ὧν ἐκεκμήκει.
λέων δ' ἑκάστου ἐγκάτων ἀριθμήσας,
μόνην ἁπάντων καρδίην ἐπεζήτει,
καὶ πᾶσαν εὐνὴν πάντα δ' οἶκον ἠρεύνα.
κερδὼ δ' ἀπαιολῶσα τῆς ἀληθείης

18, 4, 9. Obs. Babr. p. 12. (Elmsley ad Arist. Ach. 1151). *φησὶ δὲ δυνάστην* uel *φησὶν δ' ἄνακτα* E. etiam *φησὶ δὲ βασιλέα* nescio an ferri possit ‖ 79. *οἶμοι πονηρὸν δεσπότην* T ‖ 80. om. T ‖ 81. *γενναία* A ‖ 82. *μήδ'* A ‖ 84. *μόνη* A F T: *μόνῃ* Furia in uersione Latina, Bo. ‖ 85. *οἶδεν* L: *ὁ λέων* A. *οὐδὲν ὁ λέων ἐχθρὸς* Sd. | *μηδὲν κακὸν παθεῖν παρὰ τοῦ λέοντος* T ‖ 86. om. F T | *κυρίαν* A ‖ 87. *κωτίλλουσα* S in *κωτίλλω* et in *ἀχαιΐνη: κοτίλλουσα* A. cf. Lob. path. prol. 215 | 90. *πανθοίνην* S in hoc u.: *παντοίην* A. *δαῖτα καὶ θοίνην* Bg. *ὁ μὲν λέων δεῖπνον εἶχε* F T ‖ 91. *ἔγκατα* S F T: *σάρκας* A ‖ 92. *δάπτων* S in hoc u. et in *πανθοίνην*: *λάπτων* A ‖ 93. *θήρης* A: *κερδὼ* S in *νεβρὸς* et in *νεβρεία καρδία* ‖ 94. *λάπτει* A S bis: *δάπτει* Fix ‖ 97. *ἁπάντων* E: *ἀπ' ἄλλων* A ‖ 98. *τ'* Db. ‖ 99. *ἀπαιολῶσα* ‚*Ταῖς ἀληθείαις* uel potius *κ. δ' ἀ. μηκόθεν* (*μακρόθεν*) *στᾶσα* ‚*Αὕτη γὰρ ἔλαφος καρδίην ἀληθείαις οὐκ εἶχε* Bg. *ἀλώπηξ δὲ μηκόθεν στᾶσα* (*σταθεῖσα*) *ἔφη· αὕτη ἀληθῶς καρδίαν οὐκ εἶχεν* F T. mihi interpres u. *ἀπαιολῶσα* uidetur non intellexisse ‖

6. Zachariae 8: Babrius contra atticorum scriptorum morem verbi ὑποκριθῆναι (simulare) aoristum passivi pro aor. med. usurpavit: ~~cf.~~ ~~Eberhardi~~ idemque in Polybio invenitur. cf. Eberhardi "Observationum Polybianarum particulam" pag. 33 (quo libello Babrii saepe ratio habetur). adde Parthen. 14, 2. Phalaris ep. 26 et 142, 2.

7. Zachariae 6: κόνδορος, verbum inusitatum Babrio cum Hesiodo commune. σφαγὶς inusitatum Babr. cum Eurip. commune.

„οὐχ εἶχε πάντως“ φησί· „μὴ μάτην ζήτει.
ποίην δ' ἔμελλε καρδίην ἔχειν, ἥτις
ἐκ δευτέρου λέοντος ἦλθεν εἰς οἴκους;“

Ὅτι τοὺς τοῖς προλαβοῦσι κακοῖς μὴ σωφρονισθέντας εἰκότως ἄφυκτα κακὰ διαδέχεται· ἐν ᾧ καὶ ἔλεγχος κατὰ φιλοδόξων.

96 Λύκος παρῄει θριγκόν, ἔνθεν ἐκκύψας
ἀρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφήμως.
κἀκεῖνος εἶπε, τὰς σιαγόνας πρίων,
„ὁ τόπος μ' ἐλοιδόρησε· μὴ σὺ καυχήσῃ.“
[ὁ μῦθος ὀρθῶς πᾶσι τοῦτο μηνύει,
μηδεὶς διὰ καιρὸν ἰσχύων τι γαυρούσθω.]

Κατάλληλος ὁ μῦθος τοῖς διὰ περίστασιν καὶ τόπον κατὰ τύχην τῶν δυνατωτέρων κατεπαιρομένοις.

97 Λέων ποτ' ἐπεβούλευεν ἀγρίῳ ταύρῳ,
καὶ προσποιηθεὶς μητρὶ τῇ θεῶν θύειν,
τὸν ταῦρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα. Harl. p. 17
κἀκεῖνος ἥξειν εἶπεν οὐχ ὑποπτεύσας.
ἐλθὼν δὲ καὶ στὰς ἐπὶ θύρας λεοντείους
ὡς εἶδε θερμοῦ πολλὰ χαλκία πλήρη,
σφαγίδας, μαχαίρας βουδόρους νεοσμήκτους,
πρὸς τῇ θύρῃ δὲ μηδέν, ἀλλὰ δεσμώτην
ἀλεκτορίσκον, ᾤχετ' εἰς ὄρος φεύγων.
ἐμέμφεθ' ὁ λέων ὕστερον συναντήσας.

---

100. μὴ ἔτι (i. e. μηκέτι) ζήτει F T ‖ epim. non habet T, aliud habet F ‖ **96.** 1. τριγχὸν S in hoc u. | ἐκκύψας S: ἐγκύψας A | post 2 u. similem huic, qui est in tetrasticho, ὡς ἐχθρὸν ὡς κάκιστον ὡς μεστὸν φόνου L excidisse suspicatur. si modo Babrii est — de qua re propter u. ἐχθρὸν dubito — scribendum φόνου πλήρη. habet C p. 81, om. cum aliae tum p. 82, 1 ‖ 3. S in πρίων ‖ [5. 6] Db. L ‖ 6. μηδεὶς post τι conlocat Bo. ‖ epim. τρόπον A: corr. Bo. ‖ **97.** 2. τῇ L: τῶν A ‖ 3 cf. 42, 3 ‖ 6. χαλκεῖα A: corr. Db. Ber. ‖ 8. θύρᾳ A | ἀλλὰ Schw. Sd.: ἀλλ' ἢ A ‖

ὃ δ' „ἦλθον“ εἶπε „καὶ τὸ σύμβολον δώσω·
οὐκ ἦν ὅμοιον θῦμα τῷ μαγειρείῳ.“

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ὑπομιμνήσκει, τὸ ἐπιὸν πάντως δεινὸν προορῶντας, μηδαμῶς ἀμελεῖν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας.

98 Λέων ἁλοὺς ἔρωτι παιδὸς ὡραίης
παρὰ πατρὸς ἐμνήστευε. τῷ δ' ὁ πρεσβύτης
οὐδέν τι δύσνουν οὐδ' ὕπουλον ἐμφήνας
„δίδωμι γῆμαι“ φησί, „καὶ διδοὺς χαίρω·
τίς οὐ δυνάστῃ καὶ λέοντι κηδεύσει;
φρένες δὲ δειλαὶ παρθένων τε καὶ παίδων·
σὺ δ' ἡλίκους μὲν ὄνυχας, ἡλίκους δ' ἧμιν
φέρεις ὀδόντας, τίς κόρη σε τολμήσει
ἀφόβως περιλαβεῖν; τίς δ' ἰδοῦσα μὴ κλαύσῃ;
πρὸς ταῦτα δὴ σκόπησον εἰ γάμου χρῄζεις,
μηδ' ἄγριος θὴρ ἀλλὰ νυμφίος γίνου.“
ὃ δὲ πτερωθεὶς τῇ δόσει τε πιστεύσας
ἐξεῖλε τοὺς ὀδόντας, εἶθ' ὑπὸ σμίλης
ἀπωνυχίσθη, τῷ τε πενθερῷ δείξας
τὴν παῖδ' ἀπῄτει. τὸν δ' ἕκαστος ἠλοία,
ῥοπάλῳ τις ἢ λίθῳ τις ἐκ χερὸς παίων.
ἔκειτο δ' ἀργός, ὥσπερ ὗς, ἀποθνήσκων
[γέροντος ἀνδρὸς ποικίλου δὲ τὴν γνώμην
σοφίῃ διδαχθεὶς ὡς ἀθέμιτον ἀνθρώπους
ἐρᾶν λεόντων ἢ λέοντας ἀνθρώπων].
[αὑτός τις αὑτὸν λανθάνει κακῶς δράσας,
ὧν οὐ πέφυκε μεταλαβεῖν ὅταν σπεύδῃ.]

---

12. ὅμοιον A: ἕτοιμον He. ὁρῶ γὰρ κατασκευὴν οὐχ ὡς εἰς πρόβατον ἀλλ' ὡς εἰς ταῦρον ἡτοιμασμένην C p. 149. 377 | τὸ θῦμα A: em. Bo. || 98. 1. ὡραίας A || 7. ἡμῖν A || 9. περιβαλεῖν Bo. | κλαύσῃ m. pr. A, m. rec. in κλαύσει mutauit || post 10 uersum intercidisse suspicantur Hartung Bg. || 16. λίθοισιν Piccolos | τὶς A bis | χειρὸς A: corr. Ber. || [18—20] E: om. C || 18. δὲ Bg: τε A || 19. ἀθέμιτον Sd. Hp. E: ἄμικτον A | ἀνθρώποις et 20 λέοντα A: corr. Bo. || [21. 22] L || 21. αὐτὸν Bg. ||

3. Lit. Centralb. 1876. No. 20: ist κόρον ohne Anstoss + recht im Stile der Umgangssprache: "was für ein grosser Junge bist du geworden"! sagen wir ja auch.
8. Zach. 14: καγχάζειν ἐπί τινι dixerunt Babrius 99, 5, Lucianus Amor. 23, Agathias in Anth. 6, 74, 3 ἁ μέγα καγχάζουσα γεροντοφόνοις ἐπὶ νίκαις. Ceterum καγχάζω serior forma est pro καχάζω

99 (100) *Λέοντι προσπτὰς αἰετῶν τις ἐζήτει*
κοινωνὸς εἶναι. χὡ λέων „τί κωλύει;“
πρὸς αὐτὸν εἶπεν· „ἀλλά γ᾽ ἐνέχυρον δώσεις
τὠκύπτερόν σου μὴ μεθιέναι πίστιν·
πῶς γὰρ φίλῳ σοι μὴ μένοντι πιστεύσω;“

Ὁ μῦθος ἐκδιδάσκει μὴ τάχιστα πᾶσι πιστεύειν, καὶ μάλιστα τοῖς μήπω φίλοις.

100 (99) *Λύκῳ συνήντα πιμελὴς κύων λίην.*
ὃ δ᾽ αὐτὸν ἐξήταζε, ποῦ τραφεὶς οὕτως
μέγας κύων ἐγένετο καὶ λίπους πλήρης.
„ἄνθρωπος“ εἶπε „δαψιλής με σιτεύει.“
„ὁ δέ σοι τράχηλος, εἰπέ, πῶς ἐλευκώθη;“
„κλοιῷ τέτριπται σάρκα τῷ σιδηρείῳ,
ὃν ὁ τροφεύς μοι περιτέθεικε χαλκεύσας.“
λύκος δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ καγχάσας „ἐγὼ τοίνυν
χαίρειν κελεύω“ φησί „τῇ τροφῇ ταύτῃ,
δι᾽ ἣν σίδηρος τὸν ἐμὸν αὐχένα τρίψει.“

Ὅτι αἰσχρὸν καὶ ἐπονείδιστον ὂν τὸ μικρᾶς ἡδονῆς χάριν δουλοπρεπῶς ζῆν φευκτέον ὁ μῦθος παραινεῖ.

101 *Λύκος τις ἁδρὸς ἐν λύκοις ἐγεννήθη,*
λέοντα δ᾽ αὐτὸν ἐπεκάλουν· ὁ δ᾽ ἀγνώμων
τὴν δόξαν οὐκ ἤνεγκε, τῶν δὲ συμφύλων
ἀποστατήσας τοῖς λέουσιν ὡμίλει.

---

99 (100 Bo.) = F 358 apud C p. 266 ‖ 1. *ἀετὸς ἐζήτει* F ‖ 2. *χῴ* F ‖ 3. *ἀλλά γ᾽* E: *ἀλλ᾽* A F. *ἀλλ᾽ ἓν ἐ. δ.* Bt. *ἀλλ᾽ ἐ. ἢ δώσεις* He. *ἐνέχυρά μοι δ.* Berger Bg. *ἐνέχυρον ἐνδώσεις* Fix | 4. *τὰ ὠκύπτερά σου* A *ταχύπτερόν σε* F: em. Ar. Fix He. L M Sp. | *μεθιέναι* E: *μεθεῖναι τὴν* A F. *μεθῇς σὺ* He. ‖ epim. cf. Georgid. gnom. I. p. 58. ‖ **100.** (99 Bo.) 1. *πημελὴς* et *λίαν* A: corr. Bo. ‖ 2. *ποὐτράφης* A: corr. Minas ‖ 3 dubito de u. *κύων* ‖ 5. *δὲ σοὶ* A ‖ 5. *εἰπέ, πῶς* Hl.: *πῶς εἶπεν* A. *εἶπε ‚πῶς* Bo. ‖ 6. *σιδηρίωι* A ‖ epim. *ὂν τὸ* E: *τὸν* A. *τὸ* Bg. | *ζῆν* E, Bg: *ζώην* A *ζώειν* Bo. | [*ὅτι α. κ. ἐ.*] uel [*φ. ὁ μ. π.*] Bg. ‖ **101** = F 360 apud C p. 267 ‖ 1. *ἐγενήθη* F ‖ 2. *αὐτὸν ἐκάλει* F ‖ 3. *ἤνεγκεν* F ‖

κερδὼ δ᾽ ἐπισκώπτουσα „μήκφρενωθείην“
ἔφη „τοσοῦτον ὡς σὺ νῦν ἐτυφώθης·
σὺ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐν λύκοις λέων φαίνῃ,
ἐν δ᾽ αὖ λεόντων συγκρίσει λύκος γίνῃ.“

Πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν κολάκων οὐκ ὀρθῇ κρίσει ἐπαινουμένους κἀντεῦθεν μέγα φρονοῦντας, ἔπειτα δὲ ἐλεγχομένους, ἑαυτοὺς ἐπιγινώσκειν.

102 *Λέων τις ἐβασίλευεν οὐχὶ θυμώδης*
οὐδ᾽ ὠμὸς οὐδὲ πάντα τῇ βίῃ χαίρων,
πρᾶος δὲ καὶ δίκαιος ὥς τις ἀνθρώπων.
ἐπὶ τῆς ἐκείνου φασὶ δὴ δυναστείης
τῶν ἀγρίων ἀγυρμὸς ἐγεγόνει ζῴων,
δίκας τε δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ᾽ ἀλλήλων.
τὰ ζῷα πάντα δ᾽ ὡς ὑπέσχεν εὐθύνας,
cf. ὄναγρος 67,1 *λύκος μὲν ἀρνί, πάρδαλις δέ γ᾽ αἰγάγρῳ,*
ἐλάφῳ δὲ τίγρις, πάντα δ᾽ εἶχεν εἰρήνην,
ὁ πτὼξ λαγωὸς εἶπεν „ἀλλ᾽ ἐγὼ ταύτην
τὴν ἡμέρην ἰδεῖν ποτ᾽ ηὐχόμην, ἥτις
καὶ τοῖς βιαίοις φοβερὰ τἀσθενῆ θήσει.“

Ἔπαινον ὁ μῦθος ἔχει κριτῇ πράῳ καὶ λίαν δικαίῳ.

---

5. *μήκφρενωθείην* Coraïs: *μὴ φρενωθείην* F *μὴ φρενωθείη* A ‖ 6. *τυφωθεῖσα* L ‖ 7. *ὡς* om. F ‖ 7. *φαίνῃ* A F: *γίνῃ* N ‖ 8. *φαίνῃ* F, N | *εἰς . . σύγκρισιν* F ‖ epim. *ὑπὸ* Bt.: *ἀπὸ* A | *κἀντεῦθεν* A: *καὶ* F | *ἐπιγινώσκοντας* Sp., Bg. ego post *ἐλεγχομένους* distinxi | *ἔπειτα δὲ ἐλ.* A: *ἐλ. δὲ* F ‖ **102.** 3. *πρᾶος* (Bo.) *δὲ καὶ* Db. Ber. Bt. *ἀλλὰ πρᾶος καὶ* C p. 237: *πρὸς δ᾽ ἄρα καὶ* A | *ὥσπερ ἄνθρωπος* C ‖ 4. *ἐπὶ δὲ τῆς* C: *ἐπὶ τῆς δ᾽?* | *δυναστείας* A ‖ 6. *πρὸς ἄλληλα* C: *πρὸς ἀλλήλων?* ‖ 7. *δ᾽ ὡς* Bg. He. L: *ὡς δ᾽* A | *ὑπέσχεν* E: *ὑπέσχον* A ‖ 8. *δέ γ᾽* L Sp.: *δ᾽ ἐπ᾽* A *δὲ* C. *δ᾽ ὑπ᾽* Bg. *δέ τ᾽* E ‖ 9. *δὲ* C: om. A | *π. δ᾽ ε. ε.* A: *κύων δὲ λαγωῷ* C | *ἦγεν* M ‖ 10. *ὁ πτὼξ δὲ ἔφη· ηὐχόμην ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην* C: *ὁ πτὼξ τότ᾽ εἶπεν· ἀλλ᾽ ἔγωγ᾽ ἰδεῖν ταύτην* Bg. | *ἡμέραν* A C | *ἰδεῖν* E ex C: *ἀεὶ* A ‖ 12. *τἀσθενῆ* Bo: *τὰ σθένη* A *τὰ εὐτελῆ* T ‖

11. Jen. Litztg. 1876. No 5. p. 88.

19. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88

103 *Λέων ἐπ᾽ ἄγρην οὐκέτι σθένων βαίνειν*
(πολλῷ γὰρ ἤδη τῷ χρόνῳ γεγηράκει)
κοίλης ἔσω σπήλυγγος ὡς νόσῳ κάμνων
ἔκειτο, δόλιον οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων,
φωνὴν βαρεῖαν προσποιητὰ λεπτύνων.
θηρῶν δ᾽ ἐπ᾽ αὐλὰς ἦλθεν ἄγγελος φήμη,
καὶ πάντες ἤλγουν ὡς λέοντος ἀρρώστου,
ἐπισκοπήσων δ᾽ εἷς ἕκαστος εἰσῄει.
τούτους ἐφεξῆς λαμβάνων ἀμοχθήτως
κατήσθιεν, γῆρας δὲ λιπαρὸν ηὑρήκει.
σοφὴ δ᾽ ἀλώπηξ ὑπενόησε, καὶ πόρρω
σταθεῖσα „βασιλεῦ, πῶς ἔχεις;" ἐπηρώτα.
κἀκεῖνος εἶπε „χαῖρε, φιλτάτη ζῴων.
τί δ᾽ οὐ προσέρχῃ, μακρόθεν δέ με σκέπτῃ;
δεῦρο, γλυκεῖα, καί με ποικίλοις μύθοις
παρηγόρησον ἐγγὺς ὄντα τῆς μοίρης."
„σῴζοιο" φησίν· „εἰ δ᾽ ἄπειμι, συγγνώσῃ·
πολλῶν γὰρ ἴχνη θηρίων με κωλύει,
ὧν ἐξιόντος οὐκ ἔχεις ὅ μοι δείξεις."
[μακάριος ὅστις οὐ προλαμβάνει πταίσας,
ἀλλ᾽ αὐτὸς ἄλλων συμφοραῖς ἐπαιδεύθη.]

Οὕτω τινῶν οἱ κίνδυνοι διδαχὴ εἶναι ὀφείλει τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

104 *Λάθρῃ κύων ἔδακνε· τῷ δὲ χαλκεύσας*
ὁ δεσπότης κώδωνα καὶ προσαρτήσας
πρόδηλον εἶναι μακρόθεν πεποιήκει.

---

103. 3. *κοίλης ἔσω* A: *κοιώσω* aut *κοιάσω* S in *σπῆλυγξ* || 3. 4. *οἷά τις νούσῳ καμὼν* (uel *κάμνων*) *ἐβέβλητ᾽* (*ἐκέκλιτ᾽* M) *οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων* S in *σπῆλυγξ* et in *ἆσθμα*: [*καμὼν*] *βέβλητο, δόλιον...?* || 4. *δολίως* A: em. Hp. (Dd. Philol. 17, 334 Lewisii errore deceptus est) | *ἀληθὲς* S bis: *ἀληθῶς* A || 6. *ἐπαυλὰς* A: corr. Db. Ber. Bt. | *ἀγγέλου* et 10 *κατήσθιε* A: corr. Bo. || 17. *σώζοιο* Db. Bg. Fix Sp.: *ζώοιο* A. *σώοιο* L | *εἰ* Bo: *ἦν* A || 18. *ἐξιόντος* E: *ἐξιόντων* A. nisi forte uersus excidit. *ὁρῶ ἴχνη πολλῶν εἰσιόντων* C || || [20. 21] L || **104.** 1. *λάθρα* A, C p. 136: corr. Ber. Bt. ||

ὁ κύων δὲ τὸν κώδωνα δι᾽ ἀγορῆς σείων
ἠλαζονεύετ᾽. ἀλλὰ δὴ κύων γραίη
πρὸς αὐτὸν εἶπεν „ὦ τάλαν, τί σεμνύνῃ;
οὐ κόσμον ἀρετῆς τοῦτον οὐδ᾽ ἐπεικείης,
σαυτοῦ δ᾽ ἔλεγχον τῆς πονηρίης κρούεις.“

Ἔλεγχον ὁ μῦθος ἔχει τῶν οὐ καλῶς μέγα ἐφ᾽ ἑαυτοῖς φρονούντων, ὅταν διὰ κακίαν τι πάθοιεν.

105 *Λύκος* ποτ᾽ ἄρας πρόβατον ἐκ μέσης ποίμνης
ἐκόμιζεν οἴκαδ᾽· ᾧ λέων συναντήσας
ἀπέσπασ᾽ αὐτό. καὶ λύκος σταθεὶς πόρρω
„ἀδίκως ἀφεῖλου τῶν ἐμῶν“ ἐκεκράγει.
λέων δὲ τερφθεὶς εἶπε τὸν λύκον σκώπτων
„σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλων ἐδωρήθη.“

Ὁ μῦθος [δικαίως] προσφόρως ῥηθήσεται πρὸς ἄνδρας ἀδίκους, ἀλλήλους αἰτιωμένους, ἐπὶ τῷ αὐτῷ πταίσματι κειμένους.

Hall. p. 12 + p. 19

106 *Λέων* ποτ᾽ ἀνδρῶν βίον ἄριστον ἐζήλου.
καὶ δὴ κατ᾽ εὐρὺν φωλεὸν διατρίβων,
ὅσων ἀρίστην ὀροτρόφων φυὴν ἔγνω,
φιλοφρονεῖσθαι γνησίως ἐπειράθη.
πολὺς δ᾽ ὑπὸ σπήλυγγι θαμινὰ παντοίων
θηρῶν ὅμιλος ἡμέρως συνηυλίσθη·
ὃ δ᾽ εἱστία τε κἀφίλει νόμῳ ξείνων,
λίην τιθεὶς ἅπασι δαῖτα θυμήρη.
φίλην δὲ κερδὼ καὶ σύνοικον εἰλήφει,

---

4. ἀγορᾶς A ‖ 5. δὴ A: τις Hartung ‖ 6. γραῦς δὲ εἶπεν αὐτῷ κύων, τί φαντάζῃ C ‖ 7. ἐπεικείης Bo: ἐπιεικίης A. cf. Nauck Philol. 1, 356. (ἠπιεικείης Db. Fix L M) ‖ **105.** 2. οἴκαδε A: corr. Bo. | αὐτὸ E et postea Bg.: αὐτοῦ A. ἀφεῖλε (ἀφείλετο) τὸ πρόβατον C p. 153 cl. 379 ‖ 4. ἀφείλω A ἀφείλου τὸ ἐμὸν C ‖ 5. τερφθεὶς] γελάσας C bis ‖ epim. [δικαίως] E, alii ‖ **106.** 3. ὀριτρόφων φυὴν A: φύσιν ὀρειτρόφων ἔγνω Bg. ὀρονόμων E. scripsi interim ὀροτρόφων ‖ 4. ἐπειράθη Hertzberg, Lewis: ἐπειρᾶτο A. cf. 57, 12 ‖ 6. θηρῶν Bo.: θηρίων A | ἡμέρων Bg. ‖ 7. καὶ ἐφίλει A supra scr. m. rec. ἰ | λίην He.: ἀλίην A. ἅδην Bo. ‖ 9. φίλον E. cf. 95, 3 | κερδῶ A ‖

2. Zachariae 7: Voce φωλεός (latebra ferarum) qui saepius usus sit quam Nicander non invenitur

7. Zachariae 4: De usu verbi φιλεῖν confer Od. ξ 322: ξεινίσαι ἠδὲ φιλῆσαι, et Il. Γ 207: τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα.

27. Zachariae 12: Cum locutione Babriana εἰς ἔθος βαίνειν (in consuetudinem venire), quae aliunde nondum innotuit, conferri potest Heliodori εἰς ἔθος ἐμβιβάζειν τινά 2, 20. cf 10, 29 init. et Appian. bell. civ. I, 98: τούτου τοῦ ἔθους ἐπιβαίνων ὁ Σύλλας.

μεθ᾽ ἧς τὰ πολλὰ μειλίχως συνεζήκει.
γέρων δέ τις πίθηκος ἦν ὁ δαιτρεύων
κρεῶν τε συσσίτοισι διανέμων μοίρας,
ὅς, εἴ τις ἦλθεν οὐχὶ τῆς συνηθείης,
ταὐτὸν παρετίθει δεσπότῃ τε κἀκείνῳ,
ὅπερ εἷλεν ὁ λέων νεοδρόμῳ λαβὼν θήρῃ·
κερδὼ δ᾽ ἑώλων ἔφερε μοῖραν οὐκ ἴσην
καὶ δή ποτ᾽ αὐτὴν προσποιητὰ σιγῶσαν
δείπνου τε χεῖρα καὶ βορῆς ἀποσχοῦσαν
λέων τίν᾽ εἶχεν αἰτίην διηρώτα·
„κερδοῖ σοφή, λάλησον ὥσπερ εἰώθεις·
φαιδρῷ προσώπῳ δαιτός, ὦ φίλη, ψαῦσον."
ἣ δ᾽ εἶπεν „ὦ φέριστε θηρίων γέννης,
πολλῇ μερίμνῃ καρδίην διαξαίνω·
οὐ γὰρ τὰ νῦν παρόντα μοῦνον ἀλγύνει,
τὰ δ᾽ ἔπειτα" φησί „προσκοπουμένη κλαίω.
καθ᾽ ἡμέρην γὰρ εἴ τις ἄλλος, εἶτ᾽ ἄλλος
ξένος πελάζοι, τοῦτο δ᾽ εἰς ἔθος βαίνοι,
τάχ᾽ οὐδ᾽ ἑώλων γεύσομαι κρεῶν τλήμων."
ὁ λέων δὲ τερφθεὶς ὡς λέων τε μειδήσας
εἶπεν „πιθήκῳ ταῦτα μηδ᾽ ἐμοὶ μέμφου."

Ὅτι μᾶλλον ἀλγύνειν καὶ λυπεῖν οἶδεν ἀνθρώπους οὐ τὰ παρόντα μόνον, καθ᾽ ὅσον ἤδη ἡ τῶν μελλόντων προσδοκία.

107 Λέων ἀγρεύσας μῦν ἔμελλε δειπνήσειν·
ὁ δ᾽ οἰκότριψ κλὼψ ἐγγὺς ὢν μόρου τλήμων

10. *συνεζήκει* Fix C. F. Hermann Sd.: *συνεζήτει* A. *συνωμίλει* Bg. ‖ 12. *τε* Db. Ber. Fix Sp.: *δὲ* A ‖ 15. *εἷλεν* Ber: *εἶχεν* A ‖ 15. *εὐδρόμῳ* N, Bg. ‖ 16. *κερδοῖ* Bg. | *ἔφερε μοῖραν οὐκ ἴσην* E: *ἔφερεν οὐκ ἴσην μοίραν* A. *μ. ἔ. οὐκ ἴ.* He. ‖ in A u. *δείπνου . . ἀποσχοῦσαν* (*ἀποσχοῦσα* He.) exstat post u. *λέων . . διηρώτα*. ordinem uu. immutauerunt Bg. Bt. ‖ 17. 19. *αὐτῆς . . σιγώσης . . ἀποσχούσης* Hertzberg ‖ 18
19. *χεῖραν* A ‖ 20. ex *εἰώθης* in [illegible] m. uetusta factum *εἰώθεις* | *ὡς πρὶν εἰώθεις φαιδρῷ πρ.· δαιτός . .* Bg. ‖ 26. *ἡμέραν* A ‖ 27. *βαίνοι* Db. L M: *βαῖνον.* A | *τλήμων* A: *μουνη* A. *ἤδη* Bg. cf. 107, 2 ‖ 29. *ἱλέως τε* Sp. ‖ 30. *μὴ δ᾽* A ‖ epim. *μᾶλλον* i. e. *μάλιστα* ‖ 107. 2. *οἰκοτρὶψ* A: corr. Ber. Fix ‖

(E. siehe Bursians Jahresbericht … unten)

τοιοῖσδε μύθοις ἱκέτευε τὸν θῆρα·
„ἐλάφους πρέπει σοι καὶ κερασφόρους ταύρους
θηρῶντα νηδὺν σαρκὶ τῇδε πιαίνειν·
μυὸς δὲ δεῖπνον οὐδ' ἄκρων ἐπιψαῦσαι
χειλῶν ἀποχρῶν. ἀλλὰ λίσσομαι, φείδου.
ἴσως χάριν σοι τήνδε μικρὸς ὢν τίσω."
γελάσας δ' ὁ θὴρ παρῆκε τὸν ἱκέτην ζώειν·
καὶ φιλαγρέταισιν ἐμπεσὼν νεηνίσκοις
ἐδικτυώθη, καὶ κάλῳς ἐδεσμεύθη.
[κἀντεῦθεν ἀπεγνώκει ὁ θὴρ τὴν σωτηρίαν.]
ὁ μῦς δὲ λάθρῃ χηραμοῦ προπηδήσας,
στερρόν τ' ὀδοῦσι βραχυτάτοις βρόχον κείρας,
ἔλυσε τὸν λέοντα, τοῦ τὸ φῶς βλέψαι
ἐπάξιον δοὺς μισθὸν ἀντιζωγρήσας.
[σαφὴς ὁ μῦθος εὖ νοοῦσιν ἀνθρώποις,
σῴζειν πένητας, μηδέ των ἀπελπίζειν,
εἰ καὶ λέοντα μῦς ἔσωσ' ἀγρευθέντα.]

Μῦθος μέν, ὦ παῖ βασιλέως Ἀλεξάνδρου,
Σύρων παλαιόν ἐστιν εὕρεμ' ἀνθρώπων,

---

3. τὸν θ. μ. ἱ. τοιούτοις Hertzberg cf. 77. 3 || 5. θηρῶντα Fix Hp. L: θηρῶν δὲ A. cf. 95, 32. 33. θηρῶντι Db. Bg. Bt. || 5. τῶνδε E, Bg. τήνδε Hertzberg || 6. ἄκρον A: corr. Bo. || 7. ἀποχρῶν E: ἀμέσσων A. ἄμεινον L. ἄφες μ' οὖν cl. 6, 9 Sd. θέμις σῶν Schw. ἅλις σῶν E. ἐγὼ δὲ οὐδὲ τὸ χεῖλός σου ἀλώψω (ἀλείψω) αἵματι paraphrasis inedita || 8. τήνδε E (i. e. hoc beneficium tibi reddam): τῆσδε A (sc. χάριτος?). τῶνδε Fix M || 9. ζώειν Fix Hertzberg Sd.: ζῶντα A || 10. καὶ φιλαγρέταισιν E: καὶ φιλαγρευταῖς A. φιλαγρέταισι δ' Fix. φιλαγρευταῖσιν uel φιλαγρευταῖς ποτ' Sd. καὶ φηλαγρευταῖς L κἄπειτ' ἀγρευταῖς Schw. Hartung || 11. κάλῳς scripsi interim: σφαλεὶς A. σφαλοῖς M anal. ad Ath. p. 18 κἀσφαλῶς Ar. M || [12] L Fix | κἀντεῦθεν ὁ λέων τὴν φυγὴν ἀπεγνώκει Sd. κἀνταῦθα τὴν σωτηρίαν ἀπεγνώκει C. F. Hermann. καὶ δεθεὶς ἀπέγνω τε (scr. τῆς) ἑαυτοῦ σωτηρίας paraphr. || 15 τοῦ τὸ Ar. Hp. L Sp: τοῦτο A || 16. ἀντὶ ζωγρείας Bg. Weise || [17—19] Fix || 17. εὐνοοῦσιν A: corr. Bg. Sp. || 18. μηδέ των Bg. Hl.: μηδὲ τῶν A. μηδὲ τῶνδ' E μηδ' ὅτων Ar. μηδένων δ' Bt. μηδέ πως Fix μηδὲ δεῖν Sd. ὅτι οἱ εὐνοοῦντες ἄνθρωποι κἂν πένητες ὦσι δύνα(ν)ται ἐν καιρῷ καὶ δυνάστας ὠφελεῖν paraphr. || prooemium alterum; ‚praefatio libri secundi' L. ἀρχ(ὴ) τοῦ μ ΤΜΗΜΑΤΟΣ A m. pr. || 2. παλαιόν Fix L: παλαιῶν A ||

6. Zach. 14: ἐστυγάνειν Babr. cum Acc. (pro gen.) iunxit,
ut Lu. Sin. XII, 551. ~~cp~~ Orph. Lith. 126.
7. Jen. Litztg. 1876. No 5. p. 88.

11. Jen. Litztg. 1876. No 5. p. 88
12. Zachariae 13: σφοσουδᾶν τινος "prosilire ex
aliquo loco", cf. Steph. Thes.

1) Lit. Centralb. 1876. No. 20: warum nimmt der Herausg. nicht sein ἀρουρίτην in den Text? Vgl. Vers 270, wo A das richtige Wort erhalten, C durch ἀρουραῖος ersetzt hat.

6. Zachariae 7: ἀραιαὶ (ῥῖζαι) · saepissime Nicander in Theriacis hoc vocabulo usus est

οἳ πρίν ποτ᾽ ἦσαν ἐπὶ Νίνου τε καὶ Βήλου·
πρῶτος δέ, φασίν, εἶπε παισὶν Ἑλλήνων
Αἴσωπος ὁ σοφός, εἶπε καὶ Λιβυστίνοις
λόγους Κιβύσσης. ἀλλ᾽ ἐγὼ νέῃ μούσῃ
δίδωμι φαλάρῳ χρυσέῳ χαλινώσας
τὸν μυθίαμβον ὥσπερ ἵππον ὁπλίτην.
ὑπ᾽ ἐμοῦ δὲ πρώτου τῆς θύρης ἀνοιχθείσης
εἰσῆλθον ἄλλοι, καὶ σοφωτέρης μούσης
γρίφοις ὁμοίας ἐκφέρουσι ποιήσεις,
μαθόντες οὐδὲν πλεῖον ἢ γεγωνίσκειν.
ἐγὼ δὲ λευκῇ μυθιάζομαι ῥήσει,
καὶ τῶν ἰάμβων τοὺς ὀδόντας οὐ θήγω,
ἀλλ᾽ εὖ πυρώσας, εὖ δὲ κέντρα πρηΰνας,
ἐκ δευτέρου σοι τήνδε βίβλον ἀείδω.

Harl. p. 12

108 *Μυῶν ὃ μέν τις βίον ἔχων ἀρουραῖον,*
ὃ δ᾽ ἐν ταμείοις πλουσίοισι φωλεύων,
ἔθεντο κοινὸν τὸν βίον πρὸς ἀλλήλους.
ὁ δ᾽ οἰκόσιτος πρότερος ἦλθε δειπνήσων
ἐπὶ τῆς ἀρούρης ἄρτι χλωρὸν ἀνθούσης·
τρώγων δ᾽ ἀραιὰς καὶ διαβρόχους σίτου
ῥίζας μελαίνῃ συμπεφυρμένας βώλῳ
„μύρμηκος" εἶπε „ζῇς βίον ταλαιπώρου,
ἐν πυθμέσιν γῆς κρῖμνα λεπτὰ βιβρώσκων.

---

3. *πρὶν πότ᾽* A: corr. Bo. ‖ 4. *φασίν* Fix Schw.: *πᾶσιν* A ‖ 5. *Λιβυστίνοις* Schw.: *λίβυς τινὸς* A. *λιβυστῖνος* Db. Ar. ‖ 6. *λόγους* M Ar. Bg. Schw.: *λόγου* A ‖ *Κιβύσσης* Ar. Bg. *Κυβίσσης* Schw. (*Κυβισσός* He.): *λιβύσσης* A ‖ 7. *δίδωμι καθαρῷ* A: *δ. φαλάρῳ* Db. *ᾄδω κεκρυφάλῳ* L ‖ 9. *θύρας* A ‖ 10. *σοφωτέρας* A: *ψοφωτέρας* Schw. *κοὐ σοφωτέρας, γρίφοις δ᾽* O. Schneider. *κὰκ τορωτέρας* Bg. ‖ 12. *ἢ γεγωνίσκειν* N: *ἤ με γινώσκειν* A. *ἢ ᾽μὲ νοσφίζειν* Bg. ‖ 13. *λευκῇ* Bo.: *λουκὴ* A ‖ 14. *οὐ* Db.: *σου* A ‖ 14. *θήγων* Schw. ‖ 15. *πρηΰνας* A: *πτερώσας* Db. ‖ **108.** cf. fabulae dactylicae initium apud S in u. *ἑταιρεία* ‖ 1. *ἀρουρίτην*? ‖ 6. *σίτουσ* A: corr. Minas ‖ 7. *βόλωι* A o in ω mutauit m. rec. *σὺν τοῖς βώλοις* C p. 197 ‖ 8. *ταλαιπώρου* A, C p. 456 ‖ 9 om. C | *πυθμέσι* A m. rec., *ν* add. m. rec. ‖ 9. 32 *κρίμνα* A ‖

ἐμοὶ δ᾽ ὑπάρχει πολλὰ καὶ περισσεύει·
τὸ κέρας κατοικῶ πρὸς σὲ τῆς Ἀμαλθείης.
εἴ μοι συνέλθοις, ὡς θέλεις ἀσωτεύσῃ,
παρεὶς ὀρύσσειν ἀσφάλαξι τὴν χώρην.“
ἀπῆγε τὸν μῦν τὸν γεηπόνον πείσας
εἰς οἶκον ἐλθεῖν ὑπό τε τοῖχον ἀνθρώπου.
ἔδειξε δ᾽ αὐτῷ, ποῦ μὲν ἀλφίτων θήκη,
ποῦ δ᾽ ὀσπρίων ἦν σωρὸς ἢ πίθοι σύκων
στάμνοι τε μέλιτος σώρακοί τε φοινίκων.
ὃ δ᾽ ὡς ἐτέρφθη πᾶσι καὶ παρωρμήθη
καὶ τυρὸν ἦγεν ἐκ κανισκίου σύρων,
ἀνέῳξε τὴν θύρην τις· ὃ δ᾽ ἀποπηδήσας
στεινῆς ἔφευγε δειλὸς ἐς μυχὸν τρώγλης,
ἄσημα τρίζων τόν τε πρόξενον θλίβων.
μικρὸν δ᾽ ἐπισχὼν εἶτ᾽ ἔσωθεν ἐκκύψας
ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίης·
ἕτερος δ᾽ ἐπῆλθεν ἄλλο τι προαιρήσων·
οἳ δ᾽ ἔνδον ἐκρύβοντο. μῦς δ᾽ ἀρουρίτης
„τοιαῦτα δειπνῶν“ εἶπε „χαῖρε καὶ πλούτει,
καὶ τοῖς περισσοῖς αὐτὸς ἐντρύφα δείπνοις,
ἔχων τὰ πολλὰ ταῦτα μεστὰ κινδύνων.
ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου,
ὑφ᾽ ἣν τὰ κρῖμνα μὴ φοβούμενος τρώγω.“

Ταῦτα ῥητέον τῷ ἐν προσχήματι φιλίας κακαῖς συμβουλίαις ἀπάγειν ἡμᾶς βουλομένῳ ζωῆς ἀταράχου καὶ κινδύνοις καθυποβάλαι χάριν ῥεουσῶν ἡδονῶν.

109 „Μὴ λοξὰ βαίνειν“ ἔλεγε καρκίνῳ μήτηρ

---

11. *Ἀμαλθέης* A m. pr. *ει* ex *ε* fecit m. rec. *Ἀμαλθείας* C ‖ 13. *ἀσφάλαγξι* A l. *γ* m. pr. interiecta est. *ἀσπάλαξι* He. Sp. ‖ 16. *θήκη* E: *πλήρη* A. *πλήθη* Bt. Fix Sd. *ἀλφιτὼν πλήρης* M Hermae t. I p. 323. ‖ 17. *πίθος* S in *σωράκους* ‖ 18. *σωρακοί* A ‖ 21. *ἀνέωξε* A *ἤνοιξε* C ‖ 24. *δ᾽* S in *Καμειραία ἰσχάς*: *τ᾽* A | *εὖτ᾽* S ‖ 25. *Καμειραίας* S ‖ 27. *ἀρουρείτης* A: corr. Ber. O. Schneider. *ἀρουραῖος* C ‖ 28. *καίπερ τοσαῦτα πεινῶν* C ‖ 28. *εἶπε* Minas: *εἶπεν* A ‖ 30. *μετὰ* C ‖ 31. 32. S in *κρῖμνον* ‖

16. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88. (Vgl. Bursian's Jahresbericht 1874-5. p. 504)

27. Eberhard emendirt 5. 4; hier aber nicht.

3. Jen. Litztg. 1876. No. 5: A Nauck corrigirt das gewiss anstössige ἕλξεις in ἕξεις (vgl Bursian's Jahresbericht 1874-5. p. 504)

6. Zachariae 11: ἐλαφρύνειν (late Greek). Nicet. Eugen. 2, 29. Charit. 6, 6, 8 D'Orvill., ubi Hercherus edidit ἐλευδρῶσαι.

„ὑγρῇ τε πέτρῃ πλάγια κῶλα μὴ σύρειν.“
ὃ δ' εἶπε „μῆτερ ἡ διδάσκαλος, πρώτη
ὀρθὴν ἄπελθε, καὶ βλέπων σε ποιήσω.“

Ἀντίρρησιν ὁ μῦθος ἔχει πρὸς τοὺς ἐναντίας τοῖς ἔργοις διδασκαλίας ποιουμένους.

110 *Μέλλων ὁδεύειν τῆς κυνός τις ἑστώσης*
εἶπεν „τί χάσκεις; πάνθ' ἕτοιμά σοι ποίει·
μετ' ἐμοῦ γὰρ ἥξεις.“ ἡ δὲ κέρκον οὐραίην
ἄρασά φησι „πάντ' ἔχω· σὺ βαρδύνεις.“

Πρὸς ἄνδρα ἀπαρασκεύαστον, [πρὸς] τὸν ἐν ἑτοιμασίᾳ ὄντα [καὶ] περὶ συνοδοιπορίας κατεπείγοντα, ὁ λόγος εὔκαιρος.

111 *Μικρέμπορός τις ὄνον ἔχων ἐβουλήθη,*
τοὺς ἅλας ἀκούων παρὰ θάλασσαν εὐώνους,
τούτων πρίασθαι, φορτίσας τε γενναίως
τὸν ὄνον κατῆγε. τῆς δ' ὁδοῦ προκοπτούσης
ὤλισθεν ἄκων εἴς τι ῥεῖθρον ἐξαίφνης
καὶ συντακέντων τῶν ἁλῶν ἐλαφρύνθη,
ῥᾴων δ' ἀνέστη καὶ παρῆν ἀμοχθήτως
εἰς τὴν μεσόγεων. τοὺς ἅλας δὲ πωλήσας
πάλιν γομώσων τὸν ὄνον ἦγε, καὶ πλείω
ἔτ' ἐπετίθει τὸν φόρτον. ὡς δὲ μοχθήσας
διέβαινε τὸν ῥοῦν, οὗπερ ἦν πεσὼν πρῴην,

---

109. 4. *πρόει γε* tetrastichon *πρόελθε* Hecker *ἔπελθε* Fix *ἄγ' ἐλθέ* Schw. ‖ epim. *ἐναντία* A m. pr.: *ς* add. m. rec ‖ **110.** 2 *σου* Bg. ‖ 3. *οὐραίην* Bt. Fix M Dd. (H. St. Th. 5, 2397): *οὐραίης* A ‖ 4. *βαρδύνεις* Ar. Sd. Hertzberg: *δὲ βραδύνεις* A. *δηθύνεις* N *δ' αὖ μέλλεις* Bg. *δὲ τρίβεις* Fix *τί βαρδύνεις;* M. Schmidt. *δ' ἀβρύνῃ* L ‖ in epim. [*πρὸς*] et [*καὶ*] Bo. *ὃς τὸν.. καὶ π. σ. κατεπείγει?* ‖ **111.** a Babrio abiudicauit Fix ‖ 1. *μικρὸς ἔμπορος* A: em. Bo. ex C p. 388 ‖ 3. *τούτων* E: *τούτους* A. *ὄντας* L | *πριᾶσθαι* A | *φορτήσας* A: corr. Bo. ‖ 4. *προκυπτούσης* O. Jahn ‖ 6. *ἠλαφρύνθη* L. *ἐκουφίσθη?* ‖ 8. *μεσόγεων* Db. Ber.: *μεσόγειον* A. non de ripa cogitandum est; cf. u. 2 ‖ 10. *ἔτ'* add. He. L ‖ 12. *γόμον* E (*γόμους* Bg.): *ὅλους* A. *δ' ἅλας* Schw. *τοὺς δ' ἅλας πάλιν τήξας* Sd. optime. *πάλιν δόλους τεύξας* M. (*κατέπεσεν εἶτα π. ἅλας τ.* E olim) ‖

ἑκὼν κατέπεσε, καὶ πάλιν γόμον τήξας
κούφως ἀνέστη γαῦρος ὥς τι κερδήνας.
ὁ δ᾽ ἔμπορος μὲν ἐπενοεῖτο καὶ πλείστους
σπόγγους κατῆγεν ὕστερον πολυτρήτους
ἐκ τῆς θαλάσσης, τοὺς δ᾽ ἅλας μεμισήκει.
ὁ δ᾽ ὄνος πανούργως, ὡς προσῆλθε τῷ ῥείθρῳ,
τρίτον κατέπεσεν· ἀθρόως δὲ τῶν σπόγγων
διαβραχέντων πᾶς ὁ φόρτος ὠγκώθη,
βάρος δὲ διπλοῦν ἦλθε βαστάσας νώτοις.
[πολλάκις ἐν οἷς τις ηὐτύχησε καὶ πταίει.]

112 Μῦς ταῦρον ἔδακεν. ὃ δ᾽ ἐδίωκεν ἀλγήσας
τὸν μῦν· φθάσαντος δ᾽ εἰς μυχὸν φυγεῖν τρώγλης,
ὤρυσσεν ἑστὼς τοῖς κέρασι τοὺς τοίχους,
ἕως κοπωθεὶς ὀκλάσας ἐκοιμήθη
παρὰ τὴν ὀπὴν ὁ ταῦρος. ἔνθεν ἐκκύψας
ὁ μῦς ἐφέρπει, καὶ πάλιν δακὼν φεύγει.
ὃ δ᾽ ἐξαναστὰς οὐκ ἔχων ὅ ποιήσει,
διηπορεῖτο· τῷ δ᾽ ὁ μῦς ἐπιτρύξας
„οὐχ ὁ μέγας ἀεὶ δυνατός· ἔσθ᾽ ὅπου μᾶλλον
τὸ μικρὸν εἶναι καὶ ταπεινὸν ἰσχύει.“

113 Μάνδρης ἔσω τις πρόβατα συλλέγων δείλης
κνηκὸν μετ᾽ αὐτῶν λύκον ἔμελλε συγκλείειν.

---

13. *κούφως ἀνέστη γαῦρος* E et postea Bg.: *ἀνέστη γαῦρος* (m. rec. supra scr. *β α*) *κοῦφος* A | *κερδήνας* Hecker, alii: *κερδήσας* A || 14. *τέχνην μὲν ἐπενοεῖθ καὶ πλείστους* A m. pr. (del. *μὲν* scr. *ἐπινοεῖ* m. rec.): sustuli *τέχνην* et restitui *ἐπενοεῖτο*. *ἐπενόησεν αὐτοῦ τὰς ἐπινοίας* C p. 388. *τέχνην τιν᾽* (He.) *ἐπινοῶν* (*ὑπονοῶν* O. Jahn) *πλείους* L. *τέχνην γὰρ ὑπενόει, πλείστους* Bg. || 16. *τοὺςθ᾽ ἅλλασ* A: *τοὺς δ᾽* E et postea Bg. || 17. *προῆλθε* A: corr. L M Sp. Fix C. F. Hermann || 18. *τρίτον* Sd.: *ἑκὼν* A. *ἔθει?* || 19. *ὀγκώθη* A: corr. Bo. || [21] L | *πίπτει* C p. 167 cl. 42 p. 301 || **112.** 3. *ἤρασσεν* E || 5. *ἔνθεν* Db. Ber.: *ἔνθεν δὲ* A. || 7. *οὐκ ἔχων*] *ὀργίλως, ὃ π. δ.* E || 9. *ἀεὶ* m. pr. A, *αἰεὶ* m. rec. || **113.** 1. *δειλῆς* A: corr. Ber. Bt. || 2. *κνηκὸν* Bo.: *κνάκον* A ||

Jen. Litztg. 1876. No 5: Das richtige ist übrigens γόμον gewiss nicht: ich vermuthe, dass hier ein ähnlicher Ausdruck stand, wie v. 17 σαυσόρχως, etwa καὶ σαμμβόμως τίλας | τοὺς ἅμας ἀνέβαιν γαῦρος ὥς τε Κερδίνας

18. see over

18. Jen. Litztg. 1876. No 5: würde es sich empfohlen haben ἔκιον als Widerholung aus 111.12 mit kleinern Typen zu drucken. Eberhard selbst in Bursians Jahresbericht 1874-5. p. 554 corrigirt ἔκιον in ἴδιον + beruft sich dabei auf Ilias Ι 540 ἔρρεζεν ἔδων mit Π 260 ἐριδμαίνουσιν ἔδοντες.

3. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88 (Vgl. Bursians Jahresbericht 1874-5. p. 504)
4. Zachariae 13: κοσσοῦν. aor. pas. κοσσυθεὶς "defatigatus" cf. Plut. parall. 30
7. Jen. Litztg. 1876. No 5. p. 88.

1. Zachariae 7: vox μάνδρα cum alibi tum crebro in anthologia legitur. Automedon in Anth. 11, 326, 5: ἡ γῆς ἔσω μάνδραις, συνθέντες = Anth. 9, 205, 2.

18. Zachariae 9. Adverbio ἀθρόως nemo saepius usus est quam Appianus. Invenitur in "bello civili" quater et tricies, e. g. lib. I. cap. 5. 22. 27. 34. 35. 38. 42. 76. 77. 85. 92. Ceterum hoc ad verbium serioris graecitatis est. cf. Lucian. Tim. 23. de merc. cond. 5. Zeux. 6. Amor. 14. Dem. enc. 18. Julian. epist. 35. 37,6. Phalaris epist. 85 Hercher. Aristaenet. I, 19. 28. Plura vide in Stephani Thesaur. Similiter acc. intr. ἀθρόον Heliodorus saepissime sensu adverbiali usurpavit. De significatione voculae ἀθρόως vide Eberhard. Obs. Babr. p. 21.

4. Zachariae II: Babrius συρίζειν de sibilo venti usurpavit, ut aliquoties scriptores erotici, Ach. Tat. 3, 2, 2: ἀνέμων δὲ σειόντων ἐσύριζε ψόφος: 5, 16. 5. Long. I, 23, 2: ibi cf. Interpretes pag. 197 ed. Seil. Orph. fragm. 28, 14 Herm.: Ζεὺς ὑετώμασι συρίζων. In iisdem carminibus Orphicis verbum μεθύειν ita usurpatum est, ut μεθύσκειν apud Babrium: Orph. Lith. 221 (νήπιος υἱὸς) μαστοῖσιν μεθύων. Babr. 89, 9 θηλὴ μεθύσκει (inebriat, alit) μέχρι νῦν με μητρῴη. Epitheton μητρῴη ad nomen θηλή adiunctum est etiam a Longo I, 2, 2 et a Procopio Epist. ~~II~~ 38

1. Zachariae 5: Babrius et Euripides transitivo verbi λάμπουν usu inter se conciunt: λύχνος ηὔχει λάμπουν ἅπασιν ἐκπρεπέστατον φέγγος, cf. Eur. Phoen. 226; Hel. 1131; Ion. 83 (in canticis) Quamquam alii scriptores serioris et serissimae graecitatis λάμπουν transitive usurparunt, Dioscorides Anth. VII, 430, 6. Antipater Anth. VI, 249, 4. Apollodor. II, 4, 9, 4. Synesius p. 295 Petav. ἡμέραν ἔλαμψεν ἥλιος. Const. Manass. IX, 67 Hercher. ὁ κάλλους αὐγὰς λάμπων. cf. Lob. ad. Ai. p. 94.

1. Zachariae 7: λαμπάς Theocr. 5, 17.

4. Zachariae 12: insolita locutio ἐκ τύχης ("opportune" vel "forte") in Charitone I, 1, 6 reperitur: cf. ἐκ συντυχίας App. bell. civ. 4, 17.

11. Lit. Centralb. 1876. No. 20: er hätte θρήσκω schreiben sollen (95, 15. 124. 4)

ὁ κύων δ᾽ ἰδὼν πρὸς αὐτὸν εἶπε „πῶς σπεύδεις
τὰ πρόβατα σῷσαι, τοῦτον εἰσάγων ἡμῖν;"

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐκ ἀσφαλὴς ἡ μετὰ τῶν κακῶν συνοικία.

114 Μεθύων ἐλαίῳ λύχνος ἑσπέρης ηὔχει
πρὸς τοὺς παρόντας ὡς ἑωσφόρου κρείσσων
ἅπασι φέγγος ἐκπρεπέστατον λάμπει.
ἀνέμου δὲ συρίσαντος εὐθὺς ἐσβέσθη see inside
πνοῇ ῥαπισθείς. ἐκ δὲ δευτέρης ἅπτων
εἶπέν τις αὐτῷ „φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα·
τῶν ἀστέρων τὸ φέγγος οὔποτ᾽ ἐκλείπει."

Ὁ μῦθος ἡμᾶς διδάσκει μηδαμῶς φυσιοῦσθαι ἐπὶ τοῖς τοῦ βίου λαμπροῖς, ἐπισταμένους μηδὲν εἶναι μόνιμον.

115 Νωθὴς χελώνη λιμνάσιν ποτ᾽ αἰθυίαις
λάροις τε καὶ κήυξιν εἶπεν ἀγρώσταις·
„κἀμὲ πτερωτὴν εἴθε τις πεποιήκει."
τῇ δ᾽ ἐντυχὼν ἔλεξεν αἰετὸς ταῦτα·
„πόσον, χέλυμνα, μισθὸν αἰετῷ δώσεις,
ὅστις σ᾽ ἐλαφρὴν καὶ μετάρσιον θήσω;"
„τὰ τῆς ἐρυθρῆς πάντα δῶρά σοι δώσω."
„τοιγὰρ διδάξω" φησίν. ὑπτίην δ᾽ ἄρας
ἔκρυψε νέφεσιν, ἔνθεν εἰς ὄρος ῥίψας
ἤραξεν αὐτῆς οὖλον ὄστρακον νώτων.
ἡ δ᾽ εἶπεν ἐκψύχουσα „σὺν δίκῃ θνήσκω·

3. σπεύδων ‖ 4. εἰσάγεις Bg. ex C p. 179 πῶς, τὰ πρόβατα σῷσαι θέλων, τόνδε τὸν λύκον συνεισάγεις τῇ ποίμνῃ; | ἡμῖν A ‖ **114.** 3. ἅπασι φ. ἐ. λάμπει E (ἐκαυχᾶτο, ὡς ὑπὲρ ἥλιον πλέον λάμπει C p. 157): λάμπειν ἅ. ἐ. φ. A ‖ 4. ἀνέμου δὲ πνοῇ συρρεύσαντος C ‖ 5. πνοιῇ Fix | ῥιπισθεὶς in marg. A. ‖ 6. φαῖνε λύχνε καὶ σίγα C: βαιὸν ἦν λύχνου πνεῦμα A (saltem πν. β. ἦν λ.) ‖ 7. τῶν C: τῶν δ᾽ A | οὔποτε ἐκλείπει C: οὐκ ἀποθνήσκει A ‖ aliud epimythium C ‖ ἀρχὴ τοῦ ν A ‖ **115.** 1. λιμνάσιν A in marg. λιμναίαις m. pr. ‖ 4. ἐντυχὼν E et postea M (Hermae I p. 323): ἐκ τύχης A. ὑποτυχὼν? ‖ ταῦτα uidetur corruptum esse. κλύων Schw. κοῦφος E ‖ 5. χέλυνα Schw. Philol. I p. 379 e. χέλυννα M ‖ 11. θνήισκω A ‖

τίς γὰρ νεφῶν μοι καὶ τίς ἦν πτερῶν χρείη,
τῇ καὶ χαμᾶζε δυσκόλως προβαινούσῃ;"

116 Νυκτὸς μεσούσης ᾖδε παῖς τις εὐφώνως.
γυνὴ δ' ἀκρύει τοῦδε, κἀξαναστᾶσα
θυρίδων προκύπτει, καὶ βλέπουσα τὸν παῖδα
λαμπρῆς σελήνης ἐν φάει καλὸν λίην,
τὸν ἄνδρ' ἑαυτῆς καταλιποῦσα κοιμᾶσθαι
κάτω μελάθρων ἦλθε, καὶ θύρης ἔξω
ἐλθοῦσ' ἐποίει τὴν προθυμίην πλήρη.
ἀνὴρ δὲ ταύτης ἐξανίστατ' ἐξαίφνης
ζητῶν ὅπουστι, κοὐκ ἰδὼν δόμων εἴσω
ἀμηχανῶν τε καὐτὸς ἦλθεν εἰς οἶμον.
καὶ τῇ συνεύνῳ φησὶ „μηδὲν ἐκπλήσσου,
τὸν παῖδα δ' ἡμῖν πεῖσον εἰς δόμους σπεύδειν".
ὃν καὶ λαβὼν παρῆγεν. εἶτα κἀκεῖνος,
ἄμφω θελόντων δρᾶν τι, τῇδ' ἐραθύμει.
[τουτὶ μὲν οὕτως· ἔμφασις δὲ τοῦ μύθου,
κακὸν ἐπιχαίρειν ὅταν ἔχῃ τις ἐκτῖσαι.]

Hart. p. 14

117 Νεώς ποτ' αὐτοῖς ἀνδράσιν βυθισθείσης,
ἰδών τις ἔλεγεν ἄδικα τοὺς θεοὺς κρίνειν·
ἑνὸς γὰρ ἀσεβοῦς ἐμβεβηκότος πλοίῳ,
πολλοὺς σὺν αὐτῷ μηδὲν αἰτίους θνήσκειν.

---

12. τίς γὰρ Bt. L. M: τί γὰρ L | χρεία A || **116.** spuriam existimauerunt Fix Hertzberg Schw. Schenkl alii, cf. Mus. Rhen. 26, 203 || 4. λαμπρᾶς et λίαν A || 7. τὴν προθυμίην πλήρη Bo.: τῆι προθυμιηι πληρη A || 8. ὠνὴρ A: corr. Ber. || 10. ἀμηχανῶν Ar. M: μηδὲν χανὼν A. m. rec. supra scr. μελήσας | εισοιμα A m. pr. εἰσ οἶμον m. rec. || 11. cf. 36, 9 || 12. ἡμῖν L: ἡμῶν A | σπεύδειν E et postea alii: εὕδειν A. ἥκειν Schw. ἐν δόμοις εὕδειν Hartung || 13. κἀκεῖνης? || 14. τῇιδ' A: i. e. ‚hac ratione', paedicans? χῇδ' L. uersus grauiorem labem uidetur concepisse || [15. 16.] E || 15. οὗτοι μὲν? || 16. ἐπιχαίρειν uix sanum est. ἔστι δαίρειν L. ἔστι χαίρειν Hartung | ἐκτίσαι A: corr. Bo. || **117** = F 363 apud C p. 410 cl. p. 237 (T) || 1. ν. ποτε σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι F || 2. ἀδίκως ἔ. τ. θ. κρίνειν T ἀδίκους ἔ. τ. θ. κρίνων F || 3. πλείω F || 4. μηδενὸς F ||

3. θυρίδων προκύπτειν mutuatus est Babrius a
Aristophane Thesm. 797 ἐκ θυρίδος παρακύπτειν
(Zachariae 6)

12. Jen. Litt. Zeit. 1876. No 5. (vgl. Bursians
Jahresbericht 1874-5. p. 504)

14. Zachariae 12: δρᾶν τι (de concubantibus)
erotica locutio est, cf. Long. 4, 40, 3. uel. Tat. 4, 8, 6
Eumathii (Eustathii) locum affert Boissonadius
Babr. pagg. 228. 229.

5. Zachariae 5: Hirundinum alas Babrius vocat purpureas, ut Pindarus alas Boreae filiorum, Zetae atque Calaidis, Pyth. 4, 182 ἄνδρας πτέροισιν νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις

8. Zachariae 9: voces complures Plutarcho Babrioque propriae dici possint, e quibus et ἀποδρυφᾶν (B. 12. 3)

10. Zachariae 4: Manifesto Homerum expressit Babrius. Cf. Od. 6. 215

καὶ ταῦϑ' ὁμοῦ λέγοντος, οἷα συμβαίνει,
πολλῶν ἐπ' αὐτὸν ἑσμὸς ἦλϑε μυρμήκων,
σπεύδοντες ἄχνας πυρίνας ἀποτρώγειν·
ὑφ' ἑνὸς δὲ δηχϑεὶς συνεπάτησε τοὺς πλείους.
Ἑρμῆς δ' ἐπιστὰς τῷ τε ῥαβδίῳ παίων
„εἶτ' οὐκ ἀνέξῃ“ φησί „τοὺς ϑεοὺς ὕμων
εἶναι δικαστὰς οἷος εἶ σὺ μυρμήκων;“

Ὁ λόγος διδάσκει ἡμᾶς μηδὲν ψέγειν τὰς τοῦ ϑεοῦ περὶ τοὺς ἀνϑρώπους ἀκαταλήπτους οἰκονομίας, κἂν ἄδικοι τοῖς ἀπαιδεύτοις δοκῶσιν εἶναι.

118 *Ξουϑὴ χελιδών, ἡ πάροικος ἀνϑρώπων,*
ἦρος καλιὴν ηὐϑέτιζεν ἐν τοίχῳ,
ὅπου γερόντων οἶκος ἦν δικαστήρων·
κἀκεῖ νεοσσῶν ἑπτὰ γίνεται μήτηρ,
οὔπω πτερίσκοις πορφυροῖς ἐπανϑούντων.
ὄφις δὲ τούτους ἑρπύσας ἀπὸ τρώγλης
ἅπαντας ἑξῆς ἔφαγεν. ἡ δὲ δειλαίη
παίδων ἀώρων συμφορὰς ἀπεϑρήνει,
„οἴμοι“ λέγουσα, „τῆς ἐμῆς ἐγὼ μοίρης·
ὅπου νόμοι γὰρ καὶ ϑέμιστες ἀνϑρώπων,
ἔνϑεν χελιδὼν ἠδικημένη φεύγω.“

Κατὰ δικαστῶν ὁ λόγος βοηϑεῖν δυναμένων τοῖς μηδὲν κακῶς πράξασι καὶ τοῖς ὑπὸ μειζόνων ἀδικουμένοις μηδεμίαν ἀντίληψιν παρεχομένων.

---

5. *ταυτα* F | *λέγοντος* F: *λέγοντες* A ‖ 7. *σπεύδων τὰς* F ‖ 8. *συνεπάτησε τοὺς πάντας* T *συνεπάτει τοὺς πάντας* F ‖ 9. *δ'* F *δὲ* T: *τ'* A ‖ 10. *εἶτ' οὖν κἂν ἐξῇ* F *εἶτα οὐκ ἀνέχῃ* T ‖ 10. 11. *ὑμῶν εἶναι* F: *εἶναι ὑμῶν* A. *τοὺς δικαστὰς εἶναι* T ‖ epim. *ὁ λ. δηλοῖ μηδένα τολμᾶν ψέγειν* F ‖ *δοκεῖεν* (*δοκῶσιν* E) *εἶναι* A: *δοκοῖεν.* F ‖ *ἀρχὴ τοῦ ξ* A ‖ 118. 1. *ξένη* C p. 187 ‖ 5. non expressit C; Sd. u. 6. ante 5. conlocato scribi iubet *πορφυροῖσιν ἀνϑοῦντας. πορφυροῖσιν ἀνϑούντων* etiam Bg. probabiliter ‖ 8. *ἀπεϑρήνει* Fix M: *ἐπιϑρήνει* A ‖ 10. *ϑέμις τε* A: em. Bo. ‖ *φεύγω* L. *ἠδίκημαι* C: *φεύγει* A. u. 115, 6. ‖ epim. *κακῶς* E: *κακὸν* A ‖ *τοῖς* E, Bg.: *τούτους* A. *τούτοις* Bo. ‖ *ἀδικουμένους* A: corr. Bo. ‖

Harl. p. 13.

119 *Ξύλινόν τις Ἑρμῆν εἶχεν· ἦν δὲ τεχνίτης.*
σπένδων δὲ τούτῳ καὶ καθ᾽ ἡμέρην θύων
ἔπρασσε φαύλως. τῷ θεῷ δ᾽ ἐθυμώθη,
χαμαὶ δ᾽ ἀπεκρότησε τοῦ σκέλους ἄρας.
χρυσὸς δὲ κεφαλῆς ἐρρύη καταγείσης,
ὃν συλλέγων ἄνθρωπος εἶπεν „Ἑρμεία,
σκαιός τίς ἐσσι καὶ φίλοισιν ἀγνώμων,
ὃς προσκυνοῦντας οὐδὲν ὠφέλεις ἧμας,
ἀγαθοῖς δὲ πολλοῖς ὑβρίσαντας ἠμείψω.
τὴν εἰς σὲ καινὴν εὐσέβειαν οὐκ ᾔδειν.“
[*καὶ τοὺς θεοὺς Αἴσωπος ἐμπλέκει μύθοις,*
βουλόμενος ἡμᾶς νουθετεῖν πρὸς ἀλλήλους.
πλέον οὐδὲν ἕξεις σκαιὸν ἄνδρα τιμήσας,
ἀτιμάσας δ᾽ ἂν αὐτὸν ὠφεληθείης.]

120 *Ὁ τελμάτων ἔνοικος, ὁ σκιῇ χαίρων,*
ὁ ζῶν ὀρυκτοῖς βάτραχος παρ᾽ εὐρίποις,
εἰς γῆν παρελθὼν ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζῴοις
„ἰατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων,
οἵων τάχ᾽ οὐδεὶς οἶδεν, οὐδ᾽ ὁ Παιήων,

---

119. 1. *χερνήτης* Bg. ‖ 2. *ἡμέραν* A ‖ 5 *κατηγυίης* Hecker ‖ 6. *ἄνθρωπος* A: corr. Ber. Sp. ‖ 7. *στρεβλὸς* C p. 71 bis. 330 | *ἐσσι* Ar. Fix M cl. 77, 7: *εἶ* A. *εἶ σὺ* Bg. Fix Hp. probante Sd. | *καὶ τοῖς* Bt. Db. L ‖ 8. *ἡμᾶς* A | *ὠφελεῖς* A: corr. Bo. ‖ 9. *καλοῖς δὲ* C ‖ 10. om. C *καινὴν* Bo.: *κενὴν* A ‖ [11—14] E ‖ 14. paraphrastae hunc uidentur exprimere uersum: *αὐτὸν δὲ τύπτων μᾶλλον* (uel *πλεῖον*) *ὠφεληθήσῃ* ‖ *ἀρχὴ τοῦ ο* A ‖ **120.** 2. *εὐρίποις* ex *εὐρύποισ* in A m. pr. factum ‖ 4. reliqui *ἰατρός ἰατρεύειν ἰήσῃ* | *εἰμὶ* C p. 77. 401. 402: *εἶναι* A. *quod posset succurrere morbis* Auian. 6, 5 | *χλωρὸν* Th. Roeper Philol. 7, 746, Sd.: *χωλὸν* A. *pallida caeruleus cui notat ora color?* Auian. 6, 12. (*te ipsum ab ictericia, quam croceus in te color denotat, sanare non potes?* paraphrasta Fröhneri p. 69). *νόσου δὲ φέρεις ἐπὶ τῆς ὄψεως σύμβολα* Nicolai Soph. f. 7 (Walz. Rh. Gr. 1, 268, 3 = C p. 196). *πῶς ἄλλους ἰώμενος σαυτὸν χωλὸν ὄντα οὐκ ἰάσω;* C p. 77. (*καὶ*) *πῶς σὺ ἄλλους σώσεις, σεαυτὸν χωλὸν ὄντα μὴ θεραπεύων;* p. 401. 402. (scr. *χωλὸν σεαυτὸν*). *σαυτὸν δὲ χωλὸν ὄντα μὴ θεραπεύεις;* et *καὶ πῶς σεαυτὸν οὐκ ἰᾷ τὸν χωλόπουν* cd. Paris 1696 A. *ὁ σαυτὸν . . σῴζων* Db. He. ‖

142. Zachariae 6. παρκύψας αἴλουρος mutuatus est Babrius ab Aristophane Eccl. 924 παρακύψασ' ὥσπερ γαλῆ

v. Jen. Litztg. 1876. No. 5. p. 88.

8. Zachariae 9: Voces complures Plutarcho Babrioque propriae dici possunt. Ex his affero ἀναγγύς

ὃς Ὄλυμπον οἰκεῖ καὶ θεοὺς ἰατρεύει.“
„καὶ πῶς“ ἀλώπηξ εἶπεν „ἄλλον ἰήσῃ,
ὃς σαυτὸν οὕτω χλωρὸν ὄντα μὴ σῴζεις;“

Πρὸς ἄνδρα ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον, ἄλλους παιδεύειν ἐπαγγελλόμενον.

121 Ὄρνις ποτ᾽ ἠσθένησε. τῇ δὲ προσκύψας
αἴλουρος εἶπε „πῶς ἔχεις; τίνων χρῄζεις;
ἐγὼ παρέξω πάντα σοι· μόνον σῴζου.“
ἣ δ᾽ „ἂν ἀπέλθῃς“ εἶπεν, „οὐκ ἀποθνήσκω.“

Πρὸς τοὺς πονηρᾷ διαθέσει χρηστότητα ἐπιδεικνυμένους ὁ λόγος εὔκαιρος.

122 Ὄνος πατήσας σκόλοπα χωλὸς εἱστήκει·
λύκον δ᾽ ἰδὼν παρόντα καὶ σαφῆ δείσας
ὄλεθρον οὕτως εἶπεν· „ὦ λύκε, θνήσκω,
μέλλω τ᾽ ἀποπνεῖν· σοὶ δὲ συμβαλὼν χαίρω.
σὺ μᾶλλον ἢ γὺψ ἢ κόραξ με δειπνήσεις.
χάριν δέ μοι δὸς ἀβλαβῆ τε καὶ κούφην,
ἐκ τοῦ ποδός μου τὴν ἄκανθαν εἰρύσσας,
ὥς μου κατέλθῃ πνεῦμ᾽ ἀναλγὲς εἰς ᾅδου.“
κἀκεῖνος εἰπὼν „χάριτος οὐ φθονῶ ταύτης“
ὀδοῦσιν ἄκροις σκόλοπα θερμὸν ἐξῄρει.
ὁ δ᾽ ἐκλυθεὶς πόνων τε κἀνίης πάσης
τὸν κνηκίην χάσκοντα λακτίσας φεύγει,

---

121. fabula in breuius contracta ‖ 1. *πότ᾽* A | *προςκύψας* Bo. Sd.: *προκύψας* A, C p. 92 m. 347. *παρκύψας* L M ‖ 3. *πάντα σοι* Db. Ber. Bt. Fix: *σοι πάντα* A. *πάντα, σὺ δὲ* He. ‖ 4. *ἦν?* | *ἀποθνήισκω* A ‖ *χρονιώτερον γὰρ δορκάδος βίον ζήσω* suppleuit L — pro u. *γὰρ* malim *δὲ* —, *ὑπερτέραν γὰρ δορκάδος ζωὴν ζήσω* M. Schmidt. *ζωὴν ὑπέλθω δορκάδων ὑπερτέραν* et *ζωὴν γὰρ ζήσω δορκάδος ὑπερτέραν* C p. 92. 347 ‖ **122.**1 = C p. 170 ‖ 4. *τ᾽* Bk.: *δ᾽* A. *μέλλων δ᾽ ἀποπνεῖν σοί γε σ. χ.* Piccolos ‖ 5. *δειπνήσει* A: em. Bo. *δεῖ με σοῦ γενέσθαι δεῖπνον* et *καλόν μοί ἐστι τὸ σοῦ δεῖπνος γενέσθαι* C p. 170. 390 ‖ 7. *ἄκανθα* A: corr. Bo. | *εἰρύσας* A: corr. Fix He. L M Schw. ‖ 10. *θερμὸς* L ‖ 11. *κἀνίης* S in u. *κνηκίας*: *καὶ ἀναιδείης* A. *καὶ δύης* He. ‖ 12. *κνηκίαν* S *κναχίαν* A | *λακτίσας* S: *λακτήσας* A ‖

ῥῖνας μέτωπα γομφίους τ᾽ ἀλοιήσας.
„οἴμοι“ λύκος, „τάδ᾽“ εἶπε „σὺν δίκῃ πάσχω·
τί γὰρ ἄρτι χωλοὺς ἠρξάμην ἰατρεύειν,
μαθὼν ἀπ᾽ ἀρχῆς οὐδὲν ἢ μαγειρεύειν;“

Ὅτι οἱ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιτηδεύμασιν ἐπιχειροῦντες, εἰκότως δυστυχοῦντες βλάβην ἑαυτοῖς ἐπιφέρουσιν.

123 Ὄρνιθος ἀγαθῆς χρύσε᾽ ᾠὰ τικτούσης,
. . . .

124 Ὀρνιθοθήρᾳ φίλος ἐπῆλθεν ἐξαίφνης,
μέλλοντι θύμβρην καὶ σέλινα δειπνήσειν.
ὁ δὲ κλωβὸς εἶχεν οὐδέν· οὐ γὰρ ἠγρεύκει.
ὥρμησε δὴ πέρδικα ποικίλον θύσων,
ὃν ἡμερώσας εἶχεν εἰς τὸ θηρεύειν.
ὃ δ᾽ αὐτὸν οὕτως ἱκέτευε μὴ κτεῖναι·
„τὸ λοιπόν“ εἶπε „δικτύῳ τί ποιήσεις,
ὅταν κυνηγῇς; τίς δέ σοι συναθροίσει
εὐωπὸν ἀγέλην ὀρνέων φιλαλλήλων;
τίνος μελῳδοῦ πρὸς τὸν ἦχον ὑπνώσεις;“
ἀφῆκε τὸν πέρδικα, καὶ γενειήτην
ἀλεκτορίσκον συλλαβεῖν ἐβουλήθη.

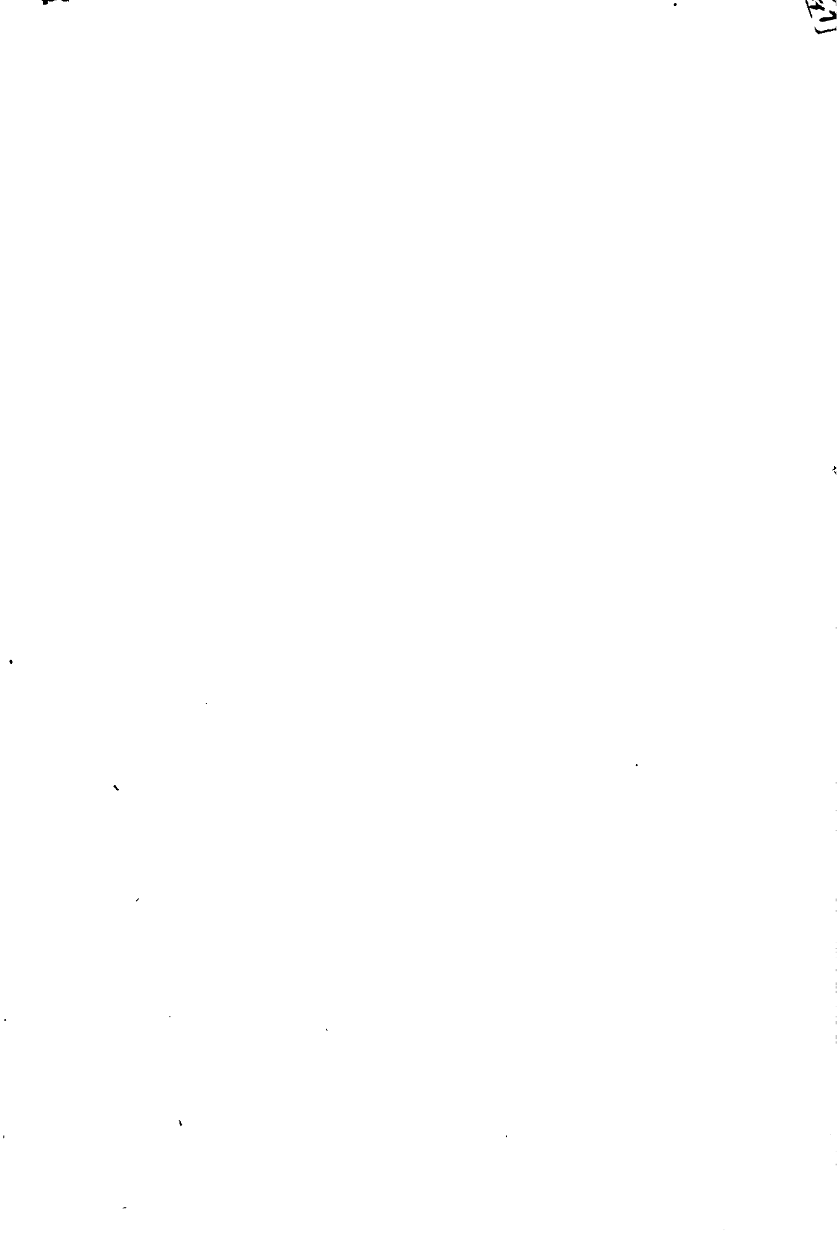
13. τ᾽ deleri iubent Schw. Bg. | συνθλάσας et θλάσας C: uidentur legisse τε συνθλάσσας | ἐπιτηδεύμασι E et postea Bg.: ἐπιτηδεύειν A Georgides I p. 67. an ταῖς . . προσηκούσαις ἐπιτηδεύσεσιν? ‖ **123.** 1. χρυσέ᾽ ᾠὰ He. L Schw.: ὠιὰ χρυσᾶ A. ᾠὰ χρυσὰ Röper. ex alia recensione ὄρνιθά τις εἶχεν ὠὰ χρυσᾶ τίκτουσαν C p. 77. ἥτις ἔτικτεν ἀεὶ χρυσᾶ ᾠά p. 335 | in hoc uersu desinit A. fol. 42v. fol. 43r Minas hos uersus addidit mala fraude confictos θησαυρὸν ᾤεθ᾽ ὁ δεσπότης ἐνευρήσειν | ἐν τῇσδε πολλὸν ἐγκάτοις ἀγερθέντα· | κἄκτεινε ταύτην, ἀθρόον θέλων λήψειν. | εὑρὼν δ᾽ ὅμοια τἄνδον ὀρνέοις ἄλλοις | ᾤμωζε πολλὸν ἐλπίδων ἀτευχτήσας· | πλείονος ἔρως γὰρ ἐστέρησε τῶν ὄντων. cf. obseruat. Babr. 1864 p. 25 (2. ὁ δ. θ. ᾤεθ᾽ εὑρήσειν He. L Schw. 3 ἔντοσθε . . ἐγκάτων Hartung ἀθρόων (ἀθρόην Sd.) μένων λῆψιν L Sd. 6. ᾤμωξε Bg.) ‖ **124** est F 369, apud C p. 269. restituerunt C. E. Schneider et Coraïs ‖ 1. ὀρνιθοθήρῃ? | αἴφνης 4. δὲ 6. δὲ 9. εὐωπῶν F: corr. C. E. Schneider ‖ 2. θύμβραν F ‖ 7. εἶπε add. Schneider, 10. τὸν Coraïs. σὺ πρὸς ἦχον Buttmann ‖ 11. γενειήτην Coraïs: γεννητὴν F ‖ 12. ἠβουλήθη F: corr. J. G. Schneider ‖

16. Zachariae 13: sensu, ut videtur, ambiguo: "lanium esse", et "dilaniare".

6. Zachariae 11: cf Synes. de regn. p. 8. c. Petav.

3. Zachariae 7: Vocem inusitatam κηωβός (cavea viminea) usurpavit etiam Antipater Anth. 6,109,3.

1. Zachariae 9: voces complures Plutarcho Babrioque propriae dici possint, e quibus et φυγάργυρος (etiam apud Alciphr. invenitur)

13. Zachariae 1: πέταυρον (πέτευρον) pertica gallinaria. Theocr. 13,13. Nic. Ther. 197.

16. Zachariae 6: χρυσόοζος, verbum inusitatum Babrio cum Pindaro commune (56,4 οἴδνον)

ὃ δ᾽ ἐκ πεταύρου κλαγγὸν εἶπε φωνήσας
„πόθεν μαθήσῃ πόσσον εἰς ἕω λείπει,
τὸν ὡρόμαντιν ἀπολέσας με; πῶς γνώσῃ
πότ᾽ ἐννυχεύει χρυσότοξος Ὠρίων;
ἔργων δὲ τίς σε πρωινῶν ἀναμνήσει,
ὅτε δροσώδης ταρσός ἐστιν ὀρνίθων;“
κἀκεῖνος εἶπεν „οἶσθα χρησίμους ὥρας·
ὅμως δὲ δεῖ σχεῖν τὸν φίλον τί δειπνήσει.“

Ὅτι τῷ ἀνδρὶ δουλεύειν ἐπιθυμίαις εἰθισμένῳ οὐδεὶς λόγος ἰσχυρὸς πρὸς τὸ μὴ πράττειν ἀεὶ τὰ καθ᾽ ἡδονήν.

125 Ὄνος τις ἀναβὰς εἰς τὸ δῶμα καὶ παίζων
τὸν κέραμον ἔθλα, καί τις αὐτὸν ἀνθρώπων
ἐπιδραμὼν κατῆγε τῷ ξύλῳ παίων.
ὁ δ᾽ ὄνος πρὸς αὐτόν, ὃς τὸ νῶτον ἠλοία,
„καὶ μὴν πίθηκος ἐχθές“ εἶπε „καὶ πρῴην
ἔτερπεν ὑμᾶς αὐτὸ τοῦτο ποιήσας.“

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας τοὺς ἐναντίως ἔχοντας τὰς δόξας καὶ κινδύνους ἑαυτοῖς ἐπιφέροντας.

Given by Dositheus in Greek (Zachariae p. 1)

126 (137) Χειμῶνος ὥρῃ σῖτον ἐκ μυχοῦ σύρων

---

13. δὲ F, S in u. πέταυρα | πεταύρου S: τοῦ τέγους F | κλαγγὸν S: κλαγγὴν F. κλαγκτὸν Jacobs Passow τρανὸν Toup | φωνήσας A: βοήσας S. (βωστρήσας Hemsterhuys) ‖ 14. μαθήσῃ πόσσον S: μαθήσεις πόσον F ‖ 15. ὡρόμαντιν J. G. Schneider: ὡρομαθὴν F ὡρονόμον S | ἀπολέσας F: θύσας S | με S: om. F ‖ 19. οἶσθα C. E. Schneider, alii: οἶδας F. οἶδα Coraïs. οἶδας ἠρίμους N ‖ 20. τὸν φίλον om. T: add. Furia in uersione Latina, C. E. Schneider, Coraïs | ὅμως F: ἐμὸν N ‖ 20. τι F: τί J. G. Schneider. τι δειπνῆσαι L rectius ‖ ‖ epim. cf. Georgides p. 31 ‖ **125** est F 368, apud C p. 268 ‖ εἰς] ἐπὶ? ‖ 4. τὸν νῶτον F: corr. C. E. Schneider | ἠλοία Hertzberg N: ἤλεγχε F. τὰ νῶτ᾽ ἐληλέγχει Schw. ‖ 5. ὁ πίθηκος χθὲς F: em. Buttmann ‖ epim. ἐναντίως] exciditne τῇ ἀληθείᾳ an latet in ἐναντίως uocabulum uelut διεστραμμένους, κενάς? ‖ **126.** (137) ex Dosithei cod. Vossiano edidit primus Valckenaer (misc. observ. X, 1 p. 122), Böcking p. 37; cod. Paris 6503 (P) descripsit A. Boucherie, ‘Ἑρμηνεύματα . . de Julius Pollux,’ Paris 1872 p. 246 ‖ 1. χειμονος P ‖ ωρη V χρονω P | συρον P σιρον V trahens P V ‖

ἔψυχε μύρμηξ, ὃν θέρους σεσωρεύκει.
τέττιξ δὲ τοῦτον ἱκέτευε λιμώττων,
δοῦναί τι καὐτῷ τῆς τροφῆς, ὅπως ζήσῃ·
„τί οὖν ἐποίεις“ φησί „τῷ θέρει τούτῳ;“
„οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλὰ διετέλουν ᾄδων.“
γελάσας δ᾽ ὁ μύρμηξ τόν τε πυρὸν ἐγκλείων
„χειμῶνος ὀρχοῦ“ φησίν „εἰ θέρους ηὔλεις.“
[κρεῖττον τὸ φροντίζειν χρεῶν ἀναγκαίων
ἢ τὸ προσέχειν νοῦν τέρψεσίν τε καὶ κώμοις.]

127 (126) Γάλλοις ἀγύρταις εἰς τὸ κοινὸν ἐπράθη
ὄνος τις οὐκ εὔμοιρος ἀλλὰ δυσδαίμων,
ὅστις φέρει πτωχοῖσι καὶ παντουργοῖσιν
πείνης ἄκος δίψης τε, καὶ τὰ τῆς τέχνης.
οὗτοι δὲ κύκλῳ πᾶσαν ἐξ ἔθους κώμην see remark
περιόντες ἐλέγοντ᾽ ὄψα· τίς γὰρ ἀγροίκων to 33, 7.
οὐκ οἶδεν Ἄττιν λευκόν, ὡς ἐπηρώθη;

---

2. ηψυχεμυρμιξ P | θερουσ aestate P: θεροις per aestum V | οθερουσησωρειχει P ‖ 3. δηαυτην P | ικετηυεν P ικετευσεν V rogabat P V | λιμωτιχων P ‖ 4. και . αυτω V | δουνεαυτηιποτε P | τες P | οπωσ ζηση unde et uiuat V οποσ ζωση ut uiuat P ‖ 5. φησιν P, V? | τουιω τω θερηι P ‖ 6. ουμοιεσχολαζον P | διητηλουν αδων V αδων διετηλων P ‖ 7. τελασας. δε. ο. ridens ergo autem V γελασλ σμυρμηξ καὶ σιτον P | ἐνκλιων V εκκληιων P includens V P | τὸν δὲ Tyrwhitt | θηρουλδηις si aestate cantas (i. e. θέρους ᾄδεις) P. ηὔλεις C p. 335 nescio an rectius ‖ 9. 10. om. V P: habet Georgides gnom. l. p. 48; cf. C p. 334 οὐδὲν κρεῖττον τοῦ φροντίζειν τῶν ἀναγκαίων τροφῶν καὶ μὴ ἀπασχολεῖσθαι εἰς τέρψιν καὶ κωμασίαν. | χρεῶν ἀναγκαίων Bg.: ἀναγκαίων χρειῶν Georgides ‖ 10. νοῦν et τε add. Bo. (τὸ προσίσχειν Bo., νοῦν προσίσχειν Lewis) ‖ **127.** (126). 1. 2. et 5—9 seruauit Tzetzes chil. XIII, 263 sqq. significata lacuna, 3. 4. Natalis Comes in mythologia 9, 5 (p. 988 ed. 1619, p. 957 ed. 1651). cf. Babrii personati syll. alt. f. 13 ‖ 2. ante 1 collocauit L, scilicet ut fabula ad l. o referretur ‖ 3. φέρει E: φέρῃ F. φέροι Coraïs J. G. Schneider. ὅπως φέροι? | παντουργοῖσιν N: πανούργοισιν Nat. ‖ 4. ἄκος Bentley: σάκος Natalis | τὰ τῆς L: κακῆς Natalis, qui uertit ‚artis et mala uasa'. ‖ 6. περιόντες Dobree ad Porsonis Aristophanica p. (135): περιιόντες Tzetzes ‖ ἐλέγοντο Bentley: ἔλεγον Tzetzes. ᾔτουν Bg. | ὄψα addidit L, ᾖα Bg. ‖ 7. εἶδεν Bo. ‖ μηναγύρται ὄνον ἔχοντες τούτῳ εἰώθεσαν τὰ σκεύη ἐπιτιθέντες ὁδοιπορεῖν. καὶ δήποτε θανόντος αὐτοῦ ὑπὸ κόπου, ἐκδείραντες αὐτόν, ἐκ τοῦ δέρματος

. Zachariae ll. cf βαδόγνωμος Babr. Syll. II
pal. 68, 9. Eunap. pag 65 et 513. Boiss.:
Κρυψίνους καὶ βαδογνώμων. Eustath. opusc.
p. 215, 90. cf βαδίβουγος et Eberhard. Obss.
Polybb. p. 11.

τίς οὐκ ἀπαρχὰς ὀσπρίων τε καὶ σίτων
ἁγνῷ φέρων δίδωσι τυμπάνῳ Ῥείης; . . .

---

128 (127) *Ὁδοιπορῶν (τις) . . . .*
τὴν πόλιν ἀφεῖσα τὴν ἐρημίην ναίεις;
ἣ δ' εὐθὺς εἶπε πρὸς τάδ' ἡ βαθυγνώμων
. . . παρ' ὀλίγοισιν ἦν ψεῦδος.

Ὁ λόγος οὗτος ἀνθρώπους κωμῳδεῖ ὧν ἡ ἀλήθεια μακρὰν πέφευγε διὰ τὸ ψεῦδος τούτους φιλεῖν καὶ μᾶλλον συνοικεῖν.

129 (128) *Ὄνῳ τις ἐπιθεὶς ξόανον ἦγε κωμήτης.*
πολλοὶ δὲ τοῦτο προσεκύνουν συναντώντων

τύμπανα κατεσκεύασαν καὶ τούτοις ἐχρῶντο. ἑτέρων δὲ αὐτοῖς μηναγυρτῶν ἀπαντησάντων καὶ πυνθανομένων αὐτῶν, ποῦ ἂν εἴη ὁ ὄνος, ἔφασαν τεθνηκέναι μὲν αὐτόν, πληγὰς δὲ τοσαύτας λαμβάνειν, ὅσας οὐδὲ ζῶν ὑπέμεινεν. C p. 158. alter uersus fuerit *τεθνηκέναι μὲν, λαμβάνειν δὲ τοσσαύτας* | *πληγὰς . .*, alter in *ἀπαντώντων* exierit ‖ 128—132. L ad litteram o rettulit ‖ **128** = F 364 apud C p. 411. *ὁδοιπορῶν ἄνθρωπος εἰς ἐρημίαν* (*ἐρημαίαν* N), | *ἑστῶσαν εὗρε τὴν ἀλήθειαν μόνην* (*ἀληθίην* L *μούνην* A. Matthiae *ἑ. οἴην ε. τὴν ἀληθείην* Lewis) | *καί φησιν αὐτῇ· δι' ἣν αἰτίαν, γύναι,* (*διὰ τίν' αἰτίην, γραῖα* L) | *τὴν πόλιν ἀφεῖσα τὴν ἐρημίαν ναίεις;* *ἣ δ' εὐθὺς* (*εὐθὺ* Knoche *εὐθὺς εἶπε* E) *πρὸς τάδ' εἶπεν ἡ βαθυγνώμων* | *ὅτι ποτὲ* (*πρὸ τοῦ μὲν* L) *παρ' ὀλίγοισιν ἦν ψεῦδος* (*ψεύδη*?) | *νῦν* (*δ'* add. Coraïs J. G. Schneider) *εἰς πάντας βροτοὺς ἐλήλυθε ψεῦδος* (*ἅπαντα βροτὸν* L *βροτοὺς ἅπαντας ἤλυθεν ψ.* Schw.) | *εἰ δ'* (*δὲ* F) *ἔστιν εἰπεῖν καὶ βεβούλησαι κλύειν,* (*κλύειν ἐμοῦ βούλῃ* Schw.) | *ὁ νῦν πονηρὸς βίος* (*βίοτός* C. E. Schneider *βίος πονηρός* J. G. Schneider) *ἔστιν ἀνθρώπων.* C p. 237 (T): *ὁ. τις ἐν ἐρήμῳ εὗρε γυναῖκα μόνην κατηφῆ ἑστῶσαν· καὶ φησὶν αὐτῇ τίς εἶ; ἣ δὲ ἔφη ἀλήθεια'. καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν τ. π. ἀ. τ. ἐ. οἰκεῖς; ἣ δὲ εἶπεν ὅτι τοῖς πάλαι καιροῖς παρ' ὀλίγοις ἦν τὸ ψεῦδος· νῦν δὲ εἰς πάντας ἀνθρώπους ἐστίν* (*εἶσιν*?), *ἐάν τι ἀκούειν καὶ λέγειν θέλῃς.* — *ὁδοιπορῶν τις ἐν τόποις ἐρημαίοις μούνην κατηφῆ γραῦν τιν' εὗρεν ἑστῶσαν . καὶ φησὶν αὐτῇ.* (*τίς ποτ' εἶ σὺ δὴ γραίη*) . . *ἐν τοῖς παλαιοῖς παρ' ὀλίγοισιν ἦν ψεῦδος, νῦν δ' εἰς ἅπαντας ἐξελήλυθ' ἀνθρώπους* E. (cf. syll. alt. 52) ‖ **129.** (128.) 1. habet S in *κωμήτης* et praeter hanc uocem ipsam C 257 p. 168 | *ἦγε* C: *εἶχε* S ‖ 2. *πολλοὶ δὲ πρ. τῶν σ.* (et *πάντων δὲ τῶν σ. προσκυνούντων*) C: inde uersum effeci. *π. δ' ὁδῖται πρ. συναντῶντες* Schw. ‖

ψεῦδα

ὁ δ' ὄνος .... ἐτυφώθη
... (αὐτὸν) ἀγροίκους
σκιρτῶν τ' ἔμελλε τὸν θεὸν καταρρίπτειν.
εἶπεν δὲ τοῦτον δεσπότης ξύλῳ παίων
ὄνος εἶ θεὸν φέρων σὺ ..

130 (129) Ὁ Ζεὺς τὸν Ἑρμῆν ἐγγράφειν ποτ' ἀνθρώπων
ἐν ὀστράκοισι τὰς ἁμαρτίας πάσας
ἐκέλευε κεἰς κιβωτὸν αὐτὰ σωρεύειν
. . . . ἐρευνήσας
ὅπως ἑκάστου τὰς δίκας ἀναπράσσῃ.
τῶν ὀστράκων δὲ κεχυμένων ἐπ' ἀλλήλοις
τὸ μὲν βράδιον τὸ δὲ τάχιον ἐμπίπτει
εἰς τοῦ Διὸς τὰς χεῖρας, εἴ ποτ' εὐθύνοι.
τῶν οὖν πονηρῶν οὐ προσῆκε θαυμάζειν
ἂν θᾶσσον ἀδικῶν ὀψέ τις κακῶς πράσσῃ.

131 (130) Οἰῶν τις εἶπε πρὸς νομῆα τοιαῦτα·
„κείρεις μὲν ἡμᾶς, καὶ πόκους ἔχεις κέρσας,
τὸ γάλα δ' ἀμέλγοντ' ἔστι σοι * φίλον πῆξαι,

---

3. 4. *ὁ δὲ ὄνος τυφωθείς, νομίζων αὐτὸν προσκυνεῖν τοὺς ἀγροίκους σκ. ἤμελλε τὸν θ. ῥῖψαι* C. *καταρρίπτειν* E: *καταρρίψαι* Lewis Schw. *τ'* add. E ‖ 6. *ἀλλὰ τοῦτον ξύλῳ παίων ὁ δεσπότης εἶπεν* C: uersum effinxit E ‖ 7. *ὄ. εἶ θ. φ., ἀλλ' οὐ θεοῖς ὑπάρχεις ὁμότιμος* C: *ὄ. εἰ θ. φ. σὺ κοὐ θεοῖς ἶσος* L ‖ **130** (129) ex F 365 apud C p. 412 et C p. 238 (T); cf. syll. alt. 51. | *ὁ Ζεὺς τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας ἐν ὀστράκοις τὸν Ἑρμῆν ὥρισε γράφειν καὶ εἰς κιβωτὸν ἀποτιθέναι πλησίον αὐτοῦ* T. *ὀστράκῳ γράφοντα τὸν Ἑρμῆν ἁμαρτίας ἐκέλευσεν ὁ Ζεὺς εἰς κιβωτὸν ταύτας σωρεύειν* F. | 1. 2. E: 1. *ὁ Ζ. γράφοντ' ἐν ὀστράκοισιν Ἑρμείην* L ‖ 2. *τὰς τῶν ἁπάντων ἀμπλακήματ' ἀνθρώπων* M. Schmidt ‖ 3. *ἐκέλευε κεἰς* E: *ἐκέλευσεν εἰς* C. E. Schneider, qui cetera constituit ‖ 4. 5. *ἵν' ἐρανίσας* (*ἐρευνήσας* Coraïs) *ἑ. τ. δ. ἀ.* F. *ὅπως ἑ. τ. δ. ἀ.* T ‖ 6. *τ. ὀ. δὲ κ. ἀ.* (*ἐπ'* ex T add. C. E. Schneider) F *συγκεχυμένων δὲ τ. ὀ. ἐπ' ἀ.* T ‖ 7. F T ‖ 8. F: *ε. τὰς τοῦ Δ. χ., εἴποτε καλῶς κρίνοιτο* T ‖ 9. 10. F: om. T ‖ 10. *ἦν* C. E. Schneider | *ὀψέ τις* idem: *τις ὀψὲ* F | *πράσσῃ* idem et Coraïs: *πράσσει* F ‖ **131** (130) = F 366 apud C p. 405; cf. syll. alt. 53 ‖ 1. *οἷς τις εἶπε πρὸς νομέα τοιάδε* F: *ὄϊς, νομῆα, τοιαῦτα* Buttmann *οἰῶν τις* L *οἷς νομέα μύθῳ ποτὲ προσεῖπε τοιούτῳ* E ‖ 3. *τὸ* add. Buttmann | *ἀμέλγοντ'* Coraïs: *ἀμέλγων* F | *φλέον* L ‖

6. Zachariae 4: Manifesto Homerum ex-
pressit Babrius. cf. Od. χ 389.

3.(+14). Zachariae 7: σπειοσκαίρειν Lycophro primus usurpavit

ἡμῶν δὲ τέκνα μῆλά σοι περισσεύει.
πλέον οὐδὲν ἡμῖν, ἀλλὰ χἡ τροφὴ γαίης
ἅπασ᾽· ἐν ὄρεσι δ᾽ εὐθαλὲς τί γεννᾶται;
βοτάνη γ᾽ ἀραιὴ καὶ δρόσου γεμισθεῖσα
φέρβεις δ᾽ ἄρ᾽ ἡμῖν τὴν κύν᾽ ἐν μέσοις ταύτην,
τρέφων ὁποῖα σαυτὸν εὐθαλεῖ σίτῳ.“
ἤκουσε τούτων ἡ κύων ἔφη θ᾽ οὕτως·
„εἰ μὴ παρήμην κὰν μέσοις ἐπωλεύμην,
οὐκ ἂν ποθ᾽ ὑμεῖς ἔσχετ᾽ ἄφθονον ποίην·
ἐγὼ [δὲ] περιτρέχουσα πάντα κωλύω
δρηστῆρα ληστὴν καὶ λύκον διωκτῆρα.“

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τῇ τῶν πλησίον διαφθονουμένους εὐημερίᾳ ἐστίν, ὅτε καὶ ὑπ᾽ αὐτῶν ἐκείνων τὰ μέγιστα ὠφελοῦνται.

132 (131) *Ὄνον ἔτρεφέν τις καὶ κυνίδιον ὡραῖον.*
τὸ κυνίδιον δ᾽ ἔχαιρε παῖζον εὐρύθμως,
τὸν δεσπότην τε ποικίλως περισκαῖρον·
κἀκεῖνος αὖ κατεῖχεν αὐτὸ τοῖς κόλποις.

---

4. *περισσεύσει* F: corr. C. E. Schneider, Coraïs ‖ 5. *πλέον* C. E. Schneider: *πλέον δ᾽* F | *χἡ* L: *καὶ* F. sententia haec uidetur esse: amplius nihil nobis obtingit — *εἰρωνικῶς* hoc dicitur —: nam ne pabulum quidem a te praebetur sed a terra petendum est | *γαίας* C. E. Schneider: *γῆς* F ‖ 6. *ἅπασ᾽* idem: *πᾶσα* F | *ὄρεσι δ᾽* L: *ὄρεσιν* F | *τι γεννᾷ σοι* F: *τί* L *γεννᾶται* Coraïs ‖ 7. *ὡραῖα βοτάνη* F: *βοτάνη γ᾽ ὀρείη* L. *ἀραιὴ* Hp. pro *γ᾽* nescio an scribendum sit *θ᾽* ‖ 8. L: *δ᾽ ἂν ἡμῖν ἐν μέσοις κύνα ταύτην* F: *ἐν μέσοις* neutrum genus ut 11 ‖ 9. *δαψιλεῖ* Berger ‖ 10. E cl. 95, 60: *ταῦθ᾽ ὡς ἤκουσεν ἡ κύων ἔφη τοῖα* F. *ἤκουσε τούτων* L. *τούτων ἀκούσασ᾽* Schw. ‖ 11. *ἐπολευόμην* et 12 *πόην* F: em. C. E. Schneider ‖ 13. idem (*δὲ* seclusi): *περιτρέχουσα δ᾽ ἐγὼ πάντοθεν κωλύω* F. *περιτρέχουσα πάντοθεν δὲ κωλύω* A. Matthiae. | *λύκους διωκτῆρας*? ‖ **132** (131) = F 367 apud C p. 371. ‖ 1. *ὄ. ἔτρεφέν τις* E: *ὄ. τις ἔτρεφε* F. *ὄ. εἶχέ τις* L *πάνυ ὡραῖον* F: *πάνυ* del. Buttmann, C. E. Schneider. *κυνίδιον Μελιταῖον* L probabiliter; cf. C p. 137. fab. August. 92 ed. J. G. Schneider. Miller p. 55. Galen. apud C p. 137. Paroemiogr. Gr. I p. 439, 25. Lobeck. Path. prol. p. 397. ‖ aute 2 in F scripti sunt 8. 9: corr. L ‖ 2. *τὸ* add. L | *δ᾽ ἔχαιρεν* Knoche: *δὲ χαρίεν ὂν* F. neque hic uersus neque primus persanatus est | *εὐρύθμως παῖζον* F: corr. N Sd. ‖ 4. *κἀκεῖνος* L: *ἐκεῖνος δ᾽* F | *αὖ κατεῖχεν αὐτὸ τοῖς κόλποις* C. E. Schneider: *αὐτὸ κατέχων ἐν τοῖς κόλποις* F. *ἀντέχαιρεν αὔτ᾽ ἔχων κόλποις* L ‖

ὁ δέ γ᾽ ὄνος ἤλει τὰς μὲν ἑσπέρας πάσας
πυρὸν φίλης Δήμητρος, ἡμέρας δ᾽ ὕλην
κατῆγ᾽ ἀφ᾽ ὕψους, ἐξ ἀγροῦ θ᾽ ὅσων χρεία.
καὶ στὰς ἐν αὐλῇ παρὰ φάτναισι δεσμώτης
ἔτρωγε κριθάς, χόρτον ὥσπερ εἰώθει.
δηχθεὶς δὲ θυμῷ καὶ περισσὸν οἰμώξας,
σκύμνον θεωρῶν ἁβρότητι σὺν πάσῃ,
φάτνης ὀνείης δεσμὰ καὶ κάλους ῥήξας
ἐς μέσσον αὐλῆς ἦλθ᾽ ἄμετρα λακτίζων.
σαίνων δ᾽ ὁποῖα, καὶ θέλων περισκαίρειν,
τὴν μὲν τράπεζαν ἔθλασ᾽ ἐς μέσον βάλλων
ἅπαντα δ᾽ εὐθὺς ἠλόησε τὰ σκεύη.
δειπνοῦντα δ᾽ αὐτὸν ἦλθε δεσπότην κύσσων,
νώτοις ἐπεμβάς· ἐσχάτου δὲ κινδύνου
θεράποντες ἐν μέσοισι τοῦτον ὡς εἶδον,
ἐσάωσαν . . . .
κρανέης δὲ κορύναις ἄλλος ἄλλοθεν κρούων
ἔκτεινον· ὥστε καὐτὸς ὕστατ᾽ ἐκπνείων
„ἔτλην" ἔλεξεν „οἷα χρή με, δυσδαίμων·
τί γὰρ παρ᾽ οὐρήεσσιν οὐκ ἐπωλεύμην,

---

5. E: ὁ δὲ γε ὄνος τὴν μὲν νύκτα ἀλήθων F ‖ 6. ἡμέρης? ‖ 7. κατῆγ᾽ C. E. et J. G. Schneideri: ἦγεν F. ἠγέν τ᾽ Sd. | δ᾽ ὅσων C. E. Schneider: δ᾽ ὅσον F. θ᾽ ὅσων J. G. Schneider | χρεία F ‖ 8. 9. cf. 2 ‖ 8. στὰς E: ἦν F. νῦν L. κἆτ᾽ ὦν Sd. ὁ δ᾽ οὖν Buttmann | φάτναισι Schneideri: φάτναις F. quamquam Babrius priorem h. u. syllabam uidetur producturus fuisse ‖ 9. κριθῆς L ‖ 10. δαχθεὶς F: corr. C. E. Schneider, Coraïs ‖ 11. ἁ. σὺν πάσῃ N: ἐν ἁ. πάσῃ F. ἐν ἁ. σκ. εἰσορῶν πάσῃ Bg. (ἐν ἁ. συμπάσῃ C. E. Schneider τῇ πάσῃ Knoche παντοίῃ Lewis) ‖ 12. δεσμὰ C. E. Schneider: δεσμοὺς F | κάλως J. G. Schneider ‖ 13. μέσσον idem: μέσον F ‖ 13. ἦλθ᾽ Schneideri: ἦλθε F. ἦλθεν Knoche, L ‖ 15. ἔθλασ᾽ ἐς μέσον βάλλων E: ἐς μ. βαλὼν θλάσεν F. βαλὼν ἔθλα L ‖ 16. ἠλοίησε F: corr. Knoche ‖ 17. αὐτὸν E: εὐθὺς F (ἐγγὺς L) | κύσσων L: κρούσων F ‖ 19. ἐν μέσοισιν ὡς F: τοῦτον add. L ‖ 20. ab hoc uerbo uersum incipere uidit L ‖ 21. κρανέης L: κρανείας F. κορύναις κρανείαις δ᾽ C. E. Schneider | cf. S in u. ἀλοιῶν et 98, 16. ‖ 22. ὥστε E cl. 26, 6. 51, 4: ὡς δὴ F. ὡς δὲ L ὡς δεῖ· Sd. | καὶ αὐτὸς F: corr. C. E. Schneider | ἐκπνείων L: ἔκπνεεν F ‖ 23. παρ᾽ ὕοεσιν οὐκ ἐπολευόμην: corr. Schneideri. cf. 131, 11 ‖

βαιῷ δ' ὁ μέλεος κυνιδίῳ παρισούμην;“
Ὅτι οὐ πάντες πρὸς πάντα ἴσοι πεφύκασι, κἂν φθόνῳ ἀλαζονεύωνται.

133 (134) *Ποιμὴν νεογνὸν εὗρέ τις λύκου σκύμνον . .*
θύων ἐθοινᾶτ' αὐτὸς ἅμα κυσὶν λάθρῃ,
ἕως ὁ ποιμὴν . .
ἔκτεινεν αὐτὸν εἴς τι δένδρον ἀρτήσας.
[γνώμη πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τίκτει.]

134 *Ποιμὴν σκύλακά τις ἔτρεφ' ἐκ κενεβρείων.*
καὶ δήποτ' ἐγγὺς ἀμνάδος νοσησάσης
ἰδὼν κατηφῆ καὶ δοκοῦντα δακρύειν
‚καλῶς σὺ συμπαθεῖς,' ἔφη καταψήχων,
‚ὃ θέλεις δὲ μὴ γένοιτο μηδὲ συμβαίη'.
ὅτι τοιοῦτος πᾶς ἐστιν [ὃς] κληρονόμος [ἐστίν].

135 *Ποταμὸς δι' αὐτοῦ φερομένην ἰδὼν βύρσαν*
τί καλοῖτ' ἐπηρώτησεν· ἣ δ' ἔφη· ‚δέρρις'.
ἐπικαχλάσας δ' ἔφησεν ‚ἄλλο τι ζήτει·
ἤδη γὰρ ἁπαλήν ταχύ σ' ἔγωγε ποιήσω.'

---

133 (134) ad litteram σ rettulit L, ad π E. C p. 42. H 374 ‖ 1. N: *π. ν. λ. σκ. εὑρών* C *π. τις ε. νεόγονον λ. σ.* Schw. ‖ *ἐκεῖνος* (*ὃ δ'?*) *ἠκολούθει μέχρις ἂν τοῦτον καταλαβών, οἷα δὴ λύκος, συμμετάσχῃ τῆς θήρας* C ‖ 2—4 E: (*πρόβατον*) *αὐτὸς λάθρα θύων ἅμα τοῖς κυσὶν ἐθοινεῖτο, ἕως ὁ ποιμὴν στοχασάμενος καὶ συνεὶς τὸ δρώμενον, εἰς δένδρον αὐτὸν ἀναρτήσας ἀπέκτεινεν.* C (*καὶ συνεὶς τὰ πραχθέντα?*) ‖ 5. habet Georgides gnom. I p. 21 adn. 4. *ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τρέφει.* C ‖ **134** ex C p. 179 effinxit Hp. ‖ 1. *π. σ. εἴωθε τρέφειν ἐκ τῶν θνησκόντων προβάτων* C ‖ 2. *νοσούσης* C ‖ 3. *ἱστάμενον εἶδε τὸν κύνα κατηφῆ κ. δ. δ. καὶ ὁμαλίζων αὐτὸν εἶπεν· καλῶς ποιεῖς συμπαθῶν· πλὴν ἀλλὰ μὴ γένηται μηδὲ συμβῇ ὅπερ θέλεις.* C (*καταψήχω· τρίβω καὶ ὁμαλίζω* S) ‖ 4. *‚καλῶς' ἔφη ‚σὺ σ.' κ.?* ‖ [*ὃς*] et [*ἐστίν*] E ‖ **135** ex C p. 223 uersus exsculpsit Hp. Hermae t. VII, 179. fabula dum contrahitur deterior facta ‖ 1. *βύρσαν φ. ἰ.* C ‖ 2. *ἠρώτησε τίς καλεῖται. ἣ δὲ εἶπε ‚ξηρά'* C (*δέρρις· τὰ ξηρὰ δέρματα καὶ ἀμάλακτα* Bk. An. I 240, 22) ‖ 3. 4. *ἐ. δὲ τῷ ῥεύματι εἶπεν· ἄ. τι ζ. καλεῖσθαι· ἁπ. γὰρ ἐγὼ ἤδη τ. ποιήσω σε* C ‖ cf. Auian. 41 ‖

136 (132) *Σοφῆς ἀράχνης ἱστὸν εὗρε κωλώτης,*
καὶ λεπτὸν ἐνέδυ φᾶρος ἐκτεμὼν τοίχου . . . .

137 (133) *Στικτή ποτ' ηὔχει πάρδαλις φορεῖν μούνη*
δορὴν ἁπάντων ποικιλωτάτην ζώων.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε „σοῦ δ' ἐγὼ κρείσσω
δορῆς ἔχω καὶ ποικιλωτέρην γνώμην."

138 (135) *Υἱὸν γέρων τις δειλὸς εἶχε γενναῖον*
τοῦτον καθ' ὕπνους εἶδεν . . .
τοὔναρ δὲ δείσας μή τί πως ἀληθεύσῃ,
οἴκημα τερπνὸν . . . .
χὤπως ἔχῃ τι βουκόλημα τῆς λύπης
ἀνέθηκε τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζῴων . . .
. . . κατεῖχεν αὐτὸν ἡ λύπη . . .
καὶ τοῦ λέοντος οὐκ ἀποσταθεὶς πόρρω
. . . . . . τῇδ' ἐν οἰκίῃ κατεκλείσθην
. . . . σοὶ τί ποιήσω;
. . . . . . ὄγκωμα μέχρι βουβῶνος . .
τέθνηκε θᾶττον τὸν βίον μεταλλάξας

---

136 (132). S in u. *κωλώτης* ‖ **137** (133) ex C p. 96 refinxit L ‖ *στ. ποτε πάρδαλις ἐκαυχᾶτο φ. ἀπ. ζῴων ποικιλωτέραν δέρριν. πρὸς ἣν ἡ ἀλ. εἶπεν· 'ἐγώ σου τῆς δ. κρείττονα καὶ ποικιλωτέραν γνώμην ἔχω.'* C ‖ 3. 4. *εἶπε 'σοῦ δ' ἐγὼ (ἀλλ' ἐγὼ?) κρείσσω δορῆς* E: *ἐγὼ δὲ κἀκείνης κρείσσω τ'* L ‖ **138** (135) ex C p. 174. 393 (F 187) = Hl. 349 ‖ 1. *υ. τις γ. δ. μονογενῆ ἔχων γ.* C: uersum eruit L ‖ 2—4. 7. 8. 10. 12. indicauit E ‖ 2. *εἶδε τοῦτον καθ' ὕπνους ὑπὸ λέοντος ἀναλωθέντα* C ‖ 3. E: *φοβηθεὶς δὲ μήπως τοὔναρ ἀληθεύσῃ* F, C ‖ 4. *οἴκημα τερπνὸν* F: *ο. κάλλιστον καὶ μετέωρον* C ‖ 5. 6. habent S in u. *βουκολήσας* indeque schol. Aristoph. in Pacem 153 p. 467 Db. ‖ 5. *καὶ ὅπως* uel *ὅπως* S, *καὶ οὕτως* schol.: corr. Toup ‖ 6. *ἀνέθηκε* schol.: *ἐνέθηκε* S | *τοῖς τοίχοις* S, schol.: corr. Florens Christianus ‖ 7. *ὁ δὲ ταῦτα ὁρῶν πλείονα λύπην εἶχε* C *μᾶλλον κατεῖχεν αὐτὸν ἡ λύπη* F: *μᾶλλον κατεῖχε τὸν νεηνίην λύπη?* ‖ 8. E: *καὶ δήποτε πλησίον τοῦ λέοντος στὰς εἶπεν* C *ὃς ἱστάμενος τοῦ λέοντος πλησίον* F ‖ 9. L: *τῇδε τῇ οἰκίᾳ κατεκλείσθην* C *προσκατεκλείσθην φρουρᾷ τῇ γυναικείῃ* F. tametsi potest uersus exiisse in *γυναικείῃ* ‖ 10. *σοὶ τί ποιήσω* E: *τί σοι π.* C, F ‖ *ἐπέβαλε τῷ τοίχῳ τὴν χεῖρα* C: *ἐ. χεῖρα τῷ τ.?* ‖ 11. L: *ὄγκωμα καὶ φλεγμονὴν μέχρι βουβῶνος* C ‖ 12. E: *πυρετὸς ἐπιγενόμενος αὐτῷ, θᾶττον τοῦ βίου μετέστησεν* C *θᾶττον ὁ νέος ἔλιπε τὸν βίον* F ‖

5. Zachariae 11: Vocabulum Babrianum, quod apud scriptores admodum seros demum legitur: βουκόλημα, consolatio, (cf. 19.7 θαρρεῖν οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην. Alio sensu haec vox usurpata est ab Heliodoro 5, 2; a Suida, qui illum Babrii versum affert, explicatur βουκόλημα: τὸ θέλγητρον. Similiter usurparunt βουκόλιον Antipater et Philippus Thessalonicensis in Anth. IX, 150, 4. 255, 4 πενίης ὤλετο βουκόλιον pauperitatis interiit solamen. Versu 11. ὄγκωμα vox serioris graecitatis

[ἅ σοι πέπρωται, ταῦτα τλῆθι γενναίως
καὶ μὴ σοφίζου· τὸ χρεὼν γὰρ οὐ φεύξῃ].

139 (136) Ὑμηττία μέλισσα, κηρίων μήτηρ,
τῷ Διὶ φέρουσ' ἀνῆλθεν εἰς θεῶν οἴκους
καπνισθὲν οὔπω μέλι . . .
ὁ Ζεὺς δ' ἐτέρφθη . . . . τῷ δώρῳ
δώσειν θ' ὑπέσχεθ' ὅτι γέρας ποτ' αἰτήσῃ.
ἣ δ' εἶπε· ‚δός μοι κέντρον, εἴτις ἀνθρώπων
ἄραι πελάζοι τοὐμὸν ἔργον, ὡς κτείνω'.
ἤλγησε δ' ὁ Ζεύς· ἠγάπα γὰρ ἀνθρώπους·
καὶ μὴ θέλων ἔδωκεν· εἶπε γὰρ δώσειν.
τοιοῦτον οὖν ἔδωκεν ὡς ἀποθνήσκειν . . .
ζωὴ γὰρ αὐτῆς ἐστι πετομένης κέντρον.

140 Φαλακρὸς αὐτῷ περιτιθεὶς τρίχας ξείνας
ἵππευεν. ἄνεμος δ' ὡς ἀφεῖλε φυσήσας
πλατύς θ' ἅπαντας εἶχε τοὺς παρεστῶτας
γέλως, ἐκεῖνος εἶπε τοῦ δρόμου παύσας·
‚τὰς οὐκ ἐμάς με τί ξένον τρίχας φεύγειν
αἳ τοῦτον ἔλιπον οὗ ποτ' ἐγγενεῖς ἦσαν';

ὅτι μηδεὶς λυπείσθω ἐπὶ συμφοραῖς ἐπελθούσαις αὐτῷ· ὃ γὰρ γεννηθεὶς οὐκ ἔσχεν ἐκ φύσεως, τοῦτο οὐδὲ παραμένει. γυμνοὶ γὰρ ἤλθομεν οἱ πάντες, γυμνοὶ οὖν ἀπελευσόμεθα.

[13. 14.] E. habet Etymologicum magnum in *πεπρωμένον* p. 662, 27 ‖ 14. *τὸ χρεὼν* Sylburg: *τῶν χρεῶν* Et. | *ἃ μέλλει συμβῆναί τινι, τούτοις γενναίως ἐγκαρτερείτω καὶ μὴ κατασοφιζέσθω* (*κατασοφιζέτω* cd: em. Coraïs). *οὐ γὰρ ἐκφεύξει* F ‖ **139** (136) ex C p. 157 = Hl. 287c. Tyrwhitt indicauit 1. 9, L 11 et partes uu. 2. 3. 6, ceteros E ‖ 2. 3. E: *ἀ. εἰς θ. ο., φέρουσα τῷ Διὶ μέλι μήπω καπνισθέν* C ‖ 4. *ὁ Ζ. δὲ τῷ δ. ἐ.* C ‖ 5. E: *καὶ ὑπέσχετο δοῦναι γέρας ὃ ἂν αἰτήσηται* C ‖ 6. 7. E: *ἡ δὲ εἶπε· δός μοι κ., ἵνα, εἴ τις ἀ. τὸ ἐμὸν ἔργον πλησιάσοι ἆραι, ἀναιρῶ τοῦτον* C ‖ 8. *ἀπηρέσθη* (*δὲ*) *ὁ Ζ. τῇ αἰτήσει· ἠγάπα γὰρ τοὺς ἀ.* C: [*τοὺς*] L; suppleuit E. cf. 103, 7. (*ἐμέμφεθ' ὁ Ζεύς*? u. 97, 10); sed uidentur quaedam excidisse ‖ 9. *καὶ* L: *ὅμως καὶ* C ‖ 10. *οὖν* E: *δ'* C | *ὡς* E: *ὡς αὐτὴν* C | *ἀ. ἅμα τῷ πλῆξαι* C ‖ 11. *γὰρ* L: *δὲ* C | *τὸ κέντρον* C: [*τὸ*] L ‖ **140** ex C p. 184 = H 410 eruit Hp. ‖ 1. 2. *φ. τις ξένας τρ. τῇ ἑαυτοῦ περιθεὶς κεφαλῇ ἵ. ἄν. δὲ φ. ἀφεῖλε ταύτας.* C: *ταύτας δ' ἀφεῖλεν ἄν. ἄκρα φυσήσας* Schw. ‖ 3. 4. periodus non Babriana. *γ. δὲ πλ. τοὺς παρεστῶτας εἶχε* C: *γ. πλ. δ' ἄρ' ε. τ. π.* Lewis ‖ 4. *κἀκεῖνος* C. *κἀκ. αὐτοῖς εἶπε* Lewis, Schw. ‖ 5. E: *τ. οὐκ ἐ. τρ. τί ξένον φ. με;* C *τ. οὐκ ἐ. με φυγγάνειν τί δὴ ξεῖνον;* Hp. ‖ 6. *αἳ καὶ τὸν ἔχοντα ταύτας, μεθ' οὗ καὶ ἐγεννήθησαν, κατέλιπον;* C ‖ cf. Auian. 1C

141 *Γεωργὸς ὤπτα κοχλίας ἀριστῆσαι*

ex tetrasticho apud Millerum p. 18, 25 E. indicauit E. cf. C p. 47, H 214. facile ad litteram ω referas uerborum ordine immutato: *ὤπτα γεωργός*. alter u. exierit in *τρυζόντων*, alius in *κάκιστα τῶν ζῴων*.

142 (138) *Νέος ἦν ἄσωτος καταφαγὼν τὰ πατρῷα . .*
ταύτης ἀκούσας μικρὰ τιττυβιζούσης . .

C. p. 163. 385, H 304. tetrast. 6 E cf. syll. alt. 50 ‖ 1. *νέος* om. L, *ἦν* add. E cl. 88, 1 ‖ 2. habet S in *τιττυβίζετε*. ad hanc fabulam rettulit Knoche ‖

143 (139) *αὐταὶ (γὰρ) ὑμεῖς αἴτιαι κοπῆς ὕμιν·*
εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στέλεα πάντ' ἐγεννᾶτε,
οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχεν.

C p. 230. 407, Hl. 122 ‖ 1. E: *ὑμεῖς αὐταὶ αἴτιοι τῆς κοπῆς·* C ‖ 2. 3. S in *στελεόν* ‖ 2. *στ. πάντα τίκτητε* S: *τὰ στελλίδια (τοὺς στειλειοὺς) ἐγεννᾶτε* C ‖ 3. *εἶχεν* Bo: *εἶχε* S ‖

144 (140) C p. 164, 386. Hl. 311 ‖ *ὁ μὲν εἰς φοβηθεὶς ἐπί τι δένδρον ἐκφεύγει (ἐκρύφθη)?* ‖ *μέλλονθ' ἑαυτὸν εἶδε κυριεύσεσθαι* L: *κυριευθῆναι??* ‖ *ἄρκτος δὲ νεκρὸν αὐτὸν ὑπολαβοῦσ' εἶναι* E: *ἡ δὲ ἄ. ὑ. ν. α. ε. ἀνεχώρησε (ὑπάρχειν ἀπῄει)* C ‖ *νεκροῦ γὰρ ἄρκτον φασὶ σῶμα μὴ σύρειν?* cf. 14, 2: *φασὶ γὰρ νεκροῦ μὴ ἅπτεσθαι τὴν ἄρκτον (ὅτι ν. ἡ ἄρκτος οὐχ ἅπτεται)* C ‖ alius u. exierit in *λοιπὸν φίλοισι τοιούτοις* ‖ epim. *Βαβρίου. τοὺς γνησίους τῶν φίλων αἱ συμφοραὶ δοκιμάζουσι* Georgides I p. 90, C p. 164, 3; aliud C p. 164 m.; utrumque C p. 387 ‖ cf. Auian. 9.

145 (141) C p. 6. 5. 281, Hl. 45b. *Σφοδρῶς τράγος τις ὑπὸ τὸ καῦμα διψήσας κατῆλθε κρημνὸν εἰς βαθὺν πιεῖν ὕδωρ* E: *τράγος ἐν θέρει σφ. διψήσας κ. εἰς βαθὺν κρημνὸν ὕδωρ πιεῖν* C ‖ *καὶ βοηθὸν ἐζήτει* L ‖ *ἀλώπηξ δὲ τοῦτον ἰδοῦσα ἔφη· ὦ ἀνόητε, εἰ τόσας φρένας εἶχες . .* C: *κερδὼ δὲ τοῦτον εἰσιδοῦσ' ἔφη τοῖα* Schw.: *κερδὼ δ' ἰδοῦσά φησιν· εἰ φρένας τόσσας . .* E ‖ fortasse Ignatius magister (in Bandinii Catal. I p. 30, E n. 18 *πωγωνίας* e Babrio sumpsit ‖ *Βαβρίου· δέον τὰ τέλη τῶν πραγμάτων ἡμᾶς προορᾶν, καὶ οὕτως τὴν τούτων ἐγχείρησιν ποιεῖσθαι* Georgides I p. 31. *ὅτι δεῖ πρότερον προσκοποῦντα τὰ τέλη τῶν πραγμάτων, οὕτω (τὴν ἐγχείρησιν* add.) *ποιεῖσθαι* uel similiter C ‖

146 (142) *ἐμοῖς ἐγὼ πτεροῖσι νῦν κατεβλήθην*

Tzetzes chil. 9, 168 *ἐμοῖς πτεροῖς, ἐβόησεν, ἐγὼ νῦν κατεβλήν*. cf. C p. 74, H 4, Leutsch. ad Paroemiogr. II p. 222. Porson. ad

3.(+14). Zachariae 7: στρωσκαίρειν Lycophro primus usurpavit

ἡμῶν δὲ τέκνα μῆλά σοι περισσεύει.
πλέον οὐδὲν ἡμῖν, ἀλλὰ χἠ τροφὴ γαίης
ἅπασ᾽· ἐν ὄρεσι δ᾽ εὐθαλές τί γεννᾶται;
βοτάνη γ᾽ ἀραιὴ καὶ δρόσου γεμισθεῖσα
φέρβεις δ᾽ ἄρ᾽ ἡμῖν τὴν κύν᾽ ἐν μέσοις ταύτην,
τρέφων ὁποῖα σαυτὸν εὐθαλεῖ σίτῳ.“
ἤκουσε τούτων ἡ κύων ἔφη θ᾽ οὕτως·
„εἰ μὴ παρήμην κἀν μέσοις ἐπωλεύμην,
οὐκ ἄν ποθ᾽ ὑμεῖς ἔσχετ᾽ ἄφθονον ποίην·
ἐγὼ [δὲ] περιτρέχουσα πάντα κωλύω
δρηστῆρα λῃστὴν καὶ λύκον διωκτῆρα.“

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τῇ τῶν πλησίον διαφθονουμένους εὐημερίᾳ ἐστίν, ὅτε καὶ ὑπ᾽ αὐτῶν ἐκείνων τὰ μέγιστα ὠφελοῦνται.

132 (131) *Ὄνον ἔτρεφέν τις καὶ κυνίδιον ὡραῖον.*
τὸ κυνίδιον δ᾽ ἔχαιρε παῖζον εὐρύθμως,
τὸν δεσπότην τε ποικίλως περισκαῖρον·
κἀκεῖνος αὖ κατεῖχεν αὐτὸ τοῖς κόλποις.

---

4. *περισσεύσει* F: corr. C. E. Schneider, Coraïs ‖ 5. *πλέον* C. E. Schneider: *πλέον δ᾽* F | *χἠ* L: *καὶ* F. sententia haec uidetur esse: amplius nihil nobis obtingit — *εἰρωνικῶς* hoc dicitur —: nam ne pabulum quidem a te praebetur sed a terra petendum est | *γαίας* C. E. Schneider: *γῆς* F ‖ 6. *ἅπασ᾽* idem: *πᾶσα* F | *ὄρεσι δ᾽* L: *ὄρεσιν* F | *τι γεννᾷ σοι* F: *τί* L *γεννᾶται* Coraïs ‖ 7. *ὡραῖα βοτάνη* F: *βοτάνη γ᾽ ὀρείη* L. *ἀραιὴ* Hp. pro *γ᾽* nescio an scribendum sit *θ᾽* ‖ 8. L: *δ᾽ ἂν ἡμῖν ἐν μέσοις κύνα ταύτην* F: *ἐν μέσοις* neutrum genus ut 11 ‖ 9. *δαψιλεῖ* Berger ‖ 10. E cl. 95, 60: *ταῦθ᾽ ὡς ἤκουσεν ἡ κύων ἔφη τοῖα* F. *ἤκουσε τούτων* L. *τούτων ἀκούσασ᾽* Schw. ‖ 11. *ἐπολευόμην* et 12 *πόην* F: em. C. E. Schneider ‖ 13. idem (*δὲ* seclusi): *περιτρέχουσα δ᾽ ἐγὼ πάντοθεν κωλύω* F. *περιτρέχουσα πάντοθεν δὲ κωλύω* A. Matthiae. | *λύκους διωκτῆρας*? ‖ **132** (131) = F 367 apud C p. 371. ‖ 1. *ὄ. ἔτρεφέν τις* E: *ὄ. τις ἔτρεφε* F. *ὄ. εἶχέ τις* L *πάνυ ὡραῖον* F: *πάνυ* del. Buttmann, C. E. Schneider. *κυνίδιον Μελιταῖον* L probabiliter; cf. C p. 137. fab. August. 92 ed. J. G. Schneider. Miller p. 55. Galen. apud C p. 137. Paroemiogr. Gr. I p. 439, 25. Lobeck. Path. prol. p. 397. ‖ ante 2 in F scripti sunt 8. 9: corr. L ‖ 2. *τὸ* add. L | *δ᾽ ἔχαιρεν* Knoche: *δὲ χαρίεν ὂν* F. neque hic uersus neque primus persanatus est | *εὐρύθμως παῖζον* F: corr. N Sd. ‖ 4. *κἀκεῖνος* L: *ἐκεῖνος δ᾽* F | *αὖ κατεῖχεν αὐτὸ τοῖς κόλποις* C. E. Schneider: *αὐτὸ κατέχων ἐν τοῖς κόλποις* F. *ἀντέχαιρεν αὔτ᾽ ἔχων κόλποις* L ‖

ὁ δέ γ᾽ ὄνος ἤλει τὰς μὲν ἑσπέρας πάσας
πυρὸν φίλης Δήμητρος, ἡμέρας δ᾽ ὕλην
κατῆγ᾽ ἀφ᾽ ὕψους, ἐξ ἀγροῦ θ᾽ ὅσων χρεία.
καὶ στὰς ἐν αὐλῇ παρὰ φάτναισι δεσμώτης
ἔτρωγε κριθάς, χόρτον ὥσπερ εἰώθει.
δηχθεὶς δὲ θυμῷ καὶ περισσὸν οἰμώξας,
σκύμνον θεωρῶν ἁβρότητι σὺν πάσῃ,
φάτνης ὀνείης δεσμὰ καὶ κάλους ῥήξας
ἐς μέσσον αὐλῆς ἦλθ᾽ ἄμετρα λακτίζων.
σαίνων δ᾽ ὁποῖα, καὶ θέλων περισκαίρειν,
τὴν μὲν τράπεζαν ἔθλασ᾽ ἐς μέσον βάλλων
ἅπαντα δ᾽ εὐθὺς ἠλόησε τὰ σκεύη.
δειπνοῦντα δ᾽ αὐτὸν ἦλθε δεσπότην κύσσων,
νώτοις ἐπεμβάς· ἐσχάτου δὲ κινδύνου
θεράποντες ἐν μέσοισι τοῦτον ὡς εἶδον,
ἐσάωσαν . . . .
κρανέης δὲ κορύναις ἄλλος ἄλλοθεν κρούων
ἔκτεινον· ὥστε καὐτὸς ὕστατ᾽ ἐκπνείων
„ἔτλην“ ἔλεξεν „οἷα χρή με, δυσδαίμων·
τί γὰρ παρ᾽ οὐρήεσσιν οὐκ ἐπωλεύμην,

---

5. E: *ὁ δὲ γε ὄνος τὴν μὲν νύκτα ἀλήθων* F ‖ 6. *ἡμέρης?* ‖ 7. *κατῆγ᾽* C. E. et J. G. Schneideri: *ἦγεν* F. *ἠγέν τ᾽* Sd. | *δ᾽ ὅσων* C. E. Schneider: *δ᾽ ὅσον* F. *θ᾽ ὅσων* J. G. Schneider | *χρεία* F ‖ 8. 9. cf. 2 ‖ 8. *στὰς* E: *ἦν* F. *νῦν* L. *κἆτ᾽ ὧν* Sd. *ὁ δ᾽ οὖν* Buttmann | *φάτναισι* Schneideri: *φάτναις* F. quamquam Babrius priorem h. u. syllabam uidetur producturus fuisse ‖ 9. *κριθῆς* L ‖ 10. *δαχθεὶς* F: corr. C. E. Schneider, Coraïs ‖ 11. *ἁ. σὺν πάσῃ* N: *ἐν ἁ. πάσῃ* F. *ἐν ἁ. σκ. εἰσορῶν πάσῃ* Bg. (*ἐν ἁ. συμπάσῃ* C. E. Schneider *τῇ πάσῃ* Knoche *παντοίῃ* Lewis) ‖ 12. *δεσμὰ* C. E. Schneider: *δεσμοὺς* F | *κάλως* J. G. Schneider ‖ 13. *μέσσον* idem: *μέσον* F ‖ 13. *ἦλθ᾽* Schneideri: *ἦλθε* F. *ἦλθεν* Knoche, L ‖ 15. *ἔθλασ᾽ ἐς μέσον βάλλων* E: *ἐς μ. βαλὼν θλάσεν* F. *βαλὼν ἔθλα* L ‖ 16. *ἠλοίησε* F: corr. Knoche ‖ 17. *αὐτὸν* E: *εὐθὺς* F (*ἐγγὺς* L) | *κύσσων* L: *κρούσων* F ‖ 19. *ἐν μέσοισιν ὡς* F: *τοῦτον* add. L ‖ 20. ab hoc uerbo uersum incipere uidit L ‖ 21. *κρανέης* L: *κρανείας* F. *κορύναις κρανείαις δ᾽* C. E. Schneider | cf. S in u. *ἀλοιῶν* et 98, 16. ‖ 22. *ὥστε* E cl. 26, 6. 51, 4: *ὡς δὴ* F. *ὡς δὲ* L *ὡς δεῖ·* Sd. | *καὶ αὐτὸς* F: corr. C. E. Schneider | *ἐκπνείων* L: *ἔκπνεεν* F ‖ 23. *παρ᾽ οὔρεσιν οὐκ ἐπολευόμην*: corr. Schneideri. cf. 131, 11 ‖

βαιῷ δ' ὁ μέλεος κυνιδίῳ παρισούμην;"
Ὅτι οὐ πάντες πρὸς πάντα ἴσοι πεφύκασι, κἂν φθόνῳ ἀλαζονεύωνται.

133 (134) *Ποιμὴν νεογνὸν εὗρέ τις λύκου σκύμνον . .*
θύων ἐθοινᾶτ' αὐτὸς ἅμα κυσὶν λάθρῃ,
ἕως ὁ ποιμὴν . .
ἔκτεινεν αὐτὸν εἴς τι δένδρον ἀρτήσας.
[γνώμη πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τίκτει.]

134 *Ποιμὴν σκύλακά τις ἔτρεφ' ἐκ κενεβρείων.*
καὶ δήποτ' ἐγγὺς ἀμνάδος νοσησάσης
ἰδὼν κατηφῆ καὶ δοκοῦντα δακρύειν
'καλῶς σὺ συμπαθεῖς,' ἔφη καταψήχων,
'ὃ θέλεις δὲ μὴ γένοιτο μηδὲ συμβαίη'.
ὅτι τοιοῦτος πᾶς ἐστιν [ὃς] κληρονόμος [ἐστίν].

135 *Ποταμὸς δι' αὐτοῦ φερομένην ἰδὼν βύρσαν*
τί καλοῖτ' ἐπηρώτησεν· ἣ δ' ἔφη· 'δέρρις'.
ἐπικαχλάσας δ' ἔφησεν 'ἄλλο τι ζήτει·
ἤδη γὰρ ἁπαλὴν ταχύ σ' ἔγωγε ποιήσω.'

---

133 (134) ad litteram *σ* rettulit L, ad *π* E. C p. 42. H 374 || 1. N: *π. ν. λ. σκ. εὑρών* C *π. τις ε. νεόγονον λ. σ.* Schw. || *ἐκεῖνος* (*ὃ δ'* ?) *ἠκολούθει μέχρις ἂν τοῦτον καταλαβών, οἷα δὴ λύκος, συμμετάσχῃ τῆς θήρας* C || 2—4 E: (*πρόβατον*) *αὐτὸς λάθρα θύων ἅμα τοῖς κυσὶν ἐθοινεῖτο, ἕως ὁ ποιμὴν στοχασάμενος καὶ συνεὶς τὸ δρώμενον, εἰς δένδρον αὐτὸν ἀναρτήσας ἀπέκτεινεν.* C (*καὶ συνεὶς τὰ πραχθέντα*?) || 5. habet Georgides gnom. I p. 21 adn. 4. *ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τρέφει.* C || **134** ex C p. 179 effinxit Hp. || 1. *π. σ. εἴωθε τρέφειν ἐκ τῶν θνησκόντων προβάτων* C || 2. *νοσούσης* C || 3. *ἱστάμενον εἶδε τὸν κύνα κατηφῆ κ. δ. δ. καὶ ὁμαλίζων αὐτὸν εἶπεν· καλῶς ποιεῖς συμπαθῶν· πλὴν ἀλλὰ μὴ γένηται μηδὲ συμβῇ ὅπερ θέλεις.* C (*καταψήχω· τρίβω καὶ ὁμαλίζω* S) || 4. '*καλῶς' ἔφη 'σὺ σ.' κ.*? || [*ὃς*] et [*ἐστίν*] E || **135** ex C p. 223 uersus exsculpsit Hp. Hermae t. VII, 179. fabula dum contrahitur deterior facta || 1. *βύρσαν φ. ἰ.* C || 2. *ἠρώτησε τίς καλεῖται. ἣ δὲ εἶπε 'ξηρά'* C (*δέρρις· τὰ ξηρὰ δέρματα καὶ ἀμάλακτα* Bk. An. I 240, 22) || 3. 4. *ἐ. δὲ τῷ ῥεύματι εἶπεν· ἄ. τι ζ. καλεῖσθαι· ἁπ. γὰρ ἐγὼ ἤδη τ. ποιήσω σε* C || cf. Auian. 41 ||

136 (132) *Σοφῆς ἀράχνης ἱστὸν εὗρε κωλώτης,*
καὶ λεπτὸν ἐνέδυ φᾶρος ἐκτεμὼν τοίχου . . . .

137 (133) *Στικτή ποτ᾽ ηὔχει πάρδαλις φορεῖν μούνη*
δορὴν ἁπάντων ποικιλωτάτην ζώων.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε „σοῦ δ᾽ ἐγὼ κρείσσω
δορῆς ἔχω καὶ ποικιλωτέρην γνώμην.“

138 (135) *Υἱὸν γέρων τις δειλὸς εἶχε γενναῖον*
τοῦτον καθ᾽ ὕπνους εἶδεν . . .
τοὔναρ δὲ δείσας μή τί πως ἀληθεύσῃ,
οἴκημα τερπνὸν . . . .
χὤπως ἔχῃ τι βουκόλημα τῆς λύπης
ἀνέθηκε τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζῴων . . .
. . . κατεῖχεν αὐτὸν ἡ λύπη . . .
καὶ τοῦ λέοντος οὐκ ἀποσταθεὶς πόρρω
. . . . . . τῇδ᾽ ἐν οἰκίῃ κατεκλείσθην
. . . . σοὶ τί ποιήσω;
. . . . . . ὄγκωμα μέχρι βουβῶνος . .
τέθνηκε θᾶττον τὸν βίον μεταλλάξας

---

136 (132). S in u. *κωλώτης* ‖ **137** (133) ex C p. 96 refinxit L ‖ *στ. ποτε πάρδαλις ἐκαυχᾶτο φ. ἀπ. ζῴων ποικιλωτέραν δέρριν. πρὸς ἣν ἡ ἀλ. εἶπεν· ἐγώ σου τῆς δ. κρείττονα καὶ ποικιλωτέραν γνώμην ἔχω.* C ‖ 3. 4. *εἶπε σοῦ δ᾽ ἐγὼ (ἀλλ᾽ ἐγὼ?) κρείσσω δορῆς* E: *ἐγὼ δὲ κἀκείνης κρείσσω τ᾽* L ‖ **138** (135) ex C p. 174. 393 (F 187) = Hl. 349 ‖ 1. *υ. τις γ. δ. μονογενῆ ἔχων γ.* C: uersum eruit L ‖ 2—4. 7. 8. 10. 12. indicauit E ‖ 2. *εἶδε τοῦτον καθ᾽ ὕπνους ὑπὸ λέοντος ἀναλωθέντα* C ‖ 3. E: *φοβηθεὶς δὲ μήπως τοὔναρ ἀληθεύσῃ* F, C ‖ 4. *οἴκημα τερπνὸν* F: *ο. κάλλιστον καὶ μετέωρον* C ‖ 5. 6. habent S in u. *βουκολήσας* indeque schol. Aristoph. in Pacem 153 p. 467 Db. ‖ 5. *καὶ ὅπως* uel *ὅπως* S, *καὶ οὕτως* schol.: corr. Toup ‖ 6. *ἀνέθηκε* schol.: *ἐνέθηκε* S | *τοῖς τοίχοις* S, schol.: corr. Florens Christianus ‖ 7. *ὁ δὲ ταῦτα ὁρῶν πλείονα λύπην εἶχε* C *μᾶλλον κατεῖχεν αὐτὸν ἡ λύπη* F: *μᾶλλον κατεῖχε τὸν νεηνίην λύπη?* ‖ 8. E: *καὶ δήποτε πλησίον τοῦ λέοντος στὰς εἶπεν* C *ὃς ἱστάμενος τοῦ λέοντος πλησίον* F ‖ 9. L: *τῇδε τῇ οἰκίᾳ κατεκλείσθην* C *προσκατεκλείσθην φρουρᾷ τῇ γυναικείῃ* F. tametsi potest uersus exiisse in *γυναικείῃ* ‖ 10. *σοὶ τί ποιήσω* E: *τί σοι π.* C, F ‖ *ἐπέβαλε τῷ τοίχῳ τὴν χεῖρα* C: *ἐ. χεῖρα τῷ τ.?* ‖ 11. L: *ὄγκωμα καὶ φλεγμονὴν μέχρι βουβῶνος* C ‖ 12. E: *πυρετὸς δὲ ἐπιγενόμενος αὐτῷ, θᾶττον τοῦ βίου μετέστησεν* C *θᾶττον ὁ νέος ἐξέλιπε τὸν βίον* F ‖

5. Zachariae 11: Vocabulum Babrianum, quod apud scriptores admodum seros demum legitur: βουκόλημα, consolatio, (cf. 19.7 παρῆλθεν οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην. Alio sensu haec vox usurpata est ab Heliodoro 5, 2; a Suida, qui illum Babrii versum affert, explicatur βουκόλημα: τὸ θέλγητρον. Similiter usurparunt βουκόλιον Antipater et Philippus Thessalonicensis in Anth. IX, 150, 4. 255, 4 πενίης ὤλετο βουκόλιον paupertatis interiit solamen. Versu 11. ὄγκωμα vox serioris graecitatis

[ἅ σοι πέπρωται, ταῦτα τλῆθι γενναίως
καὶ μὴ σοφίζου· τὸ χρεὼν γὰρ οὐ φεύξῃ].

139 (136) Ὑμηττία μέλισσα, κηρίων μήτηρ,
τῷ Διὶ φέρουσ' ἀνῆλθεν εἰς θεῶν οἴκους
καπνισθὲν οὔπω μέλι . . .
ὁ Ζεὺς δ' ἐτέρφθη . . . . τῷ δώρῳ
δώσειν θ' ὑπέσχεθ' ὅτι γέρας ποτ' αἰτήσῃ.
ἣ δ' εἶπε· „δός μοι κέντρον, εἴτις ἀνθρώπων
ἄραι πελάζοι τοὐμὸν ἔργον, ὡς κτείνω".
ἤλγησε δ' ὁ Ζεύς· ἠγάπα γὰρ ἀνθρώπους·
καὶ μὴ θέλων ἔδωκεν· εἶπε γὰρ δώσειν.
τοιοῦτον οὖν ἔδωκεν ὡς ἀποθνήσκειν . . .
ζωὴ γὰρ αὐτῆς ἐστι πετομένης κέντρον.

140 Φαλακρὸς αὐτῷ περιτιθεὶς τρίχας ξείνας
ἵππευεν. ἄνεμος δ' ὡς ἀφεῖλε φυσήσας
πλατύς θ' ἅπαντας εἶχε τοὺς παρεστῶτας
γέλως, ἐκεῖνος εἶπε τοῦ δρόμου παύσας·
„τὰς οὐκ ἐμάς με τί ξένον τρίχας φεύγειν
αἳ τοῦτον ἔλιπον οὗ ποτ' ἐγγενεῖς ἦσαν";

ὅτι μηδεὶς λυπείσθω ἐπὶ συμφοραῖς ἐπελθούσαις αὐτῷ· ὃ γὰρ γεννηθεὶς οὐκ ἔσχεν ἐκ φύσεως, τοῦτο οὐδὲ παραμένει. γυμνοὶ γὰρ ἤλθομεν οἱ πάντες, γυμνοὶ οὖν ἀπελευσόμεθα.

[13. 14.] E. habet Etymologicum magnum in πεπρωμένον p. 662, 27 ‖ 14. τὸ χρεὼν Sylburg: τῶν χρεῶν Et. | ἃ μέλλει συμβῆναί τινι, τούτοις γενναίως ἐγκαρτερείτω καὶ μὴ κατασοφιζέσθω (κατασοφιζέτω cd: em. Coraïs). οὐ γὰρ ἐκφεύξει F ‖ **139** (136) ex C p. 157 = Hl. 287c. Tyrwhitt indicauit 1. 9, L 11 et partes uu. 2. 3. 6, ceteros E ‖ 2. 3. E: ἀ. εἰς θ. ο., φέρουσα τῷ Διὶ μέλι μήπω καπνισθέν C ‖ 4. ὁ Ζ. δὲ τῷ δ. ἐ. C ‖ 5. E: καὶ ὑπέσχετο δοῦναι γέρας ὃ ἂν αἰτήσηται C ‖ 6. 7. E: ἡ δὲ εἶπε· δός μοι κ., ἵνα, εἴ τις ἀ. τὸ ἐμὸν ἔργον πλησιάσοι ἆραι, ἀναιρῶ τοῦτον C ‖ 8. ἀπηρέσθη (δὲ) ὁ Ζ. τῇ αἰτήσει· ἠγάπα γὰρ τοὺς ἀ. C: [τοὺς] L; suppleuit E. cf. 103, 7. (ἐμέμφεθ' ὁ Ζεύς? u. 97, 10); sed uidentur quaedam excidisse ‖ 9. καὶ L: ὅμως καὶ C ‖ 10. οὖν E: δ' C | ὡς E: ὡς αὐτὴν C | ἀ. ἅμα τῷ πλῆξαι C ‖ 11. γὰρ L: δὲ C | τὸ κέντρον C: [τὸ] L ‖ **140** ex C p. 184 = H 410 eruit Hp. ‖ 1. 2. φ. τις ξένας τρ. τῇ ἑαυτοῦ περιθεὶς κεφαλῇ ἵ. ἄν. δὲ φ. ἀφεῖλε ταύτας. C: ταύτας δ' ἀφεῖλεν ἄν. ἄκρα φυσήσας Schw. ‖ 3. 4. periodus non Babriana. γ. δὲ πλ. τοὺς παρεστῶτας εἶχε C: γ. πλ. δ' ἄρ' ε. τ. π. Lewis ‖ 4. κἀκεῖνος C. κἀκ. αὐτοῖς εἶπε Lewis, Schw. ‖ 5. E: τ. οὐκ ἐ. τρ. τί ξένον φ. με; C τ. οὐκ ἐ. με φυγγάνειν τί δὴ ξεῖνον; Hp. ‖ 6. αἳ καὶ τὸν ἔχοντα ταύτας, μεθ' οὗ καὶ ἐγεννήθησαν, κατέλιπον; C ‖ cf. Auian. 10 ‖

141 *Γεωργὸς ὤπτα κοχλίας ἀριστῆσαι*

ex tetrasticho apud Millerum p. 18, 25 E. indicauit E. cf. C p. 47, H 214. facile ad litteram *ω* referas uerborum ordine immutato: *ὤπτα γεωργός*. alter u. exierit in *τρυζόντων*, alius in *κάκιστα τῶν ζῴων*.

142 (138) *Νέος ἦν ἄσωτος καταφαγὼν τὰ πατρῷα . .*
ταύτης ἀκούσας μικρὰ τιττυβιζούσης . .

C. p. 163. 385, H 304. tetrast. 6 E cf. syll. alt. 50 ‖ 1. *νέος* om. L, *ἦν* add. E cl. 88, 1 ‖ 2. habet S in *τιττυβίζετε*. ad hanc fabulam rettulit Knoche ‖

143 (139) *αὗται (γὰρ) ὑμεῖς αἴτιαι κοπῆς ὕμιν·*
εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στέλεα πάντ' ἐγεννᾶτε,
οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχεν.

C p. 230. 407, Hl. 122 ‖ 1. E: *ὑμεῖς αὐταὶ αἴτιοι τῆς κοπῆς·* C ‖ 2. 3. S in *στελεόν* ‖ 2. *στ. πάντα τίκτητε* S: *τὰ στελλίδια (τοὺς στειλειοὺς) ἐγεννᾶτε* C ‖ 3. *εἶχεν* Bo: *εἶχε* S ‖

144 (140) C p. 164, 386. Hl. 311 ‖ *ὁ μὲν εἰς φοβηθεὶς ἐπί τι δένδρον ἐκφεύγει (ἐκρύφθη)?* ‖ *μέλλονθ' ἑαυτὸν εἶδε κυριεύσεσθαι* L: *κυριευθῆναι??* ‖ *ἄρκτος δὲ νεκρὸν αὐτὸν ὑπολαβοῦσ' εἶναι* E: *ἡ δὲ ἄ. ὑ. ν. α. ε. ἀνεχώρησε (ὑπάρχειν ἀπῄει)* C ‖ *νεκροῦ γὰρ ἄρκτον φασὶ σῶμα μὴ σύρειν?* cf. 14, 2: *φασὶ γὰρ νεκροῦ μὴ ἅπτεσθαι τὴν ἄρκτον (ὅτι ν. ἡ ἄρκτος οὐχ ἅπτεται)* C ‖ alius u. exierit in *λοιπὸν φίλοισι τοιούτοις* ‖ epim. *Βαβρίου. τοὺς γνησίους τῶν φίλων αἱ συμφοραὶ δοκιμάζουσι* Georgides I p. 90, C p. 164, 3; aliud C p. 164 m.; utrumque C p. 387 ‖ cf. Auian. 9.

145 (141) C p. 6. 5. 281, Hl. 45b. *Σφοδρῶς τράγος τις ὑπὸ τὸ καῦμα διψήσας κατῆλθε κρημνὸν εἰς βαθὺν πιεῖν ὕδωρ* E: *τράγος ἐν θέρει σφ. διψήσας κ. εἰς βαθὺν κρημνὸν ὕδωρ πιεῖν* C ‖ *καὶ βοηθὸν ἐζήτει* L ‖ *ἀλώπηξ δὲ τοῦτον ἰδοῦσα ἔφη· ὦ ἀνόητε, εἰ τόσας φρένας εἶχες . .* C: *κερδὼ δὲ τοῦτον εἰσιδοῦσ' ἔφη τοῖα* Schw.: *κερδὼ δ' ἰδοῦσά φησιν· εἰ φρένας τόσσας . .* E ‖ fortasse Ignatius magister (in Bandinii Catal. I p. 30, E n. 18 *πωγωνίας* e Babrio sumpsit ‖ *Βαβρίου· δέον τὰ τέλη τῶν πραγμάτων ἡμᾶς προορᾶν, καὶ οὕτως τὴν τούτων ἐγχείρησιν ποιεῖσθαι* Georgides I p. 31. *ὅτι δεῖ πρότερον προσκοποῦντα τὰ τέλη τῶν πραγμάτων, οὕτω (τὴν ἐγχείρησιν* add.) *ποιεῖσθαι* uel similiter C ‖

146 (142) *ἐμοῖς ἐγὼ πτεροῖσι νῦν κατεβλήθην*

Tzetzes chil. 9, 168 *ἐμοῖς πτεροῖς, ἐβόησεν, ἐγὼ νῦν κατεβλήθην*. cf. C p. 74, H 4, Leutsch. ad Paroemiogr. II p. 222. Porson. ad

Eur. Med. 139 VIII | u. constituit E: *πτεροῖσι τοῖς ἐμοῖσι ν. κ.* L | alterius uersus haec fuerit forma *τοῦτόν τις ἔβαλε . . τοξεύσας*: quae uu. habet C p. 74 n. 1 ‖ (143) cf. f. 65 ‖

147 (144) *στρουθὸς Λίβυσσα . .*

indicauit L. *ἤλω Λ. στρ. ἣ τούσδ' ἐπλάνα* tetrastichon C 351 p. 227, H 391. cf. S in *Λίβυσσα ὄρνις.* de u. *ἐπλάνα* u. 1, 14 ‖

148 (145) . . *τράγος . . ἔτρωγεν ἀμπέλου βλάστην.*
τοῦτον προσεῖπεν ἄμπελος ‚τί με βλάπτεις
κείρων τὰ φύλλα . .
μὴ οὐκ ἔστι χλοίη;

C p. 183. H 404: *τράγος ἐν τῇ ἐκβολῇ τῆς ἀμπέλου τὴν βλάστην ἔτρωγε. τούτῳ δὲ προσεῖπεν ἡ ἄμπελος· „τί με βλάπτεις; μὴ οὐκ ἔστι χλόη; ὅμως ὅσον σοῦ θυομένου οἶνον χρήζουσιν ἐγὼ παρέξω.“* ‖ *τράγῳ προσεῖπεν ἄμπελος· βλάπτεις σύ με, κείρων τὰ φύλλα· μὴ γὰρ οὐκ ἔστι χλόη; ὅσον γὰρ* (*δ' ἄρ'?*) *ἂν βλάψειας, εὑρήσω τάχα πρὸς θυσίαν σὴν εἰς θεοὺς οἶνον βλύσαι* tetrastichon. v. 2. 4 indicauit L, 1. 3 E. cf. Eueni epigr. Anth. Pal. IX, 75 c. adn. Dübneri p. 171.

149 (146) *οὔπω δὲ καιρός ἐστιν ἤια * λύειν.*

S et Zonaras in *ἠίων, ἀχύρων. ἤι' ἀλλύειν* Toup. ‚corriget qui fabulam nouerit' L. ad 88, 11 rettulit J. G. Schneider.

150 *δίκαια πάσχω τὸν πονηρὸν οἰκτείρας.*

repperit integrum Huschke in fab. cod. August. 62 ed. J. G. Schneider., Hl. 97. *δικαίως πάσχων τ. π. ο.* fab. cod. Palat. p. 642 Neueleti: unde restituit uersum Coraïs p. 105, 5.

151 *ποταμοῦ δὲ φυσηθέντος* (*ἄκρον*) *ἐξ ὄμβρων . .*
κακὴ μὲν ἡ ναῦς, ἀξίη δὲ τοῦ ναύτου.
[*κακοὶ δικαίως σὺν κακοῖς ἀπόλλυνται*].

C p. 114 m. H 145 ‖ 1 E: *τοῦ δὲ ποταμοῦ ἐξ ὄμβρων φυσηθέντος, ἦρε τὸν φραγμόν* C (*ὁ φραγμὸς ἤρθη?*) ‖ 2. *ἡ μὲν ναῦς κακή, ἀξία δὲ τοῦ ναύτου* C. uersum esse intellexit Coraïs, constituit Schw. ‖ 3. exsculpsit Berger: *ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δικαίως οἱ κακοὶ σὺν κακοῖς ἀπόλλυνται* C ‖

152 *Λύκος ἐστρατήγει τις μέγας λύκων ἄλλων.*
ἔταξε δ' αὐτοῖς . . . . . (νόμον πᾶσιν?)
ἵν' ὅτι τις αὐτῶν δηποτοῦν κυνηγήσῃ
εἰς μέσσον ἀγάγῃ τοῖς τε πᾶσι μοιράσῃ.
ταῦτ' οὖν ἀκούσας ὄνος ἔσεισε τὴν χαίτην
. . .
καλῶς ἔλεξας, ὦ λύκων τυραννεύων . .
κόμισον σὺ ταύτην τοῖς ὅλοις μερισθῆναι.

C p. 154. 380, H 281, quae constant uersibus politicis. ‖ 1 E: *λ* (*τις*) *τῶν λοιπῶν λ. στρατηγήσας* **C.** *λ. μέγας τις τῶν λύκων στρατηγήσας* **Schw.** (*λ. τις ἁδρός* **101, 1) ‖ 2** *πᾶσιν ἔταξε νόμον αὐτοῖς προτείνας* **C ‖ 3. indicauit Schw. ‖ 4. Schw.:** *ε. μέσον ἀ. καὶ μ. τοῖς πᾶσι* **C ‖ 5. Schw.:** *ταῦτ' οὖν ὄνος ἀκηκοὼς τ. χ. ἔ. καὶ γελῶν ἔφη τοῖα* **C.** *λέων δ' ἀκούσας* **Lessing XI, 1 p. 123 ‖ 6.** *καλῶς εἴρηκας ὦ πρώταρχε τῶν λύκων* **C:** *ἔλεξας* **Schw.** *ὦ λ. δυναστεύων* **Schw.** *τυραννεύων* **E ‖** *ἀλλὰ πῶς σὺ χθὲς ἣν ἐκράτησας ἄγραν κοίτῃ παρέθου τῇ ἰδίᾳ λαθραίως εἰς τροφήν σοι;* **C:** *πῶς δ' αὐτὸς ἐχθὲς* (*καταλαβὼν καλὴν*) *ἄγρην | κοιτῇ σὺ παρέθου . . λαθραίως?* (*πῶς οὖν κράτισθ' ἣν χθιζὸς ἐκράτεις ἄγρην* **et** *λαθραῖον εἰς θοίνην* **Schw.) ‖ 7 E:** *κόμισον ταύτην μερισθῆναι τοῖς πᾶσιν* **C ‖** *ὁ δὲ θαμβηθεὶς κατέλυσε τοὺς νόμους* **C ‖**

153 *Ὄφις γεωργοῦ πρὸς θύραισι φωλεύων*
ἀνεῖλεν αὐτοῦ παῖδα νήπιον τύψας.
πένθος δὲ τοῖς γονεῦσιν . .
τὸν ὄφιν ἔμελλεν ἐξιόντ' ἀναιρήσειν
. . . . . *μόνον ὀπὴν τρώγλης . . .*
ἅλας λαβὼν ἔθηκε κἄρτον ἐν τρώγλῃ.
κἀκεῖνος αὐτῷ λεπτὸν εἶπε συρίξας·
. . . . . *πίστις οὐκ ἔσται,*
ἕως σὺ τύμβον τόνδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ πέτρην.

C p. 83. 338, H 96 ‖ fabula ad l. o pertinuit ‖ 1. Bt.: *ἐν γ. προθύροις φ.* **C ‖ 2. restituit Zündel Mus. Rh. V, 640 ex cod. Bodleiano 2906 (T); cetera indicauit E ‖ 3.** *ἐγένετο μέγα* **add. C |** *καὶ ὁ πατὴρ ὑπὸ τῆς λύπης πέλεκυν λαβὼν ἔμελλε τὸν ὄφιν ἐξελθόντα φονεύσειν· ὡς δὲ ἔκυψε μικρόν, σπεύσας ὁ γεωργὸς τοῦ πατάξαι αὐτόν, ἠστόχησε, μόνον κρούσας τὴν τῆς τρώγλης ὀπήν* **C:** *ὃ δ' ἔκυψε μικρὸν χὠ γεωργὸς . . ?* **‖ 6.** *ἀπελθόντος δὲ τοῦ ὄφεως ὁ γεωργὸς νομίσας τὸν ὄφιν μηκέτι μνησικακεῖν, λαβὼν ἄρτον καὶ ἅλας, ἔθηκεν ἐν τῇ τρώγλῃ. ὁ δὲ ὄφις λεπτὸν συρίξας εἶπεν·* **(cf. 37, 9)** *οὐκ ἔσται ἡμῖν ἀπάρτι πίστις ἢ φιλία, ἕως ἂν ἐγὼ τὴν πέτραν ὁρῶ, σὺ δὲ τὸν τύμβον τοῦ τέκνου* **C.** *ἕως σὺ τύμβον τόνδ', ἐγὼ πέτραν βλέπω* **tetrastichon. 5** *τοῦ δ' ἠστόχησε μόνον ὀπὴν κρούσας?* **u. 8 inceperit**

a uu. ἡμῖν τὸ λοιπόν. 9 sententiam duobus uersibus expressisse poëta potest uideri.

154 Ὀρνιθοθήρας παγίδας ὀρνέοις ἵστη . .
. . πόλιν κτίζω'.
κορυδαλλὸς ἀνδρὸς τοῖς λόγοισι πιστεύσας
προσῆλθε καὶ βρόχοισιν ἐμπεσὼν ἥλω . . .
'οὗτος' προσεῖπεν 'εἰ πόλιν σὺ τοιαύτην
κτίζεις . . . . . εὑρήσεις.'

uersus indicauit E ex C p. 29. 304 (F) cl. fab. August. 189; Hl. 340. || 1. ὁ. ὄρνισιν ἵστη παγίδας C || κορυδαλὸς δὲ τοῦτον πόρρωθεν (μακρόθεν ἑστὼς F; cf. 33, 3. 112, 3) ἰδὼν ἐπυνθάνετο (ἠρώτα F. Aug.), τί ποτ' ἐργάζοιτο. τοῦ δὲ πόλιν κτίζειν φαμένου, εἶτα δὲ πορρωτέρω ἀποχωρήσαντος καὶ κρυβέντος, ὁ κορυδαλὸς τοῖς τοῦ ἀνδρὸς λόγοις πιστεύσας, προσελθὼν εἰς τὸν βρόχον ἑάλω C: 2 talis fuerit τί ποτ' ἐργάζοιτο. τῷ δ' ἔφη 'πόλιν κτίζω'. || 4. ἔλαθεν ἐμπεσὼν εἰς τοὺς βρόχους F, Aug. || τοῦ δὲ ὀρνιθοθήρα ἐπιδραμόντος, ἐκεῖνος εἶπεν· ὦ οὗτος, εἰ τοιαύτην πόλιν κτίζεις, οὐ πολλοὺς εὑρήσεις τοὺς ἐνοικοῦντας. C ||

155. ἁλιεῖς C p. 10. 287. H 23. uaria insunt numerorum Babrianorum uestigia: ἁλιεῖς σαγήνην εἷλκον . . ἔχαιρον ἐσκίρτων . . . . ὡς ἑλκύσαντες (οὖν) ἐπ' ᾐόνος ταύτην . . ὀλίγους μὲν εὗρον ἰχθύας . . σαγήνην . . λίθων πλήρη, ἤρξαντ' ἀλύειν . . εἷς δέ τις λίην γέρων ἐν αὐτοῖς εἶπε? . . χαρᾶς ἀδελφή, φασίν, ἐστὶν ἡ λύπη?

156. παῖς θηρεύων ἀκρίδας C p. 174. 392. H 350. cf. fab. August. 195. Dosith. 10. tetrast. 11 E: τὸ κέντρον ὀξύνας . . ἄπελθε καὶ σῴζου (ex C p. 392) . . μὴ (παῖ, σὺ) πάντας ἀπολέσῃς με θηρεύων.

157 ἀλώπηξ καὶ βάτος C p. 8. 285. H 32
φραγμοὺς ἀλώπηξ ποτὲ θέλουσ' ὑπερβαίνειν.
E: φρ. ἀ. ὡς ὑ. θέλεν tetrastichon. || ἔξεστο πέλμα . . χεῖρον ἐχρήσω'. μέμφου σεαυτήν . . ?

158 καρκίνος καὶ ἀλώπηξ C p. 55, H 186. tetrastichon apud Millerum 5 p. 19 (28 p. 10 Eb.): ξηρᾶς χλόην γῆς ἐπιθυμῶν καρκῖνος, ἀλώπηξ λιμώττουσα τοῦτον λαμβάνει (κερδὼ δὲ λ. τοῦτον ὡς εἶδεν?). καὶ μέλλων θνήσκειν, μεταμελῶν ἐθρήνει, πῶς (ὡς?) τῆς θαλάσσης ἐξῆλθεν μετοικήσας. || ἔγωγε δίκαια πέπονθα C: Babrius dixerit δίκαια πάσχω uel σὺν δίκῃ θνήσκω.

159 βάτραχοι C p. 13. 290. H 74. βάτραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο C: ὕδωρ κατῴκουν βάτραχοι δύω λίμνης? (ἐν ᾗ κατῴκουν C p.

13 m.) ‖ *θέρους δὲ ξηρανθείσης τῆς λίμνης ἐκείνην καταλιπόντες ἐπεζήτουν ἑτέραν. καὶ δὴ βαθεῖ περιέτυχον φρέατι* C: *λίμνην ἐκείνην καταλιπόντες ἐζήτουν. καὶ δὴ βαθεῖ φρέατι . . .?* cf. testrastichon 26 E.

160 *τέττιγες καὶ ὄνος* C p. 167. 389; H 337. *ζηλώσας αὐτῶν τὴν ἡδύτητα* (*φωνήν, εὐφωνίαν*) C: *ζηλῶν θ' ἔφη τὴν ἡδυφωνίην τούτων?* fabulae initium fuerit tale *τέττιγες ᾖδον. τῶν δ' ὄνος τις ᾀδόντων ἤκουσεν . .*

161 *ἰξευτὴς καὶ ἔχις* C p. 21. H 171: *ἐξῆλθεν εἰς ἄγραν. ἰδὼν δὲ κίχλαν . . ἄνω πρὸς αὐτὴν, συλλαβεῖν* (*δ' ἐβουλήθη*) . . *εἰς θάνατον αὐτὸς ἠγρεύθην.*

162 *ψύλλα . .*
εἶπεν στενάξας· Ἡράκλεις, ἐπὶ ψύλλῃ
. . . . *πῶς συνεργήσεις;*

C 62 p. 38. 313. H 424. ‖ *ὃ δὲ τὸν Ἡρακλῆν ἐπὶ συμμαχίαν ἐκάλει* C: *ὃ δ' ἐπεκάλει τὸν Ἡ. βοηθῆσαι?* ‖ 2. E: *στενάξας εἶπεν· ὦ Ἡράκλεις, εἰ ἐπὶ ψύλλῃ οὐ συνεμάχησας, πῶς ἐπὶ μείζοσιν ἀνταγωνισταῖς συνεργήσεις;* C ‖

163 *σκάπτων γεωργὸς χρυσὸν εὗρεν ἐν γαίῃ*

γεωργὸς καὶ Τύχη C p. 317. 48. H 101. ‖ E: *γεωργός τις χρυσίον εὑρὼν ἐν γαίῃ σκάπτων, ἔστεφε τὴν γῆν* C. *χρυσὸν* est in cod. Vindobonensi. ‖ cf. Auian. 12.

164 *ὄνος καὶ λεοντῆ* C p. 169. H 333 ‖ *ὄνος λέοντος τὴν δορὰν φέρων ὤμοις* E: *φ. λ. δέρμα τοῖς ὤ. ὄ.* tetrastichon ‖ *ηὔχει λέων εἶναί τις, αἰπόλους τρέπων* idem *λ. ἐνομίζετο πᾶσι* C: *ἅπασιν ηὔχει . . . λέων εἶναι?* ‖ *καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων* C: (*ἦν*) *φυγὴ μὲν ἀ.* | *φ. δὲ ποιμνῶν* E ‖ *ὡς δὲ ἀνέμου πνεύσαντος ἡ δορὰ περιῃρέθη καὶ γυμνὸς ὁ ὄνος ἦν, τότε πάντες ἐπιδραμόντες αὐτὸν ἔπαιον* C: *ἀνέμου δὲ συρίσαντος ὡς ἐγυμνώθη, τότ' ἐπιδραμόντες ὄνον ἔπαιον ἠλοίων?* ‖ cf. Auian. 5.

165 *Ὁ Ζεὺς τὸν Ἑρμῆν . . τεχνίταις*
προσέταξεν ἐγχεῖν πᾶσι φάρμακον ψεύδους.
ὃ δὲ τοῦτο τρίψας μέτρα θ' ἴσα ποιήσας
. . . . . *κὰκ τούτου*
ψεύδονθ' ἅπαντες ὡς ἔοικε τεχνῖται . .

Ἑρμῆς C p. 58. H 136. uersus indicauit E. *Ζεὺς Ἑρμῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψ. φ. ἐ. ὁ δὲ τ. τ. καὶ μέτρον ποιήσας ἴσον,*

ἑκάστῳ ἐνέχεεν C ‖ *κἀκ τούτου συνέβη, τοὺς τεχνίτας ἅπαντας ψεύδεσθαι, μάλιστα δὲ πάντων τοὺς σκυτέας.* C ‖

166 *ἀετὸς καὶ ἄνθρωπος* C p. 88. 345. H 6. ‖ (*ὑπ' ἀνθρώπου*) . . *σὺν ὀρνέοις εἶα· ὃ δ' ἦν κατηφής* . .

βασιλεῖ δ' ὅμοιος . . δεσμώτῃ . .
μὴ σὺ ξένιζε τοῦτον ἀλλὰ τὸν πρῶτον,
μήπως σ' ἐκεῖνος ἔμπαλιν κυνηγήσῃ.

μὴ τ. σὺ ξ. ἀ. τ. πρ. μήπως ὁ αὐτός σε πάλιν κ. C ‖

167 *ἄνθρωπος καὶ πέρδιξ* C p. 99. 353. H 356. tetr. 23 E. *πέρδικά τις . . θηρεύσας, σφάττειν ἔμελλεν, ἣ δ' ἐδεῖτο μὴ κτεῖναι?* sed ueri similius mihi uidetur talem fere fuisse orationis formam

ὃ δ' αὐτὸν οὕτως ἱκέτευε φωνήσας·
ζῴειν μ' ἔασον, εἶπεν, ἀλλὰ σοὶ πλείστους
πέρδικας ἄλλους ἀντ' ἐμοῦ κυνηγήσω' . .
θύσω σε, φησίν, αὐτὸ τοῦτο καὶ μᾶλλον
ὅτι τοὺς συνήθεις σοι θέλεις ἐνεδρεῦσαι.

πέρδικά τις θηρεύσας, ἤμελλε σφάξαι. ἣ δὲ ἱκέτευε λέγουσα· ἔασόν με ζῆν· ἀντ' ἐμοῦ πολλοὺς πέρδικας ἐγώ σοι κ. ὃ δὲ εἶπεν, δι' αὐτὸ τοῦτο μᾶλλόν σε θύσω, ὅτι τοὺς συνήθεις καὶ φίλους σοι ἐνεδρεῦσαι θέλεις. C. cf. 107, 3. 124, 4. 6. 53, 2. 6, 5. 7 et de u. 4. 95, 28.

168 *Ζεὺς καὶ ὄφις* C p. 119. 368. H 153.

ἄλλων, ἔφη, τὰ δῶρα λαμβάνω πάντων.

E: *τῶν ἄ. π. τὰ δ. λ.* C. cf. Georgidae gnom. I p. 67 m.

169 *γεωργὸς καὶ φυτὸν* C p. 107. H 102.

ὃ δὲ τοῦτ' ἔμελλεν ὡς ἄκαρπον ἐκτέμνειν . .

E: *ὁ δὲ γεωργὸς ὡς ἄ. ἐ. ἤμελλε* C ‖ alius uersus fuerit *ὥσθ' ᾄδειν καὶ τὸν γεωργὸν ταῖς μελῳδίαις τέρπειν* uel *ᾄδειν ἐν αὐτῷ καὶ γ. εὐφραίνειν: ἐᾶσαι, ὥστε ᾄδειν ἐν αὐτῷ καὶ τ. γ. τέρπειν.* C ‖ *ὡς δὲ ἐκοίλανε τὸ δένδρον, σμῆνος μελισσῶν καὶ μέλι εὗρε* C: *κοιλάνας* | *σμῆνος μελισσῶν εὗρε?*

170 *κάμηλος καὶ Ζεύς* C p. 124. 369. H 184. Auian. 8.

ἀφείλετ' αὐτῆς καὶ μέρος τι τῶν ὤτων

E: *καὶ μ. τι τ. ὤ. ἀ.* C. ‖ *κυρτὴ κάμηλος*, quod in tetrasticho seruatum est, Babrius dixit 40, 2 ‖

171 *ἀετὸς καὶ κολοιὸς καὶ ποιμήν* C p. 129. H 8.

πέτρης καταπτὰς αἰετός τις αἰπεινῆς
ἥρπαξεν ἄρνα . .

καὶ δὴ καθεὶς ἑαυτὸν ὀξέῃ ῥοίζῳ . .
ἕως ὁ ποιμὴν προσδραμὼν συνειλήφει . .
ἐκόμιζε παισὶν οἴκαδ'· οἳ δ' ἐπηρώτων
‚τίς ἐστιν ὄρνις;' . .
‚κολοιός', εἶπεν, ‚ὡς ἐγὼ σαφῶς οἶδα,
ἀλλ' αἰετῶν τις, αὐτὸς ὡς ἐβουλήθη.'

uersus indicauit E ‖ 1. ἀετὸς καταπτὰς ἀπό τινος ὑψηλῆς πέτρας ἄρνα ἥρπασε C ‖ 2. ἥρπαξεν ἄρας πρόβατον ἐκ μέσης ποίμνης? cf. 105, 1 ‖ 3. καὶ δὴ κ. ἑ. μετὰ πολλοῦ ῥοίζου ἐπὶ κριὸν ἠνέχθη C ‖ 4. ἐπτερύσσετο ἕως οὗ ὁ π. τὸ γεγονὸς αἰσθόμενος, προσδραμὼν συνέλαβεν αὐτόν C ‖ 5—8. τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν ἐκόμισε. τῶν δὲ πυνθανομένων τί ἂν εἴη τὸ ὄρνεον, ἔφη ‚ὡς μὲν ἐγὼ σαφῶς οἶδα, κολοιός· ὡς δὲ αὐτὸς βούλεται, ἀετός.' C

172 *κύνες λιμώττουσαι* C p. 133. H 218. κύνες . . συνέθεντο ἀλλήλαις ὅπως (ὡς?) πρῶτον τὸ ὕδωρ ἐκπίωσιν [καὶ] εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὰς βύρσας παραγένωνται. συνέβη δὲ αὐταῖς πιούσαις πρότερον διαρραγῆναι ἢ τῶν βυρσῶν ἐφικέσθαι. (διαρραγῆναι πρότερον . .)

173 *λέων καὶ ἄνθρωπος συνοδεύοντες* C p. 142. 374. H 63; in quibus est tetrastichon ‖ λ. σὺν ἀνθρώπῳ ὥδευεν ὁμοῦ C: ὁμοῦ λέων ὥδευε δήποτ' ἀνθρώπῳ? ‖ εἰ ᾔδεσαν λέοντες γλύφειν, πολλοὺς ἀνθρώπους ἂν εἶδες ὑποκάτω λεόντων C, ἀλλ' εἰ λ., εἶπεν, ᾔδεσαν γλύφειν tetrastichon, εἰ γὰρ alia recensio: εἰ λέοντες ᾔδεσαν γλύψαι . . . πολλοὺς ἂν εἶδες ἀνθρώπους? cf. Auian. 24.

174 *λέων καὶ κάπρος* C p. 146. H 253: θέρους ἐν ὥρᾳ, ὅτε τὸ καῦμα δίψει λυπεῖ, εἰς μικρὰν πηγὴν λέων καὶ κάπρος ἦλθον πιεῖν: . . μικρὰν λέων καὶ κάπρος ἦλθον εἰς κρήνην? ‖ ἄφνω δ' ἐπιστραφέντες πρὸς τὸ (ὥστ') ἀναπνεῦσαι ‖ κρεῖσσόν ἐστιν ἡμᾶς φίλους γενέσθαι ἢ βρῶμα γυψὶ καὶ κόραξιν C: φ. γ. κρ. ἐ. ἀλλήλοις ἢ β. γ. κ. κ. ἐκκεῖσθαι? (an deest adi. uelut ἀγρώσταις 115, 2?) cf. 122, 5. hoc argumentum tractatur tetrasticho tertio.

175 *μῦς καὶ βάτραχος* C p. 161. H 298. plurimae insunt in hac fabula Babrianae poëseos reliquiae, quas tamen non facile ita colligas ut totum uersum exsculpas. χερσαῖος μῦς κακῇ μοίρᾳ βατράχῳ ἐφιλιώθη (χ. ἦν μ., β. κ. μ.?). ὁ δὲ βάτραχος κακῶς βουλευσάμενος, τὸν πόδα τῷ ἑαυτοῦ ποδὶ συνέδησε. καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῆς χώρας ἦλθον σῖτον δειπνήσοντες (cf. 108, 4)· ἔπειτα τὸ χεῖλος τῆς λίμνης πλησιάσαντες, ὁ μὲν βάτραχος τὸν μῦν εἰς τὸν βυθὸν κατήνεγκεν, αὐτὸς βρυάζων τῷ ὕδατι καὶ
τὸ βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοὰξ ἀνακράζων.
ὁ δ' ἄθλιος μῦς, τῷ ὕδατι φυσηθείς, ἐτεθνήκει. ἐπέπλει δὲ τῷ

ποδὶ τοῦ βατράχου συνδεδεμένος. ἰκτῖνος δὲ τοῦτον ἰδὼν ἥρπασε τοῖς ὄνυξιν (τ. δ' ἰδ. ἰκτ. ἥ. . .). βάτραχος δὲ δεσμώτης | ἐπηκολούθει δεῖπνον καὶ αὐτὸς ἰκτίνῳ γενησόμενος.

176 οὐρὰ καὶ μέλη ὄφεως C p. 172. H 344: οὐρά ποτ' ὄφεως (ποτε δράκοντος?) ἠξίου πρώτη προάγειν καὶ βαδίζειν. τὰ δὲ λοιπὰ μέλη ἔλεγον ‚πῶς χωρὶς ὀμμάτων καὶ ῥινὸς ἡμᾶς ἄξεις (π. χ. ἡμᾶς ὀ. ῥινῶν τ' ἄξεις?), ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ζῷα;' ταύτην δὲ (τὴν δ'?) οὐκ ἔπειθον, ἕως τὸ φρονοῦν ἐνικήθη. ἡ οὐρὰ δὲ ἦρχε καὶ ἦγε, σύρουσα τυφλὴ πᾶν τὸ σῶμα, ἕως εἰς βάραθρον πετρῶν ἐνεχθεῖσα τὴν ῥάχιν καὶ πᾶν τὸ σῶμα ἔπληγε (scr. ἔπληξε). σαίνουσα δ' ἱκέτευε τὴν κεφαλὴν λέγουσα· σῶσον ἡμᾶς, εἰ θέλεις, δέσποινα (δ. σ., εἶπεν, εἰ θ. ἥμας?). τῆς κακῆς γὰρ ἔριδος ἐπειράθην (ἐγὼ γὰρ ἔριδος τῆς κακῆς ἐπειράθην?)

177 χελώνη καὶ λαγωός C p. 187 sq. 398. H 420. ποδῶν χελώνης κατεγέλα λαγωὸς καὶ ἀργίας (π. χ. κατεγέλα τε κἀργίης λαγωός . .) ἣ δὲ ἔφη· ἐγώ σε τὸν ταχὺν ἐν τοῖς ποσὶ νικήσω. (ἐγὼ τὸν ταχύν σε ἐν δρόμῳ νικήσω F 173: τὸν ταχὺν ἐγώ σε τοῖς δρόμοισι νικήσω? cf. 62, 4. 67, 2). ὃ δὲ λόγῳ μόνῳ, χελώνη, λέγεις τοῦτο· ἀλλ' ἔριζε καὶ γνώσῃ. (ὅμως, φησίν, ἔριζε κ. γν. μου τοὺς πόδας F: ὅμως ἔριζε, φησί, καὶ τότε γνώσῃ . . ? ut 91, 7) τίς δὲ τὸν τόπον ὁριεῖ καὶ βραβεύσει τὴν νίκην; (dicendi genus plane Babrianum. ἀντεφύσησεν ἡ χελώνη add. F: ἣ δ' ἀντεφύσα . . ? ita Babrius dixit λεπτὸν συρίξας, βομβήσας, ὀξὺ φωνήσας, ἐκεκράγει, τρίζων, alia). ἀλώπηξ δὲ δικαία καὶ σοφωτάτη ἔταξεν ὁδὸν τῶν δρόμων τὴν εὐθεῖαν (etiam hic sermonis Babriani pellucent uestigia). ἡ δὲ χελώνη μὴ ῥαθυμήσασα, ἤρξατο τῆς ὁδοῦ, πρὸς τὸ αὐτῆς ἀφορῶσα δυσκίνητον. ὁ δὲ λαγωὸς θαρρῶν τοῖς ποσὶν ἐκοιμήθη· (ἡ οὖν χελώνη μηδόλως κατοκνήσασα F: choliambus exsisteret addita u. δ': ἡ δ' οὖν et substituto p. praes. κατοκνοῦσα. θαρρῶν δὲ ποσσὶν ὁ δασύπους ἐκοιμήθη?) καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τοῦ ὡρισμένου τόπου, εὗρε νικῶσαν τὴν βραδεῖαν χελώνην. (δρομαῖος ἧκεν F: δρομαῖος ἦλθεν? καὶ τὴν χελώνην ἐνθάδ' εὗρε νικῶσαν? F uidetur exprimere εὗρεν ὑπνοῦσαν).

178 ψιττακὸς καὶ γαλῆ C p. 190. 399. H 423 non tam propter paucas numerorum reliquias quam propter u. οἰκοδέσποινα eleganter sane de fele usurpatum Babrio tribuendum censui. obserues uelim praeterea τερπνὸν ἐκεκράγει. ‖ γαλῆ δὲ θεασαμένη ἐπυνθάνετο αὐτοῦ, τίς ἐστι C: γαλῆ δ' ἰδοῦσα τοῦτον εὐθὺς ἠρώτα ‚τίς εἶ σύ;' ?

179 ἤριζεν ἵππος ἀγριωτάτῳ κάπρῳ

primus tetrastichi (C p. 208) uersus est.

180 θυγατέρες καὶ μήτηρ καὶ πατήρ C p. 176. 175. 394. Hl. 166: θυγατέρων δυοῖν μήτηρ. ἐλθοῦσα τοίνυν . . τά τ' ἄλλ' ὡμίλει . . καὶ πῶς ἔχει διηρώτα (cf. 75, 12) . . τὰ μὲν ἄλλα μῆτερ . . φορὰν ὄμβρων . . αἰθρίαν ἡμιν . . συνοικούσῃ . . παμπόλλους?

Etiam has fabulas Babrius uidetur tractauisse:

ἀλεκτρυόνες καὶ πέρδιξ C p. 9. 286. H 22 (*αὐτοὺς θεωρῶν μαχομένους πρὸς ἀλλήλους? τὸ λοιπὸν ἤδη, φησίν, οὐχὶ λυποῦμαι?*)
ἁλιεύς C p. 50. H 25
ἀλώπηξ πρὸς μορμολύκειον C p. 9. 286. H 47 (respicias *ἀλώπηξ.. ἀναλαβοῦσα ταῖς χερσίν* cl. 95, 43)
ἀνὴρ κακοπράγμων C p. 11. 288. H 55
ἄνθρωπος καὶ σάτυρος C p. 68. H 64. cf. append. f. 30. Auian. 29
ἔλαφος καὶ λέων C p. 38. 314. H 129. cf. Babr. 45, 2. 4
ἔλαφος καὶ ἄμπελος C p. 39. 314. H 127, in quibus est tetrastichon
ἰκτῖνος καὶ ὄφις C p. 264. H 207b
κύων καὶ ἀλώπηξ C p. 137. H 226
λέων, Προμηθεὺς καὶ ἐλέφας C p. 266. H 261
λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ C p. 24. 298; tetrastichon; H 260 (*κοινωνίαν ἔθεντό ποτε πρὸς ἀλλήλους?*)
ὁδοιπόροι καὶ πλάτανος C p. 165. 387. H 313
ὄνος καὶ ἀλώπηξ C p. 64. 323. H 326 (*ὁρῶν ἐκεῖνον οὐ δυνάμενον ἐκφεύγειν?? πρώτην συνέσχε τὴν ἀλώπεχ', εἶθ' οὕτως?*)
ὄνος καὶ κύων C p. 270. H 332 (*χόρτου τε φημί.*)
παῖς λουόμενος C p. 204. 404. H 352 (*νῦν μοι βοήθει..*)
πίθηκος καὶ δελφίς C p. 51. H 363
ὗς καὶ κύων C p. 41. 315. H 409. cf. Bergk. Anthol. Lyr. praef. p. XXXVI
χύτραι C p. 190 H 422. Auian. 11
cf. Auiani fabulas 22. 25. 27. 28. 38. 39. 42.

tetrastichis praeterea haec sunt expressa argumenta
μῦς ἐκφέρων μῦν C 349 p. 226.
ἀστρολόγος C 166 p. 100. 354. H 72.
ἱππότης καὶ ἀγροῖκος C 352 p. 227.
λέων καὶ ὄνος C p. 148. 376. H 259, ed. Eb. 3.
λύκος καὶ πρόβατον C p. 59 e. H 284, E 5.
λάρος καὶ ἰκτῖνος C p. 139. 371. H 239, E 8.
κάμηλος καὶ ἀλώπηξ? E 9.
λύκος καὶ αἴξ C p. 151. 379. H 270, E 10. Auian. 26.
ἔλαφος ἡμίφωτος C p. 38. 313. H 126, E 14.
γέρων καὶ θάνατος C p. 13. 290. H 90, E 27.
λύκος διδάσκαλος καὶ ὄρνις E 24.

Lachmannianae editionis fr. 147

ταῦτα δ' Αἴσωπος
ὁ Σαρδιηνὸς εἶπεν, ὅντιν' οἱ Δελφοί
ᾄδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο..
ἔωσαν αὐτὸν μάλ' ἀθέως κατὰ κρημνοῦ..

seruatum illud ab Apollonio Sophista lex. Hom. p. 10, 13 in u. *ἄειδε* (38 Toll.) (u. 1—3) et Suida in u. *ἔωσεν* (4) non esse e fabula Babriana (cf. uita Aesopi p. 301 sq. Eberh.) desumptum accentus declarant.

Schneidewinus uindicabat Callimacho nec tamen aut ‚alteri' Babrio (1, 4) aut O. Schneidero persuasit ‖ 1—3. Babrio tribuit Tyrwhittus, cl. C 2. H 7, scholio Ar. Vesp. 1446 p. 166 Db. u. 4 ex eodem carmine petitum esse suspicatus est Schw., inter Aeliani fragmenta recepit Hercher (203 p. 259 Tb.) ‖ 2. *οἱ ἀδελφοὶ* codex: em. Tyrwhitt ‖ 4. *οἱ Δελφοὶ ἔωσαν αὐτὸν κατὰ κρημνοῦ μάλα* S: uersum constituit Schw. ‖

Suidas: *εὐλαί, σκώληκες. καὶ εὐλέων σκωλήκων. ἡ δὲ Φερετίμα, ἡ Κυρήνης βασίλισσα, ἀνθ' ὧν ἔδρασε δίκας ἔτισε. ζῶσα γὰρ ἐξέζεσεν εὐλέων* (Herodot. 4, 205)' *ὅ ἐστι σκωλήκων . . ὥς φησι Βάβριος ἐν μυθικοῖς.* Babrii locum excidisse uidit Kusterus. ‖ Suidas in u. *ἄνωθεν ἐκ τόπου ἢ χρόνου. Βάβριος.* sequitur locus Sophoclis: cuius nomen loco Babrii praebet codex Bruxellensis. Babriana omissa esse Gaisfordi est suspicio. ‖ Nolui his subiungere quae Babrii nomen iniuria prae se ferentia attulit in gnomologia Georgides (Anecd. Boisson. I).

FABVLARVM IAMBICARVM NON CLAVDARVM FRAGMENTA

1 . . *νῦν δὲ σωθείην ἵνα*
ᾖ μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου

S in u. *νῦν σωθείην* addens *παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ πεσούσης* (quae est Babrii 115). L uersus disposuit addiditque *δέ* (*γε* J. G. Schneider). *σωθείην δὲ νῦν, ἵν' ᾖ* Bernhardy.

2 *Τόποις ἐρήμοις ἐμπλανώμενος λύκος*
κλίνοντος ἤδη πρὸς δύσιν Ὑπερίονος
δολιχὴν ἑαυτοῦ τὴν σκιὰν ἰδὼν ἔφη·
λέοντ' ἐγὼ δέδοικα τηλικοῦτος ὤν,
πλέθρου δ' ἔχων τὸ μῆκος οὐ θηρῶν ἁπλῶς
πάντων δυνάστης ἀθρόων γενήσομαι;
λύκον δὲ γαυρωθέντα καρτερὸς λέων
ἑλὼν κατήσθι'· ὃ δ' ἐβόησε μετανοῶν·
οἴησις ἡμῖν πημάτων παραιτία.

ex F 359 (apud C p. 267) constituit C. E. Schneider (Schr.); Hl. 280 ‖ 1. L: *λ. πλανώμενος* (*ποτ'* add. Hl., *τις* Schr.) *ἐν ἐ. τ.* F ‖ 2. *Ὑπερίονος* L: *ἡλίου* F. *ποθ'* inserebat Schr. ‖ 3. *αὐτοῦ* F: corr. Schr. ‖ 4. *ὤν*, E *ὢν*; L *ὢν πλ. δ'* (*τ'* Hl.) *ἔ. τὸ μ.*; Schr. Coraïs Hl. ‖ 7. *καρτερὸς* L: *καρτερῶς* F ‖ 8. *ἑλὼν* add. L | *κατήσθι'* L: *κατήσθιεν* F | *μετανοῦν* F: corr. Schr., Coraïs ‖

3 *Λέων ἀκούσας βατράχου κεκραγότος . .*
οἰόμενος εἶναι ζῷον αὐτὸ παμμέγα . .
ὡς εἶδε λίμνης ἐξιόντα βάτραχον

τοῦτον προσελθὼν εὐθὺ κατεπάτει λέγων·
μηδέν' ἀκοὴ πρὸ τῆς θέας ταραττέτω.

fab. August. 139 (cl. C p. 24. 298). H 248b. uersus indicauit E || 2—4. *ἐπέστραφη πρὸς τὴν φωνὴν οἰόμενος μέγα τι ζῷον εἶναι· προςμείνας δὲ μικρὸν χρόνον* (*μικρὸν δὲ ... προςμείνας χρόνον*?), *ὡς ἐθεάσατο αὐτὸν ἀπὸ τῆς λίμνης ἐξελθόντα, προσελθὼν κατεπάτησεν εἰπών·* C || 5. *μηδένα ἀ. τ. πρὸ τ. θ.* C ||

4 *τί με σπαράττεις μηδὲν ἠδικηκότα*

ex C p. 272. H 402 (*τοῖχος καὶ πάλος*) indicauit E. etiam *ἐφώνει* sermonem poëticum sapit. quamquam cauendum est ne uersus politici uelut C 165 p. 100. H 69 *ἐμειδίασε καὶ πρὸς αὐτὸν ἀντέφη* pro iambicis habeantur.

FABVLARVM DACTYLICARVM RELIQVIAE

Fabularum uersibus dactylicis conscriptarum reliquias a Suida seruatas indicauit plerasque Coraïs, in unum collegit primus J. H. Knoche in editione Babrii quae Halis 1835 prodiit et in programmate Torgauiensi a. 1838, pertractauit C. Lachmann in Babrii sui praefatione p. VII sq. unde repeto una cum numeris fabularum Babrianarum in margine sinistro positis

1 B. 36, 1 *ἠχήεις ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης*
2 4 *ἔστασαν, οὐδὲ κόμας ψαφαρῇ μεμίαντο κονίῃ*
3 64, 1 *αἰπεινῇ ἐλάτῃ ἔρισεν βάτος. ἣ μὲν ἔειπεν*
5 *καὶ ναῦς καὶ νηοὺς τεμνομένη τελέειν*
4 7 *αἰπεινὴν ἐλάτην ἔρις ὤρορεν αἴσυλα φάσθαι*
5 66, 8 *τοὔνεκα τὴν ἰδίην οὔτις ὄπωπε δύην*
6 67, 1 *ἐς βίοτον κοινωνὸς ὄνῳ γένετ' ὠμοβόρος λίς*
7 5 *τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος οἴσομαι*
8 93, 2 ? . . *μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο*
συνθεσίην . . . cf. p. 94, 17
9 4 *πικροὶ μέν τε λύκοισιν, ἀτὰρ χιμάροισιν ἀκηδεῖς*
10 95,18 *οὐδέ οἱ οὐδ' αἴθων ἅδε πάρδαλις, οὕνεκα θυμοῦ*
ἐμπλείη, τὸ δὲ πολλὸν ἀγήνορα μέμφετο τίγριν
11 37 *κερδοῖ φηλωθεῖσα θοὴ κεμὰς, ἐγγύθι δ' ἔστη*
ἠπεδανοῖο λέοντος . . .
12 59 *ἣ δὲ πελιδνωθεῖσα καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδρὰξ*
ὀσσομένη . . .
13 96 *καί οἱ πορφύροντι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα*
14 108, 1 *θέντο μετ' ἀλλήλοιιν ἑταιρείην μύε δοιώ*
οὐ καθ' ὁμὰ ζώοντες. ὃ μὲν κατὰ νειὸν ἐρήμην
2 *ἔτρεφεθ', ὃς δὲ δόμοισιν ἐν ἀφνειῶν τρέφετ' ἀνδρῶν.*
15 11 *ἔνθ' ἵνα μοι βίος ἐστίν, Ἀμαλθείης κέρας αἰγός*
16 31? *λέξομαι ἐν μυχάτῳ· κλισίη δέ μοί ἐστιν ἑτοίμη*
17 115, 5 *τίς γάρ ἐμοί σεο μισθὸς ἐπάξιος, ἥν σε διδάξω*
6 *ὕψου ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην ποτέεσθαι;*

18 9 . . . *ὅθι στυφελῶν ἐπὶ πετρῶν*
ὀστρακόεντά τε νῶτα καὶ ἄγκυλα γυῖα κεάσθη.
19 11 *οὔτι δίκης ἀπάνευθεν ἀεικέι δάμναμαι οἴτῳ*
20 122, 7 *ἐκ μοι σκῶλον ἔρυσσον, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὁπλῇ*
21 143 *ὣς φάσαν· οὐδὲ ἄναξ ἄνεως ἦν . .*
22 . . . . . . *τί γὰρ σθένος ἔσκε σιδήρῳ,*
ὑμείων εἰ μὴ οἱ ἐνὶ στειλειὸν ἀρήρει;
23 147 . . . . *ἀλλὰ Λίβυσσα*
(144) *στρουθὸς ἁλισκομένη πλάζε καὶ ἀμφοτέρους*

uerba in quibus Suidas hos uersus affert diductis litteris exprimenda curaui. u. 11 habet in *φηλοῦν*, 18 in *στυφελισμούς* (cf. schol. Aristoph. Eq. 537, p. 407, 11 Db.), 23 in *Λίβυσσα ὄρνις*; de fr. 12 cf. *πελιδνόν*, de 22 *στελειός* ‖ 2. *κόμαι* Valckenaer ‖ 3. *αἰπειναῖς ἐλάταις*, 9 *πικρὴ* et *ἀκηδής*, 10 *ἄδε*, 11 *κέρδεσι*: em. L ‖ 14 *ἀλλήλουν* Cobet: *ἀλλήλοισιν* S ‖ 15. *ἐλθ'* Kidd. ‖ de fr. 16 u. Naeke ad Callim. Hecalen p. 233. ‖ 22 post *ὑμείων* distinxit Knoche. certas priorum hominum doctorum emendationes, uelut 6 Küsteri et Reinesii *κοινωνός* pro eo quod est *κοινός*, 9 Küsteri *λύκοισι* pro u. *λύκοις*, 18 *τε* Küsteri coniectura additum, non magis indicare uolui quam uariae scripturae codicum farraginem. uersus illos se inuenisse dicit S *ἐν μύθῳ ἐν μύθοις ἐν μυθικοῖς*, semel in *ἑταιρείᾳ* Babrii nomen ascripsit, si modo ascripsit ipse. utut id est, Babrium poëta ille tam accurate sequitur, paene ut singulos uersus eius exprimat. idem fecit qui condidit hoc carmen *Ἑρμείῃ ξυλίνῳ τις ἐπηύχετο, καὶ ξύλον ἦεν. εἶτά μιν ἀείρας χαμάδις βάλε, τοῦ δ' ἀπὸ χρυσὸς ἔρρευσεν καταγέντος. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.* Anth. Planud. IV 187, Anth. Palat. Jacobs. t. II 682. cf. Haupt. Hermae u. VII, 180. quae in fabulis pedestribus dactylicorum carminum uestigia uidentur superesse, uelut C 151 p. 91 *ἡδύ τι βοσκομένη*, C 57 p. 33 *στῆτε, ἑταῖροι* et in eis quae sequuntur, 58 p. 36 *μᾶλλον τῆς πολυμόχθου ἐμακάριζεν ὑπηρεσίας* (*μακαρίζει*?), 193 p. 369 *οἴμοι ἐγὼ ἐκ ποίας ταχυδρόμου ὁρμῆς ἐν ποίῳ μεθηρμόσθην καμπτῆρι πολυμόχθῳ*, prouerbium dactylicum *οἶκος φίλος οἶκος ἄριστος* C 105 p. 59. 319 (Hl. 154) prorsus incerta sunt. postremo ne hoc quidem uidetur praetereundum esse, exstare apud Galenum in protreptico c. 13 *μῦθον*, qui tamen fabula dici non potest, ex hexametris in sermonem pedestrem transfusum: quem in pristinos numeros post Bergkium et G. Burges (Revue de philologie II p. 228) restituebat Hauptius Hermae u. IV p. 27.

APPENDIX
EX CODICE VENETO (bibl. MARC. XI, 1)

6. *Ἀλώπεκά τις γεωργὸς ἐχθρὰν ἔχων ὡς βλάπτουσαν αὐτόν, κρατήσας καὶ θέλων ἐπὶ πολὺ τιμωρήσασθαι, στυππεῖα* (*στυππία* cod.) *ἐλαίῳ βεβρεγμένα τῇ οὐρᾷ προσδήσας ὑφῆψε. ταύτην δ' ὁ δαίμων εἰς τὰς ἀρούρας τοῦ βάλλοντος ὡδήγει. ἦν δὲ καιρὸς τοῦ ἀμητοῦ. ὁ δὲ ἠκολούθει θρηνῶν μηδὲν θερίσας. — ὅτι πρᾷον εἶναι χρὴ πάντα καὶ μὴ ἀμέτρως θυμοῦσθαι. ἐξ ὀργῆς γὰρ πολλάκις τυχὸν βλάβη μεγάλη τοῖς δυσοργήτοις γίνεται.*

49. *Λύκος τῶν λοιπῶν λύκων στρατηγήσας, νόμους ἔταξε πᾶσιν ἵνα, ὅτι* (*εἴ τι* cod.) *ἂν ἕκαστος κυνηγήσῃ* (. . *σει* cd.) *πάντων εἰς μέσον*

τοῦτον προσελθὼν εὐθὺ κατεπάτει λέγων·
μηδέν' ἀκοὴ πρὸ τῆς θέας ταραττέτω.

fab. August. 139 (cl. C p. 24. 298). H 248^b. uersus indicauit E || 2—4. ἐπέστράφη πρὸς τὴν φωνὴν οἰόμενος μέγα τι ζῷον εἶναι· προσμείνας δὲ μικρὸν χρόνον (μικρὸν δὲ . . . προσμείνας χρόνον?), ὡς ἐθεάσατο αὐτὸν ἀπὸ τῆς λίμνης ἐξελθόντα, προσελθὼν κατεπάτησεν εἰπών· C || 5. μηδένα ἀ. τ. πρὸ τ. θ. C ||

4 τί με σπαράττεις μηδὲν ἠδικηκότα

ex C p. 272. H 402 (τοῖχος καὶ πάλος) indicauit E. etiam ἐφώνει sermonem poëticum sapit. quamquam cauendum est ne uersus politici uelut C 165 p. 100. H 69 ἐμειδίασε καὶ πρὸς αὐτὸν ἀντέφη pro iambicis habeantur.

FABVLARVM DACTYLICARVM RELIQVIAE

Fabularum uersibus dactylicis conscriptarum reliquias a Suida seruatas indicauit plerasque Coraïs, in unum collegit primus J. H. Knoche in editione Babrii quae Halis 1835 prodiit et in programmate Torgauiensi a. 1838, pertractauit C. Lachmann in Babrii sui praefatione p. VII sq. unde repeto una cum numeris fabularum Babrianarum in margine sinistro positis

1	B. 36, 1	ἠχήεις ἐτάνυσσε βαλὼν προχάρηνον ἀήτης
2	4	ἕστασαν, οὐδὲ κόμας ψαφαρῇ μεμίαντο κονίῃ
3	64, 1	αἰπεινῇ ἐλάτῃ ἔρισεν βάτος. ἣ μὲν ἔειπεν
	5	καὶ ναῦς καὶ νηοὺς τεμνομένη τελέειν
4	7	αἰπεινὴν ἐλάτην ἔρις ὤρορεν αἴσυλα φάσθαι
5	66, 8	τοὔνεκα τὴν ἰδίην οὔτις ὄπωπε δύην
6	67, 1	ἐς βίοτον κοινωνὸς ὄνῳ γένετ' ὠμοβόρος λίς
7	5	τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος οἴσομαι
8	93, 2	? . . μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο συνθεσίην . . . cf. p. 94, 17
9	4	πικροὶ μέν τε λύκοισιν, ἀτὰρ χιμάροισιν ἀκηδεῖς
10	95,18	οὐδέ οἱ οὐδ' αἴθων ἅδε πάρδαλις, οὕνεκα θυμοῦ ἐμπλείη, τὸ δὲ πολλὸν ἀγήνορα μέμφετο τίγριν
11	37	κερδοῖ φηλωθεῖσα θοὴ κεμὰς, ἐγγύθι δ' ἔστη ἠπεδανοῖο λέοντος . . .
12	59	ἣ δὲ πελιδνωθεῖσα καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδρὰξ ὀσσομένη . . .
13	96	καί οἱ πορφύροντι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα
14	108, 1	θέντο μετ' ἀλλήλοιιν ἑταιρείην μύε δοιώ οὐ καθ' ὁμὰ ζώοντες. ὃ μὲν κατὰ νειὸν ἐρήμην
	2	ἔτρεφεθ', ὃς δὲ δόμοισιν ἐν ἀφνειῶν τρέφετ' ἀνδρῶν.
15	11	ἔνθ' ἵνα μοι βίος ἐστίν, Ἀμαλθείης κέρας αἰγός
16	31?	λέξομαι ἐν μυχάτῳ· κλισίη δέ μοί ἐστιν ἑτοίμη
17	115, 5	τίς γάρ ἐμοί σεο μισθὸς ἐπάξιος, ἥν σε διδάξω
	6	ὕψου ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην ποτέεσθαι;

18 9 . . . ὅϑι στυφελῶν ἐπὶ πετρῶν
ὀστρακόεντά τε νῶτα καὶ ἄγκυλα γυῖα κεάσϑη.
19 11 οὔτι δίκης ἀπάνευϑεν ἀεικέι δάμναμαι οἴτῳ
20 122, 7 ἔκ μοι σκῶλον ἔρυσσον, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὁπλῇ
21 143 ὣς φάσαν· οὐδὲ ἄναξ ἄνεως ἦν . .
22 . . . . . . τί γὰρ σϑένος ἔσκε σιδήρῳ,
ὑμείων εἰ μὴ οἱ ἐνὶ στειλειὸν ἀρήρει;
23 147 . . . . ἀλλὰ Λίβυσσα
(144) στρουϑὸς ἁλισκομένη πλάζε καὶ ἀμφοτέρους

uerba in quibus Suidas hos uersus affert diductis litteris exprimenda curaui. u. 11 habet in φηλοῦν, 18 in στυφελισμούς (cf. schol. Aristoph. Eq. 537, p. 407, 11 Db.), 23 in Λίβυσσα ὄρνις; de fr. 12 cf. πελιδνόν, de 22 στελειός ‖ 2. κόμαι Valckenaer ‖ 3. αἰπειναῖς ἐλάταις, 9 πικρὴ et ἀκηδής, 10 ἅδε, 11 κέρδεσι: em. L ‖ 14 ἀλλήλοιιν Cobet: ἀλλήλοισιν S ‖ 15. ἐλϑ' Kidd. ‖ de fr. 16 u. Naeke ad Callim. Hecalen p. 233. ‖ 22 post ὑμείων distinxit Knoche. certas priorum hominum doctorum emendationes, uelut 6 Küsteri et Reinesii κοινωνός pro eo quod est κοινός, 9 Küsteri λύκοισι pro u. λύκοις, 18 τε Küsteri coniectura additum, non magis indicare uolui quam uariae scripturae codicum farraginem. uersus illos se inuenisse dicit S ἐν μύϑῳ ἐν μύϑοις ἐν μυϑικοῖς, semel in ἑταιρείᾳ Babrii nomen ascripsit, si modo ascripsit ipse. utut id est, Babrium poëta ille tam accurate sequitur, paene ut singulos uersus eius exprimat. idem fecit qui condidit hoc carmen Ἑρμείῃ ξυλίνῳ τις ἐπηύχετο, καὶ ξύλον ἦεν. εἶτά μιν ἀείρας χαμάδις βάλε, τοῦ δ' ἀπὸ χρυσὸς ἔρρευσεν καταγέντος. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος. Anth. Planud. IV 187, Anth. Palat. Jacobs. t. II 682. cf. Haupt. Hermae u. VII, 180. quae in fabulis pedestribus dactylicorum carminum uestigia uidentur superesse, uelut C 151 p. 91 ἡδύ τι βοσκομένη, C 57 p. 33 στῆτε, ἑταῖροι et in eis quae sequuntur, 58 p. 36 μᾶλλον τῆς πολυμόχϑου ἐμακάριζεν ὑπηρεσίας (μακαρίζει?), 193 p. 369 οἴμοι ἐγὼ ἐκ ποίας ταχυδρόμου ὁρμῆς ἐν ποίῳ μεϑηρμόσϑην καμπτῆρι πολυμόχϑῳ, prouerbium dactylicum οἶκος φίλος οἶκος ἄριστος C 105 p. 59. 319 (Hl. 154) prorsus incerta sunt. postremo ne hoc quidem uidetur praetereundum esse, exstare apud Galenum in protreptico c. 13 μῦϑον, qui tamen fabula dici non potest, ex hexametris in sermonem pedestrem transfusum: quem in pristinos numeros post Bergkium et G. Burges (Revue de philologie II p. 228) restituebat Hauptius Hermae u. IV p. 27.

APPENDIX
EX CODICE VENETO (bibl. MARC. XI, 1)

6. Ἀλώπεκά τις γεωργὸς ἐχϑρὰν ἔχων ὡς βλάπτουσαν αὐτόν, κρατήσας καὶ ϑέλων ἐπὶ πολὺ τιμωρήσασϑαι, στυππεῖα (στυππία cod.) ἐλαίῳ βεβρεγμένα τῇ οὐρᾷ προσδήσας ὑφῆψε. ταύτην δ' ὁ δαίμων εἰς τὰς ἀρούρας τοῦ βάλλοντος ὡδήγει. ἦν δὲ καιρὸς τοῦ ἀμητοῦ. ὃ δὲ ἠκολούϑει ϑρηνῶν μηδὲν ϑερίσας. — ὅτι πρᾶον εἶναι χρὴ πάντα καὶ μὴ ἀμέτρως ϑυμοῦσϑαι. ἐξ ὀργῆς γὰρ πολλάκις τυχὸν βλάβη μεγάλη τοῖς δυσοργήτοις γίνεται.

49. Λύκος τῶν λοιπῶν λύκων στρατηγήσας, νόμους ἔταξε πᾶσιν ἵνα, ὅτι (εἴ τι cod.) ἂν ἕκαστος κυνηγήσῃ (. . σει cd.) πάντων εἰς μέσον

ἄξει καὶ μερίδα ἴσην ἑκάστῳ δώσει, ὅπως μὴ οἱ λοιποὶ ἐνδεεῖς ὄντες ἀλλήλους κατεσθίωσιν (. . *ουσιν* cod.; *κατεσθίωσιν ἀλλήλους*?) *ὄνος δὲ παρελθὼν τὴν χαίτην* (huius uocis loco V litterarum lacuna in cod. est) *σείσας ἐκφωνεῖ λύκου* (*ὦ λύκε τῆς*?) *καλῆς γνώμης· ἀλλὰ πῶς σὺ τὴν χθεσινὴν* (*χθεσηνὴν* cod.) *ἄγραν τῇ κοίτῃ* (*τὴν κοίτην* cod.) *ἐναπέθου; ἄγε ταύτην εἰς μέσον ἀπομερίσας* (. . *ισαι*?). *ὃ δὲ ἐλεγχθεὶς τοὺς νόμους ἔλυσεν.* — *ὅτι αὐτοὶ οἱ τοὺς νόμους δικαίως ὁρίζειν δοκοῦντες καὶ ἐν οἷς ὁρίζουσι καὶ δικάζουσιν οὐκ ἐμμένουσι.* cf. C 235. H 281.

30. *Χειμὼν ἄνθρωπόν τινα ἐν ὄρει κατέλαβεν. ὃ δὲ καπνὸν ἐν τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους ἐκ πέτρας τινὸς ἀνιόντα ἰδών, ἔνθα σάτυρος, οὓς λέγουσι πέκτας, κατῴκει, ἐκεῖ* (*κατῴκουν* cod.) *ἀπῆλθε. αὐτὸς δὲ τὸν ξένον οἰκτείρας ἔσω εἰσήγαγεν. ὃ δὲ πολλὰ ῥιγῶν τῇ πνοῇ τοῦ στόματος τὰς χεῖρας ἐπεθέρμανε. κἀκεῖνος αὐτῷ θερμὰ μὲν φαγεῖν δέδωκε καὶ θερμὰ πιεῖν, καὶ πυρὶ κατέθαλπεν. ὡς δὲ ἵδρωσε, τῇ πνοῇ πάλιν τὰς χεῖρας κατέψυχεν. ὁ* (*ἡ* cod.) *δὲ σάτυρος τοῦτον ἐξῆγε ‚κακοῦ' λέγων ‚ξένου χρείαν οὐκ ἔχω* (*οὐκ ἔχω χρείαν*?), *ὃς ποτὲ μὲν θερμόν, ποτὲ δὲ ψυχρὸν ἐκ τοῦ στόματος ἀσθμαίνει'* (*ἀσθαίνει* cod.). — [*ὅτι*] *διγνώμους ἄνδρας τοὺς ποτὲ μὲν ἐπαινοῦντας, ποτὲ δὲ ψέγοντας ὁ λόγος ἐλέγχει.*

INDEX FABULARUM

Druck von W. Pormetter in Berlin.

BABRII

FABULAE AESOPEAE.

EDIDIT

F. G. SCHNEIDEWIN.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXV.

V. CHR. FR. ROSTIO

E. F. WUESTEMANNO

AMICIS GOTHANIS

F. G. S.

PRAEFATIO.

Babrii fabulae cum essent ex codice Athoo primum editae Parisiis exeunte anno huius saeculi quadragesimo quarto a Joh. Francisco Boissonadio, venerabili sene, statim acerrimas eruditorum excitaverunt concertationes: ita nitida simplicitas cultissimi fabulatoris omnes ceperat. Quorum alii naevos qui resedissent conabantur eluere, alii de poeta ipso deque libris eius eorumque fatis disputare. Studia illa, quae nunc ita deferbuerunt, ut perraro Babrium attingi videas, recentem librum, ut sunt varia ingenia hominum, incertarum opinionum vasta mole ita obruerunt, ut vehementer verendum esset, ne iudicia minus doctorum hominum in diversas partes distracta misere fluctuarent, nisi quis ex primoribus philologorum sese interponeret atque aliorum commentis adiutus has fabulas ad artem elimaret. Repertus est — nam Turicenses editionem festinaverant —, quo non poterat melior, Carolus Lachmannus, vir incomparabilis, cuius mihi quoque sancta memoria est. Is has fabulas a se et amicis emendatas edidit Berolini mense Martio a. MDCCCXLV, ediditque ita, ut quemvis conveniat, si sapiat, talem ducem sequi, qui Babrium denuo edere volet.

Ergo ego quoque secutus sum Lachmannum, sed ut liberum mihi servaverim arbitrium, qui ne in vivi quidem amici verba iuraverim unquam. Et confitebatur Lachmannus ipse, se non absolvisse emendationem poetae: nec ego absolvi, sed studui et cavere ab erroribus non paucis, quos

placitis quibusdam suis ductus commisit vir summus, et ad pristinum nitorem paullo propius reducere verba. Etenim Lachmannus in quibusdam severior fuit, veluti cum anapaestum in ceteris sedibus praeter primum pedem non ferendum ratus ubique expulit. Deinde eam legem non perspexerat, quae est Th. Fixii et H. L. Ahrentis sagacitate animadversa, ut penultima versus syllaba accentum habeat: quae regula violatur nonnisi pronominibus ἡμεῖς et ὑμεῖς. Locos Lachmannianae recensionis refractarios studui in ordinem redigere in censura illius libri, quae extat Nunciis erud. Gottingensibus anni quadragesimi quinti nr. 136 p. 1361 sqq. Postremo non curavit Lachmannus, quod alii perspexerunt, Babrium in extremo versu anxie refugere syllabas non natura longas, maxime eas, quae in brevem cadunt vocalem. Quanquam haec quidem regula non potuit ubique observari.

Praeterea ut nec ante Lachmannum defuerant nec eodem paene tempore deerant qui in his fabulis expoliendis cum laude elaborarent, quorum unius Frid. Duebneri animadversionibus criticis Parisiis a. MDCCCXLIV editis, quae bonae frugis plenissimae sunt, uti editor Berolinensis potuit: ita ne post illum quidem defuerunt, qui Babrio opem ferrent. Mihi ergo sedulo excutienda erant quae protulerunt H. L. Ahrens, Theod. Bergkius, Theotbaldus Fixius, Alph. Heckerus, C. Fr. Hermannus, Guil. Ad. B. Hertzbergius, Aug. Nauckius, Piccolos, O. Schneiderus aliique, ratione illi quidem usi in emendando: per rabiem quid effici posset non sivit inexpertum G. Burgessius, cuius θυρσομανεῖς bacchationes exhibent Acta Philol. Parisina (Revue de philologie etc.). Sed sobrius post Lachmannum editor contigit Babrio vir doctus G. C. Lewis (Londini a. quadragesimo sexto), de cuius eleganti editione rettuli in Nunc. erud. nostris a. XLVII, nr. 182 p. 1817 sqq.

Infra notavi ubicunque a Lachmanno discessi dixique unde petita esset diversa scriptura, ex codicene iniuria a Lachmanno spreto (*A*) an ex ingenio doctorum hominum. Ubi auctor verioris, quae mihi videtur, scripturae affertur nullus, scito ex emendationibus meis esse, quarum partem iam Lachmannus commemoravit, alias cum in illis quas modo dixi censuris proposui, tum in ea quae est in Nunc. erud. nostris anni XLV, nr. 1 sqq., ubi de Babrio eiusque fabellis Aesopeis quid sentirem explicatius edisserui: aliae denique nunc demum accesserunt. In tanto autem fervore hominum criticorum non est mirandum, cum plerique quid ab aliis esset occupatum aut non curarent aut ne possent quidem curare, multas emendationes non semel, sed bis ter quater factas esse. In talibus eum fere nominare satis habui auctorem, qui primus publici iuris fecisset. In afferendis coniecturis, quae in verborum ordinem non admittendae videbantur, delectum egi earum, quae aliquo nomine memorabiles essent: multas de industria silui temerarias hariolationes.

Prooemium. Post v. 2 Mullachius de Prooemio Empedoclis p. 15 supplet fere: *τῆς δευτέρης δ' ἐπῆλθεν ἀργυροῦν φῦλον.* 3 *αὐτῶν τῆς ἐγενήθη A.* Fortasse *αὐτῶν αὔτ' ἐγένετο.* 5 *μεμπτή A, πέμπτη B, πέμπτης L* Lachmannus signis lacunae ante v. 3 positis seclusit vv. 3. 4. 5, versu 6 autem scripsit *ἐπὶ τῆς δ' ἐπίσης (pariter)*, ubi *A* syllaba extrita *δε σῆς*, unde Duebnerus *δὲ χρυσῆς*. Lachmanno favent verba *καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ζώων*, quae optime nectuntur cum vv. 1. 2. Quanquam *τὰ λοιπὰ* possunt intelligi praeter hominem animalia. 11 delet Bergkius. 16 *τῆς ἐλευθέρας AL*, quod nemodum explicavit. Cfr. prooem. 2, 6. 17 *θείης ἐμῆι A, ἂν θέλῃς ἐνὶ L* 18 *νῷ τὸ A, νῶντι L, λῷστε* Duebnerus. 19 *θηλᾶσαι A, θηλύνας L*, cfr. A. Heckerum Philol. V, 496. Orta codicis scriptura ex glossa ad v. *θήσω* ascripta: Hesych. *θῆσαι· θρέψαι, θηλάσαι.* Sed v. Hesiodi O. et D 597.

Fab. 1, 4 *τοῦτον AL*, *μοῦνος* praebuit Corais fab. 279 *λέων δὲ μόνος προεκαλεῖτο αὐτὸν εἰς μάχην*, coll. p. 397 *λέων δὲ μόνος πρὸς μάχην ἐπεκαλεῖτο αὐτόν.* 5 *σπεύσῃς* Fixius, *σπεῦδε AL* 8 *ποιητόν AL.* Coll. v. 16 scripsi *πτοητόν*, cfr. fab. Cor. *ἴδε τὸν ἐμὸν ἄγγελον οἷός ἐστι καὶ τότε κἀγὼ ἐπέρχομαί σοι* et altero loco: *καὶ αὖθις δὴ τὴν ἐμὴν ἰσχὺν δοκιμάσεις.*

2, 2 *ἐζήτει A, ἐπεζήτει B, ποτ' ἐζήτει L* 3 *τήνδ' ἔκλεψεν ἀγροίκων A, τήνδ' ἔκλεψεν ἄγροικος L.* Correxit Duebnerus.

3, 1 *χρῄζων AL.* Scripsi *κλῄζων*, h. e. *κλείων*, im begriff einzuschliessen. Id paraphrastae videntur prave interpretati reddidisse *ἀνεκαλεῖτο*, vel *ἐνεκαλεῖτο*, cfr. Cor. fab. 151 p. 91 et 346. Alterum versum, in quo *ἐπισυνάγειν L*, non habuerunt paraphrastae. 5 *πλήξας.* Expectes *ῥήξας, τύψας.*

4, 8 *κίνδυνον AL*: *κινδύνους* obtulit affabulatio perverse collocata Corais f. 145 p. 87, ubi fabulae quintae affixa est: *ὅτι εὔκολος ἡ σωτηρία τοῖς μὴ μεγάλως εὐτυχοῦσι· τὸν δὲ μέγαν ὄντα τῇ δόξῃ σπανίως ἴδοις ἐκφεύγοντα τοὺς κινδύνους.*

5, 8 *ἀετὸς AL* 8 *θηλείας L*

6, 2 *σῴζων* Baiterus coll. 76, 9, *ζώων AL.* Delebat versum Duebnerus. 6 *ἢ πόσου με πωλήσεις A.* Illud Suidas s. v.

ὤνος. 8 ἔκυσ' ἐμὴ μήτηρ scripsi: ἔκυσε μήτηρ *A*, ἐκκύει μήτηρ *L* 17 ἦν Levisius, ἄν γ' *AL*

7, 7 μηδ' ἐπ. *AL*

9, 1. 2 verba uncis inclusa interpolatori tribuit A. Nauckius Mus. Rhen. VII, 153. 3 ἄξειν ego, ἥξειν *AL* 4 ἠτέριζεν *A*, ἠρέθιζεν Bergkius. 8 τοιαῦτ' Sauppius, τοσαῦτ' *AL* 11 οὐ καμόντα ego, οὐδ' ἀλύοντα *AB*, ου βαλόντα *L* 12 καμὼν Ahrens, βαλὼν *AL* 13 τὸ *A*, τοῦ *L*, τότε Ahrens.

10, 4 ἐπὶ κνήμης Fixius, cfr. Sapph. fr. 74, 2. 12 χολοῦμαι *L*, ut anapaestus removeretur, sed v. A. Nauckium Mus. Rhen. VI, 630. 13. 14 uncis saepsi.

11, 2 καινῇ Nauckius. Paraphrastae p. 99 et 352 Cor. ἐπὶ πολὺ τιμωρήσασθαι. Illud est *inaudita*. 5 τοῦ λαβόντος Orellius, τοῦ βαλόντος *A*, τοὐμβαλόντος *L*, τοῦ βλαβόντος Ahrens.

12, 1 μακρὰν ἐξεπ. *A*, μακρὸν ἐξ. Knochius, μάκρ' ἀνεξεπωτήθη *L* 15 νυκτὸς ἔννυχος στείβη *A*. Fort. νυκτὸς ἐν μυχοῖς στίβη. 16 τέρπει *L* 17 μήνυσον *AL*, μηνύσαις Hertzbergius, ego μηνύσῃς, ut Soph. Phil. 300 φέρε μάθῃς. 27 οἷς ἂν εὐθενῶν ὀφθῇ *L*, εὐθενῶν ὀφθῇ *A*, οἷς ποτ' εὐθ. ὤφθη ego.

13, 2 σπόροιο malim, v. 5. Fixius σπορητῶν vel σποράων.

14, 1 Ἄρκτος *AL*, Ἄρκος Suidas. 4 δ' ἔτ' ὄντος *L*

15, 4 fort. ἄλλη. *L* minus recte distinxit.

17, 4 ὀξύφων' ᾄσας Nauckius.

18, 3 τὴν σισύραν ἂν ἐκδύσαι *L*, τὴν σισύραν ἐκδύσει *A*. Correxit Toupius. 4 οἷον Nauckius. 13 εὐθὺς Duebnerus, αὖος ego conieceram. Sed αὐτός int. *sponte*.

19, 2. 3 κερδώ | ἰδοῦσα πλήρεις *AL*. Correxit Ahrens. 6. 7 ὡς δ' οὐκ ἐφικνεῖτ', ἀλλ' ἔκαμνε πηδῶσα, Οὐδὲν κρεμαστῆς σχοῦσα πλεῖον αἰώρας *L* ex Suida. In epimythio ψόγους ψευδεῖς C. F. Hermannus.

20, 3 αὐτὸς ἀργὸς Fixius. Cum fab. Cor. p. 220 ad verbum concinit Photius p. 586, 13, qui proverbium habet: τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν.

21, 5 πολλὰ γὰρ ἦν *A*, πολὺ γὰρ ἦν Fixius, πόλλ' ἅτ' ἦν ego olim. 11 φυγεῖν Fixius, φεύγειν *AL*. Sed *L* utrumque versum cancellis saepsit.

22, 7 γραίη *B*, γραῖα *AL*. Ita et v. 11. 12 ἔθηχ' ἑκα-

τέρη A. Nauckius Mus. Rhen. VII, 155, ἔθηκαν ἑκάστη *A*, ἔθηχ' ἑκάστην *L* ἀποσπῶσα vel ἀποσπῶσαι Levisius.

23, 5 λοιπὸν *L*, ut 26, 6; λευκὴν et προσάξειν Nauckius. At λοιβὴν i. q. θυσίαν. 11 ἐμφορουμένης Ahrens, ἐκφορουμένης *A*, ἐκφοβουμένους *L*

24, 3 λιμνίους Ahrens, λιμνάδας *L Fixius* coll. 115, 1. 4 οἷς *A*, ὁ δ' Suidas s. v. παιάν, εἷς δ' Levisius ex Corais fab. p. 407 et 227: εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν vel εἷς δὲ τούτων. Scilicet ibi εἷς τῶν βατράχων loquitur, h. l. φρῦνος. 5 τοῦτ' ἔργον ἡμῖν Hermannus, ὥρα 'στιν ἡμῖν ego olim, sed cfr. Bernhardy Synt. p. 166. 10 Fort. οὔ τι χαιρήσειν.

26, 5 ἐπέσχον, σφ. Sauppius, ἐπέσχον σφενδονῶντα *AL*, ἐπ. σφενδονῶντι Fixius. Cfr. 50, 11.

27, 2 στεννυγρίῃ coniecit *L* Post v. 6 addit Vatic. fab. 355 p. 265 Cor. κρεῶν ἀνέῳγας ἄγγος, ὥστε τεθνήξῃ.

28, 2 αὐτὸν *A*, αὐτῶν *L*, αὐτόσε Vatic. 378 p. 273. An αὖτις? 4 πρωΐης ὥρης Duebnerus, γὰρ πρὸ τῆς ὥρης (ὥρας *A*) *AL* 6 παταχθεὶς Heckerus Philol. V, 497. 7 ἢ τοσοῦτον Heckerus, εἰ τοιοῦτον *AL* 10 ποσσότητα Ahrens et Halmius Aesop. p. VII, πιότητα Coraes, ποσότητα *A*, ποιότητα *L*

29, 2 ζευχθεὶς ὑπὸ μύλην ἑσπέρην πᾶσαν τάλας *A*, ζευχθεὶς δ' ὑπὸ μ. ἤλεσ' ἑσπέρην πᾶσαν *L*. At imperfectum desideratur, cfr. 131, 5. Excidit, opinor, versus hac fere sententia: *per totum diem labore conficiebatur, donec sub vesperum ingemisceret.* Ex amisso versu remansisse ἑσπέρην videtur, cuius loco certe ἡμέρην opus erat. Quapropter Ahrentis coniecturam πᾶσαν ἑσπέρην „Οἴμοι Τάλας στεν. εἶπεν repudiamus. 5 λίην *A*, λίαν *L*, σὺ μέγ' Hermannus, δῆτ' O. Schneiderus, δὴν Sauppius, ego λήν· λίαν Hesychius. 5 includit Levisius, 5. 6 Lachmannus.

30, 9 ταλαντεύεις Bergkius. 7 εἶτεν et 9 εἶδεν λέγοντα (*A* εἶδε λ.) Halmius fab. 265. Falso. 10 ἢ γὰρ *L*

31, 12 τότε Ahrens. 13 ἀκραίοις Duebnerus coll. 95, 40., ἀχρεῖα *AL* 15 μάχην Ahrens. 20 ἑάλωσαν *A*, ἑάλων *L*. Debebat ἑάλον, ut ἔγνον. 24 ηὐτέλεια Fixius.

32, 4 τις οὐκ ἔχων *A*, τίς οὐχ ἑκὼν *L* 9 καλῶς *AL*

33, 16 συνθήκης Meinekius, συνθήκη Fixius. 25 om. in textu *L*

34. „Post v. 2 excidit versus, in cuius fine fuit *πλήρεις*“ *L*

35, 3. 4 Nauckius Philol. VI, 408 transponit *ἀγρίης ὑπ' εὐνοίης — ἀθλίως ἀποπνίγει.* Placet vulgata.

36, 2. 3 invertit *L* 2 *ἔδωκε AB*, *ἐνῆκε L* 7 *τις ὢν* ego et Fixius, *τε ὢν A*, *τ' ἐὼν* Duebnerus et *L*. Sed nusquam Babrius *ἐών* habet.

38, 2 *ἐνεῖραν* Fixius, *ἐνῆραν A*, *ἐναφῆκαν L* ex Suida s. v.

39. Post v. 2 quaedam excidisse videntur, cfr. Corais f. 117 p. 110. 362 *εἷς δέ τις τῶν δελφίνων ὑποτυχὼν (ὑπολαβὼν) ἔφη πρὸς αὐτήν· Ἀλλ' ἡμῖν αἱρετώτερόν ἐστιν ὑπ' ἀλλήλων διαφθαρῆναι ἢ σοῦ διαλλάκτου τυχεῖν.* 3 *πολιτείᾳ* Fixius.

42, 8 *ποίαν ἡλόων μ' ἐγίνωσκον L*, pro quo *γινώσκω* dedi, quod ars Babrii flagitat.

43, 6 *τὰ γαῦρ' ἐποπτεύει L* ex Suida s. v. *νέμεσις*.

45, 8 *δ' ἐνδίους* Hertzbergius et Heckerus Philol. V, 493, *δὲ ἰδίας A*, *δέ γ' ἰδίας L* 9 *ἠθρίαζε* Meinekius, *ἠθρίασε AL*

τεθνώσας] Fortasse *τεθνεώσας*, v. Lobeck. ad Buttmanni gr. gr. 2, 199. 12 *γελαστὸς* ego, *γελάσας A*, *γελοῖος L*

46, 2 *βαθυσχίνῳ* O. Schneiderus coll. Leonid. Tar. 107, 2, *βαθυσχοίνῳ AL* 3 *ἑτοίμην AL*, *ἑτοῖμον* Fixius. 7 *ὁ δὲ πενίῃ θνήσκει pr. A*, *ὁ δέ γε πρὸς πείνης θν. corr. A*, *ἤει πρὸς ὕλας· ὁ δὲ πένης κατεσκλήκει L*. Ego Fixium sequor, qui finem versus septimi a glossatore obscuratum ratus coniicit fuisse *τοῦ νοσοῦντος ἀμνήμων*.

47, 1 *ὑπέργηρως AL*. At v. Goettling. doctr. accent. p. 288.

48, 6 *μοι τοῦτο μὴ 'πιλ.* Fixius.

50, 8 *ἢ τῇδ'* O. Schneiderus, *μὴ τῇδ' AL* 16 *μιμνήσκου L*. Versus fortasse spurius. 18 post v. 15 posuit *L* *κεἰ* C. F. Hermannus, *καὶ AL*, *τὸν γὰρ Ὅρκον* Heckerus. 19 *με σώσας — ἀποκτείνας* Ahrens, *μ' ἔσωσας — ἀπέκτεινας AL*

51, 10 *πάρεστι* Fixius, *πάλιν ἔστι AL*

52, 8 *ὡσείπερ αὐτὸς κάμνων A*, *αὐτὸς ὡς ὑπερκάμνων* Ahrens, *ὥσπερ αὐτὸς εἰ κάμνοι* Duebnerus, *αὐτὸς ὡσπερεὶ κάμνων* Hermannus.

53, 8 *πάλιν ἐμοὶ* Ahrens, *μοι πάλιν AL*

54, 2 *ἀρνὸς ἧπαρ* Ahrens.

56, 9 *αὑτοῦ AL*

57, 4 *ἀνθρώπων A*, *ἀνδρῶν L*, *δώρων* Fixius, vel *τοῦ*

φόρτου. 6 τῷ τῶν Ἀράβων *A*, τῶν Ἀραβίων *L* 12 ἐπειρήθης Heckerus.

59, 3 ζῴων Fixius, ζῷον *AL* 7 fortasse πέφυκε πάντας ἐχθραίνειν. 10 ὡς ἀμβλέπων O. Schneiderus. 14 θεμέθλοις Fixius.

61, 4 ἁλιπλώτων Fixius, ἁλιζώων Sauppius.

62, 1 ἀργῆς *AL*. Correxit Fixius Revue de Phil. II, 191.

63, 7 οὐδ' ἂν εἷς τις Meinekius et O. Schneiderus, οὐδ' ἄν τις *A*, οὐδὲν ἄν τις Boissonadius et *L*

64, 8 τῶν πελέκεων *A*, τῶν πελέκεων γε *L*, τῶν πελεκεών τε Fixius. 9 τῶν πριόνων τε Fixius ex fab. Cor. p. 111, καὶ τῶν πελύκων *AL*, qui versum pro spurio habet.

65, 1 γέρανος εὐφυεῖ ταῷ τεφρή *L*

66, 2 πλάσαι θ' ἅπασι δ. ζῴοις et 3 ἔκ τε *L* 6 ἰδίων δ' ὄπισθεν ἥτις ἦν πολὺ μείζων *A*, ἰδίων δ' ὄπισθεν ἥτις ἦν πλέη μείζω *L*. Emendavit Levisius.

67, 2 ἦν ego, ἐν *AL*, ὧν Nauckius.

69, 1 δασύπουν ἀναστήσας *A*, λασιόπουν ἀναστ. *L*, δασύπον (δασύποδ' Duebnerus) ἐξαναστήσας Fixius, δασυπόδην ἀναστήσας Ahrens, τὸν δασύποδ' ἀναστήσας Levisius. 2 ἐδίζητ' *L*

70, 3 ἣν Ἄρης κατειλήφει *A*, ἣν χαρεὶς κατ. *L*, ἣν ἄρ' ὕστατ' εἰλήφει Nauckius. 5 δ' ἔτ' αὐτῇ *L* 6 ἔθνη που priore praeter morem Babrii correpta improbans Nauckius coniicit μήτ' οὖν ποτ' ἔθνη. At vv. 6. 7. 8 videntur adulterini. πόλιν τιν' Hermannus. 7 ὕβρις γ' idem.

71, 8 πάντως Duebnerus, πάντων ὧν ego, δὲ πάντες, ὧν *AL*

72, 1 Οὐρανίδῃσι Heckerus. Recte alii οὐρανοῖο (*A* οὐρανίου); cfr. Aeschrionis Samii illud Ἶρις καλὸν οὐρανοῦ τόξον. 6 καθάριον Sauppius. 14 κρεῖσσον *L* 17 τῶν πτερῶν Heckerus p. 489. 19 κίχλη *L*, sed v. Meinek. Exercitatt. Athen. II, 4. 20 σπίζων Bergkius coll. Arati v. 1024 σπίνος ἠῷ σπίζων, παίζων *AL*, ναίων C. F. Hermannus. 21 δὲ φηλὸς ego, ἔφηβος *A*, ἔφεδρος *L* 28 sq. σεαυτοῦ κόσμον οἴκοθεν κόσμει· Κόσμοις ξένοις γὰρ ἐμπρέπων στερηθήσῃ Hermannus.

73, 1 ἀρχὴν *L*, ἄλλοτ' Duebnerus, ἄλλην *A* ὀξέην εἶχε *A*, ὀξέην ἔχει *L*, εἶχεν ὀξέην Fixius. κλαγγήν *AL*, γῆρυν Ahrens, κλάγγα ego, ut Ibycus κλαγγί dixit. 4 πρῴην Nauckius.

74, 9 ἀφ' ὧν] ἐν οἷς Heckerus p. 497.

75, 2 δέδιϑι producta altera ut apud Nicandrum Alex. 443 δείδιϑι. 4 ὁ δ' ἀτεχνὴς *A*, ὧδ' ἀτεχνὴς *L*, ὁ δ' ἄτεχνος οὖν Fixius, ὁ δ' αὖτ' ἄτεχνος ego olim, ὧδ' ἀτενὴς Nauckius Arist. Byz. p. 295, cui cum Cobeto ἀτέχνης graecum esse neganti Meinekius Vindic. Strabon. p. 138 opponit κλυτοτέχνης Homeri, poterat addere πολυτέχνης Solonis. Fortasse tamen Babrii est μόνος δ' ἄτεχνος quod exprimit paraphrasta p. 121 Cor. Levisio locus interpolatus est vocesque ei videntur excidisse in hunc fere intellectum: παρὰ τὸν ἄρρωστον. 6 ἐξαρῶ σε et ἐνεδρεύσω *L* 7 τὤκρον Ahrens, τό γ' ἄκρον Fixius, τὸ μακρὸν *AL* 16 βραβεύειν *L*, ῥύεσϑαι Fixius. Ceterum Ausonius epigr. 75 hanc fabulam elegiacis versibus reddidit, cfr. Philol. I, 420.

76, 6 τόϑ' ὁ κλεινὸς *L* 9 δύστηνος *L*, δυστήνοις *A*, δυστήνως ego. 12 τ' ἐκέλευε *A*, τ' ἐφώνει *L* ex Corae p. 236 καὶ ἡ σάλπιγξ ἐφώνει, τ' ἔκλαγξε Fixius.

77, 2 τούτου δ' ἀλ. Nauckius.

78, 4 ne prior v. τέκνον corripiatur Nauckius καὶ τίς σε, τέκνον, φησί coniicit. Fortasse τέκος.

79, 2 διῴει frustra Heckerus p. 497. 8 ἀναλοῦται Georgides gnomologus, ἀνήλωται *AL*

80, 4 μὴ καταγέλαστον, μή τι πυρρίχην παίζειν *L* ex Suida.

81, 1 Κερδοῖ πίϑηκος εἶπεν et v. 3 κερδῷ πιϑήκῳ φησίν Ahrens ductu paraphrasium Cor. p. 241, et Nauckius Philol. VI, 408: Κερδῷ πιϑήκῳ et κερδοῖ πίϑηκος εἶπεν *AL*

82, 5 δυναστεύων Ahrens, βασιλεύων ϑηρίων *A* 8 sic Suidas: κακὴν δὲ μελέτην ἐπ' ἐμὲ τῆς ὁδοῦ τρίβει *A*

83. Excidisse quaedam apparere videtur ex Cor. p. 123 κριϑὴν τὴν τοῦ ἵππου ὁ ἱπποκόμος κλέπτων καὶ πωλῶν τὸν ἵππον ἔτριβε καὶ ἐκτένιζε πάσας ἡμέρας. 6 sqq. *L* habet sub textu tanquam pedestrem orationem. Sequor Levisium. Initio v. 8 fortasse excidit ὦ Βράγχε.

84, 3 κλίνω Dositheus, σαίνω *A*, κἀσαίνω Ahrens coll. Hesychio s. v., ξαίνω Piccolos.

85, 5 τὴν μ. δ' ἐνεδρεύσει Fixius, τὴν μ. ἐνεδρεύσει *A*, προάξει τὴν μάχην, ἐνεδρεύσειν *L* 8 τῶν πολεμίων μὲν Fixius. 10 εἰσίν, οἱ δ' Fixius. 13 χρῶμά γ' idem.

86, 9 deleto Fixius v. 10 *καὶ γαστέρα* emendat.

87, 3 *μεταστραθεὶς* Duebnerus et *L*, *ψεύσων L*. At *μεταστραφείς* est *versa sententia*, anders sinnes geworden. 6 *οὕτως L*

88, 17 *εἶπεν, κορ. φησι νηπίοις* Fixius, servato v. 16 *πᾶσι*, quod est in cod. Vaticano: nam *A* v. 16 ignorat.

89, 5 *ἐγὼ οὐ περυσινός, ἐπ' ἔτος A*, *ἐγὼ οὐ περυσινός εἰμ', ἐπ' ἔτος L*, ego *ὅς γ'* inserui. 6 fort. *ἐγὼ*.

91, 4 *τὸν ταῦρον ἐμβὰς τοῖς* ego et Bergkius, *ἐμβάντα τοῖς A*, *ἐμβαίνοντα L*. Bergkius praeterea *τὸν ταῦρον ἄντα*.

94, 3 *ἔφασκε* Fixius, *ἔλεξε* ego. 7 *τῆς ἰατρείης* ego, *τῶν ἰατρείων A*, *τῶν ἰατρειῶν L*

95, 12 *ἔσκυσσε* Ahrens, *ἔσκυσε A*, *ἔκυσσε L* 26 *οὖν* Sauppius, *ἂν A* 29 *πάλαι L* 35 cum paraphrastis delet Fixius. 61 *μ' ὅποι* Hermannus, *με κἂν* Ahrens, *με καὶ A*, omnino delet versum Duebnerus ignoratum ab paraphrastis. 62 *τι χαιρ.* Cobetus Orat. p. 154. 63 delent Duebnerus et Hermannus. *γρύξαι τι A*. An *καί τι γρῦ σὺ τολμ.*? 64 *ἄλλους — τοὺς ἀπειρήτους* cum paraphrasi Cobetus. 65 *αἱρέτιζε* Cobetus, qui hyperbaton neglexisse videtur. 69 *βουλεύσων* Nauckius.

96, 1 *τριγχὸν* Suidas, *θριγκὸν AL*

97, 8 *ἀλλ' ἢ AL*, *ἀλλ'* ego.

98, 9 *περιβαλεῖν L*, sed v. Nauck. Philol. VI, 386. 16 *λίθῳ τις*] *λίθοισιν* Piccolos, perperam.

100, 3 *ἡ* add. Hermannus, *οὖν* Buttmannus, *εἰ* Weisius. 4 *μὴ μεθῇς σὺ* Hermannus, *ὠκύπτερόν σε μὴ μ.* cum paraphrasi Levisius.

101, 6 *νῦν τυφωθεῖσα L*. At idem *βραχυλόγως* inest in vulgata. 7. 8 *γίγνῃ* et *φαίνῃ* transponit Nauckius Philol. VI, 409 coll. fab. Fur. 360 (Cor. p. 267), ubi bis *φαίνῃ*. Id ego paene malim.

104, 7 *ἠπιεικείης L*. Sed cfr. de forma *ἐπείκετα* Nauckium Philol. I, 356 et mea ad Hyperidis oratt. p. 7, 13.

106, 4 *ἐπειράθη* Levisius coll. 57, 12. 7 *ἡμέρων* Bergkius. 9 *φῆλον δὲ κερδῷ* Bergkius. 10 *συνεζήκει* Fixius, *συνεζήτει AL* 17. 19. 18 transponit Baiterus *ἀποσχοῦσαν* cum *A* retento pro *ἀποσχοῦσα*. 29 *ὡς λέων*] *ἵλεως* Sauppius. Sed

cfr. Dio Chrys. 43, 5 ὁ δὲ δῆμος ὡς δῆμος ἠγνόει καὶ ἀνεπείθετο. Propertius 4, 8, 55 *Fulminat illa oculis et quantum femina saevit,* et rell. 30 ταῦτα] φησί Fixius.

107, 7 θέμις σῶν ego, ἀμέσσων *A*, ἄμεινον *L* 8 τοῦδε vel τῶνδε Fixius. 9 ζώειν Hertzbergius et Fixius. 11 σφαλοῖς Meinekius, σφαλεὶς *AL* 17 μηδέ πως Fixius, μηδὲ τῶν *A*, μηδ' ἐτῶν *L*

Prooemium alterum. 5 λίβυς τινός *A*, Λιβυστῖνος *L*, Λιβυστίνοις ego. 6 λόγους Κυβίσσης ego, λόγου λιβύσσης *A*, λόγους Λίβυσσιν *L* 7 δίδωμι καθαρῷ *A*, δίδωμι φαλάρῳ Duebnerus, ᾄδω κεκρυφάλῳ *L* 10 σοφωτέρας *AL*, ψοφωτέρας ego, a ψόφος ut κύντερος a κύων aut a ψοφός. Callimachus: μηδ' ἀπ' ἐμοῦ διφᾶτε μέγα ψοφέουσαν ἀοιδήν. Alius κἀσοφωτέρας, O. Schneiderus κοὐ σοφωτέρας μ., γρίφοις δ' ὁμ. 12 ἢ γεγωνίσκειν Nauckius Philol. IV, 197, ἥ με γινώσκειν *A*, ἡμὲ γινώσκειν *L* 14 θήγω *AL*

109, 4 ἔπελθε Fixius, πρόελθε Heckerus l. c. 497. An ὀρθὴν ἄγ' ἐλθέ?

110, 3 οὐραίην Fixius et Meinekius, οὐραίης *AL* 4 βαρδύνεις Ahrens, δηθύνεις Nauckius Philol. IV, 198, βραδύνεις *A*, δ' ἁβρύνῃ *L*

111, 4 τὸν ὄνον] ὦνον Piccolos. 12 καὶ πάλιν ὅλους τήξας *A*, κἄτα π. ὅ. τ. Ahrens, καθ' ὅλους πάλιν τήξας O. Schneiderus, καὶ πάλιν δόλους τεύξας *L*. An καὶ πάλιν δ' ἅλας τήξας? Interim sequor Levisium. 13 κερδῆνας Heckerus, κερδήσας *AL* 14 κάπηλον ἐπινοεῖ τέχνην Ahrens, nam *A* τέχνην ἐπινοεῖ καί. Mihi πλείους obscurum. An πλῆθος — σπόγγων . . πολυτρήτων? 16 μεμειώκει *L*

114, 2. 3 λάμπει Κρεῖσσον ἐν Ahrens. 6 sq. φαῖνε λύχνε καὶ σίγα. τῶν ἀστέρων τὸ φέγγος οὔποτ' ἐκλείπει fab. Cor. p. 157. In scriptura *AL* βαιὸν ἦν λύχνου πνεῦμα· τῶν δ' ἀστέρων τὸ φέγγος οὐκ ἀποθνήσκει contra morem Babrii λύχνου priorem brevem habet. Quare alterum posui.

115, 4 ταῦτα] Expectes κλύων, cuius priorem producit Phoenix Colophonius, ut Aeolensium erat κλυίω. 5 χέλυμνα *A*, χέλυννα *L*. At cfr. quae dixi Philol. I, 379.

116, 12 εὕδειν *A*, ἐλθεῖν *L*

118, 11 φεύγει *A*

119, 1 τεχνητός *L*

120, 8 ὁ et σῴζων Duebnerus et Hermannus. χλωρὸν Roeperus Philol. VII, 4, χωλὸν *AL*. Illud commendat Avianus fab. 6, 11

'haec dabit aegrotis' inquit 'medicamina membris, pallida caeruleus cui notat ora color?'

122, 10 θερμός *L* 13 τ' delendum videtur.

123, 1 ᾠὰ χρυσᾶ *AL* 4 ἀθρόων μένων λῆψιν *L*, ἀθρόον μέλλων λήψειν *A*, μέλλων αὐτίκ' ἀθρόον λέξειν Piccolos.

124 apud Coraen p. 269. 19 οἶσθα C. Schneiderus, οἶδας *F*, οἶδα *L* 20 τι δειπνῆσαι *L*

125 apud Coraen p. 268. 4 τὰ νῶτ' ἐληλέγχει ego, τὸ νῶτον ἤλεγχεν *FL*, τὸ νῶτον ἠλοία Nauckius.

126, 3 πανούργοισιν *L*, πανουργοῖσιν Nauckius coll. Lobeck. ad Aiac. p. 261. 6 ἔλεγον Tzetzes, ἐλέγοντο Bentleius, ἔλεγον πολλὰ Levisius.

127, 1 ἐρήμειαν *L*, ἐρημίαν *F*, ἐρημαίαν Nauckius. 2 ἀλήθειαν μόνην *F*, οἴην εὗρε τὴν Ἀληθίην Levisius. 7 πάντας βροτοὺς *F*. An εἰς βροτοὺς ἅπαντας ἤλυθεν ψεῦδος? 8 ἐμοῦ βούλῃ ego, βεβούλησαι *L*, βεβούλησαι κλύειν *F*

128 ex Suida s. v. κωμῆται, coll. Cor. fab. 257 p. 168. 2 ὄνος εἶ θεὸν φέρων, ἀλλ' οὐ θεοῖς ὑπάρχεις ὁμότιμος *C*, unde *L* κοὐ θεοῖς ἴσος. Levisius praeterea exculpsit versum (fr. VIII)

σκιρτῶν ἔμελλε τὸν θεὸν καταρρῖψαι.

Et facili opera fabellam restituas totam. Veluti post hunc versum sequebatur fere hic:

τοῦτον δ' ὁ δεσπότης ἔφη ξύλῳ παίων.

Secundus fuerit:

πολλοὶ δ' ὁδῖται προσεκύνουν συναντῶντες.

Cfr. Halmii fab. 324 et 324[b].

129 servavit Vatic. p. 412 Cor., minus integram Bodl. p. 238.

130 Cor. p. 405, cfr. Xenophontis Memm. 2, 7, 13. 1 Οἰῶν *L*, Οἶς *F*. An Ὄϊς? Levisius, quoniam accusativum in ηα non usurpet Babrius, coll. 77, 3 suspicatur:

Νομέα ποτ' οἶς λόγῳ προσεῖπε τοιούτῳ.

In reliquis quoque scriptura vacillat. 4 περισσεύσει *FL*, περισσεύει Coraes. 9 εὐμαρεῖ vel εὐπόρῳ Levisius. 10 Ταῦθ' ὡς ἤκουσεν ἡ κύων ἔφη ταῦτα *F*, Ἤκουσε τούτων ἡ

κύων ἔφη τ' οἱ L. Correxi, sed possit etiam *ταῦθ' ὡς ἐπέσχεν ἡ κύων.*

131 apud Coraen p. 371 ex *F.* 1 *Ὄνον εἶχέ τις καὶ κυνίδιον Μελιταῖον L* ex paraphr. p. 137., *Ὄνον τις ἔτρεφε καὶ κυνίδιον πάνυ ὡραῖον F.* Sequor C. Schneiderum. 2 *ἔχαιρεν εὐρύθμως παῖζον L*, quod transposui cum Nauckio propter mensuram voc. *εὐρύθμως*, v. Philol. VI, 407. 5 *Ὁ δέ γ' ὄνος τὴν μὲν νύκτα ἀλήθων F*, *Ὁ δέ γ' ὄνος αὖ τὴν ἑσπέρην μὲν ἤληθεν L*, quod immutavi. 8 *καὶ ἦν ἐν αὐλῇ* et *φάτναις F*, *καὶ νῦν ἐν αὐλῇ παρὰ φάτναισι δεσμώτης L.* At *φάτναισι* vix potest amphibrachys esse. 11 *ἐν ἁβρότητι πάσῃ F*, *ἐν ἁβρ. τῇ πάσῃ L*, *ἁβρότητι σὺν πάσῃ* Nauckius Philol. VI, 406, probabiliter Levisius *ἁβρότητι παντοίῃ.*

132 ex Suida s. v. *κωλώτης*, *ὁ ἀσκαλαβώτης.* Cfr. Aristot. H. A. 9, 1.

133 *L* refinxit ex Bodleiano p. 96 Cor., ubi est: *στικτή ποτε πάρδαλις ἐκαυχᾶτο φορεῖν ἁπάντων ζῴων ποικιλωτέραν δέρριν. πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπεν· "ἐγώ σου τῆς δορᾶς κρείττονα καὶ ποικιλωτέραν γνώμην ἔχω."* Paullo auctius Eustathius Opuscc. p. 353, 45: *Εἰσάγεται ἐν τοῖς Αἰσώπου μύθοις ἡ πάρδαλις ἐπισκώπτουσα τὴν ἀλώπεκα, ὡς η μὲν ποικίλη τε εἴη καὶ ταῖς φολίδεσσι κατάστικτος, ἡ δὲ αὐχμηρὰ τὴν δορὰν καὶ τὴν χρόαν παντάπασιν ἀκαλλής. ἀλλ' ἥ γε ἀλώπηξ "Σὺ μὲν τοῖς φαινομένοις νικᾷς" ἔφησε "κάλλεσιν· ἐγὼ δὲ τοῖς κρυφίοις τε καὶ λανθάνουσιν."*

134 apud Cor. p. 42 est 1 *Ποιμὴν νεογνὸν λύκου σκύμνον εὑρών*, unde *L Σκύμνον λύκου νεογνὸν εὗρέ τις ποιμήν.* Id mutavi: Nauckius Ar. Byz. p. 113 *Ποιμὴν νεογνὸν εὗρέ τις λύκου σκύμνον.* De fabula cfr. Ahrens Philol. VII, 439.

135 Cor. p. 174, fab. 349 et 349[b] Halm.

136 Cor. p. 157 ex cod. Bodleiano, fab. 287[c] Halm. 3 *φέρουσα τῷ Διὶ μέλι μήπω καπνισθὲν B*, unde *L* posuit *μή πω καπνισθὲν* .... Sed Babrius non erat correpturus priorem v. *καπνισθέν.* Ergo omisi.

137 Dositheus Mag. p. 37 Boecking. 3 *ἱκέτευε* Fixius. 10 *προσέχειν* Georgides Gnomol. p. 48, *προσέχειν νοῦν L* cum Boissonadio, *προσίσχειν* ego.

138 Cor. p. 163 et 385. 2 Suidas s. v. *τιττυβίζετε*, *ἐπὶ χελιδόνος.*

139 Suidas s. v. στελεόν. Cfr. Cor. p. 230. 407. 1 πάντ' ἐγεννᾶτε Bodl., πάντα τίκτητε Suidas, πάντα τίκτοιτε *L*

140 Cor. p. 164. κυριευθῆναι *C*, κυριεύσεσθαι *L*

141 Cor. p. 6 (Halm. 45[b]). Quod *L* posuit κρημνόν peccat in regulam Babrianam. In paraphrasi est Τράγος ἐν θέρει σφοδρῶς διψήσας κατῆλθεν εἰς βαθύκρημνον ὕδωρ πιεῖν. Quae sunt ibi: Ἀλώπηξ δὲ τοῦτον ἰδοῦσα ἔφη apud Babrium forsitan fuerint:

Κερδὼ δὲ τοῦτον εἰσιδοῦσ' ἔφη τοῖα.

142 Tzetzes Chill. 9, 168.

143 Suidas in γέρανος et ταὼς εὐπήληξ. 1. 2 ἢ ταὼς ἵν' εὐπήληξ et βόσκοιτο *L* λείμακος Levisius, χείματος Suidas et *L*. Fabula ignota: nam Lachmanni suspicio de fab. Cor. p. 36. 312 parum probabilis.

144 Cor. p. 227.

145 Cor. p. 183.

146 Suidas in ἠίων· ἀχύρων. ἤια λύειν libri, ἤι' ἀλλύειν Toupius.

147 Lachmanni resecui, cum eos versus apud Apoll. Soph. lex. Hom. p. 10, 13 Callimachi esse docuerim.

Fabula Cor. 283, Halm. 410 Φαλακρὸς ἱππεύς. Φαλακρός τις ξένας τρίχας τῇ ἑαυτοῦ περιθεὶς κεφαλῇ ἵππευεν. Ἄνεμος δὲ φυσήσας ἀφεῖλε ταύτας· γέλως δὲ πλατὺς τοὺς παρεστῶτας εἶχε. Κἀκεῖνος εἶπε τοῦ δρόμου παύσας· "τὰς οὐκ ἐμὰς τρίχας τί ξένον φεύγειν με, αἳ καὶ τὸν ἔχοντα ταύτας, μεθ' οὗ καὶ ἐγεννήθησαν, κατέλιπον;" Hinc Levisius hos tres versus exculpsit fr. XIII p. 145:

Γέλως πλατὺς δ' ἄρ' εἶχε τοὺς παρεστῶτας.
Κἀκεῖνος αὐτοῖς εἶπε, τοῦ δρόμου παύσας·
„τὰς οὐκ ἐμὰς τρίχας τί με ξένον φεύγειν;"

Rectius, credo, ita instaurabimus:

Ταύτας δ' ἀφεῖλεν ἄνεμος ἄκρα φυσήσας.
γέλως δὲ πάντας εἶχε τοὺς παρεστῶτας.
κἀκεῖνος αὐτοῖς εἶπε τοῦ δρόμου παύσας·
„τί δὴ ξένον τὰς οὐκ ἐμὰς τρίχας φεύγειν" . . . .

Ultima scitius Avianus fab. 10.

Apud Cor. 170 p. 105:

Ἔθαλπέ τις γεωργὸς ἐν κόλποις ὄφιν
ὥρᾳ κρύους. ἐπεὶ δὲ θέρμης ᾔσθετο,

ἔπληξε τὸν θάλψαντα κἄκτεινεν τάχος.
στένων δ' ὁ πληχθεὶς τόνδε τὸν στίχον ἔφη·
Δίκαια πάσχω, τὸν πονηρὸν οἰκτείρας.
οὕτω κακοὶ ποιοῦσι τοὺς εὐεργέτας.

Babrii versum agnovit Levisius fr. XIV.

Fab. 183 p. 114 Cor. *ἔχις καὶ ἀλώπηξ* haec est: *Καί τις ἄμπελος πλησίον εἶχε τοῦ ποταμοῦ τὸν φραγμόν. τοῦ δὲ ποταμοῦ ἐξ ὄμβρων φυσηθέντος ἦρε τὸν φραγμὸν καὶ καθελὼν ἀπῄει. Τῇ δὲ παλιούρῳ δράκων τις συνεπλάκη, ὃς ἐφέρετο τοῦ ποταμοῦ ἐν μέσῳ. Καί τις κατιδὼν ἔφη γελάσας μέγα· Ἡ μὲν ναῦς κακή, ἀξία δὲ τοῦ ναύτου. Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δικαίως οἱ κακοὶ σὺν κακαῖς ἀπόλλυνται.* Hinc elicuit Levisius fr. XV:

ἡ ναῦς κακὴ μὲν, ἀξία δὲ τοῦ ναύτου.
κακοὶ δικαίως σὺν κακοῖς ἀπόλλυνται.

At alter legem Babrianam migrat, alter fuerit:

κακὴ μὲν ἡ ναῦς, ἀξίη δὲ τοῦ ναύτου.

Vestigia choliamborum satis manifesta etiam aliis in fabulis facile agnoscas, veluti, ut exemplo utamur, in fab. 281 Halmii, 235 p. 154 Cor., coll. p. 380, ubi in numeros innumeros redacta est: *Λύκος καὶ ὄνος. Λύκος τῶν λοιπῶν λύκων στρατηγήσας πᾶσιν ἔταξε νόμον αὐτοῖς προτείνας, ἵν' ὅ τι τις αὐτῶν δηποτοῦν κυνηγήσῃ, εἰς μέσον ἀγάγῃ καὶ μοιράσῃ τοῖς πᾶσιν. Ταῦτ' οὖν ὄνος ἀκηκοὼς τὴν χαίτην ἔσεισε καὶ γελῶν ἔφη τάδε· "καλῶς εἴρηκας, ὦ πρώταρχε τῶν λύκων· ἀλλὰ πῶς σὺ χθὲς ἣν ἐκράτησας ἄγραν κοίτῃ παρέθου τῇ ἰδίᾳ λαθραίως εἰς τροφήν σοι; κόμισον ταύτην μερισθῆναι τοῖς πᾶσιν." Ὁ δὲ θαμβηθεὶς κατέλυσε τοὺς νόμους.* Tentemus ergo:

Λύκος μέγας τις τῶν λύκων στρατηγήσας
ἔταξε . –. . . . . νόμον πᾶσιν,
ἵν' ὅ τι τις αὐτῶν δηποτοῦν κυνηγήσῃ
ἐς μέσσον ἀγάγῃ τοῖς τε πᾶσι μοιράσῃ.
ταῦτ' οὖν ἀκούσας ὄνος ἔσεισε τὴν χαίτην
. . . . . . καὶ γελῶν ἔφη ταῦτα.
"καλῶς ἔλεξας, ὦ λύκων δυναστεύων·
πῶς οὖν, κράτισθ', ἣν χθιζὸς ἐκράτεις ἄγρην
. . . . . . λαθραῖον εἰς θοίνην;
Κόμισον σὺ ταύτην, ἵνα μερισθῇ τοῖς πᾶσιν."

Alia sperari possunt ex codice Bodleiano n. 2906 a Tyrwhitto non satis exhausto, nuper a J. Zuendelio denuo consulto, v. Mus. Rhen. 1847, V p. 639 sq. Is vir doctus fab. 96[b] Halm. initium ita refingit:

Ὄφις γεωργοῦ πρὸς θύραισι φωλεύων
ἀνεῖλεν αὐτοῦ παῖδα νήπιον τύψας.

Scribebam Gottingae mense Maio MDCCCLIII.

ΒΑΒΡΙΟΥ

ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ.

Γενεὴ δικαίων ἦν τὸ πρῶτον ἀνθρώπων,
ὦ Βράγχε τέκνον, ἣν καλοῦσι χρυσείην.
* * * * * * * * * *
τρίτη δ' ἀπ' αὐτῶν τις ἐγενήθη χαλκείη,
μεθ' ἣν γενέσθαι φασὶ θείαν ἡρώων.
πέμπτη σιδηρᾶ ῥίζα καὶ γένος χεῖρον.
ἐπὶ τῆς δὲ χρυσῆς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ζῴων
φωνὴν ἔναρθρον εἶχε καὶ λόγους ᾔδει·
ἀγοραὶ δὲ τούτων ἦσαν ἐν μέσαις ὕλαις.
ἐλάλει δὲ πέτρα καὶ τὰ φύλλα τῆς πεύκης,
ἐλάλει δὲ πόντος, Βράγχε, νηὶ καὶ ναύτῃ,
στρουθοὶ δὲ συνετὰ πρὸς γεωργὸν ὡμίλουν.
ἐφύετ' ἐκ γῆς πάντα μηδὲν αἰτούσης,
θνητῶν δ' ὑπῆρχε καὶ θεῶν ἑταιρείη.
μάθοις δ' ἂν οὕτω ταῦτ' ἔχοντα καὶ γνοίης
ἐκ τοῦ σοφοῦ γέροντος ἡμῶν Αἰσώπου
μύθους φράσαντος τῆς παλαιτέρας μούσης.
ὧν νῦν ἕκαστον ἵνα θέῃς ἐνὶ μνήμῃ
μελισταγές σοι, λῷστε, κηρίον θήσω,
πικρῶν ἰάμβων σκληρὰ κῶλα συνθλάσσας.

1 *Ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς ὄρος κυνηγήσων,*
τόξου βολῆς ἔμπειρος· ἦν δὲ τῶν ζῴων

φυγή τε πάντων καὶ φόβου δρόμος πλήρης.
λέων δὲ μοῦνος προὐκαλεῖτο θαρσήσας
αὐτῷ μάχεσθαι. „μεῖνον“ εἶπε, „μὴ σπεύσῃς“
ἄνθρωπος αὐτῷ, „μηδ' ἐπελπίσῃς νίκῃ·
τῷ δ' ἀγγέλῳ μου πρῶτον ἐντυχὼν γνώσῃ
τί σοι πτοητόν ἐστιν.“ εἶτα τοξεύει
μικρὸν διαστάς. χὠ μὲν οἰστὸς ἐκρύφθη
λέοντος ὑγραῖς χολάσιν· ὁ δὲ λέων δείσας
ὥρμησε φεύγειν ἐς νάπας ἐρημαίας.
τούτου δ' ἀλώπηξ οὐκ ἄπωθεν εἱστήκει.
ταύτης δὲ θαρσεῖν καὶ μένειν κελευούσης,
„οὔ με πλανήσεις“ φησίν, „οὐδ' ἐνεδρεύσεις·
ὅπου γὰρ οὕτω πικρὸν ἄγγελον πέμπει,
πῶς αὐτὸς ἤδη φοβερός ἐστι γιγνώσκω.“

Ὅτι δεῖ ἐκ τῶν προσφερομένων γινώσκειν τὴν ἑκάστου διάθεσιν. καὶ ὅτι ἡ σοφία τῆς δυνάμεως διαφέρει.

2 *Ἀνὴρ γεωργὸς ἀμπελῶνα ταφρεύων*
καὶ τὴν δίκελλαν ἀπολέσας ἐπεζήτει,
μὴ τῶν παρόντων τις ὑπέκλεψεν ἀγροίκων.
ἠρνεῖθ' ἕκαστος. οὐκ ἔχων δ' ὃ ποιήσει,
εἰς τὴν πόλιν κατῆγε πάντας ὁρκώσων·
τῶν γὰρ θεῶν δοκοῦσι τοὺς μὲν εὐήθεις
ἀγροὺς κατοικεῖν, τοὺς δ' ἐσωτέρω τείχους
εἶναί τ' ἀληθεῖς καὶ τὰ πάντ' ἐποπτεύειν.
ὡς δ' εἰσιόντες τὰς πύλας ἐπὶ κρήνης
τοὺς πόδας ἔνιζον κἀπέθεντο τὰς πήρας,
κῆρυξ ἐφώνει χιλίας ἀριθμήσειν
μήνυτρα σύλων ὧν ὁ θεὸς ἐσυλήθη.
ὁ δὲ τοῦτ' ἀκούσας εἶπεν „ὡς μάτην ἥκω·
κλέπτας γὰρ ἄλλους πῶς θεός γ' ἂν εἰδείη,

ὃς τοὺς ἑαυτοῦ φῶρας οὐχὶ γιγνώσκει,
ζητεῖ δὲ μισθοῦ μή τις οἶδεν ἀνθρώπων;“

Ὅτι χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς ὑπισχνουμένοις ὧν οὐκ εἰσὶ δεσπιστά (*δεσπόται?*).

3 *Αἶγάς ποτ᾽ εἰς ἔπαυλιν αἰπόλος κλήζων*
[ἐπὶ σηκὸν ἄγειν θ᾽, ὡς αἱ μὲν ἦλθον, αἱ δ᾽ οὔπω,]
μιᾶς ἀπειθοῦς ἐν φάραγγι τρωγούσης
κόμην γλυκεῖαν αἰγίλου τε καὶ σχίνου
τὸ κέρας κατῆξε μακρόθεν λίθῳ πλήξας.
τὴν δ᾽ ἱκέτευε „μή, χίμαιρα συνδούλη,
πρὸς τοῦ σε Πανός, ὃς νάπας ἐποπτεύει,
τῷ δεσπότῃ, χίμαιρα, μή με μηνύσῃς·
ἄκων γὰρ ηὐστόχησα τὸν λίθον ῥίψας.“
ἡ δ᾽ εἶπε „καὶ πῶς ἔργον ἐκφανὲς κρύψω;
τὸ κέρας κέκραγε, κἂν ἐγὼ σιωπήσω.“

Ὅτι τὰ δημοσίᾳ ἁμαρτηθέντα κατ᾽ οὐδένα τρόπον χρὴ κρύπτειν.

4 *Ἁλιεὺς σαγήνην, ἣν νεωστὶ βεβλήκει,*
ἀνείλετ᾽· ὄψου δ᾽ ἔτυχε ποικίλου πλήρης.
τῶν δ᾽ ἰχθύων ὁ λεπτὸς εἰς βυθὸν φεύγων
ὑπεξέδυνε δικτύου πολυτρήτου,
ὁ μέγας δ᾽ ἀγρευθεὶς εἰς τὸ πλοῖον ἡπλώθη.
σωτηρία πώς ἐστι καὶ κακῶν ἔξω
τὸ μικρὸν εἶναι· τὸν μέγαν δὲ τῇ δόξῃ
σπανίως ἴδοις ἂν ἐκφυγόντα κινδύνους.

5 *Ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων,*
οἷς θυμὸν εἶναί φασιν οἷον ἀνθρώποις.
τούτων ὁ λειφθείς (τραυμάτων γὰρ ἦν πλήρης)
ἔκυπτ᾽ ἐς οἴκου γωνίην ὑπ᾽ αἰσχύνης·
ὁ δ᾽ ἄλλος εὐθὺς εἰς τὸ δῶμα πηδήσας

ἐπικροτῶν τε τοῖς πτεροῖς ἐκεκράγει.
καὶ τὸν μὲν αἰετός τις ἐκ στέγους ἄρας
ἀπῆλθ᾽· ὁ δ᾽ ἄλλος ἀμφέβαινε θηλείαις,
ἀμείνονα σχὼν τἀπίχειρα τῆς ἥττης.
[ἄνθρωπε, καὶ σὺ μή ποτ᾽ ἴσθι καυχήμων,
ἄλλου σε πλεῖον τῆς τύχης ἐπαιρούσης.
πολλοὺς ἔσωσε καὶ τὸ μὴ καλῶς πράττειν.]

6 Ἁλιεὺς θαλάσσης πᾶσαν ἠόνα ξύων
λεπτῷ τε καλάμῳ τὸν γλυκὺν βίον σῴζων
μικρόν ποτ᾽ ἰχθὺν ὁρμιῆς ἀφ᾽ ἱππείης
ἤγρευσεν, οὐ τῶν εἰς τάγηνον ὡραίων.
ὁ δ᾽ αὐτὸν οὕτως ἱκέτευεν ἀσπαίρων·
„τί σοι τὸ κέρδος; ἢ τίν᾽ ὦνον εὑρήσεις;
οὐκ εἰμὶ γὰρ τέλειος, ἀλλά με πρῴην
πρὸς τῇδε πέτρῃ φυκὶς ἔκυσ᾽ ἐμὴ μήτηρ.
νῦν οὖν ἄφες με, μὴ μάτην ἀποκτείνῃς.
ἐπὴν δὲ πλησθεὶς φυκίων θαλασσαίων
μέγας γένωμαι, πλουσίοις πρέπων δείπνοις,
τότ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐλθὼν ὕστερόν με συλλήψῃ.“
τοιαῦτα μύζων ἱκέτευε κἀσπαίρων,
ἀλλ᾽ οὐκ ἔμελλε τὸν γέροντα θωπεύσειν·
ἔφη δὲ πείρων αὐτὸν ὀξέῃ σχοίνῳ
„ὁ μὴ τὰ μικρά, πλὴν βέβαια, τηρήσας
μάταιός ἐστιν, ἢν ἄδηλα θηρεύῃ.“

7 Ἄνθρωπος ἵππον εἶχε. τοῦτον εἰώθει
κενὸν παρέλκειν, ἐπετίθει δὲ τὸν φόρτον
ὄνῳ γέροντι. πολλὰ τοιγαροῦν κάμνων
ἐκεῖνος ἐλθὼν πρὸς τὸν ἵππον ὡμίλει
„ἄν μοι θελήσῃς συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου,
τάχ᾽ ἂν γενοίμην σῷος· εἰ δὲ μή, θνήσκω.“

ὁ δ' „οὐ προάξεις;“ εἶπε „μή μ' ἐνοχλήσῃς.“
εἷρπεν σιωπῶν, τῷ κόπῳ δ' ἀπαυδήσας
πεσὼν ἔκειτο νεκρός, ὡς προειρήκει.
τὸν ἵππον οὖν παρ' αὐτὸν εὐθέως στήσας
ὁ δεσπότης καὶ πάντα τὸν γόμον λύων
ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους,
καὶ τὴν ὀνείην προσεπέθηκεν ἐκδείρας.
ὁ δ' ἵππος „οἴμοι τῆς κακῆς“ ἔφη „γνώμης·
οὗ γὰρ μετασχεῖν μικρὸν οὐκ ἐβουλήθην,
τοῦτ' αὐτό μοι πᾶν ἐπιτέθεικεν ἡ χρεία.“

8 Ἄραψ κάμηλον ἀχθίσας ἐπηρώτα
πότερ' ἀναβαίνειν μᾶλλον ἢ κάτω βαίνειν
αἱροῖτο. χὡ κάμηλος οὐκ ἄτερ μούσης
εἶφ' „ἡ γαρ ὀρθὴ τῶν ὁδῶν ἀπεκλείσθη.“

Ὁ λόγος εὔθετος πρὸς ἄνδρας διεστραμμένους τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἐκκλίνοντας.

9 Ἁλιεύς τις [αὐλοὺς εἶχε καὶ σοφῶς ηὔλει,
καὶ δή ποτ'] ὄψον ἐλπίσας ἀμοχθήτως
πολὺ πρὸς αὐλῶν ἡδυφωνίην ἄξειν,
τὸ δίκτυον θεὶς ἐτερέτιζεν εὐμούσως.
ἐπεὶ δὲ φυσῶν ἔκαμε καὶ μάτην ηὔλει,
βαλὼν σαγήνην ἔλαβεν ἰχθύας πλείστους.
ἐπὶ γῆς δ' ἰδὼν σπαίροντας ἄλλον ἀλλοίως,
τοιαῦτ' ἐκερτόμησε, τὸν βόλον πλύνων.
„ἄναυλα νῦν ὀρχεῖσθε. κρεῖσσον ἦν ὑμᾶς
πάλαι χορεύειν, ἡνίκ' εἰς χοροὺς ηὔλουν.“
οὐκ ἔστιν ἀπόνως οὐ καμόντα κερδαίνειν·
ὅταν βαλὼν δὲ τοῦθ' ἕλῃς ὅπερ βούλει,
τὸ κερτομεῖν σοι καιρός ἐστι καὶ παίζειν.

Ὁ μῦθος λέλεκται πρὸς τοὺς ματαίως παρὰ τὸ δέον τι ἐργαζομένους.

10 *Αἰσχρᾶς τις ἤρα καὶ κακορρύπου δούλης*
ἰδίας ἑαυτοῦ, καὶ παρεῖχεν αἰτούσῃ
ἅπανθ' ἑτοίμως. ἡ δὲ χρυσίου πλήρης,
σύρουσα λεπτὴν πορφύραν ἐπὶ κνήμας,
πᾶσαν μάχην συνῆπτεν οἰκοδεσποίνῃ.
τὴν δ' Ἀφροδίτην ὥσπερ αἰτίην τούτων
λύχνοις ἐτίμα, καὶ καθ' ἡμέραν πᾶσαν
ἔθυεν ηὔχεθ' ἱκέτευεν ἠρώτα,
ἕως ποτ' αὐτῶν ἡ θεὸς καθευδόντων
ἦλθεν καθ' ὕπνους, καὶ φανεῖσα τῇ δούλῃ
„μή μοι χάριν σχῇς ὡς καλήν σε ποιούσῃ.
τούτῳ κεχόλωμαι“ φησίν „ᾧ καλὴ φαίνῃ.“
[ἅπας ὁ τοῖς αἰσχροῖσιν ὡς καλοῖς χαίρων
θεοβλαβής τίς ἐστι καὶ φρένας πηρός.]

11 *Ἀλώπεκ' ἐχθρὰν ἀμπέλων τε καὶ κήπων*
ξένῃ θελήσας περιβαλεῖν τις αἰκίῃ,
τὴν κέρκον ἅψας καὶ λίνον τι προσδήσας
ἀφῆκε φεύγειν. τὴν δ' ἐπίσκοπος δαίμων
ἐς τὰς ἀρούρας τοῦ λαβόντος ὡδήγει
τὸ πῦρ φλέγουσαν. ἦν δὲ ληίων ὥρη
καὶ καλλίπαις ἄμητος ἐλπίδων πλήρης.
ὁ δ' ἠκολούθει τὸν πολὺν κόπον κλαίων,
οὐδ' εἶδεν αὐτοῦ τὴν ἅλωνα Δημήτηρ.
χρὴ πρᾷον εἶναι μηδ' ἄμετρα θυμοῦσθαι.
ἔστιν τις ὀργῆς νέμεσις, ἣν φυλαττοίμην,
αὐτοῖς βλάβην φέρουσα τοῖς δυσοργήτοις.

Θυμῷ χρῆσθαι κατὰ τῶν πέλας ἀμέτρῳ καλὸν οὐκ ἔνι.

12 *Ἀγροῦ χελιδὼν μακρὸν ἐξεπωτήθη,*
εὗρεν δ' ἐρήμοις ἐγκαθημένην ὕλαις
ἀηδόν' ὀξύφωνον· ἡ δ' ἀπεθρήνει

τὸν Ἴτυν ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ὥρης.
ἐκ τοῦ μέλους δ' ἔγνωσαν αἱ δύ' ἀλλήλας,
καὶ δὴ προσέπτησάν τε καὶ προσωμίλουν.
χἡ μὲν χελιδὼν εἶπε „φιλτάτη, ζῴεις;
πρῶτον βλέπω σε σήμερον μετὰ Θρᾴκην.
ἀεί τις ἡμᾶς πικρὸς ἔσχισεν δαίμων·
καὶ παρθένοι γὰρ χωρὶς ἦμεν ἀλλήλων.
ἀλλ' ἔλθ' ἐς ἀγρὸν καὶ πρὸς οἶκον ἀνθρώπων·
σύσκηνος ἡμῖν καὶ φίλη κατοικήσεις.
[ὕπαιθρον ὕλην λεῖπε, καὶ παρ' ἀνθρώποις
ὁμώροφόν μοι δῶμα καὶ στέγην οἴκει.]
τί σε δροσίζει πηκτὸς ἔννυχος στίβη,
καὶ καῦμα θάλπει, πάντα δ' ἀγρότιν τήκει;
ἄγε δὴ σεαυτήν, σοφὰ λαλοῦσα, μηνύσῃς
ὅπου γεωργοῖς κοὐχὶ θηρίοις ᾄσεις."
τὴν δ' αὖτ' ἀηδὼν ὀξύφωνος ἠμείφθη·
„ἔα με πέτραις ἐμμένειν ἀοικήτοις,
καὶ μή μ' ὀρεινῆς ὀργάδος σὺ χωρίσσῃς.
μετὰ τὰς Ἀθήνας ἄνδρα καὶ πόλιν φεύγω·
οἶκος δέ μοι πᾶς κἀπίμιξις ἀνθρώπων
λύπην παλαιῶν συμφορῶν ἀναξαίνει."
    παραμυθία τίς ἐστι τῆς κακῆς μοίρης
λόγος σοφὸς καὶ μοῦσα καὶ φυγὴ πλήθους·
λύπη δ', ὅταν τις οἷς ποτ' εὐθενῶν ὤφθη,
τούτοις ταπεινὸς αὖθις ὢν συνοικήσῃ.

Ὅτι συμφέρει τῷ ἠδικημένῳ πόρρω γενέσθαι τῶν εἰς ἀνάμνησιν αὐτὸν φερόντων κακῶν.

13 Αὔλαξι λεπτὰς παγίδας ἀγρότης πήξας
γεράνους σποραίων πολεμίας συνειλήφει.
τοῦτον πελαργὸς ἱκέτευε χωλεύων
(ὁμοῦ γὰρ αὐταῖς καὶ πελαργὸς ἡλώκει)

„οὐκ εἰμὶ γέρανος, οὐ σπόρον καταφθείρω.
πελαργός εἰμι (χἠ χρόη με σημαίνει),
πτηνῶν πελαργὸς εὐσεβέστατον ζῴων.
τὸν ἐμὸν τιθηνῶ πατέρα καὶ νοσηλεύω.“
κἀκεῖνος „ὦ πελαργέ, τίνι βίῳ χαίρεις,
οὐκ οἶδα“ φησίν· „ἀλλὰ τοῦτο γινώσκω,
ἔλαβόν σε σὺν ταῖς τἄργα τἀμὰ πορθούσαις.
ἀπολῇ μετ' αὐτῶν τοιγαροῦν, μεθ' ὧν ἥλως.“
[κακοῖς ὁμιλῶν ὡς ἐκεῖνοι μισήσῃ,
κἂν μηδὲν αὐτὸς τοὺς πέλας καταβλάψῃς.]

Ὁ λόγος διδάσκει φεύγειν ἡμᾶς τὰς τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων κοινωνίας, ἵνα μὴ τῇ αὐτῶν κακίᾳ συναπολώμεθα.

14 Ἄρκος φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκτόπως ηὔχει·
νεκρὸν γὰρ αὐτοῦ σῶμ' ἔφασκε μὴ σύρειν.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε „μᾶλλον ἡρούμην
εἰ νεκρὸν εἷλκες, τοῦ δὲ ζῶντος οὐχ ἥπτου.“
ὁ ζῶντα βλάπτων μὴ νεκρόν με θρηνείτω.

15 Ἀνὴρ Ἀθηναῖός τις ἀνδρὶ Θηβαίῳ
κοινῶς ὁδεύων, ὥσπερ εἰκός, ὡμίλει.
ῥέων δ' ὁ μῦθος ἦλθε μέχρις ἡρώων· —
μακρὴ μὲν ἄλλως ῥῆσις οὐδ' ἀναγκαίη —
τέλος δ' ὁ μὲν Θηβαῖος υἱὸν Ἀλκμήνης
μέγιστον ἀνδρῶν, νῦν δὲ καὶ θεῶν ὕμνει·
ὁ δ' ἐξ Ἀθηνῶν ἔλεγεν ὡς πολὺ κρείσσων
Θησεὺς γένοιτο, καὶ τύχης ὁ μὲν θείης
ὄντως λέλογχεν, Ἡρακλῆς δὲ δουλείης.
λέγων δ' ἐνίκα· στωμύλος γὰρ ἦν ῥήτωρ.
ὁ δ' ἄλλος ὡς Βοιωτὸς οὐκ ἔχων ἴσην
λόγοις ἅμιλλαν, εἶπεν ἀγρίῃ μούσῃ

„πέπαυσο· νικᾷς. τοιγαροῦν χολωθείη
Θησεὺς μὲν ἡμῖν, Ἡρακλῆς δ' Ἀθηναίοις.“

Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς μεγιστᾶνας κινεῖν εἰς ὀργὴν κατὰ τῶν ὑπεξουσίων εἰς ματαιολογίας καὶ ἔριδας.

16 Ἄγροικος ἠπείλησε νηπίῳ τίτθη
κλαίοντι „παῦσαι, μή σε τῷ λύκῳ ῥίψω.“
ὁ λύκος δ' ἀκούσας τήν τε γραῦν ἀληθεύειν
νομίσας ἔμεινεν ὡς ἕτοιμα δειπνήσων,
ἕως ὁ παῖς μὲν ἑσπέρης ἐκοιμήθη,
αὐτὸς δὲ πεινῶν καὶ λύκος χανὼν ὄντως
ἀπῆλθε νωθραῖς ἐλπίσιν παρεδρεύσας.
λύκαινα δ' αὐτὸν ἡ σύνοικος ἠρώτα
„πῶς οὐδὲν ἄρας ἦλθες, ὥσπερ εἰώθεις;“
ὁ δ' εἶπε „πῶς γάρ, ὃς γυναικὶ πιστεύω;“

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι οὐ χρὴ πᾶσι πιστεύειν, γυναικὶ δὲ μάλιστα μεγάλα καὶ πάμπολλα ἐπαγγελλομένῃ. πρὸς τὸν κεναῖς ἀπάταις (ἐλπίσιν Menas) ἐξαπατηθέντα.

17 Αἴλουρος ὄρνεις οἰκίης ἐνεδρεύων,
ὡς θύλακός τις πασσάλων ἀπηρτήθη.
τὸν δ' εἶδ' ἀλέκτωρ πινυτὸς ἀγκυλογλώχιν,
καὶ ταῦτ' ἐκερτόμησεν ὀξὺ φωνήσας·
„πολλοὺς μὲν οἶδα θυλάκους ἰδὼν ἤδη·
οὐδεὶς δ' ὀδόντας ζῶντος εἶχεν αἰλούρου.“

Πρὸς τοὺς ἀπὸ πείρας γνωρισθέντας κακούργους, καὶ μηκέτι ταῖς τούτων ὑποκρίσεσί τινα ἐξαπατᾶσθαι.

18 Βορέῃ λέγουσιν ἡλίῳ τε τοιαύτην
ἔριν γενέσθαι, πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου
ὁδοιποροῦντος τὴν σίσυρναν ἐκδύσει.
βορέης δ' ἐφύσα πρῶτος οἷος ἐκ Θρᾴκης,

βίᾳ νομίζων τὸν φοροῦντα συλήσειν·
ὁ δ' οὐ μεθῆκε, μᾶλλον ἀλλὰ ῥιγώσας
καὶ πάντα κύκλῳ χερσὶ κράσπεδα σφίγξας
καθῆστο, πέτρης νῶτον ἐξοχῇ κλίνας.
ὁ δ' ἥλιος τὸ πρῶτον ἡδὺς ἐκκύψας
ἀνῆκεν αὐτὸν τοῦ δυσηνέμου ψύχους,
ἔπειτα δ' αὖ προσῆγε τὴν ἕλην πλείω·
καὶ καῦμα τὸν γεωργὸν εἶχεν ἐξαίφνης,
αὐτὸς δὲ ῥίψας τὴν σισύραν ἐγυμνώθη.
βορέης μὲν οὕτω συγκριθεὶς ἐνικήθη·
λέγει δ' ὁ μῦθος „πραότητα, παῖ, ζήλου.
ἀνύσεις τι πειθοῖ μᾶλλον ἢ βίᾳ ῥέζων.“

Μῦθος παραινῶν ὅτι οὐ χρὴ φιλόνεικον εἶναι, ἀλλὰ πραΰτητι καὶ πειθοῖ ἀνύειν τὰ ἀνήκοντα.

19 Βότρυς μελαίνης ἀμπέλου παρ' αἰώρῃ
ἀπεκρέμαντο. τοὺς δὲ ποικίλη πλήρεις
ἰδοῦσα κερδὼ πολλάκις μὲν ὡρμήθη
πηδῶσα ποσσὶ πορφυρῆς θιγεῖν ὥρης·
ἦν γὰρ πέπειρος κεἰς τρύγητον ἀκμαία.
κάμνουσα δ' ἄλλως (οὐ γὰρ ἴσχυε ψαύειν),
παρῆλθεν οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην·
„ὄμφαξ ὁ βότρυς, οὐ πέπειρος, ὡς ᾤμην.“

Ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς εἰς ἀνέκβατα κοπιῶντας πράγματα καὶ τούτων ἀστοχοῦντας τρόπους ψευδεῖς προβαλλομένους.

20 Βοηλάτης ἅμαξαν ἦγεν ἐκ κώμης.
τῆς δ' ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη,
δέον βοηθεῖν αὐτόν, ἀργὸς εἱστήκει,
τῷ δ' Ἡρακλεῖ προσηύχεθ', ὃν μόνον πάντων
θεῶν ἀληθῶς προσεκύνει τε κἀτίμα.
θεὸς δ' ἐπιστὰς εἶπε „τῶν τροχῶν ἅπτου

καὶ τοὺς βόας κέντριζε. τοῖς θεοῖς δ' εὔχου,
ὅταν τι ποιῇς καὐτός, ἢ μάτην εὔξῃ."

21 Βόες μαγείρους ἀπολέσαι ποτ' ἐζήτουν,
ἔχοντας αὐτοῖς πολεμίαν ἐπιστήμην,
καὶ δὴ συνηθροίζοντο πρὸς μάχην ἤδη
κέρατ' ἀποξύνοντες. εἷς δέ τις λίην
γέρων ἐν αὐτοῖς, πολλὰ γῆν ἀροτρεύσας,
„οὗτοι μὲν ἡμᾶς" εἶπε „χερσὶν ἐμπείροις
σφάζουσι καὶ κτείνουσι χωρὶς αἰκίης·
ἢν δ' εἰς ἀτέχνους ἐμπέσωμεν ἀνθρώπους,
διπλοῦς τότ' ἔσται θάνατος. οὐ γὰρ ἐλλείψει
τὸν βοῦν ὁ θύσων, κἂν μάγειρος ἐλλείψῃ."
ὁ τὴν παροῦσαν πημονὴν φυγεῖν σπεύδων
ὁρᾶν ὀφείλει μή τι χεῖρον ἐξεύρῃ.

Ὁ μῦθος τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἄμεινον δουλεύειν σοφοῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἢ δεσπόζεσθαι ὑπὸ σκαιῶν τε καὶ ἀπαιδεύτων.

22 Βίου τις ἤδη τὴν μέσην ἔχων ὥρην
(νέος μὲν οὐκ ἦν, οὐδέπω δὲ πρεσβύτης)
λευκαῖς μελαίνας μιγάδας ἐκλόνει χαίτας,
εἶτ' εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κώμους.
ἤρα γυναικῶν δύο, νέας τε καὶ γραίας.
νέον μὲν αὐτὸν ἡ νεᾶνις ἐζήτει
βλέπειν ἐραστήν, συγγέροντα δ' ἡ γραίη.
τῶν οὖν τριχῶν ἑκάστοθ' ἡ μὲν ἀκμαία
ἔτιλλεν ἃς ηὕρισκε λευκανθιζούσας,
ἔτιλλε δ' ἡ γραῦς εἰ μέλαιναν ηὑρήκει,
ἕως φαλακρὸν ἡ νέα τε χἠ γραίη
ἔθηχ', ἑκατέρη τῶν τριχῶν ἀποσπῶσα·
[ἀεὶ γὰρ ἕν γε τιλλόμενος ἐγυμνοῦτο.
φάσκει δ' ὁ μῦθος τοῦτο πᾶσιν ἀνθρώποις·

ἐλεεινὸς ὅστις εἰς γυναῖκας ἐμπίπτει·
ἀεὶ γὰρ ἕν γε δακνόμενος ἀναλοῦται.]

23 Βοηλάτης ἄνθρωπος εἰς μακρὰν ὕλην
ταῦρον κεράστην ἀπολέσας ἀνεζήτει.
ἔθηκε δ' εὐχὴν ταῖς ὀρεινόμοις νύμφαις,
Ἑρμῇ νομαίῳ, Πανί, τοῖς πέριξ, ἄρνα
λοιβὴν παρασχεῖν, εἰ λάβοι γε τὸν κλέπτην.
ὄχθον δ' ὑπερβὰς τὸν καλὸν βλέπει ταῦρον
λέοντι θοίνην· δυστυχὴς δ' ἐπαρᾶται
καὶ βοῦν προσάξειν, εἰ φύγοι γε τὸν κλέπτην.
[ἐντεῦθεν ἡμᾶς τοῦτ' ἔοικε γινώσκειν,
ἄβουλον εὐχὴν τοῖς θεοῖσι μὴ πέμπειν,
ἐκ τῆς πρὸς ὥραν ἐκφοβουμένους λύπης.]

24 Γάμοι μὲν ἦσαν Ἡλίου θέρους ὥρῃ,
τὰ ζῷα δ' ἱλαροὺς ἦγε τῷ θεῷ κώμους.
καὶ βάτραχοι δὲ λιμναίους χοροὺς ἦγον·
οὓς εἶπε παύσας φρῦνος „οὐχὶ παιάνων
τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίδων δὲ καὶ λύπης·
ὃς γὰρ μόνος νῦν λιβάδα πᾶσαν αὑαίνει,
τί μὴ πάθωμεν τῶν κακῶν, ἐὰν γήμας
ὅμοιον αὐτῷ παιδίον τι γεννήσῃ;“
[χαίρουσι πολλοὶ τῶν ὑπερβολῇ κούφων
ἐφ' οἷς ἄγαν μέλλουσιν οὐχὶ χαιρήσειν.]

25 Γνώμη λαγωοὺς εἶχε μηκέτι ζῴειν,
πάντας δὲ λίμνης εἰς μέλαν πεσεῖν ὕδωρ,
ὁθοὕνεκ' εἰσὶν ἀδρανέστατοι ζῴων
ψυχάς τ' ἄτολμοι, μοῦνον εἰδότες φεύγειν.
ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγγὺς ἦσαν εὐρείης
καὶ βατράχων ὅμιλον εἶδον ἀκταίων

βαθέην ἐς ἰλὺν ὀκλαδιστὶ πηδώντων,
ἐπεστάθησαν, καί τις εἶπε θαρσήσας
„ἄψ νῦν ἴωμεν. οὐκέτι χρεὼν θνήσκειν·
ὁρῶ γὰρ ἄλλους ἀσθενεστέρους ἡμῶν.“

26 Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο τὴν χώρην
ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ.
ὁ δ' ἄχρι πολλοῦ σφενδόνην κενὴν σείων
ἐδίωκεν αὐτὰς τῷ φόβῳ καταπλήσσων.
αἱ δ' ὡς ἐπέσχον, σφενδονῶντα τὰς αὔρας
κατεφρόνησαν λοιπὸν ὥστε μὴ φεύγειν,
ἕως ἐκεῖνος οὐκέθ' ὡς πρὶν εἰώθει,
λίθους δὲ βάλλων, ἠλόησε τὰς πλείους.
αἱ δ' ἐκλιποῦσαι τὴν ἄρουραν, ἀλλήλαις
„φεύγωμεν“ ἐκραύγαζον „εἰς τὰ Πυγμαίων.
ἄνθρωπος οὗτος οὐκέτ' ἐκφοβεῖν ἡμᾶς
ἔοικεν, ἤδη δ' ἄρχεταί τι καὶ πράσσειν.“

Παραίνεσιν ὁ λόγος ἔχει, δεῖν ταῖς ἐκ λόγων παραινέσεσι πταίοντας εἴκειν, ἵνα μὴ ταῖς ἐξ ἔργων ὀψέ ποτε πειραθεῖεν ὀδύναις.

27 Γαλῆν δόλῳ τις συλλαβών τε καὶ δήσας
ἔπνιγεν ὑδάτων ἐν συναγγίᾳ κοίλῃ.
τῆς δ' αὖ λεγούσης „ὡς κακὴν χάριν τίνεις
ὧν σ' ὠφέλουν θηρῶσα μῦς τε καὶ σαύρας,“
‚ἐπιμαρτυρῶ σοι‘ φησίν· ‚ἀλλὰ καὶ πάσας
ἔπνιγες ὄρνεις, πάντα δ' οἶκον ἠρήμους,
βλάπτουσα μᾶλλον ἤπερ ὠφελοῦσ' ἡμᾶς.‘

Πρὸς τοὺς μετρίως μὲν ὠφελοῦντας, βλάπτοντας δὲ τὰ μεγάλα, εὔκαιρος ἐστὶν ὁ λόγος.

28 Γέννημα φρύνου συνεπάτησε βοῦς πίνων.
ἐλθοῦσα δ' αὐτόν (οὐ παρῆν γάρ) ἡ μήτηρ

παρὰ τῶν ἀδελφῶν ποῦ ποτ' ἦν ἐπεζήτει.
„τέθνηκε, μῆτερ· ἄρτι πρωΐης ὥρης
ἦλθεν πάχιστον τετράπουν, ὑφ' οὗ κεῖται
χηλῇ μαλαχθείς." ἡ δὲ φρῦνος ἠρώτα,
φυσῶσ' ἑαυτήν, εἰ τοσοῦτον ἦν ὄγκῳ
τὸ ζῷον. οἱ δὲ μητρί „παῦε, μὴ πρίου.
θᾶσσον σεαυτήν" εἶπον „ἐκ μέσου ῥήξεις,
ἢ τὴν ἐκείνου ποσσότητα μιμήσῃ."

Ὅτι ἐπικίνδυνον τοῖς ἐλάττοσι παρατείνεσθαι τοῖς μείζοσι.

29 Γέρων ποθ' ἵππος εἰς ἀλητὸν ἐπράθη,
*   *   *   *   *   *   *
ζευχθεὶς ὑπὸ μύλην ἑσπέρην τάλας πᾶσαν,
καὶ δὴ στενάξας εἶπεν „ἐκ δρόμων οἵων
καμπτῆρας οἵους ἀλφιτεῦσι γυρεύω."
μὴ λὴν ἐπαίρου πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς γαῦρον.
πολλοῖς τὸ γῆρας εἰς πόνους ἀνηλώθη.

30 Γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἑρμείην.
τὸν δ' ἠγόραζον ἄνδρες, ὃς μὲν εἰς στήλην
(υἱὸς γὰρ αὐτῷ προσφάτως ἐτεθνήκει),
ὁ δὲ χειροτέχνημ' ὡς θεὸν καθιδρύσων.
ἦν δ' ὀψέ, χὼ λιθουργὸς οὐκ ἐπεπράκει,
συνθέμενος αὐτοῖς εἰς τὸν ὄρθρον αὖ δεῖξαι
ἐλθοῦσιν. ὁ δὲ λιθουργὸς εἶδεν ὑπνώσας
αὐτὸν τὸν Ἑρμῆν ἐν πύλαις ὀνειρείαις,
„σὺ δή" λέγοντα „τἀμὰ νῦν ταλαντεύῃ·
ἓν γάρ με, νεκρὸν ἢ θεόν, σὺ ποιήσεις."

31 Γαλαῖ ποτ' εἶχον καὶ μύες πρὸς ἀλλήλους
ἄσπονδον αἰεὶ πόλεμον αἱμάτων πλήρη·
γαλαῖ δ' ἐνίκων. οἱ μύες δὲ τῆς ἥττης

ἐδόκουν ὑπάρχειν αἰτίην σφίσιν ταύτην,
ὅτι στρατηγοὺς οὐκ ἔχοιεν ἐκδήλους,
ἀεὶ δ' ἀτάκτως ὑπομένουσι κινδύνους.
εἵλοντο τοίνυν τοὺς γένει τε καὶ ῥώμῃ
γνώμῃ τ' ἀρίστους, εἰς μάχην τε γενναίους,
οἳ σφᾶς ἐκόσμουν καὶ διεῖλον εἰς ἴλας
λόχους τε καὶ φάλαγγας, ὡς ἐν ἀνθρώποις.
ἐπεὶ δ' ἐτάχθη πάντα καὶ συνηθροίσθη,
οἵ τε στρατηγοὶ λεπτὰ πηλίνων τοίχων
κάρφη μετώποις ἁρμόσαντες ἀκραίοις
ἡγοῦντο παντὸς ἐκφανέστατοι πλήθους,
καί τις γαλῆν μῦς προὐκαλεῖτο θαρσήσας.
πάλιν δὲ φύζα τοὺς μύας κατειλήφει.
ἄλλοι μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις·
τοὺς δὲ στρατηγοὺς εἰστρέχοντας οὐκ εἶα
τὰ περισσὰ κάρφη τῆς ὀπῆς ἔσω δύνειν,
μόνοι θ' ἑάλον αὐτόθεν μυχῶν πρόσθεν.
νίκης δ' ἐπ' αὐτοῖς καὶ τρόπαιον εἱστήκει,
γαλῆς ἑκάστης μῦν στρατηγὸν ἑλκούσης.
  [λέγει δ' ὁ μῦθος „εἰς τὸ ζῆν ἀκινδύνως
τῆς λαμπρότητος εὐτέλεια βελτίων."]

32 *Γαλῇ ποτ' ἀνδρὸς εὐπρεποῦς ἐρασθείσῃ*
δίδωσι σεμνὴ Κύπρις, ἡ πόθων μήτηρ,
μορφὴν ἀμεῖψαι καὶ λαβεῖν γυναικείην
καλῆς γυναικός, ἧς τίς οὐκ ἰδὼν ἤρα;
ἰδὼν δ' ἐκεῖνος (ἐν μέρει γὰρ ἡλώκει)
γαμεῖν ἔμελλεν. ἠρμένου δὲ τοῦ δείπνου
παρέδραμεν μῦς· τὸν δὲ τῆς βαθυστρώτου
καταβᾶσα κοίτης ἐπεδίωκεν ἡ νύμφη.

γάμου δὲ δαιτὴ λέλυτο, καὶ κακῶς παίξας
ἔρως ἀπῆλθε· τῇ φύσει γὰρ ἡττήθη.

Πρὸς τοὺς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ὁρᾶν ὡς ἔχει μὴ βουλομένους, τῇ δὲ τούτων φαντασίᾳ πλανωμένους, ἔλεγχον ὁ μῦθος ἔχει.

33 Δυσμαὶ μὲν ἦσαν Πλειάδων, σπόρου δ' ὥρη,
καί τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νεὸν ῥίψας
ἐφύλασσεν ἑστώς· καὶ γὰρ ἄκριτον πλήθει
μέλαν κολοιῶν ἔθνος ἦλθε δυσφώνων,
ψᾶρές τ' ὄλεθρος σπερμάτων ἀρουραίων.
τῷ δ' ἠκολούθει σφενδόνην ἔχων κοίλην
παιδίσκος. οἱ δὲ ψᾶρες ἐκ συνηθείης
ἤκουον εἰ τὴν σφενδόνην ποτ' ᾐτήκει,
καὶ πρὶν λαβεῖν ἔφευγον. εὗρε δὴ τέχνην
ὁ γεωργὸς ἄλλην τόν τε παῖδα φωνήσας
ἐδίδασκεν. „ὦ παῖ· χρὴ γὰρ ὀρνέων ἡμᾶς
σοφὸν δολῶσαι φῦλον. ἡνίκ' ἂν τοίνυν
ἔλθωσ', ἐγὼ μέν“ εἶπεν „ἄρτον αἰτήσω,
σὺ δ' οὐ τὸν ἄρτον, σφενδόνην δέ μοι δώσεις.“
οἱ ψᾶρες ἦλθον κἀνέμοντο τὴν χώρην.
ὁ δ' ἄρτον ᾔτει, καθάπερ εἶχε συνθήκην·
οἱ δ' οὐκ ἔφευγον. τῷ δ' ὁ παῖς λίθων πλήρη
τὴν σφενδόνην ἔδωκεν· ὁ δὲ γέρων ῥίψας
τοῦ μὲν τὸ βρέγμα, τοῦ δ' ἔτυψε τὴν κνήμην,
ἑτέρου τὸν ὦμον, οἱ δ' ἔφευγον ἐκ χώρης.
γέρανοι συνήντων καὶ τὸ συμβὰν ἠρώτων.
καί τις κολοιῶν εἶπε „φεύγετ' ἀνθρώπων
γένος πονηρόν, ἄλλα μὲν πρὸς ἀλλήλους
λαλεῖν μαθόντων, ἄλλα δ' ἔργα ποιούντων.“
[δεινὸν τὸ φῦλον τῶν δόλῳ τι πραττόντων.]

34 Δήμητρι ταῦρον ὄχλος ἀγρότης θύων
ἅλω πλατεῖαν οἰνάροις ὑπεστρώκει . . . . .
κρεῶν τραπέζας εἶχε καὶ πίθους οἴνου.
ἐκ τῶν δὲ παίδων ἐσθίων τις ἀπλήστως
ὑπὸ τῶν βοείων ἐγκάτων ἐφυσήθη,
κἀπῆλθ' ἐς οἴκους γαστρὸς ὄγκον ἀλγήσας.
πεσὼν δ' ἐν ὑγραῖς μητρὸς ἀγκάλαις „οἴμοι,
τί ταῦτ';“ ἐφώνει „δυστυχὴς ἀποθνήσκω·
τὰ σπλάγχνα γάρ, τεκοῦσα, πάντα μου πίπτει.“
ἡ δ' εἶπε „θάρσει κἀπόβαλλε, μὴ φείδου·
οὐ γὰρ σά, τέκνον, ἀλλ' ἐμεῖς τὰ τοῦ ταύρου.“
ὅταν ὀρφανοῦ τις οὐσίαν ἀναλώσας
ἔπειτα ταύτην ἐκτίνων ἀποιμώζῃ,
πρὸς τοῦτον ἄν τις καταχρέοιτο τῷ μύθῳ.

35 Δύω μὲν υἱοὺς ἡ πίθηκος ὠδίνει,
τεκοῦσα δ' αὐτοῖς ἐστιν οὐκ ἴση μήτηρ,
ἀλλ' ὃν μὲν αὐτῶν ἀθλίης ὑπ' εὐνοίης
θάλπουσα κόλποις ἀγρίοις ἀποπνίγει,
τὸν δ' ὡς περισσὸν καὶ μάταιον ἐκβάλλει.
κἀκεῖνος ἐλθὼν εἰς ἐρημίην ζώει.
τοιοῦτο πολλῶν ἐστὶν ἦθος ἀνθρώπων,
οἷς ἐχθρὸς αἰεὶ μᾶλλον ἢ φίλος γίγνου.

36 Δρῦν αὐτόριζον ἄνεμος ἐξ ὄρους ἄρας
ἔδωκε ποταμῷ· τὴν δ' ἔσυρε κυμαίνων
πελώριον φύτευμα τῶν πρὶν ἀνθρώπων,
πολὺς δὲ κάλαμος ἑκατέρωθεν εἱστήκει
ἐλαφρὸς ὄχθης ποταμίας ὕδωρ πίνων.
θάμβος δὲ τὴν δρῦν εἶχε, πῶς ὁ μὲν λίην
λεπτός τις ὢν κἀβληχρὸς οὐκ ἐπεπτώκει,
αὐτὴ δὲ τόσση φηγὸς ἐξεριζώθη.

σοφῶς δὲ κάλαμος εἶπε „μηδὲν ἐκπλήσσου.
σὺ μὲν μαχομένη ταῖς πνοαῖς ἐνικήθης,
ἡμεῖς δὲ καμπτόμεσθα μαλθακῇ γνώμῃ,
κἂν βαιὸν ἡμῶν ἄνεμος ἄκρα κινήσῃ.“
κάλαμος μὲν οὕτως· ὁ δέ γε μῦθος ἐμφαίνει
μὴ δεῖν μάχεσθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ᾽ εἴκειν.

37 Δαμάλης ἐν ἀγροῖς ἄφετος, ἀτριβὴς ζεύγλης,
κάμνοντι καὶ σύροντι τὴν ὕνιν ταύρῳ
„τάλας“ ἐφώνει „μόχθον οἷον ὀτλεύεις.“
ὁ βοῦς δ᾽ ἐσίγα χὐπέτεμνε τὴν χώρην.
ἐπεὶ δ᾽ ἔμελλον ἀγρόται θεοῖς θύειν,
ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρων εἰς νομὰς ἀπεζεύχθη,
ὁ δὲ μόσχος ἀδμὴς κεῖνος εἵλκετο σχοίνῳ
δεθεὶς κέρατα, βωμὸν αἵματος πλήσων.
κἀκεῖνος αὐτῷ τοιάδ᾽ εἶπε φωνήσας·
„εἰς ταῦτα μέντοι μὴ πονῶν ἐτηρήθης.
ὁ νέος παρέρπεις τὸν γέροντα, καὶ θύῃ,
καί σου τένοντα πέλεκυς, οὐ ζυγὸς τρίψει.“

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι ἡ καλὴ ἐπιστήμη ἐκ θανάτου ῥύεται.

38 Δρυτόμοι τινὲς σχίσαντες ἀγρίαν πεύκην
ἐνεῖραν αὐτῇ σφῆνας, ὡς διασταίη
γένοιτό τ᾽ αὐτοῖς ὁ πόνος ὕστερον ῥᾴων.
πεύκη στένουσα „πῶς ἂν“ εἶπε „μεμφοίμην
τὸν πέλεκυν, ὅς μου μὴ προσῆκε τῇ ῥίζῃ,
ὡς τοὺς κακίστους σφῆνας, ὧν ἐγὼ μήτηρ;
ἄλλος γὰρ ἄλλῃ μ᾽ ἐμπεσὼν διαρρήσσει.“
ὁ μῦθος ἡμῖν τοῦτο πᾶσι μηνύει,
ὡς οὐδὲν οὕτω δεινὸν ἂν ὑπ᾽ ἀνθρώπων
πάθῃς τι τῶν ἔξωθεν ὡς ὑπ᾽ οἰκείων.

39 Δελφῖνες ἀεὶ διεφέροντο φαλαίναις.
τούτοις παρῆλθε καρκίνος μεσιτεύων,
ὡς εἴ τις ὢν ἄδοξος ἐν πολιτείαις
στάσιν τυράννων μαχομένων εἰρηνεύοι.

40 Διέβαινε ποταμὸν ὀξὺν ὄντα τῷ ῥείθρῳ
κυρτὴ κάμηλος, εἶτ' ἔχεζε. τοῦ δ' ὄνθου
φθάνοντος αὐτὴν εἶπεν „ἦ κακῶς πράττω·
ἔμπροσθεν ἤδη τἀξόπισθέ μου βαίνει.“
πόλις ἂν τις εἴποι τὸν λόγον τὸν Αἰσώπου,
ἧς ἔσχατοι κρατοῦσιν ἀντὶ τῶν πρώτων.

41 Διαρραγῆναί φασιν ἐκ μέσου νώτου
δράκοντι μῆκος ἐξισουμένην σαύραν.
βλάψεις σεαυτόν, κοὐδὲν ἄλλο ποιήσεις,
ἂν τόν σε λίαν ὑπερέχοντα μιμήσῃ.

42 Δεῖπνόν τις εἶχε λαμπρὸν ἐν πόλει θύσας.
ὁ κύων δὲ τούτου κυνὶ φίλῳ συναντήσας
ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα.
κἀκεῖνος ἦλθε· τὸν δὲ τοῦ σκέλους ἄρας
ὁ μάγειρος ἐκτὸς ἐξέριψε τοῦ τοίχου
ἐς τὴν ἄγυιαν. τῶν κυνῶν δ' ἐρωτώντων
ὅπως ἐδείπνησ', εἶπε „πῶς γὰρ ἂν κρεῖττον,
ὃς οὐδὲ ποίαν ἡλόων με γινώσκω;“

Ὅτι τοῖς μὴ λόγῳ τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦσιν ἕπεται πολλάκις τὸ κακῶς ἐν αὐτοῖς πάσχειν.

43 Ἔλαφος κεράστης ὑπὸ τὸ καῦμα διψήσας
λίμνης ὕδωρ ἔπινεν ἡσυχαζούσης.
ἐκεῖ δ' ἑαυτοῦ τὴν σκιὰν θεωρήσας
χηλῆς μὲν ἕνεκα καὶ ποδῶν ἐλυπήθη,

ἐπὶ τοῖς δὲ κέρασιν ὡς καλοῖς ἄγαν ηὔχει.
παρῆν δὲ νέμεσις, ἣ τὰ γαῦρα πημαίνει.
κυνηγέτας γὰρ ἄνδρας εἶδεν ἐξαίφνης
ὁμοῦ σαγήναις καὶ σκύλαξιν εὐρίνοις,
ἰδὼν δ' ἔφευγε, δίψαν οὐδέπω παύσας,
καὶ μακρὸν ἐπέρα πεδίον ἴχνεσιν κούφοις.
ἐπεὶ δὲ δὴ σύνδενδρον ἦλθεν εἰς ὕλην,
κέρατα θάμνοις ἐμπλακεὶς ἐθηρεύθη,
καὶ ταῦτ' ἔφη· „δύστηνος ὡς διεψεύσθην·
οἱ γὰρ πόδες μ' ἔσῳζον, οἷς ἐπῃδούμην,
τὰ κέρατα δὲ προὔδωκεν, οἷς ἐγαυρούμην."
[περὶ τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ὅταν κρίνῃς,
μηδὲν βέβαιον ὑπολάβῃς προγινώσκων,
μηδ' αὖτ' ἀπογνῷς, μηδ' ἀπελπίσῃς· οὕτω
σφάλλουσιν ἡμᾶς ἐνίοθ' αἱ πεποιθήσεις.]

44 Ἐνέμοντο ταῦροι τρεῖς ἀεὶ μετ' ἀλλήλων.
λέων δὲ τούτους συλλαβεῖν ἐφεδρεύων,
ὁμοῦ μὲν αὐτοὺς οὐκ ἔδοξε νικήσειν,
λόγοις δ' ὑπούλοις διαβολαῖς τε συγκρούων
ἐχθροὺς ἐποίει, χωρίσας δ' ἀπ' ἀλλήλων
ἕκαστον αὐτῶν ἔσχε ῥᾳδίαν θοίνην.
ὅταν μάλιστα ζῆν θέλῃς ἀκινδύνως,
ἐχθροῖς ἀπίστει, τοὺς φίλους δ' ἀεὶ τήρει.

45 Ἔνιφεν ὁ Ζεύς· αἰπόλος δέ τις φεύγων
εἰς ἄντρον εἰσήλαυνε τῶν ἀοικήτων
τὰς αἶγας ἁδρῇ χιόνι λευκανθιζούσας.
εὑρὼν δ' ἐκεῖ τάχιον εἰσδεδυκυίας
αἶγας κερούχους ἀγρίας, πολὺ πλείους
ὧν αὐτὸς ἦγε, μείζονάς τε καὶ κρείσσους,
ταῖς μὲν φέρων ἔβαλλε θαλλὸν ἐξ ὕλης,

τὰς δ᾽ ἐνδίους ἀφῆκε μακρὰ λιμώττειν.
ὡς δ᾽ ἠθρίαζε, τὰς μὲν εὗρε τεθνώσας,
αἱ δ᾽ οὐκ ἔμειναν, ἀλλ᾽ ὀρῶν ἀβοσκήτων
ἀνέμβατον δρυμῶνα ποσσὶν ἠρεύνων.
ὁ δ᾽ αἰπόλος γελαστὸς ἦλθεν εἰς οἴκους,
αἰγῶν ἔρημος· ἐλπίσας δὲ τὰς κρείσσους,
οὐκ ὤνατ᾽ οὐδ᾽ ὧν αὐτὸς εἶχεν ἐκ πρώτης.

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκδιδάσκει μηδαμῶς τῶν οἰκείων ἀμελεῖν, μάλιστα κέρδους ἕνεκα ἀμφιβόλου ὑπάρχοντος.

46 Ἔλαφος καθ᾽ ὕλην γυῖα κοῦφα ναρκήσας
ἔκειτο πεδίων ἐν χλόῃ βαθυσχίνῳ,
ἐξ ἧς ἑτοῖμον χιλὸν εἶχε πεινήσας.
ἤρχοντο δ᾽ ἀγέλαι ποικίλων ἐκεῖ ζῴων
ἐπισκοπούντων· ἦν γὰρ ἀβλαβὴς γείτων.
ἐλθὼν δ᾽ ἕκαστος τῆς πόας ἀποτρώγων
ᾔει πρὸς ὕλας· * * * * *
ἔλαφος δὲ λιμῷ κοὐ νόσῳ κατεσκλήκει,
μή πω κορώνην δευτέραν ἀναπλήσας,
ὃς εἰ φίλους οὐκ ἔσχε, κἂν γεγηράκει.

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει, δεῖν τὰ ὁπωσοῦν ἐπιόντα δεινὰ λόγοις ἐξευμαρίζειν ἠπίοις, καὶ τὸ τούτων ὀχληρὸν ἀποπαύειν.

47 Ἐν τοῖς παλαιοῖς ἦν ἀνὴρ ὑπεργήρως,
εἶχεν δὲ πολλοὺς παῖδας· οἷς ἐπισκήπτων
(ἔμελλε γὰρ δὴ τὸν βίον τελευτήσειν)
ἐκέλευε λεπτῶν, εἴ τις ἔστι που, ῥάβδων
δέσμην ἐνεγκεῖν. ἧκέ τις φέρων ταύτην.
„πειρᾶσθε δή μοι, τέκνα, σὺν βίῃ πάσῃ
ῥάβδους κατᾶξαι δεδεμένας σὺν ἀλλήλαις."
οἱ δ᾽ οὐ γὰρ ἠδύναντο· „κατὰ μίαν τοίνυν
πειρᾶσθ᾽." ἑκάστης δ᾽ εὐχερῶς καταγείσης,

„ὦ παῖδες, οὕτως“ εἶπεν, „ἂν μὲν ἀλλήλοις
ὁμοφρονῆτε πάντες, οὐδ᾽ ἂν εἷς ὑμᾶς
βλάψαι δύναιτο, κἂν μέγιστον ἰσχύῃ·
ἢν δ᾽ ἄλλος ἄλλου χωρὶς ἦτε τὴν γνώμην,
πείσεσθ᾽ ἕκαστος ταὐτὰ τῇ μιᾷ ῥάβδῳ.“
[φιλαδελφία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις,
ἢ καὶ ταπεινοὺς ὄντας ἦρεν εἰς ὕψος.]

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκδιδάσκει ὅσον τὸ τῆς ὁμονοίας καλόν, καὶ τί πάλιν τὸ ἐπιζήμιον τοῖς μηδαμῶς ταύτην κεκτημένοις.

48 Ἐν ὁδῷ τις Ἑρμῆς τετράγωνος εἱστήκει,
λίθων δ᾽ ὑπ᾽ αὐτῷ σωρὸς ἦν. κύων τούτῳ
εἶπεν προσελθών „χαῖρε πρῶτον, Ἑρμεία·
ἔπειτ᾽ ἀλεῖψαι βούλομαί σε, μηδ᾽ οὕτω
θεὸν παρελθεῖν, καὶ θεὸν παλαιστρίτην.“
ὁ δ᾽ εἶπεν „ἂν μὴ τοῦτό μοὐπιλιχμήσῃς
τοὔλαιον ἐλθών, μηδέ μοι προσουρήσῃς,
χάριν εἴσομαί σοι· καὶ πλέον με μὴ τίμα.“

Ὅτι τοῖς κακοῖς ἀρκεῖ τέως, οὐκ ἄλλως πως δυναμένοις δρᾶσαι τὰ βελτίω, κἂν τῶν συνήθων αὐτῶν αἰτιῶν ἀργῆσαι.

49 Ἐκάθευδε νύκτωρ ἐργάτης ὑπ᾽ ἀγνοίας
φρέατος ἐγγύς. τῆς τύχης δ᾽ ἐπιστάσης
ἔδοξ᾽ ἀκούειν „οὗτος, οὐκ ἐγερθήσῃ;
μή σου πεσόντος αἰτίη παρ᾽ ἀνθρώποις
ἐγὼ λέγωμαι καὶ κακὴν λάβω φήμην.
ἐμοὶ γὰρ ἐγκαλοῦσι πάντα συλλήβδην,
ὅσ᾽ ἂν παρ᾽ αὐτοῦ δυστυχῇ τις ἢ πταίῃ.“

Ἔλεγχος τῶν εἱμαρμένην δοξαζόντων καὶ ἀνάγκῃ τὰ τῆς ἡμῶν ἐξουσίας ὑποβαλλόντων καὶ μὴ τῷ αὐτεξουσίῳ εἰς δέον κεχρημένων.

50 Ἔφευγ᾽ ἀλώπηξ, τῆς δ᾽ ὄπισθε φευγούσης
κυνηγὸς ἐτρόχαζεν. ἡ δ᾽ ἐκεκμήκει,
δρυτόμον δ᾽ ἰδοῦσα „πρὸς θεῶν σε σωτήρων,
κρύψον με ταύταις αἷς ἔκοψας αἰγείροις,
καὶ τῷ κυνηγῷ“ φησί „μή με μηνύσῃς.“
ὁ δ᾽ οὐ προδώσειν ὦμνυ᾽· ἡ δ᾽ ἀπεκρύφθη.
ἦλθεν κυνηγός, καὶ τὸν ἄνδρ᾽ ἐπηρώτα
ἢ τῇδ᾽ ἀλώπηξ καταδέδυκεν ἢ φεύγει.
„οὐκ εἶδον“ εἶπε, τῷ δὲ δακτύλῳ νεύων
τὸν τόπον ἐδείκνυ᾽ οὗ πανοῦργος ἐκρύφθη.
ὁ δ᾽ οὐκ ἐπισχών, τῷ λόγῳ δὲ πιστεύσας,
παρῆλθε. θερμοῦ δ᾽ ἐκφυγοῦσα κινδύνου
κερδὼ παχείας ἐξέκυπτεν αἰγείρου,
σεσηρὸς αἰκάλλουσα. τῇ δ᾽ ὁ πρεσβύτης
„ζωαγρίους μοι χάριτας“ εἶπεν „ὀφλήσεις.
„ἐρρυσάμην σε“ φησίν· „ἀλλά μου μνήσκου.“
‚πῶς οὐκ ἄν, εἶπεν ‚ὧν γε μάρτυς εἱστήκειν;
ἔρρωσο τοίνυν, καὶ τὸν Ὅρκον οὐ φεύξῃ
φωνῇ με σῴσας, δακτύλῳ δ᾽ ἀποκτείνας.‘
[σοφὸν τὸ θεῖον κἀπλάνητον· οὐδ᾽ ἄν τις
λαθεῖν ἐπιορκῶν προσδοκᾷ, δίκην φεύγει.]

Εὐκαίρως ὁ μῦθος ῥηθήσεται πρὸς ἐκείνους τοὺς χρηστὰ μὲν ἐπαγγελλομένους, δόλια δὲ καὶ φαῦλα ἐργαζομένους.

51 Ἔν τῷ ποτ᾽ οἴκῳ πρόβατον εἶχέ τις χήρα,
θέλουσα δ᾽ αὐτοῦ τὸν πόκον λαβεῖν μείζω
ἔκειρεν ἀτέχνως, τῆς τε σαρκὸς οὐ πόρρω
τὸν μαλλὸν ἐψάλιζεν, ὥστε τιτρώσκειν.
ἀλγοῦν δὲ πρόβατον εἶπε „μή με λυμαίνου·
πόσην γὰρ ὁλκὴν τοὐμὸν αἷμα προσθήσει;
ἀλλ᾽ εἰ κρεῶν, δέσποινα, τῶν ἐμῶν χρῄζεις,
ἔστιν μάγειρος, ὅς με συντόμως θύσει·

εἰ δ᾽ εἰρίων πόκου τε κοὐ κρεῶν χρῄζεις,
πάρεστι κουρεύς, ὃς κερεῖ με καὶ σῴσει.“

Πρὸς τοὺς μετὰ ἀπειρίας τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦντας, ἐξ ἧς οὐ τοσοῦτον τὸ κέρδος ὅση βλάβη προσγίνεται.

52 Εἰς ἄστυ τετράκυκλον ἄρρενες ταῦροι
ἅμαξαν ὤμοις εἷλκον· ἡ δ᾽ ἐτετρίγει.
καὶ τὸν βοώτην θυμὸς εἷλε, τῇ δ᾽ οὕτως
ἐγγὺς προσελθὼν εἶπεν ὡς ἀκουσθῆναι.
„ὦ παγκάκιστον κτημάτων, τί δὴ κρώζεις
ἄλλων ἐπ᾽ ὤμοις φερομένη σιωπώντων;“
[κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μακρὸν οἰμώζειν
ἄλλων πονούντων, ὡσπερεὶ κάμνων αὐτός.]

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει, μηδαμῶς ἐν τοῖς πράγμασιν ἄλλων πονουμένων ἄλλους ἀδίκως οἰμώζειν καὶ πόνους ἀλλοτρίους ἑαυτοῖς ἐπιγράφειν.

53 Εἰς λύκον ἀλώπηξ ἐμπεσοῦσα δειλαίη
ζωγρεῖν ἐδεῖτο, μηδὲ γραῦν ἀποκτείνειν.
ὁ δ᾽ „ἂν λόγους μοι τρεῖς ἀληθινοὺς εἴπῃς,
ἐγώ σε νὴ τὸν Πᾶνα“ φησί „ζωγρήσω.“
ἡ δ᾽ „εἴθε μέν μοι πρῶτα μὴ συνηντήκοις·
ἔπειτα δ᾽ εἴθε τυφλὸς ὢν ὑπηντήκοις·
τρίτον δ᾽ ἐπ᾽ αὐτοῖς εἴθε μὴ σύγ᾽ εἰς ὥρας
ἵκοιο, μηδὲ πάλιν ἐμοὶ συναντήσαις.“

Ὅτι πολλάκις αἱ περιστάσεις πεφύκασι καὶ παρὰ γνώμην τὰ σιγῆς ἄξια εἰς τοὐμφανὲς ἄγειν.

54 Εὐνοῦχος ἦλθε πρὸς θύτην ὑπὲρ παίδων
σκεψόμενος. ὁ θύτης δ᾽ ἁγνὸν ἧπαρ ἁπλώσας

„ὅταν μέν“ εἶπε „τοῦτ᾽ ἴδω, πατὴρ γίγνῃ,
ὅταν δὲ τὴν σὴν ὄψιν, οὐδ᾽ ἀνὴρ φαίνῃ.“

Πρὸς τοὺς τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῶν οὐ δεόντων ποιουμένους, ἢ καὶ ἄλλως μὴ δυναμένων γενέσθαι.

55 Ἕνα βοῦν τις εἶχε, τὴν ὄνον δὲ συζεύξας
ἠροτρία, πτωχῶς μέν, ἀλλ᾽ ἀναγκαίως.
ἐπεὶ δὲ τοὔργον ἐτετέλεστο καὶ λύειν
ἔμελλεν αὐτούς, εἶτ᾽ ὄνος διηρώτα
τὸν βοῦν „τίς ἄξει τῷ γέροντι τὰ σκεύη;“
ὁ δὲ βοῦς πρὸς αὐτὴν εἶπεν „ὅσπερ εἰώθει.“

56 Εὐτεκνίης ἔπαθλα πᾶσι τοῖς ζῴοις
ὁ Ζεὺς ἔθηκε, πάντα δ᾽ ἔβλεπεν κρίνων.
ἦλθεν δὲ καὶ πίθηκος, ὡς καλὴ μήτηρ
πίθωνα γυμνὸν σιμὸν ἠρμένη κόλποις.
γέλως δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ τοῖς θεοῖς ἐκινήθη.
ἡ δ᾽ εἶπεν οὕτω. „Ζεὺς μὲν οἶδε τὴν νίκην,
ἐμοὶ δὲ πάντων οὗτός ἐστι καλλίων.“
[ὁ λόγος δοκεῖ μοι πᾶσι τοῦτο σημαίνειν,
τά γ᾽ αὐτὸς αὐτοῦ πᾶς τις εὐπρεπῆ κρίνει.]

57 Ἑρμῆς ἅμαξαν ψευσμάτων τε πληρώσας
ἀπάτης τε πολλῆς καὶ πανουργίας πάσης
ἤλαυνε διὰ γῆς, ἄλλο φῦλον ἐξ ἄλλου
σχέδην ἀμείβων καὶ μέρος τι τῶν δώρων
νέμων ἑκάστῳ μικρόν. ὡς δὲ τῷ χώρῳ
τῷ τῶν Ἀράβων ἐπῆλθε καὶ διεξῄει,
λέγουσιν αὐτοῦ συντριβεῖσαν ἐξαίφνης
ἐπισταθῆναι τὴν ἅμαξαν. οἱ δ᾽ ὥσπερ
πολύτιμον ἁρπάζοντες ἐμπόρου φόρτον,
ἐκένωσαν αὐτὴν οὐδ᾽ ἀφῆκαν εἰς ἄλλους

ἔτι προελθεῖν, καίπερ ὄντας, ἀνθρώπους.
ἐντεῦθεν Ἄραβές εἰσιν, ὡς ἐπειράθην,
ψεῦσταί τε καὶ γόητες, ὧν ἐπὶ γλώσσης
οὐδὲν κάθηται ῥῆμα τῆς ἀληθείας.

58 Ζεὺς ἐν πίθῳ τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας
ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ᾽ ἀνθρώπῳ.
ὁ δ᾽ ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἰδέναι σπεύδων
τί ποτ᾽ ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας,
διῆκ᾽ ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἴκους,
κἀκεῖ πέτεσθαι τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν.
μόνη δ᾽ ἔμεινεν ἐλπίς, ἣν κατειλήφει
τεθὲν τὸ πῶμα. τοιγὰρ ἐλπὶς ἀνθρώποις
μόνη σύνεστι, τῶν πεφευγότων ἡμᾶς
ἀγαθῶν ἕκαστον ἐγγυωμένη δώσειν.

59 Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν, φασί, καὶ τρίτη τούτοις
ἤριζ᾽ Ἀθηνᾶ, τίς καλόν τι ποιήσει.
ποιεῖ μὲν ὁ Ζεὺς ἐκπρεπέστατον ζῴων
ἄνθρωπον, ἡ δὲ Παλλὰς οἶκον ἀνθρώποις,
ὁ δ᾽ αὖ Ποσειδῶν ταῦρον. ᾑρέθη τούτοις
κριτὴς ὁ μῶμος· ἔτι γὰρ ἐν θεοῖς ᾤκει.
κἀκεῖνος, ὡς πέφυκε, πάντας ἐχθραίνων,
πρῶτον μὲν εὐθὺς ἔψεγεν τὸ τοῦ ταύρου,
τῶν ὀμμάτων τὰ κέρατα μὴ κάτω κεῖσθαι,
ὡς ἂν βλέπων ἔτυπτε· τοῦ δέ γ᾽ ἀνθρώπου,
μὴ σχεῖν θυρωτὰ μηδ᾽ ἀνοικτὰ τὰ στήθη,
ὡς ἂν βλέποιτ᾽ ἐς τὸν πέλας τί βουλεύοι·
τῆς οἰκίας δέ, μὴ τροχοὺς σιδηρείους
ἐν τοῖς θεμελίοις γεγονέναι, τόπους ἄλλους
συνεξαμείβειν δεσπόταισιν ἐκδήμοις.
τί οὖν ὁ μῦθός φησιν ἐν διηγήσει;

πειρῶ τι ποιεῖν, τὸν φθόνον δὲ μὴ κρίνειν.
ἀρεστὸν ἁπλῶς οὐδέν ἐστι τῷ μώμῳ.

60 Ζωμοῦ χύτρᾳ μῦς ἐμπεσὼν ἀπωμάστῳ
καὶ τῷ λίπει πνιγόμενος ἐκπνέων τ᾽ ἤδη
„βέβρωκα“ φησί „καὶ πέπωκα καὶ πάσης
τρυφῆς πέπλησμαι· καιρός ἐστί μοι θνήσκειν.“
[τότ᾽ ἂν λίχνος γένοιο μῦς ἐν ἀνθρώποις,
ἂν τὸ καταβλάπτον ἡδὺ μὴ παραιτήσῃ.]

Ὅτι τὰ ἐπερχόμενα κατὰ ἀνάγκην κακὰ εἰώθασί τινες τοιούτοις ἐξομαλίζειν λόγοις.

61 Ἤιει κυνηγὸς ἐξ ὄρους κυνηγήσας,
ᾕει δὲ γριπεὺς κύρτον ἰχθύων πλήσας.
καί πως συνηβόλησαν οἱ δύ᾽ ἀλλήλοις,
χὠ μὲν κυνηγὸς ἰχθύων ἁλιπλώων,
θήραν δ᾽ ὁ γριπεὺς ᾑρέτιζεν ἀγρείην,
τά τ᾽ εἶχον ἀντέδωκαν. εἶτα τὴν θήρην
ἤμειβον ἀεί, δεῖπνα δ᾽ εἶχον ἡδίω,
ἕως τις αὐτοῖς εἶπεν „ἀλλὰ καὶ τούτων
τὸ χρηστὸν ἐξολεῖτε τῇ συνηθείᾳ,
πάλιν δ᾽ ἕκαστος ἃ πρὶν εἶχε ζητήσει.“

Ὅτι πᾶς δυσάρεστος, τοῦ παρόντος ἡδέος μικρόν τι ἀπολαύσας, εὐθὺς τὴν ἐπιθυμίαν ἐφ᾽ ἕτερον τρέπει.

62 Ἡμίονος ἀργὸς χιλὸν ἐσθίων φάτνης
καὶ κριθιάσας ἐτρόχαζε κἀφώνει,
τένοντα σείων, „ἵππος ἐστί μοι μήτηρ,
ἐγὼ δ᾽ ἐκείνης οὐδὲν ἐν δρόμοις ἥττων.“
ἄφνω δ᾽ ἔπαυσε τὸν δρόμον κατηφήσας·
ὄνου γὰρ εὐθὺς πατρὸς ὢν ἀνεμνήσθη.

Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς μὴ μέγα φρονεῖν ἐν ταῖς εὐημερίαις, μάλιστα δὲ τοὺς ἐξ ἀγενῶν προγόνων κατὰ τύχην δοξασθέντας.

Ἑρμῆς δ' ἔσειεν Ἄρεος ἐν κυνῇ κλήρους.
λαχὼν δ' ὁ Φοῖβος, χρυσέην τε κυκλώσας
τόξοιο νευρήν, ὀξέως ἀφεὶς πρῶτος
τὸ βέλος ἔπηξεν ἐντὸς ἑσπέρου κήπου.
ὁ Ζεὺς δὲ διαβὰς ταὐτὸ μέτρον εἱστήκει,
καί „ποῦ βάλω, παῖ," φησίν „οὐκ ἔχω χώραν."
τόξου δὲ νίκην ἔλαβε μηδὲ τοξεύσας.

Ὅτι ἔστι τινὰ καὶ κόπου χωρὶς νίκην ἄρασθαι, σοφῶς τοῖς πράγμασι κεχρημένον.

69 Θάμνου λαγωὸν δασύποδ' ἐξαναστήσας
κύων ἐδίωκεν οὐκ ἄπειρος ἀγρεύειν,
δρόμῳ δ' ἐλείφθη. καί τις αἰπόλος σκώπτων
„ὁ πηλίκος σου" φησίν „εὑρέθη θάσσων."
ὁ δ' εἶπεν „ἄλλως ἄλλον ἁρπάσαι σπεύδων
τρέχει τις, ἄλλως δ' αὐτὸν ἐκ κακοῦ σῴζων."

70 Θεῶν γαμούντων, ὡς ἕκαστος ἐξεύχθη,
ἐφ' ἅπασι Πόλεμος ἐσχάτῳ παρῆν κλήρῳ.
Ὕβριν δὲ γήμας, ἣν ἄρ' ὕστατ' εἰλήφει,
ταύτης περισσῶς, ὡς λέγουσιν, ἠράσθη,
ἕπεται δὲ ταύτῃ πανταχοῦ βαδιζούσῃ.
μήτ' οὖν ἔθνη που, μὴ πόλεις τὰς ἀνθρώπων
ὕβρις ἐπέλθοι, προσγελῶσα τοῖς δήμοις,
ἐπεὶ μετ' αὐτὴν πόλεμος εὐθέως ἥξει.

71 Ἰδὼν γεωργὸς νῆα ναυτίλων πλήρη
βάπτουσαν ἤδη κῦμα κυρτὸν ἐκ πρῴρης,
„ὦ πέλαγος" εἶπεν, „εἴθε μήποτ' ἐπλεύσθης,
ἀνηλεὲς στοιχεῖον ἐχθρὸν ἀνθρώποις."
ἤκουσε δ' ἡ θάλασσα, καὶ γυναικείην
λαβοῦσα φωνὴν εἶπε „μή με βλασφήμει·

ἐγὼ γὰρ ὑμῖν οὐδὲν αἰτίη τούτων,
ἄνεμοι δέ, πάντων ὧν ἐγὼ μέση κεῖμαι.
τούτων δὲ χωρὶς ἂν ἴδῃς με καὶ πλεύσῃς,
ἐρεῖς με τῆς σῆς ἠπιωτέρην γαίης."
[ὅτι πολλὰ χρηστὰ πράγμαθ' αἱ κακαὶ χρήσεις
τρέπουσιν εἰς τὸ χεῖρον, ὡς δοκεῖν φαῦλα.]

Ὁ μῦθος οὗτος ἐλέγχει ἐκείνους οἵτινες διαβολαῖς πρὸς τοὺς δυνάστας βλάπτειν πεφύκασι τοὺς πέλας, οἳ παραπλήσιοί εἰσιν ἀνέμοις χειμερίοις.

72 *Ἶρίς ποτ' οὐρανοῖο πορφυρῇ κῆρυξ*
πτηνοῖσι κάλλους εἶπεν ἐν θεῶν οἴκοις
ἀγῶνα κεῖσθαι· πᾶσι δ' εὐθὺς ἠκούσθη,
καὶ πάντα θείων ἔσχεν ἵμερον δώρων.
ἔσταζε πέτρης αἰγὶ δυσβάτου κρήνη,
καὶ θερινὸν ὕδωρ καὶ διαυγὲς εἱστήκει·
πάντων τ' ἐπ' αὐτὸ φῦλον ἦλθεν ὀρνίθων,
πρόσωπα δ' αὐτῶν ἐξέλουε καὶ κνήμας,
ἔσειε ταρσούς, ἐκτένιζε τὰς χαίτας.
ἦλθεν δ' ἐκείνην καὶ κολοιὸς εἰς κρήνην
γέρων, κορώνης υἱός, ἄλλο δ' ἐξ ἄλλου
πτερὸν καθύγρων ἐντὸς ἁρμόσας ὤμων
μόνος τὰ πάντων ποικίλως ἐκοσμήθη,
καὶ πρὸς θεοὺς ἤιξεν αἰετοῦ κρείσσων.
ὁ Ζεὺς δ' ἐθάμβει, καὶ παρεῖχε τὴν νίκην,
εἰ μὴ χελιδὼν αὐτόν, ὡς Ἀθηναία,
ἤλεγξεν ἑλκύσασα τὸ πτερὸν πρώτη.
ὁ δ' εἶπεν αὐτῇ „μή με συκοφαντήσῃς."
τὸν δ' ἄρα τρυγὼν ἐσπάραττε καὶ κίχλα
καὶ κίσσα καὶ κορυδαλὸς οὐν τάφοις σπίζων,
χὠ νηπίων δὲ φηλὸς ὀρνέων ἴρηξ,
τά τ' ἄλλ' ὁμοίως. καὶ κολοιὸς ἐγνώσθη.

[ὦ καί, σεαυτὸν κόσμον οἰκεῖον κόσμει·
ξένοις γὰρ ἐμπρέπων στερηθήσῃ τούτων.]

Ὅτι οἱ νόθον καὶ ἐπείσακτον αὐτοῖς περιθέντες κόσμον ἀλλοτρίῳ τε κάλλει σεμνυνόμενοι, εἴ ποτε τοῦ τοιούτου γυμνωθεῖεν, γέλως λοιπὸν τοῖς πρὶν ἀγνοοῦσιν ὁρῶνται.

73 *Ἴκτινος ἄλλην εἶχεν ὀξέην κλάγγα·*
ἵππου δ' ἀκούσας χρεμετίσαντος εὐφώνως,
μιμούμενος τὸν ἵππον οὔτε τὴν κρείσσω
φωνὴν θελήσας ἔσχεν οὔτε τὴν πρώτην.

Ὅτι οἱ τῶν ἀδυνάτων ἐρῶντες ἔσθ' ὅτε καὶ τῶν μετὰ χεῖρας ἀστοχοῦσι.

74 *Ἵππος τε καὶ βοῦς καὶ κύων ὑπὸ ψύχους*
κάμνοντες ἦλθον οἰκίην ἐς ἀνθρώπου.
κἀκεῖνος αὐτοῖς τὰς θύρας ἀναπλώσας
παρῆγεν ἔνδον, καὶ παρ' ἑστίῃ θάλψας
πυρὸς γεμούσῃ παρετίθει τι τῶν ὄντων,
κριθὰς μὲν ἵππῳ, λάθυρα δ' ἐργάτῃ ταύρῳ·
ὁ κύων γὰρ αὐτῷ συντράπεζος εἱστήκει.
ξενίας δ' ἀμοιβὴν ἀντέδωκαν ἀνθρώπῳ
μερίσαντες αὐτῷ τῶν ἐθῶν ἀφ' ὧν ἔζων,
ὁ μὲν ἵππος εὐθύ· διόπερ ἐν χρόνοις πρώτοις
ἕκαστος ἡμῶν γαῦρός ἐστι τὴν γνώμην·
ὁ δὲ βοῦς μετ' αὐτόν· διόπερ εἰς μέσους ἥκων
μοχθεῖ φίλεργός τ' ἐστὶν ὄλβον ἀθροίζων.
ὁ κύων δ' ἔδωκε, φασί, τοὺς τελευταίους·
διὸ δυσκολαίνει, Βράγχε, πᾶς ὁ γηράσας,
καὶ τὸν διδόντα τὴν τροφὴν μόνον σαίνει,
ἀεὶ δ' ὑλακτεῖ, καὶ ξένοισιν οὐ χαίρει.

Διαβολὴν ὁ μῦθος ἔχει ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν μηδεμίαν τοῖς ξένοις πρόνοιαν ποιουμένων, εἰς μόνον δὲ τοὺς οἰκείους τὴν στοργὴν περιιστώντων, ἀπὸ τῆς τοῦ κυνὸς ὑποδείξεως.

75 Ἰατρὸς ἦν ἄτεχνος. οὗτος ἀρρώστῳ
πάντων λεγόντων „μὴ δέδιθι, σωθήσῃ·
πάθος μέν ἐστι χρόνιον, ἀλλ' ἔσῃ ῥάων,"
ὧδ' ἀτεχνὴς ἰατρὸς εἶπεν εἰσβαίνων·
„ἕτοιμα δεῖ σε πάντ' ἔχειν· ἀποθνήσκεις.
οὐκ ἐξαπατῶ σε" φησίν „οὐδ' ἐνεδρεύω·
τὴν αὔριον γὰρ τό γ' ἄκρον οὐχ ὑπερβήσῃ."
ταῦτ' εἶπε, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτ' εἰσῄει.
χρόνῳ δ' ἐκεῖνος ἐκ νόσων ἀνασφήλας
προῆλθεν ὠχρός, τοῖς ποσὶν μόλις βαίνων.
ὁ δ' ἰατρὸς αὐτῷ „χαῖρ'" ἔφη συναντήσας,
καὶ πῶς ἔχουσιν οἱ κάτω διηρώτα.
κἀκεῖνος εἶπεν „ἠρεμοῦσι τῆς Λήθης
πιόντες. ἡ Κόρη δὲ χὡ μέγας Πλούτων
πρῴην ἰατροῖς δεινὰ πᾶσιν ἠπείλουν
ἐπὶ τῷ θεραπεύειν τοὺς νοσοῦντας ἀνθρώπους,
ἀνέγραφον δὲ πάντας, ἐν δὲ τοῖς πρώτοις
καὶ σὲ γράφειν ἔμελλον· ἀλλ' ἐγὼ δείσας
εὐθὺς προσῆλθον, ἡψάμην τε τῶν σκήπτρων,
κἀπώμοσ' αὐτοῖς ὅτι σὺ ταῖς ἀληθείαις
ἰατρὸς οὐκ εἶ καὶ μάτην διεβλήθης."

Ὁ μῦθος οὗτος ῥηθήσεται πρὸς τοὺς κενὸν ὄνομα ἐπὶ πράγματί τινι κεκτημένους, τὴν δὲ τούτου πεῖραν παντελῶς οὐκ ἔχοντας.

76 Ἱππεὺς τὸν ἵππον, ἄχρι μὲν συνειστήκει
ὁ πόλεμος, ἐκρίθιζε κἄτρεφεν χόρτῳ,
παραστάτην γενναῖον ἐν μάχαις κρίνων·
ἐπεὶ δ' ἐπαύσατ', ἦν δὲ λοιπὸν εἰρήνη
καὶ μισθὸν ἱππεὺς οὐκέτ' εἶχεν ἐκ δήμου,
τότ' ἐκεῖνος ἵππος πολλάκις μὲν ἐξ ὕλης
κορμοὺς παχεῖς κατῆγεν εἰς πόλιν βαίνων,

μισθῷ τε φόρτον ἔφερεν ἄλλοτ' ἀλλοῖον,
τὸ πνεῦμα σῴζων ἐπ' ἀχύροισι δυστήνοις,
σάγην δὲ νώτοις ἔφερεν οὐκέθ' ἱππείην.
ὡς δ' αὖ πρὸ τειχῶν πόλεμος ἄλλος ἠκούσθη,
σάλπιγξ τ' ἐκέλευε πᾶσιν ἀσπίδα σμήχειν
ἵππους τε κοσμεῖν καὶ σίδηρον ὀξύνειν,
κἀκεῖνος αὖ τὸν ἵππον ἐγχαλινώσας
ὁ δεσπότης παρῆγεν ὡς ἐφιππεύσων.
ὁ δ' ὀκλάσας ἔπιπτεν οὐκέτ' ἰσχύων.
„ἔντασσε πεζοῖς σαυτόν“ εἶπεν „ὁπλίταις·
σὺ γάρ μ' ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους μεταστήσας
πῶς αὖθις ἵππον ἐξ ὄνου με ποιήσεις;“

Μηδαμῶς τοῦ παρόντος δεῖν ἐπιμελεῖσθαι μόνον ὁ μῦθος διδάσκει, ἀλλὰ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖσθαι· τὸ γὰρ μὴ οὕτω γινόμενον πολλοῖς πολλάκις οὐ τὴν τυχοῦσαν ἤγαγε βλάβην.

77 Κόραξ δεδηχὼς στόματι τυρὸν εἱστήκει·
τυροῦ δ' ἀλώπηξ ἰχανῶσα κερδῴη
μύθῳ τὸν ὄρνιν ἠπάτησε τοιούτῳ.
„κόραξ, καλαί σοι πτέρυγες, ὀξέη γλήνη,
θηητὸς αὐχήν· στέρνον αἰετοῦ φαίνεις,
ὄνυξι πάντων θηρίων κατισχύεις.
ὁ τοῖος ὄρνις κωφός ἐσσι κοὐ κρώζεις.“
κόραξ δ' ἐπαίνῳ καρδίην ἐχαυνώθη,
στόματος δὲ τυρὸν ἐκβαλὼν ἐκεκράγει.
τὸν δ' ἡ σοφὴ λαβοῦσα κερτόμῳ γλώσσῃ
„οὐκ ἦσθ' ἄφωνος“ εἶπεν „ἀλλὰ φωνήεις.
ἔχεις, κόραξ, ἅπαντα, νοῦς δέ σοι λείπει.“

Ὁ μῦθος διδάσκει μηδαμῶς ἄνθρωπον ἐπαίνοις ἐξαπατᾶσθαι· ζημίαι γὰρ ἐντεῦθεν καὶ ἀτιμίαι εἰώθασι γίνεσθαι.

78 Κόραξ νοσήσας εἶπε μητρὶ κλαιούσῃ

„μὴ κλαῖε, μῆτερ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς εὔχου
νόσου με δεινῆς καὶ πόνων ἀνασφῆλαι.“
„καὶ τίς σε“ φησί „τῶν θεῶν, τέκνον, σώσει;
τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ βωμὸς οὐκ ἐσυλήθη;“

Ὅτι τοῖς ἀμεταμέλητα φησὶν εἰς θεὸν πλημμελοῦσιν ἀνωφελεῖς γίγνονται αἱ ὑπὲρ αὐτῶν δεήσεις.

79 Κρέας κύων ἔκλεψεν ἐκ μαγειρείου,
καὶ δὴ παρῄει ποταμόν· ἐν δὲ τῷ ῥείθρῳ
πολὺ τοῦ κρέως ἰδοῦσα τὴν σκιὴν μείζω,
τὸ κρέας ἀφῆκε, τῇ σκιῇ δ' ἐφωρμήθη.
ἀλλ' οὔτ' ἐκείνην εὗρεν οὔθ' ὃ βεβλήκει,
πεινῶσα δ' ὀπίσω τὸν πόρον διεξῄει.
[βίος ἀβέβαιος παντὸς ἀνδρὸς ἀπλήστου
ἐλπίσι ματαίαις πραγμάτων ἀναλοῦται.]

80 Κάμηλον ἠνάγκαζε δεσπότης πίνων
ὀρχεῖσθ' ὑπ' αὐλοῖς κυμβάλοις τε χαλκείοις.
ἡ δ' εἶπ' „ἐμοὶ γένοιτο κἂν ὁδῷ βαίνειν
ἄνευ γέλωτος, μή τι κἂν χορῷ παίζειν.“

Ἀντίρρησιν ὁ λόγος ἔχει παρὰ τῶν σωφρόνως ζῆν αἱρουμένων πρὸς τοὺς ἐν βίῳ κενὰ ἐπινοουμένους.

81 Κερδοῖ πίθηκος φησίν „ἣν ὁρᾷς στήλην,
ἐμοὶ πατρῴη τ' ἐστὶ κἄτι παππῴη.“
κερδὼ πιθήκῳ φησίν „ὡς θέλεις ψεύδου,
ἔλεγχον οὐκ ἔχουσα τῆς ἀληθείας.“
[κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μὴ φεύγειν ψεῦδος,
κἂν λανθάνειν ψευδόμενος εὐχερῶς μέλλῃ.]

Οὕτως οἱ λίαν ψευδολόγοι τότε μάλιστα καταλαζονεύονται, ὅτε τοὺς ἐλέγχους κατ' ὄψιν οὐκ ἔχουσι.

82 *Κοιμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης*
διέδραμεν μῦς· ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη,
φρίξας δὲ χαίτην ἔθορε φωλάδος κοίτης.
κερδὼ δ' ἐπεχλεύαζεν, ὡς ἐκινήθη
πρὸς μῦν ὁ πάντων θηρίων τυραννεύων.
ὁ δ' „οὐχὶ τὸν μῦν" εἶπεν, „ὦ παλαμναίη,
δέδοικα, μή μου τὴν δορὴν κνίσῃ φεύγων·
χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν."
[ἀρχόμενον ἄρτι τὸ θρασὺ τῶν ὑβριζόντων,
κἂν μικρὸν ᾖ, κώλυε, μηδὲ συγχώρει
εὐκαταφρόνητον σαυτὸν εἶναι τοῖς φαύλοις.]

Ὁ λόγος διδάσκει ὅτι οὐδὲ ὑπὸ τῶν μετρίων δεῖ ἡμᾶς καταφρονεῖσθαι, διὰ τὸ μὴ ἐντεῦθεν συνήθειαν κακὴν γεννηθῆναι.

83 *Κριθάς τις ἵππου . . . .*
. . . . πᾶσαν ἡμέραν πίνων,
ἔτριβεν ἐκτένιζεν ἡμέρῃ πάσῃ.
ὁ δ' εἶπεν „εἰ θέλεις με ταῖς ἀληθείαις
καλὸν γενέσθαι, τὸ τρέφον με μὴ πώλει."
τῶν καιρίων δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν
καὶ συμφερόντων· κόσμος οὐδὲν ὠνήσει
** * τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων.*

Ὁ παρὼν ῥηθήσεται λόγος πρὸς τοὺς ἀντὶ ἀναγκαίων πραγμάτων τοῖς λόγοις μόνοις τοὺς πέλας ἐξαπατῶντας.

84 *Κώνωψ ἐπιστὰς κέρατι καμπύλῳ ταύρου*
μικρόν τ' ἐπισχὼν εἶπε ταῦτα βομβήσας.
„εἰ σοῦ βαρύνω τὸν τένοντα καὶ κλίνω,
καθεδοῦμ' ἀπελθὼν ποταμίας ἐπ' αἰγείρου."
ὁ δ' „οὐ μέλει μοι" φησίν „οὔτ' ἐὰν μείνῃς
οὔτ' ἂν ἀπέλθῃς· οὐδ' ὅτ' ἦλθες ἐγνώκειν."

[γελοῖος ὅστις οὐδὲν ὢν κατ' ἀνθρώπων
τῶν κρειττόνων θρασύνεθ' ὥς τις ὢν σφόδρα.]

Κατηγορίαν ὁ λόγος περιέχει ἀνδρὸς εὐτελοῦς καὶ λίαν ἀδυνάτου, ὑπολήψεις δὲ μεγάλας περὶ ἑαυτοῦ κεκτημένου.

85 Κυσίν ποτ' ἔχθρα καὶ λύκοις συνειστήκει.
κύων δ' Ἀχαιὸς ᾑρέθη κυνῶν δήμου
στρατηγὸς εἶναι. καὶ μάχης ἐπιστήμων
ἔμελλεν, ἐβράδυνεν. οἱ δ' ἐπηπείλουν,
εἰ μὴ προάξει, τὴν μάχην δ' ἐνεδρεύσει.
„ἀκούσατ'" εἶπεν „οὗ χάριν διατρίβω,
τί δ' εὐλαβοῦμαι· χρὴ δ' ἀεὶ προβουλεύειν.
τῶν μὲν πολεμίων τὸ γένος ὧν ὁρῶ πάντων
ἕν ἐστιν· ἡμῶν δ' ἦλθον οἱ μὲν ἐκ Κρήτης,
οἱ δ' ἐκ Μολοσσῶν, εἰσὶν οἳ δ' Ἀκαρνάνων,
ἄλλοι δὲ Δόλοπες, οἱ δὲ Κύπρον ἢ Θρᾴκην
αὐχοῦσιν, ἄλλοι δ' ἄλλοθεν. τί μηκύνω;
τὸ χρῶμα δ' ἡμῖν οὐχ ἕν ἐστιν ὡς τούτοις,
ἀλλ' οἱ μὲν ἡμῶν μέλανες, οἱ δὲ τεφρώδεις,
ἔνιοι δὲ λαμπροὶ καὶ διάργεμοι στήθη,
ἄλλοι δὲ λευκοί. πῶς ἂν οὖν δυνηθείην
εἰς πόλεμον ἄρχειν" εἶπε „τῶν ἀσυμφώνων
πρὸς τοὺς ὅμοια πάντ' ἔχοντας ἀλλήλοις;"
[συμφωνία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις·
τὸ δὲ στασιάζον ἀσθενές τε καὶ δοῦλον.]

86 Κοίλωμα ῥίζης φηγὸς εἶχεν ἀρχαίη·
ἐν τῇ δ' ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλου πήρη,
ἄρτων ἑώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης.
ταύτην ἀλώπηξ εἰσδραμοῦσα τὴν πήρην
ἐξέφαγε· γαστὴρ δ', ὥσπερ εἰκός, ᾠγκώθη,
στενῆς δὲ τρώγλης οὐκέτ' εἶχεν ἐκδῦναι.

ἑτέρα δ' ἀλώπηξ ὡς ἐπῆλθε κλαιούσῃ,
σκώπτουσα „μεῖνον“ εἶπεν „ἄχρι πεινήσῃς·
οὐδ' ἐξελεύσῃ πρότερον ἄχρι τοιαύτην
τὴν γαστέρα σχῇς, ἡλίκην ὅτ' εἰσῄεις.“

Ὁ μῦθος παραινεῖ μηδαμῶς σπεύδειν τινὰ πρὸς πλεονεξίαν τοῦ πέλας, γινώσκων ὅτι τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτων ὁ χρόνος διαλύει.

87 Κύων λαγωὸν ἐξ ὄρους ἀναστήσας
ἐδίωκε δάκνων αὐτὸν εἰ κατειλήφει,
μεταστραφεὶς δ' ἔσαινεν ὡς φίλῳ ψαύων.
ὁ λαγωός „ἁπλοῦν“ δ' εἶπε „θηρίον γίγνου.
φίλος εἶ; τί δάκνεις; ἐχθρὸς εἶ; τί οὖν σαίνεις;“
[ἀμφίβολος οὗτός ἐστι νοῦς ἐν ἀνθρώποις,
οἷς οὔτ' ἀπιστεῖν ἔχομεν οὔτε πιστεύειν.]

88 Κορυδαλὸς ἦν τις ἐν χλόῃ νεοσσεύων,
ὁ τῷ χαραδριῷ πρὸς τὸν ὄρθρον ἀντᾴδων,
καὶ παῖδας εἶχε ληίου κόμῃ θρέψας
λοφῶντας ἤδη καὶ πτεροῖσιν ἀκμαίους.
ὁ δὲ τῆς ἀρούρης δεσπότης ἐποπτεύων
ὡς ξηρὸν εἶδε τὸ θέρος, εἶπε „νῦν ὥρη
πάντας λαβεῖν μοι τοὺς φίλους, ἵν' ἀμήσω.“
καί τις κορυδαλοῦ τῶν λοφηφόρων παίδων
ἤκουεν αὐτοῦ, τῷ τε πατρὶ μηνύει,
σκοπεῖν κελεύων ποῦ σφέας μεταστήσει.
ὁ δ' εἶπεν „οὔπω καιρός ἐστι νῦν φεύγειν·
ὃς γὰρ φίλοις πέποιθεν, οὐκ ἄγαν σπεύδει.“
ὡς δ' αὖτις ἦλθεν, ἡλίου δ' ὑπ' ἀκτίνων
ἤδη ῥέοντα τὸν στάχυν θεωρήσας
μισθὸν μὲν ἀμητῆρσιν αὔριον δώσειν,
μισθὸν δέ φησι δραγματηφόροις δώσειν,

εἶπεν κορυδαλὸς παισὶ νηπίοις „ὥρη
νῦν ἐστὶν ὄντως, παῖδες, ἐκ τόπων φεύγειν,
ὅτ' αὐτὸς ἀμᾷ κοὐ φίλοισι πιστεύει.“

Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι τῶν οἰκείων, ὅση δύναμις, καὶ μὴ καταφρονεῖν, θαρροῦντας ταῖς τῶν φίλων συνδρομαῖς.

89 Λύκος ποτ' ἄρνα πεπλανημένον ποίμνης
ἰδὼν βίᾳ μὲν οὐκ ἐπῆλθεν ἁρπάξων,
ἔγκλημα δ' ἔχθρας εὐπρόσωπον ἐζήτει.
„οὐ σύ μέ τι πέρυσι μικρὸς ὢν ἐβλασφήμεις;“
„ἐγὼ οὐ περυσινός, ὅς γ' ἐπ' ἔτος ἐγεννήθην.“
„οὐκοῦν σὺ τὴν ἄρουραν ἣν ἔχω κείρεις;“
„οὔπω τι χλωρὸν ἔφαγον, οὐδ' ἐβοσκήθην.“
„οὐδ' ἄρα πηγὴν ἐκπέπωκας ἣν πίνω;“
„θηλὴ μεθύσκει μέχρι νῦν με μητρῴη.“
τότε δὴ τὸν ἄρνα συλλαβών τε καὶ τρώγων
„ἀλλ' οὐκ ἄδειπνον“ εἶπε „τὸν λύκον θήσεις,
κἂν εὐχερῶς μου πᾶσαν αἰτίην λύσῃς.“

Ὅτι τοὺς φύσει πονηροὺς καὶ ἀδίκους οὐδ' εὔλογος ἀπολογία πείθει.

90 Λέων ἐλύσσα. τὸν δὲ νεβρὸς ἐξ ὕλης
ἰδὼν ἔφησεν „ἡμέων ταλαιπώρων·
τί γὰρ μεμηνὼς οὗτος οὐχὶ ποιήσει,
ὃς ἦν φορητὸς οὐδὲ σωφρονῶν ἡμῖν.“

Πρὸς ἄνδρα φύσει ὀργίλον καὶ αἱμοβόρον ἐξουσίαν ἀρχῆς κατὰ τῶν ὑπηκόων λαμβάνοντα.

91 Λέοντα φεύγων ταῦρος εἰς ἐρημαίην
σπήλυγγα κατέδυ ποιμένων ὀρειφοίτων,
ὅπου τράγος τις χωρὶς αἰπόλου μείνας

τὸν ταῦρον ἐμβὰς τοῖς κέρασιν ἐξώθει.
ὁ δ᾽ εἶπεν „οὐ σέ, τὸν λέοντα δ᾽ ἐκκλίνω.
ἀνέξομαί σου μικρὰ τῆς ἐπηρείης·
ἐπεὶ παρελθέτω με, καὶ τότε γνώσῃ
πόσον τράγου μεταξὺ καὶ πόσον ταύρου.“

Πρὸς τοὺς τοῖς δυνατωτέροις ἐπεμβαίνοντας δι᾽ ἐπικειμένην αὐτοῖς συμφοράν.

92 Λέοντά τις κυνηγὸς οὐχὶ τολμήεις
ἴχνευεν ὀρέων ἐν βαθυσκίοις ὕλαις·
δρυτόμῳ δὲ μακρᾶς ἐγγὺς ἐντυχὼν πεύκης
„ὦ πρός σε νυμφῶν“ εἶπεν, „ἆρα γινώσκεις
ἴχνη λέοντος, ὅστις ὧδε φωλεύει;“
κἀκεῖνος εἶπεν „ἀλλὰ σὺν θεῷ βαίνεις·
αὐτὸν γὰρ ἤδη τὸν λέοντά σοι δείξω.“
ὁ δ᾽ ὠχριήσας γομφίους τε συγκρούων
„μή μοι χαρίζου“ φησί „πλεῖον οὗ χρῄζω,
τὸ δ᾽ ἴχνος εἰπέ· τὸν λέοντα μὴ δείξῃς.“

Ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς λόγοις μὲν ἀνδρείους ἐπιδεικνυμένους, ἔργοις δὲ ἀνικάνους ἀποφαινομένους.

93 Λύκων παρῆσαν ἄγγελοί ποτ᾽ εἰς ποίμνην
ὅρκους φέροντες καὶ βέβαιον εἰρήνην,
ἐφ᾽ ᾧ λάβωσι τοὺς κύνας πρὸς αἰκίην,
δι᾽ οὓς μάχονται καὶ κοτοῦσιν ἀλλήλοις.
μωρὰ δὲ ποίμνη καὶ τὰ πάντα βληχώδης
πέμπειν ἔμελλεν. ἀλλά τις γέρων ἤδη
κριὸς βαθείῃ φρικὶ μαλλὸν ὀρθώσας
„καινῆς γε ταύτης“ εἶπε „τῆς μεσιτείης.
ἀφύλακτος ὑμῖν πῶς ἐγὼ συνοικήσω,

δι᾽ οὓς νέμεσθαι μηδὲ νῦν ἀκινδύνως
ἔξεστι, καίτοι τῶν κυνῶν με τηρούντων;“

Οὐδαμῶς ἀκαταλλάκτοις ἐχθροῖς πιστεύειν δεῖ, ὅταν σε τῆς οἰκείας βούλωνται ἀμελεῖν σωτηρίας, κἂν ὅρκοις τυχὸν τὴν εἰρήνην λαλῶσι.

94 *Λύκῳ ποτ᾽ ὀστοῦν φάρυγος ἐντὸς ἠρείσθη·*
ἐρῳδιῷ δὲ μισθὸν ἄξιον δώσειν
ἔταξε, τὸν τράχηλον εἰ καθιμήσας
ἀνελκύσειε καὶ πόνων ἄκος δοίη.
ὁ δ᾽ ἑλκύσας τὸν μισθὸν εὐθέως ᾔτει.
κἀκεῖνος αὐτῷ, κάρχαρόν τι μειδήσας,
„σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ“ φησί „τῆς ἰατρείης
κεφαλὴν λυκείου φάρυγος ἐξελεῖν σῴην.“
[κακοῖς βοηθῶν μισθὸν ἀγαθὸν οὐ λήψῃ,
ἀλλ᾽ ἀρκέσει σοι μή τι τῶν κακῶν πάσχειν.]

95 *Λέων νοσήσας ἐν φάραγγι πετραίῃ*
ἔκειτο νωθρὰ γυῖα γῆς ἐφαπλώσας,
φίλην δ᾽ ἀλώπεκ᾽ εἶχεν ᾗ προσωμίλει.
ταύτῃ ποτ᾽ εἶπεν „εἰ θέλεις με σὺ ζῴειν·
πεινῶ γὰρ ἐλάφου τῆς ὑπ᾽ ἀγρίαις πεύκαις
κεῖνον τὸν ὑλήεντα δρυμὸν οἰκούσης,
καὶ νῦν διώκειν ἔλαφον οὐκέτ᾽ ἰσχύω·
σὺ δ᾽ ἂν θελήσῃς, χεῖρας εἰς ἐμὰς ἥξει
λόγοισι θηρευθεῖσα σοῖς μελιγλώσσοις.“
ἀπῆλθε κερδώ, τὴν δ᾽ ὑπ᾽ ἀγρίαις ὕλαις
σκιρτῶσαν εὗρε μαλθακῆς ὑπὲρ ποίης.
ἔσκυσσε δ᾽ αὐτὴν πρῶτον, εἶτα καὶ χαίρειν
προσεῖπε, χρηστῶν τ᾽ ἄγγελος λόγων ἥκειν.
„ὁ λέων“ ἔφασκεν, „οἶδας, ἔστι μοι γείτων,
ἔχει δὲ φαύλως, κἀγγύς ἐστι τοῦ θνήσκειν.

τίς οὖν μετ' αὐτὸν θηρίων τυραννήσει,
διεσκοπεῖτο. σῦς μέν ἐστιν ἀγνώμων,
ἄρκτος δὲ νωθής, πάρδαλις δὲ θυμώδης,
τίγρις δ' ἀλαζὼν καὶ τὸ πᾶν ἐρημαίη.
ἔλαφον τυραννεῖν ἀξιωτάτην κρίνει·
γαύρη μὲν εἶδος, πολλὰ δ' εἰς ἔτη ζῴει,
κέρας δὲ φοβερὸν πᾶσιν ἑρπετοῖς φύει,
δένδροις ὅμοιον, κοὐχ ὁποῖα τῶν ταύρων.
τί σοι λέγω τὰ πολλά; πλὴν ἐκυρώθης,
μέλλεις τ' ἀνάσσειν θηρίων ὀρειφοίτων.
τότ' οὖν γένοιτο τῆς ἀλώπεκος μνήμη,
δέσποινα, τῆς σοι τοῦτο πρῶτον εἰπούσης.
ταῦτ' ἦλθον. ἀλλὰ χαῖρε, φιλτάτη. σπεύδω
πρὸς τὸν λέοντα, μὴ πάλιν με ζητήσῃ·
χρῆται γὰρ ἡμῖν εἰς ἅπαντα συμβούλοις.
δοκῶ δὲ καὶ σέ, τέκνον, εἴ τι τῆς γραίης
κεφαλῆς ἀκούεις. ἔπρεπέ σοι παρεδρεύειν
ἐλθοῦσαν αὐτῷ καὶ πονοῦντα θαρσύνειν.
τὰ μικρὰ πείθει τοὺς ἐν ἐσχάταις ὥραις·
ψυχαὶ δ' ἐν ὀφθαλμοῖσι τῶν τελευτώντων."
ὣς εἶπε κερδώ. τῆς δ' ὁ νοῦς ἐχαυνώθη
λόγοισι ποιητοῖσιν, ἦλθε δ' εἰς κοίλην
σπήλυγγα θηρός, καὶ τὸ μέλλον οὐκ ᾔδει.
λέων δ' ἀπ' εὐνῆς ἀσκόπως ἐφορμήσας
ὄνυξιν οὖατ' ἐσπάραξεν ἀκραίοις,
σπουδῇ διωχθείς· τὴν δὲ φύξα δειλαίην
θύρης κατιθὺς ἦγεν εἰς μέσας ὕλας.
κερδὼ δὲ χεῖρας ἐπεκρότησεν ἀλλήλαις,
ἐπεὶ πόνος μάταιος ἐξανηλώθη.
κἀκεῖνος ἐστέναζε τὸ στόμα βρύχων
(ὁμοῦ γὰρ αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λύπη),
πάλιν δὲ κερδοῦν ἱκέτευε φωνήσας

ἄλλον τιν' εὑρεῖν δεύτερον δόλον θήρης.
ἡ δ' εἶπε κινήσασα βυσσόθεν γνώμην
„χαλεπὸν κελεύεις, αὖθις ἀλλ' ὑπουργήσω."
καὶ δὴ κατ' ἴχνος ὡς σοφὴ κύων ᾔει,
πλέκουσα τέχνας καὶ πανουργίας πάσας,
ἀεὶ δ' ἕκαστον ποιμένων ἐπηρώτα
μή πού τις ἔλαφος ᾑματωμένη φεύγει.
τὴν δ' ὥς τις εἶδε, δεικνύων ἂν ὡδήγει,
ἕως ποθ' εὗρεν ἐν κατασκίῳ χώρῳ
δρόμων ἀναψύχουσαν. ἡ δ' ἀναιδείης
ὀφρὺν ἔχουσα καὶ μέτωπον εἱστήκει.
ἐλάφου δὲ φρὶξ ἐπέσχε νῶτα καὶ κνήμας,
χολῇ δ' ἐπέζει καρδίην, ἔφη δ' οὕτω·
„σὺ νῦν διώκεις πανταχοῦ μ' ὅποι φεύγω.
ἀλλ' ὦ στύγημα, νῦν μὲν οὐχὶ χαιρήσεις,
ἤν μοι προσέλθῃς καί τι γρύξαι τολμήσῃς.
ἄλλοις ἀλωπέκιζε τοῖς ἀπειρήτοις,
ἄλλους δὲ βασιλεῖς ὑπερέθιζε καὶ ποίει."
τῆς δ' οὐκ ἐτράφθη θυμός, ἀλλ' ὑποβλήδην
„οὕτως ἀγεννής" φησί „καὶ φόβου πλήρης
πέφυκας; οὕτω τοὺς φίλους ὑποπτεύεις;
ὁ μὲν λέων σοι συμφέροντα βουλεύων
μέλλων τ' ἐγείρειν τῆς πάροιθε νωθείης
ἔψαυσεν ὠτός, ὡς πατὴρ ἀποθνήσκων·
ἔμελλε γάρ σοι πᾶσαν ἐντολὴν δώσειν,
ἀρχὴν τοσαύτην πῶς λαβοῦσα τηρήσεις·
σὺ δ' οὐχ ὑπέστης κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου,
βίῃ δ' ἀποσπασθεῖσα μᾶλλον ἐτρώθης.
καὶ νῦν ἐκεῖνος πλεῖον ἢ σὺ θυμοῦται,
λίην ἄπιστον πειράσας σε καὶ κούφην,
βασιλῆ δέ φησι τὸν λύκον καταστήσειν.
οἴμοι πονηροῦ δεσπότου. τί ποιήσω;

ἅπασιν ἡμῖν αἰτίη κακῶν γίνῃ.
ἀλλ' ἐλθέ, καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι γενναία,
μηδ' ἐπτόησο, πρόβατον οἷον ἐκ ποίμνης.
ὄμνυμι γάρ σοι φύλλα πάντα καὶ κρήνας,
οὕτω γένοιτο σοὶ μόνῃ με δουλεύειν,
ὡς οὐδὲν ἐχθρὸν οἶδεν, ἀλλ' ὑπ' εὐνοίης
τίθησι πάντων κυρίαν σε τῶν ζῴων."
τοιαῦτα κωτίλλουσα τὴν ἀχαιίνην
ἔπεισεν ἐλθεῖν δὶς τὸν αὐτὸν εἰς ᾅδην.
ἐπεὶ δὲ λόχμης εἰς μυχὸν κατεκλείσθη,
λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα παντοίην,
ἔγκατα λαφύσσων, μυελὸν ὀστέων πίνων
καὶ σπλάγχνα δάπτων· ἡ δ' ἀγωγὸς εἱστήκει
πεινῶσα θήρης, καρδίην δὲ νεβρείην
λάπτει πεσοῦσαν ἁρπάσασα λαθραίως,
καὶ τοῦτο κέρδος εἶχεν ὧν ἐκεκμήκει.
λέων δ' ἕκαστον ἐγκάτων ἀριθμήσας,
μόνην ἀπ' ἄλλων καρδίην ἐπεζήτει,
καὶ πᾶσαν εὐνὴν πάντα δ' οἶκον ἠρεύνα.
κερδὼ δ' ἀπαιολῶσα τῆς ἀληθείης
„οὐκ εἶχε πάντως" φησί· „μὴ μάτην ζήτει.
ποίην δ' ἔμελλε καρδίην ἔχειν, ἥτις
ἐκ δευτέρου λέοντος ἦλθεν εἰς οἴκους;"

Ὅτι τοὺς τοῖς προλαβοῦσι κακοῖς μὴ σωφρονισθέντας εἰκότως ἄφυκτα κακὰ διαδέχεται· ἐν ᾧ καὶ ἔλεγχος κατὰ φιλοδόξων.

96 Λύκος παρῄει τριγχόν, ἔνθεν ἐκκύψας
ἀρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφήμως.
κἀκεῖνος εἶπε, τὰς σιαγόνας πρίων,
„ὁ τόπος μ' ἐλοιδόρησε· μὴ σὺ καυχήσῃ."

[ὁ μῦθος ὀρθῶς πᾶσι τοῦτο μηνύει,
μηδεὶς διὰ καιρὸν ἰσχύων τι γαυρούσθω.]

Κατάλληλος ὁ μῦθος τοῖς διὰ περίστασιν καὶ τόπον κατὰ τύχην τῶν δυνατωτέρων κατεπαιρομένοις.

97 Λέων ποτ᾽ ἐπεβούλευεν ἀγρίῳ ταύρῳ,
καὶ προσποιηθεὶς μητρὶ τῇ θεῶν θύειν,
τὸν ταῦρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα.
κἀκεῖνος ἥξειν εἶπεν οὐχ ὑποπτεύσας.
ἐλθὼν δὲ καὶ στὰς ἐπὶ θύρας λεοντείους
ὡς εἶδε θερμοῦ πολλὰ χαλκία πλήρη,
σφαγίδας, μαχαίρας βουδόρους νεοσμήκτους,
πρὸς τῇ θύρᾳ δὲ μηδέν, ἀλλὰ δεσμώτην
ἀλεκτορίσκον, ᾤχετ᾽ εἰς ὄρος φεύγων.
ἐμέμφεθ᾽ ὁ λέων ὕστερον συναντήσας.
ὁ δ᾽ „ἦλθον“ εἶπε, „καὶ τὸ σύμβολον δώσω·
οὐκ ἦν ὅμοιον θῦμα τῷ μαγειρείῳ.“

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ὑπομιμνήσκει, τὸ ἐπιὸν πάντως δεινὸν προορῶντας, μηδαμῶς ἀμελεῖν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας.

98 Λέων ἁλοὺς ἔρωτι παιδὸς ὡραίης
παρὰ πατρὸς ἐμνήστευε. τῷ δ᾽ ὁ πρεσβύτης
οὐδέν τι δύσνουν οὐδ᾽ ὕπουλον ἐμφήνας
„δίδωμι γῆμαι“ φησί, „καὶ διδοὺς χαίρω·
τίς οὐ δυνάστῃ καὶ λέοντι κηδεύσει;
φρένες δὲ δειλαὶ παρθένων τε καὶ παίδων·
σὺ δ᾽ ἡλίκους μὲν ὄνυχας, ἡλίκους δ᾽ ἡμῖν
φέρεις ὀδόντας, τίς κόρη σε τολμήσει
ἀφόβως περιλαβεῖν; τίς δ᾽ ἰδοῦσα μὴ κλαύσῃ;
πρὸς ταῦτα δὴ σκόπησον εἰ γάμου χρῄζεις,
μηδ᾽ ἄγριος θὴρ ἀλλὰ νυμφίος γίγνου.“
ὁ δὲ πτερωθεὶς τῇ δόσει τε πιστεύσας

ἐξεῖλε τοὺς ὀδόντας, εἶθ' ὑπὸ σμίλης
ἀπωνυχίσθη, τῷ τε πενθερῷ δείξας
τὴν παῖδ' ἀπῄτει. τὸν δ' ἕκαστος ἠλοία,
ῥοπάλῳ τις ἢ λίθῳ τις ἐκ χερὸς παίων.
ἔκειτο δ' ἀργὸς ὥσπερ ὗς ἀποθνήσκων,
γέροντος ἀνδρὸς ποικίλου τε τὴν γνώμην
σοφίῃ διδαχθεὶς ὡς ἄμικτον ἀνθρώπους
ἐρᾶν λεόντων ἢ λέοντας ἀνθρώπων.
[αὐτός τις αὐτὸν λανθάνει κακῶς δράσας,
ὧν οὐ πέφυκε μεταλαβεῖν ὅταν σπεύδῃ.]

99 Λύκῳ συνήντα πιμελὴς κύων λίην.
ὁ δ' αὐτὸν ἐξήταζε, ποῦ τραφεὶς οὕτω
μέγας κύων ἐγένετο καὶ λίπους πλήρης.
„ἄνθρωπος“ εἶπε „δαψιλής με σιτεύει.“
„ὁ δέ σοι τράχηλος“ εἶπε „πῶς ἐλευκώθη;“
„κλοιῷ τέτριπται σάρκα τῷ σιδηρείῳ,
ὃν ὁ τροφεύς μοι περιτέθεικε χαλκεύσας.“
λύκος δ' ἐπ' αὐτῷ καγχάσας „ἐγὼ τοίνυν
χαίρειν κελεύω“ φησί „τῇ τροφῇ ταύτῃ,
δι' ἣν σίδηρος τὸν ἐμὸν αὐχένα τρίψει.“

Ὅτι αἰσχρὸν καὶ ἐπονείδιστον τὸν μικρᾶς ἡδονῆς χάριν δουλοπρεπῶς ζωὴν φευκτέον ὁ μῦθος παραινεῖ.

100 Λέοντι προσπτὰς αἰετῶν τις ἐξῄτει
κοινωνὸς εἶναι. χὠ λέων „τί κωλύει;“
πρὸς αὐτὸν εἶπεν. „ἀλλ' ἐνέχυρον ἢ δώσεις
τὠκύπτερόν σου μὴ μεθεῖναι τὴν πίστιν;
πῶς γὰρ φίλῳ σοι μὴ μένοντι πιστεύσω;“

Ὁ μῦθος ἐκδιδάσκει μὴ τάχιστα πᾶσι πιστεύειν, καὶ μάλιστα τοῖς μήπω φίλοις.

101 *Λύκος τις ἁδρὸς ἐν λύκοις ἐγεννήθη,*
λέοντα δ' αὐτὸν ἐπεκάλουν· ὁ δ' ἀγνώμων
τὴν δόξαν οὐκ ἤνεγκε, τῶν δὲ συμφύλων
ἀποστατήσας τοῖς λέουσιν ὡμίλει.
κερδὼ δ' ἐπισκώπτουσα „μὴ φρενωθείην"
ἔφη „τοσοῦτον ὡς σὺ νῦν ἐτυφώθης·
σὺ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐν λύκοις λέων φαίνῃ,
ἐν δ' αὖ λεόντων συγκρίσει λύκος γίγνῃ."

Πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν κολάκων οὐκ ὀρθῇ κρίσει ἐπαινομένους κἀντεῦθεν μέγα φρονοῦντας, ἔπειτα δὲ ἐλεγχομένους ἑαυτοὺς ἐπιγινώσκειν.

102 *Λέων τις ἐβασίλευεν οὐχὶ θυμώδης*
οὐδ' ὠμὸς οὐδὲ πάντα τῇ βίῃ χαίρων,
πρᾷος δὲ καὶ δίκαιος ὥς τις ἀνθρώπων.
ἐπὶ τῆς ἐκείνου φασὶ δὴ δυναστείας
τῶν ἀγρίων ἀγυρμὸς ἐγεγόνει ζῴων,
δίκας τε δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ' ἀλλήλων.
τὰ ζῷα πάντα δ' ὡς ὑπέσχον εὐθύνας,
λύκος μὲν ἀρνί, πάρδαλις δέ γ' αἰγάγρῳ,
ἐλάφῳ δὲ τίγρις, πάντα δ' εἶχεν εἰρήνην,
ὁ πτὼξ λαγωὸς εἶπεν „ἀλλ' ἐγὼ ταύτην
τὴν ἡμέραν ἀεί ποτ' ηὐχόμην, ἥτις
καὶ τοῖς βιαίοις φοβερὰ τἀσθενῆ θήσει."

Ἔπαινον ὁ μῦθος ἔχει κριτῇ πρᾴῳ καὶ λίαν δικαίῳ.

103 *Λέων ἐπ' ἄγρην οὐκέτι σθένων βαίνειν*
(πολλῷ γὰρ ἤδη τῷ χρόνῳ γεγηράκει)
κοίλης ἔσω σπήλυγγος ὡς νόσῳ κάμνων
ἔκειτο, δόλιον οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων,
φωνὴν βαρεῖαν προσποιητὰ λεπτύνων.
θηρῶν δ' ἐπ' αὐλὰς ἦλθεν ἄγγελος φήμη,

καὶ πάντες ἤλγουν ὡς λέοντος ἀρρώστου,
ἐπισκοπήσων δ' εἷς ἕκαστος εἰσῄει·
τούτους ἐφεξῆς λαμβάνων ἀμοχθήτως
κατήσθιεν, γῆρας δὲ λιπαρὸν ηὑρήκει.
σοφὴ δ' ἀλώπηξ ὑπενόησε, καὶ πόρρω
σταθεῖσα „βασιλεῦ, πῶς ἔχεις;“ ἐπηρώτα.
κἀκεῖνος εἶπε „χαῖρε, φιλτάτη ζῴων.
τί δ' οὐ προσέρχῃ, μακρόθεν δέ με σκέπτῃ;
δεῦρο, γλυκεῖα, καί με ποικίλοις μύθοις
παρηγόρησον ἐγγὺς ὄντα τῆς μοίρης.“
„σῴοιο“ φησίν· „εἰ δ' ἄπειμι, συγγνώσῃ·
πολλῶν γὰρ ἴχνη θηρίων με κωλύει,
ὧν ἐξιόντων οὐκ ἔχεις ὅ μοι δείξεις.“
[μακάριος ὅστις οὐ προλαμβάνει πταίσας,
ἀλλ' αὐτὸς ἄλλων συμφοραῖς ἐπαιδεύθη.]

Οὕτω τινῶν οἱ κίνδυνοι διδαχὴ εἶναι ὀφείλει τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

104 *Λάθρῃ κύων ἔδακνε· τῷ δὲ χαλκεύσας*
ὁ δεσπότης κώδωνα καὶ προσαρτήσας
πρόδηλον εἶναι μακρόθεν πεποιήκει.
ὁ κύων δὲ τὸν κώδωνα δι' ἀγορᾶς σείων
ἠλαζονεύετ'. ἀλλὰ δὴ κύων γραίη
πρὸς αὐτὸν εἶπεν „ὦ τάλαν, τί σεμνύνῃ;
οὐ κόσμον ἀρετῆς τοῦτον οὐδ' ἐπεικείης,
σαυτοῦ δ' ἔλεγχον τῆς πονηρίας κρούεις.“

Ἔλεγχον ὁ μῦθος ἔχει τῶν οὐ καλῶς ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα φρονούντων, ὅταν διὰ κακίαν τι πάθοιεν.

105 *Λύκος ποτ' ἄρας πρόβατον ἐκ μέσης ποίμνης*
ἐκόμιζεν οἴκαδ'· ᾧ λέων συναντήσας
ἀπέσπασ' αὐτοῦ. καὶ λύκος σταθεὶς πόρρω

„ἀδίκως ἀφείλου τῶν ἐμῶν“ ἐκεκράγει.
λέων δὲ τερφθεὶς εἶπε τὸν λύκον σκώπτων
„σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλων ἐδωρήθη.“

Ὁ μῦθος δικαίως καὶ προσφόρως ῥηθήσεται πρὸς ἄνδρας ἀδίκους, ἀλλήλους αἰτιωμένους, ἐπὶ τῷ αὐτῷ πταίσματι κειμένους.

106 Λέων ποτ' ἀνδρῶν βίον ἄριστον ἐζήλου,
καὶ δὴ κατ' εὐρὺν φωλεὸν διατρίβων,
ὅσων ἀρίστην ὀριτρόφων φυὴν ἔγνω,
φιλοφρονεῖσθαι γνησίως ἐπειρᾶτο.
πολὺς δ' ὑπὸ σπήλυγγι θαμινὰ παντοίων
θηρῶν ὅμιλος ἡμέρως συνηυλίσθη·
ὁ δ' εἱστία τε κἀφίλει νόμῳ ξείνων,
λίην τιθεὶς ἅπασι δαῖτα θυμήρη.
φίλην δὲ κερδὼ καὶ σύνοικον εἰλήφει,
μεθ' ἧς τὰ πολλὰ μειλίχως συνεξήκει.
γέρων δέ τις πίθηκος ἦν ὁ δαιτρεύων
κρεῶν τε συσσίτοισι διανέμων μοίρας,
ὅς, εἴ τις ἦλθεν οὐχὶ τῆς συνηθείης,
ταὐτὸν παρετίθει δεσπότῃ τε κἀκείνῳ,
ὅπερ εἷλεν ὁ λέων νεοδρόμῳ λαβὼν θήρῃ·
κερδὼ δ' ἑώλων ἔφερεν οὐκ ἴσην μοῖραν.
καὶ δή ποτ' αὐτὴν προσποιητὰ σιγῶσαν
λέων τίν' εἶχεν αἰτίην διηρώτα,
δείπνου τε χεῖρα καὶ βορῆς ἀποσχοῦσα.
„κερδοῖ σοφή, λάλησον ὥσπερ εἰώθεις·
φαιδρῷ προσώπῳ δαιτός, ὦ φίλη, ψαῦσον.“
ἡ δ' εἶπεν „ὦ φέριστε θηρίων γέννης,
πολλῇ μερίμνῃ καρδίην διαξαίνω·
οὐ γὰρ τὰ νῦν παρόντα μοῦνον ἀλγύνει,
τὰ δ' ἔπειτα“ φησί „προσκοπουμένη κλαίω.
καθ' ἡμέραν γὰρ εἴ τις ἄλλος, εἶτ' ἄλλος

ξένος πελάζοι, τοῦτο δ' εἰς ἔθος βαίνοι,
τάχ' οὐδ' ἑώλων γεύσομαι κρεῶν μούνη."
ὁ λέων δὲ τερφθεὶς ὡς λέων τε μειδήσας
εἶπεν „πιθήκῳ ταῦτα μηδ' ἐμοὶ μέμφου."

Ὅτι μᾶλλον ἀλγύνειν καὶ λυπεῖν οἶδεν ἀνθρώπους οὐ τὰ παρόντα μόνον, καθ' ὅσον ἤδη ἡ τῶν μελλόντων προσδοκία.

107 Λέων ἀγρεύσας μῦν ἔμελλε δειπνήσειν·
ὁ δ' οἰκότριψ κλὼψ ἐγγὺς ὢν μόρου τλήμων
τοιοῖσδε μύθοις ἱκέτευε τὸν θῆρα·
„ἐλάφους πρέπει σοι καὶ κερασφόρους ταύρους
θηρῶντα νηδὺν σαρκὶ τῇδε πιαίνειν·
μυὸς δὲ δεῖπνον οὐδ' ἄκρων ἐπιψαῦσαι
χειλῶν θέμις σῶν. ἀλλὰ λίσσομαι, φείδου.
ἴσως χάριν σοι τῆσδε μικρὸς ὢν θήσω."
γελάσας δ' ὁ θὴρ παρῆκε τὸν ἱκέτην ζῶντα,
καὶ φηλαγρευταῖς ἐμπεσὼν νεανίσκοις
ἐδικτυώθη, καὶ σφαλοῖς ἐδεσμεύθη.
ὁ μῦς δὲ λάθρῃ χηραμοῦ προπηδήσας,
στερρόν τ' ὀδοῦσι βραχυτάτοις βρόχον κείρας,
ἔλυσε τὸν λέοντα, τοῦ τὸ φῶς βλέψαι
ἐπάξιον δοὺς μισθὸν ἀντιζωγρήσας.
σαφὴς ὁ μῦθος εὐνοοῦσιν ἀνθρώποις,
σῴζειν πένητας, μηδέ πως ἀπελπίζειν,
εἰ καὶ λέοντα μῦς ἔσωσ' ἀγρευθέντα.

Μῦθος μέν, ὦ παῖ βασιλέως Ἀλεξάνδρου,
Σύρων παλαιόν ἐστιν εὕρεμ' ἀνθρώπων,
οἳ πρίν ποτ' ἦσαν ἐπὶ Νίνου τε καὶ Βήλου·
πρῶτος δέ φασιν εἶπε παισὶν Ἑλλήνων
Αἴσωπος ὁ σοφός, εἶπε καὶ Λιβυστίνοις

λόγους Κυβίσσης. ἀλλ᾽ ἐγὼ νέῃ μούσῃ
δίδωμι φαλάρῳ χρυσέῳ χαλινώσας
τὸν μυθίαμβον ὥσπερ ἵππον ὁπλίτην.
ὑπ᾽ ἐμοῦ δὲ πρώτου τῆς θύρας ἀνοιχθείσης
εἰσῆλθον ἄλλοι, καὶ ψοφωτέρας μούσης·
γρίφοις ὁμοίας ἐκφέρουσι ποιήσεις,
μαθόντες οὐδὲν πλεῖον ἢ γεγωνίσκειν.
ἐγὼ δὲ λευκῇ μυθιάζομαι ῥήσει,
καὶ τῶν ἰάμβων τοὺς ὀδόντας οὐ θήγω,
ἀλλ᾽ εὖ πυρώσας, εὖ δὲ κέντρα πρηΰνας,
ἐκ δευτέρου σοι τήνδε βίβλον ἀείδω.

108 Μυῶν ὁ μέν τις βίον ἔχων ἀρουραῖον,
ὁ δ᾽ ἐν ταμείοις πλουσίοισι φωλεύων,
ἔθεντο κοινὸν τὸν βίον πρὸς ἀλλήλους.
ὁ δ᾽ οἰκόσιτος πρότερος ἦλθε δειπνήσων
ἐπὶ τῆς ἀρούρης ἄρτι χλωρὸν ἀνθούσης·
τρώγων δ᾽ ἀραιὰς καὶ διαβρόχους σίτου
ῥίζας μελαίνῃ συμπεφυρμένας βώλῳ
„μύρμηκος“ εἶπε „ζῇς βίον ταλαιπώρου,
ἐν πυθμέσιν γῆς κρίμνα λεπτὰ βιβρώσκων.
ἐμοὶ δ᾽ ὑπάρχει πολλὰ καὶ περισσεύει·
τὸ κέρας κατοικῶ πρὸς σὲ τῆς Ἀμαλθείας.
εἴ μοι συνέλθοις, ὡς θέλεις ἀσωτεύσῃ,
παρεὶς ὀρύσσειν ἀσφάλαξι τὴν χώρην.“
ἀπῆγε τὸν μῦν τὸν γεηπόνον πείσας
εἰς οἶκον ἐλθεῖν ὑπό τε τοῖχον ἀνθρώπου.
ἔδειξε δ᾽ αὐτῷ, ποῦ μὲν ἀλφίτων πήρη,
ποῦ δ᾽ ὀσπρίων ἦν σωρὸς ἢ πίθοι σύκων
στάμνοι τε μέλιτος σώρακοί τε φοινίκων.
ὁ δ᾽ ὡς ἐτέρφθη πᾶσι καὶ παρωρμήθη
καὶ τυρὸν ἦγεν ἐκ κανισκίου σύρων,

ἀνέῳξε τὴν θύραν τις· ὁ δ' ἀποπηδήσας
στεινῆς ἔφευγε δειλὸς ἐς μυχὸν τρώγλης,
ἄσημα τρίζων τόν τε πρόξενον θλίβων.
μικρὸν δ' ἐπισχὼν εἶτ' ἔσωθεν ἐκκύψας
ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίης·
ἕτερος δ' ἐπῆλθεν ἄλλο τι προαιρήσων·
οἱ δ' ἔνδον ἐκρύβοντο. μῦς δ' ἀρουρίτης
„τοιαῦτα δειπνῶν" εἶπε „χαῖρε καὶ πλούτει,
καὶ τοῖς περισσοῖς αὐτὸς ἐντρύφα δείπνοις,
ἔχων τὰ πολλὰ ταῦτα μεστὰ κινδύνων.
ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου,
ὑφ' ἣν τὰ κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώγω."

Ταῦτα ῥητέον τῷ ἐν προσχήματι φιλίας κακαῖς συμβουλίαις ἀπάγειν ἡμᾶς βουλομένῳ ζωῆς ἀταράχου καὶ κινδύνοις καθυποβάλλειν χάριν ῥεουσῶν ἡδονῶν.

109 „Μὴ λοξὰ βαίνειν" ἔλεγε καρκίνῳ μήτηρ,
„ὑγρῇ τε πέτρῃ πλάγια κῶλα μὴ σύρειν."
ὁ δ' εἶπε „μῆτερ ἡ διδάσκαλος, πρώτη
ὀρθὴν ἄπελθε, καὶ βλέπων σε ποιήσω."

Ἀντίρρησιν ὁ μῦθος ἔχει πρὸς τοὺς ἐναντίας τοῖς ἔργοις διδασκαλίας ποιουμένους.

110 Μέλλων ὁδεύειν τῆς κυνός τις ἑστώσης
εἶπεν „τί χάσκεις; πάνθ' ἕτοιμά σοι ποίει·
μετ' ἐμοῦ γὰρ ἥξεις." ἡ δὲ κέρκον οὐραίην
ἄρασά φησι „πάντ' ἔχω· σὺ βαρδύνεις."

Πρὸς ἄνδρα ἀπαρασκεύαστον πρὸς τὸν ἐν ἑτοιμασίᾳ ὄντα, καὶ περὶ συνοδοιπορίας κατεπείγοντα ὁ λόγος εὔκαιρος.

111 Μικρέμπορός τις ὄνον ἔχων ἐβουλήθη,
τοὺς ἅλας ἀκούων παρὰ θάλασσαν εὐώνους,

τούτους πρίασθαι, φορτίσας τε γενναίως
τὸν ὄνον κατῆγε. τῆς δ' ὁδοῦ προκοπτούσης
ὤλισθεν ἄκων εἴς τι ῥεῖθρον ἐξαίφνης,
καὶ συντακέντων τῶν ἁλῶν ἠλαφρύνθη,
ῥᾴων δ' ἀνέστη καὶ παρῆν ἀμοχθήτως
εἰς τὴν μεσόγεων. τοὺς ἅλας δὲ πωλήσας,
πάλιν γομώσων τὸν ὄνον ἦγε, καὶ πλείω
ἔτ' ἐπετίθει τὸν φόρτον. ὡς δὲ μοχθήσας
διέβαινε τὸν ῥοῦν, οὗπερ ἦν πεσὼν πρῴην,
ἑκὼν κατέπεσε, καὶ πάλιν δ' ὅλους τήξας
γαύρως ἀνέστη κοῦφος ὥς τι κερδήνας.
ὁ δ' ἔμπορος τέχνην τιν' ἐπινοῶν πλείους
σπόγγους κατῆγεν ὕστερον πολυτρήτους
ἐκ τῆς θαλάσσης, τούς θ' ἅλας μεμισήκει.
ὁ δ' ὄνος πανούργως, ὡς προσῆλθε τῷ ῥείθρῳ,
ἑκὼν κατέπεσεν· ἀθρόως δὲ τῶν σπόγγων
διαβραχέντων πᾶς ὁ φόρτος ὠγκώθη,
βάρος δὲ διπλοῦν ἦλθε βαστάσας νώτοις.
[πολλάκις ἐν οἷς τις ηὐτύχησε καὶ πταίει.]

112 Μῦς ταῦρον ἔδακεν. ὁ δ' ἐδίωκεν ἀλγήσας
τὸν μῦν· φθάσαντος δ' εἰς μυχὸν φυγεῖν τρώγλης,
ὤρυσσεν ἑστὼς τοῖς κέρασι τοὺς τοίχους,
ἕως κοπωθεὶς ὀκλάσας ἐκοιμήθη
παρὰ τὴν ὀπὴν ὁ ταῦρος. ἔνθεν ἐκκύψας
ὁ μῦς ἐφέρπει, καὶ πάλιν δακὼν φεύγει.
ὁ δ' ἐξαναστὰς οὐκ ἔχων ὃ ποιήσει,
διηπορεῖτο· τῷ δ' ὁ μῦς ἐπιτρύξας
„οὐχ ὁ μέγας αἰεὶ δυνατός. ἔσθ' ὅπου μᾶλλον
τὸ μικρὸν εἶναι καὶ ταπεινὸν ἰσχύει."

113 Μάνδρης ἔσω τις πρόβατα συλλέγων δείλης

κνηκὸν μετ' αὐτῶν λύκον ἔμελλε συγκλείειν.
ὁ κύων δ' ἰδὼν πρὸς αὐτὸν εἶπε „πῶς σπεύδεις
τὰ πρόβατα σῶσαι, τοῦτον εἰσάγων ἡμῖν;"

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐκ ἀσφαλὴς ἡ μετὰ τῶν κακῶν συνοικία.

114 Μεθύων ἐλαίῳ λύχνος ἑσπέρης ηὔχει
πρὸς τοὺς παρόντας ὡς ἑωσφόρου κρείσσων,
λάμπειν ἅπασιν ἐκπρεπέστατον φέγγος.
ἀνέμου δὲ συρίσαντος εὐθὺς ἐσβέσθη
πνοῇ ῥαπισθείς. ἐκ δὲ δευτέρης ἅπτων
εἶπέν τις αὐτῷ „φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα·
τῶν δ' ἀστέρων τὸ φέγγος οὐκ ἀποθνήσκει."

Ὁ μῦθος ἡμᾶς διδάσκει μηδαμῶς φυσιοῦσθαι ἐπὶ τοῖς τοῦ βίου λαμπροῖς, ἐπισταμένους μηδὲν εἶναι μόνιμον.

115 Νωθὴς χελώνη λιμνάσιν ποτ' αἰθυίαις
λάροις τε καὶ κήυξιν εἶπεν ἀγρώσταις
„κἀμὲ πτερωτὴν εἴθε τις πεποιήκοι."
τῇ δ' ἐκ τύχης ἔλεξεν αἰετὸς ταῦτα.
„πόσον, χέλυνα, μισθὸν αἰετῷ δώσεις,
ὅστις σ' ἐλαφρὴν καὶ μετάρσιον θήσω;"
„τὰ τῆς ἐρυθρῆς πάντα δῶρά σοι δώσω."
„τοιγὰρ διδάξω" φησίν. ὑπτίην δ' ἄρας
ἔκρυψε νέφεσιν, ἔνθεν εἰς ὄρος ῥίψας
ἤραξεν αὐτῆς οὖλον ὄστρακον νώτων.
ἡ δ' εἶπεν ἐκψύχουσα „σὺν δίκῃ θνήσκω·
τίς γάρ νεφῶν μοι καὶ τίς ἦν πτερῶν χρεία,
τῇ καὶ χαμᾶζε δυσκόλως προβαινούσῃ;"

116 Νυκτὸς μεσούσης ᾖδε παῖς τις εὐφώνως.
γυνὴ δ' ἀκούει τοῦδε, κἀξαναστᾶσα
θυρίδων προκύπτει, καὶ βλέπουσα τὸν παῖδα

λαμπρᾶς σελήνης ἐν φάει καλὸν λίην,
τὸν ἄνδρ' ἑαυτῆς καταλιποῦσα κοιμᾶσθαι,
κάτω μελάθρων ἦλθε, καὶ θύρης ἔξω
ἐλθοῦσ' ἐποίει τὴν προθυμίην πλήρη.
ἀνὴρ δὲ ταύτης ἐξανίστατ' ἐξαίφνης
ζητῶν ὅπουστί, κοὐκ ἰδὼν δόμων εἴσω
ἀμηχανῶν τε καὐτὸς ἦλθεν εἰς οἶμον.
καὶ τῇ συνεύνῳ φησί „μηδὲν ἐκπλήσσου,
τὸν παῖδα δ' ἡμῶν πεῖσον εἰς δόμους ἥκειν.“
ὃν καὶ λαβὼν παρῆγεν. εἶτα κἀκεῖνος,
ἄμφω θελόντων δρᾶν τι, χἤδ' ἐραθύμει.
τουτὶ μὲν οὕτως· ἔμφασις δὲ τοῦ μύθου,
κακόν ἐστι δαίρειν ὅταν ἔχῃ τις ἐκτῖσαι.

117 Νεώς ποτ' αὐτοῖς ἀνδράσιν βυθισθείσης,
ἰδών τις ἔλεγεν ἄδικα τοὺς θεοὺς κρίνειν·
ἑνὸς γὰρ ἀσεβοῦς ἐμβεβηκότος πλοίῳ,
πολλοὺς σὺν αὐτῷ μηδὲν αἰτίους θνήσκειν.
καὶ ταῦθ' ὁμοῦ λέγοντος, οἷα συμβαίνει,
πολλῶν ἐπ' αὐτὸν ἑσμὸς ἦλθε μυρμήκων,
σπεύδοντες ἄχνας πυρίνας ἀποτρώγειν·
ὑφ' ἑνὸς δὲ δηχθεὶς συνεπάτησε τοὺς πλείους.
Ἑρμῆς δ' ἐπιστὰς τῷ τε ῥαβδίῳ παίων
„εἶτ' οὐκ ἀνέξῃ“ φησί „τοὺς θεοὺς ὑμῶν
εἶναι δικαστὰς οἷος εἶ σὺ μυρμήκων;“

Ὁ λόγος διδάσκει ἡμᾶς μηδὲν ψέγειν τὰς τοῦ θεοῦ περὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀκαταλήπτους οἰκονομίας, κἂν ἄδικοι τοῖς ἀπαιδεύτοις δοκοῖεν εἶναι.

118 Ξουθὴ χελιδών, ἡ πάροικος ἀνθρώπων,
ἦρος καλιὴν ηὐθέτιζεν ἐν τοίχῳ,
ὅπου γερόντων οἶκος ἦν δικαστήρων·

κἀκεῖ νεοσσῶν ἑπτὰ γίνεται μήτηρ,
οὔπω πτερίσκοις πορφυροῖς ἐπανθούντων.
ὄφις δὲ τούτους ἑρπύσας ἀπὸ τρώγλης
ἅπαντας ἑξῆς ἔφαγεν. ἡ δὲ δειλαίη
παίδων ἀώρων συμφορὰς ἀπεθρήνει,
„οἴμοι“ λέγουσα, „τῆς ἐμῆς ἐγὼ μοίρης·
ὅπου νόμοι γὰρ καὶ θέμιστες ἀνθρώπων,
ἔνθεν χελιδὼν ἠδικημένη φεύγω.“

Κατὰ δικαστῶν ὁ λόγος βοηθεῖν δυναμένων τοῖς μηδὲν κακὸν πράξασι, καὶ τούτοις ὑπὸ μειζόνων ἀδικουμένοις μηδεμίαν ἀνάληψιν παρεχομένων.

119 Ξύλινόν τις Ἑρμῆν εἶχεν· ἦν δὲ τεχνίτης.
σπένδων δὲ τούτῳ καὶ καθ’ ἡμέραν θύων
ἔπρασσε φαύλως. τῷ θεῷ δ’ ἐθυμώθη,
χαμαὶ δ’ ἀπεκρότησε τοῦ σκέλους ἄρας.
χρυσὸς δὲ κεφαλῆς ἐρρύη καταγείσης,
ὃν συλλέγων ἄνθρωπος εἶπεν „Ἑρμεία,
σκαιός τίς ἐσσι καὶ φίλοισιν ἀγνώμων,
ὃς προσκυνοῦντας οὐδὲν ὠφέλεις ἡμᾶς,
ἀγαθοῖς δὲ πολλοῖς ὑβρίσαντας ἠμείψω.
τὴν εἰς σὲ καινὴν εὐσέβειαν οὐκ ᾔδειν.“
καὶ τοὺς θεοὺς Αἴσωπος ἐμπλέκει μύθοις,
βουλόμενος ἡμᾶς νουθετεῖν πρὸς ἀλλήλους.
πλέον οὐδὲν ἕξεις σκαιὸν ἄνδρα τιμήσας,
ἀτιμάσας δ’ ἂν αὐτὸν ὠφεληθείης.

120 Ὁ τελμάτων ἔνοικος, ὁ σκιῇ χαίρων,
ὁ ζῶν ὀρυκτοῖς βάτραχος παρ’ εὐρίποις,
εἰς γῆν παρελθὼν ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζῴοις
„ἰατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων,
οἵων τάχ’ οὐδεὶς οἶδεν, οὐδ’ ὁ Παιήων,

ὃς Ὄλυμπον οἰκεῖ καὶ θεοὺς ἰατρεύει."
„καὶ πῶς" ἀλώπηξ εἶπεν „ἄλλον ἰήσῃ,
ὃς σαυτὸν οὕτω χλωρὸν ὄντα μὴ σῴζεις;"

Πρὸς ἄνδρα ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον, ἄλλους παιδεύειν ἐπαγγελλόμενον.

121 *Ὄρνις ποτ' ἠσθένησε. τῇ δὲ παρκύψας*
αἴλουρος εἶπε „πῶς ἔχεις; τίνων χρῄζεις;
ἐγὼ παρέξω πάντα σοι· μόνον σῴζου."
ἡ δ' „ἂν ἀπέλθῃς" εἶπεν, „οὐκ ἀποθνήσκω."

Πρὸς τοὺς πονηρᾷ διαθέσει χρηστότητα ἐπιδεικνυμένους ὁ λόγος εὔκαιρος.

122 *Ὄνος πατήσας σκόλοπα χωλὸς εἱστήκει·*
λύκον δ' ἰδὼν παρόντα καὶ σαφῆ δείσας
ὄλεθρον οὕτως εἶπεν. „ὦ λύκε, θνήσκω,
μέλλω τ' ἀποπνεῖν· σοὶ δὲ συμβαλὼν χαίρω.
σὺ μᾶλλον ἢ γὺψ ἢ κόραξ με δειπνήσεις.
χάριν δέ μοι δὸς ἀβλαβῆ τε καὶ κούφην,
ἐκ τοῦ ποδός μου τὴν ἄκανθαν εἰρύσσας,
ὥς μου κατέλθῃ πνεῦμ' ἀναλγὲς εἰς ᾄδου."
κἀκεῖνος εἰπὼν „χάριτος οὐ φθονῶ ταύτης"
ὀδοῦσιν ἄκροις σκόλοπα θερμὸν ἐξῄρει.
ὁ δ' ἐκλυθεὶς πόνων τε κἀνίης πάσης
τὸν κνηκίαν χάσκοντα λακτίσας φεύγει,
ῥῖνας μέτωπα γομφίους τ' ἀλοιήσας.
„οἴμοι" λύκος, „τάδ'" εἶπε „σὺν δίκῃ πάσχω·
τί γὰρ ἄρτι χωλοὺς ἠρξάμην ἰατρεύειν,
μαθὼν ἀπ' ἀρχῆς οὐδὲν ἢ μαγειρεύειν;"

Ὅτι οἱ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιτηδεύειν ἐπιχειροῦντες, εἰκότως δυστυχοῦντες βλάβην ἑαυτοῖς ἐπιφέρουσι.

123 Ὄρνιθος ἀγαθῆς χρύσε᾽ ᾠὰ τικτούσης,
ὁ δεσπότης θησαυρὸν ᾤεθ᾽ εὑρήσειν
ἐν τῇσδε πλεῖστον ἐγκάτοις ἀγερθέντα,
κἄκτεινε ταύτην, ἀθρόων μένων λῆψιν.
εὑρὼν δ᾽ ὅμοια τἄνδον ὀρνέοις ἄλλοις
ᾤμωζε πολλὸν ἐλπίδων ἀτευκτήσας·
πλείονος ἔρως γὰρ ἐστέρησε τῶν ὄντων.

124 Ὀρνιθοθήρᾳ φίλος ἐπῆλθεν ἐξαίφνης,
μέλλοντι θύμβραν καὶ σέλινα δειπνήσειν·
ὁ δὲ κλωβὸς εἶχεν οὐδέν· οὐ γὰρ ἠγρεύκει.
ὥρμησε δὴ πέρδικα ποικίλον θύσων,
ὃν ἡμερώσας εἶχεν εἰς τὸ θηρεύειν.
ὁ δ᾽ αὐτὸν οὕτως ἱκέτευε μὴ κτεῖναι.
„τὸ λοιπόν“ εἶπε „δικτύῳ τί ποιήσεις,
ὅταν κυνηγῇς; τίς δέ σοι συναθροίσει
εὐωπὸν ἀγέλην ὀρνέων φιλαλλήλων;
τίνος μελῳδοῦ πρὸς τὸν ἦχον ὑπνώσεις;“
ἀφῆκε τὸν πέρδικα, καὶ γενειήτην
ἀλεκτορίσκον συλλαβεῖν ἐβουλήθη.
ὁ δ᾽ ἐκ πεταύρου κλαγγὸν εἶπε φωνήσας
„πόθεν μαθήσῃ πόσσον εἰς ἕω λείπει,
τὸν ὡρόμαντιν ἀπολέσας με; πῶς γνώσῃ
πότ᾽ ἐννυχεύει χυσότοξος Ὠρίων;
ἔργων δὲ τίς σε πρωινῶν ἀναμνήσει,
ὅτε δροσώδης ταρσός ἐστιν ὀρνίθων;“
κἀκεῖνος εἶπεν „οἶσθα χρησίμους ὥρας·
ὅμως δὲ δεῖ σχεῖν τὸν φίλον τί δειπνήσει.“

Ὅτι τῷ ἀνδρὶ δουλεύειν ἐπιθυμίαις εἰθισμένῳ οὐδεὶς λόγος ἰσχυρὸς πρὸς τὸ μὴ πράττειν ἀεὶ τὰ καθ᾽ ἡδονήν.

125 Ὄνος τις ἀναβὰς εἰς τὸ δῶμα καὶ παίζων

τὸν κέραμον ἔθλα, καί τις αὐτὸν ἀνθρώπων
ἐπιδραμὼν κατῆγε τῷ ξύλῳ παίων.
ὁ δ' ὄνος πρὸς αὐτόν, ὃς τὰ νῶτ' ἐληλέγχει,
„καὶ μὴν πίθηκος ἐχθές“ εἶπε „καὶ πρώην
ἔτερπεν ὑμᾶς αὐτὸ τοῦτο ποιήσας.“

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας τοὺς ἐναντίως ἔχοντας τὰς δόξας καὶ κινδύνους ἑαυτοῖς ἐπιφέροντας.

126 *Ὄνος τις οὐκ εὔμοιρος ἀλλὰ δυσδαίμων*
γάλλοις ἀγύρταις εἰς τὸ κοινὸν ἐπράθη,
ὅστις φέρῃ πτωχοῖσι καὶ παντουργοῖσιν
πείνης ἄκος δίψης τε, καὶ τὰ τῆς τέχνης.
οὗτοι δὲ κύκλῳ πᾶσαν ἐξ ἔθους κώμην
περιόντες ἐλέγοντ' ὄψα· τίς γὰρ ἀγροίκων
οὐκ οἶδεν Ἄττιν λευκόν, ὡς ἐπηρώθη;
τίς οὐκ ἀπαρχὰς ὀσπρίων τε καὶ σίτων
ἁγνῷ φέρων δίδωσι τυμπάνῳ Ῥείης; . . . .

127 *Ὁδοιπορῶν ἄνθρωπος εἰς ἐρημίαν*
ἑστῶσαν εὗρε τὴν Ἀληθίην μούνην.
καί φησιν αὐτῇ „διὰ τίν' αἰτίην, γραῖα,
τὴν πόλιν ἀφεῖσα τὴν ἐρημίαν ναίεις;“
ἡ δ' εὐθὺ πρὸς τάδ' εἶπεν ἡ βαθυγνώμων
„ὅτι πρὸ τοῦ μὲν παρ' ὀλίγοισιν ἦν ψεῦδος,
νῦν δ' εἰς ἅπαντα βροτὸν ἐλήλυθε ψεῦδος.
εἰ δ' ἔστιν εἰπεῖν καὶ κλύειν ἐμοῦ βούλῃ,
ὁ νῦν πονηρὸς βίοτός ἐστιν ἀνθρώπων.“

Ὁ λόγος οὗτος ἀνθρώπους κωμῳδεῖ, ὧν ἡ ἀλήθεια μακρὰν πέφευγε διὰ τὸ τὸ ψεῦδος τούτους φιλεῖν καὶ μᾶλλον συνοικεῖν.

128 *Ὄνῳ τις ἐπιθεὶς ξόανον ἦγε κωμήτης . . . .*
„ὄνος εἶ θεὸν φέρων σὺ . . . . . .

129 Ὁ Ζεὺς γράφοντ' ἐν ὀστράκοισιν Ἑρμείην
. . . .
ἐκέλευσεν εἰς κιβωτὸν αὐτὰ σωρεύειν
. . . . ἐρευνήσας
ὅπως ἑκάστου τὰς δίκας ἀναπράσσῃ.
τῶν ὀστράκων δὲ κεχυμένων ἐπ' ἀλλήλοις
τὸ μὲν βράδιον τὸ δὲ τάχιον ἐμπίπτει
εἰς τοῦ Διὸς τὰς χεῖρας, εἴ ποτ' εὐθύνοι.
τῶν οὖν πονηρῶν οὐ προσῆκε θαυμάζειν
ἂν θᾶσσον ἀδικῶν ὀψέ τις κακῶς πράσσῃ.

130 Οἰῶν τις εἶπε πρὸς νομῆα τοιαῦτα.
„κείρεις μὲν ἡμᾶς, καὶ πόκους ἔχεις κέρσας,
τὸ γάλα δ' ἀμέλγοντ' ἔστι σοι φλέον πῆξαι,
ἡμῶν δὲ τέκνα μῆλά σοι περισσεύει.
πλέον οὐδὲν ἡμῖν, ἀλλὰ χἡ τροφὴ γαίης
ἅπασ'· ἐν ὄρεσι δ' εὐθαλὲς τί γεννᾶται;
βοτάνη γ' ὀρείη καὶ δρόσου γεμισθεῖσα,
φέρβεις δ' ἄρ' ἡμῖν τὴν κύν' ἐν μέσοις ταύτην,
τρέφων ὁποῖα σαυτὸν εὐθαλεῖ σίτῳ."
τούτων ἀκούσασ' ἡ κύων ἔφη τοῖα·
„εἰ μὴ παρήμην κἂν μέσοις ἐπωλεύμην,
οὐκ ἄν ποθ' ὑμεῖς ἔσχετ' ἄφθονον ποίην·
ἐγὼ δὲ περιτρέχουσα πάντα κωλύω
δρηστῆρα ληστὴν καὶ λύκον διωκτῆρα."

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τῇ τῶν πλησίον διαφθονομένους εὐημερίᾳ ἐστίν, ὅτε καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων τὰ μέγιστα ὠφελοῦνται.

131 Ὄνον τις ἔτρεφε καὶ κυνίδιον ὡραῖον.
τὸ κυνίδιον δ' ἔχαιρε παῖζον εὐρύθμως,
τὸν δεσπότην τε ποικίλως περισκαῖρον·
κἀκεῖνος ἀντέχαιρεν αὔτ' ἔχων κόλποις.

ὁ δέ γ' ὄνος αὖ τὰς νύκτας ἠλέει πάσας
πυρὸν φίλης Δήμητρος, ἡμέρας δ' ὕλην
κατῆγ' ἀφ' ὕψους, ἐξ ἀγροῦ θ' ὅσων χρεία.
καὶ νῦν ἐν αὐλῇ παρὰ φάτναισι δεσμώτης
ἔτρωγε κριθῆς χόρτον ὥσπερ εἰώθει.
δηχθεὶς δὲ θυμῷ καὶ περισσὸν οἰμώξας,
σκύμνον θεωρῶν ἁβρότητι σὺν πάσῃ,
φάτνης ὀνείης δεσμὰ καὶ κάλους ῥήξας
ἐς μέσσον αὐλῆς ἦλθεν ἄμετρα λακτίζων.
σαίνων δ' ὁποῖα, καὶ θέλων περισκαίρειν,
τὴν μὲν τράπεζαν ἐς μέσον βαλὼν ἔθλα,
ἅπαντα δ' εὐθὺς ἠλόησε τὰ σκεύη.
δειπνοῦντα δ' ἐγγὺς ἦλθε δεσπότην κύσσων,
νώτοις ἐπεμβάς· ἐσχάτου δὲ κινδύνου
θεράποντες ἐν μέσοισι τοῦτον ὡς εἶδον,
ἐσάωσαν . . . .
κρανέης δὲ κορύναις ἄλλος ἄλλοθεν κρούων
ἔκτεινον, ὡς δὴ καὐτὸς ὕστατ' ἐκπνείων
„ἔτλην" ἔλεξεν „οἷα χρή με, δυσδαίμων·
τί γὰρ παρ' οὐρήεσσιν οὐκ ἐπωλεύμην,
βαιῷ δ' ὁ μέλεος κυνιδίῳ παρισούμην;"

Ὅτι οὐ πάντες πρὸς πάντα ἴσοι πεφύκασι, κἂν φθόνῳ ἀλαζονεύωνται.

132 Σοφῆς ἀράχνης ἱστὸν εὗρε κωλώτης,
καὶ λεπτὸν ἐνέδυ φᾶρος ἐκτεμὼν τοίχου . . . .

133 Στικτή ποτ' ηὔχει πάρδαλις φορεῖν μούνη
δορὴν ἁπάντων ποικιλωτάτην ζῴων.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπ' „ἐγὼ δὲ κἀκείνης
κρείσσω τ' ἔχω καὶ ποικιλωτέρην γνώμην."

134 *Ποιμήν τις εὗρε νεόγονον λύκου σκύμνον . . . .*
[γνώμη πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τίκτει.]

135 *Υἱὸν γέρων τις δειλὸς εἶχε γενναῖον . . . .*
χὤπως ἔχῃ τι βουκόλημα τῆς λύπης,
ἀνέθηκε τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζῴων . . . .
. . . τῇδ' ἐν οἰκίῃ κατεκλείσθην . . . .
. . . . . ὄγκωμα μέχρι βουβῶνος . . . .
ἅ σοι πέπρωται, ταῦτα τλῆθι γενναίως,
καὶ μὴ σοφίζου· τὸ χρεὼν γὰρ οὐ φεύξῃ.

136 *Ὑμηττία μέλισσα, κηρίων μήτηρ,*
. . . . ἀνῆλθεν εἰς θεῶν οἴκους . . . .
. . . .
ἡ δ' εἶπε „δός μοι κέντρον . . . . .
καὶ μὴ θέλων ἔδωκεν· εἶπε γὰρ δώσειν . . . .
ζωὴ γὰρ αὐτῆς ἐστὶ πετομένης κέντρον.

137 *Χειμῶνος ὥρῃ σῖτον ἐκ μυχοῦ σύρων*
ἔψυχε μύρμηξ, ὃν θέρους σεσωρεύκει.
45,8 (Eberh.) *τέττιξ δὲ τοῦτον ἱκέτευσε λιμώττων,*
δοῦναί τι καὐτῷ τῆς τροφῆς, ὅπως ζήσῃ.
„τί οὖν ἐποίεις“ φησί „τῷ θέρει τούτῳ;“
‚οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλὰ διετέλουν ᾄδων.‘
γελάσας δ' ὁ μύρμηξ, τόν τε πυρὸν ἐγκλείων,
„χειμῶνος ὀρχοῦ“ φησίν, „εἰ θέρους ηὖλας.“
[κρεῖττον τὸ φροντίζειν ἀναγκαίων χρειῶν
ἢ τὸ προσέχειν νοῦν τέρψεσίν τε καὶ κώμοις.]

---

138 . . . . . ἄσωτος καταφαγὼν τὰ πατρῷα . . . .
ταύτης ἀκούσας μικρὰ τιττυβιζούσης . . . .

139 εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στελεὰ πάντ' ἐγεννᾶτε,
οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχεν.

140 μέλλονθ' ἑαυτὸν εἶδε κυριευθῆναι . . . .

Τοὺς γνησίους τῶν φίλων αἱ συμφοραὶ δοκιμάζουσι.

141 . . . . κατῆλθεν εἰς βαθὺν κρημνὸν . . . .
. . . . καὶ βοηθὸν ἐζήτει . . . .

Δέον τὰ τέλη τῶν πραγμάτων ἡμᾶς περιορᾶν καὶ οὕτως τὴν τούτων ἐγχείρησιν ποιεῖσθαι.

142 πτεροῖσι τοῖς ἐμοῖσι νῦν κατεβλήθην."

143 Λίβυσσα γέρανος ἠδὲ ταὼς εὐπήληξ
χλωρὴν ἀεὶ 'βόσκοντο λείμακος ποίην . . . .

144 στρουθὸς Λίβυσσα . . . .

145 τοῦτον προσεῖπεν ἄμπελος „τί με βλάπτεις;
μὴ οὐκ ἔστι χλοίη; . . . .

146 οὔπω δὲ καιρός ἐστιν ἧι ἀλλύειν . . . .

INDEX FABULARUM LACHMANNIANUS. *)

*) Halmianos numeros non addidimus, quoniam ex accuratissimo indice sedes fabularum nullo negotio cognosci possunt.

59 *Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ*. C 190
18 *ἥλιος καὶ βορρᾶς*. C 306. Aviani 4
24 *ἥλιος γαμῶν καὶ βάτραχοι*. C 350
62 *ἡμίονος*. C 140
63 *ἥρως*. C 399.
70 *θεῶν γάμοι*. C 361
75 *ἰατρὸς ἄτεχνος*. C 192. Dositheï 7
73 *ἰκτῖνος*. C 293
74 *ἵππος βοῦς κύων καὶ ἄνθρωπος*. C 194
29 *ἵππος γέρων*. C 193
83 *ἵππος καὶ ἱπποκόμος*. C 195
7 *ἵππος καὶ ὄνος*. C 125
36 *κάλαμοι καὶ δρῦς*. C 143. Aviani 16
40 *κάμηλος*. C 342
80 *κάμηλος*. C 405
109 *καρκίνος καὶ μήτηρ*. C 295. Aviani 3
72 *κολοιὸς καὶ ὄρνεις*. C 188
77 *κόραξ καὶ ἀλώπηξ*. C 204. Dosithei 9
78 *κόραξ νοσῶν*. C 132
88 *κορυδαλλὸς καὶ γεωργός* = C 421. Aviani 21
61 *κυνηγὸς καὶ ἁλιεύς*.
104 *κύων*. C 210. Aviani 7
110 *κύων καὶ δεσπότης*.
42 *κύων ἑστιώμενος*. C 129
79 *κύων κρέας φέρουσα*. C 209. Dosithei 11
69 *κύων καὶ λαγωός*.
132 *κωλώτης*.
84 *κώνωψ καὶ βοῦς* = C 213. Dosithei 16
25 *λαγωοὶ καὶ βάτραχοι*. C 57.
87 *λαγωὸς καὶ κύων*. C 354
100 *λέων καὶ ἀετός* = C 408
95 *λέων ἀλώπηξ καὶ ἔλαφος*. C 358
106 *λέων ἀλώπηξ καὶ πίθηκος*. (conf. C 298)
98 *λέων καὶ γεωργός*. C 221
90 *λέων θυμωθεὶς καὶ νεβρός (δορκάς)*. C 348
107 *λέων καὶ μῦς*. C 217. Dosithei 2
82 *λέων καὶ μῦς καὶ ἀλώπηξ*. C 218
103 *λέων νοσῶν καὶ θηρία*. C 137. Dosithei 6
67 *λέων καὶ ὄναγρος*. C 225
97 *λέων καὶ ταῦρος*. C 227
30 *λιθουργὸς καὶ Ἑρμῆς*. Aviani 23
85 *λύκοι καὶ κύνες*. C 359
93 *λύκοι πρόβατα καὶ κριός*. C 238
53 *λύκος καὶ ἀλώπηξ*. C 232
101 *λύκος καὶ ἀλώπηξ* = C 410
89 *λύκος γαὶ ἄρς*. C 229
16 *λύκος καὶ γραῦς*. C 138. Aviani 1
94 *λύκος καὶ ἐρῳδιός (γέρανος)*. C 144
99 *λύκος καὶ κύων*. C 411. Aviani 37
105 *λύκος καὶ λέων*. C 234
114 *λύχνος*. C 239
136 *μέλισσα καὶ Ζεύς*. C 240
126 *μηναγύρται* = C 241
111 *μικρέμπορος καὶ ὀνάριον*. C 254
60 *μῦς (μυῖα)* C 243
108 *μῦς ἀρουραῖος καὶ μῦς ἀστικός*. C 301. Dosithei 18
112 *μῦς καὶ ταῦρος*. Aviani 31
138 *νέος ἄσωτος καὶ χελιδών*. C 248
140 *ὁδοιπόροι καὶ ἄρκτος*. C 249. Aviani 9
127 *ὁδοιπόρος καὶ ἀλήθεια* = C 365
130 *οἶς πρὸς νομέα καὶ κύων* = C 315
128 *ὄνος βαστάζων εἴδωλον*. C 257
131 *ὄνος καὶ κυνίδιον* = C 212
122 *ὄνος καὶ λύκος*. C 259
125 *ὄνος παίζων* = C 412

Zeitschrift f. Alterthumswissenschaft 1848. Nr. 56:

„In der vorliegenden Ausgabe begrüssen wir die **Frucht** gewissenhaften Fleisses und inniger Befreundung mit den Schriften des Salust. Der Herr Herausgeber hat sich nirgends mit den Ergebnissen früherer Erklärer begnügt und diese ohne einzelne Prüfung in seine Ausgabe aufgenommen, sondern überall selbstständig geforscht und selbst da, wo die Untersuchung bereits als abgeschlossen erschien, diese von Neuem begonnen etc.“

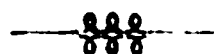
Aus Schneidewin's Philologus I. (1846). S. 681.

„Die Ausgabe des Catilina und Iugurtha von Rud. Dietsch ist unstreitig die vollständigste und auch werthvollste Bearbeitung dieser Geschichtsbücher, und überhaupt eine der besten Erscheinungen auf dem Gebiete der latein. Litteratur, welche die letzten Jahre gebracht haben. Wiewohl der Verfasser in der Interpretation des Salust nicht wenige treffliche Vorgänger gehabt hat, so brachte er doch einen so selbstständigen Forschergeist zur Erklärung seines Autors mit, dass man sich wirklich verwundern muss, wie es nach den Arbeiten eines Fabri, Gerlach, Herzog und Kritz noch möglich war, so viel neues geben zu können. In der Kritik zeigt Hr. D. ganz den sichern Takt und die eindringende Schärfe der Hermann'schen Schule; es ist kaum eine schwierige Stelle, wo Hr. D. nicht zur Entscheidung einer schwankenden Leseart oder Interpretation ein neues gewichtiges Moment beigebracht hat. Für die Kenntniss und Erforschung des Sal. Sprachgebrauchs ist die Ausgabe des Hrn. D. epochemachend; seine scharfsinnigen Untersuchungen gehen bis in das kleinste Detail und erstrecken sich in umfassender Weise auf alle Erscheinungen der sprachlichen Darstellung, so dass der Commentar, namentlich zum Iugurtha, an neuen und sehr feinen Spracherörterungen überaus ergiebig geworden ist. Doch ist es nicht allein die kritisch-grammatische Exegese, die Hr. D. in seinem Commentare verfolgte; mit derselben Sorgfalt finden wir auch die im Sal. noch so vernachlässigte historische and antiquarische Seite der Erklärung bedacht. Hr. D. vergleicht immer genau die Nachrichten anderer Zeitgenossen und Historiker mit den Ueberlieferungen des Sal., prüft bei abweichenden Berichten mit Unbefangenheit und echt historischer Kritik die Glaubwürdigkeit seines Autors, giebt endlich in zahlreichen Anmerkungen sehr schätzbare Andeutungen, um das Urtheil über die historische Kunst des Sal. und die psychologische Würdigung seines Charakters festzustellen. Da so keine Seite der Erklärung unberücksihtigt geblieben und der Commentar bei dem com pressen Druck sehr umfangreich geworden ist, so können wir die Ausgabe des Hrn. D. nicht in die Reihe der Schulausgaben stellen, wenn auch bei manchen Noten diese Tendenz mag vorgewaltet haben; die treffliche Arbeit ist, wie wir sie beurtheilen, bloss für Lehrer und Philologen bestimmt und verdient auch die volle Beachtung der römischen Geschichtsforscher und Litterarhistoriker.“

Karl Halm.

BABRII

FABELLAE IAMBICAE.

BABRII

FABELLAE IAMBICAE CXXIII

A MINOIDE MENA

IN MONTE ATHO NUPER REPERTAE.

EX RECENSIONE

I. FR. BOISSONADII

PASSIM REFICTA

CUM BREVI ADNOTATIONE CRITICA

EDIDERUNT

I. C. ORELLIUS ET I. G. BAITERUS.

TURICI,

IMPENSIS MEYERI ET ZELLERI.

1845.

expletum est: nam de earum, quae deperditae sunt, pretio totoque genere ex his, quas iam habemus, iudicium fieri facile poterit.

Iam cum videremus vix fore, ut editio princeps Parisiensis, elegantissima illa quidem, sed ob pretium, quo venit, facultates nedum adolescentium studiosorum, verum permultorum etiam magistrorum excedens, in omnium eorum manus perveniat, qui potissimum hoc poëta partim delectabuntur, partim varias quoque ad exercitationes uti in scholis volent, operae pretium nos facturos existimavimus, si nitidam simulque parvo parabilem eius editionem Germanis offerremus. Omissa igitur Latina interpretatione nostris lectoribus sane supervacanea, ex doctissimi Editoris cura ea dumtaxat excerpsimus, quae ad *κρίσιν* spectarent, scripturae errores aliquot sustulimus, novas emendationes partim recepimus, partim dubitantius proposuimus, qua in re amicissimi etiam Sauppii sagacitas ultro, uti solet, nos strenue adiuvit.

Detexit *) autem ac descripsit hasce fabellas Minoides Menas (*Μηνᾶς*) Macedo in bibliotheca monasterii Sanctae Laurae in monte Atho siti. Ipsi Codex exaratus videbatur Sec. X.

Iam de poëtae aetate haec affert Boissonade:

»Suam ipse Babrius indicavit aetatem Prooemio altero ante litteram My, libellum donans novum filio *βασιλέως Ἀλεξάνδρου*, regis, immo imperatoris, Alexandri; quem filium Fab. 74. et Prooemio priore Branchum nominavit. Ad hunc locum monui, sed dubitanter, posse Alexandrum Severum intelligi.«

Nos autem, verum ut fateamur, minus probabile censemus Alexandrum Severum habuisse filium, vel nothum, ut suspicatur V. C., Branchi nomine. Et cogitare licebit potius de alio aliquo rege Alexandro, quorum duo fuerunt in Ptolemaeorum stirpe, duo inter

---

*) „Codicem de latebra paedore plena ac sordibus marcentem extraxit foedumque.« Boiss.

Syriae reges. Ac totum Babrii dicendi versificandique genus potius quam Alexandri Severi aetatem redolere videtur multo anteriora Alexandrinorum poëtarum et grammaticorum tempora.

Sed alii fortasse certiora de dubia hac quaestione proferent, quibus nos, verum si ex tenebris eruerint, ultro congratulabimur.

Turici Kal. Decembr. M. DCCC. XLIV.

ΒΑΒΡΙΟΥ

ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ

ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΣΤΙΧΟΙ ΧΩΛΙΑΜΒΙΚΟΙ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Γενεὴ δικαίων ἦν τὸ πρῶτον ἀνθρώπων,
ὦ Βράγχε τέκνον, ἣν καλοῦσι χρυσείην.
τρίτη δ' ἀπ' αὐτῶν τις ἐγενήθη χαλκείη,
μεθ' ἣν γενέσθαι φασὶ θείαν ἡρώων·
πέμπτη, σιδηρᾶ ῥίζα καὶ γένος χεῖρον.
ἐπὶ τῆς δὲ χρυσῆς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ζῴων
φωνὴν ἔναρθρον εἶχε καὶ λόγους ᾔδει·
ἀγοραὶ δὲ τούτων ἦσαν ἐν μέσαις ὕλαις.
ἐλάλει δὲ πέτρα καὶ τὰ φύλλα τῆς πεύκης·
† *ἐλάλει δὲ πόντιος ἰχθύς, Βράγχε, νηῒ καὶ ναύτη·*
στρουθοὶ δὲ συνετὰ πρὸς γεωργοὺς ὡμίλουν·
ἐφύετ' ἐκ γῆς πάντα μηδὲν αἰτούσης·
θνητῶν δ' ὑπῆρχε καὶ θεῶν ἑταιρείη.
μάθοις δ' ἂν οὕτω ταῦτ' ἔχοντα καὶ γνοίης
ἐκ τοῦ σοφοῦ γέροντος ἡμῶν Αἰσώπου,
μύθους φράσαντος, τῆς ἐλευθέρας μούσης.

† ὧν νῦν ἕκαστον ἂν θείης ἐμῇ μνήμῃ,
μελισταγές σοι νῷ τὸ κηρίον θήσω,
πικρῶν ἰάμβων σκληρὰ κῶλα θηλᾶσαι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

α΄.

ΤΟΞΟΤΗΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς ὄρος κυνηγήσων,
τόξου βολῆς ἔμπειρος· ἦν δὲ τῶν ζῴων
φυγή τε πάντων καὶ φόβου δρόμος πλήρης.
λέων δὲ τοῦτον προὐκαλεῖτο θαρσήσας
αὐτῷ μάχεσθαι. »Μεῖνον,« εἶπε, »μὴ σπεῦδε«
ἄνθρωπος αὐτῷ, »μηδ' ἐπελπίσῃς νίκῃ·
»τῷ δ' ἀγγέλῳ μου πρῶτον ἐντυχὼν γνώσῃ,
»τί σοι ποιητόν ἐστιν.« εἶτα τοξεύει,
μικρὸν διαστάς. χὠ μὲν οἰστὸς ἐκρύφθη
λέοντος ὑγραῖς χολάσιν· ὁ δὲ λέων δείσας
ὥρμησε φεύγειν ἐς νάπας ἐρημαίας.
τούτου δ' ἀλώπηξ οὐκ ἄπωθεν εἱστήκει.
ταύτης δὲ θαρσεῖν καὶ μένειν κελευούσης,
»Οὔ με πλανήσεις«, φησίν, »οὐδ' ἐνεδρεύσεις·
»ὅπου γὰρ οὕτω φοβερὸν ἄγγελον πέμπει,
»πῶς αὐτὸς ἤδη πικρός ἐστι γιγνώσκω.«

Ὅτι δεῖ ἐκ τῶν προσφερομένων γινώσκειν τὴν ἑκάστου διάθεσιν· καὶ ὅτι ἡ σοφία τῆς δυνάμεως διαφέρει.

β'.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΔΙΚΕΛΛΑΝ ΑΠΟΛΕΣΑΣ.

*Ἀνὴρ γεωργὸς ἀμπελῶνα ταφρεύων
καὶ τὴν δίκελλαν ἀπολέσας ἐπεζήτει,
μὴ τῶν παρόντων τήνδ' ἔκλεψεν ἀγροίκων.
ἠρνεῖθ' ἕκαστος. οὐκ ἔχων δ' ὃ ποιήσει,
εἰς τὴν πόλιν κατῆγε πάντας ὁρκώσων·
τῶν γὰρ θεῶν δοκοῦσι τοὺς μὲν εὐήθεις
ἀγροὺς κατοικεῖν, τοὺς δ' ἐσωτέρω τείχους
εἶναί τ' ἀληθεῖς καὶ τὰ πάντ' ἐποπτεύειν.
ὡς δ' εἰσιόντες τὰς πύλας ἐπὶ κρήνης
τοὺς πόδας ἔνιζον κἀπέθεντο τὰς πήρας,
κῆρυξ ἐφώνει χιλίας ἀριθμήσειν
μήνυτρα σύλων, ὧν ὁ θεὸς ἐσυλήθη.
ὁ δὲ τοῦτ' ἀκούσας εἶπεν· »Ὡς μάτην ἥκω!
»κλέπτας γὰρ ἄλλους πῶς θεός γ' ἂν εἰδείη,
»ὃς τοῦ ἑαυτοῦ φῶρας οὐχὶ γιγνώσκει,
»ζητεῖ δὲ μισθοῦ μή τις οἶδεν ἀνθρώπων;«*

Ὅτι χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς ὑπισχνουμένοις ὧν οὐκ εἰσεῖδες πιστά.

γ'.

ΑΙΠΟΛΟΣ ΚΑΙ ΑΙΞ.

*Αἶγάς ποτ' εἰς ἔπαυλιν αἰπόλος χρήζων
ἐπὶ σηκὸν ἄγειν θ', ὡς αἱ μὲν ἦλθον, αἱ δ' οὔπω,
μιᾶς ἀπειθοῦς ἐν φάραγγι τρωγούσης
κόμην γλυκεῖαν αἰγίλου τε καὶ σχίνου,
τὸ κέρας κατέαξε μακρόθεν λίθῳ πλήξας.*

τὴν δ' ἱκέτευε· „Μή, χίμαιρα συνδούλη,
„πρὸς τοῦ σε Πανός, ὃς νάπας ἐποπτεύει,
„τῷ δεσπότῃ, χίμαιρα, μή με μηνύσῃς·
„ἄκων γὰρ ἠυστόχησα τὸν λίθον ῥίψας."
ἡ δ' εἶπε· „Καὶ πῶς ἔργον ἐκφανὲς κρύψω;
„τὸ κέρας κέκραγε, κἂν ἐγὼ σιωπήσω."

Ὅτι τὰ δημοσίᾳ ἁμαρτηθέντα κατ' οὐδένα τρόπον χρὴ κρύπτειν.

δ'.

ΑΛΙΕΥΣ ΚΑΙ ΙΧΘΥΣ.

Ἁλιεὺς σαγήνην, ἣν νεωστὶ βεβλήκει,
ἀνείλετ'· ὄψου δ' ἔτυχε ποικίλου πλήρης.
τῶν δ' ἰχθύων ὁ λεπτὸς εἰς βυθὸν φεύγων
ὑπεξέδυνε δικτύου πολυτρήτου·
ὁ μέγας δ' ἀγρευθεὶς εἰς τὸ πλοῖον ἡπλώθη.
Σωτηρία πως ἐστὶ καὶ κακῶν ἔξω
τὸ μικρὸν εἶναι· τὸν μέγαν δὲ τῇ δόξῃ
σπανίως ἴδοις ἂν ἐκφυγόντα κίνδυνον.

ε'.

ΑΛΕΚΤΟΡΙΣΚΟΙ.

Ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων,
οἷς θυμὸν εἶναί φασιν οἷον ἀνθρώποις.
τούτων ὁ λειφθείς, τραυμάτων γὰρ ἦν πλήρης,
ἐκρύπτετ' οἴκου γωνίην ὑπ' αἰσχύνης.
ὁ δ' ἄλλος εὐθὺς εἰς τὸ δῶμα πηδήσας
ἐπικροτῶν τε τοῖς πτεροῖς ἐκεκράγει.

καὶ τὸν μὲν ἀετός τις ἐκ στέγους ἄρας
ἀπῆλθ'· ὁ δ' ἄλλος ἀμφίβαινε θηλείαις,
ἀμείνονα σχὼν τἀπίχειρα τῆς ἥττης.
Ἄνθρωπε, καὶ σὺ μή ποτ' ἴσθι καυχήμων,
ἄλλον πλέον σε τῆς τύχης ἐπαιρούσης·
πολλοὺς ἔσωσε καὶ τὸ μὴ καλῶς πράττειν.

ς'.

ΑΛΙΕΥΣ ΚΑΙ ΙΧΘΥΔΙΟΝ.

Ἁλιεὺς θαλάσσης πᾶσαν ᾐόνα ξύων
λεπτῷ τε καλάμῳ τὸν γλυκὺν βίον ζώων
μικρόν ποτ' ἰχθὺν ὁρμιῆς ἀφ' ἱππείης
ἤγρευσεν ἐκ τῶν εἰς τάγηνον ὡραίων.
ὁ δ' αὐτὸν οὕτως ἱκέτευεν ἀσπαίρων·
„Τί σοι τὸ κέρδος; ἢ πόσου με πωλήσεις;
„οὐκ εἰμὶ γὰρ τέλειος· ἀλλά με πρῴην
„πρὸς τῇδε πέτρῃ φυκὶς ἀπέκυσεν μήτηρ.
„νῦν οὖν ἄφες με· μὴ μάτην ἀποκτείνῃς.
„ἐπὴν δὲ πλησθεὶς φυκίων θαλασσείων
„μέγας γένωμαι, πλουσίοις πρέπων δείπνοις,
„τότ' ἐνθάδ' ἐλθὼν ὕστερόν με συλλήψῃ."
τοιαῦτα μύζων ἱκέτευε καὶ σπαίρων·
ἀλλ' οὐκ ἔμελλε τὸν γέροντα θωπεύσειν.
ἔφη δὲ πείρων αὐτὸν ὀξείῃ σχοίνῳ·
„Ὁ μὴ τὰ μικρά, πλὴν βέβαια, τηρήσας
„μάταιός ἐστιν, ἂν γ' ἄδηλα θηρεύῃ.

ζ'.

ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.

Ἄνθρωπος ἵππον εἶχε. τοῦτον εἰώθει
κενὸν παρέλκειν· ἐπετίθει δὲ τὸν φόρτον
ὄνῳ γέροντι. πολλὰ τοιγαροῦν κάμνων
ἐκεῖνος ἐλθὼν πρὸς τὸν ἵππον ὡμίλει·
»Ἄν μοι θελήσῃς συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου,
»τάχ' ἂν γενοίμην σῷος· εἰ δὲ μή, θνήσκω.«
ὁ δ' »Οὐ προάξεις;« εἶπε, »μηδ' ἐνοχλήσῃς.«
εἷρπεν σιωπῶν· τῷ κόπῳ δ' ἀπαυδήσας
πεσὼν ἔκειτο νεκρός, ὡς προειρήκει.
τὸν ἵππον οὖν παρ' αὐτὸν εὐθέως στήσας
ὁ δεσπότης καὶ πάντα τὸν γόμον λύων
ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει, τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους
καὶ τὴν ὀνείην προσεπέθηκεν ἐκδείρας.
ὁ δ' ἵππος »Οἴμοι τῆς κακῆς« ἔφη »γνώμης!
»οὗ γὰρ μετασχεῖν μικρὸν οὐκ ἠβουλήθην,
»τοῦτ' αὐτό μοι πᾶν ἐπιτέθεικεν ἡ χρεία.«

η'.

ΑΡΑΨ ΚΑΙ ΚΑΜΗΛΟΣ.

Ἄραψ κάμηλον ἀχθίσας ἐπηρώτα,
πότερ' ἀναβαίνειν μᾶλλον ἢ κάτω βαίνειν
αἱροῖτο. χὠ κάμηλος, οὐκ ἄτερ μούσης,
εἶφ'· »Ἡ γὰρ ὀρθὴ τῶν ὁδῶν ἀπεκλείσθη;«

Ὁ λόγος εὔθετος πρὸς ἄνδρας διεστραμμένους τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἐκκλίνοντας.

θ'.

ΑΛΙΕΥΣ ΑΥΛΩΝ.

Ἁλιεύς τις αὐλοὺς εἶχε καὶ σοφῶς ηὔλει.
καὶ δή ποτ' ὄψον ἐλπίσας ἀμοχθήτως
πολὺ πρὸς αὐλῶν ἡδυφωνίην ἥξειν,
τὸ δίκτυον θεὶς ἐτερέτιζεν εὐμούσως.
ἐπεὶ δὲ φυσῶν ἔκαμνε καὶ μάτην ηὔλει,
βαλὼν σαγήνην ἔλαβεν ἰχθύας πλείστους.
ἐπὶ γῆς δ' ἰδὼν σπαίροντας ἄλλον ἀλλοίως,
τοιαῦτ' ἐκερτόμησε, τὸν βόλον πλύνων·
»Ἄναυλα νῦν ὀρχεῖσθε· κρεῖσσον ἦν ὑμᾶς
»πάλαι χορεύειν, ἡνίκ' εἰς χοροὺς ηὔλουν.«
Οὐκ ἔστιν ἀπόνως οὐδ' ἀλύοντα κερδαίνειν·
ὅταν βαλὼν δὲ τοῦθ' ἕλῃς ὅπερ βούλει,
τοῦ κερτομεῖν σοι καιρός ἐστι καὶ παίζειν.

Ὁ μῦθος λέλεκται πρὸς τοὺς ματαίως παρὰ τὸ δέον τι ἐργαζομένους.

ι'.

ΔΟΥΛΗ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

Αἰσχρᾶς τις ἤρα καὶ κακοῤῥύπου δούλης
ἰδίας ἑαυτοῦ, καὶ παρεῖχεν αἰτούσῃ
ἅπανθ' ἑτοίμως. ἡ δέ, χρυσίου πλήρης,
σύρουσα λεπτὴν πορφύραν ἐπὶ κνήμας,
πάσῃ μάχην συνῆπτεν οἰκοδεσποίνῃ.
τὴν δ' Ἀφροδίτην, ὥσπερ αἰτίην τούτων,
λύχνοις ἐτίμα καὶ καθ' ἡμέραν πᾶσαν
ἔθυεν, ηὔχεθ', ἱκέτευεν, ἠρώτα,

ἕως πότ' αὐτῶν ἡ θεὸς καθευδόντων
ἦλθεν καθ' ὕπνους καὶ φανεῖσα τῇ δούλῃ
„Μή μοι χάριν σχῇς ὡς καλήν σε ποιούσῃ·
»τούτῳ κεχόλωμαι« φησίν, „ᾧ καλὴ φαίνῃ.“
Ἅπας ὁ τοῖς αἰσχροῖσιν ὡς καλοῖς χαίρων
θεοβλαβής τίς ἐστι καὶ φρένας πηρός.

ια'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ἀλώπεκ' ἐχθρὰν ἀμπέλων τε καὶ κήπων
ξένῃ θελήσας περιβαλεῖν τις αἰκίῃ,
τὴν κέρκον ἅψας καὶ λίνον τι προσδήσας,
ἀφῆκε φεύγειν. τὴν δ' ἐπίσκοπος δαίμων
ἐς τὰς ἀρούρας τοῦ λαβόντος ὡδήγει
τὸ πῦρ φέρουσαν. ἦν δὲ ληΐων ὥρη
καὶ καλλίπαις ἀμητὸς ἐλπίδων πλήρης.
ὁ δ' ἠκολούθει τὸν πολὺν κόπον κλαίων·
οὐδ' εἶδεν αὐτοῦ τὴν ἅλωνα Δημήτηρ.
Χρὴ πρᾷον εἶναι μηδ' ἄμετρα θυμοῦσθαι.
ἔστιν τις ὀργῆς Νέμεσις, ἣν φυλαττοίμην,
αὐτοῖς βλάβην φέρουσα τοῖς δυσοργήτοις.

ιβ'.

ΑΗΔΩΝ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ.

Ἀγροῦ χελιδὼν ἐξεπωτήθη μακράν.
εὗρεν δ' ἐρήμοις ἐγκαθημένην ὕλαις
ἀηδόν' ὀξύφωνον· ἡ δ' ἀπεθρήνει
τὸν Ἴτυλον ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ὥρης.

ἐκ τοῦ μέλους δ' ἔγνωσαν αἱ δύ' ἀλλήλας·
καὶ δὴ προσέπτησάν τε καὶ προσωμίλουν.
ἡ μὲν χελιδὼν εἶπε· »Φιλτάτη ζῴοις,
»πρῶτον βλέπω σε σήμερον μετὰ Θρᾴκην.
»ἀεί τις ἡμᾶς πικρὸς ἔσχισεν δαίμων·
»καὶ παρθένοι γὰρ χωρὶς ἦμεν ἀλλήλων.
»ἀλλ' ἔλθ' ἐς ἀγρὸν καὶ πρὸς οἶκον ἀνθρώπων·
»σύσκηνος ἡμῖν καὶ φίλη κατοικήσεις.
»ὕπαιθρον ὕλην λεῖπε καὶ παρ' ἀνθρώποις
»ὁμώροφόν μοι δῶμα καὶ στέγην οἴκει.
»τί σε δροσίζει νυκτὸς ἔννυχος στίβη
»καὶ καῦμα θάλπει, πάντα δ' ἀγρῶτιν τήκει;
»ἄγε δὴ σεαυτὴν σοφὰ λαλοῦσα μήνυσον.«
τὴν δ' αὖτ' ἀηδὼν ὀξύφωνος ἠμείφθη·
»Ἔα με πέτραις ἐμμένειν ἀοικήτοις·
»καὶ μή μ' ὀρεινῆς ὀργάδος σὺ χωρίσσῃς.
»μετὰ τὰς Ἀθήνας ἄνδρα καὶ πόλιν φεύγω·
»οἶκος δέ μοι πᾶς κἀπίμιξις ἀνθρώπων
»λύπην παλαιῶν συμφορῶν ἀναξαίνει.«
Παραμυθία τίς ἐστι τῆς κακῆς μοίρης
λόγος σοφὸς καὶ μοῦσα καὶ φυγὴ πλήθους·
λύπη δ', ὅταν [πάλαι] τις εὐσθενῶν ὀφθῇ
τούτοις ταπεινὸς αὖθις οἷς συνοικήσῃ.

Ὅτι συμφέρει τῷ ἠδικημένῳ πόῤῥω γενέσθαι τῶν εἰς ἀνάμνησιν αὐτὸν φερόντων κακῶν.

ιγ'.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΠΕΛΑΡΓΟΣ.

Αὔλαξι λεπτὰς παγίδας ἀγρότης πήξας
γεράνους σποραίων πολεμίας συνειλήφει.

ιζ'.

ΑΙΛΟΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.

Αἴλουρος ὄρνεις οἰκίης ἐνεδρεύων
ὡς θύλακός τις πασσάλων ἀπηρτήθη·
τὸν δ' εἶδ' ἀλέκτωρ πινυτὸς ἀγκυλογλώχιν,
καὶ ταῦτ' ἐκερτόμησεν ὀξὺ φωνήσας·
»Πολλοὺς μὲν οἶδα θυλάκους ἰδὼν ἤδη·
»οὐδεὶς δ' ὀδόντας εἶχεν αἰλούρου ζῶντος.«

Πρὸς τοὺς ἀπὸ πείρας γνωρισθέντας κακούργους, καὶ μηκέτι ταῖς τούτων ὑποκρίσεσί τινα ἐξαπατᾶσθαι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β.

ιη'.

ΒΟΡΕΑΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ.

Βορέῃ λέγουσιν Ἡλίῳ τε τοιαύτην
ἔριν γενέσθαι· πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου
ὁδοιποροῦντος τὴν σισύρναν ἐκδύσει.
Βορέης δὲ φυσᾷ πρῶτος οἷος ἐκ Θρᾴκης,
βίᾳ νομίζων τὸν φοροῦντα συλήσειν.
ὁ δ' οὐ μεθῆκε μᾶλλον, ἀλλὰ ῥιγώσας
καὶ πάντα κύκλῳ χερσὶ κράσπεδα σφίγξας
καθῆστο, πέτρης νῶτον ἐξοχῇ κλίνας.
ὁ δ' Ἥλιος τὸ πρῶτον, ἡδὺς ἐκκύψας,
ἀνῆκεν αὐτὸν τοῦ δυσηνέμου ψύχους·
ἔπειτα δ' αὖ προσῆγε τὴν ἀλέην πλείω,
καὶ καῦμα τὸν γεωργὸν εἶχεν ἐξαίφνης·
αὐτὸς δὲ ῥίψας τὴν σισύραν ἐγυμνώθη.

Βοῤῥῆς μὲν οὕτως συγκριθεὶς ἐνικήθη.
Λέγει δ' ὁ μῦθος· πραότητα, παῖ, ζήλου·
ἀνύσεις τι πειθοῖ μᾶλλον ἢ βίᾳ ῥέζων.

Μῦθος παραινῶν, ὅτι οὐ χρὴ φιλόνεικον εἶναι, ἀλλὰ πραΰτητι καὶ πειθοῖ ἀνύειν τὰ ἀνήκοντα.

ιθ'.

ΒΟΤΡΥΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Βότρυς μελαίνης ἀμπέλου παρωρείῃ
ἀπεκρέμαντο· τοὺς δὲ ποικίλη κερδὼ
ἰδοῦσα πλήρεις πολλάκις μὲν ὡρμήθη
πηδῶσα ποσσὶ πορφυρῆς θιγεῖν ὥρης·
ἦν γὰρ πέπειρος κεἰς τρυγητὸν ἀκμαίη.
κάμνουσα δ' ἄλλως (οὐ γὰρ ἴσχυε ψαύειν)
παρῆλθεν, οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην·
»Ὄμφαξ ὁ βότρυς, οὐ πέπειρος, ὡς ᾤμην.«

Ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς εἰς ἀνέκβατα κοπιῶντας πράγματα καὶ τούτων ἀστοχοῦντας τρόπους ψευδεῖς προβαλλομένους.

κ'.

ΒΟΗΛΑΤΗΣ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΗΣ.

Βοηλάτης ἅμαξαν ἦγεν ἐκ κώμης.
τῆς δ' ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη,
δέον βοηθεῖν αὐτόν, ἀργὸς εἱστήκει·
τῷ δ' Ἡρακλεῖ προσηύχεθ', ὃν μόνον πάντων
θεῶν ἀληθῶς προσεκύνει τε κἀτίμα·

θεὸς δ' ἐπιστὰς εἶπε· „Τῶν τροχῶν ἅπτου
„καὶ τοὺς βόας κέντιζε· τοῖς θεοῖς δ' εὔχου,
„ὅταν τι ποιῇς καὐτός, ἢ μάτην εὔξῃ."

κα'.

ΒΟΕΣ.

Βόες μαγείρους ἀπολέσαι πότ' ἐζήτουν,
ἔχοντας αὐτοῖς πολεμίην ἐπιστήμην.
καὶ δὴ συνηθροίζοντο, πρὸς μάχην ἤδη
κέρατ' ἀποξύνοντες. εἷς δέ τις λίην
γέρων ἐν αὐτοῖς (πολλὰ γὰρ ἦν ἀροτρεύσας)
„Οὗτοι μὲν ἡμᾶς" εἶπε „χερσὶν ἐμπείροις
„σφάζουσι καὶ κτείνουσι χωρὶς αἰκίης·
„ἢν δ' εἰς ἀτέχνους ἐμπέσωμεν ἀνθρώπους,
„διπλοῦς τότ' ἔσται θάνατος· οὐ γὰρ ἐλλείψει
„τὸν βοῦν ὁ θύσων, κἂν μάγειρος ἐλλείψῃ."
Ὁ τὴν παροῦσαν πημονὴν φεύγειν σπεύδων
ὁρᾶν ὀφείλει μή τι χεῖρον ἐξεύρῃ.

Ὁ μῦθος τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἄμεινον δουλεύειν σοφοῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἢ δεσπόζεσθαι ὑπὸ σκαιῶν τε καὶ ἀπαιδεύτων.

κβ'.

ΑΝΗΡ ΜΕΣΟΠΟΛΙΟΣ ΚΑΙ ΔΥΟ ΕΡΩΜΕΝΑΙ.

Βίου τις ἤδη τὴν μέσην ἔχων ὥρην
(νέος μὲν οὐκ ἦν, οὐδέπω δὲ πρεσβύτης)
λευκάς, μελαίνας, μιγάδας ἐκλόνει χαίτας·
εἶτ' εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κώμους.

ἤρα γυναικῶν δύο, νέας τε καὶ γραίας·
νέον μὲν αὐτὸν ἡ νεᾶνις ἐζήτει
βλέπειν ἐραστήν, συγγέροντα δ' ἡ γραῖα.
τῶν οὖν τριχῶν ἑκάστοθ' ἡ μὲν ἀκμαίη
ἔτιλλεν ἃς ηὕρισκε λευκανθιζούσας·
ἔτιλλε δ' ἡ γραῦς, εἰ μέλαιναν ηὑρήκει·
ἕως φαλακρὸν ἡ νέα τε χἠ γραῖα
ἔθηκαν, ἑκάστη τῶν τριχῶν ἀποσπῶσα·
ἀεὶ γὰρ εὖγε τιλλόμενος ἐγυμνοῦτο.
Φάσκει δ' ὁ μῦθος τοῦτο πᾶσιν ἀνθρώποις·
ἐλεεινὸς ὅστις εἰς γυναῖκας ἐμπίπτει·
ἀεὶ γὰρ εὖγε δακνόμενος ἐκγυμνοῦται.

κγ'.

ΒΟΗΛΑΤΗΣ ΤΑΥΡΟΝ ΑΠΟΛΕΣΑΣ.

Βοηλάτης ἄνθρωπος εἰς μακρὰν ὕλην
ταῦρον κεράστην ἀπολέσας ἀνεζήτει·
ἔθηκε δ' εὐχὴν ταῖς ὀρεινόμοις νύμφαις,
Ἑρμῇ, νομαίῳ Πανί, τοῖς πέριξ, ἄρνα
λοιβὴν παρασχεῖν, εἰ λάβοιτο τὸν κλέπτην.
ὄχθον δ' ὑπερβὰς τὸν καλὸν βλέπει ταῦρον
λέοντι θοίνην· δυστυχὴς δ' ἐπαρᾶται
καὶ βοῦς προσάξειν, εἰ φύγοι γε τὸν κλέπτην.
Ἐντεῦθεν ἡμᾶς τοῦτ' ἔοικε γινώσκειν·
ἄβουλον εὐχὴν τοῖς θεοῖσι μὴ πέμπειν,
ἐκ τῆς πρὸς ὥρην ἐκφορουμένην λύπης.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

κδ'.

ΓΑΜΟΙ ΗΛΙΟΥ.

Γάμοι μὲν ἦσαν Ἡλίου θέρους ὥρῃ·
τὰ ζῷα δ' ἱλαροὺς ἦγε τῷ θεῷ κώμους.
καὶ βάτραχοι δὲ λιμναίους χοροὺς ἦγον·
οἷς εἶπε παύσας φρῦνος· »Οὐχὶ παιάνων
»τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίδων δὲ καὶ λύπης·
»ὃς γὰρ μόνος νῦν λιβάδα πᾶσαν αὐαίνει,
»τί μὴ πάθωμεν τῶν κακῶν, ἐὰν γήμας
»ὅμοιον αὐτῷ παιδίον τι γεννήσῃ;«
Χαίρουσι πολλοὶ τῶν ὑπερβολῇ κούφων,
ἐφ' οἷς ἄγαν μέλλουσιν οὐχὶ χαιρήσειν.

κε'.

ΛΑΓΩΟΙ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Γνώμη λαγωοὺς εἶχε μηκέτι ζώειν,
πάντας δὲ λίμνης εἰς μέλαν πεσεῖν ὕδωρ,
ὁθούνεκ' εἰσὶν ἀδρανέστατοι ζῴων
ψυχάς τ' ἄτολμοι, μοῦνον εἰδότες φεύγειν.
ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγγὺς ἦσαν εὐρείης
καὶ βατράχων ὅμιλον εἶδον ἀκταίων
βαθέην ἐς ἰλὺν ὀκλαδιστὶ πηδώντων,
ἐπεστάθησαν, καί τις εἶπε θαρσήσας·
»ἄψ νῦν ἴωμεν· οὐκέτι χρεὼν θνήσκειν·
ὁρῶ γὰρ ἄλλους ἀσθενεστέρους ἡμῶν.«

κϛ'.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΙ.

Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο τὴν χώρην
ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ.
ὁ δ' ἄχρι πολλοῦ σφενδόνην κενὴν σείων,
ἐδίωκεν αὐτὰς τῷ φόβῳ καταπλήσσων.
αἱ δ' ὡς ἐπέσχον σφενδονῶντα τὰς αὔρας,
κατεφρόνησαν λοιπόν, ὥστε μὴ φεύγειν,
ἕως ἐκεῖνος οὐκέθ', ὡς πρὶν εἰώθει,
λίθους δὲ βάλλων, ἠλόησε τὰς πλείους.
αἱ δ' ἐκλιποῦσαι τὴν ἄρουραν ἀλλήλαις
»Φεύγωμεν« ἐκραύγαζον »εἰς τὰς Πυγμαίων·
»ἄνθρωπος οὗτος οὐκέτ' ἐκφοβεῖν ἡμᾶς
»ἔοικεν· ἤδη δ' ἄρχεταί τι καὶ πράσσειν.«

Παραίνεσιν ὁ λόγος ἔχει δεῖν ταῖς ἐκ λόγων παραινέσεσι πταίοντας εἴκειν, ἵνα μὴ ταῖς ἐξ ἔργων ὀψέ ποτε πειραθεῖεν ὀδύναις.

κζ'.

ΓΑΛΗ ΣΥΛΛΗΦΘΕΙΣΑ.

Γαλῆν δόλῳ τις συλλαβών τε καὶ δήσας
ἔπνιγεν ὑδάτων ἐν συναγκείᾳ κοίλῃ·
τῆς δ' αὖ λεγούσης, »Ὡς κακὴν χάριν τίνεις
»ὧν ὠφέλουν θηρῶσα μῦς τε καὶ σαύρας!«
»Ἐπιμαρτυρῶ σοι«, φησίν, »ἀλλὰ καὶ πάσας
»ἔπνιγες ὄρνεις, πάντα δ' οἶκον ἠρήμους,

»κρεῶν ἀνέῳγες ἄγγος· ὥστε τεθνήξῃ,
»βλάπτουσα μᾶλλον ἤπερ ὠφελοῦσ' ἡμᾶς.«

Πρὸς τοὺς μετρίως μὲν ὠφελοῦντας, βλάπτοντας δὲ τὰ μεγάλα, εὔκαιρός ἐστιν ὁ λόγος.

κη'.

ΒΟΥΣ ΚΑΙ ΦΡΥΝΟΣ.

Γέννημα φρύνου συνεπάτησε βοῦς πίνων·
ἐλθοῦσα δ' αὐτόσ' (οὐ παρῆν γάρ) ἡ μήτηρ
παρὰ τῶν ἀδελφῶν ποῦ ποτ' ἦν ἐπεζήτει.
»Τέθνηκε, μῆτερ· ἄρτι γὰρ πρὸ τῆς ὥρης
»ἦλθεν πάχιστον τετράπουν, ὑφ' οὗ κεῖται
»χηλῇ μαλαχθείς.« ἡ δὲ φρῦνος ἠρώτα
φυσῶσ' ἑαυτήν, εἰ τοιοῦτον ἦν ὄγκῳ
τὸ ζῷον. οἱ δὲ μητρί »Παῦε, μὴ πρίου·
»θᾶσσον σεαυτὴν« εἶπον »ἐκ μέσου ῥήξεις,
»ἢ τὴν ἐκείνου ποιότητα μιμήσῃ.«

Ὅτι ἐπικίνδυνον τοῖς ἐλάττοσι παρατείνεσθαι τοῖς μείζοσι.

κθ'.

ΙΠΠΟΣ ΓΕΡΩΝ.

Γέρων ποθ' ἵππος εἰς ἀλητὸν ἐπράθη.
ζευχθεὶς ὑπὸ μύλην ἑσπέρην τάλας πᾶσαν
καὶ δὴ στενάξας εἶπεν· »Ἐκ δρόμων οἵων
»καμπτῆρας οἵους ἀλφίτοισι γυρεύω!«

*Μὴ λίην ἐπαίρου πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς γαῦρον·
πολλοῖς τὸ γῆρας εἰς πόνους ἀνηλώθη.*

λ'.

ΛΙΘΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἑρμείην.
τὸν δ' ἠγόραζον ἄνδρες, ὃς μὲν εἰς στήλην
(υἱὸς γὰρ αὐτῷ προσφάτως ἐτεθνήκει),
ὁ δὲ χειροτέχνης ὡς θεὸν καθιδρύσων.
ἦν δ' ὀψέ· χὠ λιθουργὸς οὐκ ἐπεπράκει,
συνθέμενος αὐτοῖς εἰς τὸν ὄρθρον αὖ δεῖξαι
ἐλθοῦσιν. ὁ δὲ λιθουργὸς εἶδεν ὑπνώσας
αὐτὸν τὸν Ἑρμῆν ἐν πύλαις ὀνειρείαις,
εἶδεν λέγοντα· »Τἀμὰ νῦν ταλαντεύῃ·
»ἓν γάρ με νεκρὸν ἢ θεὸν σὺ ποιήσεις.«

λα'.

ΓΑΛΑΙ ΚΑΙ ΜΥΕΣ.

Γαλαῖ ποτ' εἶχον καὶ μύες πρὸς ἀλλήλους
ἄσπονδον αἰεὶ πόλεμον, αἱμάτων πλήρη·
γαλαῖ δ' ἐνίκων. οἱ μύες δὲ τῆς ἥττης
ἐδόκουν ὑπάρχειν αἰτίην σφίσιν ταύτην,
ὅτι στρατηγοὺς οὐκ ἔχοιεν ἐκδήλους,
ἀεὶ δ' ἀτάκτως ὑπομένουσι κινδύνους.
εἵλοντο τοίνυν τοὺς γένει τε καὶ ῥώμῃ
γνώμῃ τ' ἀρίστους εἰς μάχην τε γενναίους,
οἳ σφᾶς ἐκόσμουν καὶ διεῖλον εἰς ἴλας
λόχους τε καὶ φάλαγγας, ὡς ἐν ἀνθρώποις.
ἐπεὶ δ' ἐτάχθη πάντα καὶ συνηθροίσθη,

καί τις γαλῆν μῦς προὐκαλεῖτο θαρσήσας,
οἵ τε στρατηγοὶ λεπτὰ πηλίνων τειχῶν
κάρφη μετώποις ἁρμόσαντες ἀχρεῖα
ἡγοῦντο, παντὸς ἐκφανέστατοι πλήθους.
πάλιν δὲ φύζα τοὺς μύας κατειλήφει.
ἀλλ' οἱ μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις·
τοὺς δὲ στρατηγοὺς εἰστρέχοντας οὐκ εἴα
τὰ περισσὰ κάρφη τῆς ὀπῆς ἔσω δύνειν,
† μόνοι θ' ἑάλωσαν αὐτόθι μυχῶν πρόσθεν.
νίκη δ' ἐπ' αὐτοῖς καὶ τρόπαιον εἱστήκει,
γαλῆς ἑκάστης μῦν στρατηγὸν ἑλκούσης.
λέγει δ' ὁ μῦθος· „Εἰς τὸ ζῆν ἀκινδύνως
„τῆς λαμπρότητος εὐτέλεια βελτίων.“

λβ'.

ΓΑΛΗ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

Γαλῇ ποτ' ἀνδρὸς εὐπρεποῦς ἐρασθείσῃ
δίδωσι σεμνὴ Κύπρις, ἡ Πόθων μήτηρ,
μορφὴν ἀμεῖψαι καὶ λαβεῖν γυναικείην,
καλῆς γυναικός, ἧς τις οὐκ ἔχων ἤρα·
ἰδὼν δ' ἐκεῖνος (ἐν μέρει γὰρ ἡλώκει)
γαμεῖν ἔμελλεν. ἠρμένου δὲ τοῦ δείπνου
παρέδραμεν μῦς. τὸν δὲ τῆς βαθυστρώτου
καταβᾶσα κλίνης ἐπεδίωκεν ἡ νύμφη·
γάμος δὲ δαιτὶ λέλυτο. καὶ καλῶς παίξας
Ἔρως ἀπῆλθε· τῇ φύσει γὰρ ἡττήθη.

Πρὸς τοὺς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ὁρᾶν ὡς ἔχει μὴ βουλομένους, τῇ δὲ τούτων φαντασίᾳ πλανωμένους, ἔλεγχον ὁ μῦθος ἔχει.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ.

λγ΄.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΨΑΡΕΣ.

Δυσμαὶ μὲν ἦσαν Πλειάδων, σπόρου δ' ὥρη·
καί τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νειὸν ῥίψας
ἐφύλασσεν ἑστώς. καὶ γὰρ ἄκριτον πλήθει
μέλαν κολοιῶν ἔθνος ἦλθε δυσφώνων,
ψᾶρές τ' ὄλεθρος σπερμάτων ἀρουραίων.
τῷ δ' ἠκολούθει σφενδόνην ἔχων κοίλην
παιδίσκος. οἱ δὲ ψᾶρες ἐκ συνηθείης
ἤκουον εἰ τὴν σφενδόνην πότ' ᾐτήκει,
καὶ πρὶν λαβεῖν ἔφευγον. εὗρε δὴ τέχνην
ὁ γεωργὸς ἄλλην· τόν τε παῖδα φωνήσας
ἐδίδασκεν· „Ὦ παῖ, χρὴ γὰρ ὀρνέων ἡμᾶς
„σοφὸν δολῶσαι φῦλον, ἡνίκ' ἂν τοίνυν
„ἔλθωσιν, ἐγὼ μὲν" εἶπεν „ἄρτον αἰτήσω·
„σὺ δ' οὐ τὸν ἄρτον, σφενδόνην δέ μοι δώσεις."
οἱ ψᾶρες ἦλθον κἀνέμοντο τὴν χώρην.
ὁ δ' ἄρτον ᾔτει, καθάπερ εἶχε συνθήκην·
οἱ δ' οὐκ ἔφευγον. τῷ δ' ὁ παῖς λίθων πλήρη
τὴν σφενδόνην ἔδωκεν· ὁ δὲ γέρων ῥίψας
τοῦ μὲν τὸ βρέγμα, τοῦ δ' ἔτυψε τὴν κνήμην,
ἑτέρου τὸν ὦμον. οἱ δ' ἔφευγον ἐκ χώρης.
γέρανοι συνήντων καὶ τὸ συμβὰν ἠρώτων.
καί τις κολοιῶν εἶπε· „Φεύγετ' ἀνθρώπων
„γένος πονηρόν, ἄλλα μὲν πρὸς ἀλλήλους
„λαλεῖν μαθόντων, ἄλλα δ' ἔργα ποιούντων."
Δεινὸν τὸ φῦλον τῶν δόλῳ τι πραττόντων.

λδ΄.

ΠΑΙΣ ΕΣΘΙΩΝ ΣΠΛΑΓΧΝΑ.

Δήμητρι ταῦρον ὄχλος ἀγρότης θύων
ἅλω πλατεῖαν οἰνάσιν κατεστρώκει,
κρεῶν τραπέζας εἶχε καὶ πίθους οἴνου.
ἐκ τῶν δὲ παίδων ἐσθίων τις ἀπλήστως
ὑπὸ τῶν βοείων ἐγκάτων ἐφυσήθη
κἀπῆλθ' ἐς οἴκους, γαστρὸς ὄγκον ἀλγήσας.
πεσὼν δ' ἐφ' ὑγραῖς μητρὸς ἀγκάλαις »Οἴμοι!
»τί ταῦτ';« ἐφώνει· »δυστυχὴς ἀποθνήσκω.
»τὰ σπλάγχνα γάρ, τεκοῦσα, πάντα μου πίπτει.«
ἡ δ' εἶπε· »Θάρσει κἀπόβαλλε· μὴ φείδου·
»οὐ γὰρ σά, τέκνον, ἀλλ' ἐμεῖς τὰ τοῦ ταύρου.«
Ὅταν ὀρφανοῦ τις οὐσίαν ἀναλώσας,
ἔπειτα ταύτην ἐκτίνων ἀποιμώζῃ,
πρὸς τοῦτον ἄν τις καταχρέοιτο τῷ μύθῳ.

λε΄.

ΠΙΘΗΚΟΙ.

Δύω μὲν υἱοὺς ἡ πίθηκος ὠδίνει,
τεκοῦσα δ' αὐτοῖς ἐστιν οὐκ ἴση μήτηρ,
ἀλλ' ὃν μὲν αὐτῶν ἀθλίης ὑπ' εὐνοίης
θάλπουσα κόλποις ἀγρίοις ἀποπνίγει,
τὸν δ' ὡς περισσὸν καὶ μάταιον ἐκβάλλει·
κἀκεῖνος ἐλθὼν εἰς ἐρημίην ζώει.
Τοιοῦτο πολλῶν ἐστιν ἦθος ἀνθρώπων,
οἷς ἐχθρὸς αἰεὶ μᾶλλον ἢ φίλος γίγνου.

λϛʹ.

ΦΗΓΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΑΜΟΣ.

Δρῦν αὐτόριζον ἄνεμος ἐξ ὄρους ἄρας
ἔδωκε ποταμῷ· τὴν δ' ἔσυρε κυμαίνων,
πελώριον φύτευμα τῶν πρὶν ἀνθρώπων.
πολὺς δὲ κάλαμος ἑκατέρωθεν εἱστήκει,
ἐλαφρὸν ὄχθης ποταμίας ὕδωρ πίνων.
θάμβος δὲ τὴν δρῦν εἶχε, πῶς ὁ μὲν λίην
λεπτός τις ὢν κἀβληχρὸς οὐκ ἐπεπτώκει,
αὐτὴ δὲ τόσση φηγὸς ἐξεῤῥιζώθη.
σοφῶς δὲ κάλαμος εἶπε· „Μηδὲν ἐκπλήσσου·
„σὺ μὲν μαχομένη ταῖς πνοαῖς ἐνικήθης,
„ἡμεῖς δὲ καμπτόμεσθα μαλθακῇ γνώμῃ,
„κἂν βαιὸν ἡμῶν ἄνεμος ἄκρα κινήσῃ."
κάλαμος μὲν οὕτως· ὁ δέ γε μῦθος ἐμφαίνει
μὴ δεῖν μάχεσθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ' εἴκειν.

λζʹ.

ΔΑΜΑΛΙΣ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ.

Δάμαλις ἐν ἀγροῖς, ἄφετος, ἀτριβὴς ζεύγλης,
κάμνοντι καὶ σύροντι τὴν ὕνιν ταύρῳ
„Τάλας", ἐφώνει· „μόχθον οἷον ὀτλεύεις!"
ὁ βοῦς δ' ἐσίγα χὐπέτεμνε τὴν χώρην.
ἐπεὶ δ' ἔμελλον ἀγρόται θεοῖς θύειν,
ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρων εἰς νομὰς ἀπεζεύχθη,
ὁ δὲ μόσχος ἀδμὴς κεῖνος εἵλκετο, σχοίνῳ
δεθεὶς κέρατα, βωμὸν αἵματος πλήσων.
κἀκεῖνος αὐτῷ τοιάδ' εἶπε φωνήσας·
„Εἰς ταῦτα μέντοι μὴ πονῶν ἐτηρήθης·

»ὁ νέος παρέρπεις τὸν γέροντα καὶ θύῃ,
»καί σου τένοντα πέλεκυς, οὐ ζυγὸς τρίψει.«

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος, ὅτι ἡ καλὴ ἐπιστήμη ἐκ θανάτου ῥύεται.

λη'.

ΠΕΥΚΗ.

Δρυτόμοι τινὲς σχίσαντες ἀγρίην πεύκην
ἐνῆραν αὐτῇ σφῆνας, ὡς διασταίη
γένοιτό τ' αὐτοῖς ὁ πόνος ὕστερον ῥᾴων.
πεύκη στένουσα »Πῶς ἂν« εἶπε »μεμφοίμην
»τὸν πέλεκυν, ὅς μου μὴ προσῆκε τῇ ῥίζῃ,
»ὡς τοὺς κακίστους σφῆνας, ὧν ἐγὼ μήτηρ;
»ἄλλος γὰρ ἄλλῃ μ' ἐμπεσὼν διαῤῥήσσει.«
Ὁ μῦθος ἡμῖν τοῦτο πᾶσι μηνύει,
ὡς οὐδὲν οὕτω δεινὸν ἂν πρὸς ἀνθρώπων
πάθοις τι τῶν ἔξωθεν, ὡς ὑπ' οἰκείων.

λθ'.

ΔΕΛΦΙΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΡΚΙΝΟΣ.

Δελφῖνες αἰεὶ διεφέροντο φαλαίναις·
τούτοις παρῆλθε καρκίνος μεσιτεύων·
ὡς εἴ τις ὢν ἄδοξος ἐν πολιτείαις
στάσιν τυράννων μαχομένων εἰρηνεύοι.

μ'.

ΚΑΜΗΛΟΣ.

Διέβαινε ποταμὸν ὀξὺν ὄντα τῷ ῥείθρῳ
κυρτὴ κάμηλος, εἶτ' ἔχεζε. τοῦ δ' ὄνθου
φθάνοντος αὐτὴν εἶπεν· „Ἦ κακῶς πράττω·
„ἔμπροσθεν ἤδη τἀξόπισθέν μου βαίνει.«
Πόλις ἄν τις εἴποι τὸν λόγον τὸν Αἰσώπου,
ἧς ἔσχατοι κρατοῦσιν ἀντὶ τῶν πρώτων.

μα'.

ΣΑΥΡΑ.

Διαῤῥαγῆναί φασιν ἐκ μέσου νώτου
δράκοντι μῆκος ἐξισουμένην σαύραν.
Βλάψεις σεαυτὸν κοὐδὲν ἄλλο ποιήσεις,
ἂν τόν γε λίαν ὑπερέχοντα μιμήσῃ.

μβ'.

ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΜΑΓΕΙΡΟΣ.

Δεῖπνόν τις εἶχεν ἐν πόλει λαμπρὸν θύσας.
ὁ κύων δὲ τούτου κυνὶ φίλῳ συναντήσας
ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα·
κἀκεῖνος ἦλθε. τὸν δὲ τοῦ σκέλους ἄρας
ὁ μάγειρος ἐκτὸς ἐξέριψε τοῦ τοίχου
ἐς τὴν ἀγυιάν. τῶν κυνῶν δ' ἐρωτώντων,

ὅπως ἐδείπνησ', εἶπε· „Πῶς γὰρ ἂν κρεῖττον,
„ὃς οὐδὲ ποίαν ἀναλύειν με γινώσκω;“

Ὅτι τοῖς μὴ λόγῳ τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦσιν ἕπεται πολλάκις τὸ κακῶς ἐν αὐτοῖς πάσχειν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε.

μγ'.

ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΚΥΝΗΓΕΤΑΙ.

Ἔλαφος κεράστης ὑπὸ τὸ καῦμα διψήσας
λίμνης ὕδωρ ἔπινεν ἡσυχαζούσης·
ἐκεῖ δ' ἑαυτοῦ τὴν σκιὴν θεωρήσας
χηλῆς μὲν ἕνεκα καὶ ποδῶν ἐλυπήθη,
ἐπὶ τοῖς δὲ κέρασιν ὡς καλοῖς ἄγαν ηὔχει.
παρῆν δὲ Νέμεσις, ἣ τὰ γαῦρα πημαίνει.
κυνηγέτας γὰρ ἄνδρας εἶδεν ἐξαίφνης
ὁμοῦ σαγήναις καὶ σκύλαξιν εὐρίνοις·
ἰδὼν δ' ἔφευγε, δίψαν οὐδέπω παύσας,
καὶ μακρὸν ἐπέρα πεδίον ἴχνεσιν κούφοις.
ἐπεὶ δὲ * σύνδενδρον ἦλθεν εἰς ὕλην,
κέρατα θάμνοις ἐμπλακεὶς ἐθηρεύθη,
καὶ ταῦτ' ἔφη· »Δύστηνος, ὡς διεψεύσθην!
»οἱ γὰρ πόδες μ' ἔσωζον, οἷς ἐπῃδούμην·
»τὰ κέρατα δὲ προὔδωκεν, οἷς ἐγαυρούμην.«
Περὶ τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ὅταν κρίνῃς,
μηδὲν βέβαιον ὑπολάβῃς προγινώσκων,
μηδ' αὖτ' ἀπογνῷς μηδ' ἀπελπίσῃς· οὕτω
σφάλλουσιν ἡμᾶς ἐνίοθ' αἱ πεποιθήσεις.

μδ'.

ΤΑΥΡΟΙ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἐνέμοντο ταῦροι τρεῖς ἀεὶ μετ' ἀλλήλων.
λέων δὲ τούτους συλλαβεῖν ἐφεδρεύων
ὁμοῦ μὲν αὐτοὺς οὐκ ἔδοξε νικήσειν,
λόγοις δ' ὑπούλοις διαβολαῖς τε συγκρούων
ἐχθροὺς ἐποίει, χωρίσας δ' ἀπ' ἀλλήλων
ἕκαστον αὐτῶν ἔσχε ῥᾳδίαν θοίνην.
Ὅταν μάλιστα ζῇν θέλῃς ἀκινδύνως,
ἐχθροῖς ἀπίστει, τοὺς φίλους δ' ἀεὶ τήρει.

με'.

ΑΙΠΟΛΟΣ ΚΑΙ ΑΙΓΕΣ.

Ἔνιφεν ὁ Ζεύς· αἰπόλος δέ τις φεύγων
εἰς ἄντρον εἰσήλαυνε τῶν ἀοικήτων
τὰς αἶγας ἄκρῃ χιόνι λευκανθιζούσας.
εὑρὼν δ' ἐκεῖ τάχιον εἰσδεδυκυίας
αἶγας κερούχους ἀγρίας, πολὺ πλείους
ὧν αὐτὸς ἦγε, μείζονάς τε καὶ κρείσσους,
ταῖς μὲν φέρων ἔβαλλε θαλλὸν ἐξ ὕλης,
τὰς δέ γ' ἰδίας ἀφῆκε μακρὰ λιμώττειν.
ὡς δ' ᾐθρίασε, τὰς μὲν εὗρε τεθνώσας·
αἱ δ' οὐκ ἔμειναν, ἀλλ' ὀρῶν ἀβοσκήτων
ἀνέμβατον δρυμῶνα ποσσὶν ἠρεύνων.
ὁ δ' αἰπόλος γελαστὸς ἦλθεν εἰς οἴκους
αἰγῶν ἔρημος· ἐλπίσας δὲ τὰς κρείσσους
οὐκ ὤνατ' οὐδ' ὧν αὐτὸς εἶχεν ἐκ πρώτης.

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκδιδάσκει μηδαμῶς τῶν οἰκείων ἀμελεῖν, μάλιστα κέρδους ἕνεκα ἀμφιβόλου ὑπάρχοντος.

μς΄.

ΕΛΑΦΟΣ ΝΟΣΩΝ.

Ἔλαφος καθ᾽ ὕλην γυῖα κοῦφα σαρκήσας
ἔκειτο πεδίοις ἐν χλόῃ βαθυσχοίνῳ,
ἐξ ἧς ἕτοιμον χιλὸν εἶχε πεινήσας.
ἤρχοντο δ᾽ ἀγέλαι ποικίλων ἐκεῖ ζῴων
ἐπισκοπούντων· ἦν γὰρ ἀβλαβὴς γείτων.
ἐλθὼν δ᾽ ἕκαστος, τῆς πόας ἀποτρώγων,
ᾔει πρὸς ὕλας· ὁ δέ γε πρὸς πείνης θνήσκει.
ἔλαφος δὲ λιμῷ, κοὐ νόσῳ, κατεσκλήκει,
μή πω κορώνην δευτέραν ἀναπλήσας,
ὅς, εἰ φίλους οὐκ ἔσχε, κἂν γεγηράκει.

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει· δεῖν τὰ ὁπωσοῦν ἐπιόντα δεινὰ λόγοις ἐξευμαρίζειν ἠπίοις, καὶ τὸ τούτων ὀχληρὸν ἀποπαύειν.

μζ΄.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ.

Ἐν τοῖς παλαιοῖς ἦν ἀνὴρ ὑπέργηρως,
εἶχεν δὲ πολλοὺς παῖδας· οἷς ἐπισκήπτων
(ἔμελλε γὰρ δὴ τὸν βίον τελευτήσειν)
ἐκέλευε λεπτῶν, εἴ τίς ἐστί που, ῥάβδων
δέσμην ἐνεγκεῖν. ἧκέ τις φέρων ταύτην.
»Πειρᾶσθε δή μοι, τέκνα, σὺν βίῃ πάσῃ
»ῥάβδους κατάξαι δεδεμένας σὺν ἀλλήλαις.«
οἱ δ᾽ οὐκ ἄρ᾽ ἠδύναντο. »Κατὰ μίαν τοίνυν
»πειρᾶσθ᾽.« ἑκάστης δ᾽ εὐχερῶς καταγείσης
»Ὦ παῖδες, οὕτως« εἶπεν, »ἂν μὲν ἀλλήλοις

»ὁμοφρονῆτε πάντες, οὐδ' ἂν εἴς ὑμᾶς
»βλάψαι δύναιτο, κἂν μέγιστον ἰσχύῃ·
»ἢν δ' ἄλλος ἄλλου χωρὶς ἦτε τὴν γνώμην,
»πείσεσθ' ἕκαστος ταὐτὰ τῇ μιᾷ ῥάβδῳ.«
Φιλαδελφία μέγ' ἀγαθόν ἐστιν ἀνθρώποις,
ἣ καὶ ταπεινοὺς ὄντας ἦρεν εἰς ὕψος.

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκδιδάσκει ὅσον τὸ τῆς ὁμονοίας καλὸν καὶ τί πάλιν τὸ ἐπιζήμιον τοῖς μηδαμῶς ταύτην κεκτημένοις.

μη'.

ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Ἐν ὁδῷ τις Ἑρμῆς τετράγωνος εἱστήκει·
λίθων δ' ὑπ' αὐτῷ σωρὸς ἦν. κύων τούτῳ
εἶπε προσελθών· »Χαῖρε πρῶτον, Ἑρμεία·
»ἔπειτ' ἀλεῖψαι βούλομαί σε μηδ' οὕτω
»θεὸν παρελθεῖν, καὶ θεὸν παλαιστρίτην.«
ὁ δ' εἶπεν· »Ἂν μὴ τοῦτό μοι 'πιλιχμήσῃς
»τοὔλαιον ἐλθὼν μηδέ μοι προσουρήσῃς,
»χάριν εἴσομαί σοι· καὶ πλέον με μὴ τίμα.«

Ὅτι τοῖς κακοῖς ἀρκεῖ τέως, οὐκ ἄλλως πως δυναμένοις δρᾶσαι τὰ βελτίω, κἂν τῶν συνήθων αὐτῶν αἰτιῶν ἀργῆσαι.

μθ'.

ΕΡΓΑΤΗΣ ΚΑΙ ΤΥΧΗ.

Ἐκάθευδε νύκτωρ ἐργάτης ὑπ' ἀγνοίης
φρέατος ἐγγύς. τῆς Τύχης δ' ἐπιστάσης

„ἄλλων ἐπ' ὤμοις φερομένη σιωπώντων;"
Κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μακρὸν οἰμώζειν
ἄλλων πονούντων, † ὡσείπερ αὐτὸς κάμνων.

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει· [δεῖν] μηδαμῶς ἐν τοῖς πράγμασιν ἄλλων πονουμένων ἄλλους ἀδίκως οἰμώζειν καὶ πόνους ἀλλοτρίους ἑαυτοῖς ἐπιγράφειν.

νγ΄.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Εἰς λύκον ἀλώπηξ ἐμπεσοῦσα δειλαίη
ζωγρεῖν ἐδεῖτο μηδὲ γραῦν ἀποκτείνειν.
ὁ δ' „Ἂν λόγους μοι τρεῖς ἀληθινοὺς εἴπῃς,
„ἐγώ σε" φησί „νὴ τὸν Πᾶνα ζωγρήσω."
ἡ δ' „Εἴθε μέν μοι πρῶτα μὴ συνηντήκοις·
„ἔπειτα δ', εἴθε τυφλὸς ὢν ὑπηντήκοις·
„τρίτον δ' ἐπ' αὐτοῖς," εἶπε· „μὴ σύγ' εἰς ὥρας
„ἵκοιο μηδέ μοι πάλιν συναντήσοις."

Ὅτι πολλάκις αἱ περιστάσεις πεφύκασι καὶ παρὰ γνώμην τὰ σιγῆς ἄξια εἰς τοὐμφανὲς ἄγειν.

νδ΄.

ΕΥΝΟΥΧΟΣ ΚΑΙ ΘΥΤΗΣ.

Εὐνοῦχος ἦλθε πρὸς θύτην ὑπὲρ παίδων
σκεψόμενος. ὁ θύτης δ' ἀγνοεῖν † παραπλώσας
„Ὅταν μὲν" εἶπεν „αὔτ' ἴδω, πατὴρ γίγνῃ·
„ὅταν δὲ τὴν σὴν ὄψιν, οὐδ' ἀνὴρ φαίνῃ."

Πρὸς τοὺς τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῶν οὐ δεόντων ποιουμένους ἢ καὶ ἄλλως μὴ δυναμένων γενέσθαι.

νε΄.

ΒΟΥΣ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.

Ἕνα βοῦν τις εἶχε· τὴν ὄνον δὲ συζεύξας
ἠροτρία, πτωχῶς μέν, ἀλλ' ἀναγκαίως.
ἐπεὶ δὲ τοὔργον ἐτετέλεστο καὶ λύειν
ἔμελλεν αὐτούς, ἥ γ' ὄνος διηρώτα
τὸν βοῦν· »Τίς ἄξει τῷ γέροντι τὰ σκεύη;«
ὁ δὲ βοῦς πρὸς αὐτὴν εἶπεν· »Ὅσπερ εἰώθει.«

νϛ΄.

ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ.

Εὐτεκνίης ἔπαθλα πᾶσι τοῖς ζῴοις
ὁ Ζεὺς ἔθηκε· πάντα δ' ἔβλεπε κρίνων.
ἦλθεν δὲ καὶ πίθηκος ὡς καλὴ μήτηρ,
πίθωνα γυμνόν, σιμόν, ἠρμένη κόλποις.
γέλως δ' ἐπ' αὐτῷ τοῖς θεοῖς ἐκινήθη.
ἡ δ' εἶπεν οὕτω· „Ζεὺς μὲν οἶδε τὴν νίκην·
»ἐμοὶ δὲ πάντων οὗτός ἐστι καλλίων."
Ὁ λόγος δοκεῖ μοι πᾶσι τοῦτο σημαίνειν·
τὸν αὐτὸς αὑτοῦ πᾶς τις εὐπρεπῆ κρίνει.

νζ΄.

ΕΡΜΟΥ ΑΜΑΞΑ ΚΑΙ ΑΡΑΒΕΣ.

Ἑρμῆς, ἅμαξαν ψευσμάτων τε πληρώσας
ἀπάτης τε πολλῆς καὶ πανουργίας πάσης,
ἤλαυνε διὰ γῆς, ἄλλο φῦλον ἐξ ἄλλου
σχεδίην ἀμείβων καὶ μέρος τῶν ἀνθρώπων,

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η.

ξα'.

ΚΥΝΗΓΟΣ ΚΑΙ ΑΛΙΕΥΣ.

Ἤιει κυνηγὸς ἐξ ὄρους κυνηγήσας,
ᾔει δὲ γριπεὺς κύρτον ἰχθύων πλήσας.
καί πως συνηβόλησαν οἱ δύ' ἀλλήλοις·
χὼ μὲν κυνηγὸς ἰχθύων ἀλιζώων,
θήρην δ' ὁ γριπεὺς ᾑρέτιζεν ἀγρίην·
ἅ τ' εἶχον ἀντέδωκαν· εἶτα τὴν θήρην
ἤμειβον αἰεί, δεῖπνα δ' εἶχον ἡδίω,
ἕως τις αὐτοῖς εἶπεν· »Ἀλλὰ καὶ τούτων
»τὸ χρηστὸν ἐξολεῖται τῇ συνηθείᾳ,
»πάλιν δ' ἕκαστος ἃ πρὶν εἶχε ζητήσει.«

Ὅτι πᾶς δυσάρεστος, τοῦ παρόντος ἡδέος μικρόν τι ἀπολαύσας, εὐθὺς τὴν ἐπιθυμίαν ἐφ' ἕτερον τρέπει.

ξβ'.

ΗΜΙΟΝΟΣ.

Ἡμίονος ἀργῆς χιλὸν ἐσθίων φάτνης
καὶ κριθιάσας ἐτρόχαζε κἀφώνει,
τένοντα σείων· »Ἵππος ἐστί μοι μήτηρ,
»ἐγὼ δ' ἐκείνης οὐδὲν ἐν δρόμοις ἥττων.«
ἄφνω δ' ἔπαυσε τὸν δρόμον κατηφήσας·
ὄνου γὰρ εὐθὺς πατρὸς ὢν ἀνεμνήσθη.

Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς μὴ μέγα φρονεῖν ἐν ταῖς

εὐημερίαις, μάλιστα δὲ τοὺς ἐξ ἀγενῶν προγόνων κατὰ τύχην δοξασθέντας.

ξγ'.

ΗΡΩΣ.

Ἦν τις κατ' οἴκους ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἥρως
ἔχων ἐν αὐλῇ τέμενος. ἔνθα δὴ θύων
στέφων τε βωμοὺς καὶ καταβρέχων οἴνῳ
προσηύχετ' αἰεί· „Χαῖρε, φίλταθ' ἡρώων,
»καὶ τὸν σύνοικον ἀγαθὰ δαψιλῆ ποίει.«
κἀκεῖνος αὐτῷ νυκτὸς ἐν μέσαις ὥραις
„Ἀγαθὸν μὲν« εἶπεν „οὐδὲν ἄν τις ἡρώων
»οὔτ' ἂν παράσχοι· ταῦτα τοὺς θεοὺς αἴτει·
„κακῶν δὲ πάντων, ἅ τε σύνεστιν ἀνθρώποις,
„δοτῆρες ἡμεῖς. τοιγὰρ εἰ κακῶν χρῄζεις,
»εὔχου· παρέξω πολλά, κἂν ἓν αἰτήσῃς.
„πρὸς ταῦτα λοιπὸν αὐτὸς οἶδας ἂν θύσῃς.«

Ὅτι τοὺς πονηροὺς οὐ δεῖ αἰτεῖν ἀγαθά· οὐ γὰρ παρέξουσιν· εἰ δὲ κακά τις αἰτεῖται, ἑτοίμως μᾶλλον παρέχουσι.

ξδ'.

ΕΛΑΤΗ ΚΑΙ ΒΑΤΟΣ.

Ἤριζον ἐλάτη καὶ βάτος πρὸς ἀλλήλας.
ἐλάτης δ' ἑαυτὴν πολλαχῶς ἐπαινούσης·
»Καλὴ μέν εἰμι καὶ τὸ μέτρον εὐμήκης,
„καὶ τῶν νεφῶν σύνοικος ὀρθίη φύω·
»στέγη τε μελάθρων εἰμὶ καὶ τρόπις πλοίων,

„δένδρων τοσουτων εκπρεπεστάτη πάντων.“
βάτος πρὸς αὐτὴν εἶπεν· »Ἢν λάβῃς μνήμην
»τῶν πελέκεών τε τῶν ἀεί σε κοπτόντων
»καὶ τῶν πελύκων τῶν ἀεί σε τεμνόντων,
»βάτος γενέσθαι καὶ σὺ μᾶλλον αἱρήσῃ.«
Ἅπας ὁ λαμπρὸς τῶν ἐλαττόνων μᾶλλον
καὶ δόξαν ἔσχε χὐπέμεινε κινδύνους.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς κοσμικαῖς ἀρχαῖς μεγαλοφρονοῦντας καὶ διὰ τοῦτο τῶν πέλας κατεπαιρομένους, οἳ μετὰ αὐταρκείας βιοῦντες, κἀντεῦθεν τῶν μεγάλων ἐκφεύγουσι κινδύνων.

ξε΄.

ΓΕΡΑΝΟΣ ΚΑΙ ΤΑΩΣ.

Ἤριζε τεφρὴ γέρανος εὐφυεῖ ταῷ
σείοντι χρυσᾶς πτέρυγας. „Ἀλλ᾽ ἐγὼ ταύταις«
ἡ γέρανος εἶπεν, „ὧν σὺ τὴν χρόην σκώπτεις,
„ἄστρων σύνεγγυς ἵπταμαί τε καὶ κράζω.
»σὺ δ᾽ ὡς ἀλέκτωρ ταῖσδε ταῖς καταχρύσοις
„χαμαὶ πτερύσσῃ“ φησίν, „οὐδ᾽ ἄνω φαίνῃ.“
Θαυμαστὸς εἶναι σὺν τρίβωνι βουλοίμην,
ἢ ζῆν ἀδόξως πλουσίᾳ σὺν ἐσθῆτι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ.

ξϛ΄.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΥΝ ΔΥΣΙ ΠΗΡΑΙΣ.

Θεῶν Προμηθεὺς ἦν τις, ἀλλὰ τῶν πρώτων.
τοῦτον πλάσασθαί φασι δεσπότην ζῴων

ἄνθρωπον ἐκ γῆς. ἐκ δὲ τοῦ δύω πήρας
κρεμάσαι φέροντά φασι τῶν ἐν ἀνθρώποις
κακῶν γεμούσας, τὴν πρόσω μὲν ὀθνείων,
ἰδίων δ᾽ ὄπισθεν, ἥτις ἦν πολλῷ μείζων.
διό μοι δοκοῦσι συμφορὰς μὲν ἀλλήλων
βλέπειν ἀκριβῶς, ἀγνοεῖν δὲ τὰς οἴκοι.

ξζ΄.

ΟΝΑΓΡΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Θήρης ὄναγρος καὶ λέων ἐκοινώνουν,
ἀλκῇ μὲν ὁ λέων, ὁ δ᾽ ὄνος ἐν ποσὶ κρείσσων.
ἐπεὶ δὲ λείαν εἶχον ἄφθονον ζῴων,
ὁ λέων μερίζει καὶ τίθησι τρεῖς μοίρας,
καὶ »Τὴν μὲν αὐτὸς« φησί »λήψομαι πρῶτος·
»βασιλεὺς γάρ εἰμι· λήψομαι δὲ κἀκείνην,
»ὡς ἐξ ἴσου κοινωνός· ἡ τρίτη δ᾽ αὕτη
»κακόν τι δώσει μὴ θέλοντί σοι φεύγειν.«
Μέτρει σεαυτόν· πρᾶγμα μηδὲν ἀνθρώπῳ
δυνατωτέρῳ σύναπτε, μηδὲ κοινώνει.

ξη΄.

ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΖΕΥΣ.

Θεοῖς Ἀπόλλων ἔλεγε μακρὰ τοξεύων·
»Οὐκ ἂν βάλοι τις πλεῖον οὐδὲ τοξεύσει.«
ὁ Ζεὺς δὲ παίζων ἠρίδαινε τῷ Φοίβῳ.
Ἑρμῆς δ᾽ ἔσειεν Ἄρεος ἐν κυνῇ κλήρους.
λαχὼν δ᾽ ὁ Φοῖβος χρυσέην τε κυκλώσας
τόξοιο νευρήν, ὀξέως ἀφεὶς πρῶτος,
τὸ βέλος ἔπηξεν ἐντὸς Ἑσπέρου κήπου.

ὁ Ζεὺς δὲ διαβὰς ταὐτὸ μέτρον εἱστήκει,
καὶ »Ποῦ βάλω, παῖ;« φησίν· »οὐκ ἔχω χώραν.«
τόξον δὲ νίκην ἔλαβε μηδὲ τοξεύσας.

Ὅτι ἔστι τινὰ καὶ κόπου χωρὶς νίκην ἄρασθαι, σοφῶς τοῖς πράγμασι κεχρημένον.

ξθ'.

ΛΑΓΩΟΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Θάμνου λαγωὸν τὸν δασύπουν ἀναστήσας
κύων ἐδίωκεν, οὐκ ἄπειρος ἀγρεύειν·
δρόμῳ δ' ἐλείφθη. καί τις αἰπόλος σκώπτων
»Ὁ πηλίκος σου« φησὶν »εὑρέθη θάσσων.«
ὁ δ' εἶπεν· »Ἄλλως ἄλλον ἁρπάσαι σπεύδων
»τρέχει τις, ἄλλως δ' αὐτὸν ἐκ κακοῦ σῴζων.«

ο'.

ΘΕΩΝ ΓΑΜΟΙ.

Θεῶν γαμούντων, ὡς ἕκαστος ἐζεύχθη,
παρῆν ἐφ' ἅπασι Πόλεμος ἐσχάτῳ κλήρῳ.
Ὕβριν δὲ γήμας, ἣν Ἄρης κατειλήφει,
ταύτης περισσῶς, ὡς λέγουσιν, ἠράσθη·
ἕπεται δὲ ταύτῃ πανταχοῦ βαδιζούσῃ.
Μή γ' οὖν ἔθνη που, μὴ πόλεις τὰς ἀνθρώπων
ὕβρις ἐπέλθοι προσγελῶσα τοῖς δήμοις,
ἐπεὶ μετ' αὐτὴν πόλεμος εὐθέως ἥξει.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι.

οα'.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ.

Ἰδὼν γεωργὸς νῆα ναυτίλων πλήρη
βάπτουσαν ἤδη κῦμα κυρτὸν ἐκ πρώτης
„Ὦ πέλαγος« εἶπεν, »εἴθε μήποτ' ἐπλεύσθης,
»ἀνηλεὲς στοιχεῖον, ἐχθρὸν ἀνθρώποις!"
ἤκουσε δ' ἡ θάλασσα καὶ γυναικείην
λαβοῦσα φωνὴν εἶπε· »Μή με βλασφήμει·
»ἐγὼ γὰρ ὑμῖν οὐδὲν αἰτίη τούτων,
„ἄνεμοι δὲ πάντες, ὧν ἐγὼ μέση κεῖμαι.
»τούτων δὲ χωρὶς ἂν ἴδῃς με καὶ πλεύσῃς,
»ἐρεῖς με τῆς σῆς ἠπιωτέρην γαίης.«
Ὅτι πολλὰ χρηστὰ πράγμαθ' αἱ κακαὶ φύσεις
τρέπουσιν εἰς τὸ χεῖρον, ὡς δοκεῖν φαῦλα.

Ὁ μῦθος οὗτος ἐλέγχει ἐκείνους, οἵ τινες διαβολαῖς πρὸς τοὺς δυνάστας βλάπτειν πεφύκασι τοὺς πέλας, οἳ παραπλήσιοί εἰσιν ἀνέμοις χειμερίοις.

οβ'.

ΟΡΝΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΛΟΙΟΣ.

Ἰρίς ποτ' οὐρανίοισι πορφυρῇ κῆρυξ
πτηνοῖσι κάλλους εἶπεν ἐν θεῶν οἴκοις
ἀγῶνα κεῖσθαι· πᾶσι δ' εὐθὺς ἠκούσθη·
καὶ πάντ' ἀέθλων ἔσχεν ἵμερον ζῴων.
ἔσταζε πέτρης αἰγὶ δυσβάτου κρήνη,

καὶ θερινὸν ὕδωρ καὶ διαυγὲς εἱστήκει,
πάντων τ' ἐπ' αὐτὸ φῦλον ἦλθεν ὀρνίθων,
πρόσωπα δ' αὐτῶν ἐξέλουε καὶ κνήμας,
ἔσειε ταρσούς, ἐκτένιζε τὰς χαίτας.
ἦλθεν δ' ἐκείνην καὶ κολοιὸς εἰς κρήνην,
γέρων κορώνης υἱός· ἄλλο δ' ἐξ ἄλλου
πτερὸν καθ' ὑγρῶν ἐντὸς ἁρμόσας ὤμων,
μόνος τὰ πάντων ποικίλως ἐκοσμήθη,
καὶ πρὸς θεοὺς ἤϊξεν αἰετοῦ κρείσσων.
ὁ Ζεὺς δ' ἐθάμβει καὶ παρεῖχε τὴν νίκην,
εἰ μὴ χελιδὼν αὐτόν, ὡς Ἀθηναία,
ἤλεγξεν, ἑλκύσασα τὸ πτερὸν πρώτη.
ὁ δ' εἶπεν αὐτῇ· »Μή με συκοφαντήσῃς.«
τὸν δ' ἄρα τρυγὼν ἐσπάραττε καὶ κίχλα,
καὶ κίσσα, καὶ κορυδαλὸς οὐν τάφοις παίζων,
χὠ νηπίων εὔθηρος ὀρνέων ἴρηξ,
τά τ' ἄλλ' ὁμοίως. καὶ κολοιὸς ἐγνώσθη.
Ὦ παῖ, σεαυτὸν κόσμον οἰκεῖον κόσμει·
ξένοις γὰρ ἐμπρέπων στερηθήσῃ τούτων.

Ὅτι οἱ νόθον καὶ ἐπείσακτον αὑτοῖς περιθέντες κόσμον ἀλλοτρίῳ τε κάλλει σεμνυνόμενοι, εἴ ποτε τοῦ τοιούτου γυμνωθεῖεν, γέλως λοιπὸν τοῖς πρὶν ἀγνοοῦσιν ὁρῶνται.

ογ'.

ΙΚΤΙΝΟΣ.

Ἴκτινος ἄλλην ὀξέην εἶχε κλαγγήν·
ἵππου δ' ἀκούσας χρεμετίσαντος εὐφώνως,
μιμούμενος τὸν ἵππον, οὔτε τὴν κρείττω
φωνὴν θελήσας ἔσχεν, οὔτε τὴν πρώτην.

Ὅτι οἱ τῶν ἀδυνάτων ἐρῶντες ἔσθ' ὅτε καὶ τῶν μετα χεῖρας ἀστοχοῦσι.

οδ'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΙΠΠΟΣ, ΒΟΥΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Ἵππος τε καὶ βοῦς καὶ κύων ὑπὸ ψύχους
κάμνοντες ἦλθον οἰκίην ἐς ἀνθρώπου.
κἀκεῖνος αὐτοῖς τὰς θύρας ἀναπλώσας
παρῆγεν ἔνδον, καὶ παρ' ἑστίῃ θάλψας
πυρὸς γεμούσῃ παρετίθει τι τῶν ὄντων,
κριθὰς μὲν ἵππῳ, λάθυρα δ' ἐργάτῃ ταύρῳ·
ὁ κύων γὰρ αὐτῷ συντράπεζος εἱστήκει.
ξενίας δ' ἀμοιβὴν ἀντέδωκαν ἀνθρώπῳ,
μερίσαντες αὐτῷ τῶν ἐτῶν ἀφ' ὧν ἔζων·
ὁ μὲν ἵππος εὐθύ· διόπερ ἐν χρόνοις πρώτοις
ἕκαστος ἡμῶν γαῦρός ἐστι τὴν γνώμην·
ὁ δὲ βοῦς μετ' αὐτόν· διόπερ εἰς μέσους ἥκων
μοχθεῖ φίλεργός τ' ἐστὶν ὄλβον ἀθροίζων·
ὁ κύων δ' ἔδωκε, φασί, τοὺς τελευταίους.
διὸ δυσκολαίνει, Βράγχε, πᾶς ὁ γηράσας
καὶ τὸν διδόντα τὴν τροφὴν μόνον σαίνει,
ἀεὶ δ' ὑλακτεῖ καὶ ξένοισιν οὐ χαίρει.

Διαβολὴν ὁ μῦθος ἔχει ἀνδρῶν ἐκείνων, τῶν μηδεμίαν τοῖς ξένοις πρόνοιαν ποιουμένων, εἰς μόνον δὲ τοὺς οἰκείους τὴν στοργὴν περιστώντων ἀπὸ τῆς τοῦ κυνὸς ὑποδείξεως.

οζʹ.

ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Κόραξ δεδηχὼς στόματι τυρὸν εἱστήκει·
τυροῦ δ' ἀλώπηξ ἰχανῶσα κερδῴη
μύθῳ τὸν ὄρνιν ἠπάτησε τοιούτῳ·
„Κόραξ, καλαί σοι πτέρυγες, ὀξέη γλήνη,
„θηητὸς αὐχήν· στέρνον αἰετοῦ φαίνεις·
„ὄνυξι πάντων θηρίων κατισχύεις·
„ὁ τοῖος ὄρνις κωφὸς ἐσσὶ κοὐ κρώζεις!"
κόραξ δ' ἐπαίνῳ καρδίην ἐχαυνώθη,
στόματος δὲ τυρὸν ἐκβαλὼν ἐκεκράγει.
τὸν δ' ἡ σοφὴ λαβοῦσα κερτόμῳ γλώσσῃ
„οὐκ ἦσθ' ἄφωνος" εἶπεν, „ἀλλὰ φωνήεις.
„ἔχεις, κόραξ, ἅπαντα· νοῦς δέ σοι λείπει."

Ὁ μῦθος διδάσκει μηδαμῶς ἄνθρωπον ἐπαίνοις ἐξαπατᾶσθαι· ζημίαι γὰρ ἐντεῦθεν καὶ ἀτιμίαι εἰώθασι γίνεσθαι.

οηʹ.

ΚΟΡΑΞ ΝΟΣΩΝ.

Κόραξ νοσήσας εἶπε μητρὶ κλαιούσῃ·
„Μὴ κλαῖε, μῆτερ· ἀλλὰ τοῖς θεοῖς εὔχου
„νόσου με δεινῆς καὶ πόνων ἀνασφῆλαι."
„Καὶ τίς σε" φησί „τῶν θεῶν, τέκνον, σῴσει;
„τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ βωμὸς οὐκ ἐσυλήθη;"

Ὅτι τοῖς ἀμεταμέλητα, φησίν, εἰς θεὸν πλημμελοῦσιν ἀνωφελεῖς γίγνονται αἱ ὑπὲρ αὐτῶν δεήσεις.

οθ΄.

ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΣΚΙΑ.

Κρέας κύων ἔκλεψεν ἐκ μαγειρείου.
καὶ δὴ παρῄει ποταμόν· ἐν δὲ τῷ ῥείθρῳ
πολὺ τοῦ κρέως ἰδοῦσα τὴν σκιὴν μείζω,
τὸ κρέας ἀφῆκε, τῇ σκιῇ δ' ἐφωρμήθη.
ἀλλ' οὔτ' ἐκείνην εὗρεν, οὔθ' ὃ βεβλήκει,
πεινῶσα δ' ὀπίσω τὸν πόρον διεξῄει.
Βίος ἀβέβαιος παντὸς ἀνδρὸς ἀπλήστου
ἐλπίσι ματαίαις πραγμάτων ἀνήλωται.

π΄.

ΚΑΜΗΛΟΣ.

Κάμηλον ἠνάγκαζε δεσπότης πίνων
ὀρχεῖσθ' ὑπ' αὐλοῖς κυμβάλοις τε χαλκείοις.
ἡ δ' εἶπ'· »Ἐμοὶ γένοιτο κἂν ὁδῷ βαίνειν
»ἄνευ γέλωτος, μή τι κἂν χορῷ παίζειν.«

Ἀντίῤῥησιν ὁ λόγος ἔχει παρὰ τῶν σωφρόνως ζῆν αἱρουμένων πρὸς τοὺς ἐν βίῳ κενὰ ἐπινοουμένους.

πα΄.

ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ.

Κερδὼ πιθήκῳ φησίν· »Ἣν ὁρᾷς στήλην,
»ἐμὴ πατρῴη τ' ἐστὶ κἄτι παππῴη.«
κερδοῖ πίθηκος εἶπεν· »Ὡς θέλεις ψεύδου,
»ἔλεγχον οὐκ ἔχουσα τῆς ἀληθείης.«

Κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μὴ φεύγειν ψεῦδος,
κἂν λανθάνειν ψευδόμενος εὐχερῶς μέλλῃ.

Οὕτως οἱ λίαν ψευδολόγοι τότε μάλιστα καταλαζονεύονται, ὅτε τοὺς ἐλέγχους κατ' ὄψιν οὐκ ἔχουσι.

πβ'.

ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Κοιμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης
διέδραμεν μῦς· ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη·
φρίξας δὲ χαίτην ἔκθορε φωλάδος κοίτης.
κερδὼ δ' ἐπεχλεύαζεν, ὡς ἐκινήθη
πρὸς μῦν ὁ πάντων βασιλεύων λέων θηρῶν.
ὁ δ' „Οὐχὶ τὸν μῦν“ εἶπεν, „ὦ παλαμναίη,
„δέδοικα, μή μου τὴν δορὴν κνίσῃ φεύγων·
„κακὴν δὲ μελέτην ἐπ' ἐμὲ τῆς ὁδοῦ τρίβει.“
Ἀρχόμενον ἄρτι τὸ θρασὺ τῶν ὑβριζόντων,
κἂν μικρὸν ᾖ, κώλυε μηδὲ συγχώρει
εὐκαταφρόνητον σαυτὸν εἶναι τοῖς φαύλοις.

Ὁ λόγος διδάσκει ὅτι οὐδὲ ὑπὸ τῶν μετρίων δεῖ ἡμᾶς καταφρονεῖσθαι, διὰ τὸ μὴ ἐντεῦθεν συνήθειαν κακὴν γεννηθῆναι.

πγ'.

ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Κριθάς τις ἵππου πᾶσαν ἡμέραν πίνων
ἔτριβεν, ἐκτένιζε δ' ἡμέρῃ πάσῃ·
ὁ δ' εἶπεν· „Εἰ θέλεις με ταῖς ἀληθείαις

»καλὸν γενέσθαι, τὸ τρέφον με μὴ πώλει.«
Τῶν καιρίων δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν
καὶ συμφερόντων· κόσμος οὐδὲν ὠνήσει
* * τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων.

Ὁ παρὼν ῥηθήσεται λόγος πρὸς τοὺς ἀντὶ ἀναγκαίων πραγμάτων τοῖς λόγοις μόνοις τοὺς πέλας ἐξαπατῶντας.

πδʹ.

ΚΩΝΩΨ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ.

Κώνωψ ἐπιστὰς κέρατι καμπύλῳ ταύρου
μικρόν τ' ἐπισχὼν εἶπε ταῦτα βομβήσας·
„Εἴ σου βαρύνω τὸν τένοντα καὶ σαίνω,
„καθεδοῦμ' ἀπελθὼν ποταμίας ἐπ' αἰγείρου.«
ὁ δ' „Οὐ μέλει μοι“ φησίν, „οὔτ' ἐὰν μείνῃς,
οὔτ' ἂν ἀπέλθῃς· οὐδ' ὅτ' ἦλθες ἐγνώκειν.“
Γελοῖος ὅστις οὐδὲν ὢν κατ' ἀνθρώπων
τῶν κρειττόνων θρασύνεθ' ὥς τις ὢν σφόδρα.

Κατηγορίαν ὁ λόγος περιέχει ἀνδρὸς εὐτελοῦς καὶ λίαν ἀδυνάτου, ὑπολήψεις δὲ μεγάλας περὶ ἑαυτοῦ κεκτημένου.

πεʹ.

ΚΥΝΕΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΙ.

Κυσίν ποτ' ἔχθρα καὶ λύκοις συνειστήκει.
κύων δ' Ἀχαιὸς ᾑρέθη κυνῶν δήμου
στρατηγὸς εἶναι. καὶ μάχης ἐπιστήμων
ἔμελλεν, ἐβράδυνεν. οἱ δ' ἐπηπείλουν,

εἰ μὴ προάξει τὴν μάχην ἐνεδρεύσει.
»Ἀκούσατ'“ εἶπεν, „οὐ χάριν διατρίβω,
»τί δ' εὐλαβοῦμαι· χρὴ δ' ἀεὶ προβουλεύειν.
»τῶν μὲν πολεμίων τὸ γένος ὧν ὁρῶ πάντων
„ἕν ἐστιν· ἡμῶν δ' ἦλθον οἱ μὲν ἐκ Κρήτης,
»οἱ δ' ἐκ Μολοσσῶν· εἰσὶν οἵδ' Ἀκαρνάνων,
„ἄλλοι δὲ Δόλοπες· οἱ δὲ Κύπρον ἢ Θρᾴκην
„αὐχοῦσιν· ἄλλοι δ' ἄλλοθεν. τί μηκύνω;
„τὸ χρῶμα δ' ἡμῖν οὐχ ἕν ἐστιν ὡς τούτοις.
»ἄλλοι μὲν ἡμῶν μέλανες, οἱ δὲ τεφρώδεις·
»ἔνιοι δὲ λαμπροὶ καὶ διάργεμοι στήθη,
»ἄλλοι δὲ λευκοί· πῶς ἂν οὖν δυνηθείην
„εἰς πόλεμον ἄρχειν« εἶπε »τῶν ἀσυμφώνων
»πρὸς τοὺς ὅμοια πάντ' ἔχοντας ἀλλήλοις;“
Συμφωνία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις·
τὸ δὲ στασιάζον ἀσθενές τε καὶ δοῦλον.

πς'.

ΑΛΩΠΗΞ ΟΓΚΩΘΕΙΣΑ

Κοίλωμα ῥίζης φηγὸς εἶχεν ἀρχαίη.
ἐν τῇ δ' ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλου πήρη,
ἄρτων ἑώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης·
ταύτην ἀλώπηξ εἰσδραμοῦσα τὴν πήρην
ἐξέφαγε· γαστὴρ δ', ὥσπερ εἰκός, ὠγκώθη,
στενῆς δὲ τρώγλης οὐκέτ' εἶχεν ἐκδῦναι.
ἑτέρα δ' ἀλώπηξ, ὡς ἐπῆλθε κλαιούσῃ,
σκώπτουσ' „Ἀνάμεινον“ εἶπεν, „ἄχρι πεινήσῃς·
„οὐδ' ἐξελεύσῃ πρότερον, ἄχρι τοιαύτην
„τὴν γαστέρα σχῇς, ἡλίκην ὅτ' εἰσῄεις.“

Ὁ μῦθος παραινεῖ μηδαμῶς σπεύδειν τινὰ πρὸς

πλεονεξίαν τοῦ πέλας, γινώσκων ὅτι τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτων ὁ χρόνος διαλύει.

πζ΄.

ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΛΑΓΩΟΣ.

Κύων λαγωὸν ἐξ ὄρους ἀναστήσας
ἐδίωκε δάκνων αὐτόν, εἰ κατειλήφει·
μεταστραφεὶς δ' ἔσαινεν ὥς φίλῳ ψαύων.
ὁ λαγωὸς „Ἁπλοῦν“ δ' εἶπε „θηρίον γίγνου·
„φίλος εἶ; τί δάκνεις; ἐχθρὸς εἶ; τί οὖν σαίνεις;“
Ἀμφίβολος οὗτός ἐστι νοῦς ἐν ἀνθρώποις,
οἷς οὔτ' ἀπιστεῖν ἔχομεν, οὔτε πιστεύειν.

πη΄.

ΚΟΡΥΔΑΛΟΣ ΚΑΙ ΝΕΟΣΣΟΙ.

Κορυδαλὸς ἦν τις ἐν χλόῃ νεοσσεύων
καὶ τῷ χαραδριῷ πρὸς τὸν ὄρθρον ἀντᾴδων·
ὃς παῖδας εἶχε ληΐου κόμῃ θρέψας
λοφῶντας ἤδη καὶ πτεροῖσιν ἀκμαίους.
ὁ δὲ τῆς ἀρούρης δεσπότης ἐποπτεύων,
ὡς ξηρὸν εἶδε τὸ θέρος, εἶπε· »Νῦν ὥρη
»πάντας λαβεῖν μοι τοὺς φίλους, ἵν' ἀμήσω.«
καί τις κορυδαλοῦ τῶν λοφηφόρων παίδων
ἤκουεν αὐτοῦ τῷ τε πατρὶ μηνύει,
σκοπεῖν κελεύων ποῦ σφέας μεταστήσει.
ὁ δ' εἶπεν· „Οὔπω καιρός ἐστι νῦν φεύγειν·
»ὃς γὰρ φίλοις πέποιθεν οὐκ ἄγαν σπεύδει.«
ὡς αὖθις ἦλθεν, ἡλίου δ' ὑπ' ἀκτίνων
ἤδη ῥέοντα τὸν στάχυν θεωρήσας,

μισθὸν μὲν ἀμητῆρσιν αὔριον πέμψειν,
μισθὸν δὲ πᾶσι δραγματηφόροις δώσειν
εἶπεν, κορυδαλὸς παισὶ νηπίοις· „Ὄντως
„νῦν ἔστιν ὥρη, παῖδες, ἀλλαχοῦ φεύγειν,
„ὅτ' αὐτὸς αὑτῷ κοὐ φίλοισι πιστεύει.

Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς ἐμπιμελεῖσθαι τῶν οἰκείων, ὅση δύναμις, καὶ μὴ καταφρονεῖν, θαῤῥοῦντας ταῖς τῶν φίλων συνδρομαῖς.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ.

πθ'.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΡΝΙΟΝ.

Λύκος πότ' ἄρνα πεπλανημένον ποίμνης
ἰδὼν βίᾳ μὲν οὐκ ἐπῆλθεν ἁρπάξων,
ἔγκλημα δ' ἔχθρας εὐπρόσωπον ἐζήτει.
„Σύ μ',« εἶπε, »πέρυσι μικρὸς ὢν ἐβλασφήμεις.«
*»Ἐγὼ οὐ περυσινός, * ἐπ' ἔτος ἐγεννήθην.«*
»Οὐκοῦν σὺ τὴν ἄρουραν, ἣν ἔχω, κείρεις.«
„Οὔπω τι χλωρὸν ἔφαγον, οὐδ' ἐβοσκήθην.«
»Οὐδ' ἆρα πηγὴν ἐκπέπωκας ἣν πίνω;«
„Θηλὴ μεθύσκει μέχρι νῦν με μητρῴη.«
τότε δὴ τὸν ἄρνα συλλαβὼν τε καὶ τρώγων
»Ἀλλ' οὐκ ἄδειπνον« εἶπε „τὸν λύκον θήσεις,
„κἂν εὐχερῶς μου πᾶσαν αἰτίην λύσῃς.«

Ὅτι τοὺς φύσει πονηροὺς καὶ ἀδίκους οὐδ' εὔλογος ἀπολογία πείθει.

ϟ'.

ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΝΕΒΡΟΣ.

Λέων ἐλύσσα· τὸν δὲ νεβρὸς ἐξ ὕλης
ἰδὼν ἔφησεν· „Ἡμέων ταλαιπώρων!
„τί γὰρ μεμηνὼς οὗτος οὐχὶ ποιήσει,
»ὃς ἦν φορητὸς οὐδὲ σωφρονῶν ἡμῖν;«

Πρὸς ἄνδρα φύσει ὀργίλον καὶ αἱμοβόρον ἐξουσίαν ἀρχῆς κατὰ τῶν ὑπηκόων λαμβάνοντα.

ϟα'.

ΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΣ.

Λέοντα φεύγων ταῦρος εἰς ἐρημαίην
σπήλυγγα κατέδυ ποιμένων ὀρειφοίτων,
ὅπου τράγος τις χωρὶς αἰπόλου μείνας
τὸν ταῦρον ἐμβὰς τοῖς κέρασιν ἐξώθει.
ὁ δ' εἶπεν· „Οὐ σέ, τὸν λέοντα δ' ἐκκλίνω.
»ἀνέξομαί σου μικρὰ τῆς ἐπηρείης·
»ἐπεὶ παρελθέτω με, καὶ τότε γνώσῃ
„πόσον τράγου μεταξὺ καὶ πόσον ταύρου.«

Πρὸς τοὺς τοῖς δυνατωτέροις ἐπεμβαίνοντας δι' ἐπικειμένην αὐτοῖς συμφοράν.

ϟβ'.

ΚΥΝΗΓΟΣ ΔΕΙΛΟΣ.

Λέοντά τις κυνηγὸς οὐχὶ τολμήεις
ἴχνευεν ὀρέων ἐν βαθυσκίοις ὕλαις·

δρυτόμῳ δὲ μακρᾶς ἐγγὺς ἐντυχὼν πεύκης
„Ὦ πρὸς σὲ Νυμφῶν," εἶπεν, „ἆρα γινώσκεις
»ἴχνη λέοντος, ὅστις ὧδε φωλεύει;"
κἀκεῖνος εἶπεν· „Ἀλλὰ σὺν θεῷ βαίνεις·
»αὐτὸν γὰρ ἤδη τὸν λέοντά σοι δείξω."
ὁ δ᾽ ὠχριήσας γομφίους τε συγκρούων
»Μή μοι χαρίζου« φησί »πλεῖον οὗ χρήζω·
»τὸ δ᾽ ἴχνος εἰπέ· τὸν λέοντα μὴ δείξῃς."

Ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς λόγοις μὲν ἀνδρείους ἐπιδεικνυμένους, ἔργοις δὲ ἀνικάνους ἀποφαινομένους.

ϟγ′.

ΛΥΚΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΑ.

Λύκων παρῆσαν ἄγγελοί ποτ᾽ εἰς ποίμνην,
ὅρκους φέροντες καὶ βέβαιον εἰρήνην,
ἐφ᾽ ᾧ λάβωσι τοὺς κύνας πρὸς αἰκίην,
δι᾽ οὓς μάχονται καὶ κοτοῦσιν ἀλλήλοις.
μωρὰ δὲ ποίμνη καὶ τὰ πάντα βληχώδης
πέμπειν ἔμελλεν. ἀλλά τις γέρων ἤδη
κριὸς βαθείῃ φρικὶ μαλλὸν ὀρθώσας
„Καινῆς γε ταύτης« εἶπε »τῆς μεσιτείης!
»ἀφύλακτος ὑμῖν πῶς ἐγὼ συνοικήσω,
»δι᾽ οὓς νέμεσθαι μηδὲ νῦν ἀκινδύνως
»ἔξεστι, καίτοι τῶν κυνῶν με τηρούντων;«

Οὐδαμῶς ἀκαταλλάκτοις ἐχθροῖς πιστεύειν δεῖ, ὅταν σε τῆς οἰκείας βούλωνται ἀμελεῖν σωτηρίας, κἂν ὅρκοις τυχὸν τὴν εἰρήνην λαλῶσι.

ϟδ'.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΕΡΩΔΙΟΣ.

Λύκῳ ποτ' ὀστοῦν φάρυγος ἐντὸς ἠρείσθη·
ἐρῳδιῷ δὲ μισθὸν ἄξιον δώσειν
ἔταξε, τὸν τράχηλον εἰ καθιμήσας
ἀνελκύσειε καὶ πόνων ἄκος δοίη.
ὁ δ' ἑλκύσας τὸν μισθὸν εὐθέως ᾔτει.
κἀκεῖνος αὐτῷ, κάρχαρόν τι μειδήσας,
»Σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ« φησί »τῶν ἰατρειῶν,
»κεφαλὴν λυκείου στόματος ἐξελεῖν σῴην.«
Κακοῖς βοηθῶν μισθὸν ἀγαθὸν οὐ λήψῃ·
ἀλλ' ἀρκέσει σοι, μή τι τῶν κακῶν πάσχειν.

Ὅτι πονηρὸς ἀνὴρ εὖ πάσχων εἰς ἀντιδόσεως λόγον ποιεῖται καὶ τὸ μὴ μόνον βλάψαι.

ϟε'.

ΛΕΩΝ ΝΟΣΗΣΑΣ.

Λέων νοσήσας ἐν φάραγγι πετραίῃ
ἔκειτο νωθρὰ γυῖα γῆς ἐφαπλώσας·
φίλην δ' ἀλώπεκ' εἶχεν, ᾗ προσωμίλει.
ταύτῃ ποτ' εἶπεν· »Εἰ θέλεις με σὺ ζώειν —
»πεινῶ γὰρ ἐλάφου τῆς ὑπ' ἀγρίαις πεύκαις
»κεῖνον τὸν ὑλήεντα δρυμὸν οἰκούσης·
»καὶ νῦν διώκειν ἔλαφον οὐκέτ' ἰσχύω —
»σὺ δ' ἂν θελήσῃς, χεῖρας εἰς ἐμὰς ἥξει,
»λόγοισι θηρευθεῖσα σοῖς μελιγλώσσοις.«
ἀπῆλθε κερδώ· τὴν δ' ὑπ' ἀγρίαις ὕλαις

σκιρτῶσαν εὗρε μαλθακῆς ὑπὲρ ποίης·
ἔκυσσε δ' αὐτὴν πρῶτον, εἶτα καὶ χαίρειν
προσεῖπε χρηστῶν τ' ἄγγελος λόγων ἥκειν.
„Ὁ λέων," ἔφασκεν, „οἶδας, ἔστι μοι γείτων·
„ἔχει δὲ φαύλως κἀγγύς ἐστι τοῦ θνήσκειν.
„τίς οὖν μετ' αὐτὸν θηρίων τυραννήσει,
„διεσκοπεῖτο· σῦς μέν ἐστιν ἀγνώμων,
„ἄρκτος δὲ νωθής, πάρδαλις δὲ θυμώδης,
„τίγρις δ' ἀλαζὼν καὶ τὸ πᾶν ἐρημαίη.
„ἔλαφον τυραννεῖν ἀξιωτάτην κρίνει·
„γαύρη μὲν εἶδος, πολλὰ δ' εἰς ἔτη ζώει·
„κέρας δὲ φοβερὸν πᾶσιν ἑρπετοῖς φύει,
„δένδροις ὅμοιον κοὐχ ὁποῖα τῶν ταύρων.
„τί σοι λέγω τὰ πολλά; πλὴν ἐκυρώθης
„μέλλεις τ' ἀνάσσειν θηρίων ὀρειφοίτων.
„τότ' ἂν γένοιτο τῆς ἀλώπεκος μνήμη,
„δέσποινα, τῆς σοι τοῦτο πρῶτον εἰπούσης.
„ταῦτ' ἦλθον. ἀλλὰ χαῖρε, φιλτάτη. σπεύδω
„πρὸς τὸν λέοντα, μὴ πάλιν με ζητήσῃ·
„χρῆται γὰρ ἡμῖν εἰς ἅπαντα συμβούλοις·
„δοκῶ δὲ καί σε, τέκνον. εἴ τι τῆς γραίης
„κεφαλῆς ἀκούεις, ἔπρεπέ σοι παρεδρεύειν
„ἐλθοῦσαν αὐτῷ καὶ πονοῦντα θαρσύνειν.
„τὰ μικρὰ πείθει τοὺς ἐν ἐσχάταις ὥραις·
„ψυχαὶ δ' ἐν ὀφθαλμοῖσι τῶν τελευτώντων."
ὣς εἶπε κερδώ. τῆς δ' ὁ νοῦς ἐχαυνώθη
λόγοισι ποιητοῖσιν· ἦλθε δ' εἰς κοίλην
σπήλυγγα θηρὸς καὶ τὸ μέλλον οὐκ ᾔδει.
λέων δ' ἀπ' εὐνῆς ἀσκόπως ἐφορμήσας
ὄνυξιν οὔατ' ἐσπάραξεν ἀκραίοις,
σπουδῇ διωχθείς· τὴν δὲ φύζα δειλαίην
θύρης κατιθὺς ἦγεν εἰς μέσας ὕλας.
κερδὼ δὲ χεῖρας ἐπεκρότησεν ἀλλήλαις,

ἐπεὶ πόνος μάταιος ἐξανηλώθη.
κἀκεῖνος ἐστέναζε τὸ στόμα βρύχων·
ὁμοῦ γὰρ αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λύπη.
πάλιν δὲ καθικέτευε κερδὼ φωνήσας,
ἄλλον τιν' εὑρεῖν δεύτερον δόλον θήρης.
ἡ δ' εἶπε κινήσασα βυσσόθεν γνώμην·
„Χαλεπὸν κελεύεις αὖθις, ἀλλ' ὑπουργήσω."
καὶ δὴ κατ' ἴχνος, ὡς σοφὴ κύων, ᾔει,
πλέκουσα τέχνας καὶ πανουργίας πάσας·
ἀεὶ δ' ἕκαστον ποιμένων ἐπηρώτα,
μή πού τις ἔλαφος ᾑματωμένη φεύγει·
τὴν δ' ὥς τις εἶδε, δεικνύων ἀνωδήγει,
ἕως ποθ' εὗρεν ἐν κατασκίῳ χώρῳ
δρόμων ἀναψύχουσαν. ἡ δ' ἀναιδείης
ὀφρὺν ἔχουσα καὶ μέτωπον εἱστήκει.
ἐλάφου δὲ φρὶξ ἐπέσχεν ὦτα καὶ κνήμας,
χολὴ δ' ἐπέζει καρδίην· ἔφη δ' οὕτω·
„Σὺ νῦν διώκεις πανταχοῦ με, καὶ φεύγω.
„ἀλλ', ὦ στύγημα, νῦν μὲν οὐχὶ χαιρήσεις,
„ἤν μοι προσέλθῃς καί τι γρύξαι τολμήσῃς.
„ἄλλοις ἀλωπέκιζε τοῖς ἀπειρήτοις·
„ἄλλους δὲ βασιλεῖς ὑπερέθιζε καὶ ποίει."
τῆς δ' οὐκ ἐτέρφθη θυμός· ἀλλ' ὑποβλήδην
„Οὕτως ἀγεννής" φησί „καὶ φόβου πλήρης
„πέφυκας; οὕτω τοὺς φίλους ὑποπτεύεις;
„ὁ μὲν λέων σοι συμφέροντα βουλεύων
„μέλλων τ' ἐγείρειν τῆς πάροιθεν νωθείης
„ἔψαυσεν ὠτός, ὡς πατὴρ ἀποθνήσκων·
„ἔμελλε γάρ σοι πᾶσαν ἐντολὴν δώσειν,
„ἀρχὴν τοσαύτην πῶς λαβοῦσα τηρήσεις.
„σὺ δ' οὐχ ὑπέστης κνίσμα χειρὸς ἀῤῥώστου,
„βίῃ δ' ἀποσπασθεῖσα μᾶλλον ἐτρώθης.
„καὶ νῦν ἐκεῖνος πλεῖον ἢ σὺ θυμοῦται,

ϟη΄.

ΛΕΩΝ ΜΝΗΣΤΗΡ.

Λέων ἁλοὺς ἔρωτι παιδὸς ὡραίης
παρὰ πατρὸς ἐμνήστευε. τῷ δ᾽ ὁ πρεσβύτης,
οὐδέν τι δύσνουν οὐδ᾽ ὕπουλον ἐμφήνας,
»Δίδωμι γῆμαι« φησί „καὶ διδοὺς χαίρω.
„τίς οὐ δυνάστῃ καὶ λέοντι κηδεύσει;
„φρένες δὲ δειλαὶ παρθένων τε καὶ παίδων·
„σὺ δ᾽ ἡλίκους μὲν ὄνυχας, ἡλίκους δ᾽ ἡμῖν
„φέρεις ὀδόντας; τίς κόρη σε τολμήσει
„ἀφόβως περιβαλεῖν; τίς δ᾽ ἰδοῦσα μὴ κλαύσει;
»πρὸς ταῦτα δὴ σκόπησον, εἰ γάμου χρῄζεις,
»μηδ᾽ ἄγριος θήρ, ἀλλὰ νυμφίος γίγνου.«
ὁ δὲ πτερωθεὶς τῇ δόσει τε πιστεύσας
ἐξεῖλε τοὺς ὀδόντας, εἶθ᾽ ὑπὸ σμίλης
ἀπωνυχίσθη, τῷ τε πενθερῷ δείξας
τὴν παῖδ᾽ ἀπῄτει. τὸν δ᾽ ἕκαστος ἠλοία,
ῥοπάλῳ τις ἢ λίθῳ τις ἐκ χειρὸς παίων.
ἔκειτο δ᾽ ἀργός, ὥσπερ ὗς ἀποθνήσκων,
γέροντος ἀνδρὸς ποικίλου τε τὴν γνώμην
σοφίῃ διδαχθείς, ὡς ἄμικτον ἀνθρώποις
ἐρᾶν λεόντων ἢ λέοντας ἀνθρώπων.
Αὐτός τις αὑτὸν λανθάνει κακῶς δράσας,
ὧν οὐ πέφυκε μεταλαβεῖν ὅταν σπεύδῃ.

ϟθ΄.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Λύκῳ συνήντα πιμελὴς κύων λίην.
ὁ δ᾽ αὐτὸν ἐξήταζε, ποῦ τραφεὶς οὕτω

μέγας κύων ἐγένετο καὶ λίπους πλήρης.
»Ἄνθρωπος« εἶπε »δαψιλής με σιτεύει.«
»Ὁ δέ σοι τράχηλος« εἶπε »πῶς ἐλευκώθη;«
»Κλοιῷ τέτριπται σάρκα τῷ σιδηρείῳ,
»ὃν ὁ τροφεύς μοι περιτέθεικε χαλκεύσας.«
λύκος δ' ἐπ' αὐτῷ καγχάσας »Ἐγὼ τοίνυν
»χαίρειν κελεύω« φησί »τῇ τροφῇ ταύτῃ,
»δι' ἣν σίδηρος τὸν ἐμὸν αὐχένα τρίψει.«

Ὅτι αἰσχρὸν καὶ ἐπονείδιστον τὸ μικρᾶς ἡδονῆς χάριν δουλοπρεπῶς ζῴειν· φευκτέον ὁ μῦθος παραινεῖ.

ρʹ.

ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ.

Λέοντι προσπτὰς αἰετῶν τις ἐζήτει
κοινωνὸς εἶναι· χὠ λέων »Τί κωλύει;«
πρὸς αὐτὸν εἶπεν. »ἀλλ' ἐνέχυρον δώσεις
»τὠκύπτερά σου μή μοι μεθεῖναι τὴν πίστιν·
»πῶς γὰρ φίλῳ σοι μὴ μένοντι πιστεύσω;«

Ὁ μῦθος ἐκδιδάσκει μὴ τάχιστα πᾶσι πιστεύειν, καὶ μάλιστα τοῖς μήπω φίλοις.

ραʹ.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Λύκος τις ἁδρὸς ἐν λύκοις ἐγεννήθη,
λέοντα δ' αὐτὸν ἐπεκάλουν. ὁ δ' ἀγνώμων
τὴν δόξαν οὐκ ἤνεγκε, τῶν δὲ συμφύλων
ἀποστατήσας τοῖς λέουσιν ὡμίλει.

»οὐ κόσμον ἀρετῆς τοῦτον, οὐδ' ἐπιεικείης,
»σαυτοῦ δ' ἔλεγχον τῆς πονηρίας κρούεις.«

Ἔλεγχον ὁ μῦθος ἔχει τῶν οὐ καλῶς ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα φρονούντων, ὅταν διὰ κακίαν τι πάθοιεν.

ρε'.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Λύκος ποτ' ἄρας πρόβατον ἐκ μέσης ποίμνης
ἐκόμιζεν οἴκαδ'· ᾧ λέων συναντήσας
ἀπέσπασ' αὐτοῦ. καὶ λύκος, σταθεὶς πόῤῥω,
»Ἀδίκως ἀφείλω τῶν ἐμῶν« ἐκεκράγει.
λέων δὲ τερφθεὶς εἶπε τὸν λύκον σκώπτων·
»Σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλων ἐδωρήθη;«

Ὁ μῦθος δικαίως καὶ προσφόρως ῥηθήσεται πρὸς ἄνδρας ἀδίκους, ἀλλήλους αἰτιωμένους, ἐπὶ τῷ αὐτῷ πταίσματι κειμένους.

ρς'.

ΛΕΩΝ ΠΡΑΙΟΣ.

Λέων ποτ' ἀνδρῶν βίον ἄριστον ἐζήλου,
καὶ δὴ κατ' εὐρὺν φωλεὸν διατρίβων,
ὅσων ἀρίστην ὀριτρόφων φυὴν ἔγνω,
φιλοφρονεῖσθαι γνησίως ἐπειρᾶτο.
πολὺς δ' ὑπὸ σπήλυγγι θαμινὰ παντοίων
θηρῶν ὅμιλος ἡμέρως συνηυλίσθη·
ὁ δ' εἱστία τε κἀφίλει νόμῳ ξείνων,
ἄδην τιθεὶς ἅπασι δαῖτα θυμήρη.

φίλην δὲ κερδὼ καὶ σύνοικον εἰλήφει,
μεθ' ἧς τὰ πολλὰ μειλίχως συνεζήτει.
γέρων δέ τις πίθηκος ἦν ὁ δαιτρεύων
κρεῶν τε συσσίτοισι διανέμων μοίρας·
ὅς, εἴ τις ἦλθεν οὐχὶ τῆς συνηθείης,
ταὐτὸν παρετίθει δεσπότῃ τε κἀκείνῳ,
ὅπερ εἶχεν ὁ λέων νεοδρόμῳ λαβὼν θήρῃ·
κερδὼ δ' ἑώλων ἔφερεν οὐκ ἴσην μοῖραν·
καὶ δή ποτ' αὐτὴν προσποιητὰ σιγῶσαν
λέων τίν' εἶχεν αἰτίην διηρώτα,
δείπνου τε χεῖρα καὶ βορῆς ἀποσχοῦσαν·
»Κερδοῖ σοφή, λάλησον ὥσπερ εἰώθεις·
»φαιδρῷ προσώπῳ δαιτός, ὦ φίλη, ψαῦσον.«
ἡ δ' εἶπεν· »Ὦ φέριστε θηρίων γέννης,
»πολλῇ μερίμνῃ καρδίην διαξαίνω·
»οὐ γὰρ τὰ νῦν παρόντα μοῦνον ἀλγύνει·
»τὰ δ' ἔπειτα« φησί »προσκοπουμένη κλαίω.
»καθ' ἡμέραν γὰρ εἴ τις ἄλλος, εἶτ' ἄλλος
»ξένος πελάζοι, τοῦτο δ' εἰς ἔθος βαῖνον,
»τάχ' οὐδ' ἑώλων γεύσομαι κρεῶν μούνη.«
Ὁ λέων δὲ τερφθεὶς ἱλέως τε μειδήσας·
»Εἶπον πιθήκῳ ταῦτα, μηδ' ἐμοὶ μέμφου.«

Ὅτι μᾶλλον ἀλγύνειν καὶ λυπεῖν ποιεῖ ἀνθρώπους οὐ τὰ παρόντα μόνον, καθ' ὅσον ἤδη ἡ τῶν μελλόντων προσδοκία.

ρζ'.

ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΜΥΣ.

Λέων ἀγρεύσας μῦν ἔμελλε δειπνήσειν·
ὁ δ' οἰκοτρὶψ κλὼψ ἐγγὺς ὢν μόρου τλήμων

τοιοῖσδε μύθοις ἱκέτευε τὸν θῆρα·
»'Ελάφους πρέπει σοι καὶ κερασφόρους ταύρους
»θηρῶντι νηδὺν σαρκὶ τῇδε πιαίνειν·
»μυὸς δὲ δεῖπνον οὐδ' ἄκρων ἐπιψαῦσαι
»χειλῶν † ἀμέσσων. ἀλλά, λίσσομαι, φείδου.
»ἴσως χάριν σοι τῆσδε μικρὸς ὢν θήσω.«
γελάσας δ' ὁ θὴρ παρῆκε τὸν ἱκέτην ζῶντα·
καὶ φιλαγρευταῖς ἐμπεσὼν νεανίσκοις
ἐδικτυώθη καὶ σφαλεὶς ἐδεσμεύθη·
κἀντεῦθεν † ἀπεγνώκει ὁ θὴρ τὴν σωτηρίαν.
ὁ μῦς δὲ λάθρῃ χηραμοῦ προπηδήσας
στεῤῥόν τ' ὀδοῦσι βραχυτάτοις βρόχον κείρας
ἔλυσε τὸν λέοντα τοῦτο φῶς βλέψαι,
ἐπάξιον δοὺς μισθὸν ἀντιζωγρήσας.
Σαφὴς ὁ μῦθος εὖ νοοῦσιν ἀνθρώποις,
σῴζειν πένητας μηδὲ τῶν ἀπελπίζειν,
εἰ καὶ λέοντα μῦς ἔσῳσ' ἀγρευθέντα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Μῦθος μέν, ὦ παῖ βασιλέως 'Αλεξάνδρου,
Σύρων παλαιῶν ἐστιν εὕρεμ' ἀνθρώπων,
οἳ πρίν ποτ' ἦσαν ἐπὶ Νίνου τε καὶ Βήλου.
πρῶτος δὲ πᾶσιν εἶπε παισὶν 'Ελλήνων
Αἴσωπος ὁ σοφός· εἶπε καὶ Λίβυς θινὸς
λόγῳ Λιβύσσης. ἀλλ' ἐγὼ νέῃ μούσῃ
δίδωμι, καθαρῷ χρυσίῳ χαλινώσας
τὸν μυθίαμβον, ὥσπερ ἵππον ὁπλίτην.
ὑπ' ἐμοῦ δὲ πρώτου τῆς θύρας ἀνοιχθείσης
εἰσῆλθον ἄλλοι, καὶ σοφωτέρας μούσης
γρίφοις ὁμοίας ἐκφέρουσι ποιήσεις,

μαθόντες οὐδὲν πλεῖον ἢ με γινώσκειν.
ἐγὼ δὲ λευκῇ μυθιάζομαι ῥήσει
καὶ τῶν ἰάμβων τοὺς ὀδόντας οὐ θήγω,
ἀλλ' εὖ πυρώσας, εὖ δὲ κέντρα πρηΰνας,
ἐκ δευτέρου σοι τήνδε βίβλον ἀείδω.

ρη'.

ΜΥΣ ΑΡΟΥΡΑΙΟΣ ΚΑΙ ΜΥΣ ΑΣΤΙΚΟΣ.

Μυῶν ὁ μέν τις βίον ἔχων ἀρουραῖον,
ὁ δ' ἐν ταμείοις πλουσίοισι φωλεύων,
ἔθεντο κοινὸν τὸν βίον πρὸς ἀλλήλους.
ὁ δ' οἰκόσιτος πρότερος ἦλθε δειπνήσων
ἐπὶ τῆς ἀρούρης ἄρτι χλωρὸν ἀνθούσης·
τρώγων δ' ἀραιὰς καὶ διαβρόχους σίτου
ῥίζας, μελαίνῃ συμπεφυρμένας βώλῳ,
»Μύρμηκος« εἶπε »ζῇς βίον ταλαιπώρου,
»ἐν πυθμέσιν γῆς κρίμνα λεπτὰ βιβρώσκων·
»ἐμοὶ δ' ὑπάρχει πολλὰ καὶ περισσεύει·
»τὸ κέρας κατοικῶ πρὸς σὲ τῆς Ἀμαλθείας.
»εἴ μοι συνέλθοις, ὡς θέλεις, ἀσωτεύσῃ,
»παρεὶς ὀρύσσειν ἀσπάλαξι τὴν χώρην.«
ἀπῆγε τὸν μῦν τὸν γεηπόνον πείσας
εἰς οἶκον ἐλθεῖν ὑπό τε τοῖχον ἀνθρώπου.
ἔδειξε δ' αὐτῷ, ποῦ μὲν ἀλφίτων πλήθη,
ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σωρὸς ἢ πίθοι σύκων,
στάμνοι τε μέλιτος σώρακοί τε φοινίκων.
ὁ δ' ὡς ἐτέρφθη πᾶσι καὶ παρωρμήθη
καὶ τυρὸν ἦγεν ἐκ κανισκίου σύρων,
ἀνέῳξε τὴν θύραν τις· ὁ δ' ἀποπηδήσας
στεινῆς ἔφευγε δειλὸς ἐς μυχὸν τρώγλης,
ἄσημα τρίζων τόν τε πρόξενον θλίβων.

μικρὸν δ' ἐπισχών, εἶτ' ἔσωθεν ἐκκύψας,
ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίης·
ἕτερος δ' ἐπῆλθεν ἄλλο τι προαιρήσων·
οἱ δ' ἔνδον ἐκρύβοντο. μῦς δ' ἀρουρείτης
»Τοιαῦτα δειπνῶν« εἶπε »χαῖρε καὶ πλούτει,
»καὶ τοῖς περισσοῖς αὐτὸς ἐντρύφα δείπνοις,
»ἔχων τὰ πολλὰ ταῦτα μεστὰ κινδύνων·
»ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου,
»ὑφ' ἣν τὰ κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώγω.«

Ταῦτα ῥητέον τῷ ἐν προσχήματι φιλίας κακαῖς συμβουλίαις ἀπάγειν ἡμᾶς βουλομένῳ ζωῆς ἀταράχου, καὶ κινδύνοις καθυποβάλλειν χάριν ῥεουσῶν ἡδονῶν.

ρθ'.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ.

»Μὴ λοξὰ βαίνειν,« ἔλεγε καρκίνῳ μήτηρ,
»ὑγρῇ τε πέτρῃ πλάγια κῶλα μὴ σύρειν.«
ὁ δ' εἶπε· »Μῆτερ, ἡ διδάσκαλος, πρώτη
»ὀρθὴν ἄπελθε, καὶ βλέπων σε ποιήσω.«

Ἀντίῤῥησιν ὁ μῦθος ἔχει πρὸς τοὺς ἐναντίας τοῖς ἔργοις διδασκαλίας ποιουμένους.

ρι'.

ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Μέλλων ὁδεύειν τῆς κυνός τις ἑστώσης
εἶπεν· »Τί χάσκεις; πάντ' ἕτοιμά σοι ποίει·

»μετ' ἐμοῦ γὰρ ἥξεις.“ ἡ δὲ κέρκον οὐραίης
ἄρασά φησι· „Πάντ' ἔχω· σὺ δὲ βραδύνεις.“

Πρὸς ἄνδρα ἀπαρασκεύαστον πρὸς τὸν ἐν ἑτοιμασίᾳ ὄντα, καὶ περὶ συνοδοιπορίας κατεπείγοντα ὁ λόγος εὔκαιρος.

ρια'.

ΟΝΟΣ ΑΛΑΣ ΦΕΡΩΝ.

*Μικρέμπορός τις ὄνον ἔχων ἐβουλήθη,
τοὺς ἅλας ἀκούων παρὰ θάλασσαν εὐώνους,
τούτους πρίασθαι· φορτίσας τε γενναίως
τὸν ὄνον κατῆγε. τῆς δ' ὁδοῦ προκοπτούσης,
ὤλισθεν ἄκων εἴς τι ῥεῖθρον ἐξαίφνης,
καὶ συντακέντων τῶν ἁλῶν ἐλαφρύνθη·
ῥᾴων δ' ἀνέστη καὶ παρῆν ἀμοχθήτως
εἰς τὴν μεσόγειον. τοὺς ἅλας δὲ πωλήσας
πάλιν γομώσων τὸν ὄνον ἦγε, καὶ πλείω
ἐπενετίθει τὸν φόρτον. ὡς δὲ μοχθήσας
διέβαινε τὸν ῥοῦν, οὗπερ ἦν πεσὼν πρῴην,
ἑκὼν κατέπεσε, καὶ πάλιν πολλοὺς τήξας
γαύρως ἀνέστη κοῦφος ὥς τι κερδήσας.
ὁ δ' ἔμπορος τέχνην ἐπινοεῖ, καὶ πλείους
σπόγγους κατῆγεν ὕστερον πολυτρήτους
ἐκ τῆς θαλάσσης, τούς θ' ἅλας ἐμεμισήκει.
ὁ δ' ὄνος πανούργως, ὡς προσῆλθε τῷ ῥείθρῳ,
ἑκὼν κατέπεσεν· ἀθρόως δὲ τῶν σπόγγων
διαβραχέντων πᾶς ὁ φόρτος ὠγκώθη,
βάρος δὲ διπλοῦν ἦλθε βαστάσας νώτοις.
Πολλάκις ἐν οἷς τις ηὐτύχησε καὶ πταίει.*

ρις'.

ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΜΟΙΧΟΣ.

Νυκτὸς μεσούσης ᾖδε παῖς τις εὐφώνως.
γυνὴ δ' ἀκούει τοῦδε κἀξαναστᾶσα
θυρίδων προκύπτει, καὶ βλέπουσα τὸν παῖδα
λαμπρᾶς σελήνης ἐν φάει καλὸν λίην,
τὸν ἄνδρ' ἑαυτῆς καταλιποῦσα κοιμᾶσθαι,
κάτω μελάθρων ἦλθε καὶ θύρης ἔξω
ἐλθοῦσ' ἐποίει τὴν προθυμίην πλήρη.
ὡνὴρ δὲ ταύτης ἐξανίστατ' ἐξαίφνης,
ζητῶν ὅπου 'στί, κοὐκ ἰδὼν δόμων εἴσω
μηδὲν χανών τε καὐτὸς ἦλθεν εἰς οἶμον,
καὶ τῇ συνεύνῳ φησί· „Μηδὲν ἐκπλήσσου,
„τὸν παῖδα δ' ἡμῶν πεῖσον εἰς δόμους εὕδειν.“
ὃν καὶ λαβὼν παρῆγεν. εἶτα κἀκεῖνος,
ἄμφω θελόντων δρᾷν τι, τῇδ' ἐρᾳθύμει.
Τουτὶ μὲν οὕτως· ἔμφασις δὲ τοῦ μύθου,
κακὸν ἐπιχαίρειν ὅταν ἔχῃ τις ἐκτῖσαι.

ριζ'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Νεώς ποτ' αὐτοῖς ἀνδράσιν βυθισθείσης,
ἰδών τις ἔλεγεν ἄδικα τοὺς θεοὺς κρίνειν·
ἑνὸς γὰρ ἀσεβοῦς ἐμβεβηκότος πλοίῳ,
πολλοὺς σὺν αὐτῷ μηδὲν αἰτίους θνήσκειν.
καὶ ταῦθ' ὁμοῦ λέγοντος, οἷα συμβαίνει,
πολλῶν ἐπ' αὐτὸν ἑσμὸς ἦλθε μυρμήκων,
σπεύδοντες ἄχνας πυρίνας ἀποτρώγειν.
ὑφ' ἑνὸς δὲ δηχθεὶς συνεπάτησε τοὺς πλείους.

Ἑρμῆς δ' ἐπιστὰς τῷ τε ῥαβδίῳ παίων
„Εἶτ' οὐκ ἀνέξῃ“ φησί „τοὺς θεοὺς εἶναι
„ὑμῶν δικαστάς, οἷος εἶ σὺ μυρμήκων;“

Ὁ λόγος διδάσκει ἡμᾶς μηδὲν ψέγειν τὰς τοῦ θεοῦ περὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀκαταλήπτους οἰκονομίας, κἂν ἄδικοι τοῖς ἀπαιδεύτοις δοκοῖεν εἶναι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ.

ριη'.

ΧΕΛΙΔΩΝ ΔΙΚΑΣΤΑΙΣ ΣΥΝΟΙΚΟΥΣΑ.

Ξουθὴ χελιδών, ἡ πάροικος ἀνθρώπων,
ἦρος καλιὴν ηὐθέτιζεν ἐν τοίχῳ,
ὅπου γερόντων οἶκος ἦν δικαστήρων·
κἀκεῖ νεοσσῶν ἑπτὰ γίνεται μήτηρ,
οὔπω πτερίσκοις πορφυροῖς ἐπανθούντων.
ὄφις δὲ τούτους ἑρπύσας ἀπὸ τρώγλης
ἅπαντας ἑξῆς ἔφαγεν. ἡ δὲ δειλαίη
παίδων ἀώρων συμφορὰς ἐπεθρήνει,
„Οἴμοι“ λέγουσα, „τῆς ἐμῆς ἐγὼ μοίρης!
„ὅπου νόμοι γὰρ καὶ θέμιστες ἀνθρώπων,
„ἔνθεν χελιδὼν ἠδικημένη φεύγει.“

Κατὰ δικαστῶν ὁ λόγος, βοηθεῖν δυναμένων τοῖς μηδὲν κακὸν πράξασι, καὶ τούτοις ὑπὸ μειζόνων ἀδικουμένοις μηδεμίαν ἀνάληψιν παρεχομένων.

ριθʹ.

ΑΓΑΛΜΑ ΕΡΜΟΥ.

Ξύλινόν τις Ἑρμῆν εἶχεν· ἦν δὲ τεχνίτης·
σπένδων δὲ τούτῳ καὶ καθ' ἡμέραν θύων
ἔπρασσε φαύλως. τῷ θεῷ δ' ἐθυμώθη·
χαμαὶ δ' ἀπεκρότησε τοῦ σκέλους ἄρας.
χρυσὸς δὲ κεφαλῆς ἐῤῥύη καταγείσης,
ὃν συλλέγων ἄνθρωπος εἶπεν· »Ἑρμεία,
»σκαιός τις εἶ καὶ τοῖς φίλοισιν ἀγνώμων,
»ὃς προσκυνοῦντας οὐδὲν ὠφέλεις ἡμᾶς,
»ἀγαθοῖς δὲ πολλοῖς ὑβρίσαντας ἠμείψω.
»τὴν εἰς σὲ καινὴν εὐσέβειαν οὐκ ᾔδειν.«
Καὶ τοὺς θεοὺς Αἴσωπος ἐμπλέκει μύθοις,
βουλόμενος ἡμᾶς νουθετεῖν πρὸς ἀλλήλους·
πλέον οὐδὲν ἕξεις σκαιὸν ἄνδρα τιμήσας,
ἀτιμάσας δ' ἂν αὐτὸν ὠφεληθείης.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο.

ρκʹ.

ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΙΑΤΡΟΣ.

Ὁ τελμάτων ἔνοικος, ὁ σκιῇ χαίρων,
ὁ ζῶν ὀρυκτοῖς βάτραχος παρ' εὐρίποις,
εἰς γῆν παρελθὼν ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζῴοις
ἰατρὸς εἶναι φαρμάκων ἐπιστήμων,
οἵων τάχ' οὐδεὶς οἶδεν, οὐδ' ὁ Παιήων
ὃς Ὄλυμπον οἰκεῖ καὶ θεοὺς ἰατρεύει.
»Καὶ πῶς« ἀλώπηξ εἶπεν »ἄλλον ἰήσῃ,
»ὃς σαυτὸν οὕτω χωλὸν ὄντα μὴ σῴζεις;«

Πρὸς ἄνδρα ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον, ἄλλους παιδεύειν ἐπαγγελλόμενον.

ρκα'.

ΟΡΝΙΣ ΚΑΙ ΑΙΛΟΥΡΟΣ.

Ὄρνις ποτ' ἠσθένησε. τῇ δὲ προσκύψας
αἴλουρος εἶπε· „Πῶς ἔχεις; τίνων χρῄζεις;
„ἐγὼ παρέξω πάντα σοι· μόνον σῴζου."
ἡ δ' „Ἐὰν ἀπέλθῃς," εἶπεν, „οὐκ ἀποθνήσκω."

Πρὸς τοὺς πονηρᾷ διαθέσει χρηστότητα ἐπιδεικνυμένους ὁ λόγος εὔκαιρος.

ρκβ'.

ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Ὄνος πατήσας σκόλοπα χωλὸς εἱστήκει·
λύκον δ' ἰδὼν παρόντα καὶ σαφῆ δείσας
ὄλεθρον οὕτως εἶπεν· „Ὦ λύκε, θνήσκω,
„μέλλω δ' ἀποπνεῖν· σοὶ δὲ συμβαλὼν χαίρω.
„σὺ μᾶλλον ἢ γὺψ ἢ κόραξ με δειπνήσεις.
„χάριν δέ μοι δὸς ἀβλαβῆ τε καὶ κούφην,
„ἐκ τοῦ ποδός μου τὴν ἄκανθαν εἰρύσας,
„ὥς μου κατέλθῃ πνεῦμ' ἀναλγὲς εἰς Ἅιδου."
κἀκεῖνος εἰπὼν „Χάριτος οὐ φθονῶ ταύτης"
ὀδοῦσιν ἄκροις σκόλοπα θερμὸν ἐξῄρει.
ὁ δ' ἐκλυθεὶς πόνων τε κἀνίης πάσης
τὸν κνηκίαν χάσκοντα λακτίσας φεύγει,
ῥῖνας, μέτωπα, γομφίους τ' ἀλοιήσας.
„Οἴμοι!" λύκος „τάδ'" εἶπε „σὺν δίκῃ πάσχω.

„τί γὰρ ἄρτι χωλοὺς ἠρξάμην ἰατρεύειν,
„μαθὼν ἀπ' ἀρχῆς οὐδὲν ἢ μαγειρεύειν;“

Ὅτι οἱ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιτηδεύειν ἐπιχειροῦντες, εἰκότως δυστυχοῦντες βλάβην ἑαυτοῖς ἐπιφέρουσι.

ρκγ'.

ΟΡΝΙΣ ΧΡΥΣΟΤΟΚΟΣ.

Ὄρνιθος ἀγαθῆς ᾠὰ χρυσᾶ τικτούσης,
θησαυρὸν ᾤεθ' ὁ δεσπότης ἐνευρήσειν
ἐν τῇσδε πλεῖστον ἐγκάτοις ἀγερθέντα·
κἄκτεινε ταύτην, ἀθρόον † μέλλων λήψειν.
εὑρὼν δ' ὅμοια τἄνδον ὀρνέοις ἄλλοις
ᾤμωζε πολλὸν ἐλπίδων ἀτευκτήσας·
πλείονος ἔρως γὰρ ἐστέρησε τῶν ὄντων.

ADNOTATIO CRITICA.

Sigla. A = Minoidis Menae apographum.
B = Boissonade.
K = Editio Knochii, quatenus libris scriptis nititur.

Tit. *ΒΑΒΡΙΟΤ* B: *Βαλεβϱίου* A. – *ΜΤΘΙΑΜΒΟΙ.* »In A quidem est *μῦθοι*, sed me monuit *Μηνᾶς* serius vidisse se codicem obscure quidem, sed certissime, *μυθίαμβοι* nomen tenere.« B.

Prooem. v. 2. *ὦ Βϱάγχε τέκνον.* Hunc Branchum, collato versu primo prooemii litterae *M*, filium nothum Imperatoris Alexandri Severi, Babrii discipulum, fuisse suspicatur B. – v. 4. *τις* B: *τῆς* A. »Fit saltus a prima aetate aurea ad tertiam, secunda omissa, librario, puto, negligentius properante.« B. Ut rem nimis notam, de qua nihil fere novi dicere poterat, argenteam praeteriit poëta; nam post secundum iam versiculum sequentem excidisse parum probabile est. Or. — 4. Fort. *θείην.* conf. Fab. 15, 8. Bait. – 5. *πέμπτη* B; *μέμπτη* A. – *σιδηϱᾶ*] »Auctorem fere puto scripsisse *σιδηϱῆ* ipsum.« B. Conf. Fab. 72, 1. – 6. *τῆς δὲ χϱυσῆς* ex emendatione vere aurea Dübneri B: *τῆς δε . . . . σῆς*, deleta syllaba, A. – *καὶ τὰ λοιπὰ*] »Ni mutentur verba *τὰ λοιπά*,

Fab. 10. v. 1. Knochii fragm. 22. — *Αἰσχρᾶς*] *Σαπρᾶς* Suidas (Bernhardyi) in v. *Ἥρα*. — Fort. *αἰσχρῆς*. Bait. — *κακοτρόπου* Suidas ibid. Adiectivum *κακόῤῥυπος* lexicis deest, quae habent *κακοῤῥύπαρος*. Bait. — 2. Fort. *ἰδίης*. Bait. — *ἑαυτοῦ* B: *αὐτοῦ* A. — *αἰτούση* B in adnotatione: *αἰτούσης* A et B in contextu. — 4. Fort. *πορφύρην*. Bait. — 10. *ἦλθεν* B: *ἦλθε* A. — 13. *αἰσχροῖσιν* B: *αἰσχροῖς* A.

Fab. 11. v. 1. Fort. *ἐχθρὴν*. Bait. — 2. *αἰκίῃ* Orellius: *αἰτίῃ* AB. — 5. *λαβόντος* Orellius: *βαλόντος* AB. — 6. *φέρουσαν* B: *φεύγουσαν* A. — 7. *ἀμητὸς* A: *ἄμητος* B. — 8. *ὁ δ'* B: *ὅδ'* A. — 11. *τις* nos: *τίς* AB.

Fab. 12. Knochii fab. 1. — v. 1. *ἐξεπωτήθη μακράν* cum Knochio B: *μακρὰν ἐξεπωτήθη* A. Malim cum eodem Knochio *μακρὸν ἐξεπωτήθη*. Bait. — 4. *τὸν Ἴτυν* K. — 5. 6. desunt in K. — 7. *ἡ*] *χή* K. — *χελιδών φησι* K. — *Φιλτάτη ζῴοις* (ut *ζῴοις* sit dativus) Knochius: *φιλτάτη, ζῴοις* (ut sit optativus) B. (*ζώεις* A.) Fort. *φιλτάτη ζωή*. Or. — 9. *ἔσχισεν* B: *ἔσχισε* A. — 9. 10. desunt in K. — 12. »Post hunc versum editiones (K) alium addunt quo caret A: *ὅπου γεωργοῖς κοὐχὶ θηρίοις ᾄσεις*. quem non in ordinem recepi, quod edita fabula ad aliam Babriani opusculi recensionem pertinere videatur.“ B. — 13—17. desunt in K. — 15. „Malim *ἔννυχον*.« B. — *στίβη* B: *στείβη* A. — 16. *ἀγρῶτιν* B: *ἀγρώτην* A. „Malim etiam *ἀγρῶστιν*. Forsan et *πάντα τ'*. Vel *θάλπει; πάντα δ'* (aut *σ'*) *ἀγρῶστιν τήκει*.“ B. — 20. 21. desunt in K. — 20. *ὀργάδος* B: *ὀρχάδος* A. — *χωρίσσῃς* B: *χωρίσῃς* A. „Maluissem reperire *χώριζε*.“ B. — 22. *κἀπίμιξις* Baiterus: *καὶ ἐπίμιξις* A, *ἥ τε μίξις* K, *χἠπίμιξις* B, *ἡ 'πίμιξις τ'* Brunckius. — 23. *μνήμην παλαιῶν συμφορῶν ἀναφλέξει* K. — 24—27. desunt in K, item epimythium prosaicum. — 24. Fort. *Παραμυθίη*.

Bait. — *δ' ὅταν πάλαι τις* B: *δὲ ὅτ' ἄν τις* A. — *εὐσθενῶν*] *εὐθενῶν* Sauppius. — 27. *οἷς* B: *ὧν* A. — *συνοικήσει* Sauppius. — „In affabulatione velim scribi *φερόντων τῶν κακῶν.*" B.

Fab. 13. v. 2. *συνειλήφει* B: *συνειλήφη* A. — 6. *χροή με* A. „An *χροιή με?*" B. — 11. *τἄργα* B: *τὰ ἔργα* A. — 12. *ἧλος* nos: *ἥλως* AB. — 13. *μισήσῃ* B: *μισηθήσῃ* A.

Fab. 14. v. 1. Knochii fragm. 4. — *Ἄρκος* Suidas in v. *Ἐκτόπως*. — 2. *ἔφασκε* Baiterus: *ἔφασκεν* AB. — 5. *θρηνείτω* B: *θρηνήτω* A.

Fab. 15. In affabulatione post v. *ὑπεξουσίων* puncto nos distinximus. Idem fecerat B in latina interpretatione.

Fab. 16. v. 7. *ἐλπίσιν* B: *ἐλπίσι* A. — 9. *εἰώθεις* B: *εἰώθης* A. — 10. *γυναικὶ* B: *γυναικὸς* A. In affabulatione pro *μάλιστα* exspectabas *ἥκιστα*. Sed conf. Epimythion Fab. 100. Bait. — *ἀπάταις*] Fort. *ἀπειλαῖς*. Or.

Fab. 17. v. 3. *ἀγκυλογλώχιν*. Hac voce augeri possunt Lexica. Bait. — „In affabulatione videtur legendum *ἐξαπατῶντας*. Cum infinitivo esset scribendum *καὶ πρὸς τὸ μηκέτι κτλ.* vel *καὶ* in *ὡς* mutandum." B.

Fab. 18. 1—3. Knochii fragm. 37. — v. 1. *Βορέῃ* (cum Suida s. v. *Σισύρα* et Schol. Aristoph. Ran. 1459) B: *Βορέᾳ* A. — 3. *σισύρναν* cum Toupio Knochius: *σισύραν* AB. Toupii emendationi non obstat v. 13., ubi *σισύραν* firmam sedem habet. Potuit enim utramque formam in eadem fabella adhibere, quemadmodum et *ἀσπαίρω* et *σπαίρω* adhibuit in Fab. 6. — *ἐκδύσει* A (cum Suida): *ἐκδύσῃ* Scholiastes, *ἀπεκδύσει* B. — 4. *Βορέης* B: *Βορέας* A. — *φυσᾷ* B: *φύσας* A. — 5. Fort. *βίῃ*. item v. 16. Conf. Fab. 47, 6. 95, 75. 102, 2. Bait. — *συλήσειν* B: *συλλήσειν* A. — 6. *μᾶλλον* A: *μαλλὸν* B, ingeniosius quam verius. — 11. *ἀλέην* B: *ἀλ-*

λην A. — 14. *Βοῤῥῆς* B: *Βοῤῥᾶς* A. Malim *Βορέης*, sicut v. 1 et 4. BAIT.

Fab. 19. v. 1. *παρωρείῃ* B: *παρωρείη* A. „Forsan *παρ' αἰώρην*, *παρ' αἰώρῃ*." B. — 4. *ποσσὶ* Baiterus: *ποσσὶν* AB. — *θιγεῖν* nos: *θίγειν* AB. — 5. *τρυγητὸν* A: *τρύγητον* B. — *ἀκμαίῃ* nos: *ἀκμαία* AB. Conf. fab. 22. v. 8. — 7. 8. Knochii Fragm. 14. — 7. „Suidas in *Αἰώρα* tres recitat versus hosce, auctore non nominato: *ὡς δ' οὐκ ἐφικνεῖτ' ἀλλ' ἔκαμνε πηδῶσα*, *οὐδὲν κρεμαστῆς σχοῦσα πλεῖον αἰώρας*, *παρῆλθεν οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην*. Et hic habemus reliquias alterius recensionis." B. — 8. *οὐ*] *μὴ* Etymol. Magn. in v. *Ὄμφαξ*. — „In affabulatione A *προβαλλομένῳ* vel *προβαλλομένων*. Anonymus reposuit *προβαλλομένους*, quod sumpsi." B.

Fab. 20. v. 5. *προσεκύνει τε* B: *προσεκύνει* A. — *κἀτίμα* B in adnotatione: *καὶ 'τίμα* A et in contextu B. — 7. „Forsan *κέντριζε*." B. — 8. „In A, plena distinctione facta post *εὖχον*, hic versus ut epimythium a serie reliquorum seponitur. Sed concludit orationem Herculis." B.

Fab. 21. v. 2. *πολεμίην* nos: *πολεμίαν* AB. — 9. 10. „Malo ordine A: *τὸν βοῦν* — *διπλοῦς* —. Transpositionem feci iubente sententia." B.

Fab. 22. v. 5. Fort. *νέης*. Conf. Prooem. litterae *M*, v. 6. BAIT. — Fort. *γραίης*. Conf. Fab. 95, 31. 104, 5. BAIT. — 8. 9. Knochii fragm. 15. — 8. *ἀκμαίῃ* Tyrwhittus: *ἀκμαία* AB. „Scrib. *ἀκμαίῃ*." B in Addendis. — 9. *εὕρισκε* Suidas in v. *Ἑκάστοτε*. — 11. Fort. *νέῃ*. BAIT. — 13. 16. *εὖγε* B: *ἔυγε* A. — 16. *ἐκγυμνοῦται* B: *γυμνοῦται* A. Sed totus hic versus e versu tertio decimo confictus videtur. BAIT.

Fab. 23. v. 1. Fort. *μακρήν*. Conf. fab. 15, 4. BAIT. — 4. *Ἑρμῇ*, *νομαίῳ Πανὶ* B: *Ἑρμῇ νομαίῳ*, *Πανὶ* A. —

8. Fort. βοῦν. Bait. — 11. ὥρην B: ὥραν A. conf. fab. 11, 6. 12, 4. 19, 4. 22, 1. 24, 1. 33, 1. 88, 6. 18. Bait. — ἐκφορουμένην B: ἐκφορουμένης A.

Fab. 24. v. 4—8. Knochii fragm. 6. — 4. οἷς] ὁ δ' Suidas in v. Παιάν. „Pro οἷς forsan est legendum οὗς." B. — παύσας] κλαύσας Suidas. — παιᾶνος Idem. — 5. φροντίδος Suidas. — 6. ὃς] εἰ Suidas in v. Αὐῆνας. — 7. ἐὰν] ὅταν Idem.

Fab. 25. v. 3. 4. 6. 7. Knochii fragm. 2. — 3. ὁθούνεκ' (cum Suida (Bernh.) in v. Ἄτολμοι) B: ὅθ' οὕνεκ' A. — 4. τ' om. Suidas. — 7. βαθεῖαν εἰς ἰλὺν ὀκλαστὶ κηδώντων Suidas in v. Ὀκλαδίας. „Adverbium ὀκλαδιστί nondum erat notum." B. — 10. „Post hunc versum est in apographo spatium vacuum cum notula λείπει. Deest videlicet epimythium." B.

Fab. 26. v. 1. 2. Knochii fragm. 35. — 1. χώρην (cum Suida in v. Πυρίνῳ σίτῳ) B: χώραν A. Articulum τὴν a Toupio Suidae restitutum confirmat A. — 5. αἱ δ' ὡς ἐπέσχον, σφενδονῶντα τὰς αὔρας κατεφρόνησαν Sauppius. — 8. βάλλων B: βαλὼν A. — 10. „Malim εἰς τὰ Πυγμαίων." B. (pag. 182. col. 1.) — 11. ἄνθρωπος Sauppius: ἄνθρωπος AB. — In Epimythio εἴκειν B: ἥκειν A. εἴκειν obtulit Gnomologium Georgidae in Boiss. Anecd. Gr. I. p. 31., quocum etiam τοὺς ante πταίοντας inseri et πειραθεῖεν in παρατεθεῖεν mutari possit.

Fab. 27. Knochii Fab. 4. — v. 1. δήσας KB: πνίγων A. Fortasse κἀπείγων. Feles enim celeriter conficiendae sunt. Or. — 2. Codd. Vatt. habent ἔπνιγε βαλὼν ὑδάτων συνεχείᾳ, unde Knochius auctore Bernhardyo ἔπνιγε βάλλων ὕδατος ἐν συναγκείᾳ. — συναγκείᾳ K: συναγγία A, συναγγείᾳ B. Fort. συναγκείῃ. Bait. — 3. δ' αὖ. Codd. Vatt. δὲ. Genuinam lectionem coniectura assecutus erat Knochius. — 7. Hunc versum om. A. — ἀνέφυγες cum

Knochio B: libri *ἀνέῳγας*. „Malim *κρεῶν τ' ἀνέῳγες*.“ B. — 8. *ὠφελοῦσ' ἡμᾶς* (quod divinaverat Niebuhrius) AB: *ὠφελοῦσα* pronomine omisso Codd. Vatt., *ὠφελήσασα* Knochius.

Fab. 28. Knochii Fab. 3. — v. 1. *φρύνου γέννημα* Codd. Vatt. — 2. *αὐτόσ'* KB: *αὐτόν* A. — 4. *μῆτερ* KB: *μήτηρ* A. Post *μῆτερ* inserunt *εἶπον* Codices Vaticani; iidem omittunt *γάρ*. Knochius edidit: *τέθνηκε, μῆτερ, εἶπον· ἄρτι τῆς ὥρας*. — *ὥρης* B: *ὥρας* AK. Vid. ad Fab. 23, 11. — 5. *ἦλθεν* cum Io. G. Schneidero B: *ἦλθε* A, *ἦλθε γὰρ* libri Vaticani, *ἤλυθε* Knochius. — 6. *μαλαχθείς* K: *μαλαχθὲν* AB. — 7. *φυσῶσ' ἑαυτὴν* ABK: *φυσῶ ἔμ' αὐτὴν* Codex Babrii. — *τοσοῦτον* Io. Gottl. Schneiderus. — 8. *δὲ παύου μὴ ποιοῦ μῆτερ* Codd. Vatt. Metrum restituit Knochius scribendo *παῦε* cum C. Ern. Chr. Schneidero. — 10. *ποιότητα* B: *ποσότητα* A.

Fab. 29. v. 2. *τάλας πᾶσαν* auctore Mena B: *πᾶσαν τάλας* Codex. — 4. *καμπτῆρας* B: *καμπτήρας* A. — 5. *λίην* A: *λίαν* B, qua mutatione vereor ut metro satisfactum sit. Fort. *δῆτ'*. Bait. Leg. *δὴν* coll. Hom. Iliad. ε, 412. Spp.

Fab. 30. v. 1. Knochii fragm. 28. — *Ἑρμείαν* Suidas in v. *Λύγδινα*. — 5. *χὼ* B: *καὶ ὁ* A. „Periisse versus ante sequentem videtur.“ B. — 8. *πύλαις ὀνειρείαις* A: *πύλης ὀνειρείης* B. — 9. *εἶδεν* B: *εἶδε* A, in quo adverbium aliquod latere arbitror. Bait. — 10. *ἕν*. „Proposuit vir d. *εἰ*. Sed cum locus sit mutilus, nihil facile decerni potest. Post hunc versum est in A lacuna, adscripto *λείπει*.“ B.

Fab. 21. v. 3. *μύες* B: *μῦες* A. — 6. *ἀτάκτως* B: *ἀτάκτους* A. — 9. 10. Knochii fragm. 13. — 9. *διεῖλον ἐς φρήτρας* Suidas in v. *Φρήτρα*. — 10. *ὥσπερ ἀνθρώπους* Idem. „Et hic sunt duplicis recensionis reliquiae.“ B. — 12. „Videtur meliorem fore ordinem sententia-

rum, si versus hic post versum decimum quintum transponeretur.“ B. — 16. κατειλήφει B: κατειλήφεν A. („Vel est vitium in accentu et legendum κατείληφεν.“ B.) — 17. Knochii fragm. 41. — ἀλλ' οἱ K: ἄλλοι AB. — 20. μόνοι θ' ἑάλωσαν αὐτόθι A: μόνοι θ' ἑάλοσαν αὐτόθι τῶν B, μόνοι θ' ἑάλων αὐτόθεν Sauppius.

Fab. 32. v. 1. 5. 6. 7. 8. Knochii fragm. 8. — 1. Γαλῇ - - - ἐρασθεῖσα Iulianus Ep. 57. p. 113. — 4. Forsan ἧς τίς οὐκ ἔχων ἤρα; *quam quis non ardebat?*“ B. Fort. ἧς τίς οὐχ ἑκὼν ἤρα; Or. Malim ἧς τις οὐκ ἐρῶν ἤρα. Spp. — 5. ἰδὼν κἀκεῖνος Suidas in v. Ἐν τῷ μέρει. Veram lectionem divinaverat Toupius. — 6. ἠρμένου B: ἡρμένου A. — 7. παρέδραμεν B: παρέδραμε A. — τὸν Suidas (in v. Βαθύστρωτος κοίτη): ἡ AB. — 8. κλίνης] κοίτης Suidas l. l. — 9. γάμος δὲ δαιτὶ Baiterus: γάμου δὲ δαιτὶ A, γάμου δὲ δαιτῇ B. — λέλυτο B: δέδυτο A. — 10. τῇ cum viro d. anonymo B: τῷ A.

Fab. 33. Knochii Fab. 5. — 2. εἰς νεὸν σπείρας Suidas in v. Νεός. — 3. φύλασσεν Idem. — 5. ψᾶρές B: ψάρες A. — 8. ᾐτήκει cum Io. G. Schneidero B: ἠτήκει A. — 9. βαλεῖν K. — 12. ἡνίκ' ἂν KB: ἡνίκα A. — 15. κἀνέμοντο cum Burgesio B: καὶ νέμοντο AK. — 24. δ' ἔργα KB: δὲ A. — 25. om. K. — Δεινὸν B: ὅτι δεινὸν A.

Fab. 34. v. 1. 2. Knochii fragm. 42. — 1. ὄχλον ἀγρότης θύσας Suidas in v. Οἴναρα. — 2. οἰνάσιν B: οἰνάσι A, οἰνάροις Suidas. — ὑπεστρώκει Suidas, κατεστρωκὼς Sauppius. — 3. „Fors. τραπέζας τ'.“ B. — 12. Fort. οὐσίην. Bait. — 13. ἀποιμώζῃ B: ἀποιμόζῃ A.

Fab. 35. v. 1. Δύω Baiterus: δύο AB. — 4. κόλποις nos: κολποῖς AB.

Fab. 36. v. 1. αὐτόριζον Sauppius: αὐτόῤῥιζον AB. — 5. Fort. ποταμίης. Bait. — 7. τις Sauppius: τε AB. — κἀβληχρὸς B (in adnotatione): κάμβληχρὸς A, καὶ βλη-

χρὸς B (in contextu). — 8. αὐτὴ B: αὕτη A. — 9. σοφὸς pr. A. — 11. καμπτόμεσθα B: καμπτόμεθα A. — 14. „Le copiste a laissé du blanc pour deux lignes, ayant cru que l'affabulation manquait. Mais il est à remarquer que les affabulations, qui sont en prose, ne sont pas de la plume de *Βαλεβρίας*. Elles sont faites par des copistes postérieurs. L'auteur joint la maxime morale au corps de la fable.“ *ΜΗΝΑΣ.*

Fab. 37. v. 3. Knochii fragm. 32. — 4. χὐπέτεμνε B: καὶ ὑπέτεμνε A. — χώρην B: χώραν A. Vid. ad fab. 68, 9. — 6. ἀπεζεύχθη B: ἐπεζεύχθη A. — 7. ἀδμὴς κεῖνος B: ἀδμὴς κεινὸς A, ἀδμήσκειν ὃς ipse Codex. — 8. πλήσσων B: πλήσσων A. — 10. πονῶν cum Levisio B: πονεῖν A, κάμνων fab. Corayana 174.

Fab. 38. v. 1. ἀγρίην B (in Addendis, coll. Fab. 61, 5. 82, 1.): ἀγρίαν A et B in contextu. Conf. etiam Fab. 15, 12. Bait. — 2. Knochii fragm. 17. — ἐναφῆκαν τῇ δρυὶ σφῆνας Suidas (in v. *'Εναφῆκαν*). Fort. ἐνῆρσαν. Suidas: ἐνῆρσεν. ἐφήρμοσεν. Or. Malim ἐνῆκαν. Spp. — 8. μῦθος Baiterus: μῦθος δ' AB. — 9. πρὸς B: ὑπ' A.

Fab. 39. v. 1. αἰεὶ B: ἀεὶ A. — φαλαίναις B: φαλλαίναις A. — 2. καρκίνος B: καρκῖνος A. — Post hunc versum videntur quaedam deesse. Spp. — 4. „Post hunc versum est in A spatium relictum vacuum cum notula λείπει.“ B.

Fab. 40. v. 4. ἤδη τἀξόπισθέν μου Sauppius: ἤδη τά γ' (ipse Codex τάχ') ὄπισθέν μου A, ἤδη μου τά γ' ὄπισθέν μου B. — 5. *Πόλις* A: *Πόλιν* B. — τὸν *Αἰσώπου* B in adnotatione: τοῦ *Αἰσώπου* A et B in contextu.

Fab. 41. v. 2. μῆκος B: μήκους A. — Fort. σαύρην. Bait. — 3. σεαυτὸν A: σεαυτὴν B, frustra. Non ad lacertam iam disruptam dicuntur hi duo versus, sed sunt

epimythium atque appellatur homo, qui fabellam legit vel audit. BAIT. — 4. τόν γε Baiterus: τόνδε AB. — Fort. λίην. Conf. Fab. 21, 4. 29, 5. 36, 6. 95, 77. 116, 4. BAIT. — „In hoc versu desinit fabula mutila." B. Equidem nihil desidero. BAIT.

Fab. 42. v. 3. αὑτὸν Baiterus: αὐτὸν AB. — 5. ἐξέριψε Sauppius: ἐξέῤῥιψε AB. — 8. ποίαν B: ποῖ ἂν A. Fort. ποίην. conf. fab. 95, 101., nisi aliud in hoc versu latet vitium. BAIT.

Fab. 43. v. 3. δ' ἑαυτοῦ B: δὲ αὐτοῦ A. — σκιὴν B (in Add. coll. Fab. 79, 3. 4. 120, 1): σκιὰν A et B in contextu. — 5. Fort. τοῖς κέρασι δ' ὡς. BAIT. — 6. Knochii fragm. 29. — ἢ τὰ γῆς ἐποπτεύει Suidas in v. Νέμεσις. — 10. ἴχνεσιν B: ἴχνεσι A. — 11. δὲ σύνδενδρον A: δὲ δρόμῳ σύνδενδρον B, qui praeterea alia supplementa proposuit haec: δὲ δραμών, δὲ τρέχων, δέ τινα, vel σύνδενδρόν τιν' ἦλθεν, σύνδενδρον παρῆλθεν. Fort. δὲ τὴν σύνδενδρον. SPP. — 13. ὡς B: ὥς A. — 18. μηδ' Sauppius: μήτ' AB. — αὖτ' Baiterus: αὖ AB. Conf. fab. 12, 18.

Fab. 44. v. 1. ἀεὶ B: αἰεὶ A. — 6. Fort. ῥᾳδίην. BAIT.

Fab. 45. v. 1. Ἔνιφεν B: ἔνειφεν A. — 8. δέ γ' ἰδίας Sauppius (coll. fab. 36, 13. 46, 7. 59, 10): δὲ ἰδίας A, δὲ σφετέρας B. — 11. ποσσὶν B: ποσὶν A. — 12. γελαστὸς Baiterus: γελάσας A, ἀγέλαστος B.

Fab. 46. v. 3. ἕτοιμον Baiterus: ἑτοίμην AB. — 6. Fort. πόης vel ποίης. Conf. fab. 95, 11. BAIT. — 7. „Monet me Μηνᾶς vir d. priorem fuisse lectionem in codice, ὁ δὲ πενίῃ θνήσκει, quae posterius fuit eo correcta modo quem exhibet A." B. Fort. ὁ δέ γε τῇ πείνῃ. SPP. — „Quum affabulatio nullo modo fabulae conveniat, manifestum oculos librarii saltum fecisse et fabulam saltem

unam desiderari. Monuit etiam *Μηνᾶς*. Sententia non absurda videretur addita Fabulae 60.« B.

Fab. 47. 2. *εἶχεν* B: *εἶχε* A. — 4. *τίς* nos: *τις* B. — 8. *οἱ δ' οὐκ ἄρ' ἠδύναντο* Sauppius: *οἱ δ' οὐ γὰρ ἠδύναντο* A, *ὁ δ' (οὐ γὰρ ἠδύναντο)* B. — 14. Fort. *μιῇ*. Bait. — 15. *ἀγαθόν ἐστιν* B: *ἀγαθὸν* A. — 26. *ἦρεν* Baiterus: *ἧρεν* AB.

Fab. 48. v. 6. *μοι 'πιλιχμήσῃς* B: *μ' ἐπιλιχμήσῃς* A. Fort. *ἄν μοι τοῦτο μὴ 'πιλιχμήσῃς*. Bait. — In affabulatione *οὐκ ἄλλως πῶς* B: *οὐ καλῶς πῶς* A. Ultima eius pars sic restituenda videtur: *κἂν τῶν συνήθων αὐτοῖς αἰκιῶν ἀργῶσιν*. Conf. Fab. 11. v. 2. Bait.

Fab. 49. v. 1. *ἀγνοίῃς* Baiterus (coll. Fab. 35, 3. 95, 85): *ἀγνοίας* AB. — 4. *αἰτίῃ* B (collatis Fab. 10, 6. [11, 2.] 71, 7. 95, 80. 106, 18): *αἰτία* A. Conf. etiam Fab. 31, 4. Bait. — 7. „Quum *ὅσα πίπτῃ* vix possit dici, forsan scripsit auctor non *ὅσ' ἂν* sed *ὅτ' ἂν*, *ὅταν*." B. — Fort. *πείσῃ*. Or.

Fab. 50. v. 3. *σωτήρων* Baiterus: *σωτῆρα* AB. — 6. *ὁ δ'* B: *ὅδ'* A. item v. 11. — *ὤμνυ'* Baiterus: *ὄμνυ* AB. — *ἡ δ'* B: *ἥδ'* A. — 10. *ἐδείκνυ'* B: *ἐδείκνυ* A. »Nam talis hiatus non est ferendus.« B. — »Forsan *πανούργως*.« B. — 13. Fort. *παχείης*. Bait. — 14. *αἰκάλλουσα* B: *ἀκάλλουσα* A. — 17. *εἱστήκειν* Orellius: *εἱστήκει* AB. — 18. *Ὅρκον* Baiterus (coll. Hesiod. Theog. 231 sq. Opp. 804): *ὅρκον* AB. (*τὸν ὅρκον οὐ 'πεύξῃ* Sauppius.) — 20. *κἀπλάνητον* B: *καὶ ἀπλάνητον* A. — 21. »Esse lacuna videtur in medio versus periisseque finem cum alius initio. Graeca converti, quae mihi finxi coniectura: *οὐδ' ἄν τις λάθοι γ' ἐπίορκος προσδοκῶν δίκην φεύγειν*.« B. Fort. *λαθὼν ἐπιορκῶν προσδοκῷ δίκην φεύγειν*. Spp.

Fab. 51. v. 1. Fort. *χήρῃ*. Bait. — 6. 8. 10. Knochii fragm. 33.

Fab. 52. v. 2. ἡ δ' B: ἦδ' A. — 8. πονούντων B: ποιούντων A. — ὡσείπερ αὐτὸς κάμνων A: ὡσπερεὶ κάμνων αὐτός B, ὡς ἂν εἴ γ' αὐτὸς κάμνοι Sauppius. — In affabulatione πονουμένων B: ποιουμένων A. — δεῖν addidit Baiterus, coll. Fab. 46.

Fab. 53. v. 3. ὁ δ' B: ὅδ' A. — 4. Πᾶνα B: πάνα A. — ἡ δ' B: ἦδ' A. — 6. ἔπειτα δ' B: ἔπειτα A.

Fab. 54. v. 2. παραπλώσας A: παραπλάσας B. — 3. εἶπεν αὖτ' nos: εἶπε αὐτ' A, εἶπ' αὐτοὺς B. — In affabulatione ἦ B: εἰ A.

Fab. 55. v. 3. ἐτετέλεστο B: τετέλεστο A. — 4. ἦ γ' Baiterus: ἦ τ' AB. — 6. »Post hunc versum spatium in codice relictum fuit vacuum, adscripta notula: λείπει. Deest scilicet affabulatio; nihil aliud, puto.« B.

Fab. 56. v. 3. »Forsan καλοῦ μήτηρ.« B. — 4. πίθωνα B: πιθῶνα A. — ἡρμένη A: ἠρμένη B.

Fab. 57. v. 2. Fort. πανουργίης. Bait. — 4. Fort. σχέδην. Spp. — μέρος B: μέρος τι A. — 11. Fort. ἔτι προσελθεῖν καὶ περᾶν τινας ἀνθρώπους. Spp. — 14. Fort. ἀληθείης. conf. Fab. 95, 90. Bait.

Fab. 58. Knochii Fab. 7.

Fab. 59. v. 5. ἠρέθη B: ἡρέθη A. — 10. ὧς nos: ὡς AB. — 12. βλέποι τις Baiterus: βλέποιτο AB. — 13. Fort. οἰκίης. Conf. Fab. 17, 1. 74, 2. Bait. — 14. Fort. τόπους τ' ἄλλους. Spp.

Fab. 60. v. 1. Ζωμοῦ B: ζωμῷ A. — Fort. χύτρῃ. Bait. — 6. ἂν B: ἐὰν A.

Fab. 61. v. 2. γριπεὺς B: γρυπεὺς A. — 4. ἁλιζώων Sauppius: ἁλιπλώων AB. — 5. ἠρέτιζεν nos: ἡρέθιζεν A, ἠρέθιζεν B. — θήρην Baiterus (coll. v. 6. Fab. 67, 1. 95, 48. 93. 106, 15): θήραν AB. — 6. ἃ Baiterus: τά AB. — 7. αἰεὶ B: ἀεὶ A. — 9. Fort. συνηθείῃ. Conf.

Fab. 33, 7. 106, 13. Bait. — In affabulatione *μικρόν τι* Baiterus: *μικροῦ τι* AB.

Fab. 62. v. 2. *κἀφώνει* B: *καὶ φώνει* A. — 3. Knochii fragm. 57.

Fab. 63. v. 4. *αἰεί* B: *ἀεί* A. — 5. »Suspicor periisse precis particulam.« B. Equidem nihil desidero. Bait. — 7. *οὐδὲν* B: *οὐδ'* A. — 8. *οὔτ' ἂν* (i. e. *οὔτοι ἂν*) A: *σοί γ' ἂν* B. — 12. Fort. *θύσας*. Spp.

Fab. 64. v. 8. *τῶν πελέκεών τε τῶν* Sauppius: *τῶν πελέκεων τῶν* A, *καὶ τῶν πελέκεων τῶν* B. — 12. *χὐπέμεινε* B: *καὶ ὑπέμεινε* A. — »In affabulatione A *ἐκφεύγουσι*. Nomen *κοσμικός* facile docet lectorem additam esse sententiam ab homine christiano, quod et de plurimis aliis affabulationibus dici debet.« B.

Fab. 65. Conf. Knochii fragm. 11. Suidas in. v. *Γέρανος*: *Λίβυσσα γέρανος ἠδὲ ταὼς εὐπήληξ χλωρὴν ἀεὶ βόσκοντο χείματος ποίην*. »Refert Knochius id fragmentum ad fabulam praesentem, quod est vero simile, novumque praebet duarum recensionum testimonium.« B. — 1. *τεφρὴ* B: *τέφρη* A. — 4. »Ferme videtur scriptum *κρώζω*.« B. — 8. Fort. *πλουσίῃ*. Bait.

Fab. 66. v. 3. *δύω* Baiterus: *δύο* AB. — 6. *πολλῷ* B: *πολὺ* A. — 7. *ἀλλήλων* A: *τὰς ἄλλων* B.

Fab. 67. v. 3. »Forsan *λείην*.« B.

Fab. 68. Knochii Fab. 2. — 1. *τοξεύων* KB: *τοξεύειν* A. — 5. *λαχὼν δὲ Φοῖβος τὸ τόξον ἐκκυκλώσας* omisso versu proximo Codd. Vatt., *λαχὼν δὲ Φοῖβος καὶ τὰ τόξα κυκλώσας* cum C. Schneidero K. — 8. *ταὐτὸ* K: *τοῦτο* AB. — 9. *βάλω* K: *βάλλω* A, *βαλῶ* B. Interrogandi signum addidimus Sauppio auctore. — Fort. *χαίρῃν*. Conf. fab. 26, 1. 33, 15. 20. 37, 4. 108, 13. Bait. — »Ex epimythii verbis facile choliambicus eruetur: *ἔστι τινὰ καὶ χωρὶς κόπου λαβεῖν νίκην*. Sed id fit casu, opinor.« B.

Fab. 69. v. 1. λαγωὸν τὸν B: λαγωὸν A. — 6. αὐτὸν Baiterus: ἄλλον AB.

Fab. 70. v. 2. ἐσχάτῳ Orellius (coll. Fabula Bodleiana apud Knoch. p. 109 sq.): ἑκάστῳ A, ἐν ἑκάστῳ B. — 3. Fort. ἦν χαρεὶς κατειλήφει. Bait. — 7. Fort. ὕβρις γ' ἐπέλθοι. Bait.

Fab. 71. v. 8. Fort. πάντων. Bait. — 11. 12. „Epimythium hoc poëticum si scripserit Babrius, vix puto debilissimo initio coniunctionis ὅτι usum fuisse, sed scripsisse potius πάμπολλα vel ὡς πολλά.“ B. — χρηστὰ πράγμαθ' αἱ κακαὶ φύσεις A: πράγμαθ' αἱ κακαὶ φύσεις χρηστὰ B, χρηστὰ πράγμαθ' αἱ κακαὶ ψυχαὶ Sauppius.

Fab. 72. v. 1. Ἰρίς ποτ' nos: Ἶρις ποτ' A, Ἴρις ποτ' B. — οὐρανίοισι Sauppius: οὐρανίου A, οὐρανίων B. — πορφυρῇ A: ποδήνεμος B. — 4. πάντ' ἀέθλων Sauppius: πάντα θεῖον AB. — 5. κρήνη B: κρήνης A. — 6. „Forsan καὶ θερμόν.“ B. Malim ἧς καθάριον. Spp. — 8. αὐτῶν B: αὑτῶν A. — 10. ἦλθεν B: ἦλθε A. — 14. 22. Knochii fragm. 58. — 16. Ἀθηναίη B in Addendis. — 18. δ' B: δὲ A. — 19. ἄρα nos: ἄρα AB. — 20. Fort. παιδῶν a v. παιδόω. Or. — 21. χὠ B: καὶ ὁ A. — εὔθηρος Sauppius: ἔφηβος A, ἔφεδρος B. — In affabulatione αὐτοῖς B: αὑτοῖς A.

Fab. 73. v. 1. „Pro ἄλλην forsan ἁπαλήν.“ B. Malim ἀρχὴν *(olim)* vel cum Sauppio ἄλλως. Bait.

Fab. 74. v. 8. Fort. ξενίης. Bait. — 9. ἀφ' A: ἐφ' B. — 13. φίλεργός τ' B in adnotatione: φίλεργος A et B in contextu.

Fab. 75. v. 1. „Forsan οὕτως.“ B. — 2. Scrib. δέδιθι. — σωθήσῃ γάρ B: σωθήσῃ A. — 4. δέ γ' (coll. Fab. 95, 10) B: δ' A. Conf. ad Fab. 45, 8. — 7. τὸ malim abesse; prima enim syllaba adiectivi μακρός et adverbii μακρόθεν longa utitur Versificator noster. Cf. fab. 3, 5. 12,

1. 43, 10. 45, 8. 68, 1. 92, 3. 103, 14. 104, 3. Bait. — 21. διεβλήθης B in adnotatione (collata Fab. Corayana 192): διεκλήθης A et B in contextu. — In affabulatione ἔχοντας B: ἐχόντων A.

Fab. 76. 2. κἄτρεφεν B: κἄτρεφε A. — 8. δὲ Baiterus: τε AB. — 10. ἵππευσιν B: ἱππεῦσιν A. Fort. ἵππευσεν. Spp. — 14. κἀκεῖνον αὖ τὸν Baiterus: κἀκεῖνος αὐτὸν AB.

Fab. 77. v. 5. θηητὸς B: θειητὸς A. — 10. τὸν δ' Baiterus: τὸν AB. — „In affabulatione δεῖν ante vel post ἐξαπατᾶσθαι excidisse videtur." B. Equidem inseruerim ante v. μηδαμῶς. Bait.

Fab. 79. v. 7. 8. Knochii fragm. 44. — 8. ματαίων πραγμάτων ἀναλοῦται (cum var. lect. ἀναχοῦται) Georgidae Gnomologium (Boiss. Anecd. Gr. I. p. 17).

Fab. 80. Knochii fragm. 36. — 3. κἀν KB: κ' ἂν A. item v. 4. — 4. μήτε πυῤῥίχην παίζειν Suidas s. v. Πυῤῥίχαις. »Lectio πυῤῥίχην ad alteram recensionem pertinuit.« B.

Fab. 81. v. 1. 2. Knochii fragm. 34. — 2. ἐμοὶ Suidas (in v. Πίθηκος): ἐμὴ AB. — πατρῴη cum Suida B: πατρῷα A. — κἄτι cum Toupio B: κ' ἂν μὴ A, καί τι vel κἔτι Suidae libri. — παππῴη cum Suida B: παππῷα A. — 4. ἀληθείης nos: ἀληθείας B. — 6. κἂν] Fort. ἂν. Spp.

Fab. 82. v. 1—3. 6—8. Knochii fragm. 16. — 2. διέδραμεν (cum Suida in v. Φριξότριχα) B: διέδραμε A.— 3. ἔκθορε Suidas (in vv. Ἔκθορεν, Φριξότριχα, Φωλάδι): ἔθορε AB. — κοίτης A: κοίλης cum Suida B. — 5. βασιλεύων λέων θηρῶν Sauppius: βασιλεύων θηρίων A, ἐμβασιλεύων τῶν θηρῶν B. — 7. κνίσῃ] δάκῃ Suidas in v. Παλαμναῖος. — φεύγων] τρώγων Sauppius. — 8. χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν Suidas ibidem. „Et hic

versus duplicis recensionis manifestum est argumentum.« B. — 11. σαυτὸν εἶναι B: εἶναι σαυτὸν A.

Fab. 83. v. 1. πίνων ἔτριβεν, ἐκτένιζε δ' Sauppius: πίνων, ἔτριβεν, ἐκτένιζεν AB. — Fort. ἡμέρην. Conf. v. 2. Bait. — 3. ὁ δ' B: ὅδ' A. — 5. 6. 7. »A, prosa oratione et a praecedentibus versibus seorsum, ut affabulatio: ὅτι τῶν καιρίων δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν καὶ συμφερόντων· κόσμος γὰρ οὐδὲν ὠνήσει τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων. Choliambicorum vestigia erant adeo manifesta, ut facile restituerim, suppresso γάρ, addito σάφ' ἴσθι. Poterit et aliud quaeri supplementum.« B. Itaque nos defectus signum ponere maluimus. — »In fine δελεάζοντας praestaret, quo ducit editae affabulationis (Coray. 195.) comparatio: ταῖς κολακείαις τοὺς πένητας δελεάζονται.« B.

Fab. 84. Knochii Fab. 9. — v. 1. ἐπιτὰς Cod. Vossianus Dosithei Magistri (p. 36. ed. Boeck.), ἐπιπτὰς cum Tyrwhitto K. — κέρατι AK: κέραϊ B. — 3. σαίνω A: κλίνω KB. Equidem malim στείνω. Or. Quidni σαίνω? conf. Hesych. σαίνεται· κινεῖται, ταράττεται. Spp. — 4. ποταμίαις ἐν αἰγείροις K. Fort. ποταμίης ἐπ' αἰγείρου. Bait. — 5. μέλει KB: μέλλει A. — 6. οὐδ' ὅτ' cum Tyrwhitto KB: οὔθ' ὅτε A, οὔτε ὅτε Cod. Voss. — 7. 8. absunt a Cod. Vossiano. — 8. θρασύνεθ' B: θρασύνεται A. — σφόδρα A: λίην B.

Fab. 85. v. 1. Fort. ἔχθρη. Bait. — 2. ᾑρέθη B: ἡρέθη A. — 5. προάξει τὴν μάχην Baiterus: προάξῃ. Τὴν μάχην AB. — ἐνεδρεύσει A: ἐν ἑδρεύσει B, κἀνεδρεύσει Sauppius. — 9. δ' B: δὲ A. — 10. εἰσὶν οἵδ' B: εἰσὶν οἵ δ' A, fortasse rectius. — 14. 15. Knochii fragm. 13. — 14. ἀλλ' οἱ Suidas (v. Διάργεμοι): ἄλλοι AB. — 15. ἔνιοι δὲ λαμπροὶ] ἕτεροι ξανθοὶ Suidas. — 19. Fort. Συμφωνίῃ. Bait.

Fab. 86. v. 2. 3. Knochii fragm. 19. — 2. αἰπόλων πήρα Suidas in v. Ῥωγαλέον. — 6. Fort. στεινῆς. Conf.

Fab. 108, 22. Bait. — 7. Fort. *ἑτέρῃ*. Bait. — Fort. *ἐπῆλθε, κλαιούσῃ σκώπτουσ'*. Spp.

Fab. 87. v. 3. *μεταστραφεὶς δ'* (*ἔσαινεν ὡς φίλῳ ψαύων*) B, ut *μεταστραφεὶς* iungatur cum *ὁ λαγωός*. Mihi *μεταστραφεὶς* ad canem pertinere videtur, atque significare *animo, consilio mutato*. Sauppio tamen videtur nominativus absolutus, ad leporem referendus, coll. Meinek. Com. gr. 4. p. X. Bernh. S. p. 479. Bait. — Fort. *φίλον*. Spp.

Fab. 88. Knochii Fab. 20. — v. 2. 3. *καὶ* - - - *ὃς* Sauppius: *ὃς* - - - *καὶ* AB. — *χαραδριῷ* B: *χαραδραίῳ* A. — »Pro *ἀντᾴδων* lubens scriberem *ἀντῆδεν*.« B. — 8. *κορυδαλοῦ* Baiterus: *κορυδοῦ* AB. — 13. *ὡς δ' αὖθις ἐλθὼν ἡλίου θ' ὑπ' ἀκτίνων* K. — *αὖθις* KB: *αὖτις* A. — 14. *ῥέοντα*] Fort. *ῥέποντα, ad solum se inclinantem*. Or. — 15. *ἀμητῆρσιν* cum Blomfieldo B: *ἀμυντῆρσιν* A. — *πέμψειν* - - - *δραγματηφόροις* om. A. — 17. *εἶπεν* Baiterus: *εἶπε* AB, *ἔλεγε* K. — 18. 19. Suidas in v. *Ἀμᾶν*: *νῦν ἔστιν ὄντως, παῖδες, ἐκ τόπων φεύγειν, ὅτ αὐτὸς ἀμᾷ κοὐ φίλοισι πιστεύει.* — *ἔστιν* nos: *ἐστιν* AB. — 19. *αὐτῷ* B: *αὐτῷ* A. — »In affabulatione inserui *θαῤῥοῦντας* ex fabula collata (Corayana 421).« B.

Fab. 89. 2. Fort. *βίῃ*. Bait. Conf. ad Fab. 18, 5. — 3. Fort. *ἔχθρης*. Bait. — 4. *Σύ μ', εἶπε, πέρυσι* Baiterus: *σύ με τί πέρυσι* AB. — 5. *Ἐγὼ οὐ* A: *Ἔγωγ' οὐ* B. — 5. *περυσινός* A: *περυσινός, ὃς* B, *περυσινός εἰμ'* Sauppius. Fort. *περυσινός, ἀλλ'* vel *περυσινός, ὅς γ'*. Bait. — 6. *Οὐκοῦν* A: *Οὔκουν* B, interrogatione in fine posita. — 8. *σὺ δ' ἆρα*, etiam in huius versus fine sublata interrogatione, Sauppius. — 9. *μητρῴη* (coll. Fab. 81, 2) B: *μητρῷα* A. — 12. *αἰτίην* B: *αἰτίαν* A. Conf. ad Fab. 49, 4.

Fab. 90. v. 3. *μεμηνὼς* nos: *μεμηνὼς* AB.

Fab. 91. v. 2. *σπήλυγγα* B: *σπήλιγγα* A, item Fab.

95, 38. 106, 5. — 4. ἐμβὰς Baiterus: ἐμβάντα AB. — 5. ἐξωθῶ A, cum varietate marginali ἐκκλίνω.

Fab. 92. v. 3. Fort. μακρῆς. Conf. Fab. 15, 4. BAIT. — 8. 9. Knochii fragm. 12. — 8. ὠχριήσας (cum Suida in v. Γομφίους) B: ὠχριάσας A. — 9. οὖ B: οὐ A. — χρῄζω nos: χρήζω AB. — Affabulationem in duos versus divisit B, postremis verbis sic mutatis: ἔργοισι δ' ἀνικάνους ὄντας. „Fere putaverim hanc affabulationem non esse Babrianam. Dubitationem auget participium ἐπιδεικνυμένους ab affabulatore prosaico adhibitum Fab. 121." B.

Fab. 93. v. 1. ἄγγελοί ποτ' nos: ἄγγελοι ποτ' AB. — 5. 6. Knochii fragm. 9. — 5. μωρὸς δὲ ποιμὴν Suidas in v. Βληχώδης. (Fort. μωρή. BAIT.) — πάντα βληχώδης Suidas: πάντ' ἀμβληχρώδης A, πάντ' ἀβληχρώδης B. — 7. μαλλὸν B: μᾶλλον A. — 10. νέμεσθαι B: νέμεσθε A. „Excidisse versum opinor." B.

Fab. 94. v. 1. φάρυγος B: φάρυγγος A. cf. ad v. 8. — 3. καθιμήσας B: καθειμήσας A. — 6—8. Knochii fragm. 24. — 7. ἰατρειῶν (cum Suida in v. Καρχαρόδους) B: ἰατρείων A. — 8. κεφαλὴν λυκείου φάρυγος ἐξελεῖν σώαν Suidas. — 10. πάσχειν B: πάθοις A.

Fab. 95. v. 3. ἢ B: ἦν A. — 4. Εἰ A: Ἠ B. — 8. χεῖρας εἰς B: εἰς χεῖρας A. — 11. μαλθακῆς B: μαλακῆς A. — 12. ἔκνυσσε Baiterus: ἔσκνυσε A, ἔσαινε B. — 15. κἀγγύς nos: κἐγγύς AB. — 26. Fort. τότ' οὖν γένοιτο. SPP. — 36. ὣς Baiterus: ὡς AB. — 42. κατιθὺς B: καθ' ἰθὺς A. — 47. καθικέτευε κερδὼ Baiterus: κερδὼ καθικέτευε AB. — 54. πού B: που A. — 57. ἡ δ' B: ἦδ' A. — 63. καί τι γρύξαι B: καὶ γρύξαι τι A. — 70. „Forsan πάροιθε." B. — 76. πλεῖον B: πλέον A. — 81. γενναίη Baiterus (coll. Fab. 15, 4. 53, 1. 82, 6. 86, 1. 91, 1. 95, 1. 19. 41. 108, 25. 109, 3. 118, 7): γενναία

AB. — 82. μηδ' nos: μήδ' AB. — 84. μόνῃ B: μόνη A. „Malim μόνην, *me unam, liberis aliis.* Sic sibi optaret mali aliquid. Aliter non videtur loqui ad persuasionem satis apposite.“ B. — 85. „Forsan legendum ἐχθρὸς.“ B. — 86. Fort. κυρίην. Bait. — 87—88. 90—94. Knochii Fragm. 7. — 90. πανθοίνην (cum Suida in h. v.) B: παντοίην A. — 91. σάρκας] ἔγκατα Suidas. — 92. δάπτων cum Suida B: λάπτων A. — 93. θήρης] κερδῷ Suidas in v. Νεβρείην καρδίην et Νεβρός.

Fab. 96. 1—4. Knochii Fab. 12. — v. 1. τριγχόν Suidas in v. Τριγχός. — ἐκκύψας cum Suida B: ἐγκύψας A. — 6. μηδεὶς διὰ καιρὸν ἰσχύων τι A: διὰ καιρὸν ἰσχύων τι μηδεὶς B. — In affabulatione τόπον B: τρόπον A.

Fab. 97. v. 3. Knochii fragm. 18. — ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ Suidas in v. Ἐρωτῶ σε. — 8. Fort. θύρῃ. Conf. fab. 95, 42. 116, 6. Bait. — 12. ὅμοιον θῦμα τῷ μαγειρείῳ B: ὅμοιον τὸ θῦμα τῷ μαγείρῳ A.

Fab. 98. v. 1. ὡραίης B: ὡραίας A. Conf. ad fab. 95, 81. — 3. ἐμφήνας B: ἐμφῆνας A. — 9. περιβαλεῖν auctore Mena B: περιλαβεῖν A. — κλαύσει B: κλαύσῃ A. — 16. τις (bis) nos: τὶς AB. — 19. „Conieci ac reddidi ἄνικτον ἀνθρώπους.“ B. — 20. λέοντας B: λέοντα A. „Forsan ἀνθρώποις . . . λέουσιν.“ B.

Fab. 99. v. 1. πιμελῆς B: πημελῆς A. — λίην B: λίαν A. Conf. ad Fab. 41, 4. — 2. ποῦ τραφεὶς auctore Mena B: ποὐτράφης A. — 5. εἶπε πῶς B: πῶς εἶπεν A. — In affabulatione τὸν μικρᾶς - - - ζωήν A. Correxerat ζώειν vir d. anonymus. Sed neque sic correcta omnino sententia, quae postulare videtur τὸ μ. - - - - ζώειν, φευκτέον τε ὁ μῦθος παραινεῖ.“ B. Fort. ζῴειν, ὃ φευκτέον. Spp.

Fab. 100. Knochii Fab. 10. — 3. ἐνέχυρον δώσεις libri: ἐνέχυρον πρὶν δώσεις B. „Alii supplent μοι, γοῦν,

καί." B. ἀλλ' ἐνέχυρον ἐνδώσεις Sauppius. Fort. ἀλλ' ἓν ἐνέχυρον δώσεις. Bait. — 4. τὠκύπτερά σου μή μοι μεθεῖναι B: τὰ ὠκύπτερά σου μὴ μεθεῖναι A, ταχύπτερόν σε μὴ μεθεῖναι K, ἀκύπτερόν σου μὴ μεθεῖναι Sauppius.

Fab. 101. Knochii fab. 11. — 1. ἁδρὸς KB: ἀδρὸς A. — 5. φρενωθείην B: φρενωθείη A. — In affabulatione ὑπὸ Baiterus: ἀπὸ AB. — „Scribendum forsan ὡς ἑαυτοὺς ἐπιγινώσκειν, vel πρὸς τὸ τοὺς ἀπὸ τῶν . . ." B. Fort. ἐπιγινώσκοντας. Spp.

Fab. 102. v. 3. πρᾷος (collata Fabula Corayana 363) B: πρὸς A. Fort. πρᾷος δὲ καί. Bait. — 4. Fort. δυναστείης. Bait. — 8. Fort. πάρδαλις δέ γ' αἰγάγρῳ. Spp. — 9. ἐλάφῳ δὲ B: ἐλάφῳ A. — 11. Fort. ἡμέρην. Conf. fab. 83, 2. Bait. — 12. τἀσθενῆ B: τὰ σθένη A.

Fab. 103. v. 3. 4. Knochii fragm. 5. Suidas in v. σπήλυγξ: κἄσω * σπήλυγγος οἷά τις νούσῳ κάμνων ἐβέβλητ' οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων. — 6. ἐπ' αὐλὰς Baiterus: ἐπαύλας AB. — „Forsan ἄγγελος Φήμη." B. — 10. κατήσθιεν B: κατήσθιε A. — 17. Fort. σῴζοιο. Spp. — εἰ δ' B in adnotatione: ἦν δ' A et B in contextu. „Forsan φησί, νῦν δ' ἄπειμι." B.

Fab. 104. v. 1. Fort. λάθρῃ. Conf. 107, 13. Bait. — 7. ἐπιεικείης A: ἐπεικείης („sine exemplo") B. — 8. Fort. πονηρίης. Bait.

Fab. 105. v. 2. οἴκαδ' B: οἴκαδε A. — In affabulatione forsan καὶ ἀλλήλους vel εἰ καὶ ἐπί.« B.

Fab. 106. v. 1. ἀρίστων Sauppius. — 3. ὅσων ἄριστ' ὀρειτρόφων Idem. — 6. θηρῶν B: θηρίων A. — 8 »Scripsi ᾅδην probabiliter. Vocabulum in A est lectu difficile. Videtur ἀλίην primo intuitu legendum.« B. — 9. κερδὼ nos: κερδῶ AB. — 12. τε Sauppius: δὲ AB. — 13. ὅς, εἴ B: ὁσεί A. — 16. μοῖραν nos: μοίραν B. — 19. Hic versus aptius praecedenti anteponeretur. Bait. —

26. Fort. ἡμέρην. Conf. fab. 83, 2. Bait. — 27. Fort. βαίνοι. Bait. — 29. ἱλέως Sauppius: ὡς λέων AB. — 30. Εἶπον B: εἶπεν A. Correxerat Menas εἰπόν, deteriore accentu. — μηδ' nos: μὴ δ' AB. — In affabulatione ποιεῖ Baiterus: οἶδεν AB. Eidem statim pro μόνον, καθ' legendum videtur μόνον κακά.

Fab. 107. v. 4. »Post hunc versum deest versus saltem unus, quo syntaxis accusativorum ἐλάφους καὶ κ. ταύρους nitebatur.« B. ταύρους θηρῶντι Baiterus: ταύρους, θηρῶν δὲ AB. — 6. ἄκρων B: ἄκρον A. — 7. ἀμέσσων (sic) A. »Dubito paululum de lectione.« B. Fort. ἀνάσσων. Spp. — 10. Fort. καὶ δὴ φιλαγρευταῖς. Spp. — 12. ἀπεγνώκει ὁ θὴρ τὴν σωτηρίαν A: ὁ θὴρ σωτηρίαν ἀπεγνώκει B, ἀπεγνώκει γε τὴν σωτηρίην Sauppius. — 15. λέοντα τοῦ τὸ φῶς Sauppius. — 17. εὖ νοοῦσιν Sauppius: εὐνοοῦσιν AB. — 18. μηδὲ σῶν ἀπελπίζειν Sauppius. Fort. μηδενῶν δ' ἀπελπίζειν. Bait.

Prooem. v. 3. πρίν ποτ' B: πρὶν πότ' A. — 4. „Suspectum πᾶσιν. Forsan πάντων.« B. — 5. Λίβυς θινὸς Baiterus: λίβυς, τινὸς A, Λιβυστῖνος auctore Dübnero B. — 6. λόχῳ B: λόγου A. — 7. χρυσίῳ B: χρυσέῳ A. »Dübnero displicet καθαρῷ. Malit φαλάρῳ χρυσέῳ.« B. — 8. Fort. ἵππον ἀθλητήν. Spp. — 9. Fort. θύρης. Conf. ad fab. 97, 8. — 10. Fort. σοφωτέρης. cf. Fab. 71, 10. Bait. — 13. λευκῇ B: λουκῇ A. »Proposuit in margine descriptor vir doct. χωλῇ.« B. — 14. οὐ Dübnero auctore B: σου A. — 15. »Coniecit, si quid video, felicissime Dübnerus εὖ πτερώσας.« B. — 16. »Formula ἐκ δευτέρου utitur f. 95, 97. ac simili ἐκ δευτέρης f. 114, 5. Quid nunc significet in ea quae nunc est libri conditione non facile dixerim. Cum nos docuerit Avianus Praefatione Aesopi fabulas Babrium in duo volumina coartavisse, suspicor posterius volumen a littera *M* incepisse et hocce fuisse prologo ornatum. Inde etiam

manifestum fit secundum litterarnm ordinem fabulas fuisse ab ipso auctore dispositas.« B.

Fab. 108. Knochii fragm. 23. — v. 11. Fort. Ἀμαλθείης. Bait. — 13. ἀσπάλαξι Sauppius: ἀσφάλαξι AB. — 16. πλήθη Baiterus: πλήρη A, πλῆθος B. — 18. σώρακοί B: σωρακοί A. — 21. Fort. θύρην. Conf. ad fab. 97, 8. Bait. — 23. »Forsan τρύζων. Conf. fab. 112, 8.« B. — 24. μικρὸν δ' (cum Suida in v. Καμειραία ἰσχάς) B: μικρόν τ' A. — 30. μεστὰ Baiterus: μετὰ AB. Idem mendum est in fabula Bodleiana. (p. 168. Kn.) — 27. ἀρουρείτης. Hoc vocabulum lexicis deest. Bait. — In affabulatione καθυποβάλλειν B: καθυποβάλαι A.

Fab. 110. v. 3. Fort. οὐραίην. Bait. — »In affabulatione sublatis altero πρὸς et καὶ sententia esset magis perspicua.« B.

Fab. 111. v. 1. Μικρέμπορος (cum fabula Corayana 254. p. 388) B: μικρὸς ἔμπορος A. — 3. φορτίσας B: φορτήσας A. — 10. ἐπενετίθει B: ἐπετίθει A. — 12. πολλοὺς τήξας Baiterus: ὅλους τήξας B, ἄλας συντήξας B. — 13. γαύρως B: γαῦρος A. — 17. προσῆλθε Sauppius: προῆλθε AB.

Fab. 113. v. 1. δείλης Baiterus: δειλῆς AB. — 2. κνηκὸν B: κνακὸν A. conf. fab. 122, 12.

Fab. 114. v. 5. ῥιπισθεὶς mg. A.

Fab. 115. v. 1. λιμνάσιν B: λιμνᾶσιν A. — 5. »Est χέλυμνα vocabulum mihi non aliunde notum, diminutiva, ut videtur, forma nominis χελώνη, χέλυς.« B. Fort. χελύνη. Spp. — 12. Fort. τίς γὰρ νεφῶν μοι καὶ τίς ἦν πτερῶν χρείη. Bait. — 13. »Post hunc versum lacuna est, cum notula: λείπει. Deest scilicet affabulatio.« B.

Fab. 116. v. 4. Fort. λαμπρῆς. Bait. — 7. τὴν προθυμίην B: τῆι προθυμίηι A. — 8. ὡνὴρ nos: ὡνὴρ AB. — 10. Fort. χανών τι. Spp. — 12. πεῖσον B: πεῖσεν A. Vide ad fab. 106, 30. — 14. ἐραθύμει A:

ἐῤῥαθύμει B. Conf. fab. 36, 1. 42, 5. Etiam fab. 36, 8. cum Sauppio scribent ἐξεριζώθη, qui in quinta versus sede iambum purum requirunt. — 16. ἐκτῖσαι B: ἐκτίσαι A.

Fab. 117. Knochii fab. 6. — 6. λέγοντος KB: λεγοντες A. — 9. Ἑρμῆς δ' KB: Ἑρμῆς τ' A. Conf. fab. 108, 24. — »In affabulatione δοκεῖεν A. Orationem esse hominis christiani monstrat id nomen οἰκονομία.« B.

Fab. 118. v. 5. πτερίσκοις. Haec quoque vox deest lexicis. BAIT. — 10. θέμιστες B: θέμις τε A. — In affabulatione τούτοις -- ἀδικουμένοις B: τούτους -- ἀδικουμένους A.

Fab. 119. v. 6. Fort. ἅνθρωπος. SPP. — 7. καὶ τοῖς φίλοισι Baiterus: καὶ φίλοισιν AB. — 8. ὠφέλεις B: ὠφελεῖς A. — 10. καινὴν B: κενὴν A. — 12. »Suspicor hic excidisse versum, quo sensus verborum πρὸς ἀλλήλας fiebat explicatior.« B.

Fab. 120. v. 2. εὑρίποις B: εὐρίπποις A.

Fab. 121. v. 1. ὄρνις πότ' A. — προσκύψας B: προκύψας A. — 3. πάντα σοι Baiterus: σοι πάντα AB. — 4. Fort. ἡ δ' Ἂν. SPP.

Fab. 122. v. 2. Fort. παριόντα. BAIT. — 5. δειπνήσεις B: δειπνήσει A. — 7. ἄκανθαν B: ἄκανθα A. — 11. 12. Knochii fragm. 25. — 11. κάνίης (cum Suida in v. Κνηκίας) B: καὶ ἀναιδείης A. — 12. κνηκίαν cum Suida B: κνακίαν A. — λακτίσας cum Suida B: λακτήσας A. Conf. fab. 111 .3.

Fab. 123. v. 4. »Corrigendum videtur λαβεῖν μέλλων.« B.

CORRIGENDA.

Pag. 3. fab. 2. v. 15. pro τοῦ legendum τοὺς atque delenda adnotatio ad hunc versum pag. 78.

INDEX FABELLARUM.

EPILOGUS.

Absoluto iam toto nostro libello, ad nos pervenit secunda Babrii Editio minor,*) in cuius praefatione Boissonade V. C. nonnulla prioris menda feliciter sustulit. Nobis igitur curae fuit, ut in hanc Appendicem omnia referremus, quae ex repetitione illa lucratus est poëta. Ceterum ne ea quidem nostratibus ex toto sufficere posse videtur quippe cum Gallorum ex more pudico omissae sint fabellae duae subobscoenae (X. et CXVI.) et absit adnotatio, ex qua sola tamen lector de Codicis ipsius scriptura certior fit.

*) *ΒΑΒΡΙΟΥ ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ. Babrii Fabulae Iambicae CXXI. Ioh. Fr. Boissonade recensuit. Secunda editio novis curis expolita. Parisiis apud Firmin Didot fratres. MDCCCXLIV.* 12. pagg. VIII. et 67.

Turici Idib. Decembr. M.DCCC.XLIV.

Prooem. v. 2. χρυσείην ... — 4. θείην. — 5. σιδηρῇ. Fab. 1. v. 7. μου. Fab. 3. v. 3. μιῆς. Fab. 5. v. 7. αἰετός. Fab. 7. v. 15. ἐβουλήθην. — 16. χρείη. Fab. 11. v. 1. ἐχθρὴν. Fab. 12. v. 14. Post hunc versum inseruit ὅκου γεωργοῖς κοὐχὶ θηρίοις ᾄσεις. Vide adnot. — 27. συνοικήσει. Fab. 13. v. 12. ἥλως. Fab. 14. v. 1. Ἄρκος. Fab. 18. v. 5. 16. βίῃ. Fab. 19. v. 5. ἀκμαίῃ. Fab. 20. v. 5. κἀτίμα. Fab. 21. v. 1. ποτ'. Fab. 22. v. 5. νέης τε καὶ γραίης. — 6. νεῆνις. — 7. γραίῃ. — 8. ἀκμαίῃ. — 11. νέῃ τε χὴ γραίῃ. Fab. 23. v. 1. μακρὴν. Fab. 28. v. 4. πρῴ. Fab. 30. v. 5. ἐπεπράκει, ... Fab. 31. v. 17. σῳθέντες. Fab. 34. v. 12. οὐσίην. Fab. 36. v. 7. λεπτός τ' ἐὼν. Fab. 38. v. 1. ἀγρίην. Fab. 40. v. 4. ὄπισθέ. Fab. 43. v. 3. σκιὴν. Fab. 46. v. 9. δευτέρην. Fab. 47. v. 8. μίην. (?) — 14. μιῇ. Fab. 48. v. 3. Ἑρμείῃ. Fab. 49. 1. ἀγνοίης. Fab. 50. v. 3. θεῶν, σὲ σωτῆρα. — 6. ὄμνυ'. — 13. παχείης. Fab. 51. v. 1. χήρῃ. Fab. 57. v. 2. πανουργίης. — 11. προελθεῖν. — 14. ἀληθείης. Fab. 59. v. 4. „Praestaret τρυφῆς.“ B. — 10. ὦς. — 13. οἰκίης. — 14. τόπους ἄλλους. Fab. 60. v. 1. χύτρῃ. Fab. 61. v. 5. θήρην. — 9. συνηθείῃ. Fab. 62. v. 2. κριθιήσας. Fab. 65. v. 8. πλουσίῃ. Fab. 66. v. 3. λείην. Fab. 67. v. 8. θέλοντι σοὶ. Fab. 68. v. 9. χώρην. Fab. 72. v. 16. Ἀθηναίῃ. — 19. κίχλῃ. Fab. 74. v. 8. ξενίης. Fab. 75. v. 21. διεβλήθης. Fab. 76. v. 10. ἐφιππεύων. (?) Fab. 81. v. 4. ἀληθείης. Fab. 83. v. 1. ἡμέρην. Fab. 84. v. 6. οὔτ' ἐὰν. Fab. 85. v.

1. ἔχθρη. Fab. 86. v. 7. ἑτέρη. Fab. 87. v. 4. Ἁπλοῦν εἶπε. Fab. 89. v. 2. βίῃ. — 3. ἔχθρης. Fab. 92. v. 3. μακρῆς. — 9. χρήζω. Fab. 93. v. 5. μωρή. Fab. 95. v. 18. ἄρκος. — 47. φωνήσασ'. (?) — 70. πάροιθε. — 81. γενναίη. — 82. μὴ δ'. — 84. μόνην. — 86. κυρίην. Fab. 97. v. 8. θύρῃ. Fab. 102. v. 4. δυναστείης. — 11. ἡμέρην. Fab. 103. v. 17. εἰ δ'. Fab. 104. v. 1. Λάθρῃ. — 4. ἀγορῆς. — 8. πονηρίης. Fab. 106. v. 16. μοίρην. (?) — 26. ἡμέρην. Fab. 107. v. 12. σωτηρίην. Prooem. v. 9. θύρης. — 10. σοφωτέρης. Fab. 108. v. 11. Ἀμαλθείης. — 21. θύρην. — 22. εἰς. »Constans est in hac forma librarius.« B. Conf. tamen Fab. 1, 11. 11, 5. 34, 6. Bait. — 30. μεστὰ. (Dübnero auctore.) Fab. 115. v. 12 χρείῃ. Fab. 119. v. 2. ἡμέρην. — 6. Ἑρμείῃ. — 10. εὐσεβείην. (?)

EX OFFICINA ZÜRCHERI ET FURRERI.

